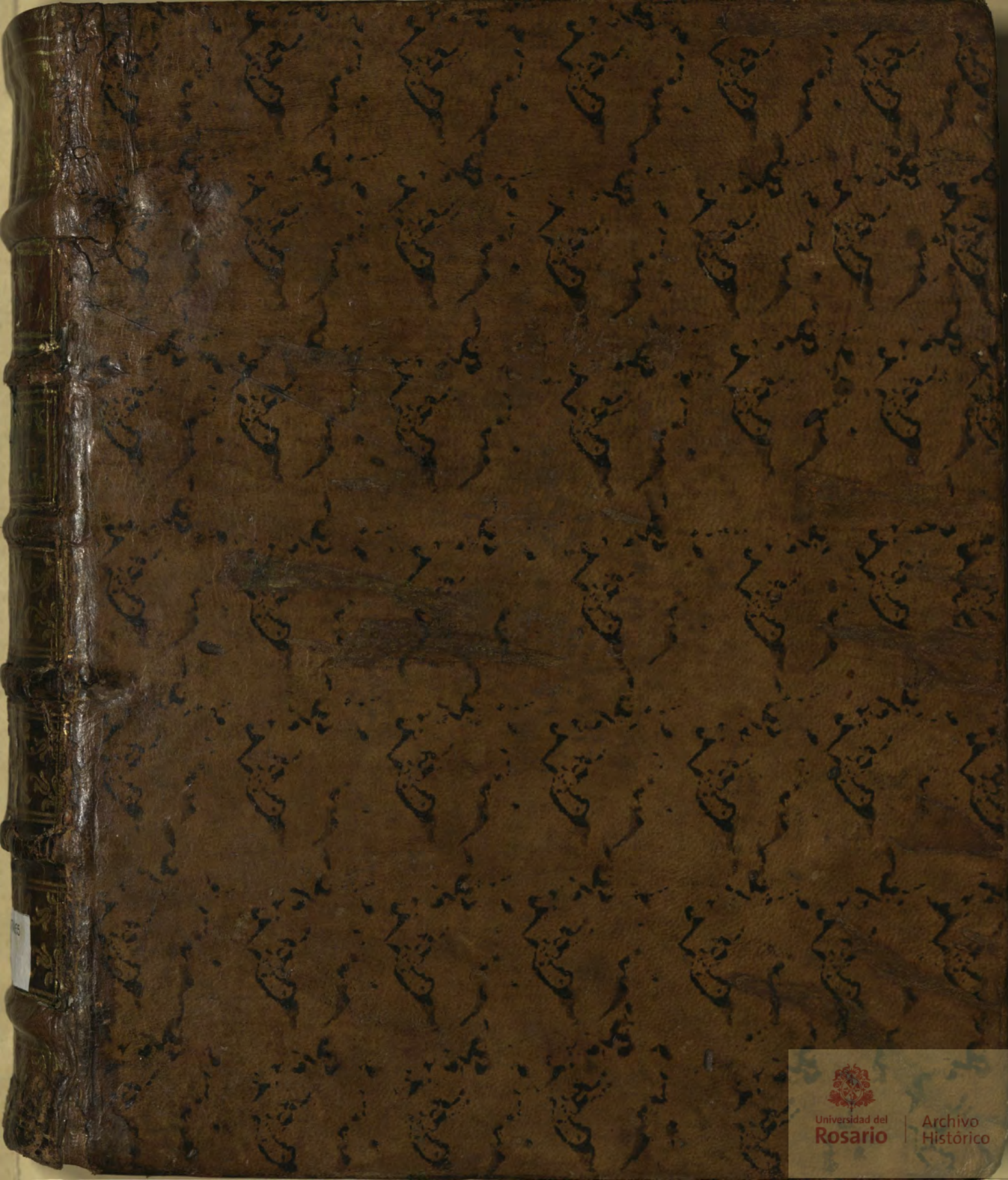

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

Dor Eloy Valenzuela, Mantilla

Rev. Car. 3. Pura. Emm. F. Gibralt.

obsid. claus. schol. nitoe restitutae

1779.

Esta obra en tres tomos pertenece á este colegio del No
sario por donacion del Sr. Don Eloy Valenzuela
Año de 1831,

01032

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

ISAACI
NEWTONI,

EQUITIS AURATI,

OPUSCULA

MATHEMATICA, PHILOSOPHICA

ET

PHILOLOGICA.

Collegit partimque Latine vertit ac recensuit

JOH. CASTILLIONEUS

JURISCONSULTUS

TOMUS TERTIUS

Continens

PHILOLOGICA.

LAUSANNÆ & GENEVÆ,

Apud MARCUM-MICHAELEM BOUSQUET
& Socios.

MDCCXLIV.

Archivo
Histórico

Rosario

TO VIRIS
STEMMATE NOBILISSIMIS,
VIRTUTE ET DIGNITATE
ILLUSTRISSIMIS, AMPLISSIMIS,
ACADEM. BERNENSIS ET LAUSANNENSIS
CURATORIBUS
SPECTATISSIMIS,

DN. JOHANNI RODOLPHO TILLIER,
Tribuno Plebis, Senatus Academici Prasidi
Gravissimo.

DN. CHRISTOPH. STEIGER,
Provincia Romana Questori Integerrimo.

DN. CAROL. EMMAN. DE WATTENWILLE,
Senatori Consultissimo, Domino in Belp
Clementissimo.

† 2

DN.

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

DN. MARCO MORLOT,

Senatori Præstantissimo, Salinarum Directori

Prudentissimo.

QUOD, INTER GRAVISSIMAS SALUTIS

publicæ curas, Litterarum studia diligant,

E T

PRÆSENTISSIMI STUDIOCORUM PATRONI

sint Pretiosas hæc Doctissimi VIRI Reliquias

D. D. D.

INDEX

INDEX
OPUSCULORUM
TOMI TERTII.

OPUSCULUM XXII.

Brevia Chronica à primâ rerum in Europa gestarum memoriâ ad
Persidem ab ALEXANDRO Magno in potestatem redactam.
Introductio, pag. 3
Brevia Chronica, 9

OPUSCULUM XXIII.

Chronologia Veterum Regnorum.

CAPUT I. De Chronologiâ priorum Saculorum Græcorum.	37
II. De Imperio Ægypti.	135
III. De Imperio Assyriorum.	186
IV. De duobus Babyloniorum & Medorum Imperiis eodem tem- pore vigentibus.	207
V. Descriptio Templi SALOMONIS.	233
VI. De Imperio Persarum.	248

OPUSCULUM XXIV.

Animadversiones in Observationes factas in brevibus Chronica. 275

OPUSCULUM XXV.

Ad DANIELIS Profetæ vaticinia, nec non Sancti JOANNIS
Apocalypsin Observationes.

PARS PRIMA.

CAP. I. *Introductio. De Scriptoribus & Collectoribus Librorum Ve-
teris Testamenti,* 283

† 3

CAP. II

CAP. II. De stylo profetico,	pag. 292
III. De viso Imaginis ex quatuor metallis composita,	297
IV. De viso quatuor Bestiarum,	299
V. De Regnis, pedibus imaginis, qui ferro & luto constabant, denotatis,	303
VI. De decem Regnis, decem quarta Bestie cornibus, representatis,	313
VII. De undecimo cornu quarta Bestie apud DANIELEM,	330
VIII. De potestate mutandi tempora & leges, quæ undecimo cornu quarta, apud DANIELEM, Bestie adscribitur,	340
IX. De Regnis apud DANIELEM representatis Ariete & Hirco,	355
X. De vaticinio septuaginta hebdomadam,	363
XI. De temporibus natalium & perpeffionum Christi,	374
XII. De vaticinio Scripturæ veritatis,	392
XIII. De Rege, qui fecit prout ipsi libuit, seseque supra omnem Deum extulit, & coluit Mahuzzim, non autem curavit Fæminarum desiderium,	408
XIV. De ipsis Mahuzzim, Regi, qui pro voluntate suâ egit, cultis,	414

PARS SECUNDA.

CAP. I. Introductio. De tempore, quo Apocalypsis conscripta est,	436
II. De eâ, quæ in JOANNIS Apocalypsi habetur, ratione libri Legis Moſis, cultusque divini in Templo,	448
III. De eâ, quæ in JOANNIS prædictione habetur, vaticiniorum DANIELIS ratione; deque illius prædictionis subjecto,	462
Eorundem ferè, quæ secundo & tertio Capite habentur, aliâ ratione tractatio,	

OPUSCULUM XXVI.

De Judeorum & aliarum Gentium Cubitis, &c.	491
--	-----

OPUS-

OPUSCULUM XXII.
ISAACI NEWTONI
EQUITIS AURATI,
BREVIA CHRONICA

A primâ rerum

IN EUROPA GESTARUM MEMORIA

A D

PERSIDEM AB ALEXANDRO MAGNO

IN POTESTATEM REDACTAM.

Anglicè Edita LONDINI An. 1728.

Is. Newtoni Opuscula. Tom. III.

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

ISAACI NEWTONI
BREVIA CRONICA

A primâ rerum

IN EUROPA GESTARUM MEMORIA
A D
PERSIDEM AB ALEXANDRO MAGNO
IN POTESTATEM REDACTAM.

INTRODUCTIO.

ABULIS Poetarum plenæ sunt Anti-
quitates *Græcæ*, quod *Græci* nihil
solutâ oratione scripserunt ante *Asiam*
à CYRO *Persâ* devictam; quo tem-
pore PHERECYDES *Scyrius*, &
CADMUS *Mylesius* hoc scribendi ge-
nus in usum adduxerunt. DARIÏ
HYSTASPIS Regno ad finem ver-
gente PHERECYDES *Atheniensis* de
Antiquitatibus scripsit, & opus suum
per Genealogias digessit, & inter optimos Genealogiarum Scriptores
recen-

recensetur. Genealogias quoque profecutus est EPIMENIDES Historicus; & HELLANICUS, qui duodecim annos natu major erat, quàm HERODOTUS, Historiam suam distribuit juxta Ætates, aut Successiones Sacerdotum JUNONIS *Argivæ*. Alii verò secundum Reges *Lacedæmoniorum*; aut Archontes *Atheniensium*; Triginta, circiter, Annis ante casum Imperii *Persici* edidit HIPPIAS *Eleus* summarium, aut indicem eorum, qui vicerant in Ludis *Olympicis*; & decem, circiter, annis ante ejusdem Imperii everfionem EPHORUS Discipulus ISOCRATIS condidit Chronologicam *Græciæ* Historiam, initium ducens à reditu *Heraclidarum* in *Peloponnesum*, & finem faciens ad *Perintbi* obsidionem, quæ incidit in vicesimum annum PHILIPPI Patris ALEXANDRI Magni: Sed res per Generationes digessit; nondum enim invaluerat mos numerandi per *Olympiadas*; neque apparet Regum dominationes per annorum numerum adhuc distribui & distingui solitas.

Marmora *Arundelliana* confecta fuerunt sexaginta annis post ALEXANDRI Magni mortem (*Anno quarto Olympiadis centesima vicesimæ octavæ*,) attamen de *Olympiadibus* altum silentium: Sed *Olympiade* proximâ TIMÆUS *Siculus* edidit Historiam in plures Libros divisam, & ad sua usque tempora productam, quam per *Olympiadas* distribuit comparans Ephoros, Reges *Spartæ*, Archontes *Athenarum* & Sacerdotes *Argivas* cum Victoribus *Olympicis*, & ita simul composuit & inter se conciliavit *Olympiadas*, Genealogias, & Successiones Regum, Archontum, & Sacerdotum, ac poeticas narrationes. Ab hujus Historiæ fine POLYBIUS suam exorsus, & profecutus est.

Igitur paulò post obitum ALEXANDRI Magni, Generationes, Regna, & Successiones ex annorum numero supputari coeperunt; &, quia suppositum fuit Generationibus æquivalere Regna, & Successiones; Generationes autem tres æquipollere centum, aut centum, & viginti annis, (ut apparet ex *Græcorum* Chronologiis,) Antiquitates *Græciæ* plus æquo factæ fuerunt diuturnæ tercentis, aut quatercentis annis. Et hæc fuit origo *Technicæ Græcorum* Chronologiæ. ERATOSTHENES scripsit centum circiter annos post mortuum ALEXANDRUM Magnum: Hunc secutus est

APOL-

APOLLODORUS; & deinde utrumque posteriores Chronologi.

Intelligi autem potest ex his PLUTARCHI verbis, quantum incerta sit, & quantorum dubiorum plena visa sit *Græcis* coævis suis hæc Chronologia. Ait enim: (a) Nonnulli, inter quos est ARISTOTELES Philosophus, putant LYCURGUM vixisse eodem tempore, quo IPHITUS ejusque socium fuisse in *Olympicis Ludis* ordinandis, argumentum ducentes ex Disco *Olympico*, cui LYCURGI nomen inscriptum erat. Alii, tempora supputantes ex Successionibus Regum *Lacedæmonis*, ut ERATOSTHENES & APOLLODORUS, affirmant eum vixisse non paucos annos ante primam *Olympiadem*. Primum ARISTOTELES, & alii quidam eum primæ *Olympiadi* coexistere faciunt; tum ERATOSTHENES, APOLLODORUS, & alii nonnulli plusquam centum annis præcessisse primam *Olympiadem* existimant: quin & alibi PLUTARCHUS (b) inquit; Opinantur aliqui se posse chronologicis rationibus demonstrare SOLONEM nunquam CROESUM vidisse. Sed à me nunquam impetrare potui, ut narrationem tam illustrem, tot Testibus confirmatam, &, (quod majus est,) tam pulchrè SOLONIS moribus consentientem, ac tam dignam ejus magnanimitate, & sapientiâ rejicerem ob aliquos chronologicos, quos dicunt, Canones; quos, licet aliquot Auctorum centena correxerint, ad id perducere nemo potuit, ut aliquid certitudinis haberent, & sibi constarent. Leges, puto, dederat, juxta Chronologos, SOLON tandiù ante hoc Colloquium, ut nunquam ei adesse potuerit.

Ut hæc secum pugnantia inter se conciliarent Chronologi, sæpe ex uno homine duos fecerunt. Cùm itaque Poetæ mutassent JÖ filiam INACHI in *Ægyptiam* ISIDEM, Chronologi finxerunt ISIDIS Maritum OSIRIM, aut BACCHUM, ejusque amasiam ARIADNAM non minùs antiquos, quam JÖ, & duas excogitarunt ARIADNAS, aliam quidem BACCHI, aliam verò THESEI amicam, duosque MINOES earum Patres, & natu minorem JÖ filiam JASI, corrumpentes scilicet INACHI nomen pro quo JASUM scripserunt. Haud aliter finxerunt duos PANDIONES, duos-

A 3

que

(a) Plutarch. in Licurgo.

(b) Plutarch. in Solone.

que ERECHTHEOS, primum dicentes ERECHTHONIUM, quem tamen HOMERUS appellat ERECHTHEUM; ac, sic nomina eorum pendo, miris ambagibus veterem Historiam implicarunt.

Sed Chronologia *Latinorum* etiam incertior est. De *Romæ* Origine omnia dubia sunt, secundum PLUTARCHUM; nec alia SERVIUS affert. Veteres *Latinorum* commentarii combusti fuerunt à *Gallis* sexaginta quatuor annis ante mortem ALEXANDRI Magni; & QUINTUS FABIVS PICTOR, vetustissimus *Latinorum* Historicorum, vixit toto sæculo post hunc Regem.

Sacra Historia docet *Assyriorum* Imperium incepisse cum PUL, & TIGLATHPILASER, ac stetisse centum septuaginta, circiter, annos. A quibus non alienus HERODOTUS posuit SEMIRAMIDEM quinque tantum Generationibus, aut centum sexaginta sex annis, circiter, ante NITOCRIM matrem ultimi Regis *Babylonis*. Sed CTESIAS facit SEMIRAMIDEM mille quingentis annis antiquiorem NITOCRI, & fingit longam Seriem Regum *Assyriæ*, quorum nomina nec *Assyria* sunt, nec ullo pacto affinia nominibus *Assyriis*, quæ legimus in sacris Literis.

Sacerdotes *Ægyptii* dixerunt HERODOTO, quod MENES ædificaverat *Mempnim*, & in eâ magnificum *Vulcani* Templum: & quod RHAMPSINITUS, MÆRIS, ASYCHIS, & PSAMMITICUS superbas huic Templo porticus addiderant. Veri tamen simile non est *Mempnim* famâ celebratam fuisse ante HOMERUM natum, qui de eâ nullatenus meminit, aut in unius Templi ædificationem ducentos, vel tercentos contritos fuisse annos; Nam, PSAMMITICUS regnare coepit anno sexcentesimo quinquagesimo quinto, circiter, ante CHRISTUM, & pono Templum illud à MENETE inchoatum ducentis quinquaginta septem annis, circiter, ante huius Regni initium: Sed Sacerdotes *Ægyptii* ita extollebant res apud eos gestas ante HERODOTUM, ut huic affirmarent, quod inter MENETEM, & MÆRIM, (qui regnavit ducentis annis ante PSAMMITICUM,) fuisse tercentos triginta Reges, quorum Regna totidem impleverunt Ætates, ita ut conficiant undecim mille annos; & intervallum hoc replebant commentitiis Regibus, qui nihil fecerant. Et ante DIODORUM *Siculum* Antiquitates suas multum

multum adhuc protulerant; ponebant enim, sex, octo, vel decem alios Reges inter eos, quos HERODOTO dixerant sibi immediate, alteri alterum, successisse.

In Regno *Sicyonis*, Chronologi sciderunt APIM, EPAPHUM, vel EPOPEUM in duos Reges, quos dixerunt APIM, & EPOPEUM, & inter eos locaverunt undecim, aut duodecim fictitia Regum nomina, qui nihil penitus egerunt, eaque de causâ fecerunt ÆGIALEUM, huius Regni conditorem, tercentis annis antiquiorem fratre suo PHORONEO. Nonnulli crediderunt Regna *Germanica* Diluvio coæva: attamen, ante literas inventas, vix hominum nomina, & gesta recoli poterant ultra octoginta, aut centum annos ab eorum interitu; idcirco nullam admitto Chronologiam pro rebus in *Europâ* gestis ultra octoginta annos ante Literas *Europæ* donatas à CADMO; neque, pro rebus *Germanicis*, ante initium Imperii *Romani*.

Verumtamen, ERATOSTHENES, atque APOLLODORUS, tempora supputantes ex Regnis Regum *Lacedæmoniorum*, septemdecim Reges ex duabus familiis, ab *Heraclidarum* in *Peloponnesum* reditu ad prælium *Thermopylarum*, regnavisse posuerunt, (ut apparet ex eorum Chronologiâ etiam nunc usurpatâ) per sexcentos viginti duos annos, quod recidit ad triginta sex annos cum dimidio pro singulis Regibus. At series septemdecim Regnorum tam diuturnorum nusquam occurrit in verâ Historiâ, ubi unumquodque Regnum, huic addendo quod illi demitur & moderatam computationem adhibendo, se non extendit ultra octodecim, aut viginti annos: Quapropter hac ultimâ computandi ratione usum ad definiendum tempus, quo *Heraclidæ* reversi sunt, & illud statui tercentis quadraginta annis, circiter, ante proelium ad *Thermopylas*. Et, ponens *Trojanum* excidium incidere in octogessimum annum ante hunc reditum, juxta THUCYDIDEM; ac *Argonautarum* expeditionem unâ Generatione anteriorem Bello *Trojano*; atque Bella, quæ SESOSTRIS gessit in *Thraciam*, mortemque INUS filiæ CADMI item unâ Generatione ante hanc Expeditionem; confeci sequentes Tabulas chronologicas, in quibus Chronologia

nologia cum naturæ Cursu, cum Astronomiâ, cum Sacris Literis, cum HERODOTO Patre Historiæ, & cum semet ipsa consentit, sublatis contradictionibus, de quibus querebatur PLUTARCHUS. Annum ipsum accuratè me definivisse non contendo: quinque, aut decem, & aliquando viginti anni, aut non multo plures, me fallere potuerunt.

ISAACI

ISAACI NEWTONI BREVIA CHRONICA

A primâ rerum

IN EUROPA GESTARUM MEMORIA

A D

PERSIDEM AB ALEXANDRO MAGNO

IN POTESTATEM REDACTAM.

Tempora computantur per annos ante Christum.

INGENS *Canaanitarum* JOSUEM fugientium multitudo in *Ægyptum* se contulit, &, devicto TIMAO, THAMO, vel THAMMUZ inferioris *Ægypti* Rege, ibi dominata est sub suis Regibus SALATI, BOEONE, APACHNATE, APOPHI, JANIA, ASSIDE; &c, usque ad dies ELI, & SAMUELIS. Vescabantur carnibus, & homines immolabant, more *Phœniciorum*, & vocabantur Pastores ab *Ægyptiis*, qui solis terræ frugibus nutriebantur, & carnem edentes execrabantur. Pluribus tunc Regibus serviebat superior *Ægyptus*; Regiæ eorum Urbes *Coptus*, *Thebæ*, *This*, *Elephantis*, & aliæ; Hæc autem Regna, se mutuo subjiendo, gradatim tandem in unum coaluerunt, cujus Rex fuit MISPHRAGMUTHOSIS, dum ELI vivebat.

Is. Newtoni Opuscula. Tom. III.

B

Anno

Anno ante CHRISTUM 1125. MEPHRES dominatus est in superiorem *Aegyptum* à *Syene* ad *Heliopolim*; &, qui ei successit, MISPHRAGMUTHOSIS sine intermissione in Pastores depugnavit; quamobrem plures ex iis se coniecerunt in *Palaestinam*, *Idumæam*, *Syriam*, & *Libyam*; & in *Graciam* sub LELEGE, ÆZEO, INACHO, PELASGO, ÆOLO primo huius nominis, CECROPE, aliisque Ducibus. Ante hæc tempora *Graciam*, atque adeò totam *Europam* occupabant peregrini *Cimmerii*, & *Scythæ* profecti ex ultimis usque *Ponti Euxini* partibus; qui errantes & efferi vitam debebant ferè ut *Tartari* in Septentrionalibus *Asiæ* partibus. Ex his erat OGYGES, quo vivente, Advenæ *Aegyptii* devenerunt in *Graciam*. Reliqui Pastores conclusi fuerunt à MISPHRAGMUTHOSI in quadam *Aegypti* inferioris parte nuncupatâ *Abaride*, vel *Pelusia*.

Anno 1100. *Philistei*, fortiores redditæ Pastorum accessione, *Israelem* domuerunt, & coeperunt Arcam: SAMUEL iudicabat *Israelem*.

1085. HEMON filius PELASGI erat Rex *Theffaliæ*.

1080. LYCAON filius PELASGI condidit *Lycosuram*; & PHORONEUS filius INACHI, *Pboronicum* postea *Argos*; Sed ÆGIALEUS frater PHORONEI, & INACHI filius, *Ægialeum*, deinde dictam *Sicyonem*: & hæc sunt antiquissimæ Urbes *Peloponnesi*. Hactenus enim singuli sibi construxerant humiles casas distitas & per agros dispersas.

Circa eadem tempora CECROPS condidit in *Atticâ Cecropiam*, quam Posteriores dixerunt *Athenas*, & ELEUSINUS filius OGYGIS, *Eleusinuntem*. Quæ Urbes exordium dederunt Regnis *Arcadum*, *Argivorum*, *Sicyoniorum*, *Atheniensium*, *Eleusinorum*; &c. Tunc DEUCALION florebat.

1070. AMOSIS, vel TETHMOSIS, qui *Misphragmutosi* successerat, abolevit *Heliopoli* morem *Phœnicium* sacrificandorum hominum, & Pastores *Abaride* expulit. Qui tam frequentes accesserunt ad *Philisteos*, ut hi contra SAULEM in prælium adducerent triginta millia Curruum, sex millia Equitum, & tantam hominum multitudinem ut

ut comparari posset cum arenâ, quæ est in Maris littore. ABAS pater ACRIUS, & PORTI ex *Aegypto* excessit.

1069. SAUL eligitur Rex *Israelis*, & virtute JONATHANIS magnâ cæde sternit *Philisteos*. EUROTAS filius LELEGIS, & LACEDÆMON, qui uxorem duxerat SPARTAM filiam EUROTÆ, regnant *Laconia*, & condunt *Spartam*.

1060. SAMUEL moritur.

1059. DAVID Rex constituitur.

1048. *Edomitas* vincit, & dissipat DAVID, quorum nonnulli se conferunt *Aegyptum* cum eorum Rege HADAD adhuc penè puero. Alii petunt *Sinum Persicum* Duce OANNE; alii verò è *Mare Rubro* progressi perveniunt ad *Maris Mediterranei* littora, *Azotum* muniunt contra DAVIDEM, & *Sidonem* capiunt: *Sidonii*, qui eos fugiebant, condunt *Tyrum* & *Aradum*, ac ABIBALUM constituunt *Tyri* Regem. Hi *Edomite* secum ubique afferunt Artes, & Scientias suas, &, inter alias, eorum Artem navigandi, Astronomiam, & Litteras: Nam Constellationes, & Litteræ notæ erant in *Idumæâ* ante JOBUM, qui de illis meminit: & ibi MOSES Legem in libro scribere didicit. *Edomitæ* verò ii, qui *Mari Mediterraneo*, accesserant, *Erythreæ* nomen *Phœniciam* reddiderunt, & seipfos quidem *Phœnicios*, illam autem oram maritimam, quæ ad *Palaestinam* pertinebat *Azoto*, & *Sidone* conclusa, *Phœniciam* vocaverunt. Hinc est, quòd *Persæ*, & *Phœnicio* ipsi, ut ait HERODOTUS, asserunt *Phœnicios* primum venisse è *Mari Rubro*, & statim aggressos esse longa itinera per *Mare Mediterraneum*.

1047. ACRIUS ducit EURIDICEM filiam LACEDÆMONIS, & SPARTÆ. Nautæ *Phœnicio*, qui venerant è *Mare Rubro*, & qui longa itinera, negotiandi causâ, facere consueverant, è *Sidone* digressi per *Mediterraneum* similiter itinerantur; in *Graciam* usque delati, rapiunt IÖ filiam INACHI, quæ cum aliis *Gracis* Mulieribus eorum naves ingressa erat merces emptura. *Maria Græca* Pyratibus infesta esse coeperunt.

1046. *Syrii ex Zobach, & Damasco vincuntur à DAVIDE. NYCTIMUS filius LYCAONIS regnat in Arcadiâ. Adhuc vivit DEUCALION.*

1045. Plures ex *Phœniciis, & Syriis* fugientes *Sidonem, & DAVIDEM*, petunt, Ducibus *CADMO, CILICE, PHÆNICE, MEMBLIARIO, NYCTEO, THASO, ATYMNO, & aliis, Asiam minorem, Cretam, Graciam, & Iybiâ*; & in has Regiones afferunt Litteras, Musicem, Poësim, *Oëtaeteridem*, Metalla, eorūque conflandorum rationem, ceterasque Artes, Scientias, & Mores *Phœniciorum*. Hoc ipso tempore *CRA NAUS*, qui in *CECROPIS* locum successerat, regnat in *Atticâ*, ac sub hoc Rege, & *NYCTIMO* Regnum capessente, *Graci* ponunt diluvium *DEUCALIONIS*. Hoc diluvium exceperunt quatuor *Ætates*, vel Generationes hominum, in quarum primâ natus est *CHYRON* filius *SATURNI*, & *PHILYRÆ*, ultimæ verò finis, secundum *HESIODUM*, coincidit cum fine belli *Trojanî*; itaque & inter *CADMI* adventum, & Excidium *Trojæ* intercessisse statuit quatuor Generationes aut centum quadraginta annos circiter, ponens, ut Veteres faciebant, tres Generationes ad centum annos extendi. Hos *Phœnicos* secuti sunt quidam *Myſteriorum* sacrorum, Artium, & Scientiarum *Phœniciorum* periti, qui variis in locis considerunt, & dicti fuerunt *Curetes, Corybantes, Telchines, & Dactyli Idaei*.

1043. Floret *HELLEN* filius *DEUCALIONIS*, & Pater *ÆOLI*, ac *XUTI*, atque *DORI*.

1035. *ERECHTHEUS* regnat in *Atticâ*. *ÆTHLIUS* nepos *DEUCALIONIS*, & pater *ENDYMIONIS* condit *Elidem*. Cum *Idæi Dactyli* ferrum invenissent in *Idâ* monte *Cretæ*, confecerunt arma, & instrumenta ferrea, atque hoc pacto initium dant Artibus Fabrorum ferratorum & armariorum in *Europâ*; atque, ut armati canebant, & saltabant, concentum moderantes ensibus, quibus arma mutuò feriebant, sic introduxerunt Musicem, atque Poësim; eodem tempore nutriverunt *JOVEM Cretensem* in antro ejusdem montis, saltantes armati circa eum.

1034.

1034. *AMMON* regnat in *Ægypto*. Is in potestatem redegit *Libyam*, ejus Incolas, qui errantes ferino more vivebant, ad humaniorem vitam perduxit, eosque docuit terræ fruges congregare & asservare; De suo nomine veteres *Ammoniam* dixerunt *Libyam*, & Regionem desertam quæ ei adjacet. Ille primus longas, & altas naves construxit, & velis instruxit; ac classem ex hujusmodi navibus constantem habuit in *Mare Rubro*, aliâque similem in *mediterraneo* in *Irasâ* portu *Libyæ*. In usum hactenus fuerant rotundæ naviculæ onerariæ, inventæ ad *Mare Rubrum*, quæ nunquam è littoris conspectu digrediebantur. *Ægyptiî*, ut se à littoribus avellere & in altum provehi possent, stellas tunc temporis observare cœperunt, unde ortæ sunt *Astronomia*, & *Nautica*. Hactenus pariter usurpatus fuerat annus *Luni-solaris*: Sed, cum hic annus esset incertæ longitudinis, & eâ de re minimè aptus *Astronomiæ, Ægyptiî*, illo, ejusque filiis & nepotibus Regnum obtinentibus, observantes heliacos Ortus, & Occasus Stellarum, definiverunt longitudinem anni Solaris, quem confecerunt ex duodecim Kalendaribus mensibus veteris anni *Luni-solaris*, & quinque diebus insuper. *CREUSA* filia *ERECHTHEI* nubuit *XUTO* filio *HELLENIS*; *ERECHTHEUS*, prius celebratis *Panathenæis*, jungit Equos Currui. Nascitur *ÆGINA* filia *ASOPI*, & mater *ÆACI*.

1030. *CERES*, mulier *Sicula*, quærens filiam, quæ rapta fuerat, venit in *Atticam*, & docuit *Græcos* ferere triticum; ob quod beneficium post mortem relata fuit inter Deos. Id primum ostendit *TRIPTOLEMO* juniori filio *CELEI* Regis *Eleusinuntis*.

1028. *OENOTRUS* natus minimus inter filios *LYCAONIS*, qui est *Latinorum* *JANUS*, duxit primam Coloniam *Græcorum* in *Italiam*, & *Italos* docuit domos ædificare. *PERSEUS* natus est.

1020. *ARCAS* filius *CALLISTUS*, & *LYCAONIS* ex filia nepos, atque *EUMELUS*, primus Rex *Achajæ* acceperunt à *TRIPTOLEMO* panem triticeum.

B 3

OI 19.

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

1019. SALOMON regnat, & ducit filiam AMMONIS, & ope hujus affinitatis sibi arcessit Equos ex *Ægypto*, unde etiam ejus negotiatores adducunt Equos omnibus Regibus *Hittitarum*, & *Syriorum*; nam, Equi primum venerunt ex *Libyâ*; quapropter NEPTUNUS dictus fuit *Equester*. TANTALUS Rex *Phrygiæ* rapit GANIMEDEM filium TROIS Regis *Troadis*.

1017. SALOMON, adjutoribus *Tyriis*, & *Aradiis*, qui habebant nautas *Mari Rubro* assuetos, in hoc Mare classem ponit. *Tyrii* autem, & *Aradii* condunt novas civitates in *Sinu Persico*, quas appellant *Tyrum*, & *Aradum*.

1015. Templum SALOMONIS fundatur. MINOS regnat in *Cretâ*, expulso patre ASTERIO, qui petit *Italiam*, & evadit *Latinorum* SATURNUS. AMMON à *Canaaneis* capit *Gezeram*, quam dat filiae, uxori SALOMONIS.

1014. AMMON *Joppæ* locat CEPHEUM.

1010. SESACUS, sub patris AMMONIS Regno invadit *Arabiam Felicem*, & ponit columnas in faucibus *Maris Rubri*. Necantur APIS, EPAPHUS, vel EPOPEUS filius PHORONEI, & NYCTEUS Rex *Boeotiae*. Fratris NYCTEI Regno potitur LYCUS tanquam Haeres. ÆTOLUS filius ENDYMIONIS fertur in Regionem *Curetum* in *Achaiâ*, & ei nomen facit *Ætoliâ*; & ex PRONOE filia PHORBANTIS gignit PLEURONEM, & CALYDONEM, qui urbes in *Ætoliâ* aedificant, suisque nominibus donant. ANTIOPA filia NYCTEI ad LYCUM remittitur ab LAOMEDONTE, qui API successerat; ea iter faciens parit AMPHIONEM, & ZETHUM.

1008. SESACUS, regnante AMMONE patre suo, invadit *Africam*, & *Hispaniam*, & locat columnas in omnibus Regionibus à se domitis, praesertim in faucibus *Maris Mediterranei*; & Patriam suam repetit per littora *Galliae*, atque *Italiae*.

1007. CERERE mortuâ, EUMOLPUS instituit ejus *Mysteria Eleusinunte*. *Mysteria RHEÆ* instituuntur in *Phrygiâ* in Urbe *Cybele*. Circa hæc tempora Tempia in *Graciâ* exstrui coeperunt. HYAGNIS *Phrygius* tibias invenit. *Græci* secuti exemplum *Philisteorum*, apud quos fiebat conventus quinque Regulorum,

lorum, instituunt comitia *Amphictyonum*, quæ primum habitata sunt ad *Thermopylas*, auctore AMPHICTYONE filio DEUCALIONIS, & paucos annos post *Delphis*, auctore ACRISIO. Inter urbes, quarum Legati convenerunt ad *Thermopylas*, non reperio *Athenas*, quapropter dubito an *Athenarum* Rex fuerit AMPHICTYO. Si is erat filius DEUCALIONIS, & frater HELLENIS, fieri potest ut ipse & CRANAUS eodem tempore regnarent in diversis *Atticæ* partibus. Sed invenio posteriorem alium AMPHICTYONEM, qui hospitio excepit magnum BACCHUM. *Amphictyones* adoraverunt CEREREM; ideo eorum comitia instituta fuerunt CERERE jam mortuâ.

1006. MINOS classem ornat, maria *Græciæ* à *Pyratis* purgat, ac Colonias deducit in Insulas *Græciæ*; quarum nonnullæ antea carebant Incolis. CECROPS II. regnat in *Atticâ*. CAUCON *Messenios* docet *Mysteria CERERIS*.

1005. ANDROMEDA rapitur ex *Joppâ* à PERSEO. PANDION frater CECROPIS II. regnat in *Atticâ* CAR filius PHORONEI, aedificat Templum CERERI.

1002. SESACUS regnat in *Ægypto*, ac *Thebas* exornat, eam urbem dicans Patri AMMONI imposito nomine *No Ammon*, aut *Ammon-No*, quod significat populum, vel urbem AMMONIS: inde *Græci* eam dixere *Diospolim*, idest, Jovis urbem. Tempia quoque & oracula *Thebis*, in *Ammoniâ*, & *Æthiopiâ* patri suo erigit SESACUS, qui ideo in causâ est, cur AMMON postea tamquam Deus coleretur in Regionibus illis, &, opinor, etiam in *Arabiâ Felice*. En originem cultûs, qui redditus fuit JOVI AMMONI, & en prima Oracula, de quibus meminit, (quod saltem viderim,) propheta Historia. Bellum fit inter PANDIONEM, & LABDACUM nepotem CADMI.

994. ÆGEUS regnat in *Atticâ*.

993. PELOPS filius TANTALI venit in *Peloponnesum*; uxorem ducit HIPPODAMIAM neptem ACRISII; *Ætoliâ* spoliât ÆTOLUM filium ENDYMIONIS, & opibus suis ad magnam potentiam ascendit.

990.

990. AMPHION, & ZETUS LYCUM obtruncant; LAIUM LABDACI filium fugant; *Tibbarum* Regnum arripiunt, urbemque moenibus cingunt.

989 DÆDALUS & TALUS sororis ejus filius inveniunt feram, tornum, terebram, dolabram, & alia instrumenta, quibus utuntur Fabri lignarii; & sic his Artibus in *Europâ* præbent initium. DÆDALUS etiam primus effinxit Statuas pedibus disjunctis, tamquam si ambularent.

988. MINOS bellum infert *Atheniensibus* ob necem ANDROGÆI filii sui. ÆACUS floret.

987 DÆDALUS interimit TALUM sororis suæ filium, & ad MINOEM fugit. Sacerdos quædam JOVIS AMMONIS, à mercatoribus *Phœniciis Græciam* invecta, *Dodona* erigit oraculum JOVIS. Sic incepterunt Oracula apud *Græcos*; & iis jubentibus ubique receptus fuit mos adorandi mortuos.

983. SISYPHUS filius ÆOLI, & HELLENIS ex filio nepos, Regnat *Corinthe*; quin juxta nonnullos hanc urbem statuit.

980. LAIUS recuperat Regnum *Thebanum*; ATHAMAS frater SISYPHI, & pater PHRIXI, atque HELLES ducit INUM filiam CADMI.

979. ROBOAMUS regnat. THOAS à *Cretâ* mittitur *Lemnum*, ubi regnat in civitate *Hephestiâ*, & conficit opera ænea, & ferrea.

978. Nascitur ALCMENA patre ELECTRIONE filio PERSEI, & ANDROMEDÆ, matre verò LYSIDICE filiâ PERILOIS.

974. SESACUS Templum diripit, & invadit *Syriam*, ac *Persidem*, & pluribus in locis columnas statuit. JEROBOAMUS factus SESACO subditus, cultum Deorum *Ægyptiorum* in *Israelem* introducit.

971. SESACUS invadit *Indias*, & victor tertio anno redit: Hinc *Trieterica* BACCHI. Columnas erigit super duos montes ad fauces fluminis *Gangis*.

968.

968. THESEUS regnat devicto MINOTAURO, & paulò post sub uno eodémque imperio jungit duodecim urbes *Atticæ*. SESACUS, cum victor ad montem *Caucasum* usque pervenisset, ibi relinquit nepotem PROMETHEUM, & ÆTEM in *Colchide*.

967. SESACUS, transjecto *Helleſponto*, in potestatem redigit *Thraciam*, ejus Regem LYCURGUM obtruncat, & hoc Regnum unà cum quadam ex suis cantatricibus tradit ORAGRO patri ORPHEI. In exercitu SESACHI erant *Æthiopes* duce PANE, & *Libycæ* mulieres ductrice MYRINA, vel MINERVA. Mos erat *Æthiopibus* saltare, quando manus conferturi erant, & ob has saltationes effecti fuerunt pedibus caprinis sub Satyrorum figurâ.

966. THOAS, constitutus à SESACO Rex *Cypri*, se illuc confert cum uxore CALYCOPIDE, *Lemni* relicta filiâ HYP-SIPILE.

965. SESACUS prælio superatus à *Græcis*, & *Scythis* amittit plures ex fæminis suis cum earum Reginâ MINERVA; bellum componit, convivio excipitur ab AMPHICTIONE, sepelit ARIADNAM, per *Asiam*, & *Syriam* in *Ægyptum* regreditur cum innumerabili captivorum multitudine, inter quos erat TITHONUS filius LAOMEDONTIS Regis *Trojae*; & relinquit suas *Libycas Amazonas* sub MARTHESIA, & LAMPETO, quæ MINERVAM exceperant, ad fluvium *Thermodontem*. Pariter is in *Colchide* reliquerat Tabulas Geographicas, in quibus delineatæ erant Regionnes omnes à se devictæ: Hinc ortum habuit Geographia. Ejus cantatrices in *Thraciâ* celebratæ fuerunt sub *Musarum* nomine. Itidem *Musarum* nomine innotuerunt filia PIERI cujusdam *Thracis* has imitatæ.

964. MINOS bellum gerens cum COCALO Rege *Siciliae*, ab eo perimitur. Viguit Imperio, Legibus, & Justitiâ. Super ejus sepulchrum, quod PYTHAGORAS vidit, inscripta erant hæc verba ΤΟΥΤΙΟC, sepulchrum JOVIS. DANAUS cum filiis suis fugiens fratrem ÆGYPTUM (nempe SESACUM) venit in *Græciam*. SESACUS, secutus consilium THOTHI à secretis, distribuit *Ægyptum* in
Is. Newtoni Opuscula. Tom. III. C in

in triginta sex *Nomos*; in singulis *Nomis* erexit singula Tempia, & unicuique proprios Deos, festa, & ritus assignavit. Tempia autem hæc erant sepulchra præclarorum Virorum, qui tumulandi & adorandi erant post mortem, quisque in Templo suo solemnibus & festivitibus ab eo definitis; dum ipse & Regina sub *OSIRIDIS*, & *ISIDIS* nomine adorari debebant per totam *Aegyptum*. Hæc sunt Tempia illa, quæ mille centum annis post vidit *LUCIANUS*, & quæ describit tanquam ædificata uno, eodémque tempore: Et hoc est principium *Nomorum Aegyptiorum*, & variorum Deorum ac cultuum, qui in iis vigeant. *SESACUS* pariter *Aegyptios* agros militibus suis dimetitus est; unde *Geometria* originem duxit. Nascuntur *HERCULES*, & *EURYSTHEUS*.

963. *AMPHICTYON* duodecim *Aegypti* Deos in *Graciam* intulit; & hi sunt *Dii magni majorum gentium*, quibus Terra, Planetæ, & Elementa consecrata fuerunt.

962. *PHRYXUS* & *HELLE* fugiunt *INUM* novercam, & filiam *CADMI*. Mergitur *HELLE* in *Helleponto*, qui ab eâ nomen hoc duxit, & *PHRYXUS* venit in *Colchidem*.

960. Bellum geritur inter *Lapithas*, & *Theſſalie* populum quendam dictum *Centauros*.

958. *OEDIPUS* obtruncat patrem *LAIUM*. *STHENELUS* filius *PERSI* regnat *Myeenis*.

956. *SESACHUS* interimitur à fratre *JAPETO*, qui post mortem inter Deos collocatur ab *Africanis* diciturque *NEPTUNUS*, ab *Aegyptiis* autem *TYPHON*. Regnat *ORUS*, qui *Libyos* in fugam vertit. Hi, Ducibus *JAPETO*, ejusque filio *ANTEO*, vel *ATLANTE*, invaserant *Aegyptum*. Interea *SESACUS* celebrabatur nominibus *SIHOR*, aut *SIRIS*, *NILI*, & *ÆGYPTI*, quia *Nilum* utilem *Aegyptiis* reddiderat, alveis cavatis ab eo flumine ad omnes *Aegyptias* urbes. *Græci* audientes *Aegyptios* *SESACUM* lugentes ingeminare *O SIRIS*, *Bon SIRIS*, illi tribuerunt nomen *OSIRIDIS*, & *BUSIRIDIS*. *Arabes* autem ob egregia facinora eum dixerunt *BACCHUM*, id est Magnum; At à *Phrygiis* appellatus fuit *MA-FORS*, aut *MAVORS*.
Fortis,

Fortis, ac per *Syncopem*, *MARS*. Quia statuere solebat Columnas in Regionibus à se devictis, & quia ejus exercitus, dum adhuc pater ejus regnaret, clavis usus erat in *Africanos*, ideo ejus simulachris additæ fuerunt columnæ, & clava; atque hic est ille *HERCULES*, qui, juxta *CICERONEM*, natus erat ad *Nilum*; juxta *EUDOXUM* occisus à *TYPHONE*, & juxta *DIODORUM* natione fuerat *Aegyptius*, & ferè totum orbem terrarum peragraverat, columnasque in *Africâ* posuerat. Videtur etiam *BELOS* ille, qui, secundum *DIODORUM*, Coloniam *Aegyptiorum* reliquerat *Babylone*, & ibi instituerat Sacerdotes nuncupatos *Chaldaeos*, qui à vectigalibus solvendis immunes erant, & stellas observabant, ut in *Aegypto*. Hactenus *Juda* & *Israel* summis angustiis cruciati fuerant, sed ex hoc tempore pace decenni potiti sunt *ASA* in *Judâ* regnante.

947. *Æthiopes* invadunt *Aegyptum*, & *ORUM* in *Nilo* demergunt. Quapropter *BUBASTE ORI* soror semet ipsa interimit è domûs tecto se dejiciens; at eorum mater *ISIS*, vel *ASTREA* vesaniâ capitur: Hæc fuit finis Regni Deorum in *Aegypto*.

946. Magnam ab *ASA* cladem accipit *ZERATH Æthiops*. Populus inferioris *Aegypti* Regem sibi optat *OSARSIPHUM*, & in *Æthiopes* advocat ducenta millia *Judeorum*, & *Phœniciorum*. Regnat *MENES*, vel *AMENOPHIS* adhuc juvenis filius *ZERATH*, & *CISSIÆ*.

944. *Æthiopes* sub *AMENOPHI* exeunt ex inferiore *Aegypto*, & *Memphim* muniunt contra *OSARSIPHUM*. His bellis, & *Argonautarum* expeditione magnum *Aegyptiacum* Imperium in frustra discerpitur. *EURYSTHEUS* *STHENELI* filius regnat *Myeenis*.

943. *EVANDER* ejusque mater *CARMENTA* Litteras in *Italiam* inferunt.

942. *ORPHEUS* inter Deos recenset filium *SEMELES* sub *BACCHI* nomine, & ritus instituit in ejus honorem.

940. Eximii *Græcorum* audientes bella, & turbas *Ægypti* decernunt Legationem ad Incolas *Ponti Euxini*, & *Maris Mediterranei* subditos *Ægyptiis*, & idcirco navem *Argum* fabricandam curant.

939. Navis *Argo* construitur ad exemplar longæ navis, quæ *DANAUS* in *Græciam* vectus fuerat, estque primum navigium longum à *Græcis* ædificatum. *CHIRON* aureo Sæculo natus determinat Constellationes in usum *Argonautarum*; Is posuit Puncta Solstitiorum, & Æquinoctiorum in decimo quinto gradu, aut in medio *Cancris*, *Chelærum*, *Capricorni*, & *Arietis* Constellationum. *METON*, anno *NABONASSARI* tercentesimo decimo sexto observavit Solstitium Æstivum in octavo *Cancris* gradu; igitur Solstitium retrocesserat septem gradibus. Sed uno gradu retrogreditur septuaginta duobus annis, & septem gradibus quingentis, & quatuor annis, circiter; quibus dinumeratis à tercentesimo decimo sexto *NABONASSARI* anno, expeditio *Argonautarum* recidere perspicitur in annum, ante *CHRISTUM*, nongentesimum tricesimum sextum, circiter. *GINGRIS* filius *THOANTIS* occiditur, & Diis annumeratur, diciturque *ADONIS*.

938. *THESEUS*, quinquaginta annos natus, rapit *HELENAM* septennem. *PIRITHOUS* filius *IXIONIS* rapere tentans *PERSEPHONEM* filiam *ORCI* Regis *Molossorum* ab *ORCI* Cane interimitur; & ejus focius *THESEUS* capitur, atque in vincula conjicitur. *HELENA* à fratribus liberatur.

937. Aggrediuntur *Argonautæ* expeditionem suam. *PROMETHEUS* è *Caucaso* monte discedit in libertatem ab *HERCULE* vindicatus. *HERCULES* idem interimit *LAOMEDONTEM* Regem *Trojæ*, cui *PRIAMUS* sufficitur. *TALUS* homo æneus ænei Sæculi, & *MINOIS* filius perimitur ab *Argonautis*. Inter *Argonautas* autem fuerunt *ÆSCULAPIUS*, atque *HERCULES*: Sed *HIPPOCRATES* ex patre fuit ex *ÆSCULAPII* posteris, & ab eo decimus octavus; ex matre verò *HERCULIS*, ac decimus nonus ab illo: ast, cum de hisce Generationibus mentio fiat in Historiis, probabile est eas fuisse per Familiarum istarum Principes, & plerumque per natu maximos: sed hæc octodecim inter-

valla

valla per patrem, & undeviginti per matrem, (tribuendo viginti & octo, aut, ut plurimum, triginta annos unicuique Generationi,) conficiunt, medium tenendo, circiter quingentos, & septem annos, qui retroversum dinumerati ab anno, quo incepit bellum *Peloponnesiacum*, (nam circa hæc tempora florere coepit *HIPPOCRATES*) nos reducant ad tempus illud, in quo posuimus expeditionem *Argonautarum*.

936. *HERCULES* à vinculis *THESEUM* solvit.

934. Fit venatio Apri *Calydonii*, quem *MELEAGER* interfecit.

930. *AMENOPHIS*, ex *Æthiopiâ* ac *Thebaide* cum exercitu profectus, invadit inferiorem *Ægyptum*, *OSARSIPHUM* vincit, *Judeos*, & *Canaaneos* expellit: Et hæc habetur secunda Pastorum expulsio. *CALYCOPIS* moritur, & inter Deos refertur à *THOANTE*, qui in ejus honorem *Fana Paphi*, & *Amathuntis* in *Cypro* ac *Eybli* in *Syriâ* erexit, Sacerdotesque, & sacra constituit. Hæc est veterum *VENUS*, & *Dea Cypria*, ac *Dea Syria*. Appellata etiam fuit *Paphia*, *Amathusia*, *Byblia*, *Cytherea*, *Salaminia*, *Cnidia*, *Erycinia*, *Idalia*, &c. ex supra relatis, aliisque locis, ubi Tempia illi dicata fuerunt. Ejus autem Ornatrices tres, in tres Gratias mutatae fuerunt.

928. Septem Duces oppugnant *Thebas*.

927. *HERCULES*, & *ÆSCULAPIUS* Divinitate donantur. *EURYSTHEUS* exigit *Heraclidas* è *Peloponneso*. Interimitur ab *HYLLO* *HERCULIS* filio. *ATREUS* filius *PELOPIS* Rex pro *EURYSTHEO* creatur *Mycenis*. *MNESTEUS*, cujus avus fuerat *ERECHTHEUS* regnat *Athenis*.

925. *THESEUS* è scopulo dejectus interimitur.

924. *HYELLUS* invadens *Peloponnesum* obtruncatur ab *ECHEMO*.

919. *ATREUS* moritur. *AGAMEMNON* Regni habenas suscipit. Absente *MENELAO*, qui iter instituerat ad colligenda ea quæ *ATREUS* pater ei reliquerat, *PARIS* rapit *HELENAM*.

918. Iterum bellum *Thebis* infertur.

C 3

912

912. Moritur THOAS Rex Cypri, & partis Phœnicia; ac, cum arma fabricatus esset *Ægypti* Regibus, Diis annumeratur, & *Memphi* magnifico Templo donatur, diciturque BAAL CANAAN, *Vulcanus*. Traditur hoc Templum ædificatum à MENETE, qui primus dicitur regnavisse statim à Diis; quod intelligendum est de *Menoph*, aut *Amenophi*, qui Regno potitus est paulò post mortem OSIRIDIS, ISIDIS, ORI, BUBASTIS, & THOTH. *Memphis* quoque dicitur condita à MENETE: hic eam extruere cœpit, quando illam contra OSARSIPHUM communivit. Ab hujus nomine vocata fuit *Menoph*, *Moph*, *Noph*, &c; & adhuc dum ab *Arabibus* *Menus* appellatur. Idcirco MENES ille, qui Urbem, ac Templum ædificaverat, fuit MENOPH, vel AMENOPHIS. Sacerdotes *Ægyptii* denique fecerunt Templum hoc plusquam mille annis antiquius AMENOPHI, & eorum nonnulli rem prodixerunt ad quinque, aut etiam ad decem annorum millia; sed fieri non potest, ut inceptum fuerit plusquam ducentos aut trecentos annos ante PSAMMITICUM, qui illud perfecit: PSAMMITICUS autem mortuus est anno sexcentesimo decimo quarto ante CHRISTUM. MENOPH, aut MENES cum Urbe construxit Pontem in eà super *Nilum*: neque tantum Ædificium fieri potuit ante Monarchiam *Ægypti*.

909. AMENOPHIS dictus MEMNON à *Græcis*, condidit *Memnoniam* in *Susianâ*: *Ægyptus* interea regebatur à PROTEO prorege.

904. *Troja* capitur. AMENOPHIS adhuc degebat in *Susianâ*; *Græci* fingunt eum illinc ad bellum *Trojanum* venisse.

903. DEMOPHOON, quem THESEUS ex PHÆDRA MINOIS filiâ, suscepit, *Athenis* regnat.

901. AMENOPHIS erigit parvas Pyramides in *Cochome*.

896. ULYSSES deserit CALYPSONEM in Insulâ *Ogygia*, (fortasse *Cadice*, aut *Cale*). Hæc, juxta HOMERUM, erat ATLANTIS filia. Veteres tandem finxerunt hanc Insulam, (quam ab ATLANTE dixerunt *Atlantidem*,) æqualem fuisse *Europæ*, *Africæ*, & *Asiæ* simul sumptis, sed mari submersam fuisse.

895.

895. TEUCER condit *Salaminem* in *Cypro*. Moritur HADAD, aut BENHADAD Rex *Syriæ*, & *Damasci* tamquam Deus colitur, addito Templo, & Sacris.

887. Moritur AMENOPHIS, & in ejus locum sufficitur filius RAMESSES, aut RHAMPSINITUS, qui ædificat occidentalem Porticum Templi VULCANO dicati. *Ægyptii* dedicant OSIRIDI, ISIDI, ORO seniori, TYPHONI, NEPHTHI, quæ fuerat TYPHONIS soror, & uxor, quinque dies, quos adjecerant duodecim Calendaribus mensibus quibus constabat vetus eorum annus Lunisolaris, & affirmant hos dies illis quinque Principibus nascentibus additos fuisse. Hoc factum quidem fuerat sub AMMONE quinque istorum Principum Patre: Sed illud anni genus vulgò vix usurpari cœpit ante quàm AMENOPHIS regnaret: nam, in ejus Templo, vel Sepulchro, quod erat *Abydi*, locatus fuerat Circulus, cujus Peripheria erat tercentorum sexaginta quinque cubitorum, & cujus superior pars aureâ laminâ tecta erat, & divisa in tercentas sexaginta quinque partes æquales, quibus dies anni exprimebantur; singulæ autem partes inscriptum habebant anni diem, & Heliacos Stellarum Ortus, & Occasus ad diem illum pertinentes. Ibi servatus fuit hic Circulus, quoad CAMBYSES diripuit *Ægyptia* Tempia: ex hoc monumento colligo hoc anni genus institutum fuisse ab AMENOPHI, ejus initio constituto ad aliquod ex quatuor Cardinalibus Coeli Punctis. Nam, si ejus initium parvo antè tempore definitum non fuisset, nunquam Heliaci Stellarum Ortus, & Occasus diebus suis assignari potuissent. Igitur, *Ægyptii* Sacerdotes sub AMENOPHI Heliacos Stellarum Ortus, & Occasus singulis diebus observare pergebant; &, postquam per Meridionales Solis Altitudines invenerant Solstitia, & Æquinoctia juxta mediam Solis celeritatem, (nondum enim innotuerat ejus Æquatio,) Vernum Æquinoctium anni initium statuerunt, in cujus rei memoriam monumentam illud posuerunt. Cum autem hoc genus anni in *Chaldæam* fuisset allatum, *Chaldæi* inchoaverunt annum NABONASSARI eodem *Thoth*, ac *Ægyptii*, & æquè longum fecerunt. Sed *Thoth* primi anni NABONASSARI cecidit in vicesimum sextum diem *Februarii*: quod est triginta tres dies

dies cum horis quinque ante VERNUM ÆQUINOCTIUM, sumptâ scilicet mediâ Solis celeritate. Atqui *Thoth* hujusmodi anni retrocessus triginta tribus diebus, & quatuor horis invenitur post centum triginta septem annos, igitur *Toth* cum ÆQUINOCTIO Verno coincidit centum triginta septem annos ante inceptam *Æram* NABONASSARI; idest octingentos octoginta quatuor annos ante CHRISTUM; quòd si hic annus inceptus fuisset ipso post VERNUM ÆQUINOCTIUM die, concursus iste potuisset accidere tres, vel quatuor annos ante tempus jam repertum, & ad tempus illud referre licet mortem hujus Regis. Hunc *Græci* faciunt filium TITHONI, unde sequitur eum natum fuisse post SESACI reditum in *Ægypto* cum TITHONO, & aliis Captivis: igitur AMENOPHIS septuaginta aut septuaginta quinque annos, circiter, natus erat, cum diem ultimum obiit.

883. DIDO condit *Carthaginem*, & paulò post *Pœnicii* incipiunt navigare ad *Sinûs Ostia* usque, vel etiam ultra. *ÆNEAS* adhuc vivebat, ut ait VIRGILIUS.

870. HESIODUS floret: ipse testatur se vixisse sæculo, quod ponè secutum est *Thebanum*, & *Trojanum* bellum, cujus sæculi finis poni debet senectus, & mors eorum, qui tunc vigeant; quapropter ei tribuenda est consueta diuturnitas: HERODOTUS, autem dicit se vixisse quatercentis annis post HESIODUM, atque HOMERUM. Unde conficitur nos bene determinasse Tempus excidii *Trojani*.

860. MÆRIS regnat in *Ægypto*. Hic *Memphim* ornavit, & illuc Imperii sedem ex *Thebis* transtulit. Celebrem Labyrinthum construxit; VULCANI Templo septentrionalem Porticûs partem addidit; magnum Lacum excavavit, qui ab eo nomen accepit, ejusque extremitates duabus ingentibus Pyramidibus lateritiis auxit: hæ res HOMERO, & HESIO DO fuerunt ignotæ, & post eorum mortem factæ, cum apud illos de iis ne verbum quidem legatur. MÆRIS etiam scripsit librum de Geometriâ.

852.

852. HAZAEL, qui in HADAD locum successerat, moritur, & inter Deos recensetur, quod prius de HADAD factum fuerat. Isti Dii, cum ARATHE conjugē ipsius HADAD adorati fuerunt in ipsorum Sepulchris, aut Templis usque ad tempora JOSEPHI *Hebræi*; *Syrii* autem eos antiquissimos prædabant, nescientes, (ait JOSEPHUS,) illos recentiores fuisse.

844. Fit Migratio *Æolica*. *Bæotia*, quæ prius dicebatur *Cadmeis*, venit sub *Bæotum* potestate.

838. CHEOPS regnat in *Ægypto*. Maximam Pyramidum sibi tumulo futuram construxit. Superiores Reges adorari vetuit, ipse coli volens.

825. *Heraclidæ*, post tres Generationes, aut centum annos à primâ eorum expeditione, regrediuntur in *Peloponnesum*. Ab hoc reditu ad finem primi belli *Messenici*, *Spartæ* regnaverunt decem Reges ex unâ Familiâ, & novem ex alterâ; *Messenie* pariter decem, & novem in *Arcadiâ*: unde, si cuique Regno tribuas, (juxta naturæ cursum,) viginti annos, circiter, conficiuntur ferè anni centum nonaginta. Præterea *Spartæ*, ex eo tempore ad proelium *Thermopylarum*, regnaverunt septem Reges ex unâ Familiâ, & octo ex alterâ: unde consequimur centum quinquaginta annos, præter-propter; & hi superioribus additi reditum *Heraclidarum* referunt ad annum octingentesimum vicesimum ante CHRISTUM, circiter.

824. CEPHRENEUS regnat in *Ægypto*, & construit magnam aliam Pyramidem.

808. MYCERINUS ibidem regnat, & inchoat tertiam ingentem Pyramidem. Hic filiae cadaver inclusit cavo Bovi, eamque odoraminibus quotidie colendam curavit.

804. Bellum fit inter *Lacedæmonios*, & *Athenienses*, in quo perimitur *Atheniensium* Rex CODRUS.

802. NITOCRIS soror MYCERINI ei succedit, & tertiam ingentem Pyramidem perficit.

794. Fit Migratio *Jonica*, Ducibus CODRI filiis.

790. PUL jactat Imperii *Assyrii* fundamenta.

Is. *Newtoni* Opuscula. Tom. III.

D

788.

788. ASYCHIS regnat in *Aegypto*; Condidit multà cum magnificentià Orientalem partem Porticùs Templi VULCANO dicati, & vastam Pyramidem è lateribus compactis limo educto è lacu MOEREDIS. In plura Regna scinditur *Aegyptus*. Unus post alium regnant GNEPHACTUS, & BOCCHORIS in *Aegypto* superiori; Saide verò STEPHANATIS, NECEPSOS, & NECHUS; sed Anyfi, aut Hanete, ANYSIS, vel AMOSIS; ac Bubaste, TACELLOTIS.

776. IPHITUS instaurat Olympiadas. Ex hac *Ærà* tempora Olympiadibus distingui cœperunt. GNEPHACTUS regnat *Memphi*.

772. NECEPSOS, & PETOSIRIS excogitant Astrologiam in *Aegypto*.

760. SEMIRAMIS incipit florere. SANCHONIATHO scribit.

751. SABACON *Æthiops* invadit *Aegyptum*, jam divisam in varia Regna, atque urit BOCCHORIM, obtruncat NECHUM, & fugat ANYSIM.

747. PUL, Rex *Assyriae* moritur: pro eo regnant *Ninive* quidem TEGLATHPHALASSARUS, *Babylone* verò NABONASSARUS. *Aegyptii* à SABACONE solum mutare coacti, Astrologiam, & Astronomiam afferunt *Babylonem*, & usi *Aegyptiis* annis instituunt *Æram* NABONASSARI.

740. TEGLATHPHALASSARUS Rex *Assyriae* capit *Damascum*, & sibi submittit *Syrios*.

729. Ipsi TEGLATHPHALASSARO succedit SALMANASSARUS.

721. SALMANASSARUS Rex *Assyriae* in captivitatem trahit decem Tribus.

719. SENNACHERIBUS regnat in *Assyria*. ARCHIAS filius EVAGETI, *Herculeae* Stirpis, Coloniam *Corintho* in *Siciliam* deducit, & *Syracusas* condit.

717. TIRHAKAH regnat in *Æthiopia*.

714.

714. SENNACHERIBUS, magnà clade acceptà, in fugam vertitur ab *Æthiopibus*, & *Aegyptiis*.

715. *Medi* ab *Assyriis* deficiunt, & contra eos arma capiunt. SENNACHERIBUS interimitur; Ei succedit ASSERHADON. Is est ASSERHADON-PUL, aut SARDANAPALUS ille filius ANACINDARAXIS, aut SENNACHERIBI, qui uno die *Tarsum*, & *Anchiam* ædificavit.

710. LYCURGUS ex *Asia* in *Græciam* affert HOMERI poemata.

708. LYCURGUS eligitur tutor CHARILLI, aut CHARILAI, pueri Regis *Spartae*. LYCURGUM ad IPHITI tempora revocat ARISTOTELES, ob ejus nomen Olympico Disco inscriptum. Sed Disci ludus erat ex *Quinquertio*, idest, quinque ludis: *Quinquertium* autem institutum fuit decimà octavà Olympiade. SOCRATES, & THUCYDIDES referunt *Lycurgi* leges ad annum tercentesimum ante finem belli *Peloponnesiaci*; scilicet ad annum septingentesimum quintum ante CHRISTUM.

701. SABACON, cùm quinquaginta annos Regno potitus fuisset, reliquit *Aegyptum* Filio SEVECHO, aut SEIHONI, qui fit VULCANI Sacerdos, & rem militarem negligit.

698. MANASSES regnat.

697. *Corinthii* primi ædificant Navigia tribus remorum ordinibus prædita, quæ vocata fuerunt *Triremes*. Ad hæc tempora *Græci* usurpaverant naves oblongas, quinquaginta remis instructas.

687 TIRHAKAH regnat in *Aegypto*.

681. ASSERHADON invadit *Babylonem*.

673. *Judæi* domiti ab ASSERHADON cum MANASSE captivi *Babylonem* deducuntur.

671. ASSERHADON invadit *Aegyptum*; quæ regenda committitur duodecim Principibus.

668. Occidentales Populi *Syriae*, *Phœnicia*, & *Aegypti* defiscunt ab *Assyriis*. Moritur ASSERHADON, cui SAOSDUCHINUS sufficitur. MANASSES regreditur è Captivitate.

D 2

658.

658. PHRAORTES regnat in *Mediâ*. *Prytanes*, Regibus expulsi, dominantur *Corintbi*.

657. *Corintbii* classe *Corcyrios* superant, & hoc est vetustissimum bellorum Mare gestorum.

655. PSAMMITICUS evadit Rex totius *Ægypti*, devictis ceteris undecim Regibus, cum quibus jam regnaverat quindecim annos: Is post hanc victoriam regnavit adhuc triginta novem annos. Ex hoc tempore *Ægyptus* patuit *Joniis*. Hinc *Jonica* Philosophia, Astronomia, & Geometria.

652 Incipit primum bellum *Messenium*, quod ferbuit per viginti annos.

647. CHAROPS primus ab *Atheniensibus* in denos annos Archon eligitur. Plures ex his Archontibus mortuos esse ante decem annos exactos probabile est; tunc iis sufficiebatur alter Archon. Quapropter septem Archontes qui decem annis præfuerunt, Rempublicam gerere non potuerunt ultra quadraginta, aut quinquaginta annos. SAOSDUCHINUS Rex *Assyriæ* moritur, & pro eo Regnum suscipit CHYNILADON.

640. JOSIAS regnat in *Judeâ*.

636. PHRAORTES Rex *Medorum* cadit in bello contra *Assyrios*. Ei succedit ASTYAGES.

635. *Scythæ* sese conjiciunt in *Medos*, & *Assyrios*.

633. BATTUS ædificat *Cyrenem*, ubi fuerat *Irasa* urbs ANTÆI.

627. *Roma* conditur.

625. NABOPOLASSARUS desciscit ab Rege *Assyriorum*, & *Babylone* regnat. PHALANTUS ducit *Parthenios* in *Italiam*, & condit *Tarentum*.

617. PSAMMITICUS diem obit. NECHAO regnat in *Ægypto*.

611. CYAXARES regnat in *Medos*.

610. Optimates *Scytharum* inter epulas obtruncantur à CYAXARE.

609.

609. JOSIAS interimitur. CYAXARES, & NABUCHODONZORUS destruunt *Ninivem*, ac potentes evadunt, partiti inter se *Assyrium* Imperium.

607. CREON est primus *Atheniensium* Archon in annum. Inchoatur secundum bellum *Messenium*. CYAXARES compellit *Scythas* fugere ultra *Colchidem*, & *Iberiam*, ac in potestatem redigit *Assyrias* in *Armeniâ* Provincias, *Pontum*, & *Cappadociam*.

606. NABUCHODONZORUS invadit *Syriam*, & *Judeam*.

604. NABOPOLASSARUS decedit, & ei succedit Filius NABUCHODONZORUS, qui jam duos annos cum Patre regnaverat.

600. Nascitur DARIUS *Medus* filius CYAXARIS.

599. CYRUS nascitur ex MANDANE Sorore CYAXARIS, & ASTYAGIS Filiâ.

596. *Susiana*, & *Elymais* in potestatem rediguntur ab NABUCHODONZORO. CARANUS, & PERDICCAS fugiunt PHIDONEM, & jaciunt fundamenta Regni *Macedonici*. PHIDONI debetur usus Mensurarum, Ponderum, & Argenti signati.

590. CYAXARES bellum gerit contra ALYATTEM Regem *Lydiæ*.

588. Templum SALOMONIS comburitur à NABUCHODONZORO. *Messenii* devicti *Siciliam* petunt, ibique *Messanam* condunt.

585. Sexto *Lydi* belli anno, die vicesimo octavo Maii, accidit totalis Eclipsis Solaris à THALETE prænuntiata, quæ finem imponit pugnae commissa inter *Medos*, & *Lydios*: Hi bellum componunt, Pacemque confirmant, datâ DARIO *Medo* CYAXARIS Filio Uxore ARIENE ALYATTIS Filiâ.

584. PHIDON ludis præest quadragesimâ nonâ Olympiade.

580. PHIDON sternitur. Duumviri *Elii* forte eliguntur Præsides Ludorum Olympicorum.

572. DRACO est *Atheniensium* Archon, quibus leges dat.

D 3

568.

568. *Amphyctiones*, Auctore SOLONE, bellum *Cirrhæis* inferunt, & *Cirrbam* capiunt. *Amphyctionum* copias duxerunt CLISTHENES, ALCMÆON, & EUROLICUS, qui PHIDONIS æquævi fuerunt. Siquidem LEOCIDES filius PHIDONIS, & MEGACLES filius ALCMÆONIS uno eodémque tempore proci fuerunt AGARISTÆ filia CLISTHENIS.

569. NABUCHODONAZORUS invadit *Ægyptum*. DARIUS *Medus* regnat.

562. SOLON, *Atheniensium* Archon, iis leges condit.

557. Obit PERIANDER, & *Corinthus* à Tyrannis liberatur.

555. NABONADIUS *Babylone* regnat. Hanc Urbem ornat communítque NITOCRIS ejus mater.

550. PISISTRATUS *Athenis* Tyrannidem occupat. CROESUS, & SOLON ad colloquium accedunt.

549. HEGESTRATO Archonte *Atheniensium* decedit SOLON.

544. *Sardes* capiuntur à CYRO. DARIUS *Medus* è *Lydiis* monetis *Daricas* conficit.

538. CYRUS capit *Babylonem*.

536. DARIUS *Medus* superatur à CYRO qui Imperium transfert in *Persas*. Redeunt è Captivitate *Judei*, & secundum Templum instituunt.

529. Moritur CYRUS; Regnum suscipit CAMBYSES.

521. Regnat DARIUS Filius HYSTASPIS. Interimuntur *Magi*. Delentur variæ Religiones à diversis *Persidis* populis usurpatæ, & quæ recidebant in adorationem veterum Regum; atque, curantibus HYSTASPE & ZOROASTRO, per totam *Persidem* instituitur, ut unus Deus Aris sine Templis coleretur.

520. Secundum Templum *Jerosolyma* ædificatur, DARIO jubente.

515. Secundum Templum perficitur, & dedicatur.

513. HARMODIUS, & ARISTOGITON è medio tollunt HYPPARCHUM PISISTRATI Filium *Athenarum* Tirannum.

508.

508. Reges *Romanorum* ejiciuntur, & Consules instituntur.

491. Pugnatur prælium *Marathonium*.

485. XERXES regnat.

480. XERXES, *Helleponto* trajecto, in *Græciam* navigat: Pugnatur propè *Thermopylas*, & prope *Salamina*.

464. Regnat ARTAXERXES *Longimanus*.

457. ESDRAS regreditur in *Judeam*. JOHANAN JADDUE pater jam grandior erat, siquidem in Templo habitabat.

444. NEHEMIAS revertitur in *Judeam*. HERODOTUS scribit.

431. Incipit bellum *Peloponnesiacum*.

428. NEHEMIAS expellit MANASSEM JADDUE fratrem quia duxerat NICASONEM SAMBALLATI sororem.

424. DARIUS *Nothus* regnat.

422. SAMBALLATUS ædificat Templum in *Monte Garizim*, & ejus Sacerdotem maximum eligit Generum *Manassem*.

412. Hucusque Sacerdotes & Levitæ recensiti fuerant & inscripti *Judeorum* Chronicis, ante NEHEMIÆ mortem, quo tempore Sacerdos maximus erat aut JOHANAN, aut JADDUA. Hæc est finis sacrae *Judeorum* Historiæ.

405. ARTAXERXES *Mnemon* regnat. Finis imponitur bello *Peloponnesiaco*.

359. ARTAXERXES *Ochus* regnat.

338. Regnat AROGUS.

336. DARIUS *Codomannus* regnat.

332. ALEXANDER magnus sibi *Persicum* Imperium acquirit.

331. Obtruncatur DARIUS *Codomannus* ultimus Rex *Persarum*.

Suan Eloy Salenzuela. OPUS.

OPUSCULUM XXIII.
ISAACI NEWTONI
CHRONOLOGIA
VETERUM REGNORUM

EMENDATA.

Edita LONDINI 1728.

If. Newtoni Opuscula. Tom. III.

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

ISAACI NEWTONI,
CHRONOLOGIA
VETERUM REGNORUM
EMENDATA.

CAPUT I.

De Chronologiâ priorum Saculorum.

G R E C O R U M.

ENTES omnes, priusquam diligen-
tem & accuratam Temporis ratio-
nem servare cœperunt, ad Antiqui-
tatum suarum fines proferendos fue-
runt procliviores; cui studio promo-
vendo non parum conduxerunt dis-
putationes, quæ de singularum Na-
tionum originibus, inter eas agita-
bantur. Docet HERODOTUS, (a)
quod Sacerdotes *Ægyptii* inter ME-
NETIS, & SETHONIS Regnum, qui SENNACHERIBUM fugavit,

(a) Herodot., 1, 2.

E 2

CAP. I. afferebant intercessisse Hominum Generationes tercentas quadraginta & unam, ac totidem VULCANI Sacerdotes, totidémque Reges *Aegypti*; Idem ait, quòd tercentæ Generationes conficiunt decem annorum millia; *quia*, inquit, *tres Hominum Generationes* conficiunt centum annos, & quadraginta generationes cum unâ, quæ supersunt, conficiunt mille tercentos quadraginta annos; quapropter totum tempus, quo distabant Regna MENETIS, & SETHONIS, ascendebat ad undecim mille tercentos quadraginta annos. Et sic computando, ac Diis *Aegypti* tribuendo Regna diuturniora quàm Regibus eos secutis, *Aegyptii* Sacerdotes, teste HERODOTO, posuerunt inter PANEM, & AMOSIM quindecim annorum millia, & septemdecim millia inter HERCULEM, & eundem AMOSIM. Eodem pacto *Chaldaei* suam Antiquitatem extulerunt; Nam, CALLISTHENES, ARISTOTELIS Auditor, mittens Observationes Astronomicas *Babylone* in *Graciam*, ait eas incipere ab anno millesimo nongentesimo tertio ante ALEXANDRUM Magnum. Quinimo *Chaldaei* jactabant se Altra observavisse per quatercenta septuaginta tria annorum millia; neque defuerunt, qui facerent Regna *Assyriae*, *Mediae*, & *Damasci* multò antiquiora, quàm reipsâ fuerant.

Græcorum nonnulli tempora ante OGYGEM Ignota, (quia nullam eorum Historiam habebant:) Quæ intercesserunt inter OGYGIS Diluvium, & initium Olympiadum, *Fabulosa*, (propter eorum Historiam vehementer Fabulis inquinatam:) Quæ verò initium Olympiadum secuta sunt, *Historica*, (ob Historiam à Fabulis purgatam,) dixerunt. Tempora *Fabulosa*, quin & *Historica*, per sexaginta aut septuaginta priores Olympiades, rectâ Chronologiâ carent.

Nulla fuit *Europæ* Chronologia ante *Persicum* Imperium, & siquam ad antiquiora tempora pertinentem nunc habemus, eam Recentiores ratiocinando, & conjiciendo finxerunt. In hujus Monarchiæ principio, ACUSILAUS fecit PHORONEUM æquè antiquum, ac OGYGEM & ejus Diluvium, quod retulit ad annum vicesimum supra millesimum ante primam Olympiadem; quod est illud statuere annis sexcentis octoginta, circiter, antequàm acciderit

acciderit: Juniores autem, has computationes tueri volentes, Chronologia Græcorum. Regum numerum Regnorumque diuturnitatem auxerunt. A (b) PLUTARCHO didicimus Philosophos antiquitus solitos sententias suas verbis comprehendere: Hoc fecerunt ORPHEUS, HESIODUS, PARMENIDES, XENOPHANES, EMPEDOCLES, THALES; sed deinde eos carmina reliquisse, neque Astronomiam contemptui fuisse, quòd ARISTARCHUS, TIMOCHARIS, ARISTILLUS, HIPPARCHUS eam solutâ Oratione descripserint, postquàm de eâ EUDOXUS, HESIODUS, & THALES carminibus scripserant. SOLON (c) versibus usus est, & septem Sapientes Poëticae fuerunt addicti, ut asserit ANAXIMENES. (d) Hactenus carminibus scripserunt *Græci*, & quamdiu hoc fecerunt, nullam habere potuerunt Chronologiam, aut Historiam à Poëticiis Fabulis prorsus immunem. PLINIUS (e) recensens rerum Inventores, docet, quòd PHERECYDES *Syrius* docebat, CYRO regnante, sermones solutâ oratione scribere; Historiam verò CADMUS *Milesius*. Et alibi (f) dicit CADMUM *Milesium* primum solutâ oratione usum. Discimus à JOSEPHO, (g) quòd CADMUS *Milesius*, & ACUSILAUS vixerunt paulò ante *Persarum* in *Græcos* expeditionem: & SUIDAS (h) appellat ACUSILAUM Historicorum antiquissimum, & affirmat, quòd is *Genealogias* descripsit ex *ancis Tabulis*, quas, ut traditur, ejus Pater invenerat in domus Angulo. Quæri posset, quisnam eas ibi condidisset; Nam, *Græci* (i) nullas publicas Tabulas, aut Inscriptiones habuerunt ante Leges DRACONIS. Sub DARIO HISTASPIS, aut paulò post, PHERECYDES *Atheniensis* scripsit decem libros de Antiquitatibus & veteribus Genealogiis *Atheniensium*, & est inter primos, & inter optimos eorum, qui de his rebus in *Europa* scripserint; unde ei nomen accessit *Genealogus*; & à DIONYSIO Hali-

E 3

- (b) Plutarchus de Pythiæ Oraculo.
 (c) Plutarch. in Solon.
 (d) Apud Diog. Laert. in Solon. pag. 10.
 (e) Plin. nat. hist. l. 7. c. 56.
 (f) Ibid. l. 5. c. 59.
 (g) Cont. Apion. sub initio.
 (h) In *Ἀντιχαιοῖς*.
 (i) Joseph. cont. Ap. l. 1.

CAP. I. *Hal. carnassense* (k) dicitur nulli Genealogorum secundus. EPI-
MENIDES, non Philosophus ille, sed alter Historicus, scripsit
etiam de veteribus Genealogiis: & HELLANICUS, qui duode-
cim annos natu major erat, quàm HERODOTUS, Historiam
suam digessit per Ætates aut Successiones Sacerdotum JUNO-
NIS *Argivæ*. Alii secuti sunt ordinem Archontum *Atheniensium*,
aut Regum *Lacedæmoniorum*. HIPPIAS *Eleus* edidit Summa-
rium Olympiadum quod tamen malè firmis fundamentis innite-
batur, ut monet PLUTARCHUS (l): Scriptor hic vivebat centesi-
mâ quintâ Olympiade, & derisui fuit PLATONI ob infcitiam
suam. Hoc Summarium nihil videtur fuisse, nisi brevis Catalo-
gus eorum, qui palmam meruerant singulis Olympiadibus. Dein-
de (m) EPHORUS ISOCRATIS Auditor concinnavit Chrono-
logicam *Græcæ* Historiam, cujus initium ab *Heraclidarum* in
Peloponnesum reditu, finis autem erat ad *Perinthi* Obsidionem,
quæ accidit anno vicesimo PHILIPPI patris ALEXANDRI Mag-
ni, idest anno ante *Persicum* Imperium destructum undecimo:
sed hic (n) tempora per Generationes distribuit, usus enim Olym-
piadum, aut alterius *Æræ* cujuscunque nondum apud *Græcos*
invaluerat. Marmora *Arundeliana* exsculpta fuerunt sexaginta
annis post ALEXANDRI Magni interitum (*An. 4. Olymp. 128*),
& tamen nullam mentionem faciunt de Olympiadibus, aut de
aliquâ aliâ *Ærâ* constante, sed retrorsum computant à tempore,
quod tunc præsens erat. Sed tamen paulò post annorum usus
in Chronologiâ perductus fuit; & eam novo invento auxit pro-
ximâ Olympiade TIMÆUS *Siculus*, qui scripsit Historiam plu-
ribus libris distinctam, & ad sua usque tempora prolatam; in
quâ Olympiadibus usus est, & comparavit *Ephores*, Reges *Spar-
tæ*, Archontes *Athenarum*, & *Argivas* Sacerdotes cum Victori-
bus Olympicis, ita ut Olympiades, Genealogias, & Successiones
Regum, ac Sacerdotum, & Poëticas Historias in continuam Se-
riem

(k) Dionys. lib. 1. initio.

(l) Plutarch. in Numâ.

(m) Diodor. l. 16. p. 550. Ed. Steph.

(n) Polyb. p. 379. B.

riem omnes coalescere faceret pro ingenii sui acumine; Hujus Chronolo-
giæ finem excipit initium Historiæ *Polybianæ*, quæ ad pos-
teriora tempora sese extendit. ERATOSTHENES scripsit cen-
tesimo, & insuper, anno ab ALEXANDRO Magno mortuo;
Hunc secutus est APOLLODORUS; & ambos Chronologi poste-
riores.

Sed, quàm incerta sit eorum Chronologia, quàm dubia vi-
sa fuerit *Græcis* illorum temporum, intelligere licet ex hoc PLU-
TARCHI loco. (o) Nonnulli, inter quos est ARISTOTELES
Philosophus, putant LYCURGUM vixisse eodem tempore, quo
IPHITUS, ejusque socium fuisse in Olympicis Ludis ordinandis,
argumentum ducentes ex Disco Olympico, cui LYCURGI no-
men inscriptum erat. Alii, tempora supputantes ex successione
Regum Lacedæmonis, ut ERATOSTHENES & APOLLODO-
RUS, affirmant eum vixisse non paucos annos ante primam Olym-
piadem. Florere coepit decimâ septimâ, vel decimâ octavâ Olym-
piade, deinde ARISTOTELES eum vivere facit primâ Olym-
piade; cui consentit EPAMINONDAS, ut ÆLIANUS & PLUTAR-
CHUS referunt; & postremo ERATOSTHENES, APOLLODO-
RUS, & eorum Sectatores existimant eum fuisse plusquàm cen-
tum annis ante primam Olympiadem. Alibi verò PLUTARCHUS
(p) ait: Opinantur aliqui se posse Chronologicis rationibus de-
monstrare SOLONEM nunquam CROESUM v. disse. Sed à me nun-
quam impeirare potui, ut narrationem tam illustrem, tot Testi-
bus confirmatam & (quod maius est,) tam pulchrè cum SOLONIS
moribus consentientem, ac tam dignam ejus magnanimitate &
sapientiâ, rejicerem ob aliquos Chronologicos, quos dicunt, Cano-
nes; quos, licet aliquot Auctorum centena emendaverint, ad id
perducere nemo potuit, ut aliquid certitudinis haberent, & sibi met
ipsi constarent.

Chronologia *Latīnorum* adhuc incertior est. Juxta PLUTAR-
CHUM (q) densis tenebris obsitæ sunt Origines *Romanæ*. Nec
diversa

(o) In vitâ Lycurgi sub initio.

(p) In Solone.

(q) Plutarch. in Romulo, & Numâ.

diversa habet SERVIVS (r). Veteres *Latinorum* Commentarii à *Gallis* (s) incensi perierunt anno vicesimo supra centesimum post Regifugium, & sexagesimo quarto ante mortem ALEXANDRI Magni: at QUINTUS FABIVS PICTOR (t) antiquissimus inter *Latinos* Historicos vixit centesimo anno post hunc Regem, & ferè omnia à DIOCLE *Peparethio Græco* mutuatus est. Recentiores sunt Chronologi *Galliæ*, *Hispaniæ*, *Germaniæ*, *Scythiæ*, *Suediæ*, *Britanniæ*, & *Hiberniæ*. Nam, *Scythæ* ultra *Danubium* literis caruerunt usque ad ULPHILAM eorum Episcopum, qui anno, circiter, sexcentesimo ab ALEXANDRO Magno mortuo literas eis confecit; *Germania* verò nullas habuit, antequàm eas recepit ab Occidentali *Latinorum* Imperio, post ejusdem Regis interitu septingentis, & amplius, annis. Eas adhuc ignorabant *Hunni* cùm PROCOPIVS vigeret, idest, octingentesimo quinquagesimo post ejusdem Regis obitum, & post *Hunnes* illas acceperunt *Sueci*, & *Norvegæ*. Nec multum fidei merentur res, quæ dicuntur gestæ centum aut ducentos annos ante literas receptas.

Asserit DIODORUS (v) in Historiæ suæ principio, quòd tempora ante bellum *Trojanum* certis finibus non circumscripserat, quia nullum habebat satis firmum fundamentum, quo inniteretur, sed quòd à *Trojano* bello ad *Heraclidas* in *Peloponnesum* reverbos elapsi fuerunt, (juxta computationem APOLLODORI, quam ipse secutus erat,) octoginta anni: & tercenti cum viginti & octo ab hac Periodo ad primam Olympiadem, deductâ ratione à Regibus *Lacedæmonum*. De octoginta annis positis inter bellum *Trojanum*, & *Heraclidarum* reditum, APOLLODORUS secutus est ERATOSTHENEM, & uterque THUCYDIDEM: sed de tercentis viginti & octos annis ab hoc reditu ad primam Olympiadem, DIODORUS monet hæc tempora computata fuisse à Regibus *Lacedæmonum*; & PLUTARCHUS (x)

APOLLO-

(r) In *Æneide* 7. v. 678.

(s) Diódor. l. 1.

(t) Plutarchus in *Romulo*.(v) Lib. 1. in *Proœmio*.(x) Plutarchus in *Lycurgo* sub initio.

APOLLODORUM, ERATOSTHENEM, & alios secutos esse hanc computationem: cùm autem ea hæcenus recepta fuerit à Chronologis, & cùm confecta fuerit ratione subductâ ex Regibus *Lacedæmonum*, idest, ex eorum numero, illam ad trutinam revocemus.

Putaverunt *Ægyptii* Regum Regna æquipollere Hominum Generationibus, & tres Generationes implere centum annos, ut supra diximus: idem crediderunt *Græci*, & *Latini*: & idcirco posuerunt suos Reges regnâsse, unum altero pensando, singulos triginta tres annos, & insuper. Nam, tribuunt septem Regibus, qui *Romam* rexerunt ante Consules ducentos quadraginta quatuor annos, idest, singulis triginta quinque: Duodecim primis *Sicyonis* Regibus; ÆGIALEO, EUROPI, &c. annos undetriginta supra quingentos, nempe unicuique quadraginta quatuor: Octo prioribus *Argorum* Regibus, INACHO, PHORONEO, &c. unum ultra tercentos septuaginta, idest plus quàm quadraginta sex cuique: Sed, inter *Heraclidarum* in *Peloponnesum* reditum, & finem primi belli *Messenici*, *Spartæ* quidem fuerunt ex unâ Familiâ decem Reges, EURYSTHENES, AGIS, ECHETRATUS, LABOTAS, DORYAGUS, AGESILAUS, ARCHELAUS, TELECLUS, ALCAMENES, & POLYDORUS: ex aliâ novem; PROCLUS, SOUS, EURYPON, PRYTANIS, EUNOMUS, POLYDECTES, CHARILAUS, NICANDER, THEOPOMPUS: Item decem *Messenici*; CRESPHONTES, EPHYTUS, GLAUCUS, ISTHMIUS, DOTADAS, SIBOTAS, PHINTAS, ANTIOCUS, EUPHAES, ARISTODEMUS: In *Arcadiâ* autem novem; CYPSELUS, OLEAS, BUCHALION, PHIALUS, SIMUS, POMPUS, ÆGINETA, POLYMNESTOR, ÆCHMIS, quorum Regna, juxta Chronologos, compleverunt annos tercentos septuaginta novem, quod pro decem Regibus recidit ad annos octo & triginta pro singulis, & ad duos & quadraginta pro novem. Et quinque Reges EURYSTHENE prognati, qui fuerunt inter finem primi belli *Messenici*, & initium Regni DARIÏ HYSTASPIS; videlicet EURYCRATES, ANAXANDER, EURYCRATES

Jf. Newtoni Opuscula. Tom. III.

F II.

CAP. I. II. LEON, ANAXANDRIDES, regnaverunt per annos duos & ducentos, idest, plusquam quadraginta annos singuli.

Itaque *Græci* Chronologi TIMÆUM, & ERATOSTHENEM secuti, diversarum *Græcarum* Urbium Regibus, qui vixerant ante *Persicum* Imperium, singulis tribuerunt triginta quinque aut quadraginta annos, circiter, quæ Regnandi diuturnitas adeò præter naturam est, ut credi nequeat. Nam juxta naturæ cursum, singuli Reges, unum alio pensando, Regnum obtinent per duodeviginti, aut viginti annos: & si aliquibus exemplis apparet nonnullos hoc spatium prætergressos quinque aut sex annis, aliis exemplis constat alios Reges multò brevius Regnum sortitos esse; medium est spatium duodeviginti, aut viginti annorum. Sic octodecim Reges JUDÆ, qui SALOMONEM secuti sunt, Regnum gubernarunt tercentos nonaginta annos, idest, singuli duos & viginti. Quindecim Reges *Israelis* post *Salomonem* regnaverunt ducentos quinquaginta novem annos, idest, quisque decem & septem annos cum quadrante. Duodeviginti Reges *Babylonis*; NABONASSARUS, &c. Regno potiti sunt ducentos novem annos, vel singuli undecim annos & menses octo. Decem Reges *Persidis*; CYRUS, CAMBISES, &c. octo supra ducentos annos, videlicet, quisque unum & viginti. Sexdecim Reges, qui ALEXANDRO Magno, ejusque Fratri, & Filio successerunt in *Syriâ*; SELEUCUS, ANTIOCHUS *Soter*, &c. regnaverunt ducentos quadraginta quatuor annos postquam hæc Monarchia in plura Regna fuit diducta, scilicet quisque annos quindecim cum quadrante. Undecim Reges *Ægypti*; PTOLOMÆUS LAGI, &c. incipiendo computationem ex eadem Periodo, regnaverunt ducentos septuaginta septem annos, nempe singuli viginti quinque. Octo *Macedoniæ*; CASSANDER, &c. regnaverunt centum triginta & octo annos, vel singuli septemdecim cum quadrante. Triginta Reges *Angliæ*; WILLIELMUS *Conquisitor*, WILLIELMUS *Rufus*, &c. regnaverunt sexcentos quadraginta & octo annos, vel singuli unum supra viginti cum sex mensibus. Viginti quatuor primi *Galliæ* Reges; PHARAMUNDUS, &c. Regnum tenuerunt quatercentos quinquaginta & octo annos, idest, quisque unde-

undeviginti: Proximi vigintiquatuor *Galliæ* Reges; LUDOVICUS *Balbus*, &c. unum & quinquaginta supra quatercentos, nempe quisque duodeviginti & menses novem: Quindecim sequentes; PHILIPPUS *Valesius*, &c. tercentos quindecim annos, aut singuli unum & viginti; & omnes hi sexaginta tres *Galliæ* Reges, annos mille ducentos viginti quatuor, sive quisque undeviginti & sex menses. Singulæ Generationes à patre ad filium extendi possunt ad tres aut quatuor annos supra triginta, unam aliâ pensando, idest, tres Generationes ad centum annos, circiter: Sed si procederetur per filios natu majores, ex forent breviores, & tres ultra septuaginta vel octoginta annos non conficerent: quibus adhuc brevius est tempus, per quod Reges Regno potiuntur; nam, Regibus succedunt tum filii natu maximi, tum aliquando fratres; aliquando etiam Reges ipsi interimuntur, aut Regno pelluntur, & in eorum locum sufficiuntur Viri iisdem æquævi, aut etiam seniores, præsertim in Regnis turbulentis, & in quibus Reges non nascuntur, sed eliguntur. In recentioribus sæculis, quorum habetur Chronologia diligens & accurata, rarò occurrunt decem Reges, qui continuâ Serie Regnum obtinuerint per ducentos sexaginta, & plures annos: Sed TIMÆUS, & qui eum secuti sunt, & puto, etiam aliqui ex his qui ante eum fuerunt, *Ægyptios* imitati, Regna pro Generationibus acceperunt, tres Generationes ad centum, & aliquando ad centum viginti annos produxerunt, & huic computationi Technicam *Græcorum* Chronologiam superstruxerunt. Regnorum diuturnitas ad naturam revocetur, idest, cuique Regno tribuantur duodeviginti, aut viginti anni, tunc decem Reges *Spartæ* ex unâ Familiâ, novem ex aliâ; Decem *Messeniae* Reges, & novem *Arcadiæ*, quos supra diximus regnavisse ab *Heracidarum* reditu in *Peloponnesum* ad primi belli *Messenici* finem vix suppeditabunt plures, quàm octoginta vel nonaginta supra centum annos, cum tamen juxta Chronologos sufficiant annos tercentos septuaginta novem.

Chronologia Græcorum.

CAP. I. Hanc computandi rationem confirmaturus, addam aliud argumentum. EURYLEON filius ÆGEI (y) duxit Robur Exercitus *Messenici* quinto primi belli *Messenici* anno, & erat ex quintâ Generatione ab OIOLICO Filio TERÆ, qui sororem ARISTODEMI duxerat, & fuerat Tutor ejus filiorum EURISTHENIS, & PROCLIS, ut PAUSANIAS (z) ait: ideo inter *Heracidarum* reditum, qui accidit THERA vivente, & pugnam, quæ commissa fuit quinto illius belli anno intercesserunt sex Generationes, quæ, ut opinor, cum plerunque procederent per filios natu maximos, singulæ vix excedere possunt triginta annos; & hoc pacto conficiunt septuaginta vel octoginta supra centum annos. Arsit bellum *Messenicum* per undeviginti aut viginti annos, quorum ultimos quindecim adde his, quos jam invenimus, & perspicies illius belli finem cadere in anno 190. circiter, ab *Heracidarum* reditu: cum hi qui TIMÆUM sequuntur, eam ponant ultra annum 379., unde conficiuntur sexaginta, & plures anni pro quaque Generatione.

Hoc pacto Chronologi produxerunt tempus, quo *Heracidarum* reversio in *Peloponnesum* distat à primo bello *Messenico*, additis 190. annis, circiter: Sed & hoc bellum ab ortu *Persici* Imperii plus æquo dissitum fecerunt. Nam ex eâ Regum *Spartanorum* Familiâ, cujus Auctor fuerat EURISTHENES, Regno post POLIDORUM potiti sunt hi Reges. (a) EURYCRATES, ANAXANDER, EURYCRATIDES, LEON, ANAXANDRIDES, CLEOMENES, LEONIDAS, &c; Et ex alterâ Familiâ, cujus Auctor PROCLES, hi post THEOPOMPUM (b) regnaverunt ANANDRIDES, ARCHIDEMUS, ANAXILEUS, LEUTYCHIDES, HIPPOCRATIDES, ARISTON, DEMARATUS, LEUTYCHIDES II, &c; juxta HERODOTUM. Hi Reges dominati sunt usque ad sextum XERXIS annum, quo LEONIDAS occisus fuit à *Persis* ad *Thermopylas*; & paulò post LEUTYCHIDES II. *Spartâ Tegeam* profectus, ibi diem ultimum obiit.

(y) Pausan. l. 4. c. 13. p. 28, & c. 7. p. 296; & l. 3. c. 15. p. 245.

(z) Pausan. l. 4. c. 7. p. 296.

(a) Herodotus. l. 7.

(b) Herodotus. l. 8.

Chronologia Græcorum.
obiit. Septem Regna eorum *Spartæ* Regum, qui POLYDORO successerunt, addita Regnis decem supra relatis, & quorum primo potitus est EURISTHENES, conficiunt septemdecim Regum dominationes, quibus *Heracidarum* regressus in *Peloponnesum* distat à sexto XERXIS anno; & octo Regna post THEOPOMPUM, adjecta novem supra relatis, & quorum primum sortitus est PROCLES, faciunt itidem septemdecim Regna; quæ, (singulis tribuendo viginti annos) occupant tercentos quadraginta annos. Hos numera à sexto XERXIS anno versus antiquiora tempora, & adde unum, aut alterum, ob *Heracidarum* bellum, & ARISTODEMI, patris EURISTHENIS, & PROCLIS Regnum; & comperies *Heracidas* in *Peloponnesum* regressos anno 159. post SALOMONIS mortem, & anno 46. ante primam Olympiadem, in quâ Victor fuit CORÆBUS. Sed TIMÆUM secuti hunc reditum statuerunt ducentis octoginta annis antequam oportebat. Cum autem hac computandi ratione *Græci* superstruxerint, (ut didicimus ex DIODORO, & PLUTARCHO,) Chronologiam Regnorum, quæ *Persicum* Imperium Antiquitate superabant; hæc Chronologia corrigenda est, brevioribus, quæ CYRI mortem præcedunt, in ratione ferè subduplâ; nam in temporibus, quæ CYRI mortem sequuntur, non admodum erratum fuit.

Technici Chronologi transtulerunt LYCURGUM Legislatorem ad tempora IPHITI, qui Olympiades instauravit; IPHITUM verò fecerunt centum & duodecim annis antiquiorem primâ Olympiade: & hanc hypothesim subfulturi, commenti sunt viginti octo Olympiades, quas ponunt ante primam, in quâ victor fuit CORÆBUS. Sed hæc ficta fuerunt post THUCYDIDEM, & PLATONEM; nam SOCRATES mortuus est tertio anno post finem belli *Peloponnesiaci*, & PLATO (c) introducit eum dicentem, quod LYCURGI instituta stabant à tercentis annis, aut non multo pluribus. Et (d) THUCYDIDES, (legendo ut STEPHANUS,) ait, quod *Lacedæmonii* ab antiquis temporibus habue-

(c) Plato in *Minoe*.

(d) Thucyd. l. 1. p. 13.

CAP. I. *buerunt iustas leges, & immunes à Tyrannis fuerunt; & quòd, ex quo Remp. uno eodémque modo regere cœperant ad finem belli Peloponnesiaci erant anni tercenti, & paulò plures.* Retrosum computa tercentos annos à fine belli *Peloponnesiaci*, & perspicies LYCURGUM leges tulisse in decimâ nonâ Olympiade; quòd juxta SOCRATEM, fieri potuit in vicesimâ secundâ, aut tertiâ. ATHENÆUS (e) docet ex veteribus Scriptoribus, (HELLANICO, SOSIMO, & HIERONYMO,) quòd LYCURGUS Legislator vivebat eo tempore, quo THERPANDER Musicus; & quòd THERPANDER primus palmam demeruerat in *Carneâ*, in Musico certamine his ludis addito, sextâ & vicesimâ Olympiade: Is quater vicit in *Pythicis*, & idcirco vixit, saltem, ad vicesimam nonam Olympiadem usque: & cum florere cœpisset vivente LYCURGO, verosimile non est LYCURGUM florere cœpisse admodum ante duodevicesimam Olympiadem. Ex LYCURGI nomine Disco inscripto, deducit ARISTOTELES LYCURGUM IPHITI adiutorem fuisse in Olympicis ludis instaurandis: & hoc ratiocinium potest esse fundamentum sententiæ Chronologorum, qui LYCURGUM, & IPHITUM ad idem tempus referunt. Sed IPHITUS non totos Olympicos ludos reparavit; equidem cursum (f) restituit in primâ Olympiade, in quâ vicit CORÆBUS. Decimâ quartâ duplex *Stadium* additum fuit; vicit HYPOENUS. In decimâ octavâ accesserunt *Quinquertium* & *Palæstra*; vicerunt LAMPUS, & EURYBATUS ambo *Spartani*: Discus autem erat ex ludis Quinquertiis. Docet PAUSANIAS, (g) quòd tres Disci asservabantur in Olympico *Ærario* in *Altide*: igitur ex his quibus LYCURGI nomen inscriptum erat, patet quòd eos LYCURGUS donaverat, cum Quinquertium institueretur Olympiade decimâ octavâ. POLYDECTES autem Rex *Spartæ*, qui interemptus fuit antequàm filius ejus CHARILLUS, aut CHARILAUS natus erat, Regnum reliquit fratri *Lycurgo* qui, nato CHARILLO, ejus Tutelam suscepit; &

(e) Athen. l. 14. p. 605.

(f) Pausan. l. 5. c. 2.

(g) Pausan. l. 6. c. 19.

& post octo menses, circiter, peregrinavit in *Cretâ*, & *Asiâ*, quoad Puer adoleverat, & secum attulit HOMERI poemata; & paulò post suas leges vulgavit, puta, Olympiade secundâ, aut tertiâ supra vicesimam; jam enim ad senectutem vergebat: THERPANDER autem erat Poeta Lyricus, & innotescere cœpit circa hæc tempora; est enim (h) ORPHEUM, & HOMERUM imitatus, & HOMERI carmina simul cum suis cecinit, ac carminibus comprehendit LYCURGI leges, & in *Pythicis* ludis Palmam obtinuit Olympiade vicesimâ sextâ, ut jam diximus. Is primus distinxit variis nominibus modos lyricæ Musices. Paulò post ARDALUS, & CLONAS idem fecerunt in tibiis; & ex hoc tempore *Græcia* debuit Ludis Pythicis nuper institutis plures eximios Musicos, & Poetas, quales fuerunt ARCHILOCUS, EUMELUS *Corinthius*, POLIMNESTUS, THALETAS, XENODEMUS, XENOCRITUS, SACADAS, TYRTEUS, TLESILLA, RHIANUS, ALCMAN, ARION, STESICHORUS, MIMNERMUS, ALCEUS, SAPPHO, THEOGNIS, ANACREON, IBYCUS, SIMONIDES, ÆSCHILUS, PINDARUS, qui *Græcorum* Musicem, & Poësim perfecerunt.

Leges suas divulgavit LYCURGUS regnante AGESILAO, qui patri DORIAGO successerat, & erat è Regiâ Familiâ, cujus Auctor EURISTHENES. Sex Reges regnaverant ab *Heracidarum* reditu in *Peloponnesum* ad finem Regni AGESILAI. Ex alterâ Regiâ Familiâ PROCLIS sex pariter Reges regnaverant ab eodem regressu ad finem Regni POLYDECTIS; quæ Regna, unicuique tribuendo viginti annos, consciunt annos centum viginti, præter breve Regnum ARISTODEMI Patris EURISTHENIS, & PROCLIS, quod se ad unum, aut alterum annum extendere potest: Nam ARISTODEMUS Regno potitus est, ut (i) HERODOTUS, & ipsi *Lacedæmones* affirmant. Pro certo non scimus quando AGESILAUS, & POLYDECTES mortui sunt; sed censendum videtur, quòd LYCURGUS Ludis Olympicis se non immiscuit, antequàm ad Regnum pervenit; & idcirco,

(h) Plutarch. de Musicâ. Clemens Strom. l. 1. p. 308.

(i) Herodotus. l. 6. c. 52.

CAP. I. circo, quòd POLYDECTES mortuus est sub initio decimæ octavæ Olympiadis, aut paulò antea. Si ponatur vicesima Olympias æquè, aut quàm proximè, distare à morte utriusque Regis POLYDECTIS, & AGESILAI, & ex hoc tempore versùs antiquiora dinumerentur centum viginti anni, de quibus meminimus, & unus addatur pro ARISTODEMI Regno; hæc computandi ratio nobis sistet *Heraclidarum* reditum ad annum quadragesimum quintum ante initium Olympiadum.

IPHITUS, qui ludos Olympicos restituit, (k) descendebat ab OXILO filio HÆMONIS, filii THOANTIS, filii ANDRÆMONIS: HERCULES autem, & ANDRÆMON duas sorores duxerant: THOAS bello *Trojano* adfuit: OXILUS cum *Heraclidis* in *Peloponnesum* regressus est. In hoc reditu Dux fuit *Ætolorum* & *Elidem* recuperavit, (l) unde ÆTOLUS filius ENDYMIONIS filii ÆTHLII, unus ex ejus majoribus, expulsus fuerat à SALMONEO HELLENIS nepote. *Heraclidæ*, cum OXILUM diligerent, ei curam Templi Olympici ipsis commissi, crediderunt; qui insuper se jurejurando obstrinxerunt ad *Elidem* tutam ab invasionibus præstandam, eamque totis viribus defendendam: *Elais* ita consecratis, OXILUS Ludos Olympicos restituit: & cum rursus intermissi fuissent, IPHITUS (m) eorum Rex illos instauravit & quoque quarto anno recurrere iussit. IPHITUS iste ab aliquibus putatur filius HÆMONIS, ab aliis verò ejusdem nepos ex filio PRAXONIDA: sed, cum HÆMON fuerit OXILI pater, ego existimo IPHITI patrem fuisse PRAXONIDAM filium OXILI, filii HÆMONIS. Hinc conficitur *Heraclidas* in *Peloponnesum* rediisse ante primam Olympiadam duabus Generationibus per filios natu maximos procedentibus, vel; circiter, annis duobus & quinquaginta.

PAUSANIAS (n) asserit MELAM filium ANTISSEI ex nepotibus GONUSSÆ filix SICYONIS, non vixisse plusquam sex Generationibus ante CYPSELUM *Corinthi* Regem, & esse æquævum

(k) Pausan. l. 5. c. 4.

(l) Pausan. l. 5. c. 1. 3. 8. Strabo. l. 8. p. 357.

(m) Pausan. l. 5. c. 4.

(n) Pausan. l. 5. c. 18.

vum ALBTIS, qui cum *Heraclidis* in *Peloponnesum* revertit. CYPSELUS Regnum capessivit anno secundo Olympiadis tricesimæ primæ juxta Chronologos; & sex Generationes, quarum singulæ implent triginta annos, corrotundant annos centum octoginta, quibus versùs antiquiora tempora dinumeratis ab secundo Olympiadis tricesimæ primæ anno, Reditus *Heraclidarum* in *Peloponnesum* transferetur ad quinquagesimum octavum annum ante primam Olympiadem. Sed, adeò antiquus non esset, si initium Regni CYPSELI recentius esset tribus, aut quatuor Olympiadibus; CYPSELUS autem regnavit ante initium *Persici* Imperii.

HERCULES *Argonauta* pater fuit HYLLI, patris CLEODII, patris ARISTOMACHI, patris TEMENI, CRESPONTIS, & ARISTODEMI, qui *Heraclidas* in *Peloponnesum* reduxit: Et EURYSTHEUS, qui HERCULI æquævus fuit, occisus fuit cum primùm *Heraclidæ* redire tentarunt; HYLLUS, cum iterum; CLEODIUS, cum tertio; cum quarto ARISTOMACHUS; & ARITODEMUS interiit statim ab eorum reditu, & *Spartæ* Regnum reliquit duobus filiis EURISTHENI, & PROCLI. Hinc liquet eos regressos esse quatuor Generationibus post expeditionem *Argonautarum*: Hæ autem Generationes breviores fuerunt, quia per filios natu majores; ac ab his non dissentiant THUCYDIDES, & Veteres, qui statuunt *Trojæ* excidium ad sexagesimum quintum, aut octogesimum annum ante *Heraclidas* in *Peloponnesum* reduces; excidio autem *Trojæ Argonautarum* expeditionem unâ Generatione antiquiorem fuisse affirmant. Adde igitur octoginta annos illi, quo *Heraclidæ* in *Peloponnesum* redierunt, & reperies *Trojam* captam septuagesimo sexto anno, circiter, post SALOMONIS interitum: & quadragesimo tertio post eundem accidit expeditio *Argonautica* unâ Generatione vetustior. Vix autem octoginta annis excidium *Trojæ* distare potest ab *Heraclidarum* reditu; nam, quo tempore *Troja* capta fuit, adhuc puer erat ORESTES AGAMEMNONIS filius, & ORESTIS filii PENTHILUS, & TISAMENUS vivebant, cum *Heraclidæ* regressi sunt.

If. Newtoni Opuscula. Tom. III.

G Es.

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

CAP. I.

ÆSCULAPIUS, & HERCULES fuerunt inter *Argonautas*; & HIPPOCRATES per patrem decimus octavus erat ab ÆSCULAPIO, & per matrem decimus nonus ab HERCULE; Verisimile autem est has Generationes, utpote quæ apud Scriptores celebres sint, processisse per Familiarum Principes, & idcirco per natu majores; quapropter earum singulis tribui possunt duodeviginti, vel, ut plurimum, triginta anni. Et, medio numero sumpto inter eum, quem suppeditant septemdecim intervalla per patrem, & quem octodecim per matrem, habebimus circiter septem supra quingentos annos; qui retrorsum computati ab initio belli *Peloponnesiaci*, (tunc enim HIPPOCRATES florere cœpit,) nos adducunt ad annum quadragesimum tertium post SALOMONIS mortem, cui assigno expeditionem *Argonautarum*.

Romani, devictis *Carthaginensibus*, potiti sunt Tabulariis *Carthaginis*: unde didicit APPIANUS, quod numeris rotundis tradidit in suâ *Punici* belli Historiâ, *Carthaginem* scilicet stetisse septingentos annos: Et SOLINUS (o) accuratum tradit horum annorum numerum, his verbis: *Adrymeto, atque Carthagini Auctor est à Tyro populus. Urbem istam, ut CATO in Oratione Senatoriâ autumat, cum Rex HIARBAS rerum in Libyâ potiretur, ELISSA Mulier exstruxit, domo Phœnix, & Carthadam dixit, quod Phœnicum ore exprimit Civitatem novam; Mox sermone versò Carthago dicta est, quæ post annos septingentos triginta septem exciditur, quàm fuerat exstructa.* Ipsa DIDO est ELISSA, & *Carthago* destructa fuit LENTULO, & MUMMIO COSS, anno *Julianæ Periodi* 4568. Hinc retrorsum computata septingentos triginta septem annos, ac *Encania*, sive Urbis Dedicatio, recident in decimum sextum annum PYGMALIONIS fratris DIDONIS, & Regis *Tyri*. Hæc fugam arripuerat septimo PYGMALIONIS anno, sed Urbis Æra principium duxit à suis ENCÆNIIS. Sed VIRGILIUS, & ejus Scholiastes SERVIUS, qui faciliè multa desumpserunt ex *Tyri*, ac *Cypri*, æquè ac ex *Carthaginis* Tabulariis, narrant, quod TEUCER *Cyprum* venit, vivente DIDONE, & paulò ante quàm Regnum

(o) Solinus. c. 30.

ad fratrem suum PYGMALIONEM recideret; & quod TEUCER cum DIDONIS patre *Cyprum* occupavit, & CINYRAM exegit: Marmora verò docent TEUCRUM *Cyprum* advenisse septimo anno post *Trojæ* excidium, & in *Cypro Salaminem* condidisse: Sed APOLLODORUS asserit, quod CINYRAS duxit METHARMEM filiam PYGMALIONIS, & *Paphum* ædificavit. Quapropter, si Romani sub AUGUSTO non omnino secuti sunt Technicam ERATOSTHENIS Chronologiam, sed hæc desumpserunt ex Commentariis *Carthaginensibus*, *Cypriis*, aut *Tyriis*; TEUCER *Cyprum* devenit Regnante PYGMALIONIS Prædecessore, & idcirco *Troja* cecidit septuagesimo sexto anno, circiter, post SALOMONIS decessum.

Asserit DIONYSIUS *Halicarnassensis*, (p) quod, dum bellum *Trojanum* gerebatur, LATINUS erat Rex ABORIGINUM in ITALIA, & quod decimâ sextâ Ætate post hoc bellum ROMULUS *Romam* condidit. Cum dicit Ætates, intel igit Regum successiones, nam, post LATINUM enumerat decem & sex *Latinorum* Reges, quorum ultimus est NUMITOR, quo vivente *Romam* condidit ROMULUS; Hic eodem tempore vixit, quo NUMITOR, & ab eo ad Consules institutos DIONYSIUS aliique ponunt sex Reges *Romæ*. Hæc viginti duo Regna,tribuendo singulis duodeviginti annos, circiter, nam plures ex his Regibus enecti fuerunt, conficiunt tercentos nonaginta sex annos, qui, à Consulatu duorum priorum Consulum JUNII BRUTI, & VALERII PUBLICOLÆ, retrorsum computati, referunt bellum *Trojanum* ad septuagesimum octavum annum post SALOMONIS mortem.

Expeditio SESOSTRIS unâ Generatione præcessit *Argonautarum* expeditionem; Cum enim SESOSTRIS *Aegyptum* repetere ÆETEM in *Colchide* reliquit, qui hanc Regionem gubernavit usque ad *Argonauticam* expeditionem; & PROMETHEUS à SESOSTRI relictus fuit cum exercitu ad montem *Caucasum*, ut fauces custodiret, & triginta annos postquàm relictus fuerat, dimissus fuit ab HERCULE *Argonautâ*: PHLYAS, & EUMEDON,

G 2

filii

(p) Dionysius. L. 1. p. 15.

filiis magni BACCHI, (sic enim Poëtæ SESOSTRIM vocant,) & ARIADNÆ MINOIS filiæ fuerunt ex *Argonautis*. Regresso in *Aegyptum* SESOSTRI, DANAUS ejus frater illum fugiens venit in *Græciam* cum suis quinquaginta filiis, longâ navi vectus, ad cujus exemplum constituta fuit navis *Argo*; & ARGUS DANAI filius fuit magister Fabrorum illorum, qui eam ædificaverunt. NAUPLIUS *Argonauta* in *Græciâ* natus est ex AMYMONÈ DANAI filiâ, & ex NEPTUNO fratre & Præfecto Classibus SESOSTRIS: Duæ aliæ DANAI filiæ nupserunt ARCHANDRO, & ARCHILITI filiis ACHÆI filii CREUSÆ, filiæ ERECHTHEI Regis *Athenarum*: Igitur *Danaides* fuerunt tribus Generationibus recentiores, quàm ERECHTHEUS; quapropter eæ vixerunt eodem tempore, quo THESEUS filius ÆGEI, quem sibi in filium adoptaverat PANDION ERECHTHEI filius. Cùm *Argonautæ* ad expeditionem suam proficiscerentur, THESEUS quinquaginta, circiter, annos natus erat, venerat igitur in lucem circiter tricesimum tertium SALOMONIS annum: Nam, THESEUS quinquaginta annos natus HELENAM rapuerat (q) statim ante hanc expeditionem. HELENA tunc septem, vel, ut qui plurimos dicunt, decem annos nata erat; Ad quam rapiendam THESEUS socio usus est PIRITHOO filio IXIONIS, & deinde semet ipse (r) socium præbuit PIRITHOO rapere tentanti PERSEPHONEM filiam AIDONEI, vel ORCI *Molossorum* Regis, & ambo in facinore ipso capti sunt: & dum THESEUS in vinculis detinebatur, CASTOR, & POLLUX ex *Argonauticâ* expeditione reversi HELENAM sororem liberaverunt, & ÆTHRAM THESEI matrem captivam abduxerunt. Igitur, cùm *Danaides*, quo THESEUS tempore, vixerint, & cùm nonnulli ex earum filiis inter *Argonautas* fuerint, oportet DANAUM, ejusque filias SESOSTRIM fugientes in *Græciam* venisse unâ Generatione, circiter, ante *Argonautarum* expeditionem, & idcirco SESOSTRIM in *Aegyptum* regressum esse ROBOAMO regnante. Ille
ex

(q) Apollon. Argonaut. l. 1, v. 101;

(r) Plutarch, in Theseo.

ex *Aegypto* profectus est quinto ROBOAMI anno, (s) & annos novem consumpsit bella gerendo in *Græciam*, & orientales Gentes; quare ejus in *Aegyptum* reditum incidit in decimum quartum ROBOAMI annum. Igitur in *Aegypto* regnaverunt uno eodémque tempore SESACUS & SESOSTRIS; & hi duo Reges non solum tempore, sed & rebus gestis, & Regionibus devictis conveniunt. Deus SESACO dederat החלכות הארצות. *Regna terrarum*. 2. Chron. XII. Ubi HERODOTUS describit SESOSTRIS expeditionem, JOSEPHUS (t) asserit eum descripsisse expeditionem SESACI, & hujus gesta SESOSTRI tribuisse in Regis nomine solum errantem. Nomina autem sæpè corrupta in Historiis occurrunt: SESOSTRIS aliter appellabatur SESOCHRIS, SESOCHIS, SESOOSIS, SETHOSIS, SESONCHIS, SESONCHOSIS: Hinc aufer *Græcas* terminationes, & hæc nomina fient SESOST, SESOCH. SESOOS, SETHOS, SENONCH; quæ parum differunt à SESACH. *Sesonchis* non magis à *Sesach* distat, quàm *Memphis* à *Moph*, quæ duo nomina ad unam eandémque Urbem pertinent. JOSEPHUS (v) docet etiam ex MANETHONE, quod SETHOSIS frater erat ARMAIS, & quod hi duo fratres aliter appellabantur ÆGYPTUS, & DANAUS, & denique quod sub tempore quo *Aegyptum* repetebat SETHOSIS aut ÆGYPTUS multis Regionibus domitis, ARMAIS, aut DANAUS eum fugiens in *Græciam* profectus est.

Principiò *Aegyptii*, ut aliæ Gentes, in plura parva Regna distributi erant, & gradatim in unam Monarchiam coaluerunt, ac pater uxoris SALOMONIS primus Regum *Aegypti* in *Phœniciam* cum Exercitu venit: sed solum cepit *Gezir*, quam Urbem filiæ isti dedit. Proximus Rex SESACHUS ex *Aegypto* profectus est cum Exercitu, in quo erant *Libyi*, *Trogloditæ*, & *Æthiopes*, 2. Chron. XII. 3., erat igitur Rex harum omnium Regionum; &, ante hunc nullum Regem invenimus in

G 3

facris

(s) Diodor. l. 1. p. 35.

(t) Joseph. Antiq. l. 4. c. 8.

(v) Joseph, contra Appion, l. 1.

CAP. I. sacris Litteris, qui in omnes has Gentes dominatus fuerit, & alias Regiones sibi subditurus cum ingentibus Copiis ex *Agypto* prodierit. Sacra *Israelitarum* Historia ab ABRAHAMO ad SALOMONEM nullum admittit talem Populorum Domitorem. SESOSTRIS fuit Rex harum omnium Gentium, *Libyorum*, *Trogloditarum*, atque *Athiopum*, ac prodit ex *Agypto* cum ingenti Exercitu ad alia Regna in potestatem redigenda. Pastores diù dominati sunt in inferiorem *Agyptum*, unde expulsi sunt paulò ante quàm *Ierosolyma* & Templum condebatur, juxta MANETHONEM; & iis Regnum inferioris *Aegypti* obtinentibus, superior pluribus Regibus serviebat; dum *Agyptus* divisa erat in plura Regna, locus nullus erat Regi totius *Aegypti*, qualis fuit SESOSTRIS: & Historicorum nullus eum post SESACUM statuit; fuit igitur unus idemque, ac *Sesacus*. Neque hæc sententia nova est: JOSEPHUS eam indicat, cum asserit HERODOTUM errare, dum SESOSTRI tribuit facinora SESACI, & errorem totum versari circa hujus Regis nomen: Hoc dicere idem est ac dicere, quòd verum nomen illius, qui fecit facinora ab HERODOTO descripta, fuit SESACUS; & quòd HERODOTUS lapsus tantum est, quando eum SESOSTRIM appellavit, aut quòd ei SESOSTRI nomen corruptè dedit. Magnus ille Chronologus nostras, Eques JOHANNES MARSHAMUS pariter opinabatur SESOSTRIM eundem esse, ac SESACUM, quod si concedatur, tunc certum est, SESOSTRIM ex *Agypto* profectum quinto ROBOAMI anno Gentes invasisse; in *Agyptum* revertisse decimo quarto ejusdem ROBOAMI anno; & DANAUS tunc SESOSTRIM fugientem post unius, aut alterius anni Peregrinationem in *Graciam* appulisse atque *Argonauticam* expeditionem, (quæ facta fuit unâ Generatione post has invasiones, & post DANAI in *Graciam* adventum,) accidisse quadragesimo aut quadragesimo quinto anno circiter, post SALOMONIS interitum. PROMETHEUS (x) in *Caucaso Monte* fuit triginta annos, & deinde ab HERCULE dimissus fuit: Igitur *Argonau-*
tarum

(x) Higin. Fab. 144.

tarum expeditio recidit in tricesimum annum à PROMETHEO Chronologia Græcorum. ad *Caucasum* relicto à SESOSTRI, hoc est, in annum quadragesimum quartum, circiter, post SALOMONIS obitum.

Gentes omnes, ante quàm noverant accuratam anni solaris diurnitatem, menses cursu Lunæ definiebant; (y) Annos autem distinguiebant reditu Hyemis, & Æstatis, Veris, & Autumni: & cum pro eorum Festis Kalendaria concinnabant, singulis lunaribus mensibus triginta dies, & singulis annis duodecim lunares menses tribuebant; fumentes numeros rotundos proximiores: Hinc factum est, ut Ecliptica in tercentos sexaginta Gradus distribueretur. Sic NOACHUS, cum per Diluvium Luna non conspiceretur, pro mense triginta dies numeravit: Sed, si Luna se ostendebat uno aut altero die ante mensem exactum, (z) novo mense principium dabant diem, quo primum Lunam viderant; & hoc ubique factum est, quoad *Aegyptii* à Thebaide detexerunt anni solaris diurnitatem. Docet DIODORUS, (a) quòd *Aegyptii Thebaidis non solent menses intercalare, & nullum diem subducunt* (è mensibus,) ut plerique Græcorum faciunt. Et (b) CICERO ait, est consuetudo Siculorum, ceterorumque Græcorum quòd suos dies, mensesque congruere volunt cum Solis, Lunæque ratione, ut nonnunquam siquid discrepet, eximant unum aliquem diem, aut summum biduum ex mense, (civili dierum triginta.) quos illi εξαίρεσιμες dies nominant. Et PROCLUS in HESIODI τριακάς eadem affert. GEMINUS (c) autem: πρόσθετις γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις, τὰς μὲν μῆνας ἀγεῖν κατὰ σεληνὴν, τὰς δὲ ἐνιαυτοὺς κατὰ ἥλιον. τὸ γὰρ, ὑπὸ τῶν νόμων, καὶ τῶν χρησμῶν παραγγελλομένων, τὸ, θυεῖν κατὰ γυνήν τὰ πάλαι, μῆνας, ἡμέρας, ἐνιαυτοὺς. τὰ τοῦ διέλαβον ἀπάντες οἱ Ἕλληνες τῶν τὰς μὲν ἐνιαυτοὺς συμμῶν, ἀγεῖν τῶ ἡλίῳ τὰς δὲ ἡμέρας καὶ τὰς μῆνας τῇ σεληνῇ. Σ'σι δὲ τὸ μὲν κατὰ ἥλιον ἀγεῖν τὰς ἐνιαυτοὺς τὸ περὶ τὰς αὐλίας ὥρας τὰς ἐνιαυτοὺς τὰς αὐλίας θυσίας τοῖς θεοῖς ἐπιτελεῖσθαι, καὶ τὴν μὲν ἐαρινὴν θυσίαν διὰ παντὸς κατὰ τὸ ἔαρ συντελεῖσθαι. τὴν δὲ θερινὴν, κατὰ τὸ θέρος.

(y) Genes. I. 14; & VIII. 22. Censorin. c. 19, & 20. Cic. in Verrem Geminus. c. 6.

(z) Cicero in Verrem.

(a) Diodorus. I. 1.

(b) Cicero in Verrem.

(c) Geminus c. 6.

CAP. I.

Θέρος. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς καιρὰς τὰ ἴσας τὰς αὐτὰς θυτὰς
πιπτεῖν. Τὸτο γὰρ ὑπέλαβον προσεῖναι καὶ κεχαρισμένον, εἶναι τοῖς θεοῖς.
Τὸτο δ' ἄλλως ἢ ἂν δυνάτο γενέσθαι, ἐκ μὴ αἱ τροπαὶ καὶ αἱ ἐπιμεταίαι
περὶ τὰς αὐτὰς πόδας γίγνιντο. Τὸ δὲ κατὰ σελήνην ἄγειν τὰς ἡμέρας
τοιαύτῳ ἐστὶ. το ἀκολουθεῖν τοῖς τῆς σελήνης φωτισμοῖς τὰς προσηγορίας τῶν
ἡμερῶν γίνεσθαι. ἀπὸ γὰρ τῶν τῆς σελήνης φωτισμῶν αἱ προσηγορίαι τῶν ἡμερῶν
κατανομάζονται. Ἐν ἣ μὲν γὰρ ἡμέρα νέα ἡ σελήνη φαίνεται, κατὰ συναγωγὴν
νομηνία προσηγόρευθη. ἐν ἣ δὲ ἡμέρα τὴν δευτέραν φασὶν ποιεῖσθαι δευτέραν
προσηγόρευσαν. τὴν δὲ κατὰ μέσον τὴν μηνὸς γινομένην φασὶν τῆς σελήνης ἀπὸ
αὐτῆς τὴν συμβαίνοντος διχομηνίαν ἐκάλεισαν. καὶ καθόλου δὲ πάσας τὰς ἡμέρας
ἀπὸ τῶν τῆς σελήνης φωτισμῶν προσανόμεσαν. ὅθεν καὶ τὴν τριακοστὴν τὴν
μηνὸς ἡμέραν ἰχάτην ἔσαν ἀπὸ αὐτῆς τὴν συμβαίνοντος τριακάδα ἐκάλεισαν.
*Propositum enim fuit Veterilus, menses quidem agere secundum
Lunam, annos verò secundum Solem. Quod enim à Legibus &
Oraculis præcipiebatur, ut sacrificarent secundum tria, videlicet
patria, menses, dies, annos; hoc ita distinctè faciebant universi
Græci, ut annos agerent congruenter cum Sole, dies verò & men-
ses cum Lunâ. Porro secundum Solem annos agere, est circa eas-
dem tempestates anni eadem sacrificia Diis perfici, & vernum
sacrificium semper in vere consummari, æstivum autem in æstate
similiter, & in reliquis anni temporibus eadem Sacrificia cadere.
Hoc enim putabant acceptum & gratum esse Diis. Hoc autem
aliter fieri non posset nisi conversiones solstitiales, & æquinoctia
in iisdem Zodiaci locis fierent. Secundum Lunam verò dies age-
re est tale ut congruant cum Lunæ illuminationibus appellationes
dierum. Nam à Lunæ illuminationibus appellationes dierum sunt
denominatæ. In quâ enim die Luna apparet nova, ea per syna-
lcephen, seu compositionem νομηνία idest, Novilunium appellatur.
In quâ verò die secundam facit apparitionem, eam secundam
Lunam vocârunt. Apparitionem Lunæ, quæ circa medium men-
sis fit, ab ipso eventu διχομηνία, id est medietatem mensis nomi-
nârunt. Ac summatim, omnes dies à Lunæ illuminationibus de-
nominârunt. Unde etiam tricesimam mensis diem, cum ultima sit,
ab ipso eventu τριακάδα vocârunt.*

Igitur vetus calendaris Græcorum annus constabat duodecim
lunaribus mensibus, & singuli menses diebus triginta: & inter-
dum anni, & menses isti corrigebantur ad Solis, & Lunæ cursus
eximendo

eximendo unum diem aut biduum è mense, quoties ad Lunæ Chronolo-
cursum collatus nimium longus videbatur, & augendo annum uno gia Græco-
mense, quoties duodecim menses lunares nimium breves erant, ut rum.
quatuor anni temporum vicissitudines complecterentur. Ad hunc
Græcorum annum alludit illud CLEOBULI, (d) qui fuit è sep-
tem Græciæ Sapientibus, Enigma, de patre, cui erant duode-
cim nati, quorum quisque triginta filias habebat dimidio corpore
nigras, dimidio albas: THALES (e) autem ultimum mensis diem
vocavit τριακάδα, tricesimum: & SOLON numerabat decem ulti-
mos mensis dies retrorsum à tricesimo, hunc appellans ἐννέα νέαν
veterem, & novum, aut ultimum diem veteris mensis, & pri-
mum novi: Is enim adhibuit alternos menses viginti novem, &
triginta dierum mutato tricesimo die cujusque secundi mensis in
primum sequentis.

Duodecim lunaribus mensibus (f) veteres Græci addebant de-
cimum tertium quoque secundo anno, unde conficiebatur eorum
Dieteris; &, cum hac ratione annus evaderet uno mense lon-
gior æquo singulis octo annis, semel quibusque octo annis omitte-
bant mensem intercalarem, & hinc oriebatur eorum Octaeteris,
cujus semis erat Tetraeteris: Hæ autem Periodi non minùs anti-
quæ videntur, quàm Græcæ Religiones, siquidem usurpabantur in
pluribus ex eorum Sacris. Octaeteris (g) erat Annus magnus
CADMI, & MINOIS, & in Græciam, ac Cretam allata vide-
tur à Phœniciis, qui eò venerant cum CADMO, & EUROPA
atque usurpata ad HERODOTI tempora usque, & etiam post:
Nam, hic definiens septuaginta annorum Intervallum (h) tribuit
triginta dies unicuique mensi lunari, & duodecim tales menses,
aut tercentos sexaginta dies anno solemni & mensis intercala-
ris experti, ac viginti quinque menses Dieteridi: &, juxta nume-
rum dierum Kalendarem Græcorum annum constituentium, Athe-
Is. Newtoni Opuscula. Tom. III. H nis

(d) Apud Laertium in Cleobulo.

(e) Apud Laertium in Thalete. Plutarch. in Solone.

(f) Censorinus c. 2. Herod. lib. 2. prope initium.

(g) Apollodor. l. 3. p. 169. Strabo, l. 16. p. 476. Homer. Odyss. T. V. 179.

(h) Herod. l. 1.

CAP. I. *nis* erectæ fuerunt DEMETRIO *Phalereo* tercentæ sexaginta Statuæ. Sed CLEOSTRATUS, HARPALUS, alique *Græci* melius menses ad Lunæ cursum accommodarunt vigente *Persico* Imperio, mutatâ scilicet ratione intercalandi tres menses quâque *Octaeteride*; Et METON invenit *Cyclum*, quo septem menses singulis undeviginti annis intercalabantur.

Vetus *Latinorum* annus pariter Luni-solaris erat; Nam, PLUTARCHUS (i) docet, quod NUMÆ annus constabat duodecim mensibus Lunaribus, cum intercalaribus addendis, quando duodecim lunares menses totum annum solarem non implebant. Luni-solaris item erat *Ægyptiorum* annus, & obtinuit usque ad HYPERIONEM, aut OSYRIM *Ægypti* Regem, & patrem HELII, ac SELENES, vel ORI, & BUBASTIS: nam, *Israelitæ* hoc anni genus secum ex *Ægypto* attulerunt & à DIODORO (k) discimus, quod OURANUS pater HYPERIONIS hoc anni genere usus est, & (l) quod in OSIRIDIS Templo Sacerdotes ad id destinati lacte implebant tercentas sexaginta Crateras quotidie: Intelligit puto, quod, cum implerent unam quotidie Crateram, omnino tercentas sexaginta implebant supputaturi dies Kalendarum annum componentes, & hoc pacto detecturi discrimen inter hunc annum, & solarem. Nam annus tercentorum sexaginta dierum erat ille, cui addebant quinque dies.

Quod *Israelitæ* adhibuerint annum Luni-solarem extra controversiam est. Eorum menses incipiebant cum nova Lunâ. Mensis, qui apud eos primus erat, dicebatur *Abib*, quia tunc Triticum in Spicas concresecbat: Pascha celebrabant ad decimum quartum diem primi mensis cum Luna plena erat; & quando Triticum satis maturum non erat, ut primitiæ possent offerri, Festum retardabatur addendo mensem intercalarem anno ad finem vergenti; & messis condita erat in horreis ante *Pentecostem*, & aliæ Fruges collectæ ante Festum septimi mensis.

SIM-

(i) Plutarch. in Numâ.

(k) Diodor. L. 3. p. 133.

(l) Diodor. L. 1. pag. 13.

SIMPLICIUS in suis Commentariis (1) ad primum librum *Physicæ Acroasis* ARISTOTELIS, ait quod *apud nonnullos æstivum Solstitium est anni initium, ut apud Atticæ Populos; apud alios Æquinoctium autumnale, ut apud Asiaticos; aut Hyems, ut apud Romanos; aut vernum Æquinoctium, ut apud Arabes, & Damascenos. Menses autem principium ducunt apud aliquos à plenâ Lunâ, apud alios à novâ.* Quapropter anni, quibus Gentes istæ omnes utebantur, erant Luni-solares, & quatuor anni temporibus concludebantur: & apud Romanos annus primò incipiebat à Vere, ut indicare videntur Mensium Nomina, *Quintilis, Sextilis, September, October, November, December*: & deinde ejus initium ad Hyemem translatum fuit. Vetus annus civilis *Affiriorum, & Babyloniorum* pariter erat Luni-solaris; cum hoc anni genus usurparent *Samaritani*, qui ex diversis *Affyrii* Imperii Provinciis venerant; & cum *Judæi*, qui *Babyloniâ* redierant, mensibus Luni-solaris anni sui dederint nomina, quibus distinguebantur menses anni *Babylonici*; & BEROSUS (m) ait, quod *Babylonii Sacæa* sua celebrabant ad decimum sextum diem mensis *Lous*, qui est lunaris *Macedonum* mensis, & incidebat in unum idemque anni Tempus: atque *Arabes*, quorum Colonia erat *Babylonia*, etiam nunc lunaribus mensibus utuntur. Docet SUIDAS, (n) quod *Chaldeorum Sarus* complectebatur ducentos viginti duos menses lunares, qui conficiunt octodecim annos, quorum singuli constant duodecim mensibus lunaribus, præter sex menses intercalares. CYRUS (o) dividens fluvium *Gnidum* in tercentos sexaginta Alveos videtur alluisse ad numerum dierum constituentium annum Kalendarum *Medorum, & Persarum*: & JULIANUS (p) Imperator scribit, *Nam, cum omnes alii Populi, ut verbo dicam, menses suos accommodent ad Lunæ cursum, nos soli cum Ægyptiis anni dies cursu Solis dimetimur.*

H 2

Tan-

(1) Apud Theodorum Gazam de Mensibus.

(m) Apud Athenæum. l. 14.

(n) Suidas in *Sargis*.

(o) Herod. l. 1.

(p) Julian. Or. 4.

CAP. I.

Tandem *Ægyptii* navigationis causâ sese sideribus observandis tradiderunt; & ope heliaci Stellarum Ortus & Occasus perpexerunt verum annum solarem superare Kalendarum quinque diebus; & ideo duodecim Kalendaribus mensibus addiderunt quinque dies, annum solarem constituentes ex duodecim mensibus, & diebus quinque. STRABO, (q) & DIODORUS (r) hoc inventum *Ægyptiis Thebanis* adscribunt. Sacerdote Thebani, STRABO inquit, præ aliis dicuntur esse *Astronomi, & Philosophi*. Ipsi excogitaverunt rationem dierum computandorum non ex Luna, sed ex Solis cursu. Duodecim mensibus, quorum quisque est triginta dierum, quinque dies quotannis addiderunt. In hujus Emendationis memoriam (s) quinque dies addendos, OSIRIDI, ISIDI, ORO SENIORI, TYPHONI, & NEPHTHI TYPHONIS conjugi dicaverunt, fingentes hos dies anno accessisse, cum hi Principes nascerentur, id est, Rege OURANO aut AMMONE SESACI patre, & in Sepulchro AMENOPHIDIS, qui regnavit paulò post, statuerunt Circulum aureum, cujus Peripheria erat tercentorum sexaginta quinque cubitorum, & qui divisus erat in tercentas sexaginta quinque partes æquales, ut referre posset omnes anni dies, quorum cuique adscripti erant ii siderum Ortus, & Occasus heliaci, qui illo die fiebant. Iste autem Circulus ibi fuit, quoad CAMBYSES Rex *Persidis* invasit *Ægyptum*. Igitur, antequam OURANUS pater HYPERIONIS, & avus HELII ac SELENES Regno potitus est, annus *Ægyptiorum* fuit vetustus ille Luni-solaris: Sed eo Regnante, id est, Regnante AMMONE patre OSIRIDIS, vel SESACI, & avo ORI, ac BUBASTIS, *Thebani* coeperunt operam navare rei nauticæ, & Astronomiæ, & Heliacis Stellarum Orbibus atque Occasibus freti, annum Solarem definiverunt; addideruntque veteri Anno Kalendarum quinque dies, quos supra relatis Pueris dicaverunt, tamquam natales eorum dies: Regnum autem obtinente AMENOPHIDE cum diligentioribus observationibus satis perpexissent Solstitiorum tem-

(q) Strabo L. 17. p. 816.

(r) Diodor. L. 1. p. 32.

(s) Plutarch. de Iside. & Osiride, Diodor. L. 1. p. 9.

tempora, novi hujus anni exordium Vernali *Æquinoctium* statuerunt. Hoc anni genus, cum denique in *Chaldeam* allatum fuisset, viam aperuit anno NABONASSARI; Nam, anni NABONASSARI, & *Ægypti* incipiebant uno eodemque die, quem *Isotb* dicebant, atque æquales erant & omnino iidem: primus autem NABONASSARI annus initium duxit à die vicesimo sexto mensis *Februarii* veteris *Romanorum* anni, septingentesimo quadragesimo septimo anno ante vulgarem CHRISTI *Æram*, & tricesimo tertio die cum horis quinque ante Vernali *Æquinoctium*, juxta medium Solis motum; nam, verosimile non est, quòd, Astronomiâ vix natâ, deprehensa fuisset *Æquatio* motus Solaris. Jam, si reputes, quòd annus, qui constet tercentis sexaginta quinque diebus, minor est quàm annus *Æquinoctialis* horis quinque & minutis quadraginta novem; perspicies hujus anni initium triginta tribus diebus, & quinque horis retrogradi non potuisse, nisi centum triginta septem annis elapsis; & ideo hic annus primum initium habuit in *Ægypto* ad Vernali *Æquinoctium* juxta mediam Solis Velocitatem centum triginta septem annis, antequàm incoepit *Æra* NABONASSARI; id est anno 3830 *Periodi Julianæ*, aut sexto & nonagesimo post SALOMONIS mortem: quòd si hujus anni exordium fuit ipso die post *Æquinoctium* Vernali, quatuor, circiter, anni demendi sunt à superiore numero; & circiter hoc tempus AMENOPHIS regnare desiit: Nam, Susa non profectus est ad bellum *Trojanum*, sed deinde mortuus est in *Ægypto*. Hoc anni genus *Persæ* à *Babyloniis* acceperunt; & *Græci* adhibuerunt in *Ærâ Philippæâ*, quæ initium habuit ad ALEXANDRI Magni interitum; ac JULIUS CÆSAR annum illum correxit, addendo unum diem quibusque quatuor annis, & *Romæ* introduxit.

Ait SYNCELLUS, quòd veteri anno quinque dies additi fuerunt ab ultimo Pastorum Rege; neque multum hoc Regnum distat à Regno AMMONIS: nam, Pastores regnare desierunt unâ aut alterâ Generatione, antequàm AMMON hos dies addere instituit. Sed Pastores animum ad Artes, aut Scientias non appellebant.

Primus mensis anni Luni-solaris, ob mensem intercalarem aliquando incipiebat septem, aut quindecim diebus ante Æquinoctium, aut Solstitium, aliquando tantundem post. Ea res in causa fuit, cur Astronomi, qui primi *Asterismos* confecerunt, statuerint Æquinoctia, atque Solstitia in ipsis mediis Constellationibus *Arietis*, *Cancris*, *Chelarum*, & *Capricorni*. Monet *ACHILLES TATIUS* (v) quod antiquitus nonnulli statuebant Solstitium in ipso *Cancris* initio; alii in octavo *Cancris* gradu; alii circiter duodecimum; alii verò circiter decimum quintum ejusdem gradum. Hæc opinionum diversitas oritur ex Æquinoctii præcessione, tum à *Græcis* ignoratâ. Cum primum Sphæra excogitata fuit, Solstitium erat in decimo quinto gradu, seu in ipso meditullio *Cancris*; deinde venit in duodecimum, octavum, quartum, & primum, ordinatè. *EUDOXUS*, qui floruit circiter sexagesimum à *METONE* annum, & circiter centesimum ante *ARATUM*, Veterum Sphæram describens, statuit Solstitia, atque Æquinoctia in meditullio Constellationum *Arietis*, *Cancris*, *Chelarum*, & *Capricorni*, ut asserit (x) *HIPPARCHUS Bitlynus*, & ut constat ex Descriptione Æquinoctialis, & Tropicorum Circulorum, quam fecit *ARATUS*, (y) qui *EUDOXUM* secutus est; & ex positione, quam obtinent *Coluri* Æquinoctiorum, & Solstitiorum, qui in *EUDOXI* Sphæra ab *HIPPARCHO* descriptâ transeunt per horum Syderum meditullium. Discimus enim ex *HIPPARCHO* *EUDOXUM* duxisse *Colurum* Solstitiorum per mediam majorem *Arcton*; & medium *Cenocrum*; atque *Hydri* collum; ac Stellam, quæ *Argûs navis* Puppim, & malum interjacet; perque *Meridionalis Piscis* caudam; atque *Capricorni* *Sagittæque* meditullium; ac collum, dextramque *Cycni* alam; atque sinistram *Cephei* manum; Æquinoctialem autem *Colurum* egisse per sinistram *Arctophylacis* manum, & secundum medium ejus Corpus; atque medias transversas *Chelas*; perque *Centauri* dextram manum, &

(v) Isagoge Sect. 23, à Petavio edit.

(x) Hipparch. ad Phænom. l. 2. Sect. 3, à Petavio edit.

(y) Hipparch. ad Phænom. l. 1. Sect. 2.

& antè genu; Flexumque *Eridani*; & Caput *Ceti*: ac transversum *Arietis* Dorsum; ac Caput, & dextram *Persei* manum.

Chronologia Græcorum.

Jam *CHIRON* delineavit *Χηρον δεικνυμενος*, *Asterismos*, ut discimus à Vetere *Ggantomachia* Scriptore, cujus meminit (z) *CLEMENS Alexandrinus*: Practicus enim Astronomus erat *CHIRON*, quod intelligi potest etiam de ejus filiâ *HIPPONE*; & *MUSEUS EUMOLPI* filius, *ORPHEI* Magister, & *Argonauta* (a) construxit Sphæram; primusque *Græcorum* habetur, qui ejusmodi rem confecerit: Sphæra autem ipsa ostendit eam delineatam fuisse circa *Argonauticam* expeditionem; hæc enim expeditio *Asterismi* expressa est, cum nonnullis aliis vetustioribus *Græcorum* Historiis; sed de recentioribus rebus nihil omnino. Ibi enim sunt aureus *ARIES*, qui pictus erat in Navi, quâ *PHRIXUS* in *Colchidem* fugit; *TAURUS* Æripes à *JASONE* domitus; *GEMINI*, *CASTOR*, & *POLLUX*, *Argonautarum* duo, cum *CYCNO* *LÆDÆ* eorum Matris; Hic sunt Navis *ARGO*, & *HYDRUS*, vigil *Draco*; & *MEDEÆ* *SCYPHUS*, & *CORVUS* cadaveri insidens, Mortis Symbolum. Hic est *CHIRON* *JASONIS* Præceptor, cum suo *ALTARE*, & *SACRIFICIO*. Hic sunt *HERCULES* *Argonauta* cum suâ *SAGITTA*, & *VULTURE* cadente; ac *DRACO*; *CANCER*; & *LEO*, quos ille interemit; atque *LYRA* *ORPHEI* *Argonautæ*. Omnia hæc referuntur ad *Argonautas*. Hic est *ORION*, *NEPTUNI* filius, aut, ut nonnulli dicunt, nepos *MINOIS*, cum suis *CANIBUS*, & *LEPORE*, & *FLUVIO*, & *SCORPIONE*. Hic est Fabula *PERSEI* in *Asterismis* *PERSEI*, *ANDROMEDÆ*, *CEPHEI*, *CASSIOPEÆ*, & *CETI*: Fabula *CALLISTUS* & nati sui *ARCADIS* in *URSA* *MAJORE*, & *ARCTOPHYLACE*: Fabula *ICARI*, & filia ejus *ERIGONES*, in *BOOTE*, *PLAUSTRO*, & *VIRGINE*. Ad quamdam ex *JOVIS* nutricibus *URSA* *MINOR* refertur, *AURIGA* ad *ERECHTHONIUM*, *OPHIULCUS* ad *PHORBAN-*

(z) Stromat. l. p. 306, 352.

(a) Laert. Proëm. l. 1.

CAP. I. BANTEM, ad CROLUM filium nutricis *Musarum* SAGITTARIUS, ad PANEM CAPRICORNUS, & AQUARIUS ad GANIMEDEM. Hic sunt ARIADNÆ CORONA, BELEROPHONTIS EQUUS; & DELPHINUS NEPTUNI, GANIMEDIS AQUILA; JOVIS CAPRA cum HÆDIS suis; ASINI BACCHI, & VENERIS, CUPIDINISQUE PISCES cum eorum Cognato PISCE MERIDIONALI. Hi cum DELTOTO sunt veteres *Asterismi*, de quibus meminit ARATUS: omnesque referuntur ad *Argonautas*, ad eorum Coævos, aut ad eos, qui ante illos vixerunt unâ aut alterâ Generatione; Sed hæc Sphæra primum nihil continebat, quod oleret posteriora tempora: Nam, ANTINOUS, & COMA BERENICES sunt *Asterismi* omnino recentes. Conficta igitur videtur hæc Sphæra à CHIRONE, & MUSÆO in *Argonautarum* usum: Navis enim *Argo* erat primum navigium longum à *Græcis* fabricatum. Hactenus usi erant rotundis navibus onerariis, nec unquam littoris conspectum amiserant; Sed tunc, susceptâ Legatione ad multos Reges, qui colebant oras *Ponti Euxini*, & *Maris Mediterranei*, (b) Oraculo jubente, consentientibus *Græciæ* Principibus, *Græci* lectissimi debebant in Altum provehi navigio velis instructo, quod ope Stellarum ducendum erat. *Corycraei* (c) affirmant Sphæram inventam fuisse à NAUSICAA filiâ ALCINOÏ Regis *Phæacum*, qui hanc Insulam habitabant: & valde probabile est eam habuisse Sphæram ex *Argonutis*, qui domum repetentes ad hanc Insulam appulerunt, & ibi aliquandiu apud ejus patrem commorati sunt. Igitur sub Expeditione *Argonautarum* Cardinalia *Æquinoctiorum*, & *Solstitiorum* puncta occupabant ipsum meditullium Syderum *Arietis*, *Canceri*, *Chelidarum*, & *Capricorni*.

Sub fine anni à CHRISTO 1689, Stella dicta *Prima Arietis* erat in φ . 28° . $51'$. $00''$; cum Septentrionali Latitudine 7° . $8'$. $58''$. Ac Stella dicta *ultima caudæ Arietis* erat in γ . 19° . $3'$. $42''$, cum Septentrionali Latitudine 2° . $34'$. $5''$. Et *Colurus Æqui-*

(b) Apollodor. l. 1. c. 9. Sect. 16;

(c) Suidas in *Ανταλλας*;

Æquinoctiorum, qui transibat per punctum inter has duas Stellas Chronologia Græcorum. medium, secabat tunc Eclipticam in γ . 6° . $44'$; quâ computatione apparet *Æquinoctium* sub fine anni 1689 retrogressum fuisse 36° . $44'$ ab *Argonautarum* expeditione: nam, suppono *Colurum* hunc tunc transiisse per meditullium Syderis *Arietis* juxta Veterum delineationem. Uno anno *Æquinoctium* retrogreditur quinquaginta minutis secundis, & septuaginta duobus annis uno gradu; quapropter 2645 annis opus est, ut retrocedat 36° . $44'$, qui anni retrorsum numerati à finito anno Domini 1689, aut ab ineunte 1690 referunt *Argonautarum* expeditionem ad annum vicesimum quintum, circiter, post SALOMONIS mortem: Sed necessariò ponendum non est meditullium Syderis *Arietis* in ipso puncto inter duas Stellas, quæ dicuntur *prima Arietis*, & *ultima Caudæ*, medio: & melius definiuntur puncta Cardinalia Stellis, per quas *Coluri* transibant in primigeniâ Sphæra juxta EUDOXI descriptionem supra relatam. *Colurum* autem *Æquinoctiorum* voco magnum Circulum, qui transit per *Æquatoris* Polos, & Eclipticam secabat in *Æquinoctiis* sub Angulo graduum sexaginta sex cum dimidio, quod est Complementum maximæ Declinationis Solaris; Et *Colurum* *Solstitiorum* voco magnum Circulum, qui per eosdem Polos transit, & Eclipticam in *Solstitiis* secabat ad rectos Angulos. *Primitivam* verò Sphæram, eam, quæ usurpabatur ante cognitos motus *Æquinoctiorum*, & *Solstitiorum*. Jam *Coluri* transibant per sequentes Stellas, juxta EUDOXUM.

Est in tergo *Arietis* Stella sextæ magnitudinis, quam BAYERUS distinxit notâ ν : sub fine anni 1689, & initio anni 1690, ejus Longitudo erat γ . 9° . $38'$. $45''$. & Latitudo Septentrionalis 6° . $7'$. $56''$: ac *Colurus Æquinoctiorum* per eam ductus, secundum EUDOXUM, secabat Eclipticam in γ . 6° . $58'$. $57''$. In *Ceti* Capite sunt duæ Stellæ magnitudinis quartæ, quæ à BAYERO dicuntur ν , & ξ : sub fine anni 1689, earum Longitudines erant γ . 4° . $3'$. $9''$, & γ . 3° . $7'$. $37''$; & earum Meridionales Latitudines 9° . $12'$. $26''$; & 5° . $53'$. $7''$, & *Colurus Æquinoctiorum*, qui medius transit inter eas, secabat Eclipticam γ . 6° . $58'$. $51''$.

J. Newtoni Opuscula. Tom. III.

CAP. I. In extremo *Eridani* rectè delineati flexu est Stella quartæ magnitudinis ex iis, quæ nuper relatæ fuerunt ad *Ceti* pectus, & à BAYERO ꝑ nuncupata; ea est sola ex Stellis *Eridani*, per quam *Colurus* transire possit, ejus Longitudo sub fine anni 1689 erat γ . 25° . $22'$. $10''$, & Meridionalis Latitudo 25° . $15'$. $50''$. & *Colurus Æquinoctiorum* per eam transiens secat Eclipticam in γ . 7° . $12'$. $40''$. In Capite *Persei* rectè delineati est Stella quartæ magnitudinis à BAYERO vocata τ : Longitudo hujus Stellæ sub fine anni 1689 erat γ . 23° . $25'$. $30''$, & Septemtrionalis Latitudo 34° . $20'$. $12''$: Et *Colurus Æquinoctialis* per illam transiens secat Eclipticam in γ . 6° . $18'$. $57''$. In dextrâ *Persei* rectè delineati manu est Stella quartæ magnitudinis dicta μ à BAYERO; ejus Longitudo sub fine anni 1689 erat γ . 24° . $25'$. $27''$; & Latitudo Septemtrionalis 37° . $26'$. $50''$: ac *Colurus Æquinoctiorum* per eam transiens secat Eclipticam in γ . 4° . $56'$. $40''$; & quincunx Aggregati ex locis, in quibus hi quinque *Coluri* secant Eclipticam est γ . 6° . $29'$. $15''$. Igitur magnus Circulus, qui in Primitivâ Sphærâ secundum EUDOXUM, & idcirco circa tempus *Argonauticæ expeditionis*, erat *Colurus Æquinoctiorum* transiens per Stellâ supra descriptas; secabat sub fine anni 1689. Eclipticam in γ . 6° . $29'$. $15''$: quàm proximè determinari potuit ex Veterum Observationibus, quæ factis erant imperfectæ.

In medio *Cancris* est Meridionalis *Asellus*, Stella quartæ Magnitudinis dicta à BAYERO δ : ejus Longitudo sub fine anni 1689 erat Ω . 4° . $23'$. $40''$. In *Hydri* Collo rectè delineato est Stella quartæ magnitudinis, vocata δ à BAYERO: ejus Longitudo sub fine anni 1689 erat Ω . 5° . $59'$. $3''$. Inter Puppim, & Malum Navis *Argus* est Stella tertiæ magnitudinis dicta ι à BAYERO; ejus Longitudo sub fine anni ejusdem fine erat Ω . 7° . $5'$. $31''$. In *Sagittâ* est Stella sextæ magnitudinis, nuncupata θ à BAYERO; ejus Longitudo in fine anni jam sæpius indicati erat $\approx 6^{\circ}$. $29'$. $53''$. In *Capricorni* meditullio est Stella quintæ magnitudinis dicta ν à BAYERO; cujus Longitudo erat sub fine ejusdem anni $\approx 8^{\circ}$. $25'$. $55''$: & quinta pars Aggregati ex tribus prioribus

Lon-

Longitudinibus, & ex Complementis duarum ultimarum ad 180° . Chronologia Græcorum.
Gradus, est Ω . 6° . $28'$. $46''$. Quæ est nova Longitudo veteris *Coluri Solstitiorum* transeuntis per has Stellâs. Idem *Colurus* transit etiam per medium punctum inter Stellâs μ , & ν , quartæ & quintæ magnitudinis, quæ sunt in *Cycni* Collo; & ab utrâque distat uno, circiter, Gradu: transit etiam per Stellâ κ quartæ magnitudinis, quæ est in dextrâ *Cycni* alâ; & per Stellâ $\circ$ quintæ magnitudinis, quæ est in sinistrâ *Cephei* manu rectè delineatâ; ac per Stellâs, quæ sunt in *Meridionalis Piscis* Caudâ; & ad rectos Angulos insistit *Coluro Æquinoctiorum* supra definito: quapropter habet notas omnes *Coluri Solstitiorum* rectè determinati.

Igitur duo *Coluri*, sub *Argonautarum* expeditione secantes Eclipticam in Punctis Cardinalibus, eandem secabant, anno 1689 jam peracto, in γ . 6° . $29'$; Ω . 6° . $29'$; μ . 6° . $29'$; atque $\approx 6^{\circ}$. $29'$; videlicet, in Punctis, quæ distant à Cardinalibus CHIRONIS Punctis, toto Signo cum sex Gradibus, & viginti novem Minutis; quod definitum est quò diligentius licuit per Veterum Observationes factas Crassâ satîs Minervâ. Quamobrem Puncta Cardinalia per tempus, quò elapsum est ab *Argonautarum* expeditione ad annum CHRISTI 1689 decurrerunt unum Signum, cum sex Gradibus, & viginti novem Minutis; igitur, cum septuaginta duo anni consumantur ad peragrandum unum Gradum, hoc intervallum est 2627 annorum. Hos computa ab anno 1689 jam peracto, aut ab anno 1690 ineunte antiquiora tempora versûs, & perspicies sic *Argonautarum* expeditionem referri ad annum post SALOMONIS interitum, circiter, quadragesimum tertium.

Eadem Methodo facilè potest inveniri locus, quem Stella quæcunque occupabat in Primitivâ Sphærâ, unum Signum, sex Gradus, & viginti novem minuta subducendo ex Longitudine, quam habebant ad finem anni Domini 1689. Sic, Longitudo primæ Stellæ *Arietis* sub fine anni 1689 erat γ . 28° . $51'$, ut supra vidimus, hinc deme unum signum, sex Gradus, & viginti novem minuta; & ejus Longitudo computata ab Æquinoctio posito in meditullio Syderis *Arietis* comperietur fuisse circa *Argonautarum*

CAP. I. *rum* expeditionem χ . $22^{\circ} 22'$: atque eadem ratiocinandi ratione, Longitudo *Lucide Pleiadum*, circiter *Argonautarum* expeditionem, deprehendetur ψ . $19^{\circ} 26' 8''$. Longitudo autem *Arc-turi* μ . $13^{\circ} 24' 52''$. & sic de reliquis Stellis.

Post *Argonauticam* expeditionem, altum de Astronomiâ silentium ad THALETEM usque; Hic (e) Astronomiam ex oblivione revocavit, & Librum scripsit de *Tropicis*, atque *Æquinoctiis*, & Eclipses prædixit. A PLINIO (f) autem discimus, quod THALES determinaverat, quod *Occasus matutinus Pleiadum* incidebat in diem vicesimum quintum post Æquinoctium Autumnale: Hinc PETAVIUS (g) conficit *Plejadum* Longitudinem tunc fuisse in ψ . $23^{\circ} 53'$: & idcirco *Lucida Pleiadum* ab *Argonauticâ* expeditione ad THALETEM digressa fuit ab Æquinoctio. $4^{\circ} 26' 52''$. unde conficiuntur anni tercenti cum viginti: Nam totis septuaginta duobus annis unus Gradus peragrari ponitur. Hunc annorum numerum retrorsum dinumera è tempore, quo THALES adhuc Juvenis poterat Astronomiæ operam navare, idest, à quadragesimâ primâ Olympiade, circiter, & hoc pacto perspicies *Argonautarum* expeditionem fieri debuisse circiter quadragesimum quartum annum post SALOMONIS obitum, ut supra inveneramus: & hac ratione, ad THALETIS tempora, *Solstitia*, atque *Æquinoctia* esse debuissent in meditullio undecimi Signorum Gradus. Sed fieri potest, ut THALES edens Libros illos de *Tropicis*, & *Æquinoctiis* tantisper deflexerit in priorum Astronomorum sententiam, & ideo statuerit illa in duodecimis Signorum Gradibus.

METHON, & EUCTEMON (h) divulgaturi Lunarem Cyclum ex undeviginti annis constantem, observaverunt *Solstitium Æstivum* anno NABONASSARI 316., qui uno anno præcessit initium belli *Peloponnesiaci*; & COLUMELLA (i) docet eos hoc *Solstitium* constituisse in octavo *Canceri* Gradu; quod, ideo sep-

(e) Laertius in Thalete. Plinius Li 2. c. 12.

(f) Plinius L. 18. c. 23.

(g) Petavius Variar. Disserta. L. 1. c. 5.

(h) Petavius Doctrin. Tempor. L. 4. c. 26.

(i) Columella L. 9. c. 14. Plin. L. 18. c. 25.

tem saltem Gradibus retrogressum fuerat à loco, quem principio occupabat. Atqui Æquinoctium uno Gradu retrocedens per septuaginta duos annos, in septem Gradibus peragrandis consumpsisse debet annos quatuor & quingentos: igitur totidem annos computa ab 316 NABONASSARI anno superiora tempora versus, atque *Argonautarum* expeditio incidet in quadragesimum quartum, circiter, annum post SALOMONIS interitum, ut supra compertum fuerat. Hinc vides quàm vera dixerit ACHILLES TATIUS, de quo jam mentio facta est, cùm asseruit Veterum alios statuissse Solstitium in octavo *Canceri* Gradu, alios in duodecimo, circiter, alios denique circiter decimum quintum ejusdem Signi Gradum.

Eximius ille Astronomus HIPPARCHUS conferens observationes, quas ipse fecerat cum iis, quas priores Astronomi reliquerant, primus omnium perspexit quod Æquinoctia ad fixas Stellas relata retrogrediuntur, & putavit illa retrogrediendo unum gradum peragrarè singulis centum annis. Is Æquinoctia observavit ab anno NABONASSARI 586 ad 618: inter quos medius est annus 602, qui 286 annis posterior est tempore, quo METON, & EUCTEMON observationes suas fecerunt. Hoc temporis spatio Æquinoctii regressio debet fuisse quatuor Graduum; quocirca Æquinoctium ad HIPPARCHI tempora erat in quarto *Arietis* Gradu: unde fit, ut illud tunc remotum fuerit per undecim Gradus à loco quem occupabat sub *Argonautarum* expeditione, idest, anno ante hoc tempus 1090, secundum Chronologiam tunc à Grecis usurpatam; quod recidit ad nonaginta novem annos, aut, numero rotundo quam-proximo, ad annos centum, quibus elapsis Æquinoctium toto uno Gradu retrocesserat, ut HIPPARCHUS constituerat. Sed reipsâ regressus iste fit septuaginta duobus annis, & septem Gradus decurruntur annis septingentis nonaginta duobus: igitur, si retrorsum computes hos septingentos nonaginta duos annos ab 602. NABONASSARI anno, à quo jam numerare coepimus annos ducentos octogintafex, quibus observationum tempora differunt, recidit *Argonautarum* expeditio in annum quadragesimum tertium, circiter, post SALOMONIS interitum. Unde patet,

CAP. I. tet, quòd *Græci* fecerant expeditionem *Argonauticam* annis, circiter, tercentis æquo antiquiorem; quod in causâ fuit, cur magnus *Hipparchus* opinaretur *Æquinoctium* regredi uno tantum *Grædu*, quoque centum annorum intervallo.

Afferit *Hesiodus*, quòd sexagesimo die post hybernum Solstitium Stella *Arcturus* oriebatur in ipso Solis occasu: Hinc conficitur *Hesiodum* floruisse circiter centesimum annum post *Salomonis* mortem, vel Generatione, aut *Ætate*, quæ proximè secuta est bellum *Trojanum*; quod *Hesiodus* ipse fatetur.

Ex his omnibus, quæ crassioribus Veterum observationibus innituntur, certò colligere licet *Argonautarum* expeditionem antiquiorem non esse *Salomonis* Regno, & si hisce astronomicis ratiociniis addas ea, quæ supra retulimus deducta à justo tempore, per quod, secundum naturam, Reges Regno potiuntur; hæc omnia certò ostendunt *Argonauticam* expeditionem factam esse post *Salomonis* mortem, &, quod maximè probabile est, circiter annum, ab ejusdem interitu, quadragesimum tertium.

Bellum contra *Trojam* gestum est, ut supra diximus, unâ Generatione post hanc expeditionem, cum plures ex *Græcorum* Ducibus in hoc bello fuerint *Argonautarum* filii: ac Veteres *Græci* existimant *Memnonem*, aut *Amenophim* Regem *Ægypti* Regnum obtinuisse circa hujus belli tempora; fingeant enim eum filium fuisse *Tithoni*, qui *Priami* frater natu major fuerat, & prope ejus belli finem, profectum esse è *Susâ*, ut *Priamo* suppetias ferret. Igitur *Amenophis* coævus fuit natu maximi filiorum *Priami*, & prope *Susam* erat cum exercitu ultimo illius belli anno: & postquam ibi *Memnoniam* perfecit, in *Ægyptum* regredi potuit, quam *Ædibus*, *Obeliscis*, & *Statujs* auxit, & in eâ diem extremum obiit circiter nonaginta, aut nonaginta quinque annos post *Salomonis* interitum: postquam determinaverat, & constituerat initium novi *Ægyptiorum* anni tercentos sexaginta quinque dies complectentis ad verum *Æquinoctium*, quare meruit monumentum in hujus rei memoriam erectum, de quo jam locuti sumus.

Natus

Natus est *Roboamus* anno *Davidis* ultimo; siquidem, cum *Salomon* interiit, annos quadraginta & unum natus erat (1. Reg. XIV. 21;) quapropter ejus Pater *Salomon* natus erat, ut probabile est, *Davidem* jam duodevicesimum Regni sui annum agente, aut antea; & duobus, aut tribus annis ante ejus nativitatem *David* obsidione cinxit *Rabbab* Metropolim *Ammonitarum*, & moechatus est cum *Bathsheba*: atque anno ante hujus Obsidionis initium *David* vicerat *Ammonitas*, & *Syrios* ex *Zobath*, ac *Rebob*, atque *Ishtob*, & *Maacab*, ac *Damasco* *Ammonitis* foedere junctos, & has omnes Gentes potestati suæ subjecerat, prolatis Imperii finibus ad *Hamath*, & *Euphratem* Fluvium usque: ante hoc bellum inceptum straverat *Moab*, & *Ammon*, & *Edom*, atque *Edomitas* fugere coegerat, quorum alii confugerunt in *Ægyptum* cum eorum Rege *Hadad*, tunc puer; alii apud *Philistæos*, ubi *Azotum* contra *Israelem* communiuntur: alii, puto, ad *Sinum Persicum*, & alia loca, ad quæ evadere potuerunt; atque ante hæc sæpius pugnaverant contra *Philistæos*: quæ omnia gesta sunt post octavum sui Regni annum, quo ex *Hebron* *Jerosolymam* venerat. Igitur à vero aberrare nequeo plus quàm duobus, aut tribus annis, ponens Victoriam ex *Edom* relatam fuisse à *Davidem* anno Regni sui undecimo aut duodecimo; ex *Ammonem* autem, & *Syriis* decimo quarto. Postquam *Edomitæ* fugerunt, eorum Rex, cum adolevisset, duxit *Tahaphenem*, aut *Daphnim* sororem Regiæ Conjugis *Pharaonis*, & *Davidem* adhuc inter Vivos agente, ex eâ suscepit filium, cui nomen positum fuit *Genubah*, & qui educatus fuit inter *Pharaonis* Natos, inter quos erat natu illa maxima inter *Matris* suæ filios, quam *Salomon* duxit vix Regnum iniens; & ejus *Sororcula*, quæ tunc *Mammas* non habebat, ejusque *Frater*, qui *Matris* suæ *mammas* fugebat. (Cant. VI. 9 & VIII. 1, 8:.) Horum Puerorum ferè coævus erat *Sesacus*, vel *Sesostris*; nam ad *Ægypti* Regnum pervenit *Salomone* adhuc Regnante, (1. Reg. XI. 40;) & antea bella gesserat patris auspiciis, & adhuc penè puer *Arabiam*, *Troglodyticam*, & *Libyam* devicerat, & deinde *Æthiopiam* invaserat; cum

Chronologia Græcorum.

CAP. I. cū verò patri suffectus esset, Regnum obtinuit usque ad quintum AÆ annū: quapropter erat ejusdem ætatis ac filii PHARAONIS de quibus jam meminimus; quin ex iis esse potest, natus cū jam *Davidicum* Regnum ad finem vergeret, & agens quadragesimum sextum vitæ suæ annū, circiter, quando ex *Agypto* profectus est cum ingentibus Copiis ad Orientales Gentes debellandas: cū autem multas magnasque Regiones sibi subdidisset, ab iis celebratus fuit pluribus Nominibus. *Chaldei* eum dixerunt BELUM, quod, eorum ore sonat *Dominum*; *Arabes* nuncuparunt illum BACCHUM, quod nomen *Arab* eo idiomate significat *Magnum*, *Phrygi*, *Thracæ*que illum dixerunt MA-FORTEM, MAVORTEM, MARTEM, idest, *Fortem*: quā de causā *Amazones*, quas ipse è *Thraciā* adduxerat & ad *Themodontem* reliquerat semet ipsæ filias MARTIS appellarunt. *Aegyptii*, ante quā ad Regnum pervenerat, eum dictitabant suū Heroem, aut *Herculem*, & post ejus mortem, quia magna opera ad NILUM fecerat, ei dicaverunt hunc fluvium, & illum inter Deos retulerunt vocantes SIHOR, NILUM, & ÆGYPTUM: *Græci* verò cū audirent *Aegyptios* lugentes ingeminare O SIHOR, BOU SIHOR, eum dixerunt OSIRIM, & BUSIRIM. Tradit ARRIANUS, (k) quod *Arabes* duos tantū Deos colebant, CÆLUM, & DIONYSUM; & quod DIONYSUM venerabantur ob Gloriam, quam sibi pepererat Exercitu in *Indiam* ducto. *Arabum* DIONYSUS erat BACCHUS, & omnia suadent *Bacchum* eundem esse, ac *Aegypti* Regem OSIRIDEM: CÆLUM autem, aut URANUM, aut JOVEM URANIUM *Arabum* opinor fuisse eundem *Aegypti* Regem, ac AMMONEM OSIRIDIS patrem juxta, Poetam.

Quamvis *Æthiopum* Populis, *Arabū*que beatis.
Gentibus, atque *Indis* unus sit Juppiter Ammon.

Statuo SESACHUM regnare desisse circiter quintum annū AÆ, quia hoc anno ASA ab *Aegyptiorum* Dominatione se subduxit, ita, ut *Judeam* munire potuerit, & conficere ingentem illum Exercitum, quo *Zerab* occurrit, illumque stravit. Occisus igitur

(k) Arrian. L. 7.

igitur fuerat OSIRIS quinto AÆ anno à fratre suo JAPETO, quem *Aegyptii* dixerunt TYPHONEM, PYTHONEM, atque NEPTUNUM: & tum *Libyi* sub JAPETO, & filio suo ATLANTE invaserunt *Agyptum*, & suscitaverunt celebre illud bellum inter Deos, & Gigantes, unde *Nilo* accessit nomen *Eridanus*: Sed ORUS filius OSIRIDIS auxilio *Æthiopum* hostes superavit, & Regno potitus est ad AÆ annū decimum quintum usque: quo tempore *Æthiopes* sub ZERAH *Agyptum* invaserunt, ORUM in *Eridano* merferunt, & ab ASA tantā clade fuerunt affecti, ut numquam ZERAH prælum instaurare potuerit. Huic successit AMENOPHIS è Familiā Regiā *Æthiopum*, & ut puto, ZERAH filius; Sed Populus inferioris *Aegypti* ab eo descivit, sibi OSARSIPHUM Regem optavit, & in auxilium advocavit ingentes Copias è *Pheniciā*, partim, opinor, Exercitus AÆ; quā de causā AMENOPHIS cum reliquiis Exercitus illius *Æthiopum*, qui sub fratre suo militaverat, ex inferiori *Agypto* *Memphim* confugit, & ibi in novos Alveos *Nilum* derivavit sub novo Ponte, quem inter duos Montes construxerat; & simul ædificavit, ac contra OSARSIPHUM communivit Urbem illam, cui de suo Nomine Nomen finxit *Amenophim*, aut *Memphim*; deinde in *Æthiopiam* se contulit, ubi tredecim annos commoratus est; ac postea in *Agyptum* regressus cum ingentibus Copiis subegit inferiorem *Agyptum*, expulsis iis, qui è *Pheniciā* in *Agyptum* accersiti fuerant: atque hæc est, ut reor, illa, quam dicunt secundam Pastorum expulsionem. Ait CASTELLUS, (l) quod apud *Coptos* hæc Urbs dicitur *Manphtha*; unde deducuntur Nomina *Moph*, *Noph*.

Dum AMENOPHIS in *Æthiopiā* commorabatur, *Agyptus* maximis turbis agitabatur: atque tunc, opinor, *Græci* hæc audientes excogitarunt *Argonautarum* expeditionem, & *Argo* Navi imposuerunt lectissimos *Græcorum*, qui suaderent Gentes littora Ponti *Euxini*, & *Maris Mediterranei* habitantes, ut *Aegypti* Dominationem excuterent, & semet ipsæ regerent, ut antea fecerant *Libyi*, *Æthiopes*, & *Judei*. Hinc confirmatur sententia

J. Newtoni Opuscula. Tom. III.

K

nostra

(l) In Moph.

CAP. I. nostra de *Argonauticâ* expeditione referendâ ad annum, circiter, quadragesimum tertium post SALOMONIS interitum; nam, tunc temporis ardebant in *Ægypto* turbæ. AMENOPHIM probabile est reversum *Æthiopiâ* in *Ægyptum*, ejusque inferiorem partem domuisse circiter octo annos post hanc expeditionem; & Imperio suo ibi stabilito, Exercitum in *Persidem* duxisse, quo Nationum Orientalium rebellionibus occurreret, relicto PROTEO *Memphi*, qui, se absente, gubernaret *Ægyptum*, ac moratum esse aliquandiu *Susæ*, atque *Memnoniam* ædificavisse, hanc Urbem muniendo tanquam Imperii Metropolim in illis Regionibus.

ANDROGEUS filius MINOIS, cum, adhuc Puer, Victor fuisset in *Athenæis* ludis, qui singulis quatuor annis *Athenis* celebrabantur, contra fidem ab Invidis fuit interemptus; quâ de causâ MINOS bellum *Atheniensibus* intulit, eosque coegit ad mittendos singulis octo annis in *Cretam* septem Pueros imberbes, & totidem Virgines, munus ei, qui palmam adeptus esset in similibus Ludis in *Cretâ* institutis in honorem ANDROGEI. Hi Ludi videntur acti quâque *Octaeteride* ineunte; & Ludi *Athenæi* quâque *Tetraeteride*, quæ in *Cretâ*, & *Graciâ* allatæ fuerant à *Phœnicibus*. Cum autem hoc Puerorum tributum tertio solvendum esset, idest, septemdecim annis post finem prædicti belli, & undeviginti, aut viginti, circiter, post ANDROGEI cadem, THESEUS Victor fuit, & ex *Cretâ* rediit cum ARIADNA MINOIS filiâ; &, cum appulisset ad *Naxum* aut *Diam Insulam*, ibi ARIADNAM (m) deseruit, quæ capta fuit à GLAUCO *Ægyptio* ex iis, qui Classibus præerant, & in amoribus fuit magno BACCHO, tunc ex *Indiâ* cum victoriâ reverso, ac ex illo suscepit duos (n) Liberos PHLYANTEM, & EUMEDONTEM qui *Argonautæ* fuerunt. BACCHUS iste deprehensus fuerat in *Phryiâ* cum VENERE matre ÆNÆ, juxta (o) HOMERUM, statim antequam *Hellepontum* transiret, & *Thraciam* invaderet: Ipse duxerat ARIADNAM MINOIS filiam, secundum (p) HESIODUM;

(m) Euanthes apud Athenæum L. 67. p. 296.

(n) Hyginus Fab. 14.

(o) Homeri Odys. L. 8. v. 292.

(p) Hesiod. Theogon. v. 945.

SIODUM; quapropter, Testibus HOMERO, atque HESIO DO, Chronologia Græcorum. qui scripserunt ante quàm *Græci*, & *Ægyptii* Antiquitates suas corruperant, BACCHUS iste unâ Generatione fuit ante *Argonautas*: &, cum in *Ægypto* regnaret eodem tempore, quo SESOSTRIS, hi duo debent esse unus idemque Rex; præsertim cum eadem ferè, aut ne ferè quidem, fecisse dicantur; *Indiam*, *Graciâque* BACCHUS invasit, & postea devictus fuit à PERSEI Exercitu, &, bello composito, *Græci* eum summis honoribus prosecuti sunt, ei Templum *Argis* ædificaverunt vocatum Templum BACCHI *Cretici*, quia in eo tumultata fuerat ARIADNA, ut (q) PAUSANIAS tradit. Ergo ARIADNA mortua est bello ad finem spectante, paulò ante quàm SESOSTRIS in *Ægyptum* regrediebatur, idest, decimo quarto ROBOAMI anno Educta fuerat à *Naxo* circa BACCHI ex *Indiâ* reditum, & tunc BACCHO in deliciis coepit esse, atque illum Triumphantem comitata est; igitur THESEUS *Cretam* petivit, ejusque pater ÆGEUS mortuus est circiter nonum, vel decimum annum post SALOMONIS interitum. Imberbis tunc erat THESEUS, natus, puta, undeviginti, aut viginti annos; & viginti annos ante necatus fuerat ANDROGEUS agens annum vicesimum, aut vicesimum secundum, circiter; & ejus Pater MINOS tunc natus erat ferè annos viginti quinque; & septuaginta, circiter, cum DÆDALUM in *Siciliâ* infectatus est; natus autem circiter medium DAVIDIS Regnum: EUROPA, ejusque frater CADMUS in *Europam* venisse poterant duobus, aut tribus annis ante MINOEM natum.

JUSTINUS in decimo octavo libro ait: *A Rege Ascaloniorum expugnati Sidonii navibus appulsi Tyron urbem ante annum ** Trojanæ cladis condiderunt*: Et STRABO, (r) quòd Aradum condiderant ii, qui à Sidone fugerant. Hinc ISAIAS (s) vocat Tyrum Sidonis filiam, habitantes ejus Insule, quam Mercatores Sidonis repleverant; & (t) SALOMON sub initio Regni sui

K 2

(q) Pausanias L. 2. c. 23.

(r) Strabo L. 16.

(s) Isa. XXIII. 2. 12.

(t) 1. Reg. v. 6.

CAP. I. fui vocavit *Tyrios*, *Sidonios*. Dicit enim *HIRAMO* *Tyri* Regi. *Servi mei erunt cum Servis tuis, & ex sententiâ tuâ mercedes do Servis tuis, juxta omnia, quæ optâsti; Novisti enim, quod hic inter nos nullus est, qui ligna affabrè effingat, ut Sidonii faciunt.* Novi Incolæ *Tyri* nondum vocari desiverant *Sidonii*, neque Veteres, si multi supererant, ita celebres erant, ut novi, fabrilis peritiâ, ut fuissent, si Ars Navigandi ante multum tempus à *Tyris* usurpata fuisset. Artifices, qui è *Sidone* profecti fuerant, nondum mortui erant, & *Sidonii* fugerant Regnante *DAVIDE*, idest, sub initio Regni *ABIBALI* patris *HIRAMI*. *ABIBALUS* autem est primus *Tyri* Rex, de quo meminerint Historiæ. *DAVID*, anno duodecimo ex quo Regno potitus fuerat, subegit *Edom*, ut supra vidimus, & idcirco plures *Edomitæ*, ac præsertim Mercatores, & Nautæ ex *Mari Rubro* ad *Philistæos* prope *Mare Mediterraneum* confugerunt, & ibi *Azothum* communiverunt. Nam (v) *STEPHANUS* ait: ταύτην ἐκτίσεν εἰς τὴν ἐπανελθόντων ἀπ' ἐρυθρᾶς θαλάσσης φειγάντων: Quidam ex iis, qui *Mare Rubrum* fugerant, *Azothum* edificavit: idest, Princeps quidam *Edomitæ*, qui *DAVIDEM* fugerant, contra eum, & pro *Philistæis* munivit *Azothum*. Ad magnam Potentiam ascenderant *Philistæi* accedentibus *Edomitæ*, & Pastoribus, & horum auxilio *Sidonem* invaserunt, atque coeperunt, quæ Urbs valde commoda erat Mercatoribus venientibus à *Rubro Mari*: & deinde compulerunt *Sidonios* fugere, & navigare *Tyrum*, *Aradum*, & ad alias littorales Stationes *Asiæ minoris*, *Græciæ*, ac *Libyæ*, quæ iis negotiantibus jam antea innotuerant; nam, magna bella prosperè gesta ab eorum hoste *DAVIDE* eos adegerant ad fugam *Mare* capeffendam: sunt (x) enim profecti maximâ frequentia, non quæsitum *EUROPAM*, ut simulaverunt, sed quæsitum novas Sedes, hoc pacto è suis hostibus elapsuri: atque dum aliqui ex iis sub *CADMO*, & fratribus in *Ciliciam*, *Asiam Minorem*, ac *Græciam* advehebantur; alii sub aliis Ducibus ibant quæsi-

(v) Stepha. in Azath.

(x) Conon. Narrat. 37.

quæsitum novas Sedes in *Libyâ*, ubi condiderunt plures Civitates moenibus circumclausas, ut *NONNUS* (y) affirmat; eorumque Duces pariter *CADMI* nomine designabantur, quod verbum significat Hominem ex Oriente, ejusque Uxor dicebatur *Sithonis*, idest, *Sidonia*. Ex his Civitatibus plures sese Magni *BACCHI* Exercitui addiderunt: quibus de causis ad decimum quintum, aut decimum sextum *DAVIDIS* annum, circiter, statuimus *Sidonem* captam fuisse, & *Sidonios* fugâ se transtulisse sub *CADMO*, *ABIBALO*, *CILICE*, *THASO*, *MEMBLIARIO*, *ATYMNIO*, & aliis Ducibus, *Tyrum*, *Aradum*, *Ciliciam*, *Rhodum*, *Cariam*, *Bithyniam*, *Phrygiam*, *Callistum*, *Thasum*, *Samothraciam*, *Cretam*, *Græciam*, & *Libyam*, atque ædificatas fuisse *Tyrum*, ac *Thebas*, & *ABIBALUM*, *CADMUM*que in his Civitatibus regnare coepisse. Ex his *Phœniciorum* Colonis *Cares* didicerunt rem nauticam, usi parvis illis navigiis, quæ solis remis instructa tunc usurpabantur, & inceperunt celebrare *Græca Maria*, & plures ex Insulis, quæ in iis sunt, colere, ante *MINOIS* Regnum: Nam, *CADMUS* in *Græciam* perveniens, primum *Rhodum* Insulam prope *Cariam* appulit, & ibi reliquit *Phœniciorum* Coloniam, qui *SATURNUM* humanis victimis placabant: & *Telchinii* à *PHORONEO* repulsi ex *Argis* *Rhodum* concesserunt cum *PHORBANTE*, qui Insulam illam à Serpentibus purgavit; *TRIOPAS* autem *PHORBANTIS* filius Coloniam ex *Rhodo* *Cariam* deduxit, ibique Promontorium occupavit, ab ejus nomine dictum *Triopium*: quæ Colonia, cum aliis similibus, *Cariæ* Classes, atque Nautas suppeditavit, & in causâ fuit ut (z) *Phœnicia* diceretur. A *STRABONE*, & *HERODOTO* (a) discimus *Cares* appellatos fuisse *Leleges*, sub *MINOIS* Potestatem venisse, primum coluisse *Græcorum Marium* Insulas, & hinc venisse in *Cariam* Regionem antea habitatam à *Lelegibus*, & *Pelasgis*: Unde probabiliter colligi videtur, quod, cum *LELEX*, atque *PELASGUS* primum

K 3

vene-

(y) Nonnus Dionysiac. L. 13. v. 333, & sequent.

(z) Athen. l. 4. c. 23.

(a) Strabo l. 10. p. 661. Herod. l. 1.

CAP. I. venerunt in *Graciam* novas Sedes sibi quærentes, partim suarum Coloniarum in *Cariâ*, & proximis Insulis reliquerunt.

Cum negotia, quæ in *Mari Mediterraneo* fieri poterant omnia, versûs Occidentem, usque ad *Graciam*, & *Libyam*, essent apud *Sidonios*, & cum majori emolumento mercatura exerceri posset per *Mare Rubrum*; eam confecerunt *Tyrîi* cum *SALOMONE*, & aliis *Judæ* Regibus ad bellum *Trojanum* usque; idemque fecerunt mercatores *Aradi Arvad*, aut *Arpad*. Nam, in *Sinu Persico* (b) erant duæ Insulæ nuncupatæ *Tyrus*, & *Aradus* ubi erant Templâ ritu *Phœnicio*; quapropter *Tyrîi*, & *Aradii* navigabant ad has Insulas, & præter eas usque ad Oras *Indiæ*, dum *Sidonii* vela faciebant per *Mediterraneum*: hinc *HOMERUS* multa loquitur de *Sidone*, at de *Tyro* ne verbum quidem. Sed, procedentibus temporibus, (c) *Edom* excussit *Judæ* Dominationem regnante *JORAMO* *Judæ* Rege, & sibi proprium Regem creavit; quâ de causâ *Judæi*, & *Tyrîi* in *Mare Rubro* mercaturam exercere desierunt, & *Tyrîi* mercatorias naves in *Mediterraneo* habere cœperunt, ineuntes longa itinera, & petentes loca à *Sidonii* adhuc non celebrata: alii enim progressi sunt in *Africam* ultra *Syrtes*, & condiderunt *Adrymetum*, *Carthaginem*, *Lep- tim*, *Unicam*, & *Capsam*; alii verò profecti sunt ad *Hispaniæ* oras, in quibus ædificaverunt, *Carteiam*, *Gades*, atque *Tartessus*; alii denique ulterius provecti penetrârunt usque ad *Insulas Fortunatas*, *Britanniam*, & *Thulem*. Octo annos *JORAMUS* Regnum obtinuit, & per duos ultimos viscerum morbo cruciatus fuit, ante quem morbum *Edomite* ab eo defecerant, quia acerbius imperabat: Si hanc defectionem referamus ad tertium, circiter, annum ejus Regni, ea incidet in quinto anno *PYGMALIONIS* Regis *Tyri*, &, circiter, in duodecimo, aut decimo quinto post *Trojanum* excidium; atque tunc, ob hanc defectionem, *Tyrîi* à *Rubro Mari* recesserunt, & longa itinera per *Mediterraneum* incohârunt: Nam, septimo *PYGMALIONIS* anno, ejus soror *DI-*

DO

(b) Strabo. l. 16.

(c) 2. Chron. XXI. 8, 10. & 2. Reg. VIII. 20, 22.

DO vela fecit ad *Africæ* littora ultra *Syrtes*, & ibi *Carthaginem* ædificavit. Recessus iste à *Mari Rubro* *Tyriorum* postea longa itinera per *Mediterraneum* aggressorum, & accessio *Edomitæ* *DAVIDEM* fugientium ad *Philistæos* ansam præbuerunt iis, quæ Veteres *Persæ*, & ipsi *Phœnici* tradunt de *Phœniciis* primum è *Mare Rubro* profectis ad *Maris Mediterranei* littora, & deinde longinqua itinera ineuntibus, ut *HERODOTUS* (d) refert: Ait enim sub initio primi libri, quod *Phœnicii* venientes è *Mare Rubro*, & ad *Mediterraneum* accedentes, capefferunt longa itinera afferentes *Ægyptias*, & *Assyrias* merces, &, inter cetera loca, iverunt *Argos*, cumque vendidissent merces suas, rapuerunt & in *Ægyptum* advexerunt *Græcas* mulieres, quæ ad merces istas emendas iverant, inter quas *Fœminas* erat *Jo* filia *INACHII*. Igitur *Phœnicii* profecti sunt è *Mari Rubro* ætate *Jūs*, & *PHORONEI* Regis *Argorum* ejus fratris, idest, eo tempore, quo *DAVID* *Edomitas* debellavit, & eos compulit recedere à *Mare Rubro*, & fugere partim in *Ægyptum* cum eorum Rege adhuc puero, partim ad *Philistæos* proximam Regionem tenentes, & *DAVIDIS* inimicos. Hinc *Philistæi* occasionem cœperunt vocandi plures urbes nomine *Erythræ*, quia fuerant *Erythraei*, aut *Edomite*, & quia venerant ab *Erythraeo* Mari: *Erythræ* enim nomine vocatæ fuerunt urbs in *Joniâ*, alia in *Libyâ*, alia apud *Locros*, alia in *Bæotiâ*, alia in *Cypro* alia in *Ætoliâ*, alia in *Asiâ* prope *Chium*; atque *Erythia Acra* erat Promontorium in *Libyâ*; *Erythraeum* item Promontorium in *Cretâ*, *Erythrus* oppidum prope *Tyburæm*, & *Erythini* Urbs, aut Regio in *Papblagonâ*; & *Erythraea*, aut *Erythræ* dicebantur *Gades*, quas *Phœnicii* habitaverant. Itaque *SOLINUS* ait: (e) In capite *Bæticæ* Insulæ à continenti septingentis passibus memoratur, quam *Tyrîi* à *Rubro Mari* profecti *Erytheam*, *Pœni* suâ linguâ *Gadir*, idest, sepem nominârunt. Et *PLINIUS* (f) de parvâ Insulâ prope *Gades* loquens. *Erythia dic-*

ta

(d) Herodo. l. 1. initio, & l. 7. circa medium.

(e) Solinus c. 23. Edit. Salm.

(f) Plin. l. 4. c. 22.

CAP. I. *ta est, quoniam Tyrii Aborigines eorum, orti ab Erythraeo Mari ferebantur. Inter Phœnicos, qui cum CADMO in Græciam adventarunt, erant Arabes, (g) & Erythraei (h), vel Incolæ Maris Rubri, scilicet Edomitæ: & Thraciam coluerunt Populi circumcisi, & nuncupati Odomantes, idest, ut nonnulli opinantur, Edomitæ. Edom, Erythra, atque Phœnicia sunt nomina idem significantia, idest, colorem rubrum: Unde probabiliter colligere licet, quod Erythraei, qui DAVIDEM fugerunt, magnâ frequentia coluerunt Phœniciam, videlicet, omnia maritima littora Syriæ ab Ægypto ad Sidonem; &, cum sibi Syriâ linguâ nomen indidissent Phœnicos pro Erythraeis, nomen dederunt toti huic littori, & quidem huic uni. STRABO (i) ait: οἱ μὲν γὰρ καὶ τὰς Φοίνικας, καὶ τὰς Σιδωνίας τὰς κατὰ ἡμᾶς ἀποίκους εἶναι τὴν ἐν τῷ Ὠκεανῷ φασί, προστιθέντες καὶ διὰ τὴν Φοίνικας ἐκαλέοντο, ὅτι καὶ ἡ θαλάττα ἐρυθρά. Alii referunt Phœnices & Sidonios nostros esse Colonos eorum, qui sunt in Oceano; addentes illos ideo vocari Phœnices, (puniceos,) quod Mare rubrum sit.*

STRABO (k) loquens de primis hominibus, qui maritimas oras deseruerunt, & ausi sunt Alto se committere longiora itinera aggressi, nominat BACCHUM, HERCULEM, JASONEM ULYSSEM & MENELAUM, & asserit celebres esse MINOIS Dominationem in mare, & Phœniciorum Navigationem, qui Columnas HERCULIS præteriverunt, & ultra eas, atque in mediis Africæ littoribus Civitates condiderunt, statim à Trojano bello. (l) Hi Phœnicii fuerunt Tyrii, qui circiter hoc tempus ædificaverunt Carthaginem in Africâ, Carteiam in Hispaniâ, & Gades in Insulâ cognomine, ultra Fretum, & HERCULEM dixerunt præcipuum eorum Ducem, ob labores suos, & res bene gestas, atque Heracleam, Civitatem Carteiam, quam condiderat. En (m) Strabonis verba: Ἐκπλεουσιν ἔν ἐκ τῆς ἡμετέρας θαλάσσης εἰς τὴν ἑξῆς; δεξιὸν ἐστὶ τοῦτο καὶ πρὸς αὐτὸ Κάλπη (Καρθίνα*) πόλις ἐν τετραράκνισι Σαδίοις

(g) Strab. l. 9. pag. 401, & l. 10. p. 447.

(h) Herod. l. 5.

(i) Strabo l. 1. p. 42.

(k) Strabo l. 1. p. 48.

(l) Bochart. chanaan. l. 1. c. 34.

(m) Strabo l. 3. p. 140. * Vide Philof. Transact. N. 329.

Σαδίοις ἀξιόλογον καὶ παλαιὰ, ναυσταθὸν ποτε γενεμένη τῶν Ἰβήρων· εἰς δὲ καὶ Ἡρακλῆος κλισίαν λέγουσιν αὐτὴν, ὡς ἐκ καὶ Τιμοσθένους· ὅς φησι καὶ Ἡρακλεῖαν ὀνομάζεσθαι τὸ παλαιόν· διανοῦσθαι τε μέγαν περίβολον, καὶ νεωτοίμους. Mons Calpe ad dextram est è nostro Mari foras navigantibus, & ad quadraginta inde stadia urbs Carteia, vetusta ac memorabilis, olim statio navibus Hispanorum. Hanc ab HERCULE quidam conditam aiunt, inter quos est TIMOSTHENES, qui eam antiquitus Heracleam fuisse appellatam refert, ostendique adhuc magnum murorum circuitum, & navlaia. Hunc HERCULEM vocaverunt etiam MELCARTUM, nempe Regem Carteie, quia illam ædificaverat, & ejusdem Rex fuerat. BOCHARTUS (n) scribit, quod Carteia principiò appellabatur Melcarteia, ex MELCARTO, qui eam condiderat &, per Aphæresim, Carteia; & quod MELCARTUS idem sonat, ac Melec Kartha, idest Rex Urbis, nempe, (ait ille,) Tyri: sed, cum apud nullum veterem Auctorem legamus neque Carteiam quondam dictam fuisse Melcarteiam, neque MELCARTUM fuisse Tyri Regem, verosimilius existimavi, quod MELCARTUS, aut MELECCARTUS hoc nomen fortitus fuerit ex eo, quod Civitatem Carteiam condiderat, & gubernaverat. Sub MELCARTO Tyrii provecti sunt Tarteßum usque, sive Tarshish in Occidentali Hispaniæ parte sitam inter duo ostia Fluminis Bætis, ibique (o) ingentem argenti copiam offenderunt, quod emerunt vilissimo pretio; quin in Britanniam usque penetrarunt ante MELCARTI interitum; nam, (p) PLINIUS ait: Plumbum ex Cassiteride Insulâ primus apportavit MIDACRITUS: Et (q) BOCHARTUS animadvertit quod Græci corruptè scripserunt Midacritum pro Melcarto; Græci Britanniam ignorabant diu postquam Phœnicii illam detexerant. MELCARTO mortuo ii Templum (r) erexerunt in Gadibus Insulâ, illudque ornaverunt figillis sub oculos ponentibus Herculis Labores, ejus Hydram, atque Equos, quibus comedendum objecerat DIOMEDEM Regem Bistonum in Thraciâ. In hoc Templo erat

Is. Newtoni Opuscula. Tom. III.

L au-

(n) Canaan l. 1. c. 34. pag. 682.

(o) Aristot. de Mirab.

(p) Plin. l. 7. c. 56.

(q) Canaan l. 1. c. 39.

(r) Philostratus in vitâ Apollonii l. 5.

c. 1. apud Photium,

CAP. I. aureum TEUCRI Balteum, & Olea PYGMALIONIS itidem aurea ferens Olivas Smaragdinās: atque ex his sacris TEUCRI & PYGMALIONIS donis colligere licet Templum hoc eorum ætate jam ædificatum fuisse. POMPONIUS illius ædificationem refert ad *Trojanum* bellum; TEUCER enim septimo post istud bellum anno, secundum Marmora, solum vertere coactus à patre TELAMONE, *Cyprum* adventavit, & in eâ condidit *Salamina*: ibique ipse, & ejus Posterī regnaverunt, quoad EVAGORAS illorum ultimus devictus fuit à *Persis* anno ARTAXERXIS *Mnemonis* duodecimo. *Tyrius* iste HERCULES certè non potest esse bello *Trojano* vetustior, quia *Tyrii Mare Mediterraneum* navigare non coeperunt nisi post bellum illud: HOMERUS, enim, & HESIODUS eorum Navigationes prorsus ignorabant, HERCULES autem *Tyrius Hispania* Oras adivit, & in *Gadibus* sepultus fuit. (s) ARNOBIUS ait; *Tyrius HERCULES sepultus in finibus Hispania*: & MELA verba faciens de HERCULIS Templo *Gaditano*, dicit; *Cur sanctum sit ossa ejus ibi sepulta efficiunt*. Huic HERCULI decimas solvebant (t) *Carthaginienses*, & eas quotannis *Tyrum* mittebant: unde probabiliter confici potest, quòd hic HERCULES adventavit Oras *Africae* æquè ac *Hispania*, & hac ratione viam DIDONI aperuit: OROSIUS (v) aliique affirmant illum in *Africa Capsam* condidisse. JOSEPHUS loquitur de vetustiore quodam HERCULE, cui HIRAMUS Templum *Tyri* ædificavit: & fortasse fuit alter HERCULES *Tyrius* antiquior, qui eorum mercaturam inchoavit viventibus DAVIDE, & SALOMONE.

Tradit TATIANUS in suo libro contra *Græcos*, quòd apud *Phœnicos* floruerunt tres veteres Historiarum Scriptores, THEODOTUS, HYSICRATES, & MOCHUS, qui omnes in *Historiis suis in Græcam linguam versis à LÆTO tradiderunt*, quo Rege accidit EUROPE raptus; iter MENELAI in *Phœniciam*; fœdus, & amicitia inter SALOMONEM, & HIRAMUM; quando

(s) Arnobius l. 1.

(t) Bochart. in *Canaan*. l. 1. c. 24.

(v) Oros. l. 5. c. 15. Florus l. 3. c. 1. Sallust. in *Jugurthâ*.

quando HIRAMUS filium suum SALOMONI Uxorem dedit, & ligna præbuit, ut Templum ædificaret, & quòd idem à MENANDRO Pergameo affirmatur. Ex JOSEPHO (x) colligitur, quòd *Tyriorum* Annales ab ABIBALO, & HIRAMO Regibus *Tyrii* eo scribente adhuc extabant; & quòd MENANDER Pergameus eos Græcè verterat; & quòd in illis mentio fiebat de HIRAMI, & SALOMONIS amicitia, & de suppetiis latis ad Templum ædificandum; & quòd Templum inchoatum fuerat undecimo HIRAMI anno: MENANDRO, & veteribus *Phœniciis* Historicis Testibus, raptus EUROPE, & idcirco adventus CADMI fratris sui in *Græciam* acciderunt, cum *Tyri* Regnum obtinerent Reges, de quibus loquebantur *Historiæ illæ*; igitur non ante ABIBALUM eorum primum, neque ante DAVIDEM, ejusdem ætatis Virum. MENELAUS iter suum facere potuit post *Trojae* destructionem. SALOMON igitur regnavit iis temporibus, quæ inter raptas EUROPA, & HELENAM interfuerunt, atque EUROPA, ejusque frater CADMUS floruerunt DAVIDE Regnum obtinente. MINOS EUROPE filius vixit, dum SALOMON Rex erat, & per partem Regni ROBOAMI: filii verò MINOIS, ANDROGEUS natu major; DEUCALION natu minor, & Argonauta; ARIADNA Amasia THESEI, & BACCHI; ac PHÆDRA uxor THESEI, floruerunt Regno SALOMONIS ad finem jam propius spectante, & Regnantibus ROBOAMO, ABIA, & ASA: IDOMENEUS nepos MINOIS bellum ad *Trojam* gessit: At HIRAMUS in locum patris ABIBALI successit vicesimo tertio DAVIDIS anno, & ABIBALUS potuit condidisse Regnum *Tyri* circa decimum sextum, aut duodevicesimum annum antea, cum *Sidon* à *Philistæis* capta fuit: & hinc aufugisse *Sidonii* sub CADMO, & aliis Ducibus, ut sibi novas sedes quærent. Itaque ex *Tyriis* Annalibus, & ex Veteribus *Phœniciis* Historicis eos secutis, constat, quòd ABIBALUS, ATYMNUS, CADMUS, & EUROPA è *Sidone* fugâ se proripuerunt circiter decimum sextum Regni *Davidici* annum: Cum autem *Argonau-*

Chronologia Græcorum.

L 2

(x) Antiq. l. 8. c. 2, 5, & l. 9. c. 14.

CAP. I. *tarum* expeditio evenit post tres, circiter, Generationes, ea ferè tercentis annis recentior est, quàm *Græci* putaverant.

Postquam Ars navigandi longis Navigiis instructisque velis & uno remorum ordine ex *Ægypto* in *Phœniciam*, & *Græciam* propagata fuit, *Sidonii* mercaturam suam ad *Græciam* usque extenderunt, eamque centum quinquaginta annos circiter profecuti sunt; & postea *Tyrii* ab *Edomitibus* pulsi à *Rubro Mari* novum commercium in *Mediterraneo* coeperunt cum *Hispaniâ*, *Africâ*, *Britanniâ*, atque aliis remotis Nationibus, & illud profecuti sunt per centum & sexaginta annos, circiter; Deinde *Corinthii* Artem Navigandi protulerunt fabricatis majoribus Navibus, quibus tres erant remorum ordines, & quæ dicebantur *Triremes*. Docet enim (γ) *THUCYDIDES*, quod inter *Græcos Corinthii* primi Navigia hujuscemodi construxerunt, & quod circiter tercentos annos ante belli *Peloponnesiaci* finem, unus ex iis, qui *Corinthii* Naves conficiebant, hinc *Samum* migravit, & *Samiis* quatuor Naves fabricatus est; & quod ducentis sexaginta annis ante ejusdem belli finem, idest, undetricesimâ Olympiade, circiter, *Corinthii* & *Coreyrai* Classibus inter se pugnârunt, quæ pugna navalis prima est, de quâ Historiæ meminerint. Ait præterea *THUCYDIDES*, quod prima Colonia, quam *Græci* in *Siciliam* deduxerint, egressa est è *Chalcide* in *Eubœâ*, & *Naxum* condidit Duce *THUCLETE*; anno autem proximo *ARCHIAS* *Corintho* cum Colonia profectus est, & *Syracusas* ædificavit; & quod eodem ferè tempore *LAMIS* *Siciliam* ingressus est cum Colonia deductâ è *Megarâ* in *Achaiâ*, & moratus est primùm *Trotili*, deinde *Leontinis*, atque mortuus *Thapsi* prope *Syracusas*; & quod, eo mortuo, hæc Colonia ab *HYBLONE* advocata fuit *Megarâ* in *Sicilia*, ubi fuit per ducentos quadraginta quinque annos, post quos expulsa fuit à *GELONE* *Siciliæ* Rege. *GELO* autem floruit circiter septuaginta octo annos ante finem belli *Peloponnesiaci*; igitur retrorsum computa hos septuaginta octo annos, & illos ducentos quadraginta quinque, quibus adde duodecim pro tempore, quod

LAMIS

(γ) Thueyd. l. 6. initio. Euseb. Chr.

LAMIS in *Siciliâ* regnavit; & hæc computandi ratio referet *Syracusas* conditas circiter annum tercentesimum tricesimum quintum ante finitum bellum *Peloponnesiacum*, vel ad decimam Olympiadem, circa quod tempus statuunt id factum fuisse *EUSEBIUS*, aliique. Tamen fieri potest, ut *Syracusæ* fuerint ædificatæ viginti, aut triginta annis seriùs; nam, hæc facta à *Græcis*, plus minùs, ficta fuerunt æquo vetustiora. Ex Colonia postea deductis in *Italiam*, & *Siciliam* ortum est nomen *Magnæ Græciæ*.

Insuper asserit *THUCYDIDES*, (z) quod *Græci* primùm venerunt in *Siciliam* tercentis ferè annis postquam *Siculi* ex *Italiâ* cum Exercitu profecti Insulam illam invaserant: pone id accidisse ducentis octoginta annis post, ac *Syracusas* conditas fuisse tercentis decem annis ante finem belli *Peloponnesiaci*; atque ante eandem Epocham quingentis nonaginta annis *Siculos* invasisse *Siciliam*, idest, circiter vicesimum septimum *SALOMONIS* annum. *HELLANICUS* (a) asserit id factum in tertiâ Generatione ante bellum *Trojanum*; & anno vicesimo sexto, ex quo *ALCINOË* inerat Sacerdotium *JUNONIS Argivæ*; & *PHILISTIUS* *Syracusanus* id evenisse octogesimo anno ante bellum *Trojanum*: hinc sequitur, quod bellum *Trojanum*, & expeditio *Argonautarum* evenerunt post *SALOMONIS*, & *ROBOAMI* interitum, & nequeunt esse multò antiquiores, quàm nos fecimus.

Regni *Macedonici* (b) fundamenta jecerunt *CARANUS*, & *PERDICCAS*, qui erant è familiâ *TEMENI* Regis *Argorum*, & ex *Argis* aufugerunt Regnum obtinente *PHIDONE* *CARANI* fratre. *TEMENUS* & ejus duo fratres Duces fuerunt *Heraclidarum* in *Peloponnesum* revertentium, cum iis divisit Regionem, quam subegerant: ipse obtinuit *Argos*: post illum, & filium suum *CISUM* Posteris *TEMENI* partiti sunt Regnum *Argivum*, quod tandem *PHIDON* in unum redegit, expulsis Necessariis suis. *PHIDON*, potentior factus, in *Peloponnesum* pondera, & mensuras intulit, & argentum ferit; atque, submotis *Pisæis*, & *Eliis* præ-

L 3

(z) Thucyd. l. 6. initio.

(a) Apud Dionys. l. 1. p. 15.

(b) Herodot. l. 8. c. 137.

CAP. I. fuit ludis Olympicis; sed paulò post devictus fuit ab *Elis*, & *Lacedemoniis*. Primus *Macedoniae* Rex (c) HERODOTO est PERDICCAS; sed recentiores, ut LIVIUS, PAUSANIAS, & SUIDAS putant CARANUM fuisse primum Regem: JUSTINUS ait post CARANUM regnavisse PERDICCAM, & SOLINUS in CARANI locum successisse PERDICCAM, & eum primum Regis nomen obtinuisse. Probabile est CARANUM, & PERDICCAM coævus fuisse, circiter idem tempus PHIDONEM fugisse, & principio in *Macedoniâ* parva Regna constituisse, quæ post CARANI interitum in unum sub PERDICCÂ coaluerunt. HERODOTUS affirmat (d), quòd post PERDICCÂ Regno potiti sunt unus post alium ARÆUS, aut ARGÆUS, PHILIPPUS, ÆROPUS, AL CETAS, AMYNTAS, & ALEXANDER. ALEXANDER erat ejusdem ætatis ac XERXES *Perfarum* Rex, & decessit anno quarto Olympiadis septuagesimæ nonæ: huic successit PERDICCAS, & PERDICCÆ ARCHELAUS filius: ait THUCYDIDES (e) octo fuisse Reges *Macedoniæ* ante hunc ARCHELAUM: Et Chronologi ponentes unumquemque Regem Regno potitum per quadraginta annos & amplius, fecerunt PHIDONEM, atque CARANUM vixisse ante Olympiadas institutas; verumtamen, si singulos Reges per duodeviginti, aut viginti annos Regnum obtinuisse ponamus, ætates septem priorum Regum retrorsum computatæ ab ALEXANDRI interitu, referent PHIDONIS Imperium, & initium Regni *Macedonici* sub PERDICCÂ, & CARANO ad quadragessimam sextam, aut septimam, Olympiadem, præterpropter. Hæc haud multò vetustiora esse possunt, siquidem LEOCIDES PHIDONIS filius, & ALCMÆONIS filius MEGACLES uno eodémque tempore proci fuerunt AGARISTÆ filiæ CLISTHENIS Regis *Sicyonis*, ut ab HERODOTO (f) discimus; & *Amphichyones*, auctore SOLONE, ALCMÆONI, CLISTHENI, & EUROLYCO Regi *Thessaliæ* tradiderunt Imperium Exercitus, quem coegerant ad *Cirrhæam* oppugnandam; *Cirrhæi* autem subacti fuerunt

(c) Herodot. l. 8.

(d) Herodot. l. 8. c. 139.

(e) Thucyd. l. 2. prope finem.

(f) Herodot. l. 6. c. 127.

fuerunt anno secundo Olympiadis quadragessimæ septimæ, juxta Chronologia Græcorum. Marmora. Quapropter PHIDON, ejus frater CARANUS, SOLON, ALCMÆON, CLISTHENES, & EUROLYCUS ejusdem ætatis fuerunt, atque floruerunt circiter octavam, aut nonam, Olympiadem supra quadragessimam. Cum hi jam Senes essent, floruit CRÆSUS; SOLON enim CRÆSUM allocutus est; & ALCMÆON hospitio recepit, & *Delphos* duxit Legatos, quos CRÆSUS miserat ad Oraculum interrogandum anno primo Olympiadis quinquagesimæ sextæ, secundum Marmora, atque accersitus fuit à CRÆSO, & ingentibus muneribus auctus.

Quia verò tempora, quæ initium Imperii *Persici* præcesserant, & Marmoribus mandata, collecta fuerunt ex tempore, per quod quisque Rex Regnum obtinuit, & hæc tempora habita fuerunt æquipollentia Generationibus, quarum tres occupant ferè centum annos; & quia tempora, per quæ singuli Reges imperare solent, breviora sunt in ratione fermè quatuor ad septem: ideo Chronologia, quæ in his Marmoribus legitur, & quæ pertinet ad tempora ante *Mediam* à CYRO devictam anno quarto Olympiadis sexagesimæ, ad veritatem quàmproximè accedet, si tempora hanc victoriam præcedentia brevientur in ratione quatuor ad septem. Sic *Cirrhæi* domiti fuerunt anno secundo Olympiadis quadragessimæ septimæ, juxta Marmora, idest, anno quinquagesimo quarto ante *Mediam* subactam; & hic annorum numerus brevior factus in indicatâ ratione, sit annorum triginta & unius, qui subducti ex anno quarto Olympiadis sexagesimæ statuit *Cirrhæam* devictam ad annum primum Olympiadis quinquagesimæ tertix: atque, Marmoribus eadem ratione correctis, perspicitur ALCMÆONEM hospitio recepisse & *Delphos* duxisse Legatos à CRÆSO ad Oraculum consulendum missos, anno primo Olympiadis quinquagesimæ octavæ; scilicet quarto anno ante quàm *Sardes* à CYRO subacti fuerunt: pariter, PISISTRATI Tyrannis, quæ *Athenis*, secundum Marmora, incepit anno quarto Olympiadis quinquagesimæ quartæ, recidit, post similem correctionem ad annum tertium Olympiadis quinquagesimæ septimæ, & idcirco SOLON diem ultimum obiit anno quarto Olympiadis ejusdem. Hæc me-

CAP. I. Methodus adhibenda tantum est, quando alia Argumenta deficiunt; ubi autem adsunt, meliora Argumenta præferenda sunt.

IPHITUS (g) tunc Templo Jovis *Olympici*, tunc *Olympicis* Ludis præfuit, & post eum ii, qui in ejus locum successerunt ad vicessimam sextam Olympiadem usque: & interea Victores *Tripode* donabantur: Sed *Pisæi* devictis *Eliis*, Ludis istis præesse coeperunt, & Victores coronare, atque *Carnea* in *APOLLINIS* honorem instituerunt; atque semper præfuerunt, quoad *PHIDON* eos honori cedere coegit, idest, usque ad quadragesimam nonam Olympiadem circiter: Nam, (h) Olympiade quadragesimâ octavâ *Elii*, qui *Pisæorum* consilium subolfecerant, ingressi sunt horum Regionem; sed ab iis impetratum est ut domum pacatè redirent; deinde *Pisæi* foedere sibi jungentes plures alias *Græcas* nationes, bellum *Eliis* intulerunt, & tandem devicti fuerunt: dum hoc bellum gereretur, opinor, *PHIDON* præfuit, puta, Olympiade quadragesimâ nonâ; nam, (i) quinquagesimâ, ut finis poneretur contentionibus, quæ inter Reges de jure præsidendi agitabantur, forte ad id electi fuerunt duumviri ex *Elide*, quorum numerus Olympiade sexagesimâ quintâ jam ad novenarium ascenderat, & deinde ad decadem: Hi Judices dicti fuerunt *Hellenodiceæ*, Judices *Græciæ* nomine. *PAUSANIAS* ait, quod *Elii* *PHIDONEM* vocaverant, & simul cum eo celebraverant octavam Olympiadem; dixisse poterat quadragesimam nonam; *HERODOTUS* autem asserit, quod *PHIDON* *Elios* removerat: utrumque verum esse potest: Fieri potest, ut *Elii* *PHIDONEM* contra *Pisæos* advocaverint, & ut hic, cum victor esset, eos à præsidendo Ludis *Olympicis* prohibuerit, & ut isti, foedere facto cum *Lacedæmoniis*, excusserint *PHIDONIS* dominationem, & jus præsidendi recuperaverint.

Docet *STRABO* (k) *PHIDONEM* fuisse decimum à *TEMENO*; non decimum Regem; nam, inter *CISUM*, & *PHIDONEM* nullus Rex fuit, sed decimus è patre in filium, *TEMENO* incluso.

Si

(g) Strabo l. 8. p. 355.

(h) Pausan. l. 6. c. 21.

(i) Pausan. l. 5. c. 9.

(k) Strabo l. 8. p. 358.

Chronologia Græcorum.

Si Generatio per natu maximos non extenditur ultra viginti septem annos; hæc novem intervalla suppeditabant ducentos quadraginta tres annos, qui à quadragesimâ octavâ Olympiade, quâ florebat *PHIDON*, numerati versus antiquiora tempora, referunt reditum *Heraclidarum* ad quinquagesimum annum ante initium Olympiadum, ut supra inveneramus. Sed Chronologi computant quingentos & quindecim annos ab *Heraclidarum* reditu ad quadragesimam octavam Olympiadem, & *PHIDONEM* statuunt septimum à *TEMENO*; quod idem est, ac assignare octoginta quinque annos singulis Generationibus, quæ putatio recipi non potest.

Babylonem cepit *CYRUS*, juxta *PTOLOMÆI* Canonem, novem annis antequam decessit, anno *NABONASSARI* ducentesimo nono, anno secundo Olympiadis sexagesimæ: *Sardes* autem cepit paulò antè; nempe anno primo Olympiadis quinquagesimæ nonæ, ut *SCALIGER* ex *SOSICRATE* colligit: *CROESUS* tunc *Sardibus* regnabat, regnavitque annos quatuordecim, idèò regnare coepit anno tertio Olympiadis quinquagesimæ quintæ. *SOLO*N, postquam Leges *Atheniensibus* condidit, eos jurejurando obstrinxit, ut leges suas servarent, quoad ipse ex itineribus, quæ suscepturus erat, regressus fuisset; ac decem annos peregrinatus est, adiens *Aegyptum*, atque *Cyprum*, & invens *THALETEM Milesium*: Cum autem *Athenas* repetisset, invenit *PISISTRATUM*, qui hujus urbis Tyrannidem affectabat; quâ de causâ *SOLO*N iterum peregrè profectus est; & tunc à *CROESO* *Sardes* accersitus fuit: *CROESUS* autem, antequam eum *SOLO*N convenit, subegerat totam *Asiam Minorem* ad *Halym* Fluvium usque: igitur à *SOLO*NE conventus fuit Regno suo ad finem spectante: colloquium istud statuere possumus ad nonum ab inchoato *CROESI* Regno annum, videlicet ad annum tertium Olympiadis quinquagesimæ septimæ; ac licet ponere Leges à *SOLO*NE datas duodecim annis ante, idest, anno tertio Olympiadis quinquagesimæ quartæ: leges autem à *DRAONE* latas adhuc decem annis ante, idest, anno primo Olympiadis quinquagesimæ secundæ. Postquam *CROESUM* convenit *SOLO*N ivit in

Is. Newtoni Opuscula. Tom. III.

M

Cili-

CAP. I. *Ciliciam* & plura alia loca, atque peregrè (1) mortuus est: hoc autem accidit anno secundo, ex quo *Pisistratus* Tyrannidem occupaverat. *Comias* Archon erat tum cum *Solon* post primum suscepta itinera reversus est *Athenas*; atque anno sequenti Archon fuit *Hegestratus*, ante cujus anni finem mortuus est *Solon*, anno tertio Olympiadis quinquagesimæ septimæ, ut supra; quæ computatio objectionem *Plutarchi* supra memoratam removet.

Jam ostendimus *Phenicios* è *Sidone* ductos à *Cadmo* aliisque Ducibus, cum hostes fugerent, *Graciam* venisse & secum litteras atque alias artes attulisse circa sextum & decimum annum Regni *Davidis*; *Europam* sororem *Cadmi* fugisse è *Sidone* aliquot ante eum dies & *Cretam* petiisse, ibique *Minoem* peperisse circa duodevicesimum aut vicesimum annum Regni *Davidici*; *Sesostri*m, magnūque *Bacchum*, & ideo etiam *Osir*m, fuisse unum eundemque Regem *Aegypti* ac *Sesachum*; & *Aegypto* egressum fuisse ad gentes perdomandas quinto *Roboami* anno, atque obiisse viginti quinque annos post *Salomonem*; Expeditionem *Argonauticam* factam fuisse anno tertio & quadragesimo, circiter, post *Salomonis* interitum; *Trojam* captam fuisse sex aut octo supra septuaginta annos post ejusdem *Salomonis* mortem; *Phenicios* è *Tyro* ab oris *Maris Rubri* expulsos ab *Edomit*is fuisse circa septimum & octogesimum annum post *Salomonis* obitum, ac, duobus vel tribus annis post, aggressos fuisse longa itinera in *Mare mediterraneo* vela facientes *Hispaniam* usque & ultra, duce, Viro, qui ob industriam, prudentiam, & regiones detectas, insignitus fuit nominibus *Melcarti*, atque *Herculis*; Rediitum *Heraclidarum* in *Peloponnesum* accidisse circiter centum quinquaginta & octo annos à *Salomonis* morte; *Lycurgum* Legislatorem *Lacedæmone* regnavisse, & tribus Discis Olympicum thesaurum auxisse anno primo Olympiadis decimæ octavæ, vel ducentesimo septuagesimo tertio anno post *Salomonem* mortuum,

(1) Phanias Eph. apud, Plut. in vitâ Solonis.

tuum, quo tempore *Quinquertium* additum fuit Ludis Olympicis; *Græcos* paulò post coepisse *Triremes* struere, *Coloniâsque* in *Siciliam* & *Italiam* deducere, unde *Regiones* illæ nomen *magna Græciæ* sunt adeptæ; Primum *Messenium* bellum finitum fuisse ad tercentesimum quinquagesimum à *Salomonis* interitu annum, anno primo Olympiadis tricesimæ septimæ; *Phidonem* coævum *Solonis* fuisse, Ludisque Olympicis præfuisse Olympiade quadragesimâ nonâ, quæ recidit in annum tercentesimum nonagesimum septimum à *Salomonis* obitu; *Draconem* Archontem fuisse, suâque *Leges* confecisse, anno primo Olympiadis quinquagesimæ secundæ; *Solonem* verò anno tertio Olympiadis quinquagesimæ quartæ; eundemque *Solonem* invisisse *Croesum* anno tertio Olympiadis quinquagesimæ septimæ, sive quatercentesimo tricesimo tertio anno post *Salomonis* mortem; Denique *Cyrum* cepisse *Sardes* quidem anno quatercentesimo tricesimo octavo, *Babylonem* verò anno quatercentesimo quadragesimo tertio, & *Ecbatanam* anno quatercentesimo quadragesimo quinto post *Salomonis* interitum. Quæ Periodi sic constitutæ habendæ sunt pro fundamentis, quibus veterum temporum Chronologia superstruatur; & ad hanc Chronologiam determinandam nihil aliud faciendum superest, nisi ut Periodi istæ reddantur, si fieri potest, paulò accuratiores, & ostendatur quo pacto inter se conciliari possint illæ, & reliquæ *Græcorum*, *Aegyptiorum*, *Assyriorum*, *Chaldæorum*, & *Medorum* Antiquitates.

Dum *Bacchus* indicâ expeditione detinebatur, *Theseus*, ut jam diximus, *Ariadnam* deferuit in Insulâ *Naxo*, vel *Diâ*, & *Athenarum* Regnum in patris *Ægei* locum suscepit; *Ariadna* autem evasit *Bacchi* ex *Indiâ* redeuntis amasia, ejusque triumphantis comes fuit; atque hæc acciderunt anno, circiter, decimo post *Salomonis* interitum; ex hoc autem tempore octo Reges *Athenas* gubernârunt, videlicet, *Theseus*, *Menes-theus*, *Demophoon*, *Oxyntes*, *Aphidas*, *Thymœtes*, *Melanthus*, atque *Codrus*; Hi Reges, si singuli, cunctis pensatis, regnavisse ponantur annos undeviginti, conficere possunt centum quinquaginta duos annos, & horum Regnorum

CAP. I. finem incidere in annum ante Olympiadas quadragesimum quartum, circiter; Deinde regnaverunt duodecim Archontes, qui, dum viverent, honorem hunc usurpabant; quorum unicuique tribue Regnum quatuor aut quinque annorum supra decem, (non enim potestas eorum satis erat firma,) & hinc habebis centum septuaginta annos, præter-propter; & Archontes perpetui esse desierunt *Athenis* circiter annum secundum Olympiadis tricesimæ tertix. Postea susceperunt habenas septem Archontes decennes, quibus tribui solent septuaginta anni; sed, quia nonnulli ante decennium exactum mortui sunt, fieri potest ut septem illorum Dominatio ultra quadraginta annos non ascenderit, & ideo finem habuerit circa annum secundum Olympiadis quadragesimæ tertix, circa quod tempus initium sumpsit secundum bellum *Messenicum*; Archontes in denos annos creatos exceperunt annui, è quibus fuerunt Legumlatores DRACO atque SOLON. Paulò post CODRI mortem, NELEUS ex ejus filiis secundus, ferre non potens MEDONEM claudum fratrem *Athenis* regnantem, in *Asiam* se recepit, quò eum secuti sunt fratres natu minores ANDROCLES atque CYARETUS pluresque alii: hi dicti sunt *Jonii* ab JONE filio XUTI, qui duxit *Atheniensium* exercitum, circa mortem ERECHTHEI, & *Jonix* nomen tribuerunt Regioni, quam invaserunt: & viginti aut viginti quinque annis post CODRI mortem, novæ illæ Coloniae, cum jam *Joniam* ditione tenerent, sibimet ipsæ præfecerunt cœtum dictum *Panionium*, compositum ex Viris desumptis ex duodecim urbibus, nempe, *Mileto*, *Myo*, *Priene*, *Epheso*, *Colophon*, *Lebedo*, *Teo*, *Clazomenis*, *Phocæâ*, *Samo*, *Chio* atque *Erythræâ*: atque hæc fuit Migratio *Jonica*.

Dum * *Græci* & *Latini* suam Chronologiam technicam constituebant, magna fuit de *Romæ* antiquitatibus disceptatio: eam *Græci* faciebant Olympiadibus multò antiquiorem; quorum nonnulli dicebant illam ab ÆNEÆ conditam fuisse; alii à ROMO filio aut nepote ÆNEÆ; alii à ROMO filio aut nepote LATINI Regis *Aboriginum*; alii à ROMO filio ULYSSIS, aut ASCANII; aut

* Vide Dionys. Halicarnass. lib. 1. p. 44. & 45.

aut ITALI: atque *Latinorum* aliqui in *Græcorum* sententiam principio dilapsi sunt, dum eam ædificatam affirmabant à ROMULO filio aut nepote ÆNEÆ. TIMÆUS *Siculus* vult eam conditam fuisse à ROMULO nepote ÆNEÆ plus quàm centum annis ante Olympiadas; hanc sententiam secutus est NÆVIUS Poeta, qui erat viginti annis natu major quàm ENNIUS, & arma tulerat in primo bello *Punico*, ejusque belli historiam scripserat. Hactenus nihil certi constitutum fuerat; sed ad quadragesimum aut quinquagesimum annum supra centesimum ab interitu ALEXANDRI Magni dici cœptum est *Romam* iterum ædificatam fuisse à ROMULO in decimo quinto ævo post excidium *Trojæ*; dum ævum dicebant, intelligebant Regna Regum *Latinorum* vel *Albæ*, & primis quatuordecim Regnis tribuebant, circiter, quatercentos triginta duos annos, sequentibus autem septem Regibus *Romæ* ducentos quadraginta quatuor, qui duo numeri simul sumpti conficiunt sexcentos sexaginta sex annos à *Trojâ* deletâ, secundum hos Chronologos; sed tempus hoc nimis longum est pro naturæ cursu; atque hac computatione *Romæ* foundationem ad sextam five septimam Olympiadem referebant; VARRO eam statuebat anno primo septimæ Olympiadis & *Romanorum* plerique VARRONI assentiebant; sed difficile est inter se conciliare ratiocinationem hanc, & solemnes naturæ leges. Etenim, ex quo Chronologia certa est, nullum invenio exemplum in historiâ, quò septem Reges, quorum plerique fuerunt interfecti, Regno potiti fuerint per ducentos quadraginta quatuor annos serie continuâ. Quatuordecim Regna Regum *Latinorum*, (si cuique viginti anni tribuantur, adæquatis rationibus,) conficiunt ducentos octoginta annos, quos si dinumeres à *Trojæ* excidio, finire reperies ad tricesimam octavam Olympiadem; singulis autem Regnis septem Regum *Romanorum*, cum eorum quatuor vel quinque fuerint obtruncati, & unus expulsus, tribui possunt, moderatâ quâdam computatione, quindecim aut sexdecim anni, rationes compensando; tribuantur septemdecim; inde obtinebuntur centum undeviginti anni; qui, retroversum à Regifugio dinumerati, iterum deducunt ad tricesimam octavam Olympiadem: quibus duobus ratiociniis *Roma* ædifi-

CAP. I. ædificata videtur in tricesimâ octavâ Olympiade, aut circiter. Simul additis ducentis octoginta, & centum undeviginti annis, habentur omnino anni tercenti nonaginta novem; qui idem numerus conficitur, si singuli ex Regibus viginti cum uno gubernavisse ponantur novemdecim annos. En igitur totum tempus; quod inter *Trojae* excidium & Regifugium intercessit; quod retroversum dinumeretur à Regifugio, idest, ab anno primo Olympiadis sexagesimæ octavæ; & sic *Trojae* excidium in annum septuagesimum quartum à SALOMONIS interitu, circiter, recidet.

Cum SESOSTRIS è *Traciâ Ægyptum* regredi cogitaret, reliquit in *Colchide* ÆETEM cum exercitûs parte, qui hunc transitum tueretur; atque PHRYXUS & soror HELLE, fugientes INUM filiam CADMI paulò post ad ÆETEN confugerunt vecti navigio, cujus insigne erat *aries aureus*: quapropter INO vivebat decimo quarto anno ROBOAMI, quo anno SESOSTRIS *Ægyptum* repetiit, & idcirco CADMUS pater INUS floruit DAVIDE regnante, & non antea. CADMUS fuit pater POLYDORI; hic pater LABDACI patris LAII, patris OEDIPI, qui pater fuit ETEOCLIS & POLYNICIS, qui se mutuo interemerunt in bello septem Ducum ad *Thebas*, decem vel duodecim annis, circiter, post expeditionem *Argonautarum*; THERSANDER autem POLYNICIS filius *Trojano* bello adfuit. Cum hæ Generationes procedant per natu majores, qui sanè juvenes Uxorem ducebant, si Generationi cuique assignentur viginti quatuor anni, præter-propter, POLYDORUS natus statuetur ad duodevicesimum, Regni DAVIDIS annum, circiter; itaque CADMUS poterat fuisse adolescens, & adhuc cales cum in *Graciam* primò venit. In hac primâ peregrinatione vela fecit *Rhodum* & inde in *Samothraciam*, quæ Insula prope *Thraciam* est ad borealem *Lemni* partem, atque ibi duxit HARMONIAM sororem JASII & DARDANI; unde nata sunt Mysteria *Samothracica*; POLYDORUS autem hoc conjugio natus esse potest, & quidem uno aut altero post eorum adventum anno; atque EUROPA tunc esse poterat juvenis & in ipso ætatis flore. Hæ Generationes benè breviores esse nequeunt; quapropter CADMUS ejusque filius

P o-

POLYDORUS juniores non erant, quàm nos posuimus; sed neque multò seniores fuisse possunt, quin POLYDORUS ejus ætatis fiat, quâ fieri non potest ut in *Europâ* natus sit, & ut sit filius HARMONIÆ sororis JASII. Igitur LABDACUS in lucem editus est Regno DAVIDIS ad finem vergente; LAJUS vicessimo quarto SALOMONIS anno; OEDIPUS verò ROBOAMI septimo, aut circiter; nisi dicere malis POLYDORUM *Sidone* natum fuisse antequam pater suus in *Europam* venit; Sed POLYDORI nomen *Gracum* est.

POLYDORUS duxit NYCTEIDEM NYCTEI filiam, qui in *Graciâ* natus erat; cumque juvenis mortuus esset, reliquit Regnum suum filiûmque LABDACUM adhuc puerum curæ NYCTEI. Tunc EPOPEUS Rex *Ægialei*, cui postea nomen fuit SICYONI, rapuit ANTIOPAM filiam NYCTEI; (m) quapropter ei NYCTEUS bellum intulit, & à prælio victor discessit, sed ambo vulnera acceperunt & paulò post interierunt. LABDACI tutelam & Regni administrationem NYCTEUS reliquit fratri LYCO; EPOPEUS autem vel, ut HYGINUS (n) eum appellat, EPAPHUS *Sicyonius* Regnum suum reliquit LAOMEDONTI qui statim bello finem imposuit, ANTIOPAM domum remittens, quæ revertens AMPHIONEM & ZETUM peperit. LABDACUS, cum adolevisset, à LYCO Regnum recepit; &, paulò post moriens, illud pro LAIO puero filio suo regendum iterum LYCO commisit. ZETHUS & AMPHION, cum jam viginti, circiter, annos nati essent, LYCUM, hortante matre ANTIOPA de medio sustulerunt, LAIUM coegerunt ad PELOPEM confugere, *Thebas* occuparunt & muro cinxerunt; AMPHION duxit NIOBEM PELOPIS sororem, ex quâ plures liberos suscepit, &, inter ceteros, CHLORIM matrem PERICLYMENI *Argonautæ*. PELOPS pater fuit PLISTHENIS, ATREI, atque THYESTIS; AGAMEMNON autem & MENELAUS, quos sibi filios ATREUS adoptavit *Trojano* bello interfuerunt. ÆGYSTUS filius

THY-

(m) Pausan. 1. 2. c. 6.

(n) Hygin. Fab. 7. & 8.

CAP. I. THYESTIS obtruncavit AGAMEMNONEM anno post *Trojan* captam; & ATREUS mortuus est statim antequam PARIS HELENAM rapuit, quod, HOMERO teste, (o) accidit viginti annis antequam *Troja* caperetur. DEUCALION filius MINOIS (p) fuit inter *Argonautas*; & TALUS alius MINOIS filius ab *Argonautis* interfectus est; IDOMENEUS autem & MERIONES nepotes MINOIS *Trojano* bello adfuerunt. Hæc omnia confirmant, quæ supra tradita sunt de ætate CADMI & EUROPE, ac eorum posteritatis, atque ostendunt interitum EPOPEI vel EPAPHI Regis *Sicyonis*, atque nativitatem AMPHIONIS ac ZETI referri debere ad decimum SALOMONIS annum; atque ad ejusdem Regis tricesimum, aut circiter, *Thebas* captas ab AMPHIONE & ZETO, & LAII fugam ad PELOPEM. Fieri potest, ut AMPHION duxerit PELOPIS sororem eodem anno, & ut PELOPS in *Graciam* venerit tribus aut quatuor annis ante fugam istam, vel circiter vicesimum sextum SALOMONIS annum.

ERECTHEO *Athenis*, & CELEO *Eleusi* regnantibus, CERES in *Atticam* venit, & TRIPTOLEMUM CELEI filium eduxit, eumque docuit tritici sationem. Sui (q) copiam fecit JASIONI vel JASIO fratri HARMONIE uxoris CADMI; & statim ac illa mortua fuit, ERECTHEUS interemptus fuit in bello, quod inter *Athenienses* & *Eleusinos* gerebatur; atque in CERERIS honorem, eò quòd agriculturam *Græcos* docuisset, CELEUS & EUMOLPUS *Sacra Eleusinia* instituerunt cum (r) *Ægyptiis* caeremoniis, atque Sepulchrum sive Templum ei erectum fuit *Eleusi*, in quo CERERIS Sacerdotium exercebant familiæ CELEI & EUMOLPI: Hoc Templum cum illo, quod EURIDICE extruxit in honorem filię DANAES sub JUNONIS *Argivæ* nomine sunt prima exempla, quæ in *Graciâ* reperio, mortuorum inter Deos relatorum, cum Templis, sacris Ritibus, Sacrificiis, & Initiationibus, atque Sacerdotum serie ad hæc perficienda.

Jam

(o) Homer. Iliad. Ω.

(p) Hygin. Fab. 14.

(q) Homer. Odiss. E. Diodor. lib. 5. p. 237.

(r) Diodor. l. 1. p. 17.

Jam ex hac historiâ patet, ERECTHEUM, CELEUM, EUMOLPUM, CEREREM, JASIAM, CADMUM, HARMONIAM, ASTERIUM, & DARDANUM JASII fratrem & unum ex his, qui *Trojanum* Regnum condiderunt, coæquales omnes fuisse, & juventute floruisse quando CADMUS primùm in *Europam* venit. ERECTHEUS multò senior fuisse non potest, quia aliqua intercessit familiaritas inter ejus filiam PROCRIN & MINOEM *Cretæ* Regem; atque ejus nepos THESPIS habuit quinquaginta filias, quæ sui copiam HERCULI fecerunt; & ejus filia ORITHYIA mater fuit CALAIS & ZETI, qui, juvenes, *Argonautæ* fuerunt; atque ejus filius ORNEUS (s) fuit pater PETEI, patris MNESTEI, qui *Trojano* bello interfuit: sed neque multò junior fuisse potest, quia secundus ejus filius PANDION, qui cum METIONIDE Regno pepulit CECROPEM fratrem natu maximum pater fuit ÆGEI, patris THESEI; & METION, alter ex ejus filiis, pater fuit EUPALAMI patris DÆDALI, qui THESEO vetustior fuit; atque ejus filia CREUSA nupsit XUTO filio HELLENIS, & ex eo suscepit duos filios ACHEUM & JONEM; JON verò Dux fuit exercitus ATHENIENSIIUM contra *Eleusinos*, in eo proelio, in quo avus ejus ERECTHEUS enectus fuit; & hæc acciderunt statim antequam *Eleusinia Sacra* instituerentur, & ante Regnum à PANDIONE patre ÆGEI susceptum. ERECTHEUS, cum *Ægyptius* esset, inde triticum portandum curavit, ob quod beneficium Rex *Athenarum* fuit creatus; & eo Regnum ineunte, CERES è *Siciliâ* in *Atticam* advecta est quærens filiam PROSERPINAM. Non multum à vero possumus aberrare, statuentes HELLENEM vixisse, aut SAULE aut DAVIDE, & quidem *Hebrone*, regnante, ERECTHEUM Regnum capessisse anno vicesimo quinto; CEREREM in *Atticam* venisse tricesimo; TRIPTOLEMUM quadragésimo DAVIDIS, circiter, triticum distribuisse; CEREREM verò & ERECTHEUM interiisse, atque *Eleusinia Sacra* institi-

Is. Neoroni Opuscula. Tom. III.

N

tuta

(s) Pausan. l. 2. c. 25.

CAP. I. tuta fuisse inter decimum & decimum quintum SALOMONIS annum.

TEUCER, DARDANUS, ERICHTHONIUS, TROS, ILUS, LAOMEDON, & PRIAMUS, unus post alium *Troja* regnaverunt; unde, singulis tribuendo circiter viginti annos rationibus æquatis, conficiuntur centum quadraginta anni; hos retroversum computa à *Troja* excidio, & constituent initium Regni TEUCRI ad decimum quintum *Davidici* Regni annum, circiter; initium autem Regni DARDANI ad CERERIS dies, quæ rem habuit cum JASIO DARDANI fratre; cum tamen Chronologi sex ultimis ex hisce Regibus tribuant ducentos nonaginta sex annos, unde conficitur eorum unumquemque regnavisse quadraginta novem annos cum triente, cunctis pensatis, atque primum floruisse MOSE vivente. DARDANUS duxit filiam TEUCRI filii SCAMANDRI, & in ejus locum successit: ergo TEUCER DAVIDI cœqualis fuit.

Reverso in *Aegyptum* SESOSTRI frater ejus DANAUS non solum ei necem machinatus est, ut supra diximus, sed etiam filiis suis, quæ quinquaginta nupserant filiis SESOSTRIS, imperavit ut viros obtruncarent; ac deinde ex *Aegypto* cum filiis fugit longâ navi quinquaginta remis instructâ. Quæ fuga recidit in decimum quartum ROBOAMI annum. DANAUS primò *Lindum* urbem Insulæ *Rhodi* venit, ubi Templum struxit, & statuam MINERVÆ posuit, trêsq; filias amisit ictas peste, quæ tunc ibi grassabatur; postea cum reliquis filiis *Argos* advectus est. Quapropter *Argos* appulit quinto aut sexto decimo ROBOAMI anno: & denique, de Regno *Argivo* contendens cum GELANORE EURYSTHEI fratre, à Populo Rex creatus fuit, & *Argis* regnavit dum EURYSTHEUS *Mycenis* imperabat; EURYSTHEUS autem eodem, quo HERCULES, anno (†) natus est. GELANOR & EURYSTHEUS fuerunt filii STHENELI & NICIPES filiæ PELOPIS; at STHENELUS filius fuit PERSEI & Rex *Argorum*, DANAUS verò, qui in ejus locum successit fuit,

(†) Apollodor. l. 2. Sect. 5.

successorem habuit generum LINCEUM; hic filium ABANTEM. Hic est ille ABAS, qui vulgò, sed falsò, putatur pater ACRISII & PRÆTI. Sub *Argonautarum* expeditione imberbes erant CASTOR & POLLUX, eorûmq; sorores HELENA & CLYTEMNESTRA puellæ, atque eorum uxores PHOEBE & ILAIRA valde juvenes; omnes hi, & *Argonauta* LYNCEUS atque IDAS erant nepotes GORGOPHONES filiæ PERSEI filii DANAES filiæ ACRISII & EURYDICES: PERIERES autem atque OEVALUS, viri GORGOPHONES, fuerunt filii CYNORTIS filii AMYCLÆ fratris EURIDICES. MESTOR vel MASTOR frater STHENELI duxit LYSIDICEM alteram filiam PELOPIS; PELOPS autem HYPPODAMIAM filiam EVARETIS filiæ ACRISII. ALCMENA mater HERCULIS filia fuit ELECTRYONIS; fratres verò GORGOPHONES fuerunt STENELUS, MESTOR & ELECTRIO, atque filii PERSEI & ANDROMEDÆ: ÆSCULAPIUS *Argonauta* erat nepos LEUCIPPI & PHLEGIÆ, atque LEUCIPPUS filius PERIERIS nepotis AMYCLÆ fratris EURYDICES: AMYCLAS & EURYDICE nati sunt ex LACÆDEMONE & SPARTA: at CAPANEUS, unus ex septem Ducibus in *Thebas*, fuit vir EVADNES filiæ IPHIS filii ELECTORIS filii ANAXAGORÆ filii MEGAPENTHIS filii PRÆTI fratris ACRISII. Ex his omnibus Generationibus confici potest PERSEUM, PERIEREM, & ANAXAGORAM fuisse ferè cœevos MINOIS, PELOPIS, ÆGEI, & SESACI; ACRISIUM, PROETUM, EURIDICEM, & AMYCLAM, cum ante hos fuerint duabus breviusculis Generationibus, vixisse, circiter, eodem tempore, quo DAVID atque ERECHTHEUS; Templum JUNONIS *Argivæ* ædificatum fuisse circa tempus illud, quo Templum SALOMONIS; siquidem ædificatum fuit ab EURYDICE in honorem filiæ DANAES, ut supra diximus; vel, ut alii volunt, à PIRASO vel PIRANTHO ARGII filio & successore & filio nepotis PHORONEI: nam, prima Sacerdos hujus Deæ fuit CALLITHEA filia PIRANTHI; CALLITHEÆ successit ALCINOË circiter tres Generationes ante *Troja* excidium, idest, cir-

CAP. I. circiter medium SALOMONIS Regnum: eâ Sacerdotium exercente, *Siculi* ex Italiâ in *Siciliam* transmigraverunt: & postea HYPERMESTRA filia DANAI JUNONIS Sacerdos facta est, & floruit tempore quod proximè præcessit *Argonautarum* expeditionem: ADMETA filia EURYSTHEI Sacerdotio hoc fungebatur circa tempus belli *Trojani*. ANDROMEDA uxor PERSEI filia fuit CEPHEI *Ægyptii*, filii BELI, secundum HERODOTUM (u); *Ægyptius* autem BELUS fuit AMMON: illam PERSEUS rapuit ex *Joppâ*, ubi CEPHEUS, cognatus, puto, uxoris SALOMONIS, eo regnante degebat. ACRISIUS & PRÆTUS fuerunt filii ABANTIS; at non illius ABANTIS, qui fuit DANAI nepos, sed alterius multò vetustioris, qui *Abæam* in *Phocide* condidit, & forsan ille, ex cujus nomine *Eubæa* (w) Insula dicta fuit antiquitus *Abantis*, & ejus Incolæ *Abantes*: etenim APOLLONIUS *Rhodi* (x) affirmat *Argonautam* CANTHUM fuisse filium CANETHI, & CANTHUM hunc ex ABANTIS posteris; at APOLLONII Interpres docet insuper ex hoc ABANTE incolas *Eubææ* antiquitus vocatos fuisse *Abantes*. Iste ABAS igitur floruit tribus aut quatuor Generationibus ante *Argonauticam* expeditionem, & potuit fuisse pater ACRISII: hujus majores pro *Ægyptiis* habebantur à *Græcis*, & ex *Ægypto* venisse potuerant sub ABANTE in *Eubæam*, & inde in *Peloponnesum*. Inter Reges *Argorum* non annumerandi videntur PHORBAS ejusque filius TRIOPAS, quia ex *Argis Rבוד* fugâ petierunt; neque CROTOPUS, quia *Argis* discessit, & sibi novam urbem ædificavit in *Megariæ*, ut (y) CONON refert.

Diximus PELOPEM in *Græciam* venisse circa viceſimum sextum SALOMONIS annum: illuc (z) venit viventibus ACRISIO, & ENDYMIONE, hujusque filiis, & ÆTOLUM *Ætoliâ* dispulit. ENDYMION filius fuit ÆTHLII, filii PROTOGE-

NIE

(u) Herodot. l. 7.

(w) Bochart. Canaan. part. 2. cap. 13.

(x) Apollon. Argonaut l. 1. v. 77.

(y) Conon. nar. 13.

(z) Pausan. l. 5. c. 1. Apollod. l. 1. c. 7.

NIE sororis HELLENIS, & filiæ DEUCALIONIS: PHRIXUS & HELLE filii ATHAMANTIS, fratris SISYPHI & filii ÆOLI, filii HELLENIS, fugientes INUM novercam, CADMI filiam, seſe in *Colchidem* ad ÆETEM receperunt statim post reditum SE-SOSTRIS in *Ægyptum*: & JASON *Argonauta* fuit filius ÆSONIS, filii CRETHEI, filii ÆOLI, filii HELLENIS: & CALYCE fuit uxor ÆTHLII, ac mater ENDYMIONIS, atque filia ÆOLI, sororque CRETHEI, SISYPHI, & ATHAMANTIS: ex hisce omnibus consequitur CRETHEUM, SISYPHUM, & ATHAMANTEM floruisse circa finem Regni SALOMONIS & initium ROBOAMI. ÆTHLIUS, ÆOLUS, XUTHUS, DORUS, TANTALUS, & DANAE vixerunt eodem tempore, quo ERECHTHEUS, JASius, atque CADMUS: & HELLEN quidem unâ, DEUCALION verò duabus, circiter, Generationibus antiquiores fuerunt quàm ERECHTHEUS. Multò magis antiqui ut fuerint, fieri nequit, quia XUTUS, natu minimus ex HELLENIS filiis (a) duxit CREUSAM filiam ERECHTHEI: sed neque fieri potest ut multò recentiores fuerint, quandoquidem CEPHALUS filius DEIONEI, filii ÆOLI, natu maximi filiorum HELLENIS duxit (b) PROCRIN ERECHTHEI filiam; PROCRIS autem virum deseruit ad MINOEM confugiens. Mortuo HELLENE, XUTUS ejus filius natu minimus (c) *Thessaliâ* fuit expulsus à fratribus ÆOLO & DORO, apud ERECHTHEUM se recepit, & uxorem duxit CREUSAM filiam ERECHTHEI; ex quâ duos suscepit liberos ACHÆUM & JONEM, quorum junior jam adultus erat ante mortem ERECHTHEI, & imperavit exercitui *Atheniensium* in pugna, in quâ ERECHTHEUS vitam amisit: quapropter HELLEN mortuus est unâ, circiter, Generatione ante ERECHTHEUM.

Itaque SISYPHUS condidit *Corinthus* prope finem Regni SALOMONIS, aut initium ROBOAMI. Fugâ PHRIXI & HELLES, pater ATHAMAS exiguum habens Regnum in *Beotiâ*,

N 3

(a) Pausan. l. 7. c. 1.

(b) Pausan. l. 1. c. 37., & l. 10. c. 29.

(c) Pausan. l. 7. c. 1.

tiā, furiosus evasit, & obtruncavit filium suum LEARCHUM; ejus uxor INO semet cum altero filio MELICERTA in mare præcipitem egit, & idcirco SISYPHUS *(orinthe)* instituit Ludos *Isthmicos* in honorem MELICERTÆ filii fratris. Hæc facta sunt statim postquam SESOSTRIS ÆETAM in *Colchide* reliquerat, & ut opinor, decimo & quinto aut sexto ROBOAMI anno: igitur ATHAMAS filius ÆOLI & nepos HELLENIS, atque INO filia CADMI floruerunt ad sextum & decimum ROBOAMI annum usque. SISYPHUS, ejusque successores ORNYTION, THOAS, DEMOPHON, PROPODAS, DORIDAS & HYPANTHIDAS unus post alium *Corinthe* regnaverunt usque ad *Heraclidarum* in *Peloponnesum* reditum: deinde Regno potiti sunt, ordine, *Heraclides* ALETES, IXION, AGELAS, PRUMNIS, BACCHIS, AGELAS II., EUDAMUS, ARISTODEMUS, & TELESTES, illudque tenuerunt circiter centum septuaginta annos; postea *Corinthe* rexerunt *Pritanes*, vel Archontes unius anni, per quadraginta duos, circiter, annos, atque deinde CYPSELUS & PERIANDER per quadraginta octo annos & amplius.

CELEUS Rex *Eleusis*, qui cœvus fuit ERECHTHEO, (d) filius fuit RHARI, filii CRANAI, qui in CECROPIS locum successit; regnante autem CRANAO, DEUCALION cum filiis HELLENE & AMPHICTYONE diluvium effugit, quod tunc *Thessaliā* submersit, & quod appellatum fuit DEUCALIONIS diluvium: in *Atticā* illi sese receperunt, ubi paulò post mortuus est DEUCALION; ejusque sepulchrum non longè ab *Athenis* conspici auctor est PAUSANIAS. In DEUCALIONIS locum Rex *Thessaliæ* successit ejus filius natus maximus HELLEN, alter autem AMPHYCTION uxorem duxit CRANAI filiam; & cum *Thermopylis* regnaret, ibi constituit conventum *Amphyctionum*; cui similem alium paulò post ACRISIUS *Delpis* instituit. Id factum fuit, arbitror, AMPHICTYONE & ACRISIO jam adultis & aptis, qui conventui interessent, puta, inter tempus

(d) Hesych. in *Ἐλευσίς*.

pus, quo DAVID regnare desit, & illud, quo SALOMON Chronologia Græcorum. Regnum capeffivit; & paulò post, idest, circa medium SALOMONIS Regnum, PHEMONOE facta est prima APOLLINIS Sacerdos *Delpis*, ubi responsa versibus hexametris reddebat: tunc temporis ACRISIUS per infortunium à nepote PERSEO fuit interemptus. *Thermopylarum* concilium duodecim *Græciæ* populos, absque *Atticā*, complectebatur, ergo tunc AMPHYCTIONIS Imperium *Athenas* non comprehendebat: fieri potest, ut, quantumvis, laboraret quò in CRANAI foci locum succederet, tamen ERECHTHEO fuerit posthabitus.

Inter Reges CRANAUM & ERECHTHEUM Chronologi ponunt ERICHTHONIUM ejusque filium PANDIONEM; sed mihi ERICHTHONIUS hic & hic PANDION ejus filius sunt ipsi ERECHTHEUS & PANDION ejus filius atque successor, quia eorum nomina tantummodo vix mutata repetita sunt in albo Regum *Atticæ*: etenim ERICHTHONIUS Terræ filius, alumnusque MINERVÆ, ab HOMERO vocatur ERECHTHEUS; & THEMISTIUS (e) docet primum ERECHTHEUM equos currui junxisse: atque PLATO (f) respiciens ad ERICHTHONII in corbita fabulam, ait, *Populus magnanimi ERECHTHEI pulcher est, sed cum extractus est inspicere debet.* Itaque ERECHTHEUS immediatè CRANAI successor fuit AMPHICTYONE *Thermopylis* regnante. Poetæ ad tempus, quo CRANAUS regnabat, DEUCALIONIS diluvium referunt; quapropter mors DEUCALIONIS, & Regna filiorum suorum HELLENIS & AMPHICTYONIS in *Thessaliā* & *Thermopylis* fuerunt paucis annis, puta, octo vel decem, antequam ERECHTHEUS Regnum adierit.

Primi *Arcadiæ* Reges, ordine continuo, fuerunt (g) PELAGUS, LYCAON, NYCTIMUS, ARCAS, CLITOR, ÆPYTUS, ALEUS, LYCURGUS, ECHERMUS, AGAPENOR, HIPPOTHOUS, ÆPYTUS II., CYPSELUS, OLEAS, &c. Sub CYP-

(e) Themist. Orat. 19.

(f) Plato in Alcibiad. 1.

(g) Paus. 1. 8. c. 1. 2. 3. 4. 5.

CAP. I. CYPSELLO *Heracidae* in *Peloponnesum* regressi sunt, ut jam diximus: AGAPENOR fuit ex HELENÆ procis, & quidem antequam Regnum capeffiverat, & postea ivit ad bellum *Trojanum*, atque inde *Cyprum*, ubi *Paphum* condidit. ECHEMUS obtruncavit HYLLUM filium HERCULIS. LYCURGUS, CEPHEUS, & AUGÉ fuerunt filii (b) ALEI, filii APHIDÆ, filii ARCADIS, filii CALLISTUS, filia LYCAONIS: AUGÉ sui copiam HERCULI fecit, & ANCEUS LYCURGI filius fuit *Argonauta*, ejusque moderator in hac expeditione fuit patruus CEPHEUS; LYCURGUS domi remansit curaturus seniore patrem ALEUM jam jam septuaginta quinque, circiter, annos natum ante hanc expeditionem; ejus avus ARCAS natus esse potuit circa finem Regni SAULIS, & LYCAON ARCADIS avus etiam tunc vivere poterat, & è vitâ decessisse ante medium DAVIDIS Regnum: OENOTRUS ejus filiorum natu minimus, qui *Latinis* JANUS habetur, jam, ante inceptum SALOMONIS Regnum, grandior esse poterat, & Coloniam in *Italiam* deducere. ARCAS accepit (i) à TRIPTOLEMO tritici sationem, & populum suum panem conficere docuit. Idem fecit EUMELUS primus Rex Regionis illius, cui postea nomen fuit *Achaiae*: unde conficitur coævus fuisse ARCADEM, EUMELUM, TRIPTOLEMUM, senem ejus patrem CELEUM, ERECHTHEUM Regem *Athenarum*; ut & CALLISTUM RHARUMQUE, illius patrem LYCAONEM atque CRANAUM: sed LYCAON ante CRANAUM diem ultimum obiit, ita ut DEUCALIONIS diluvium inter horum duorum Regum interitum accidisse potuerit. Undecim Reges *Arcadiae*, qui fuerunt inter diluvium illud & reditum *Heracidarum* in *Peloponnesum*, videlicet inter LYCAONIS & CYPSELI Regna, si unicuique tribuantur viginti anni, præter-propter, rationibus adæquatis, sufficiunt ducentos viginti annos, qui, retroversum ab *Heracidarum* reditu dinumerati, referunt DEUCALIONIS diluvium ad decimum quartum DAVIDIS annum, aut circiter.

Affirmat

(b) Paus. l. 8. c. 4. Apoll. Argon. l. 1. v. 167.

(i) Paus. l. 8. c. 4.

Affirmat HERODOTUS (k) *Phænicios* cum CADMO profectos multas scientias in *Græciam* intulisse; nam, inter hos *Phænicios* erat quoddam hominum genus, qui *Curetes* dicebantur, & qui præ reliquis hominibus in artibus scientiisque *Phæniciorum* erant versati; quorum alteri (l) considerunt in *Phrygiâ*, ubi nuncupati fuerunt *Corybantes*; alteri in *Cretâ*, ubi fuerunt appellati *Idæi Dactyli*; alteri *Rhodo*, ubi dicti fuerunt *Telchines*; alteri in *Samothraciâ*, ubi appellati fuerunt *Cabyri*; alteri in *Eubœâ*, ubi ante inventum ferrum, chalcum fabrefecerunt in urbe, quæ hac de causâ *Chalcidis* nomen adepta est; alteri *Lemno*, ubi VULCANI adjutores fuerunt; alteri demum *Imbro* & in aliis locis: Sed multi *Ætoliam* coluerunt, quæ idcirco *Curetum* Regio dicta fuit, donec ÆTOLUS filius ENDYMIONIS, occiso APRI Rege *Sycionis*, fugam arripuit, & suppetias ferente patre, Regionem illam invasit, *Ætolicamque suo nomen de nomine fecit*: ope horum fabrorum CADMUS effodit aurum ex *Pangæo Thraciæ* monte, & cuprum rubeum prope *Thebas*; hinc factum est ut hætenus dicatur *Cadmia* lapis ærosus, seu lapis ille ex quo fit æs. In locis, ubi morati sunt, primum ærea opera fecerunt, donec ferrum invenerunt, & deinde ferrea; & cum sibimet ipsi arma essent fabricati, armis induti saltaverunt inter sacrificia clamantes, calamos inflantes, & pulsantes æra atque tympana, & gladiis arma percutientes musicis quibusdam modis, tanquam si afflati essent numine jam proprio De; & hæc Musices in *Græciâ* origo perhibetur: ita SOLINUS; (m) *Studium musicum inde ceptum, cum Idæi Dactyli modulos crepitu & tinnitu æris deprehensos in versificum ordinem transtulissent*: & ISIDORUS (n); *Studium musicum ab Idæis Dactylis ceptum*. APOLLO & *Musæ* duabus post hos Generationibus fuerunt. CLEMENS (o) hos *Idæos Dactylos* vocat barbaros, idest, peregrinos, & asserit

Is. Newtoni *Opuscula*. Tom. III.

O

illos

(k) Herod. l. 5. c. 58.

(l) Strabo l. 10. pag. 464. 465. 466.

(m) Solin. Polyhist. c. 11.

(n) Isidor. Origin. l. 11. c. 6.

(o) Clem. Strom. l. 1.

CAP. I.

illos habitos fuisse primos sapientes, quibus cum litteræ dictæ *Ephesiæ*, tum musici Rhythmi debentur: quo tempore *Phœnicie* litteræ, quæ *CADMO* tribuuntur, in *Græciam* allatæ fuerunt, eodem advektæ videntur à *Curetibus* qui ibi confederunt in *Pbrygiam* atque *Cretam*, & appellatæ *Ephesiæ*, quia primum *Ephesi* traditæ fuerunt. *Curetes*, dum æs & ferrum fabricant, dum conficiunt gladios & arma atque instrumenta acie instructa, quibus ligna secari & aptari possent, novam pugnandi rationem in *Europam* advexerunt; unde *MINOS* opportunitatem nactus est ædificandi Classem, & sibi Maris imperium pariendi; inde Fabri ferrarii & lignarii in *Græciâ*: & hæc origo est artium quæ manu exercentur. Classis *MINOIS* (p) vela non habebat, & *DÆDALUS* eum insequentem evasit, quia velis navigium suum instruxit; quapropter naves cum velis à *Græcis* usurpatæ non fuerunt ante *DÆDALI* fugam & interitum *MINOIS*, qui interemptus fuit dum illum in *Siciliâ* prosequeretur, *ROBOAMO* Regnum obtinente. *DÆDALUS* & ejus nepos *TALUS*, *SALOMONIS* Regno ad finem spectante, excogitaverunt securim, ferram, terebram, normam, circinum, tornum, gluten, & rotam Figulorum; & hæc initium dederunt Artibus, quæ manu perficiuntur in *Europâ*.

Iidem (q) *Curetes*, qui Litteras, Musicen, Poësim, Saltationem, & Artes invexerant, & operam Sacrificiis navaverant, non minus acriter religiosa instituta curaverunt; &, ob ingenium, doctrinam, & mysticos ritus, vulgo sapientes & sagi fuerunt nuncupati. Horum mysteriis in *Pbrygiâ* colebatur *RHEA* dicta *Magna Mater*, &, à locis in quibus adorabatur, *Cybele*, *Berecynthia*, *Pessinuntia*, *Dindymene*, *Mygæonia*, & *Idæa Pbrygia*; at in *Cretâ* atque *Terrâ Curetum* hæc mysteria referebantur ad *JOVEM Olympium*, filium *RHEÆ Cretensis*: dicebant quod (r), cum *JUPITER* in *Cretâ* natus esset, ejus mater *RHEA* illum alendum curavit in antro montis *Idæ*, eum committens curæ & tutamini *Curetum* ipforum; qui (s) circa illum armati saltabant clamantes,

ne

(p) Pausan. l. 9. c. 11.

(q) Strabo. l. 10. p. 472. 473. Diodor. l. 5. c. 4.

(r) Strabo l. 10. p. 468. 472. Diodor. l. 5. c. 4.

(s) Lucian. de Sacrificiis. Apollod. l. 1. c. 1. sect. 3., & c. 2. sect. 1.

ne *SATURNUS* pater ejus vagitus exaudire posset; & qui *JOV*^{Chronologia Græcorum.} jam adulto adfuerunt patri & patris amicis submittendis; in quarum rerum memoriam mysteria illa fuerunt instituta. *BOCHAR*-*TUS* (t) auctor est eos è *Palestinâ* venisse, & nomen *Curetum* eductum arbitratur à quodam *Philistæorum* populo vocato *Chretim* vel *Cerethite*: (*Ezech.* XXV. 16. *Soph.* II. 5. 1. *Sam.* XXX. 14.), etenim *Philistæi* in ditionem redegerunt *Sidonem* & sese *Sidonis* miscuerunt.

Duo primi Reges, qui *Cretæ* Regno potiti sunt post *Curetum* adventum, fuerunt *ASTERIUS* atque *MINOS*; atque *EUROPA* fuit uxor *ASTERII* & mater *MINOIS*; *Curetes Idæi* fuerunt *EUROPÆ* populares, & cum eâ ejusque fratre *ATYMN* in *Cretam* venere, atque, illâ Regnum obtinente, antrum *Idæ* montis coluerunt, ibique *JOVEM* aluerunt, ferrum effoderunt, arma procuderunt: quapropter hi tres, *ASTERIUS*, *EUROPA*, & *MINOS*, iidem debent esse ac *SATURNUS*, *RHEA*, & *JUPITER Cretensium*. Dici quidem solet *MINOS JOVIS* filius; sed in gratiam fabulæ, quæ narrat *JOVEM* in taurum conversum, (tauri autem insigne navis habebat,) *EUROPAM* è *Sidone* rapuisse; siquidem *Phaniciis*, dum primum in *Græciam* appulerunt, unusquisque Rex *Jao-pater*, *JUPITER*, dicebatur; & idcirco cum *MINOS* tum ejus pater fuere *Joves*. *ECHEMENES* (v), antiquus auctor, quem memorat *ATHENÆUS*, ait *MINOEM* fuisse *Jovem* illum, qui *GANIMEDEM* rapuit; quamquam alii, magis ad veritatem accedentes, eum *TANTALUM* fuisse contendunt. *MINOS* unus est *JUPITER* ille, qui apud *Græcos* omnium celeberrimus fuit ob imperium & justitiam, quia *Græcorum* Regum fuit suis temporibus maximus, & solus Legislator. Docet (x) *PLUTARCHUS* incolas *Naxi*, contra aliorum Scriptorum sententiam, contendere duos fuisse *MINOES* duasque *ARIADNAS*; quarum prima nupsit *BACCHO*, secunda verò à *THESEO* rapta fuit: sed (y) *HOMERUS*,

Q 2

HE-

(t) Bechart. in Canaan. l. 1. c. 15.

(v) Athen. l. 13. p. 601.

(x) Plutarch. in Theseo.

(y) Homer. Iliad. N. & Ξ., & Odyf. Λ. & Τ.

CAP. I. HESIODUS, THUCYDIDES, HERODOTUS, & STRABO unicum agnoscunt MINOEM; atque HOMERUS eum facit filium JOVIS & EUROPE, fratrem RHADAMANTHI & SARPEDONIS, patrem DEUCALIONIS *Argonautæ*, avum IDOMENEI, qui *Trojano* bello interfuit, & Inferorum Legislatorem. Juxta HERODOTUM (2) MINOS & RHADAMANTHUS fuerunt filii EUROPE & ÆGEO coæquales: & (a) APOLLODORUS atque HYGINUS asserunt MINOEM patrem ANDROGEI, ARIADNE, & PHÆDRÆ fuisse filium JOVIS atque EUROPE, & fratrem RHADAMANTHI atque SARPEDONIS.

Subinnuit LUCIANUS (b) EUROPAM MINOIS matrem adoratam fuisse sub RHEÆ nomine, & figurā mulieris insidentis curru, cui Leones juncti erant, manu tympanum gerentis, & capite *Coronam turritam*, ut ASTARTE & ISIS. *Cretenses* (c) olim ostendebant domum, in quā RHEA degerat; & (d) APOLLONIUS *Rhodium* asserit SATURNUM, dum in *Olympo*, *Cretæ* monte, *Titanibus* imperitaret, & JUPITER à *Curetibus* in anatro *Cretensi* aleretur, RHEAM decepisse, & ex PHILYRA CHIRONEM genuisse: quapropter SATURNUS *Cretensis*, & RHEA unā tantum Generatione seniores fuerunt quàm CHIRON, & idcirco non antiquiores quàm ASTERIUS & EUROPA MINOIS parentes, etenim CHIRON post *Argonauticam* expeditionem vitam produxit, & duo nepotes illius inter *Argonautas* fuerunt, atque EUROPA in *Cretam* venit centum, circiter, annis ante hanc expeditionem: discimus ex LUCIANO (e) *Cretenses* non solum dicere JOVEM apud eos natum & mortuum fuisse, sed ejus Sepulchrum ostendere: quod ut videret PYTHAGORAS descendit in quoddam *Ide* montis antrum, auctore PORPHYRIO (f) & CICERO, (g) qui numerat tres Joves, tertium

(2) Herodot. I. 1.

(a) Apollod. I. 3. c. 1. Hygin. Fab. 40. 41. 42. 178.

(b) Lucian. de Dea Syria.

(c) Diodor. I. 5. c. 4.

(d) Argonaut. I. 2. v. 1276.

(e) Lucian. de Sacrificiis.

(f) Porphyr. in vitâ Pythag.

(g) Cicero de Naturâ Deorum. I. 3.

tertium dicit fuisse *Cretensem*, SATURNI filium, cujus Tumulus ostendebatur in *Cretâ*: & Scholiastes CALLIMACHI (h) innuit tumulum hunc fuisse MINOIS; ejus verba sunt; *Ἐν Κρήτῃ ἐπὶ τῷ τάφῳ τῆ Μίνως ἐπεγέγραπτο, ΜΙΝΩΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΤΑΦΟΣ. τῶ χρόνῳ δὲ τῆ Μίνως ἀπὸ τῆς ὁδοῦ περιλασθῆναι, ΔΙΟΣ ΤΑΦΟΣ. ἐκ τῆς αὐτοῦ λέγουσι Κρήτες τὸν τάφον τῆς Διὸς.* In *Cretâ* super sepulchro MINOIS scriptum erat MINOIS JOVIS SEPULCRUM: sed tempore deletum fuerat verbum MINOIS, ut superesset tantum JOVIS SEPULCHRUM; & inde *Cretenses* vocaverunt illud Sepulchrum JOVIS. Cùm SATURNUM diceret CICERO, qui *Latinus* erat, intelligebat SATURNUM sic à *Latinis* nuncupatum: etenim SATURNUS, cùm à Regno pulsus fuisset, à *Cretâ* in *Italiam* navigavit; quod Poetæ innuunt dum dicunt SATURNUM à JOVE præcipitem actum fuisse in *Tartarum*, scilicet, in *Mare*; &, quia in *Italiâ* latuit, *Latini* illum quidem SATURNUM, at *Italiam Saturniam*, atque *Latium*, & semet ipsi *Latinos* appellaverunt: Itaque (i) CYPRIANUS; *Antrum JOVIS in Cretâ visitur, & sepulchrum ejus ostenditur: & ab eo SATURNUM fugatum esse manifestum est: unde Latium de latebrâ ejus nomen accepit: hic litteras imprimere, hic signare nummos in Italiâ primus instituit, unde ararium SATURNI vocatur; & rusticitatis hic cultor fuit, inde falcem ferens senex pingitur: MINUTIUS FELIX autem SATURNUS Cretâ profugus Italiam metu filii sævientis accesserat, & JANI susceptus hospitio, rudes illos homines & agrestes multa docuit, ut Græculus & politus, litteras imprimere, nummos signare, instrumenta conficere: itaque latebram suam, quod tutò latuisset, vocari maluit Latium & urbem Saturniam de suo nomine ** Ejus filius JUPITER Cretæ, excluso parente, regnavit, illic obiit, illic filios habuit; adhuc antrum JOVIS visitur, & Sepulchrum ejus ostenditur, & ipsis Sacris suis humanitatis arguitur. TERTULLIANUS verò (k); Quantum rerum argumenta docent,*

O 3

nus-

(h) Callim. Hym. 1. v. 8.

(i) Cyprian. de Idolorum vanitate.

(k) Tert. Apolog. c. 10.

CAP. I. *nusquam invenio fideliora quam apud ipsam Italiam, in qua SATURNUS, post multas expeditiones postque Attica hospitia, consedit exceptus à JANO vel JANE, ut Salii volunt. Mons, quem incoluerat, Saturnius dictus: civitas, quam depalaverat, Saturnia usque nunc est. Tota denique Italia, post OEnotriam, Saturnia cognominabatur. Ab ipso primum tabula, & imagine signatus nummus; & inde arario praesidet. Ex eo quod SATURNUS in Italiam invexit artes litteras imprimendi, nummos signandi, arva colendi, instrumenta conficiendi, & urbes aedificandi, colligere potes, eum è Cretâ fugam arripuisse postquam Phœnicii in Europam attulerant litteras & nummos signatos, artesque illas, quæ manu perficiuntur; & ex Atticâ, postquam CERES in Græciam agriculturam invexerat; fieri nequit igitur ut sit vetustior ASTERIO, EUROPA, & CADMO ejus fratre: &, ex eo quod Italia dicta fuit OEnotria antequam diceretur Saturnia, cognoscere potes illum in Italiam appulisse post OENOTRUM, & ideo non fuisse antiquiorem filiis LYCAONIS. Primam Græcorum Coloniam in Italiam deduxit OENOTRUS, secundam SATURNUS, tertiam EVANDER; Latini verò nullum noverunt in Italiâ antiquiorem JANO & SATURNO: ergo OENOTRUS fuit JANUS Latinorum, & SATURNUS eodem tempore vixit, quo filii LYCAONIS, & adeò quo CELEUS, ERECHTHEUS, CERES, & ASTERIUS: etenim CERES eduxit TRIPTOLEMUM filium CELRI, regnante ERECHTHEO, & eum docuit agros colere, & triticum ferere; ARCAS filius CALLISTUS, & LYCAONIA nepos à TRIPTOLEMO accepit rationem tritici ferendi & panis conficiendi, idque docuit suos subditos; & PROCRIS ERECHTHEI filia confugit ad MINDEM filium ASTERII. In SATURNI navi ad Italiam profecti memoriam, Latini primum pecuniam hinc ejus imagine, inde navi signaverunt. Docet (1) MACROBIUS, quòd SATURNO mortuo, JANUS ei aram posuit cum sacris caeremoniis tanquam Deo, & Saturnalia instituit, & quòd humana sacrificia illi fiebant; donec HERCULES per Ita-*

(1) Macrob. Saturn. l. 1. c. 7,

Italiam agens boves GERYONIS hunc ritum abolevit. Humana sacrificia satis indicant JANUM esse è LYCAONIS familiâ; quod OENOTRO convenit. DIONYSIUS Halicarnassensis docet insuper, quòd OENOTRUS, nactus in illâ Italiæ orâ, quæ ad Solem cadentem vergit, regionem latè patentem & aptam pascuis atque arationi, sed maximâ ex parte desertam, neque, ubi incolebatur, satis magno hominum numero frequentem, quandam ejus partem à Barbaris purgavit, atque urbibus parvis & crebris super montes extructis ornavit, qui mos aedificandi veteribus familiaris erat: hæc autem fuit urbium in Italiâ origo.

Refert PAUSANIAS, (m) quòd Elii, valde in Antiquitatibus versati, hanc fuisse Ludorum Olympicorum originem affirmabant; quòd nempe SATURNUS primum regnavit, cui homines seculi aurei Templum Olympiæ condiderunt; atque, simul ac JUPITER natus fuit, ejus mater RHEA illum curæ Daëtilorum Idæorum commisit, qui Daëtyli fuerunt quoque dicti Curetes; quòd deinde eorum quinque vocati HERCULES, POEONIUS, EPIMEDES, JASIVS, & IDA ex Idâ, monte Cretæ in Elidem descenderunt; & HERCULES, vocatus etiam HERCULES Idæus, omnium natus maximus, in belli memoriam, quod inter SATURNUM & JOVEM gestum fuerat, certamen cursus instituit, victorisque præmium coronam oleaginam voluit esse: atque ibi erexit aram JOVI Olympio, Ludosque illos Olympicos appellavit: & quòd Elii nonnulli dicebant ibi JOVEM cum SATURNO de Regno contendisse; alii verò HERCULEM Idæum hos Ludos instituisse in memoriam victoriæ ab ipsis contra Titanas relatæ: etenim, juxta (o) traditionem Arcadum, Gigantes cum Diis pugnaverunt in valle Batho prope Alpheum fluvium & fontem Olympiadem. Antequam (p) Regnum ASTERIUS capefferet, ejus pater TEUTAMUS ex Olympiâ in Cretam cum Coloniâ venit; &, cum ASTERIUS in fugam sese conjecit, suorum Amicorum non-

(m) Pausan. l. 5. c. 7. vide etiam c. 13. 14. & l. 8. c. 2.

(o) Pausan. l. 8. c. 29.

(p) Diodor. l. 5. pag. 183.

CAP. I.

nonnulli se cum eo forsan in Patriæ solum receperunt ubi HERCULES *Idæus*, illos prosecutus, devicit: iidem *Elii* quoque dicebant, quòd CLYMENUS nepos HERCULIS *Idæi* quinquagesimo, circiter, anno, post DEUCALIONIS diluvium, è *Cretâ* veniens, hos rursus Ludos *Olympiæ* celebravit, & ibi in JUNONIS *Olympiæ*, idest, EUROPE honorem erexit aram unam, & unam quoque in HERCULIS hujus & ceterorum *Curetum* honorem; addit CLYMENUM hunc Regno potitum fuisse quousque ENDYMION illum pepulit; (q) qui hac de causâ Ludos *Olympicos* iterum celebravit: quod idem pariter fecit PELOPS, expulso ÆTOLO filio ENDYMIONIS: idem HERCULES filius ALCMENÆ; idem ATREUS filius PELOPIS; idem OXILUS: fieri potest ut principio celebrati fuerint ob Triumphos, qui victorias sequi solebant; primò quidem ab HERCULE *Idæo* eò quòd SATURNUM atque *Titanas* devicerit: secundò à CLYMENO eò quòd Regnum in *Terrâ Curetum* fuerit adeptus: tertiò ab ENDYMIONE eò quòd CLYMENUM domuerit: deinde à PELOPE ob ÆTOLUM percussus: & ab HERCULE ob AUGIAM obtruncatus; atque ab ATREO ob repulso *Heracidas*; & denique ab OXILO ob *Heraclidarum* in *Peloponnesum* reditum. JUPITER ille, in cujus honorem instituti fuerunt, habuit Templum & aram *Olympiæ*, ubi celebrabantur, & unde dictus fuit JUPITER *Olympius*: erat autem *Olympia* urbs *Pisæ* contermina prope fluvium *Alpheum*.

In *Thaso* insulâ, (r) ubi CADMUS fratrem THASUM reliquit, *Phœnicii* Templum condiderunt HERCULI *Olympio*; huic, inquam, HERCULI, quem CICERO (s) facit ex *Dactylis Idæis*; cui *inferias* afferunt. Quando *Eleusi* CERERIS mysteria fuerunt instituta, alia pariter instituta fuerunt in *Samothraciâ* Insulâ in honorem ejus, filia, ac generi, qui, *Phœniciis* nominibus, dicebantur Dii *Cabiri* AXIEROS, AXIOKERSA, & AXIO-

(q) Pausan. l. 5. c. 8. 14.

(r) Herod. l. 2. c. 44.

(s) Cicero de Naturâ Deorum. lib. 3.

AXIOKERSSES, id est, magni Dii, CERES, PROSERPINA, & PLUTO; magna enim intercessit necessitudo inter JASIUM Chronologia Græcorum. (t) *Samothracem*, cujus soror CADMO nupsit, & CEREREM; CADMUS autem & JASIUS ambo mysteriis hisce fuerunt initiati. JASIUS fuit DARDANI frater, & uxorem duxit CYBELEM filiam MEONIS Regis *Pbrygiæ*, ex quâ CORYBANTEM suscepit; eo mortuo, DARDANUS, CYBELE, & CORYBAS in Phrygiam iverunt, ibique mysteria matris Deorum attulerunt, & CYBELE quidem Deæ suum nomen dedit, at CORYBAS sacerdotes ejus *Corybantes* vocavit; hæc DIODORUS; sed DIONYSIUS (v) ait DARDANUM instituisse mysteria *Samothracia*, quæ CHRYSSES ejus uxor in *Arcadiâ* didicerat; IDEUMQUE DARDANI filium postea mysteria matris Deorum instituisse in *Pbrygiâ*; hanc Deam *Pbrygiam* vehi curru à Leonibus tracto, & caput ornatum habere coronâ turritâ, manûque tympanum gere, quo pacto effingebatur *Phœnicia* Dea ASTARTE; & *Corybantes*, tanquam furore percitos, armatos saltare, dum ei sacra faciebant, qui mos etiam fuit *Idæis Dactylis*; LUCIANUS (x) autem affirmat hanc eandem fuisse quam RHEAM *Cretensem*, scilicet, EUROPAM MINOIS matrem: hoc modo *Phœnicii Græcis & Pbrygiis* morem inter Deos referendi homines & mulieres post mortem tradiderunt; nam, nullum invenio mortuum à *Græcis* inter Deos adscriptum antequam CADMUS & EUROPA è *Sidone* venissent.

Hinc coepit *Græcis* solemne esse *ἀγίζειν*, parentare, celebrare funera mortuorum parentum festivitibus, invocationibus, & sacrificiis oblatis eorum Manibus; erigere hominibus famâ notis Sepulchra magnifica ad instar Templorum cum aris & statuis; & ibi eos colere palam sacrificiis & invocationibus. Quisque suis majoribus honores hos reddere poterat; & *Græcæ* urbes sic omnes illustres *Græcos* veneratæ sunt; ut EUROPAM CADMI sororem, ATYMNUM ejus fratrem, MINOEM & RHADAMANTHUM

(t) Diod. p. 223.

(v) Dionys. l. 1. p. 38. 42.

(x) Lucian. de saltatione.

CAP. I. THUM illius nepotes, ejusdem filiam INUM, & INUS filium MELICERTAM, BACCHUM natum SEMELE CADMI filiâ, ARISTARCHUM maritum AUTONOES eodem prognatâ, JASium fratrem ejus uxoris HARMONIÆ; HERCULEM *Thebanum*, illiusque matrem ALCMENAM; DANAEM ACRISSIE filiam; ÆSCULAPIUM & POLEMOCRATEM filios MACHAONIS; PANDIONEM & THESEUM Reges *Athenarum*, HYPOLITUM THESEI filium, PANEM filium PENELOPES, PROSERPINAM, TRIPTOLEMUM, CELEUM, TROPHONIUM, CASTOREM, POLLUCEM, HELENAM, MENE LAUM, AGAMEMNONEM, AMPHIARAUM, & hujus filium AMPHILOCHUM, HECTOREM & ALEXANDRAM PRIAMI filios, PHORONEUM, ORPHEUM, PROTESILAUM, ACHILLEM, & ejus matrem THETIDEM, AJACEM, ARCADEM, IDOMENEUM, MERIONEM, ÆACUM, MELAMPUM, BRITOMARTIM, ADRASTUM, JOLAUM, & alios quam-plurimos. Pluribus modis mortuos Diis annuebant pro facultatibus, rerum statu, & hominum meritis. Aliqui tantum inter familiam privatim Diis accensebantur, ut Dii domestici, vel *Dii Penates*; aliis ponebantur publicè lapides sepulchrales, qui pro aris essent, in quibus quotannis sacrificia repararentur; aliis ædificabantur Sepulchra Domuum aut Templorum speciem referentia; aliis instituebantur mysteria & ritus, decernebantur sacrificia, festa, initiationes, & feriem sacerdotum, qui hæc in Templis perficerent, posterisque transmitterent. Fieri potest ut aræ erectæ fuerint in *Europâ* paulò ante CADMUM, quò sacrificia veteri Deo vel Diis Coloniarum fierent; sed Templorum initium ad SALOMONIS tempora referendum est: quandoquidem (y) ÆACUS ÆGINÆ filius, qui duabus Generationibus fuit ante bellum *Trojanum* à nonnullis numeratur inter primos, qui in *Graciâ* Tempia ædificaverint. Circa idem tempus Oracula ex *Ægypto* in *Graciam* transiverunt æquè ac mos conficiendi statuas cruribus illigatis, ad exemplum *Ægyptiorum* cadave-

(y) Arnob. advers. Gent. l. 6. p. 135.

daverum aromatibus conditorum: etenim Idolorum cultus initium habuit in *Chaldæâ* & *Ægypto*, unde in *Phœniciam* vicinasque Regiones translatus fuit multo tempore antè quàm in *Europam* transmitteret; in *Graciam* verò illum propagarunt *Pelasgi* ab Oraculis moniti. Regiones *Tigridi* & *Nilo* proximæ, cum essent præter modum fertiles, primæ coeperunt ab humano genere habitari, & primæ in Regna coaluerunt; quapropter ibi primò Reges & Regina post interitum adorari coeperunt: hinc Dii LABANI; hinc Dii Deæque à *Canaanæis* adorati sub nomine *Baalim* & *Astharoth*: hinc *Dæmones* aut *Genii*, quibus sacra faciebant, & *Moloc* cui pueros, tempore *Mosis* & *Judicium* immolabant. Civitates singulæ colebant Conditorem suum suosque Reges, quorum cultum propagabant affinitatibus aut victoriis, & tandem *Phœnicii* atque *Ægyptii* in *Europam* morem mortuorum inter Deos referendorum invexerunt. Incolæ *Ægypti* inferioris Reges adorare coeperunt ante *Mosæm*, cui cultui secundum *Decalogi* præceptum adversatur; cum Pastores inferiorem *Ægyptum* invalissent, sacra veterum *Ægyptiorum* cohibuerunt, & suosmet Reges adorandos curaverunt: ac denique *Ægyptii* è *Copto* & *Thebaide*, ducibus *MISPHRAGMUTHOSI* & *AMOSI*, Pastores ejecerunt, eorum sacra aboleverunt, & suis Regibus & Optimatibus inter Deos adscriptis, cultum duodecim ex illis in domitis Regionibus propagaverunt, & generaliore reddiderunt quàm unquam antea fuisset cultus falsorum Deorum ab aliis Gentibus adoratorum, quapropter Dii illi vocati fuerunt Dii *magni majorum Gentium*. SESOSTRIS imperio suo *Thraciam* adjecit; & AMPHYCTION PROMETHEI filius duodecim Deos è *Thraciâ* in *Graciam* transportavit: hos ex *Ægypto* profectos docet HERODOTUS (z); & colligere licet ex nominibus urbium *Ægyptiarum* aliquibus ex hisce Diis dicatarum, eos in *Ægypto* natos esse: *Ægyptii*, auctore DIODORO (a), dicere solebant, quòd, post eorum SATURNUM atque RHEAM, Regno potiti fuerant

P 2

(z) Herodot. l. 2. initio.
(a) Diodor. l. 1. p. 8.

CAP. I. fuerant JUPITER & JUNO; qui OSIRIDEM & ISIDEM genuerunt, ex quibus nati sunt ORUS & BUBASTES.

Ex hisce omnibus possumus intelligere, quòd, sicut *Aegyptii*, qui Reges suos inter Deos annumerabant, initium imperii sui apposuerunt Regnis Deorum & Heroum suorum, post quos primum hominum MENETEM Regnum obtinuisse dicebant; ita & *Cretensibus* fuerunt suorum Deorum & Heroum sæcula, & quatuor ea sæcula, quibus vixerant eorum Reges & Optimates Diis adscripti, ab ipsis dicta fuerunt, aureum, argenteum, æneum, & ferreum. HESIODUS (b) describens hæc quatuor Sæcula Deorum & Semideorum *Græciæ*, de iis loquitur tanquam de quatuor Generationibus hominum, quarum quæque finem habuit, quando homines tunc viventes consenuerunt & mortui sunt; quarti autem finem statuit eundem quem belli *Thebani Trojanique*: atque totidem intercessere Generationes inter adventum *Phæniciorum, Curetium* que cum CADMO & EUROPA in *Græciam*, atque *Trojæ* excidium. Ait APOLLONIUS RHODIUS, quòd *Argonautæ Cretam* advecti, ibi obtruncaverunt TALUM, hominem æneum ænei Sæculi, qui, superstes ex iis qui Sæculo æneo vixerant, locum illum tuebatur: TALUS habebatur filius MINOIS (c); igitur filii MINOIS vixerunt per Sæculum æneum, & MINOS Regno potitus est per Sæculum argenteum; Sæculum, inquam, argenteum *Græcorum*, quo coeperunt agros colere, & triticum ferere, & CERES, quæ illud eos docuit, floruit regnantibus CELEO, ERECHTHEO, & MINOE. Legimus apud Fabularum Scriptores ultimam mulierem, cum quâ JUPITER rem habuit, fuisse ALCMENAM; ideo videntur statuere Regnum JOVIS inter homines, videlicet Sæculum æneum, finem coepisse cum ALCMENA HERCULEM in utero gestaret; qui idcirco natus est circiter octavum aut decimum ROBOAMI annum, & tricesimum quartum annum, præter-propter, agebat sub tempus *Argonauticæ* expeditionis. CHIRON SATURNO

natus

(b) Hesiod. opera. v. 108.

(c) Apollon. Argonaut. l. 4. v. 1643.

natus est ex PHILYRA aureo Sæculo, cum JUPITER adhuc puer degeret in antro *Cretensi*, ut supra dictum fuit; hoc accidit ASTERIO *Cretæ* Regnum tenente: igitur ASTERIUS *Cretæ* Rex fuit aureo Sæculo, & Sæculum argenteum initium duxit, dum CHIRON adhuc puer esset: Si CHIRON natus poneretur circiter tricesimum quintum DAVIDIS annum, natus inveniretur regnante ASTERIO, JOYE adhuc puero degente in antro *Cretensi*, & agens annum octogesimum octavum tempore expeditionis *Argonautarum*, quo Asteriscos invenit, quod naturæ vires patiuntur. Ergo aureum Sæculum cadit in ASTERII Regno, & argenteum in MINOIS dominatione; & facere hæc Sæcula multò longiora quàm vulgares Generationes, esset tribuere CHIRONI vitam multò longiorem, quàm ferant solitæ leges naturæ. Hæc fabula de quatuor Sæculis videtur conficta à *Curetiis* quarto Sæculo in memoriam quatuor priorum Sæculorum, quibus fuerunt in *Europâ*, tanquam in novo mundo; & in honorem *Europæ* conterraneæ, ejusque mariti ASTERII, SATURNI *Latinorum*, atque ejusdem filii MINOIS, JOVIS *Cretensis*, ac nepotis DEUCALIONIS, qui Regnum tenuit ad *Argonautarum* expeditionem usque, & qui aliquando inter hos Heroes recensetur, atque pronepotis IDOMENEI, qui ad *Trojam* præliatus est. HESIODUS nos docet, quòd ipse vivebat quinto Sæculo, idest, Sæculo statim post *Trojæ* destructionem; igitur florebat vicesimo aut tricesimo quinto anno post eam; sed & HOMERUS eodem, ferè, tempore vivebat; nam (d), aliquandiu cum MENTORE in *Ithacâ* Insulâ vixit, ubi plura ab illo de ULYSSE didicit, cujus familiaris fuerat MENTOR. Jam HERODOTUS, antiquissimus Historicorum *Græcorum* etiam nunc extantium (e), affirmat HESIODUM & HOMERUM se ipso quatercentis dumtaxat annis antiquiores fuisse; igitur ii vixerunt circiter annum decimum aut vicesimum supra centesimum à SALOMONIS interitu; & secundum meam computationem, *Troja* capta fuit unâ Generatione antè.

P 3

Affe-

(d) Vita Homeri Herodoto adscripta.

(e) Herodot. l. 2.

CAP. I.

Asserunt Mythologi NIOBEM PHORONEI filiam primam mulierem fuisse, cum quâ JUPITER consuevit, illumque ex eâ suscepisse ARGUM, qui PHORONEO in Regnum *Argorum* successit, & nomen suum urbi tribuit: quapropter natus est ARGUS ineunte Sæculo argenteo; nisi fortè malis dicere Mythologos ASTERIUM intelligere cum JOVEM dicunt; siquidem *Phœnicii* nomine JOVIS omnes Reges appellaverunt ex quo primum in *Græciam* venerunt cum CADMO & EUROPA, ad illud usque tempus, quo SESOSTRIS *Græciam* invasit, & HERCULES natus est; sed præsertim illos ex quibus nati sunt MINOS, PELOPS, LACEDÆMON, ÆACUS, & PERSEUS.

Quatuor priora Sæcula venerunt post DEUCALIONIS diluvium; quem quidam dicunt fuisse filium PROMETHEI JAPETHO prognati & fratris ATLANTIS: sed hic fuit alter DEUCALION: quandoquidem JAPETHUS pater PROMETHEI, EPIMETHEI, & ATLANTIS, *Aegyptius* fuit & frater OSIRIDIS, & DEUCALIONIS diluvio posterior fuit duabus Generationibus.

Jam *Græcorum* Chronologiam perduxì ad illa tempora usque quibus litteræ fuerunt primum usurpatæ, quibus primum arva culta, & frumentum satum, atque æs & ferrum in usum adducta fuerunt, quibus initium in *Europâ* habuerunt artes Fabrorum ferrariorum, lignariorum, Torno Opera sua conficiendum, laterariorum, lapicidarum, & figulorum; quibus urbes vallo circumcludi, Templâ exædificari, & Oracula in *Græciâ* celebrari coeperunt, quibus inventa est Ars navigandi, stellis iter monstrantibus & regentibus, atque adhibendi longas naves & velis instructas, & *Amphyktionum* confessus institutus; denique, usque ad prima *Græciæ* Sæcula, aureum, argenteum, æneum, & ferreum, & ad DEUCALIONIS diluvium, quod statim ante illorum initium accidit. Fieri nequit ut hæc Sæcula fuerint ante Metalla ista reperta & in usum adducta in *Græciâ*; quandoquidem ab illis nomen acceperunt: Diluvium OGIGIS accidisse non potest nisi unâ aut alterâ Generatione ante diluvium DEUCALIONIS aut non admodum ante; nam, apud gentes vagas, quales

quales tunc erant *Europæ* gentes, nulla poterat esse memoria rerum gestarum plusquam tribus aut quatuor Generationibus ante litteras primum usurpatas: Expulsio Pastorum ex *Aegypto*, quæ primam dedit occasionem migrandi ex *Aegypto* in *Græciam*, ibique domus & pagos construendi, vix antiquior est ELI & SAMUELE; siquidem ait MANETHO eos, coactos relinquere *Abarim* & ex *Aegypto* discedere, se per loca deserta recepisse in *Judæam* & *Jerosolymam* condidisse: Non credo, ut MANETHO, Pastores istos fuisse *Israelitas*, MOSE duce, sed potius *Canaanæos*, qui, cum *Abarim* reliquerunt, sese *Philisteis* sibi proximis immiscuerunt; attamen illorum aliqui possunt auxilium tulisse DAVIDI & SALOMONI, dum *Jerosolymam* & Templum condiderunt.

Rex creatus fuit SAUL (f), ut *Israelem* è manibus *Philisteorum* illum opprimentium eriperet; & secundo, ex quo Regnum adiverat, anno, *Philistei* in campum contra eum descenderunt cum triginta millibus currum, sex millibus Equitum, & tantâ peditum multitudine, ut aquaret numerum arena quæ est in *Maris* littore: equos *Canaanæi* habuerant ex *Aegypto*: tamen omnes *Aegypti* currus, quibus PHARAO persecutus est *Israelem*, fuerunt temporibus MOSES sexcenti, (Exod. XIV. 7). Ex magnis copiis, quibus *Philistei* SAULEM adorti sunt, colligendum videtur Pastores nuper *Aegypto* digressos illis se socios addidisse; fieri potest ut Pastores devicti fuerint atque ejecti ex maximâ *Aegypti* parte, & in *Abari* conclusi à MISPHRAGMUTHOSI ELI ad vitæ suæ finem spectante; ut eorum nonnulli ad *Philisteos* confugerint, & eos contra *Israelem* fortiores reddiderint ultimo ELI anno; ut aliqui è *Philisteorum* regionibus *Sidonem* migraverint, & hinc in *Asiam* in norem & *Græciam* enavigarint; ut deinde, sub initium Regni SAULIS, Pastores illi, qui adhuc erant in *Aegypto* à TETHMOSI vel AMOSI filio MISPHRAGMUTHOSIS ex *Abari* pulsi fuerint, & ideo frequentes ad *Philisteos* convenerint; atque ut, eventibus his

Chronologia Græcorum.

(f) 1. Samu. IX. 16, & XIII. 5. 19. 20.

CAP. I. occasionem dantibus, eorum aliqui, ut PELASGUS, INACHUS, LELEX, CECROPS, & ABAS cum sociis suis ex *Aegypto* in *Sidonem* & *Cyprum*; & hinc in *Asiam minorem* & *Graciam* enavigaverint, temporibus ELI, SAMUELIS, & SAULIS, & hoc pacto dederint initium mutuo *Sidonis* & *Graciae* commercio maritimo, antequam *Edom* à *Judeis* descisceret, & *Phœnicii* è *Mari Rubro* venire desinerent.

Rex *Arcadiae* & LYCAONIS pater fuit PELASGUS, secundum PHERECYDEM *Atheniensem*; LYCAON autem mortuus est paulò ante DEUCALIONIS diluvium; igitur fieri potest ut ejus pater PELASGUS in *Graciam* venerit duabus, circiter, Generationibus ante CADMUM, aut sub ultima ELI tempora: pueros immolabat LYCAON; & propterea ejus gens patèrque orti esse poterant ex *Aegyptiis* Pastoribus, & fortasse venerant ex *Heliopoli* & propinquis regionibus, ubi homines sacrificabant, antequam hunc morem AMOSIS abolevit. MIS-PHRAGMUTHOSIS pater AMOSIS magnam *Aegypti* partem à Pastoribus purgavit, & reliquos in *Abari* conclusit; non à verisimile alienum est multos tunc *Graciam* petiisse; nonnullos ex Regionibus *Heliopoli* proximis sub PELASGO; nonnullos ex *Mempbi* aliisque locis sub aliis Ducibus: & sic fortasse factum est, ut statim tam frequentes fuerint in *Graciâ Pelasgi*, qui diversa à *Gracis* linguâ loquebantur, & magno studio conati sunt in *Graciam* inferre mortuorum cultum.

Filius *Oceani* dicitur INACHUS, eò fortasse quod *Mare* in *Graciam* devenit: fieri potest, ut ex *Aegypto* cum sociis *Argos* migraverit ELI vivente, & confederit ad *Inachum* fluvium sic ab eo dictum, suumque Imperium reliquerit filiis PHORONEO, ÆGIALEO, & PHEGEO, temporibus SAMUELIS; etenim, CAR filius PHORONEI CERERI Templum *Megaridis* extruxit; & ideo fuit ERECHTHEO coequalis. PHORONEUS quidem *Argorum* Rex fuit, *Sicyonis* autem ÆGIALEUS, & hi duo hæc Regna fundaverunt; non desunt tamen Chronologi, qui ÆGIALEUM antiquiorem PHORONEO plusquam quingentis annis

annis faciant: sed ACUSILAUS (g), ANTICLIDES (h), & PLATO (i) PHORONEUM putant antiquissimum *Graciae* Regem, & APOLLODORUS (k) asserit ÆGIALEUM PHORONEI fratrem fuisse. Nullam reliquit prolem ÆGIALEUS, post quem adepti Regnum sunt EUROPS, TELCHIN, APIS, LAOMEDON, SICYON, POLYBUS, ADRASTUS, & AGAMEMNON, &c; atque Regnum à SICYONE nomen mutatum est. Discimus ex HERODOTO (l) APIM *Graciâ* linguâ esse EPAPHUM; & ex HYGINO (m) *Sicyonium* EPAPHUM ANTIOPAM gravidam reddidisse: sed recentiores *Graci* duo nomina (APIS, & EPAPHUS vel EPOPEUS,) ejusdem hominis in duos viros permutaverunt, & inter eos duodecim inferuerunt commentitios *Sicyonis* Reges, qui neque bella neque aliud quidquam memorabile facinus patnaverunt, quanquam annos quingentos viginti Regnum occupaverint, scilicet eorum quisque, rationibus adæquatis, annos tres supra quadraginta, & amplius. Rejiciamus hosce fictitios Reges, ad unum redigamus APIM & EPAPHUM; & invenlemus ÆGIALEUM eodem, quo frater PHORONEUS, tempore vixisse, ut res ipsa flagitat; nam, APIS vel EPOPEUS, & NYCTEUS LABDACI tutor occisi fuerunt in prælio circiter decimum SALOMONIS annum, ut jam diximus; & quatuor primi *Sycionis* Reges, ÆGIALEUS, EUROPS, TELCHIN, APIS, si singuli Regno potiti per annos viginti ponantur, præbent octoginta, circiter, annos; qui retroversum dinumerati à decimo SALOMONIS anno, monstrabunt ÆGIALEUM Regnum adiisse duodecimo SAMUELIS anno, circiter: quo ipso tempore PHORONEUS *Argis* regnare coepit. APOLLODORUS (n) vocat ADRASTUM Regem *Argorum*; HOMERUS (o) autem asserit illum primum regnavisse

If. Newtoni Opuscula. Tom. III.

Q

Si-

(g) Clem. Alex. Strom. 1. p. 321.

(h) Plin. 1. 7.

(i) Plato in Timæo.

(k) Apollodor. 1. 3. c. 1.

(l) Herodot. 1. 2.

(m) Hygin. Fab. 7.

(n) Apollod. 1. 3. c. 6.

(o) Homer. Iliad. 1. vers. 572.

CAP. I. *Sicyone* : adfuit primo bello *Thebano*. Nonnulli JANISCUM & PHÆSTUM ponunt inter POLYBUM & ADRASTUM; sed sine ullâ certitudine.

• Verisimile est LELEGEM cum sociis *Iaconiam* advenisse ELI vivente, atque temporibus SAMUELIS Regnum reliquisse filiis MYLETI, EUROTÆ, CLESONTI, & POLYCAONI. MYLES pistrinum ad triticum molendum confecit, & apud *Græcos*, primus ejuscemodi machinam excogitasse putatur; sed ante TRIPTOLEMUM floruit, & videtur ex *Ægypto* triticum & artifices arcessisse. EUROTAS MYLETIS frater, aut, juxta alios, filius, *Spartam* condidit, eique nomen fecit de nomine filiae suae SPARTÆ, quæ LACEDÆMONI nupsit & EURYDICEM peperit. CLESON fuit pater PYLÆ, qui SCIRONEM genuit; hic duxit filiam PANDIONIS ERICHTHEO prognati, & de Regno contendit cum NISO PANDIONIS filio & ÆGEI fratre, quod ÆACUS NISO adjudicavit. POLYCAON *Messeniam* invasit, quæ tunc solummodo pagos continebat, illi nomen dedit MESSENIS uxoris, & in eâ urbes ædificavit.

CECROPS è *Saide* urbe *Ægypti* primò *Cyprum*, & deinde *Atticam* invecus est: id accidere potuit SAMUELE vivente, per cujus vitam potuit ducere AGRAULEM filiam ACTÆI, & paulo post has nuptias in ACTÆI locum *Atticæ* Regnum suscipere, illudque relinquere CRANAO dum adhuc SAUL regnaret, aut cum DAVID Regno frui inciperet: nam, diluvium DEUCALIONIS accidit CRANAO thronum occupante.

Eodem, præter-propter, quo PELASGUS, INACHUS, LELEX, & ACTÆUS, tempore vixit OGYGES: hic in *Bœotia* regnavit, & suorum subditorum pars fuerunt *Leleges*; & ab eo, vel ab ejus filio ELEUSINO condita fuit ELEUSIS, in *Atticâ*, scilicet ædificatæ fuerunt aliquot casæ ex argillâ, quæ lapsu temporis in urbem creverunt. Scribit ACUSILAUS quòd PHORONEUS vixit ante OGYGEM, & quòd OGYGES floruit annis viginti supra mille ante primam Olympiadem, ut jam diximus. Sed ACUSILAUS erat *Argivus* & hæc fingeat ut dignitatis aliquid patriæ suæ adscisceret. *Ogygias Græci* res dice-

dicebant cum dicere volebant æquè antiquas ac prima rerum memoria, ad quæ tempora jam *Græcorum* Chronologiam perduximus. Fieri potest ut INACHUS fuerit ejusdem temporis ac OGYGES; sed ACUSILAUS & qui illum secuti sunt, hos septingentis annis antiquiores æquo fecerunt; quam computationem ut approbarent Chronologi, familias Regum *Argivorum* & *Sicyonensium* extenderunt, plures Principes coævus in Reges sibi succedentes mutaverunt, & familiæ Regum *Sicyoniorum* plures commentitios Reges inseruerunt.

Plures INACHO fuerunt filii, qui in diversas *Peloponnesi* partes regnaverunt, & urbes condiderunt: ex his fuerunt, PHORONEUS qui condidit *Phoronicum*, cui postea nomen *Argi* ex ARGO PHORONEI nepote; ÆGIALEUS, qui ædificavit *Ægialeam*, deinde *Sicyonem* à SICYONE nepote ERICHTHEI; PHEGEUS, qui *Phegeam* extruxit, postea *Psophidem* è PSOPHIDE filiâ LYCAONIS: & hæ fuerunt, antiquissimæ *Peloponnesi* urbes: deinde SISYPHUS filius ÆOLI & nepos HELLENIS condidit *Ephyram*, postea *Corinthum*; & AETHLIUS filius ÆOLI *Elidem* extruxit; ante quem CECROPS ædificavit *Cecropiam*, *Athenarum* arcem; & LYCAON condidit *Lycosuram*, quæ habita fuit vetustissima *Arcadiæ* Urbs; ejus autem filii, qui saltem fuerunt viginti quatuor, singuli singulas Urbes extruxerunt, præter natu minimum dictum OENOTRUM, qui patre mortuò adolevit, & cum populo suo in *Italiam* enavigavit, ibique urbes condere instituit & evasit *Latinorum* JANUS. Plures etiam filii nepotésque PHORONEO fuerunt, qui in diversis locis regnaverunt, & novas Urbes ædificaverunt; inter hos fuerunt CAR, APIS, &c. HÆMON autem PELASGI filius Rex fuit *Hæmonia*, postea dictæ *Thessaliæ*, in quâ Urbes statuit. Hæc divisio & subdivisio vehementer confusam reddidit priorum *Peloponnesiacorum* Regnorum Historiam, & ansam præbuit jactantioribus *Græculis* ea faciendi multo antiquiora quam reipsa sunt. Sed ex omnibus supra memoratis computationibus conficitur *Græcos* primùm humaniores redditos fuisse, & didicisse morari in domibus atque Urbibus, ac primas & antiquissimas Urbes

CAP. I. Urbes *Europæ* conditas fuisse vix ante duas aut tres Generationes ante quàm CADMUS è *Sidone* in *Græciam* migravit; & hisce rebus ansam dedisse perquàm probabile est expulsionem Pastorum ex *Ægypto* temporibus ELI & SAMUELIS eorūque frequentium adventum in *Græciam*: sed difficile est rectè disponere Genealogias & Chronologiam Sæculorum fabulorum *Græciæ*; & hæc meliùs examinanda relinquo.

Ante quàm *Phœnicii* introduxissent ritum mortuos inter Deos recensendi, *Græcis* erant in singulis urbibus Conventus Seniorum eas regentium, & locus, ubi Seniores & Populus Deum suum sacrificiis colebant; & si quando plures Urbes, communis salutis causâ, sub communi Conventu coibant, in aliquâ ex Urbibus erat *Prytaneum* aut Curia, ubi Concilium & Populus certis temporibus conveniebant publicæ salutis consulturi, communem Deum sacrificiis veneraturi, & nundinas celebraturi: Urbes, in quibus conveniebatur, *Græcè* dicebantur *ἄμωι*; Populi, *Communitates*, aut *Communitatis* Urbes; atque, tempore labente, cum plures ex hisce *ἄμωι* communis salutis causâ se invicem junxerunt convenientes sub uno Concilio, in aliquo ex istis *ἄμωι* *Prytaneum* statuerunt, ubi commune Concilium & Populus convenirent, consilia caperent, adorarent, mercarentur, epularentur; & quò tutior esset *ἄμωι* ille, vallis undique circumclusus erat & appellabatur, *ἡ πόλις*, civitas, urbs; & hæc, opinor, fuit origo Pagorum, Emporiorum, communium Conventuum, Templorum Vestalium, Epularum, & Nundinarum in *Europâ*: *Prytaneum*, *πυρὸς ταμῆων*, erat forum cum loco ad Dei cultum destinato, ubi super Altare ignis perpetuus ad sacrificandum asservabatur: ex verbo *ἑστία*, quod ignem significat, ortum est nomen *Vestæ*, quam denique Populus in Deam convertit, & sic factus est ignis adorator, ut erant antiqui *Perse*: cum autem Concilia illa cum finitimis bellum gerebant, Ducem habebant, qui toti exercitui imperabat, & eorum Rex evasit.

Sic à THUCYDIDE (p) discimus, quòd sub CECROPE & priscis Regibus ad THESEUM usque, Attica vicatim

(p) Thucyd. l. 2. p. 110. & Plutarch. in Theseo;

habitata semper fuit, & pagi singuli Magistratus suos suæque Chronologia Græcorum.
*Pritanea habebant; neque Regem consulebant nisi quando periculum imminabat; sed singuli seorsum rem suam publicam administrabant, & propria Concilia habebant, & etiam aliquando bella gerebant, ut Eleusini cum EUMOLPO contra ERECTH-
THEUM: sed THESEUS, vir prudens & potens, Regnum adeptus, ex aliis Urbibus Magistratus & Prytanea sustulit & omnes in unum Athenarum Concilium & Prytaneum coegit. PO-
LEMO à STRABONE (q) relatus, ait, quòd Attica comple-
tebatur centum septuaginta ἄμωι, inter quos erat Eleusis: & PHILOCORUS (r) quòd, cum Atticam terrâ marique Cares
& Boeoti divexarent, omnium primus CECROPS multitudinem,
(id est, centum septuaginta urbes,) in duodecim civitates coe-
git, quarum nomina erant, Cecropia, Tetrapolis, Epacria,
Decelia, Eleusis, Aphydna, Thoricus, Brauron, Cytherus,
Sphettus, Cephissia, & Phalerus; & quòd THESEUS duodecim
has civitates in unam, scilicet Athenas, contraxit.*

Neque Regni Argivorum origo multum huic dissimilis est; quandoquidem in PAUSANIA (s) legimus, quòd PHORONEUS filius INACHI primus in unam Rempublicam Argivos collegit, qui ad illud usque tempus dispersi fuerant, & ubicunque seorsum vitam egerant; locus autem, ubi primum convenerunt, dictus fuit Phoronicum, Urbs PHORONEI, & observat STRABO (t), quòd HOMERUS non urbes sed regiones appellat omnes, (paucis exceptis,) eas quas in Peloponneso fuisse memorat, quia illarum singule pluribus ἄμωι, aut liberis urbibus fœdere junctis constabant, ex quibus deinde nobiles urbes conditæ fuerunt & hominum frequentia celebrata: sic Argivi ex quinque civitatibus Mantinæam in Arcadiâ, & ex novem Tegeam confecerunt; ex totidem constabat Heræa à CLEOMBROTO aut CLEONYMO condita: sic pariter Ægium ex septem vel octo oppidis coaluit;

Q 3

ex

(q) Strabo l. 9. p. 396.

(r) Apud Strabonem l. 9. pag. 397.

(s) Paus. l. 2. c. 15.

(t) Strabo l. 8. p. 337.

CAP. I. ex septem Patræ; Dyme ex octo; sic denique Elis ex pluribus oppidis in unam civitatem convenientibus coorta est.

Affirmat PAUSANIAS (v) Arcadibus primum hominem fuisse PELASGUM, eundemque primum in illos regnavisse; & populum ignarum docuisse domos edificare; quibus se ab aestu, frigore, & pluviam defenderent: tegmina ex pellibus conficere, & glandes fageas comedere pro herbis & radicibus aliquando noxiis; ejusque filium LYCAONEM antiquissimam Græcorum Urbium condidisse. Afferit etiam, quod, LELEGE vivente, Lacedæmonii dispersi vicatim degebant. Igitur Græci domos & pagos edificare coeperunt viventibus PELASGO patre LYCAONIS, & LELEGE patre MYLETIS; idest, duabus aut tribus Generationibus ante diluvium DEUCALIONIS & CADMI adventum; hætenus (x) in silvis & speluncis habitaverant. Primæ domus ex argillâ fuerunt, donec fratres EURYALUS & HYPERBIUS eos docuerunt argillam in lateres durare, & hoc pacto ad ædificandum usurpare. Viventibus OGYGE, PELASGO, ÆZEO, INACHO, & LELEGE, coeperunt ex argillâ domos & pagos condere, quod facere docti fuerant à DOXIO filio COELI; cogere autem pagos in δήμος, & δήμος in civitates coeperunt viventibus LYCAONE, PHORONEO, ÆGIALEO, PHEGEO, EUROTA, MYLETE, POLYCAONE, & CECROPE.

Quando OENOTRUS filius LYCAONIS in Italiam Coloniam duxit, nactus est (y) regionem maximâ ex parte desertam; ac ne illam quidem, quæ incolebatur, magno hominum numero frequentatam; & quâdam ejus parte à Barbaris purgatâ, urbes parvas & crebras in montibus condidit, ut supra diximus: Urbes istæ vallorum munimento carebant; sed, cum Colonia crevisset, & locus eam deficere cœpisset, Coloni, gente Siculâ expulsa, multas urbes mœnibus cinxerunt, & in suam potestatem redegerunt totum illum agrum, quem annes duo, Liris

(v) Pausan. l. 8. c. 1. 2.

(x) Plin. l. 7. c. 56.

(y) Dionys. l. 1. p. 10.

& Tiberis terminant; intelligendum autem est has Urbes habuisse sua Concilia & Prytanea more Græcorum; siquidem ex DIONYSIO (z) discimus, quod novum Romæ Regnum, quale ROMULUS reliquit, constabat triginta Curiis aut Coetibus in triginta urbes distributis, quarum singulæ sacrum ignem in Curia Prytaneo adservabant, ubi Senatores ad Sacra perficienda, more Græcorum, conveniebant: At NUMA, Regno potitus, proprios Curiarum ignes suo loco non movit; sed unum ignem omnibus communem erexit Romæ: Roma igitur ante NUMAM Civitas completa non erat.

Arte navigandi eò perductâ, ut Phœnicii littora deferere inciperent, & per Mare Mediterraneum, astris iter regentibus, vela facere; probabile est eos detexisse Insulas Maris Mediterranei, & commercii gratiâ, in Græciam usque navigasse; idque factum fuisse non multò ante quàm JO filia INACHI ex Argis raperetur. Cares primum Græciam piraticis excursionibus infestam habuerunt; & propterea MINOS EUROPE filius magnam Classem instruxit & Colonias deduxit: etenim DIODORUS (a) refert ex Insulis Cycladibus illas, quæ minùs absunt à Cretâ, principiò desertas & incultas fuisse; sed MINOEM, cui magna Classis erat, plures Colonias à Cretâ deduxisse, & ex iis Insulis nonnullas cultoribus auxisse; & nominatim, Carpathum Insulam primam à MINOIS militibus occupatam fuisse: Syme deserta & inhabitata jacuit ad TRIOPEM usque, qui illuc cum Coloniâ sub CHTHONIO profectus est: Strongyle aut Naxus priùs à Thracibus habitata fuit vivente BOREA paulò ante expeditionem Argonautarum: Samos deserta primum erat, & tantummodò multis terriculosis belluis frequentata, donec MACAREUS homines in eam, ut in Chium Coloniâque invexit: Lesbos solitaria & inculta fuit, quousque navibus illuc XANTUS cum Coloniâ profectus est; Tenedos deserta fuit ad TENETEM usque, qui paulo ante bellum Trojanum à Troade in eam devectus est:

(z) Dionys. l. 1. p. 126.

(a) Diodor. l. 5. p. 224. 225. 240.

CAP. I. est: ARISTÆUS, qui uxorem duxit AUTONOEM CADMI filiam, Coloniam deduxit è *Thebis* in *Cæam*, Insulam antè inhabitatam: *Rhodus* Insula priùs dicebatur *Ophiusa*, quia serpentibus plena erat antè quàm PHORBAS *Argivus* Princeps illam petivit & serpentes destruxit; quod accidit SALOMONIS Regno ad finem vergente; & in cuius rei memoriam delineatus fuit in Coelis in constellatione *Ophiulchi*. Ex eo, quod hæ & aliæ plures Insulæ detectæ fuerunt, ortus est rumor de earum è Mari emersione. In Asiâ Delos emerſit, & Hierâ, & Anaphe, & Rhodus; ait (b) AMMIANUS: & PLINIUS (c); *Claræ jam pridem Insulæ*, Delos & Rhodos *memoriæ produntur enatæ*; *postea minores, ultra Melon Anaphe, inter Lemnum & Hellespontum Nea, inter Lebedum & Teon Halone, &c.*

Pariter, DIODORUS (d), inquit septem Insulas dictas *Æolias* inter *Italiam* & *Siciliam* desertas fuisse & habitatoribus destitutas, donec LIPARUS & ÆOLUS, ex Italiâ profecti paulo ante bellum *Trojanum*, eas coluerunt: & *Melitam* atque *Gaulum* vel *Gaudum* ultra *Siciliam* principio à *Phœniciis* frequentatas fuisse: idem refert de *Maderâ* ultra *freta*: scribit HOMERUS ULYSSEM invenisse *Ogygiam* Insulam nemoribus obductam & habitatam à solâ CALYPSO ejusque pedissequis, quæ in speluncâ, cum domibus carerent, ævum degebant; neque credi potest *Britanniam* & *Hyberniam* cultas fuisse antequàm *freta* transmitti cœperint.

Sicani crediti sunt primi *Siciliam* habitasse: illi condiderunt super montes pagulos aut oppidula; & singula oppida proprios Reges habuerunt; & sic in Regionem se extendebant antequàm sibi met ipsi latiora Regna sub communi Rege conficerent. Docet PHILISTUS (e) eos in *Siciliam* translatos ab oris *Sicani fluvii* Hispaniarum; & DIONYSIUS (f) *Sicanos esse gentem Hispanam, qui, à Liguribus fugati suas sedes in Siciliâ posuerant.*

Intelligit

(b) Ammian. l. 17. c. 7.

(c) Plin. l. 2 c. 87.

(d) Diodor. l. 5. p. 202. 204.

(e) Apud Diodor. l. 5. p. 201.

(f) Dionys. l. 1. p. 17.

Intelligit *Ligures*, qui HERCULI (g) ex expeditione in GERIONEM *Hispanum* revertenti, & per Alpes ex Galliis in *Italiam* transjicere conanti, restiterunt. Eo anno HERCULES in *Italiam* penetravit, & multas Gentes imperio subjecit, ac Urbem *Crotonam* condidit; & post (h) hyemem, cum navalis exercitus ex *Erythrâ* *Hispaniæ* venisset, in *Siciliam* transjecit, & ibi *Sicanos* reliquit: nam, viros ab urbibus devictis abstractos secum ad militiam per aliquod temporis spatium ducebat, & post fidelem operam in bellis conficiendis sibi alacriter navatam, in agro armis parto eos collocabat. Hic erat Ægyptius HERCULES, qui classem ingentem habebat, & SALOMONE vivente ad fretum usque navigavit, ubi, ut solebat, Columnas posuit, & GERIONEM domuit, ac deinde per *Italiam* & *Siciliam* in Ægyptum reversus est; quem veteres Galli quidem OGMIIUM, Ægyptii verò NILUM (i) dixerunt: Nam, *Erythra* & *Regio* in quâ GERION degebat, erant extra fretum. HERCULES iste, juxta DIONYSIUM, (k) EVANDRO cœqualis fuit.

II, qui primi *Cretam* coluerunt, auctore DIODORO (l), dicti fuerunt *Eteocretenses*; sed unde venerint, & quomodo in *Cretam* transvecti fuerint non docent Historiæ; deinde è *Graciâ* illuc navibus ivit *Pelasgorum* Colonia; & paulò post TEUTAMUS avus MINOIS illuc ex *Laconiâ* & ex agro *Olympiæ* in *Peloponneso* Coloniam *Dorienſium* deduxit: hæ diversæ Coloniae diversis linguis utebantur, frugibus, quas Terra sponte ferebat, vesciebantur, & sub antris & tuguriis tranquillam vitam agebant, quoad instrumenta ferrea inventa fuerunt sub ASTERIO filio TEUTHAMI; atque tandem in unum Regnum unamque gentem à MINOE compulsæ fuerunt: hic iis primus leges dedit, plures Urbes & naves extruxit, agriculturam & sationem introduxit, atque eo vivente *Curetes* in *Cretâ* & *Peloponneso*

Is. Newtoni Opuscula. Tom. III.

R

Ami-

(g) Dionys. l. 1. pag. 33. 34.

(h) Dionys. ibidem.

(i) Ptol. Hæphæst. l. 2.

(k) Dionys. l. 1. pag. 34.

(l) Diodor. l. 5. p. 230.

CAP. I. Amicos patris sui devicerunt. *Curetes* (m) puerorum sanguine SATURNUM placabant, & secundum BOCHARTUM (n), erant gente *Philistai*: EUSEBIUS autem ait *Cretam* nomen duxisse à CRETE *Curetum* uno, qui JOVEM aluit: sed, quæcunque demum fuerit hujus Insulæ origo, ea videtur culta à Coloniis, quæ, ad ASTERIUM & MINOEM usque, diversis linguis usæ sunt, ante quos duabus tantummodo aut tribus Generationibus illuc apulisse possunt; sed non antea, quandoquidem nondum illa Maria navibus erant frequentata.

Non multo prius *Phœnicii* *Cyprum* Insulam detexerant: siquidem ERASTOSTHENES (o) docet, quod principio *Cyprus* adeo nemoribus obducta fuit, ut coli nullo pacto posset, quæ primum ceciderunt, ut æs & argentum liquefacere, & deinde, cum tutè Mediterraneum Mare navigare cœpissent, idest, statim à Trojano bello, ut naves & classes totas conficerent: perspicientes autem ne sic quidem nemora destrui posse, copiam cuique fecerunt cædendi quantum nemoris liberet & sibi vindicandi solum illud, quod ita fuisset arboribus spoliatum. Neque minùs *Europa* principio silvis abundabat, quarum unâ, quæ *Hercynia* nuncupabatur, magna *Germania* pars occupabatur, siquidem JULII CÆSARIS temporibus in latum patebat toto novem dierum itinere, & quadraginta & amplius in longum: attamen *Europæ* nemora cedere cœperant hominibus locum facturi, ex quo ferrea instrumenta, vivente ASTERIO, usurpata sunt.

Omnia hæc sunt vestigia priorum Coloniæ, quæ navibus in *Europam* ejusque Insulas appulerunt: *Europa* videtur antea parum habitata à *Scythiis* JAPHETI posteris, qui è septentrionalibus *Ponti Euxini* littoribus venerant, errare soliti, domibus carentes, sese ab imbribus & belluis, virgultis & cavernis, defendentes: hujus generis fuerunt antra *Idæ* montis, in quibus

MINOS

(m) Ister apud Porphy. abst. l. 2. sect. 56.

(n) Bochart Canaan. l. 1. c. 15.

(o) Apud. Strab. l. 14. p. 684.

MINOS eductus & sepultus fuit; spelunca CACI & *Itala Cactomba* prope *Romam* & *Neapolim*, quæ posterioribus temporibus in sepulchreta conversæ fuerunt; *Syringes*, & plures aliæ *Cryptæ* quæ in clivis montium *Ægyptiorum* reperiuntur; specus *Troglodytarum* inter *Ægyptum* & *Mare Rubrum*; antra *Phæru- riorum* in *Africâ* de quibus meminit STRABO (p); specus, fenticeta, rupes, & loca excelsa ac subterranea, ubi *Israelitæ* se *Philistæorum* metu condebant sub SAULE (I. Samuel. XIII. 6). Sed nulla superest nunc Historia, quæ doceat quomodo tunc genus humanum vitam tolerabat.

Antiquitates *Libyæ* non multo vetustiores sunt antiquitatibus *Europæ*: ait enim DIODORUS (q), quod URANUS pater HYPERIONIS & avus HELII atque SELENES, scilicet AMMON SESACI pater, fuit primus totius hujus Regionis Rex, & populum, antea vagari solitum, in urbibus degere adegit: HERODOTUS (r) autem inquit totam *Mediam* per *Assyriis* descisceret, quod accidit anno ducentesimo sexagesimo septimo, circiter, post SALOMONIS interitum; & post hanc rebellionem sibi Regem creavisse, & *Ecbatanam* condidisse muris circumdatam, ubi Rex consideret; ea fuit prima urbs, quam illi moeniis circumspirent; anno, circiter, septuagesimo secundo post SALOMONIS mortem BENHADAD Rex *Syriæ* (s) habuit duos & triginta Reges in exercitu, quem contra ACHABUM duxit: & quando JOSUE *Canaan* Regionem subjecit, singulæ *Canaaneorum* Urbes proprio Rege gaudebant, ut Urbes *Europæ* antequam aliæ alias in potestatem redeissent; ex his autem Regibus unus ADONIBEZECUS Rex *Bezei* paulò ante septuaginta alios Reges domuerat (*Judic.* 1. 7). Itaque Urbes extrui ceptaverunt in illis Regionibus non multis ætatibus ante JOSUEM; quandoquidem Patriarchæ vagabantur & in tabernaculis vitam

R 2

duce-

(p) Strabo l. 17. p. 828.

(q) Diodor. l. 3. pag. 132.

(r) Herod. l. 1.

(s) Reg. I. XX. 16.

CAP. I. ducebant greges pastum agentes ubicunque libuerat, quoniam pascua *Phœnicie* non omnino dominis peculiaribus, ob hominum exiguum numerum, distributa erant. Primis regionibus tunc temporis habitatis tam pauci fuerunt Incolæ, ut quatuor Reges (t) ex oris *Sennaar* & *Elam* profecti invadere & exilare potuerint Gentes *Repbaim*, accolæ agri *Moab*, *Ammon*, *Edom*, & Regna *Sodoma*, *Gomorrae*, *Adamae*, atque *Seboim*; attamen *ABRAHAMUS* eos persecutus cum tercentis & duodeviginti viris illos devicit; neque majores copias *ABRAHAMUS* & reliqui Reges cogere potuerant. Adeo habitatoribus infrequens erat *Aegyptus* ante *MOSEM* natum, ut *PHARAO* de *Israelitis* loquens diceret (v), *Videtis populum filiorum Israelis nos numero & robore anteire*: & ne nimium augerentur & fortes evaderent, jussit ut pueri mergerentur.

Hæc sunt vestigia Terræ ab humano genere impleri incipientis paulo ante *ABRAHAM*i tempora; sic ea pagis occupari coepit & oppidis atque urbibus, quæ in Regna, principio minuscula, deinde majora, concreverunt, donec ortæ sunt Monarchiæ *Aegypti*, *Assyriæ*, *Babyloniæ*, *Mediæ*, *Persidis*, *Græciæ*, & *Romæ*, quæ priora magna Imperia cis *Indiam* fuerunt. Quintus à *PHALEG* fuit *ABRAHAMUS*; & totum hominum genus simul in *Chaldæa* sub *NOE* & filiis ejus ad *PHALEG* usque vixerunt: hætenus omnibus unus sermo, una Respublica, una Religio: deinde Terram partiti sunt, fortasse *NIMBRODI* rebellionē disturbati, & coacti deferere Turris *Babelis* ædificationem: hinc verò per Regionēs, quæ cuique obtigerant, diffusi sunt secum afferentes leges, mores, & sacra, quæ ab incunabulis didicerant, & quibus gubernati fuerant à *NOE* & ejus filiis ac nepotibus: hæ leges traditione delatæ fuerunt ad *ABRAHAMUM*, *MELCHISEDECUM*, *JOBUM*, & horum coævōs; & earum nonnullæ servatæ ab *Judicibus* orientalium Regionum: itaque dicit *JOBUS*, (x) quod

(t) Genes. XIV. Deuter. II. 9. 12. 19. -- 22.

(v) Exod. I. 9. 12.

(x) Job. XXXI. 11.

quod adulterium est crimen execrandum, quinimo scelus à *Judicibus* puniendum: & de Idololatriâ (y) inquit; *Si Solem, cum fulget, conspexi, aut Lunam, dum Lucem adipiscitur, & cor occulto gaudio subsultavit, aut manum osculatum est os meum, quod pariter esset scelus à Judicibus coercendum; etenim id esset desciscere à Deo, qui in excelsis est.* Cum de his rebus nulla fuerit controversia inter *JOBUM* & ejus Amicos, cenferi potest eos cum aliis illarum Regionum Incolis eandem Religionem coluisse. *MELCHISEDECHUS* fuit Sacerdos Dei altissimi, & ultrò decimas illi persolvit *ABRAHAMUS*, quod vix invitus fecisset, nisi unam eandemque Religionem ambo secuti fuissent. Eidem addicti principio *Chanaan*i pariter fuisse videntur, & in eâ mansisse usque ad mortem *NOIS*, & *ABRAHAM*i tempora: nam, *Jerosolyma* (z) antiquitus nuncupabatur *Jehus* & ejus Incolæ *Jebusæi*, qui *MELCHISEDECHO* Rege simul & Sacerdote utebantur; igitur gentes istæ post *MELCHISEDECHUM* mortuum sese ad falsos Deos colendos converterunt, quod etiam fecere posterī *ISMAELIS*, *ESAU*, *MOABI*, *AMMONIS*, & *ABRAHAM*i ex *CETURA*: quin & *Israelitæ* ipsi multum ad hanc rebellionem proclives fuerunt: & fieri potest ut *THARES* ex *Ur Chaldaeorum* digressus adiret *Haran* petens Regionēs *Canaanæorum*, & deinde *ABRAHAMUS* *Haran* deseruerit & in *Canaanæorum* Regionēs venerit ideo ut vitarent cultum falsorum Numinum, qui temporibus illis in *Chaldæa* initium duxit, & inde quoquoersum erupit; nondum tamen in *Canaanæam* penetraverat. Plures ex legibus & præceptis, in quibus tota primæva Religio versabatur, leguntur in *JOB*i libro Cap. I. Vers. 5; & Cap. XXXI.; hujus generis sunt, *Deum non blasphemare*; *Solem, Lunam non colere*; *hominem non obtruncare*; *non furari*; *non mæchari*; *divitiis non confidere*; *inopes & pupillos non opprimere*; *execrationibus hostes non prosequi*; *eorum in ortuniis non lætari*, *amicè in quemquam agere*; *hospitalitatem exercere*; *misericordem se præbere*:

R 3

(y) Job. XXXI. 26.

(z) Chron. XI. 4. 5. Judic. I. 21. II. Samuel. V. 6.

CAP. I. *bere; opem ferre pauperibus & egenis; Judices agnoscere.* Ecce morum disciplinam & Religionem primis sæculis vigentem, quam adhucdum *Judæi Præcepta filiorum Nois* appellant; Ecce Religionem *Mosis & Prophetarum*, quam duo summa præcepta complectuntur; nempe, *dilige Dominum Deum tuum toto corde, totâ animâ, totâ mente; dilige Proximum tuum tanquam temetipsum*; Ecce Religionem à *Mose* præscriptam tum peregrino incircumciso, qui erat intra portas *Israelis*, tum *Israelitis* ipsis: Ecce primigeniam *Judæorum*, *Christianorumque* Religionem, quæ debet esse constans omnium gentium Religio, cum tota tendat ad honorem Dei & hominum utilitatem: & *Moses* præterea jussit, ut misericordia *Brutis* etiam impertiretur, ita ut neque *sanguis eorum in escam cederet*, neque *caro iis viventibus & adhuc sanguine plenis avelleretur*; neque *sanguinis causâ necarentur aut suffocarentur*; sed, *si cibi gratiâ obtruncarentur, sanguis diffuere & in terrâ dilabi sineretur*, (Genes. IX. 4. & Levitic. XVII. 12. 13.) Hæc Lex *Mose* antiquior est, siquidem data fuit *Noi* ejusque filiis multò ante *Abrahamum*; quapropter *Apostoli & Seniores* in Concilio *Jerosolymæ* coacto, dum *Gentiles* à circumcissione & *Mosis* legibus immunes renuntiarent, eximiam habuerunt legem, quâ cavetur *ne quis sanguine aut animantibus suffocatis vescatur*, tanquam antiquissimam, & cui *Deus* subjecerat non solos *Abrahami* filios, sed *Gentes* omnes, quæ simul in *Sennaar* sub *Noe* degebant; & ejusdem generis ea lex est, quâ homines vetantur *edere quidquid Idolis aut falsis Diis oblatum fuerat, & scortari*. Igitur credere *Mundum formatum ab uno summo Deo eum regente; illum diligere & colere; parentes honore prosequi; proximos tanquam nosmetipsos amare; & in Bruta non sevire*, Religio est omnium antiquissima: & exordium *Litterarum, Agriculturæ, Navigationis, Musicæ, Artium & Scientiarum, Metallorum, Fabrorum ferrariorum & lignariorum, Domuum & Urbium* in *Europâ* vetustius non est temporibus *Helii & Samuelis* atque *Davidis*; ante quos *Terra* tam paucis hominibus culta erat, & tam nemoribus impedita, ut *Genus humanum* non adeò vetustius esse possit quàm in *Sacris Litteris* legimus.

CHRO-

CHRONOLOGIA VETERUM REGNORUM EMENDATA.

CAPUT II.

De Ægypti Imperio.

ÆGYPTII antiquitus magnum & diuturnum Imperium sub Regibus *AMMONE, OSIRIDE, BACCHO, SE-SOSTRI, HERCULE, MEMNONE, &c.* se habuisse jactabant, quod ad *Orientales* quidem plagas, *Indiis*, ad *Occidentales* autem *Oceano Atlantico* finiebatur, & gloriarum atque jactantiæ pleni, illud aliquod annorum millibus *Mundo* vetustius fecerunt: jam *Ægypti* Chronologiam, conferendo res *Ægyptiacas* cum rebus *Græcis & Hebræis* eodem tempore gestis, corrigere & emendare tentemus.

Duas mulieres adamavit *VENEREM & ARIADNAM* ille gentium domitor *BACCHUS*: *VENUS* fuerat amasia *ANCHISÆ & CINYRÆ* atque mater *ÆNEÆ*; qui omnes ad *Trojanam* cladem usque vitam produxerunt: & qui ex *BACCHO & ARIADNA* prognati sunt, inter *Argonautas* fuerunt, ut supra fuit ostensum: quocirca magnus *BACCHUS* unâ tantummodo Generatione floruit ante *Argonautarum* expeditionem.

BAC-
CHUS

CAP. II. CHUS iste (a) Mari potens fuit Victor, Orientem versus, ad *Indias* usque progressus est, unde triumphans rediit; exercitum ultra *Hellepontum* transvexit; *Thraciam* Imperio suo adjecit, ubi musicem, poesim, & saltationem introduxit; LYCURGUM *Thraciae* Regem, & PENTHEUM CADMI nepotem obtruncavit; THAROPI Regnum LYCURGI dedit, & OEAGRO THAROPIS filio unam ex suis Cantatricibus, quam *Græci* CALLIOPEM dixerunt; ex OEAGRO & CALLIOPE natus est ORPHEUS, qui cum *Argonautis* navigavit: quocirca BACCHUS hic vixit eodem tempore, quo SESOSTRIS; & cum uterque fuerit Rex *Aegypti*, Mari potens, Regnorum debellator magnus, ad *Indias* & *Thraciam* usque victorias protulerit, BACCHUS & SESOSTRIS unus idemque Vir fuerint necesse est.

Veteres *Græci*, qui de Diis fabulas commenti sunt, narra-
verunt IÖ filiam INACHI, raptam & in *Aegyptum* abductam, eva-
fisse ISIDEM *Aegyptiorum*; atque APIM filium PHORONEI
post mortem factum fuisse Deum SERAPIM: nonnulli etiam affir-
mant EPAPHUM fuisse filium IUS. SERAPIS & EPAPHUS
iidem sunt ac OSIRIS; quapropter ISIS & OSIRIS, ex vete-
rum *Græcorum*, qui fabulas de Diis effinxerunt, sententiâ, non
vixerunt plusquam duabus vel tribus Generationibus ante expedi-
tionem *Argonautarum*. DICÆARCHUS, ut refert Scholiastes
APOLLONII, (b) eos facit duabus Generationibus antiquiores
SESOSTRI; ait enim, quod, post ORUM filium OSIRIDIS
& ISIDIS, Regno potitus est SESONCHOSIS. Secutus videtur
sententiam Incolarum *Naxi*, qui asseruerunt BACCHUM fuisse
duabus Generationibus ante THESEUM, & qui idcirco duos
MINOES duasque ARIADNAS commenti fuerunt; nam, in eo
consentit omnis Antiquitas, quod BACCHUM & OSIRIM unum
eundemque Regem *Aegypti* fuisse confitetur: neque *Græci* ne-
que *Aegyptii* in hoc dissentiant; atque nonnulli ex veteribus Fabu-
larum scriptoribus, ut EUMOLPUS & ORPHEUS (c), OSIRIDI
nomen

(a) Vide Hermippum apud Athenæum. l. 1.

(b) Argon. l. 4. v. 272.

(c) Diodor. l. 1. p. 7.

nomen DIONYSI & SIRII tribuerunt. Rex totius *Aegypti* fuit OSIRIS & magnus populorum domitor, & *Hellepontum* vivente TRIPTOLEMO transjecit, *Thraciam* in potestatem redegit, & ibi LYCURGUM obtruncavit; quapropter ejus expeditio cum magni BACCHI expeditione coincidit. OSIRIS, BACCHUS, & SESOSTRIS eodem ferè tempore vixerunt, &, secundum Hif-
toricos, omnes fuere totius *Aegypti* Reges, THEBÆ urbs eorum Regni princeps fuit, omnes hanc urbem ornaverunt, & fuerunt terrâ marique potentes; omnes domuerunt multas Gentes, Re-
giones *Asiæ* ad *Indias* usque sibi subjecerunt; omnes *Hellepontum* transmiserunt, & in hoc Mari ferè copias suas amiserunt; omnes *Thraciam* imperio suo adjecerunt, & eam victoriarum finem esse volentes inde in *Aegyptum* reversi sunt; omnes in Regionibus devictis columnas cum inscriptionibus posuerunt; unde conficitur hos omnes fuisse unum eundemque Regem *Aegypti*, qui à SESA-
CO differre non potest. In totam *Aegyptum*, (cum totam dico intelligo etiam *Thebaidem*, *Æthiopiam*, & *Libyam*) unus Rex dominatus primùm est post expulsionem Pastorum, qui in infe-
riorem *Aegyptum* regnaverunt; & SESA CUS primus *Syriam*, *Indias*, *Asiam minorem*, & *Thraciam* domuit; atque Sacræ Lit-
teræ nullum admittunt *Aegyptium*, qui ante Regem hunc *Palæsti-*
nam subegerit.

THYMÆTES, (d) qui eodem, quo ORPHEUS, tempore vixit, & de BACCHI gestis antiquissimo sermone & litteris scrip-
sit carmen dictum *Phrygium*, affirmat in BACCHI exercitu fuisse *Libyas* mulieres, & inter eas MINERVAM natam prope *Tritonem* *Libyæ* fluvium, & BACCHUM hominibus, MINERVAM autem foeminis imperitavisse. Hanc DIODORUS (e) appellat MYRINAM, & fuisse dicit *Libycarum* Amazonum Reginam, & narrat quod ea domuit *Atlantides* & *Gorgones*; & deinde foedus fecit cum ORO filio ISIDIS, quem ob id ipsum pater OSIRIS vel BACCHUS ad illam miserat; ac, cum per *Aegyptum*
Is. Newtoni Opuscula. Tom. III. S transi-

(d) Apud Diodor. l. 3. p. 140.

(e) Diodor. l. 3. p. 131. 132.

CAP. II. transivisset, *Arabes*, *Syrios*, *Cilicēsq̃ue* subjecit, atque *Pbrygiam*, videlicet in *BACCHI* exercitu, ad Mare *Mediterraneum* usque transmeavit; sed in *Europam* veniens interfecta fuit unā cum multis mulieribus suis à *Thracibus* & *Scythis*, quorum duces erant *SIPYLUS Scythæ*, & *MOPSUS Thrææ*, quem *LYCURGUS Thraciæ* Rex in exilium miserat. Hic est *LYCURGUS* ille, qui obstitit *BACCHO Hellepontum* transfretare volenti, & paulò post ab eo devictus fuit & obtruncatus; sed postea *BACCHUS* repulsus fuit à *Græcis* duce *PERSEO*, qui plures ex ejus mulieribus interemerunt, auctore *PAUSANIA*, (f) & socios habebant *Scythas* & *Thraces* sub *SIPYLO* atque *MOPSO*: clades hæc & rebellio fratris *DANAI* in *Ægypto* finem victoriis ejus imposuerunt: & domum repetens homines suos partim reliquit in *Colchide* & ad *Caucasum* montem sub *ÆETE* & *PROMETHEO*; mulieres autem circa *Thermoñtis* oras non longè à *Colchide* sub novis Reginis *MARTHESIA* & *LAMPETO*: quandoquidem *DIODORUS* (g) verba faciens de *Amazonibus*, quæ ad *Thermodontem* confederant, ait eas initio *Libyam* coluisse & dominatas esse in *Atlantides*, atque, finitimos invadendo, Regiones ad *Europam* usque sibi subjecisse: & *AMMIANUS* (h) narrat veteres *Amazones*, cum per multas Gentes sibi viam fecissent, *Atheniensibus* bellum intulisse, & magnâ cæde acceptâ prope *Thermodontem* se recepisse: *JUSTINUS* (i) autem, quòd primùm, (intelligit quòd primùm ad *Thermodonta* venerunt,) his *Amazonibus* fuerunt duæ Reginae, quæ genitas se *MARTE* prædicabant; & quòd hæ, majore parte *Europæ* subactâ, *Asiæ* quoque nonnullas civitates occupavere, regnante scilicet *MINERVA*, atque deinde partem Exercitus cum ingenti prædâ domum dimiserunt sub novis Reginis supra memoratis; & quòd postea, cum & *MARPESIA* Regina fuisset interfecta, in hujus locum ejus filia *ORITHYA* Regno successit, post quam *PENTHESILEA* Regno potita est; & quòd

(f) Pausan. l. 2. c. 20. p. 155.

(g) Diodor. l. 3. p. 130. & Schol. Apollonii l. 2.

(h) Ammian. l. 22. c. 8.

(i) Lib. 2. c. 4.

quòd *THESEUS* coepit & uxorem duxit * *ANTIOPAM* sororem *ORITHYÆ*. *Amazonibus* bellum intulit *HERCULES*; & *Amazones Trojano* bello interfuerunt, *ORITHYA* & *PENTHESILEA* Regnum tenentibus. Quapropter *Amazones* in *Europâ* atque *Asiâ* prima bella gefferunt, & juxta amnem *Thermodonta* confederunt unâ dumtaxat Generatione ante facinora *HERCULIS* & *THESEI*; duabus autem ante bellum *Trojanum*: atque ita eodem tempore, quo accidit *SESOSTRIS* expeditio. Cum verò belligeraverint viventibus *ISIDE* & *Oro* ejus filio, & fuerint pars Copiarum *OSIRIDIS* aut *BACCHI*; hinc aliud oritur argumentum; cur *OSIRIDEM* & *BACCHUM* coævus faciamus, & hosce tres ad unum *SESACUM* redigamus.

Inter *JOVIS* filios *OSIRIDEM* & *BACCHUM* *Græci* recensent; apud *Ægyptios* autem *JUPITER* dicitur *AMMON*. *MANETHO* in undecimâ & duodecimâ ex *Dynastiis* suis, (ut afferunt *AFRICANUS* atque *EUSEBIUS*, quatuor hos *Ægypti* Reges unum post alium Regno potitos fuisse dicit, scilicet, *AMMENEMEM*, *GESONGESEM* vel *SESONCHORIM* filium *AMMENEMIS*, *AMMENEMEM* qui ab Eunuchis suis interfectus fuit, & *SESOSTRIS* qui sibi totam *Asiam* & *Europæ* partem subjecit: *Gesongesem* & *Sesonchorim* mendosè scripsit pro *Sesonchosi*; atque horum quatuor Regum duo primi, *AMMENEMES*, & *SESONCHOSIS*, iidem sunt qui duo postremi, *AMMENEMES*, & *SESOSTRIS*, videlicet, *AMMON*, & *SESACUS*: quandoquidem docet *DIODORUS* (k) *OSYRIDEM Thebis* condidisse magnificum Templum in honorem parentum suorum *JOVIS* & *JUNONIS*, & alia duo in honorem *JOVIS*, alterum quidem latius in honorem *JOVIS URANII*, alterum angustius in honorem patris sui *JOVIS AMMONIS*, qui in urbe illâ regnaverat: & *THYMÆTES* (l) supra memoratus, qui eodem, quo *ORPHEUS*, tempore vixit, disertis verbis scribit patrem *BACCHI* fuisse *AMMONEM* Regem, qui dominatus fue-

S 2

rat.

* *HIPPOLITEM* ait *JUSTINUS*.

(k) Diodor. l. 1. p. 9

(l) Apud Diodor. l. 3. p. 147.

CAP. II. rat in *Libyæ* partem, id est, Regem *Ægypti*, qui ditione tenuerat illam *Libyæ* partem, quæ antiquitus *Ammonia* fuit nuncupata. STEPHANUS ait (m) *Πασα ἡ Λιβυή ἔως ἐκλήτετο ἀπὸ Ἀμμωνος. Tota Libya dicebatur antiquitus Ammonia ab AMMONE*: hic est ille Rex *Ægypti*, è cuius nomine *Thebis* accessit nomen *No-Ammon* vel *Ammon-No*, urbs AMMONIS; illam *Græci* dixerunt *Diospolim*, urbem Jovis AMMONIS: eam SESOSTRIS eximiis ædificiis ornavit, & dixit ex patris nomine: ab eodem Rege (n) fluvijs dictus *Ammon*, populi vocati *Ammonii*, & (o) promontorium *Ammonium* in *Arabia felice* nomina sua duxerunt.

Inferior *Ægypti* pars, cum quotannis à *Nilo* inundaretur, vix habitata fuit ante triticum inventum, quod eam utilem reddidit: Rex autem ille, qui eam hoc invento primus Incolis auxit, fortasse Rex urbis *Mesir*, ubi postea *Memphis* condita fuit, videtur post mortem adoratus fuisse à suis subditis sub Bovis aut Vituli specie pro merito illo; nam, hæc urbs, quæ sita erat in loco ad Incolis implendam inferiorem *Ægyptum* aptissimo, & quæ duabus partibus duas *Nili* ripas occupantibus constabat, videtur nomen *Misraim* Conditori & populo præbuisse; nisi malis nomen hoc referre duobus populis, quorum alter supra, alter intra *Delta* degebat: & sic se habuisse puto inferiorem *Ægyptum*, donec domita fuit à Pastoribus vel *Pheniciis*, qui JOSUEM fugiebant, & qui deinde ab *Æthiopibus* devicti sese in *Africam* & alia loca receperunt; etenim apud eos memoriâ prodebatur nonnullos ex illis *Africam* petiisse; quod confirmat AUGUSTINUS (p) afferens *Africanam* plebem, interrogatam quid esset, respondere solitam, sumus *Chanani*, id est, *Canaanæi*. En ejus verba: *Interrogati Rustici nostri, quid sint, Punicè respondentes Chanani, corruptâ scilicet voce sicut in talibus solet, quid aliud respondent quam Chanaanæi?* PROCOPIUS (q) etiam verba facit de colum-

(m) Stephan. in *Αμμωνία*.

(n) Plin. l. 6. c. 18.

(o) Ptol. l. 6. c. 7.

(p) August. in. in expof. Epift. ad Roman. sub initio.

(q) Procopius de bello Vandal. l. 2, c. 10.

Iumnis duabus sitis in eâ parte *Africa*, quæ ad Occidentem vergit, in De Imperio Ægyptiorum. quibus erant Inscriptiones testantes populum illum esse è gente *Canaanæorum* qui JOSUEM fugerant: & EUSEBIUS (r) docet *Canaanæos* illos, qui fugati fuerant à filiis *Israelis* in *Africa Tripolim* condidisse; & *Gemara Jerosolymæ* (s) *Gergesæos* JOSUEM fugientes in *Africam* devenisse: illorum fugam refert PROCOPIUS his verbis: *ἐπὶ δὲ ἡμᾶς ὁ τῆς ἱστορίας λόγος ἀντὶ τοῦ ἡγαγεῖν ἐπὶ ἀνάγκης εἰπεῖν ἀνωθεν, ὅθεν τε τὰ Μαυριτίων ἔθνη ἐς Λιβύην ἦλθε, καὶ ὅπως ἐκλήτετο. Ἐπειδὴ Ἑβραῖοι ἐξ Αἰγύπτου ἀνεχώρησαν καὶ ἀρχὴ τῶν παλαιστίνης ὁρίων ἐγένετο. Μᾶστις μὲν σοφὸς ἀνὴρ, ὃς αὐτὸς τῆς οὐδὲ ἡγήσατο, θνήσκεῖ. Διαδέχεται δὲ τὴν ἡγεμονίαν Ἰνσῆς ὁ τε Ναυὴ παῖς. ὅς ἐς τὴν παλαιστίνην τὸν λαὸν τῶν ἐισήγαγε καὶ ἄρετὴν ἐν τῷ πολέμῳ κρείσσω ἢ κατὰ ἀνδρώπε φύσιν ἐπιβέβημένος; τὴν χώραν ἔχει καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα κατασφραγίζοντας, τὰς πόλεις εὐτελῶς παρεστησάτο ἀνίκητος τε παντὶ πᾶσιν ἐδόξεν εἶναι. τῷ δὲ ἡ ἐπιθαλασσία χώρα, ἐκ Σιδῶνος μέχρι τῷ Αἰγύπτῳ ὁρίων, φοινίκη ξύμπαστα ὀνομάζετο. βασιλεὺς δὲ εἰς τὸ παλαιὸν ἐφενεσκεῖ, ὡς περ ἅπαντι ὁμολόγηται, οἱ φοινίκων τὰ ἀρχαιότατα ἀνεγράφατο. ἐνταῦθα ὡκύντο ἔθνη πολυανθρωπώτατα, Γεργεσίῳι τε καὶ Γεζεσίῳι, καὶ ἄλλα ἅτλα ὀνόματα ἔχοντα οἱ δὲ αὐτὰ ἡ τῶν Ἑβραίων ἱστορία κληεῖ. ὧς, ὁ λαὸς ἐπεὶ ἀμυχὸν τι χρεῖμα τὸν ἐπιπλοῦν στρατηγὸν εἶδον. ἐξ ἡδὼν τῶν πατρίων ἐξαναστάντες π' Αἰγύπτῳ ὁμῶς ὕστερ ἐχώρησαν. ἐνθα χώρον ἔδεναν τοῖσιν ἱκανὸν ἐνοικῆσαι εὐρόντες, ὅτε ἐν Αἰγύπτῳ πολυανθρωπία ἐκ παλαιῶν ἦν. ἐς Λιβύην μέχρι Σήλων τῶν Ἡρακλέους ἔχον, ἐνθαῦθα τε καὶ ἐς ἐμὲ τῇ φοινίκων φοινίχῃ με οἱ κύνονται. Quando ad Mauros nos historia deducit, congruens est nos exponere unde orta gens in Africa sedes fixerit. Quo tempore egressi Ægypto Hebræi jam prope Palestina fines venerant, mortuus ibi MOSES, vir sapiens, dux itineris, Successor imperii factus JESUS NAVÆ filius intra Palestinam duxit popularium agmen; & virtute usus supra humanum modum terram occupavit, Gentibusque excisis urbes ditionis suæ fecit, & invicti famam tulit. Maritima ora, quæ à Sidone ad Ægypti limitem extenditur, nomen habet Phenices. Rex unus (Hebræis) imperabat ut omnes, qui res Phenicias, scripsere consentiunt. In eo tractu numerosæ gentes erant, Gergesæi, Jebusæi, quosque aliis nominibus Hebræorum annales memorant. Hi homines, ut impares se venienti Im-*

(r) Eusebius Chron. l. 1. p. 117.

(s) Gemara ad tit. Shebijth. cap. 6.

CAP. II. peratori videre, derelicto patriæ solo ad finitimam primùm venerunt Ægyptum, sed ibi capacem tantæ multitudinis locum non reperiunt, erat enim Ægyptus ab antiquo fecunda populis, in Africam profecti, multis conditis urbibus, omnem eam, HERCULIS columnas usque, obtinuerunt: ubi ad meam ætatem, sermone Phœnicio utentes, habitabant. Ex oratione & summâ paupertate Maurorum, quas PROCOPIUS etiam describit, & ex eorum ignorantia negotiationis & rerum nauticarum intelligere licet eos ex Canaanais ortos fuisse & Africam coluisse antequam Tyrii mercatores eò delati fuerunt. Hi Canaanai, ex Oriente venientes, tentoria sua magnâ frequentia in Inferiore Ægypto tetenderunt TIMAO Regnum obtinente, ut MANETHO (t) scribit; & facillè Regione illâ potiti sunt, ubi, munito Pelusio, cui tunc erat nomen Abari, Regnum fundaverunt, & in eam dominati sunt sub propriis Regibus SALATI, BEONE, APACHNA, APOPHI, JANIA, ASSI, & aliis serie continuâ. Interea superior Ægyptus, quæ dicebatur Thebais, &, secundum HERODOTUM (v), Ægyptus, & in Sacris Litteris Patbros Regio, sub aliis Regibus erat, degentibus fortasse Copto, Thebis, Thi, Syene (x), Patbro, Elephantide, Heracleopoli, Mesir, & in aliis magnis urbibus, quousque aut se mutuò domuerunt, aut ab Æthiopibus in potestatem redacti fuerunt: nam, tunc temporis civitates magnæ fiebant, cum Imperii alicujus sedes erant: sed, procedente tempore, unus ex his Regibus ceteros omnes domuit, & Pastores longo bello profectus est, qui tandem sub MISPHRAGMUTHOSI, & hujus filio AMOSI, qui dictus quoque fuit TETHMOSIS, TUTHMOSIS, & THOMOSIS, ex Ægypto pulsi fuerunt, & coacti fugâ evadere in Africam, Syriam, & alia loca: sic Ægyptus tota in unum coaluit Imperium, quod postea in sanè magnum crevit sub proximis Regibus AMMONE & SESACO. Victor ille Populus Deos Pastorum, quos devicerat &

(t) Manetho apud Joseph. cont. Appion. l. 1. p. 1039.

(v) Herodot. l. 2.

(x) Jerem. XLIV. 1. Ezech. XXIX. 14.

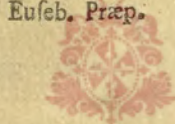
expulerat, non coluit, sed eorum Religionem, quâ homines imolabantur, abolevit, (y) &, more tunc solemni, proprios Reges inter Deos retulit, qui novum Ægyptiorum Regnum fundaverant, Imperii Historiam inchoans à Regnis & facinoribus Deorum & Heroum suorum: hinc eorum Dii AMMON & RHEA, vel URANUS & TITÆA; OSYRIS & ISIS; ORUS & BUBASTE; & TOTHUS, qui fuit illis à secretis; & Duces HERCULES & PAN; & Classibus Præfectus JAPETUS, NEPTUNUS, aut TYPHON, omnes Thebani fuerunt & post Pastorum expulsionem floruerunt. HOMERUS Thebas in Æthiopiâ statuit, atque Æthiopes prodebant (z) Ægyptios esse Coloniam ab OSIRIDE Æthiopiâ Ægyptum deductam, & hinc factum esse ut plures leges in Ægypto usurpatæ eadem essent quæ Æthiopum; Ægyptiosque ab Æthiopibus accepisse morem Regum suorum inter Deos recensendorum.

Quando JOSEPHI fratres apud eum in Ægypto morati sunt, unâ mensâ seorsum ipsi usi sunt, alterâ JOSEPHUS, alterâ denique Ægyptii ad epulas vocati, nam, Ægyptiis non licebat panem cum Hæbræis comedere; id enim Ægyptiis abominandum erat (Genes. XLIII. 32.). Ægyptii isti, qui JOSEPHI convivio interfuerunt, erant ex PHARAONIS Aulicis; igitur Rex ille & ejus Aulici tunc temporis non erant Pastores, sed Ægyptii germani; & Ægyptii isti panem edere cum Hæbræis eidemque mensæ accumbere abominabantur; ac de Ægyptiis & iis qui eidem Regi parebant paulò infra dicitur, quod omnes Pastores Ægyptii abominantur: quapropter tunc in Ægyptum Ægyptii non Pastores dominabantur.

Postquàm JACOB & ejus filii in Ægyptum descenderunt, JOSEPHUS vixit septuaginta annos, & semper Ægyptiis Regibus gratus fuit: anno autem sexagesimo quarto post JOSEPHI mortem MOSES jam natus erat; & inter Jo-

(y) Manetho apud Porphyrium *περί ἀποχρῆς* l. 1. sect. 55. & Euseb. Præp. l. 4. c. 16. pag. 155.

(z) Diodor. l. 3. pag. 101.

CAP. II. JOSEPHI mortem ac MOSIS nativitatem surrexit novus Rex in *Aegyptum*, qui JOSEPHUM non noverat, (Exod. I. 8.). Sed neque Rex hic *Aegypti* ex Pastoribus erat; etenim vocatus fuit *Pharao*, (Exod. I. 11. 22.); & MOSES dixit ejus successor, quod, si populus *Israelis* immolaret victimas in terrâ *Aegypti*, immolaret abominationem *Aegyptiorum* ante eorum oculos, & *Aegyptii* *Israelem* lapidibus obruerent, (Exod. VIII. 26.), id est, immolarent oves aut boves contra *Aegyptiorum* Religionem. Igitur Pastores in *Aegyptum* dominati non sunt, dum ibi moratus est *Israel*; sed, aut ex *Aegypto* pulsi fuerant antequàm illuc *Israel* adventaret, aut in *Aegyptum* ingressi sunt postquàm MOSES illic *Israelem* eduxit; quod postremum verum esse debet, si, ut MANETHO affirmat, ex *Aegypto* pulsi fuerunt paulò antequàm SALOMONIS Templum conderetur.

Ait DIODORUS (a) in quadagesimo ex libris suis, quod olim fuerat in *Aegypto* magna vis advenarum ex variis gentibus, qui peregrinis ritibus & caeremoniis Deos suos venerabantur, quapropter ex *Aegypto* pulsi fuerunt, & post magnos labores sub DANAÏ, CADMO, & aliis eximiis Ducibus in *Græciam* & alia loca venerunt; sed plerique *Judæam* petierunt, quæ Regio non longè abest ab *Aegypto*, & tunc deserta erat & incolis destituta, Duce MOSE quodam prudenti & forti viro, qui, Regionis potitus, inter cetera *Jerosolymam* ac Templum condidit. DIODORUM hic fallit *Israelitarum* origo, ut antea MANETHONEM fefellerat; confundit enim *Israelitarum* fugam in desertum Duce MOSE, cum Pastorum fugâ in *Phaniciam* & *Africam* sub MISPHRAGMUTHOSI & ejus filio AMOSI; & nescit *Judæam* à *Canaanæis* habitatam fuisse antequàm MOSES illuc iret: sed, quidquid sit, innuit Pastores ex *Aegypto* pulsos fuisse ab AMOSI paulò antequàm *Jerosolyma* Templumque conderentur, & post multos labores eorum nonnullos sub CADMO & aliis Ducibus in *Græciam* & alia loca venisse, sed plures in *Phæni-*

(a) Diodor. apud Photium in Bibliotheca.

Phœniciâ prope *Aegyptum* confedisse. Quocirca credere possumus, quod Pastores, cum pulsi fuissent à Regibus *Thebaidis*, effecerunt, ut tanta esset *Philistæorum* multitudo regnante SAULE, & ut tot *Coloniæ* tunc ex *Aegypto* & *Phœniciâ* in *Græciam* deducerentur à tot Ducibus; tales fuerunt LELEX, INACHUS, PELASGUS, ÆZEUS, CECROPS, ÆGIALEUS, CADMUS, PHOENIX, MEMBLIARIUS, ATYMNUS, ABAS, ERECHTHEUS, PETEOS, PHORBAS, temporibus ELI, SAMUELIS, SAULIS, & DAVIDIS; quorum nonnulli ELI vivente fugerunt MISPHRAGMUTHOSIM, qui partem inferioris *Aegypti* sibi subjecerat; alii coacti ab AMOSI, qui in ejus locum successerat, sese receperunt in *Phœniciam* & *Arabiam* *Petræam* & se veteribus incolis immiscuerunt; at, paulò post devicti à DAVIDE, eum & *Philistæos* Mare fugerunt, ac sub CADMO & aliis Ducibus venerunt in *Asiam* Minorem, *Græciam*, & *Libyam* quæsitum novas sedes, ibique civitates condiderunt, Regna fundaverunt, & morem colendi mortuos introduxerunt: nonnulli ex iis, qui in *Judæâ* manserunt, fieri potest ut opem tulerint DAVIDI & SALOMONI *Jerosolymam* ac Templum ædificantibus. Inter peregrinos ritus, quibus advenæ Deos suos in *Aegypto* colebant, erant humana sacrificia; quandoquidem AMOSIS hunc morem *Heliopoli* abolevit; quapropter advenæ illi erant *Canaanæi* qui JOSUEM fugerant, etenim *Canaanæi* dabant semen suum, hoc est, filios suos *Moloch*, & urebant filios & filias igne in Deorum suorum honorem, (Deuter. XII. 31.): MANETHO eos *Phœnicios* peregrinos appellat.

Postquàm AMOSIS Pastores exegit & super totam *Aegyptum* extendit dominationem suam, ejus filius & successor AMMENE-MES aut AMMON plures alias Regiones sibi subjiciens jecit fundamenta Imperii *Aegyptiaci*; nam, opem ferente juvene filio SESOSTRI, quem inter venationes & alios labores eduxerat, domuit *Arabiam*, *Trogloditicam*, & *Libyam*; & ex eo *Libya* fuit antiquitus *Ammonia* vocata; atque, post ejus mortem, in Templis ei dicatis *Thebis*, *Ammonia*, & *Meroe* in *Æthiopiâ*,

CAP. II. constituta fuerunt Oracula in illius honorem, & populus adactus ad eum adorandum tanquam Deum in illa agentem: hæc autem sunt antiquissima Oracula, de quibus Historia mentionem faciat: in hac re *Græci* sunt *Ægyptios* imitati, quandoquidem antiquissimum (b) *Græciæ* oraculum est *Dodonæum*, quod constitutum fuit ab *Ægyptiâ* muliere ad exemplum Oraculi *Jovis Ammonis*, quod *Thebis* erat.

Vivente *AMMONE* multitudo *Edomitæ* *DAVIDEM* fugiens, in *Ægyptum* se contulit, ut jam diximus, cum Rege *HADAD* penè puero; illuc secum adduxerunt rei nauticæ peritiā; & hi videntur ansam *Ægyptiis* præbuisse constituendæ Classis in *Mare Rubro* prope *Coptum*; quod potuit *HADAD PHARAONEM* conciliare; nam, *Madianitæ* & *Ismaelitæ*, qui *Rubri Maris* oras prope *Montem Horeb* ad *Edomitæ* meridiem incolebant, mercatores erant etiam tempore *JACOBI* Patriarchæ, (Genes. XXXVII. 28. 36), & eorum commercio *Madianitæ* auro abundabant vivente *MOSE*, (Num. XXXI. 50, 51, 52.), & Judicibus *Israelem* regentibus, quia *Ismaelitæ* erant, (Judic. VIII. 24.). Quapropter his temporibus mercatura eorum divitias augebat; merces suas ope Camelorum per *Petram*, *Rhinocoluram* & inde, in *Ægyptum* advehebant: quæ negotiatio tandem ad *DAVIDEM* pervenit, cum *Edomitas* devicit & adeptus est portus ad *Mare rubrum* sitos & nuncupatos *Eloth* & *Ezion-Geber*, ut colligere licet ex tercentis Talentis auri ex *Ophir*, quæ *DAVID* Templo donavit; (1. Chron. XXIX. 4.). Cum autem *Ægyptii* telas conficere nossent, circa hæc tempora coeperunt construere longa navigia velis instructa, in portibus suis siti ad *Maria* prope *Coptum*, & ab *Edomitis* edocti, tunc incepterunt Stellarum situs & anni solaris diurnitatem observare, ut quovis tempore Stellarum positiones noscere possent, & semper iis viam monstrantibus navigare quanquam littora non aspicerent: hinc initium traxerunt Astronomia & Ars navigandi; etenim huc usque littora remis legerant rotundis navigiis onerariis, quæ prius in illo Mari non admodum profundo *ABRAHAM* posterius excogitaverant: hi ex Insulâ in Insulam transmeabant

(b) Herodot. l. 2. inter-

interdium viam regentes conspectu Insularum ipsarum, noctu verò aliquorum Astorum. Vetus illorum annus erat Luni-solaris, à ^{De Imperio Ægyptiorum,} *Noë* ad omnes suos Posteris ad illa tempora usque transmissus, constans duodecim mensibus, quorum quisque triginta dies continebat, juxta illorum calendarium, cui calendari anno exeunti quinque dies tunc addiderunt, & hoc pacto Solarem annum ex duodecim mensibus & quinque diebus, sive ex tercentis sexaginta quinque diebus, confecerunt.

Finxerunt veteres *Ægyptii* (c) *RHEAM* sui copiam *SATURNO* clam fecisse, & *SOLEM* exoravisse ut ea parere non posset neque in aliquo mensium neque in anno; *MERCURIUM* autem talis luisse cum *LUNA*, & cum vicisset, abstulisse septuagesimam secundam partem singulorum dierum anni Lunarum, ex hisce partibus quinque dies conflavisse, quos addidit anno tercentis sexaginta diebus constanti, ut in his parere posset; *Ægyptiosque* dies istos celebrare tanquam natalitios quinque filiorum *RHEÆ*, *OSIRIDIS*, *ORI* senioris, *TYPHONIS*, *ISIDIS*, & *NEPTHE*s conjugis *TYPHONIS*: quapropter, ex priscorum *Ægyptiorum* sententiâ, quinque dies illi additi fuerunt anno Luni-solari calendari Regnum obtinentibus *SATURNO* & *RHEA*, quibus *OSIRIS*, *ISIS*, & *TYPHON* prognati fuerunt, idest, regnantibus *AMMONE* & *TITÆA* Titanum parentibus; videlicet per ultimam medietatem Regni *Davidici*, quando *Titanes* isti nati sunt, & ideo non multo postquam *Edomitæ* à *DAVIDE* fugati *Ægyptum* petierunt: sed, cum nondum Solstitia determinata essent, initium novi hujus anni statui non potest in Vernali Equinoctium incidisse ante Regnum *AMENOPHIS*, qui in *ORI* junioris, filii *OSIRIDIS* & *ISIDIS*, locum successit.

Neque à verisimile alienum est *Edomitas* *DAVIDEM* in *Ægyptum* fugientes cum puero suo Rege *HADAD* illuc litteras advexisse; nam tunc litteræ in usum erant apud *ABRAHAM*i posteros in *Arabia Petræâ* & in oris *Maris Rubri*, cum ibi Lex à *MOSE* multo antea scripta fuisset in libro & in lapideis tabulis: siquidem *MOSES*, qui duxerat filiam Principis *Madian* & cum eo degerat

T 2

qua.

(c) Plutarch. de Iside. p. 355. Diodor. l. 1. pag. 2.

CAP. II. quadraginta annos, litteras à *Madianitis* didicit: & *Jobus*, qui vivebat (d) inter *Edomitas* eorum finitimos, loquitur de characteribus verba exprimentibus, tanquam tunc usurpatis, (Job. XIX. 23, 24.;) nullum autem adest exemplum litterarum ante *DAVIDEM* adhibitarum ab aliquâ Gente, præter *ABRAHAM* posteros. *Ægyptii* eas inventas fuisse dicebant à *THOTH*, qui *OSIRIDI* fuit à secretis; igitur illæ usurpari coeperunt in *Ægypto* vivente *THOTH*, videlicet, paulo post *Edomitaram* à *DAVIDE* pulforum fugam, aut circiter tempus, quo *CADMUS* eas in *Europam* invexit.

Docet *HELLADIUS* (e) Virum, cui nomen *OES*, qui visus fuit in *Mare Rubro* caudatus ut piscis, (hoc pacto Nautæ pingebantur), docuisse *Astronomiam* & litteras: *HYGINUS* (f) autem *EUHADNEM*, qui *Mare* in *Chaldaeam* profectus est, primum omnium *Chaldaeos* *Astrologiam* docuisse; dicere vult *Astronomiam*: & *ALEXANDER Polyhistor* ex *BEROSO* (g) *OANNEM* *Chaldaeos* docuisse *Litteras*, *Mathesim*, *Artes*, *Agriculturam*, *socialem vitam* in *Civitatibus*, & *Templorum constructionem*; atque plures hujuscemodi viros illuc unum post alium venisse. Nomina *Oes*, *Eubadnes*, & *Oannes* videntur in unum recidere, licet paulisper per corruptionem diversa; & hoc nomen generatim tributum videtur pluribus Nautis illuc passim profectis, qui idcirco erant negotiatores hæc *Maria Mercaturæ* causâ frequentantes, aut etiam hostes fugientes: itaque *Litteræ*, *Astronomia*, *Architectura*, & *Agricultura* *Chaldaeam* *Mare* fuerunt investæ, & quidem à Nautis *Sinum Persicum* adeuntibus, & *Chaldaeam* passim adventitantibus, postquam omnia hæc usurpata fuerant in *Regionibus* illis unde proficiscebantur, & idcirco viventibus *AMMONE* & *SESACO*, *DAVIDE* & *SALOMONE*, atque illorum successoribus, aut non multo antè. *Chaldaei* quidem fecerunt

OAN-

(d) Augustin de Civit. Dei. l. 18. c. 47.

(e) Apud Photium, c. 279.

(f) Fabul. 274.

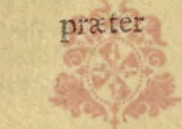
(g) Apud Euseb. Chron.

OANNEM antiquiorem *Diluvio XISUTHRI*; sed *Ægyptii* non minus antiquum fecerunt *OSIRIDEM*; ego verò eos pono coæ-
De Impe-
rio Eyp-
tiorum.

Non ex colore suo nomen ducit *Mare Rubrum*, sed ex *Edom* & *Erythrâ*, nominibus *ESAU* tributis, quæ *rubrum* significant: & nonnulli (h) affirmant Regem *ERYTHRAM*, sibi volentes *ESAU*, excogitavisse *Rates*, quibus illud *Mare* navigabatur, & sepultum fuisse in quâdam ex ejus *Insulis* non longè à *Sinu Persico*: unde conficitur *Edomitas* hoc *Mare* peragravisse à tempore *ESAU*; & nihil necesse est antiquissimum *Oannem* fuisse antiquiorem. Antea fuerunt navigiola in fluminibus, qualia fuerunt ea, quibus *Patriarchæ* per *Euphratem* & *Jordanem* veci sunt, atque primæ Gentes per plura alia flumina, ut *Regiones incolis* donarent, novas sedes quærent, & mutuo suos agros invaderent: atque ad horum navigiolorum exemplum fieri potest ut *ISMAEL* & *MADIAN* filii *ABRAHAM*, & *ESAU* ejus ex filio nepos construxerint majores rates, quibus ad *Insulas Mariæ Rubri* transjicerent nova loca quæsituri, & gradatim didicerint illud *Mare* transfretare ad *Sinum Persicum* usque; nam ipsum *Mare Mediterraneum* vel vivente *JACOBO* navigiis celebrabatur, (Genes. XLIX. 13. Judic. V. 17.); sed probabile est mercatores illud *Mare* frequentantes non proclives fuisse ad detegendas *Artes* & *Scientias* suas, ex quibus totus negotiorum successus pendebat: quocirca videtur *Litteras*, *Astronomiam*, & *Artem lignariam* inventas fuisse à *Mercatoribus* *Mare Rubrum* incolentibus, ut merces describerent, rationes subducerent, noctu *Stellarum* ope navigia dirigerent, & illa construerent; easque propagatas fuisse ex *Arabia Petràâ* in *Ægyptum*, *Chaldaeam*, *Syriam*, *Asiam Minorem*, & *Europam*, ferè uno eodémque tempore, illo scilicet, quo *DAVID* hos mercatores devicit & dissipavit; nullum enim litterarum vestigium ante *DAVIDEM*, nisi inter *ABRAHAM* posteritatem; nullum *Astronomiæ* antiquam *Ægyptii* operam illi navarunt sub *AMMONE* & *SESACO*, præter

T 3

(h) Plin. l. 6. c. 23. 28. & l. 7. c. 56.

CAP. II. præter constellationes, de quibus meminit JOBUS, qui degebat in *Arabia Petraea* inter mercatores; nullum Artis lignariæ aut rectæ Tecthonicæ, antequam SALOMON misit ad HIRAMUM Regem Tyri petitum hujus generis Fabros dicens, quod nullus erat in Israel, qui tam affabrè ac Sidonii sciret ligna cedere.

Discimus ex DIODORO, (i) quod plures Colonias Ægyptii ex Ægypto in alias Regiones deduxerunt; & quod BELUS filius NEPTUNI & LIBYÆ hinc Babylonem Colonias duxit, & ad Euphratem confedit, instituens Sacerdotes immunes à vectigalibus & publicis sumptibus, more Ægyptiorum, qui Sacerdotes dicti fuerunt Chaldæi, & qui, Ægyptio more, Stellas observabant: & PAUSANIAS (k) ait, quod BELUS Babyloniorum nomen accepit à BELO Ægyptiorum filio LIBYÆ: item APOLLODORUS (l) quod BELUS filius NEPTUNI & LIBYÆ, atque Rex Ægypti fuit pater ÆGYPTI & DANAI, hoc est, AMMONIS: dicit pariter, quod BUSIRIS filius NEPTUNI & LISIANASSÆ (LIBYANASSÆ) filiae EPAPHI fuit Rex Ægypti: EUSEBIUS autem hunc Regem appellat BUSIRIDEM filium NEPTUNI & LIBYÆ EPAPHO prognata. Hinc apparet recentiores Ægyptios fecisse duos BELOS, alterum quidem patrem OSIRIDIS, ISIDIS, atque NEPTUNI; alterum verò filium NEPTUNI & patrem ÆGYPTI ac DANAI; inde orta est sententia populi Naxi opinantis duos fuisse MINOES, duasque ARIADNAS, inter quos duæ Generationes intercesserant, quam nos jam confutavimus. Pater ÆGYPTI & DANAI fuit etiam pater OSIRIDIS, ISIDIS, & TYPHONIS; TYPHON autem non fuit avus NEPTUNI, sed ipse NEPTUNUS.

SESOSTRIS, inter arduos labores à patre AMMONE educatus, bella gessit principio sub patre; & fuit Ægyptiorum Heros vel HERCULES, dum pater Regnum obtinuit, & postea eorum Rex: sub patre, adhuc adolescens, invasit & subjecit Trogloditicam,

(i) Diodor. l. 1. pag. 17.

(k) Pausan. l. 4. c. 23.

(l) Apollodor. l. 2. c. 1.

cam, & hoc pacto adeptus est portum ad *Mare Rubrum* prope *Coptum* in Ægypto: atque deinde invasit Æthiopiam, & meridiem versus, Regiones domuit ad illam usque, quæ Cinamomum fert: & cum pater ejus, opitulantis Edomitibus, Classem in *Mare Rubro* paravisset, navigare aggressus est, *Arabia Felicis* littora legit, venit in *Sinum Persicum* & ultra, & in his Regionibus Columnas statuit, cum inscriptionibus, quibus victoriæ suæ dinumerabantur; unam præsertim *Dire*, quod promontorium est in fræto *Rubri Maris*, non longè ab Æthiopiâ, duasque in *India* super duos montes ad ostia fluvii *Gangis*: sic (m) DIONYSIUS:

Ἐνθά τε καὶ ἑλλὰς Θηβαιγενέος Διονύσου
Ἐστῆεν πυρότοιο παρὰ ῥόον Ὀκεανοῖο,
Ἰνδῶν ὕψιστον ἐν ἕρσιν· ἐνθά τε Γάγγης
Λευκὸν ὕδωρ Νυσταῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει.

Ubi etiam num Columnæ Thebis geniti BACCHI
Stant extremi juxta fluxum Oceani
Indorum ultimis in montibus: ubi & Ganges
Claram aquam Nissæam ad planitiem devolvit.

Post hæc invasit *Lybiam*, & in *Afros* clavis usus est, ideo clavam manu tenens pingitur: ita HYGINUS (n); Afri & Ægyptii primum fustibus dimicaverunt, postea BELUS NEPTUNI filius gladio belligeratus est, unde bellum dictum est: & post domitam *Libyam*, unde sibi Ægyptus Equos paravit, & SALOMONI ac fociis suppeditare valuit, SESOSTRIS Classem ornavit in *Mare Mediterraneo*, occidentem versus progressus est secundum *Africa* littora, omnesque Regiones illas ad *Oceanum*, & *Erythram* aut *Gades* Insulam *Hispaniæ* lustravit; ut MACROBIUS (o) PANYASIM & PHERECIDEM secutus docet; ubi GERIONEM devicit, & ad freti ostia notissimas Columnas erexit.

(m) Dionys. in Perie. v. 623.

(n) Fab. 275.

(o) Saturnal. l. 5. c. 21.

CAP. II. (p) *Venit ad occasum mundiue extrema SESOSTRIS.*

Deinde per *Hispanias* & occidentales *Galliarum* & *Italiae* plagas reversus est cum GERIONIS gregibus, Classe eum sequente per *Maria* propinqua, & in *Siciliâ* reliquit *Sicanos*, quos populos ex *Hispaniâ* eduxerat: cum deinde mortuus esset pater ejus, SESOSTRIS in illius honorem Tempia condidit in Regionibus à se devictis; unde factum est ut JUPITER AMMON in *Ammoniâ*, *Æthiopiâ*, *Arabiâ*, & etiam *Indiis* adoraretur, juxta (q) Poetam

*Quamvis Æthiopum populis, Arabumque beatis
Gentibus, atque Indis unus sit JUPITER AMMON.*

Duos tantum Deos venerabantur *Arabes*, COELUM, aliter dictum OURANUM aut JOVEM URANIUM, & BACCHUM; qui erant AMMON & SESACUS, ut diximus; pariter Incolæ *Merois* supra *Ægyptum* (r) nullos Deos, præter JOVEM & BACCHUM colebant, & JOVIS Oraculum habebant: qui duo Dii fuerunt, si loqui velimus ut *Ægyptii*, JUPITER AMMON & OSIRIS.

Tandem, SESOSTRIS, quinto ROBOAMI anno, ex *Ægypto* profectus est cum ingentibus copiis *Libyorum*, *Trogloditarum*, & *Æthiopum*, atque Templum compilavit, *Judeam* servam fecit, & victor decurrit, primò, Orientem versùs, ad *Indias*, quas invasit, deinde, versùs Occidentem, ad *Thraciam* usque; illi enim dederat Deus Regna Regionum, (II. Chron. XII. 2. 3. 8.). In (s) hac expeditione novem annos consumpsit, & omnes Regiones à se devictas Columnis inscriptis auxit, quarum nonnullæ tempore HERODOTI adhuc erant in *Syriâ* superstites.

Comi-

(p) Lucan. l. 10.

(q) Lucan. l. 9.

(r) Herodot. l. 1.

(s) Diodor. l. 1. p. 35. Herodot. l. 2. c. 102. 103. 106.

Comitem habuit filium ORUM vel APOLLINEM cum pluribus De Imperio Ægyptiorum. foeminis musicis, quæ Musæ fuerunt nuncupatæ, & quarum una, nomine CALLIOPE, mater fuit ORPHEI *Argonautæ*: atque duo cacumina *Parnassi* montis, quæ valde sublimia erant, dicata fuerunt (t), alterum quidem BACCHO huic, alterum verò filio suo APOLLINI: quapropter (v) LUCANUS;

.... *Parnassus gemino petit æthera colle
Mons Phœbo Bromioque sacer.*.....

Decimo quarto ROBOAMI anno regressus est in *Ægyptum*, relictis, ÆETE quidem in *Colchide*, & nepote PROMETHEO ad *Caucasum* montem cum exercitus parte, quò à devictis Regionibus *Scythas* arceret. APOLLONIUS *Rhodius* (x) & ejus Scholiastes ajunt, quòd SESONCHOSIS Rex totius *Ægypti*, scilicet SESACUS, invadens totam *Asiam* & magnam *Europæ* partem, incolis auxit plures Civitates quas coeperat; & quòd *Æa* Metropolis *Colchidis* ex eo tempore stetit ob Ægyptiorum eorum posteros ab illo ibi relictorum, & quòd hi servaverunt columnas aut tabulas, in quibus omnia intervalla & limites *Maris* & *Terræ* descripta erant ad illorum utilitatem qui aliquò proficisci debebant. Quapropter hæ Tabulæ initium Geographiæ dederunt.

Simul ac domum reversus est SESOSTRIS (y) *Ægyptum* dimetitum est *Ægyptiis*; unde Ars arborum dimetiendorum & Geometria ortæ sunt: & (z) JAMBLICUS *Ægypti* distributionem atque Geometriæ principium refert ad Sæculum Deorum *Ægyptiorum*. Divisit etiam (a) SESOSTRIS *Ægyptum* in triginta sex Nomos vel Regiones, & singula canalìa à *Nilo* ad

If. Newtoni Opuscula. Tom. III.

V

singula.

(t) Paus. l. 10. Suidas in Παρνασσος.

(v) Lucan. l. 5.

(x) Argonaut. l. 4. v. 272.

(y) Herodot. l. 2. c. 109.

(z) In vitâ Pythag. c. 29.

(a) Diodor. l. 1. pag. 36.

CAP. II. singulas cujusque *Nomi* præcipuas Urbes excavavit, &, ex terrâ, quam sic effodit, construendos curavit ægges, quibus Urbes superstruerentur; quarum singulas Templo ornavit, quo *Nomus* Deos veneraretur, atque in Templis Oracula constituit, quorum nonnulla vel HERODOTI tempore supererant; quo pacto *Ægyptii* singulorum *Nomorum* ad id adducti fuerunt ut colerent magnos Viros, qui floruerant in imperio, quibus *Nomus*, Urbs, & Dei Templum sive Sepulchrum dicata erant: quandoquidem cuique Templo erat proprius Deus, erant proprii ritus, erant annua festa, ad quæ Senatus & omnis populus illius *Nomi* statuto tempore conveniebat, ut sacris operam daret, publicis *Nomi* rebus consuleret, jus diceret, & nundinas celebraret: SESACUS autem & ejus Uxor sub OSIRIDIS & ISIDIS nomine per totam *Ægyptum* adorabantur; cum verò SESACUS, Nilum utiliore redditurus, ab illo ad præcipuas *Ægypti* Civitates canalia effodisset; ei fluvius ille dicatus fuit, & tributa illius nomina, *Ægyptus*, *Siris*, *Nilus*. Docet DIONYSIUS (b) Nilum ab *Æthiopibus* dictum fuisse *Sirim*, Nilum autem ab Incolis *Siens*. Verbum *Nilus* factum est à *Nabal*, quod sonat Torrentem. Legimus apud DIODORUM (c) NILUM fuisse Regem, qui *Ægyptum* canalibus cavavit, quò fluvius utilior evaderet: Sacræ Litteræ appellant illum *Schichor* aut *Sibor*, unde *Græci* finxerunt nomina *SIRIM*, *SIRIUM*, *SER-APIM*, *O-SIRIM*; PLUTARCHUS (d) tamen affirmat *Ægyptios* vix intelligere posse quid sibi vellet littera O, quam *Græci* verbo *SIRIS* præponebant.

Jam aperui originem *Nomorum* *Ægyptiacorum*, cultuum; Templorumque, quibus singuli *Nomi* gaudebant, atque Urbium ibi à Diis conditarum & ab eorum nominibus appellatarum: hinc ait DIODORUS (e), quòd ex omnibus Provinciis, in quas Terra distributa est, sola *Ægyptus* plures habet Civitates à

(b) Dionys. de situ Orbis.

(c) Diodor. l. i. p. 39.

(d) Plutarch. de Iside & Osiride.

(e) Diodor. l. i. pag. 8.

à veteribus Diis ædificatas, ut à JOVE, SOLE, HERME- De Impe-
TE, APOLLINE, PANE, EILITHYIA, & pluribus aliis: rio Ægypti-
& LUCIANUS, (f) *Assyrius* qui *Phœniciam* & *Ægyptum* tiorum.
lustravit, dicit quòd *Templa* *Ægyptia* erant valde antiqua; neque minus *Phœnicia*, quæ CINYRAS condiderat; *Assyria* verò ferè æquè antiqua, sed non omnino: unde patet Imperium *Assyrium* ortum esse post *Ægyptiacum*, ut in Sacris Libris perhibetur; & *Templa*, *Ægypti* tunc superantia, erant ea ipsa, quæ SESOSTRIS condiderat circiter tempus illud, quo CINYRAS, BENHADAD, & HIRAMUS *Templa* in *Phœniciâ* & *Cypro* ædificaverunt. Hoc non fuit primum Idololatriæ principium, sed solummodo moris extruendorum in eorum, qui nova Regna fundaverant, honorem Templorum antiquiora multo magnificentia vincentium; siquidem priora *Templa* erant perangusta;

Jupiter angustâ vix totus stabat in æde.

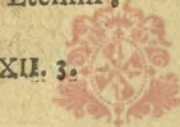
ait OVIDIUS, (Fastor. l. i.). Principiò *Aræ* sine Templis erigebantur, qui mos in *Perside* vel post HERODOTUM adhuc vivebat: *Phœnicii* habuerunt *Aras* cum exiguis domibus, quò commodius victimis vescerentur; & hæc loca excelsa vocaverunt: hujus generis fuit locus excelsus, in quo SAMUEL SAULEM allocutus est; Domus DAGONIS in *Azoto*, in quâ *Philistæi* Arcam reposuerunt; Domus BAAL, in quâ JEHU Prophetas BAALIS trucidavit; & excelsa *Canaanæorum* loca, quæ *Israel* à MOSE jussus fuit destruere: ille quidem jussit (g) *Israelem* destruere *Aras*, *Idola*, loca excelsa, & *Lucos Canaanæorum*, sed nullam de Templis mentionem facit, quæ tunc si qua fuissent, silentio profectò non præteriisset. Nullam magnificorum Templorum memoriam ante SALOMONEM invenio: tunc in novis Regnis Sepulchra adinstar sumptuosorum Templorum ædificari coepta sunt in Conditorum honorem; qualia HIRAMUS Tyri, SESACUS in totâ *Ægypto*, & *Damasci* BENHADAD extruxerunt.

V 2

Etenim,

(f) Lucian. de Deâ Syriâ.

(g) Exod. XXXIV. 13. Num. XXXIII. 2. Deuteron. VII. 5. & XII. 3.

CAP. II. Etenim, postquam DAVID (h) cæciderat HADAD-EZERUM Regem Zoba, & interemerat Syrios Damasceños, qui ei suppetias tulerant, REZON filius ELIADE Dominum suum HADAD-EZERUM deseruit, contra quem milites coegit, & factus est manûs illius Dux atque Damasci in Syriam regnavit: ipse dicitur HEZION in I. Reg. XV. 18; atque ejus Successores, de quibus historia loquitur, fuerunt TABRIMON, HADAD sive BENHADAD, BENHADAD II., HAZAEL, BENHADAD III. **, & REZIN filius TABEE: Syria incidit in Agyptiorum ditionem sub TABRIMONE, & sub BENHADAD I. in libertatem se vindicavit; deinde à BENHADAD III. ad ultimum REZIM Israeli subjecta fuit: & nono anno, ex quo HOSEA Judæ Regnum susceperat, TEGLATH-PHALASSARUS Rex Assyriæ domuit Syrios & finem eorum Regno imposuit: Jam à JOSEPHO (i) discimus, quòd, *vel eo vivente* Syrii ADAR, idest, HADAD vel BENHADAD, & HAZAELEM, qui in ejus locum successerat, tanquam Deos venerabantur ob beneficia quæ fuerant impertiti, & Tempa, quibus Damascus ornaverant; nam, ait ille, quotidie in horum Regum honorem festa celebrant, & eos antiquissimos jactant, nescientes illos recentes esse, & non plusquam centum annis supra mille ante nos vixisse. Hi Reges magnifica sibi met ipsi sepulchra condidisse, & in illis adorati videntur. Horum duorum Regum primum DAMASCUM appellat JUSTINUS (k); ait enim, *nomen urbi à DAMASCO Rege inditum; in cujus honorem Syrii Sepulchrum ARATHIS uxoris ejus pro Templo coluere.*

Aliud exemplum ex Byblo Regno desumemus. Dum (l) adhuc Cretæ Regno potirerur MINOS, ejus frater RHADAMANTHUS, ut Colonias ex Cretâ in Græcas Insulas deducebat, easque Ducibus dabat, Lemnum tradidit THOE vel THEIE vel THOANTI, qui pater erat HYPSPYLES & metalla

CON-

(h) I I. Sam. VIII. 10. & I Reg. XI. 23.

(i) Antiq. l. 9. c. 2.

(k) Justin l. 36.

(l) Diodor. l. 5, pag. 238.

conflabat, & qui ideo erat discipulus *Idæorum Dactylorum*, & De Imperio Ægyptiorum. fortasse, *Phœnicius*; quandoquidem *Idæi Dactyli*, *Telchines*, & *Corybantes* Artes & Scientias, quas callebant, ex *Phœniciâ* deduxerant; SUIDAS (m) autem eum asserit prognatum è genere PHARNACIS Regis Cypri; & APOLLODORUS (n) eum facit filium SANDOCHI Syrii; atque APOLLONIUS Rhodius (o) narrat quòd HYPSPYLE dono dedit JASONI vestem purpuream, quam Gratia BACCHO fecerant, qui eam tradidit filio THOANTI patri HYPSPYLES & Lemni Regi: THOAS duxit CALYCOPIDEM (p) matrem ÆNEÆ & filiam OTREI Regis Phrygiæ, & quia citharæ peritissimus erat, vocatus fuit *Cinyras*, & dictus APOLLINI vel ORO gratissimus. Hujus Uxorem adamavit magnus BACCHUS, qui, cum eâ deprehensus, Virum vino placavit, & negotium composuit eum faciens Regem Bybli & Cypri; deinde cum exercitu transiecit *Hellepontum* & *Thraciam* sibi subjecit: ad hæc respiciunt Poetæ dum fingunt VULCANUM è Coelo in Lemnum Insulam cecidisse, à BACCHO (q) fuisse vino placatum & in Coelum reductum: è *Cretensium* Deorum Coelo cecidit, quando è *Cretâ* Lemnum metalla conflatum venit; & in Coelum rediit, quando fuit à BACCHO Rex Cypri & Bybli constitutus: ibi ad ultimam usque senectutem regnavit, siquidem ad belli *Trojani* tempora vitam produxit, & ditissimus evasit; atque, post Uxoris CALYCOPIDIS interitum (r), ei Tempa Paphi & Amathunte in Cypri, & Bybli in Syriâ edificavit, & Sacerdotes constituit cum sacris Ritibus & lascivis Orgiis; hinc illa evasit *Dea Cypria*, & *Dea Syria*, &, ex Templis in ejus honorem erectis in his & aliis locis, vocata etiam fuit *Paphia*, *Amathusia*, *Byblia*, *Cytherea*,

V 3

Sala-

(m) Suidas in Σαγδαπαλία.

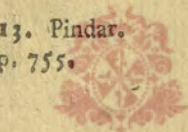
(n) Apollod. l. 3.

(o) Argonaut. l. 4. v. 424., & l. 1. v. 621.

(p) Homer. Odyss. Θ. v. 268. 292. & Hymn. 1. 2. in Vener. & Hesiod. Theogon. v. 192.

(q) Pausanias l. 1. c. 20.

(r) Clem. Alex. Admon. ad Gent. p. 10. Apollodor. l. 3. c. 13. Pindar. Pyth. Ode 2. Hesych. in Κινυράδαι Steph. in Αμαθες Strabo l. 16 p. 755.

CAP. II. *Salaminia*, *Cnida*, *Erycina*, *Idalia*; TACITUS Historiarum 1 2. c. 3 ait, *Fama tradit à CINYRA sacratum vetustissimum Paphiæ VENERIS Templum, Dedique ipsam conceptam Marihuc appulsam.* Ex eo, quod è *Phrygiâ* in *Cytheram* Insulam vela fecerat, & hinc in *Cyprum* regnatum venerat, dicta fuit à *Cypriis* nata è Maris spumâ, & picta navigans in conchâ marinâ. CINYRAS pariter inter Deos retulit filium GINGRIM sub ADONIDIS nomine; &, quia *Ægyptios* armis auxerat, probabile videtur illum ab Amicis *Ægyptiis* Diis accensum, & vocatum BAAL CANAAN, aut VULCANUM; etenim VULCANUS præcipuè ab *Ægyptiis* cultus fuit, &, secundum HOMERUM, fuit Rex, & quidem *Lemni*: Artium inventor fuit CINYRAS (s), & æs in *Cypro* detexit; & excogitavit fabrorum malleum, incudem, forcipes, & polubrum: fabros adhibuit ad arma & alia instrumenta ænea ac ferrea conficienda, atque unus fuit Rex Historiis ob fabrilem peritiam celebratus, in *Lemnum* dominatus est, & uxorem VENEREM habuit; quæ omnia VULCANO mirum in modum accommodantur: insuper, *Ægyptii* circa tempus, quo CINYRAS mortuus est, videlicet, AMENOPHI Regnum obtinente, sumptuosissimum Templum *Memphi* in VULCANI honorem condiderunt, & prope illud, aliud angustius in honorem VENERIS *Hospitæ*; non *Ægyptiæ* mulieris, sed alienigenæ; non HELENÆ, sed VENERIS uxoris VULCANI: quandoquidem ait (t) HERODOTUS, quod Regio, quæ erat circa Templum habitabatur à *Phœniciis Tyriis*; & (v), quod CAMBYSES, cum in hoc Templum *Memphi* ingressus esset, multum VULCANI statuam, quod parva erat, derisit; etenim, ait ille, *hoc simulacrum valde simile est Diis illis, quos Phœnicii dicunt Patæcos, & quos, Tygmæis simillimos, in navium puppibus circumducunt*: & BOCHARTUS (x) ait, de hac VENERE *Hospitâ* verba faciens, *Phœniciam VENEREM in Ægypto pro peregrinâ habitam.*

Cum

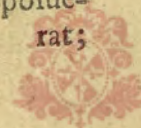
(s) Clem. Alexandr. Admon. ad Gent. p. 21. Plin. l. 7. c. 56.

(t) Herodot. l. 2.

(v) Herodot. l. 3. c. 37.

(*) Bochart. Canaan. l. 1. c. 4.

Cum *Ægyptii*, *Phœnicii*, atque *Syrii*, qui tunc temporis De Impe-
Reges & Optimates suos Diis accensebant, in *Asiam Minorem* rio Ægypti-
& *Græciam* proficiscerentur, has Gentes ad id adduxerunt ut tiorum.
idem facerent, quemadmodum superius ostensum fuit. Litteris hieroglyphicis tunc utebantur *Thebani* & *Æthiopes*; quod scriptio-
tionis genus ante MOSEM in inferiori *Ægypto* vulgatum fuisse videtur; hinc enim ortus est mos venerandorum Deorum sub
variis volucrum, ferarum, & piscium formis, quod ne fieret ve-
tuit secundum Decalogi præceptum. Hæc emblematica scriben-
di ratio præbuit anam *Thebanis* & *Æthiopibus*, qui temporibus
SAMUELIS, DAVIDIS, SALOMONIS, & ROBOAMI *Ægyptum* & circumfusas Gentes in potestatem redegerunt & magnum
Imperium constituerunt, effingendi Reges & Optimates, quorum
ductu inimicos fregerant, non eorum nomina litteris mandando, sed
varias hieroglyphicas figuras exsculpendo; Exempli gratiâ, pingendo AMMONEM cum cornibus Arietis, exprimere volentes Regem,
qui Libyam, Regionem Arietibus affluentem, subegerat; hujus pa-
trem AMOSIM cum falce, quia Rex ille inferiorem *Ægyptum* tritici
feracem domuerat; ejusdem filium OSIRIM sub specie Bovis,
quia Gentes à se devictas Bobus terram colere docuerat; BACCHUS
taurina cornua ob eandem rationem gestabat, racemos autem, quod
vitem ferere docuerat, atque Tigri insidebat, quod *Indias* devicerat.
ORUS filius OSIRIDIS Citharam manu tenebat, quia fuerat
eximius Citharædus; Aquila, cui JUPITER insidebat, domina-
tionis sublimitatem, & fulmen, quo armatus erat, ejusdem in bello
præstantiam indicabant; Duæ Turtures, quæ VENERIS cur-
rui junctæ erant, hujus Deæ amores & lasciviam exprimebant;
Tridente NEPTUNI, hunc fuisse Præfectum tripartitæ classi mon-
strabatur; ÆGEON, Gigas habens quinquaginta capita & centum
manus, designabat NEPTUNUM & Classarios suos in navigio
quinquaginta remis instructo; TOTIUS pingebatur capite canino,
eoque alato, alatis pariter pedibus, & manu gerens CADUCEUM,
cui duo Serpentes erant circumvoluti, quod sic innuetur
homovaser & Legatus, qui duos populos dissidentes composue-
rat;

CAP. II. rat; PAN habebat Calamos & pedes caprinos, quia Calamos inflare & saltare gaudebat; HERCULI autem addebantur Columnæ & clava, quia Columnas in devictis Regionibus statuebat, & clavâ in *Libyos* pugnavit: hic est HERCULES ille, qui, auctore (y) EUDOXO, occisus fuit à TYPHONE; &, secundum PTOLOMÆUM (z) HEPHÆSTIONEM, dicebatur *Nilus*, atque in *Hispaniâ* GERIONEM cum tribus filiis superavit, ac notissimas Columnas ad *freti* fauces erexit: etenim DIODORUS numerans tres HERCULES, *Ægyptium*, *Tyrium*, & *ALCMENÆ* filium (a) ait quod antiquissimus apud *Ægyptios* floruit, & cum magnam *Terræ* partem Imperio suo subdidisset, in *Africâ* Columnas statuit: & VASEUS (b), quod OSYRIS, qui dictus quoque fuit DIONYSIUS, venit in *Hispaniam*, & GERIONEM devicit, atque primus *Idolorum cultum* in *Hispaniam* invehit: Refert STRABO (c) quod *Æthiopes* dicti *Megabares* clavis depugnare solebant; atque *Græcorum* (d) nonnulli morem hunc ad *Trojanum* bellum usque retinuerunt. Nunc, ex hac hieroglyphicâ scribendi ratione factum est ut, cum SE-SOSTRIS *Ægyptum* in *Nomos* distribuit, eximii Viri, quibus *Nomi* dicati fuerunt, in Sepulchris aut Templis, quæ *Nomi* in eorum honorem habebant, representati fuerint variis hieroglyphicis; puta, *Bove*, *Fele*, *Cane*, *Simio*, *Caprâ*, *Leone*, *Scarabæo*, *Ichneumone*, *Crocodilo*, *Hippopotamo*, *Oxyrincho*, *Ibi*, *Corvo*, *Accipitre*, *Porro*; & à *Nomis* sub his speciebus culti fuerunt.

Retulerunt (e) *Atlantides*, Gens montem *Atlantem* colens, & ab *Ægyptiis* sub AMMONE devicta, quod URANUS primus in eos regnavit, & ex ferinâ vitæ ratione ad humaniorem illos traduxit, atque docuit pagos & civitates colere, ac servare & edere fruges; & quod ipse in maximam Mundi partem dominatus est,

(y) Apud Athenæum l. 9. p. 392.

(z) Ptol. l. 2.

(a) Diodor. l. 3. p. 145.

(b) Vaf. Chron. Hisp. c. 10.

(c) Strabo l. 16. p. 776.

(d) Homerus.

(e) Diodor. l. 3. pag. 132. 133.

est, & ex TITÆA Uxore duodeviginti filios procreavit, inter quos fuerunt HYPERION & BASILEA parentes HELII atque SELENES; quod fratres HYPERIONIS eum de medio sustulerunt, ejusque filium HELIUM, Veterum PHAETONTEM in *Nilo* merferunt, & Regnum inter se partiti sunt; cujus ea pars, quæ ad Oceanum erat, sorte contigit ATLANTI, ex quo ipsi *Atlantides* denominati fuerunt. URANUS, vel JUPITER *Uranus*, HYPERION, BASILEA, HELIUS, atque SELENE sunt, opinor, JUPITER AMMON, OSIRIS, ISIS, ORUS, atque BUBASTE; & divisio Regni HYPERIONIS inter *Titanes* ejus fratres, mihi est divisio *Terræ* inter Deos, de quâ SOLON in Poemate suo meminit.

Siquidem SOLON, postquam *Ægyptum* iustraverat, & Sacerdotes *Saidis* de Antiquitatibus eorum allocutus est, de iis quæ didicerat Poema scripsit, cui ultimam manum imponere non potuit; Poema hoc (f) in PLATONIS manus incidit, qui ab eo refert ad *Freti* ostia prope Columnas HERCULIS fuisse Insulam nuncupatam *Atlantidem*, cujus Incolæ novem millibus annis ante SOLONEM dominati fuerant in *Lybiam* ad *Ægyptum* usque, & in *Europam* ad Mare *Tyrrhenum*; &, cum copias omnes suas in unum coegissent, sese conjecerunt in *Ægyptum*, in *Græciam*, & regiones omnes, quæ intra Columnas HERCULIS continebantur; sed *Athenienses* & alii *Græci* iis restiterunt atque illos repulerunt, quo pacto Gentes reliquæ, nondum domitæ, servatæ fuerunt: Refert etiam tunc temporis Deos, cum Regionibus subji-ciendis finem imposuissent, inter se Terram partiti fuisse, in partes inæquales, & sibimet Tempa & Sacra instituisse; Insulam verò *Atlantidem* fortitò NEPTUNO contigisse, qui in eam totam, (cujus pars dicebatur *Gadir*,) constituit Regem ATLANTEM filium suum natu maximum; atque horum bellorum *Historiam* meminisse de CECROPE, ERECHTHEO, ERICHTHONIO, & nonnullis aliis, qui ante THESEUM vixerant, & de Mulieribus, quæ Viris concurrere fuerant ausæ & de

II. Newtoni Opuscula. Tom. III.

X

veste

(f) Plato in Timæo & Critia.

CAP. II. *veste & statuâ MINERVÆ; quandoquidem tunc bellica studia erant Viris & Mulieribus communia.* Hæc omnia manifestò demonstrant Deos hosce fuisse illos, qui deinde dicti sunt *Dii magni majorum Gentium*, & vixisse inter CECROPEM & THESEUM; atque in eo Poemate descripta fuisse bella, quæ SESOSTRIS cum fratre NEPTUNO gessit Terrâ Marique in Gentes, ac repulsionem quam à Græcis passus est, & posteriorem Ægypti invasionem à NEPTUNO factam. Ibi pariter legatur quomodo SESOSTRIS Duces inter se Regiones ab illo domitas partiti fuerunt, (ut longo pòst tempore fecerunt Duces ALEXANDRI Magni,) & sibi Tempia, Sacerdotes, & Sacra constituerunt, & in causâ fuerunt cur Gentes illos jam mortuos, tanquam Deos, venerarentur; & quòd Gadir aut Gades Insula cum totâ Libiâ in partem obtigit illi, qui, post interitum, sub NEPTUNI nomine inter Deos fuit relatus. Quapropter hæc, secundum SOLONEM, acciderunt tempore NEPTUNI patris ATLANTIS; docet autem HOMERUS, quòd statim post excidium Trojæ ULYSSES convenit CALYPSUM filiam ATLANTIS in Insulâ Ogygiâ, fortasse Gadir; idcirco hæc facta sunt duabus tantummodo Generationibus ante bellum Trojanum. Hic est NEPTUNUS ille, qui cum APOLLINE aut ORO, Regnum obtinente LAOMEDONTE, PRIAMI patre, Trojam vallo munivit, & in Græciâ reliquit plures Nothos, quorum nonnulli inter Argonautas fuerunt; quapropter unâ tantum Generatione floruit ante Argonautarum expeditionem, & idcirco circiter quatercentos annos antequam SOLON Ægyptum petivit. Sed Ægyptii Sacerdotes per hos quatercentos annos ita Deorum suorum historias & antiquitates amplificârunt, ut eos quidem facerent totis novem annorum millibus SOLONE antiquiores, Insulam verò Atlantidem Asiâ & Africâ simul sumptis majorem & populo refertissimam; cum autem hæc tanta Insula, SOLONE vivente, nusquam appareret, illam in Mare cum omnibus Incolis demersam fuisse contenderunt: tanta fuit jactantia Sacerdotum Ægyptiorum antiquitates suas extollentium.

Affir-

Affirmaverunt Cretenses (g) NEPTUNUM primum Classem ornasse, *cujus imperium à patre SATURNO impetraverat*; hinc posteri hæc recolentes NEPTUNUM Mari præesse dixerunt, & Nautæ sacrificiis coluerunt. Ipsi quoque tribuitur inventio (h) magnarum navium velis instructarum. Adoratus fuit in Africâ, ut HERODOTUS (i) auctor est, & ideò in eam regnavit; siquidem ATLAS, ejus filius natu maximus, non solum in Atlantidem Insulam dominatus est, sed etiam Rex fuit maxime partis Africae, & suum nomen tribuit populis dictis Atlantiiis, monti Atlanti, & Oceano Atlantico. Pleræque Regiones & Promontoria, ac quæcunque Mari proxima sunt & ab eo aluuntur, nomine Neptyos (j) ab Ægyptiis vocabantur; atque BOCHARTUS & ARIAS MONTANUS in littoribus Marmarica & Cyrenes locant Naphthubim, Gentem è Mizraim oriundam, (Genes. X. 13.;) & hinc NEPTUNUS & ejus Uxor NEPTYS nomina fortasse deduxerunt; quandoquidem, Neptunus, Neptyos, & Naphthubim significant Regem, Reginam, & Incolas orarum littoralium. Afferunt Græci JAPETUM fuisse patrem ATLANTIS; & BOCHARTUS ex eadem origine JAPETUM & NEPTUNUM deducit. Hujus filius ATLAS ab antiquis fabulis celebratur, quòd Diis Ægyptiis bellum intulerit: sic, LUCIANUS (k) ait Corinthum, fabularum plenam, narrare solitam bellum SOLIS & NEPTUNI, hoc est, APOLLINIS & PYTHONIS, aut ORI & TYPHONIS: sic AGATHARCIDES (l) retulit quomodo Ægyptii Dii Gigantes effugerunt, donec Titanes advenientes illis salutem, fugato NEPTUNO, attulerunt: sic pariter apud HYGINUM (m) legitur bellum inter Deos Ægypti & Titanes, Duce ATLANT. Titanes

X 2

(g) Apud Diodor. l. 5. pag. 233.

(h) Pamphus apud Pausan. l. 7. c. 21.

(i) Herodot. l. 2. c. 50.

(j) Plutarch. in Iside.

(k) Lucian. de Saltatione.

(l) Agathar. apud Photium.

(m) Hygin. Fab. 150.

CAP. II. *nes* erant TITÆE posterī, quorum alii, Duce HERCULE, Diis suppetias tulerunt; alteri, Ducibus NEPTUNO & ATLANTE contra eos depugnaverunt: *quā de causā*, inquit PLUTARCHUS (n) *Sacerdotes* Ægyptii *Mare abominantur, & nullo NEPTUNUM honore prosequuntur.* HERCULES hic mihi est Dux copiarum ex *Thebaide & Æthiopiā*, quas Dii, sive magni Viri *Ægyptii* in auxilium appellaverunt contra Gigantes, aut magnos Viros *Libyos*, qui OSIRIDEM interfecerant, & *Ægyptum* invaserant: etenim à DIODORO (o) discimus, quod *quando OSIRIS Terram domiturus profectus est, cognatum HERCULEM præfecit copiis suis per totum Imperium, & ANTÆO Libyam & Æthiopiam regendas commisit.* ANTÆUS dominatus est in totam *Africam* ad Oceanum *Atlanticum* usque, & *Tingim* aut *Tingierem* condidit. PINDARUS (p) affirmat eum regnavisse *Isaræ*, quæ est civitas *Libyæ*, ubi postea *Cirene* fuit ædificata; ipse *Ægyptum & Thebaidem* invasit; siquidem HERCULES & *Ægyptii* illum devicerunt prope *Antæam* sive *Antæopolim*, urbem *Thebaidis*; atque DIODORUS (q) auctor est *hanc civitatem nomen duxisse ab ANTÆO, quem HERCULES, temporibus OSIRIDIS interfecit.* Pluries illum cæcidit HERCULES; & semper is fortior rediit ob novos delectus, quos à *Libyā*, Terrā ejus matre, deducebat; sed tandem HERCULES hos novos delectus occupavit, & illum denique necavit. Dum hæc bella ardebant, HERCULES *Libyum* mundum ANTÆO abstulit, & ATLANTEM poma aurea, pro Regno *Africano* tributum,olvere coegit. ANTÆUS & ATLAS fuerunt ambo NEPTUNO prognati; ambo in totam *Libyam* & in *Africam* à monte *Atlante* & *Mare Mediterraneo* ad Oceanum usque dominati sunt; ambo *Ægyptum* invaserunt, & in HERCULEM præliati sunt in bellis Deorum; quocirca ambo sunt unus idemque Vir duobus diversis nominibus insignitus; quin etiam nomen

(n) Plutarch. in Iside.

(o) Diodor. l. i. pag. 10.

(p) Pindar. Pyth. Ode 9.

(q) Diodor. l. i. pag. 12.

men *Atlantis* in casibus obliquis compositus videtur ex nomine *Antæi* & aliquo alio verbo, (fortasse *Atal*, quod verbum sonat *maledictum*) ipsi præposito. OVIDIUS respicit ad *Ægyptum*, quam ANTÆUS invasit, dum introducit HERCULEM dicentem

..... Σαῶque alimenta Parentis

Antæo eripui;

hoc bellum tandem compositum fuit interventu MERCURII, qui, in hujus rei memoriam, dictus fuit inter se conciliavisse duos serpentes concertantes, interjecto Caduceo suo.

Hactenus de antiquis *Ægypti*, *Libyæ*, & *Græciæ* rebus à SOLONE descriptis.

Mythologia *Cretensium* in nonnullis differt à Mythologiā *Ægypti & Libyæ*; nam, juxta *Cretensium* Mythologiam, CÆLUS & TERRA, aut URANUS & TITÆA genuerunt SATUNUM & RHEAM; atque SATURNO & RHEA prognati fuerunt JUPITER & JUNO; sed HYPERION, JAPETUS, & *Titanes* fuerunt unā Generatione antiquiores quàm JUPITER; SATURNUS autem à filio JOVE fuit à Regno pulsus & excisus; quæ fabula in *Ægypti* Mythologiā locum non habet.

Dum SESACUS Regnum obtinebat, JEROBOAMUS, qui *Ægypto* subditus erat, Deos *Ægyptios* in *Dan & Bethel* adorandos curavit; & *Israel vero Deo*, *Sacerdotibus docentibus*, atque lege orbatu erat: & tunc temporis pax non erat euntibus & redeuntibus, sed magnæ vexationes erant super omnibus Incolis Regionum; & Gens destruebatur à Gente, atque Civitas à Civitate; siquidem Deus illas omnibus adversitatibus exagitandas tradiderat: (II. Chron. XV. 3. 5. 6.). Sed quinto ASÆ anno, Regio *Judæ* bello expers evasit, & deinde pacem obtinuit per decem annos; & ASA abstulit altaria Deorum extraneorum, Simulacra diffregit, & condidit Urbes *Judæ* circumclausas vallis, turribus, portis, & repagulis, cum undique tranquillu esset; & paravit Exercitum ex quingentis octoginta millibus hominum constantem, quo obviam ivit anno Regni sui decimo quinto ZERAH *Æthiopi*, qui in eum ducebat decies centena

CAP. II. tena millia *Æthiopum & Libyorum*: *Libyi* per *Ægyptum* transiverant; quapropter tunc *ZERAH* in *Ægyptum* dominabatur, congressi sunt in *Maresbab* prope *Geraram* inter *Ægyptum & Judæam*, ubi tantâ clade affectus fuit *ZERAH*, ut nunquam res suas restituere potuerit. Ex his omnibus conficere posse mihi videor *OSIRIDEM* obtruncatum fuisse quinto *ASÆ* anno, & deinde *Ægyptum* bellis civilibus impeditam fuisse, cum invasa fuerit à *Libyis*, & aliquandiu propugnata ab *Æthiopibus*; at post decem annos invasa ab iisdem *Æthiopibus*, qui de medio sustulerunt *ORUM*, filium & successorem *OSIRIDIS*, in *Nilo* mersum, & Regno potiti fuerunt. Hæc civilia *Ægypti* bella in causâ fuerunt, cur *Judæ* Regio pace decenni frueretur. Sanè diu Regnum obtinuit *OSIRIS* vel *SESOSTRIS*, annos octo supra quadraginta, secundum *MANETHONEM*; &, si hanc computationem admittamus, Regnum inivit anno *SALOMONIS* decimo septimo, circiter; & *ORUS* ejus filius merfus fuit decimo quinto *ASÆ* anno: nam, apud *PLINIUM* (r) legimus, *Ægyptiorum bellis attrita est Æthiopia, vicissim imperitando serviendoque, clara & potens etiam usque ad Trojana bella MEMNONE regnante*. Ad *SESOSTRIM* usque *Ægypto* servivit *Æthiopia*, non autem diutius, quandoquidem affirmat *HERODOTUS* (s) quòd ille unus Imperio *Æthiopie potitus est*: postea sese in libertatem vindicaverunt *Æthiopes*, & decem annis post sibi *Ægyptum*, & *Libyam* sub *ZERAH* & *AMENOPHI* subjecerunt.

Postquam *ASA*, devicto *ZERAH*, nihil sibi ab *Ægypto* metuendum superesse perspexit, totum populum coegit, & ex manubiis sacra fecit, atque, jurejurando se obstringens ad Dominum quærendum, foederi accessit, &, pro vasibus à *SESACO* sublatis, posuit in domo Domini quæ tum pater ejus, cum ipse polliciti erant, argentum aurum, & vasa. (Chron. XV.).

ZERAH ita strato, ut res accisas reficere nequiret, populus (t) inferioris *Ægypti* ab *Æthiopibus* descivit, & in auxilium

(r) Plin. l. 6. c. 29.

(s) Herodot. l. 2. c. 110.

(t) Manetho apud Josephum contra Appionem.

lium ducenta *Judeorum & Canaanæorum* millia advocavit; ac, De Imperio *Ægyptiorum*. Duce quodam *OSARSIPHO*, *Ægyptio* Sacerdote, quem *MANETHO* vocat *USORTHONUM*, *OSORCHONUM*, *OSORCHORUM*, & *HERCULEM Ægyptium*, coegit *Æthiopes*, quos tunc *MEMNON* regebat, sese recipere *Memphi*: atque tunc *MEMNON* in novum alveum *Nilum* derivavit, pontem super eum fluvium construxit & munivit, ac deinde in *Æthiopiam* reversus est: sed tredecim annis post ipse & filius *RAMESSES* adhuc juvenis cum Exercitu ex *Æthiopia* venerunt, inferiorem *Ægyptum* submiserunt, & *Judeos* atque *Phœnicios* pepulerunt; quod facinus *Ægyptii* Scriptores, & qui illos secuti sunt, dicunt secundam Pastorum expulsionem, & *OSARSIPHUM* fuisse *MOSEM* ipsum arbitrantur.

Formosissimus juvenis *TITHONUS*; frater *PRIAMI* natu major, in *Æthiopiam* ivit adductus cum pluribus aliis captivis à *SESOSTRI*; & *Græci* ante *HESIODUM* finxerunt *MEMNONEM* hujus filium fuisse: quocirca *MEMNON*, juxta veterum horum *Græcorum* sententiam, unâ Generatione post *TITHONUM* floruit, & natus erat postquam *SESOSTRIS* in *Ægyptum* regressus fuerat, puta, sexdecim sive viginti annis post *SALOMONIS* interitum. Dictus fuit diutius vixisse; quapropter fieri potest, ut obierit nonaginta quinque post *SALOMONEM* annis: hujus mater, quam *ÆSCHILUS* *CISSIAM* appellat, vocata fuit (v), in statuâ ei positâ in *Ægypto*, filia, uxor, & mater Regum; igitur *MEMNON* fuit Regis filius; unde probabile est *ZERAM*, in cujus locum Regno *Æthiopie* successit, ejus patrem fuisse.

Convenit inter Historicos (x) *MENETEM* statim à Diis *Ægypti* Regem fuisse, fluvium in novum alveum deduxisse, ei pontem imposuisse, *Memphim* condidisse, & sumptuosum *VULCANO* Templum ædificavisse. Statuit *Memphim* è conspectu loci illius, ubi nunc est urbs, quam vulgò *magnum Cairum* dicunt,

(v) Diodor. l. 1. pag. 32.

(x) Herodot. l. 2.

CAP. II. cunt, & quam *Arabes* Historiarum Scriptores *Mesir* appellant: condidit dumtaxat aedes ipsas *VULCANO* sacras, &, qui in ejus locum successerunt, *RAMESSES* aut *RHAMPSINITUS*, *MOERIS*, *ASYCHIS*, & *PSAMMITICUS*, occidentalem, septentrionalem, orientalem, & meridionalem porticus extruxerunt. *PSAMMITICUS*, qui ultimam hujus Templi porticum condidit, ad Regnum pervenit tercentis annis post *ZERAH* ab *ASA* devictum; & verisimile non est plusquam tercentos annos in uno Templo exedificando tritos fuisse, neque *MOERIM* in totam *Aegyptum* dominatum esse ante quam Pastores exigerentur. Ultimi Deorum *Aegyptiacorum* fuerunt *ORUS*, ejus mater *ISIS*, soror *BUBASTE*, *THOTHUS* à secretis, & avunculus *TYPHON*; Rex autem ille, qui post horum interitum Regnum adeptus est, qui fluvium alveo novo donavit, pontem confecit, & *Memphim* atque *VULCANI* Templum aedificavit, fuit *MEMNON* vel *AMENOPHIS*, ab *Aegyptiis* dictus *AMENOPH*: idcirco hic est *MENES* ipse: non enim admodum inter se discrepant, nomina *Amenoph*, *Menoph*, & *Menes*; & ex *AMENOPH* Civitas *Memphis* condita à *MENETE* dicta fuit ab *Aegyptiis* *Moph*, *Noph*, *Menoph*, aut *Menuf*, quomodo etiam nunc ab *Arabibus* Historicis nuncupatur: necessitas illius loci muniendi contra *OSARSIPHUM* ansam praebeuit illius fabricandæ.

Dum inferior *Aegyptus* sub *OSARSIPH*O rebellionem facit, & dum *AMENOPHIS* in *Aethiopiam* se recipit, *Aegyptus* magnis turbis distrahebatur, quamobrem *Græci* navem *Argum* extruxerunt, & eâ florentissimos quosque *Græcos* ad *ÆETAM* in *Colchide* miserunt & ad plures alios Regulos littorales oras *Ponti Euxini* & *Maris Mediterranei* colentes; hæc navis facta fuit ad exemplum *Aegyptii* navigii quinquaginta remis instructi, quo *DANAUS* & ejus quinquaginta filiae paucis annis antea ex *Aegypto* in *Graciam* confugerant: & hæc fuit prima longa navis velis munita à *Græcis* fabricata. Navigationem sic perficere, & *Græciæ* florem ad plures *Optimates* littora *Ponti Euxini* & *Maris Mediterranei* obtinentes mittere, coeptum erat tanti momenti, ut perfici

perfici nequiverit sine consensu Regum & Rerumpublicarum *Græciae*, quinimo fortasse, sine *Amphictyonum* approbatione; nam idcirco fiebat Oraculo jubente. *Amphictyones* singulis sex mensibus conveniebant: consulturi publicis negotiis ad *Græciæ* utilitatem pertinentibus; quocirca hanc expeditionem non ignorabant, & fieri potest, ut *Argonautas* ad Reges illos miserint legatos, &, ut consilium suum celarent, fabulam velleris aurei confinxerint, quæ referebatur ad navigium, quo vectus fuerat *PHRIXUS*, & cujus insigne erat Aries aureus: & à verosimile alienum non est illis propositum fuisse Reges illos docere de *Aegypti* turbis, & de irruptione *Aethiopum* & *Israelitarum*, atque eos suadere occasionem raperent, ab *Aegyptiis* desciscerent, sese in libertatem asfererent, & cum *Græciâ* foedus ferirent: quandoquidem *Argonautæ* (y) terrestri itinere *Colchidis* Regnum transjecerunt, in *Armeniam* profecti sunt, & deinde per *Armeniam* ad *Mediam* usque penetrarunt, quod facere non potuissent, nisi amicitia juncti fuissent populis per quos medios transiverunt: pariter inviserunt *LAOMEDONTEN* Regem *Trojanorum*, *PHINEUM* Regem *Thracum*, *CYZICUM* Regem *Dolionum*, *LYCUM* Regem *Mariandynorum*, oras *Misæ*, & *Tauricæ Chersonesi*, Gentes ad *Tanaïm* degentes, & quæ propè *Bizantium* erant, & littora *Epiri*, *Corficæ*, *Melitæ*, *Italiæ*, *Sardinia*, *Siciliæ*, & oras illas *Galliarum*, quæ sunt ad Mare *Mediterraneum*; atque hinc in *Africam* (z) transfretaverunt, & *EURIPYLUM* Regem *Cyrenes* consuluerunt: & *STRABO* docet (a) quòd in *Armeniâ*, & *Media*, & *Regionibus proximis erant frequentia monumenta expeditionis JASONIS*; ut etiam prope *Sinopem*, & ejus littora, ac *Propontidem*, *Hellespontum*, & *Mediterraneum*: negotia ad Rerumpublicam spectantia sola potuerunt suadere ut *Græcorum* florentissimi ad tot Reges legati mitterentur: hæ Gentes ab *Aegyptiis* domitæ fuerant; sed post hanc expeditionem nuspiam legimus eas adhuc *Aegypto* subjectas esse.

If. Newtoni Opuscula. Tom. III.

Y

Princi-

(y) Strabo l. i. p. 48.

(z) Pindar. Pyth. Ode 4.

(a) Strabo l. i. p. 21, 45, 46.

CAP. II. Principiò *Ægyptii* (b) Terræ frugibus vescabantur, & quidē parcē, ab animantibus abstinebant, & ideo Pastores execrabantur. MENES eos docuit lectos & mensas ornare sumptuosis fragulis, & iis viam aperuit ad vivendi rationem luxu, deliciis, & voluptatibus affluentem; &, circiter centum annos post ejus mortem, GNEPHACTUS, unus ex illius Successoribus, diris illum persecutus est, &, *Ægyptiorum* luxum cohibiturus, imprecationes istas in Templo Jovis *Thebis* descriptas poni curavit, quo facto minùs *Ægyptii* MENETEM venerati sunt.

Reges *Ægyptii*, qui Pastores expulerunt, & in eorum locum successerunt, regnarunt, opinor, primùm *Copto*, deinde *Thebis*, & denique *Memphi*. Mihi quidem *Coptum* coluerunt MIS-
PHRAGMUTHOSIS & AMOSIS sive THOMOSIS, qui Pastores pepulit, morem immolandum hominum, qui iis fuerat, aboluit, & linguam *Copticam* atque nomen *Αἰγυπτία* (*Ægyptus*) omnibus Regionibus à se domitis communicavit. Deinde *Thebæ* fuerunt regia Civitas AMMONIS, à quo dicta fuit *No-Ammon*, & Regionem, quas ad Orientem *Ægypti* in potestatem redegit, sub *Ammonie* nomine venerunt. Post eum in eadem Urbe *Thebis* manserunt OSIRIS, ORUS, MENES vel AMENOPHIS, & RAMESSES: *Memphis* autem & sua miracula nondum in *Graciâ* celebrata erant, quandoquidem HOMERUS, qui *Thebas* magnificat, tanquam suo tempore maximè florentes, nullam de *Memphi* mentionem facit. Postquam MENES hanc civitatem condidit, MOERIS, qui in RAMESSIS locum successit, eam ornavit, & caput Imperii sui fecit; quod accidit duabus, circiter, Generationibus post *Trojanum* bellum. CINYRAS, videlicet, VULCANUS ille, cui VENUS nupsit, & qui, sub *Ægypti* Regibus, in *Cyprum* & *Phœniciâ* partem dominatus est, & his Regibus arma fecit, usque ad bellum *Trojanum* vitam produxit. Fieri potest, ut, eo mortuo, MENES sive MEMNON illum inter Deos retulerit, & notissimum Templum fundaverit

(b) Diodor. l. 1. p. 29.

daverit in eadem Civitate, quo adorandus erat; sed mortuus est antequam ultimam ei manum imposuit. In planitie (c) quādam, non longè à *Memphi* sunt plures exiguæ Pyramides, constructæ, ut traditum est, à VENERPHE aut ENERPHE; ego verò suspicor nomina *Venerphes* aut *Enerphes* per corruptionem posita fuisse pro nominibus *Menepbes* vel *Amenophis*, litteris A M ferè deletis in nonnullis veteribus scriptis: etenim ad harum Pyramidum exemplum aliæ multo majores conditæ fuerunt à posterioribus Regibus, MOERI, & qui in ejus locum successerunt. Planities, in quā fabricatæ fuerant, erat urbis illius cœmeterium, ut ostendunt cadavera aromatibus condita ibi reperta; quapropter Pyramides erant Sepulchra & Monumenta Regum & Optimatum ejus civitatis: his & similibus ædificiis civitas famā celebrata fuit paulò post HOMERUM; qui ideò RAMESSE Regnum obtinente florebat.

Historicorum nunc existentium & de *Ægypti* Antiquitatibus verba facientium vetustissimus est (d) HERODOTUS, qui ea, quæ scripsit, ab *Ægyptiis* Sacerdotibus acceperat: DIODORUS autem, qui post illum quasi quatercentis annis scripsit, & qui pariter, quæ retulit, *Ægyptiis* Sacerdotibus debebat, multos ponit ignotos Reges inter eos, quos HERODOTUS sibi serie continuâ successisse describit. Igitur Sacerdotes *Ægypti*, qui vixerunt inter HERODOTI & DIODORI tempora falsâ gloriæ specie decepti valde numerum Regum suorum auxerunt: &, quod fecerunt post HERODOTUM, ante eum jam facere cœperant; quandoquidem ipse docet Sacerdotes illos ex eorum libris ei retulisse nomina tercentorum triginta Regum, qui post MENETEM Regnum adepti fuerant, & nullum memorabile facinus patravērant, præter NITOCRIM & MOERIM eorum postremum. Regia omnium illorum civitas fuerant *Thebæ*, ad MOERIM usque, qui sedem Imperii è *Thebis Memphis* transtulit. Post MOERIM istum recenset SESOSTRIM, PHERONTEM, PROTEUM

(c) Manetho.

(d) Herodot. l. 2.

CAP. II. TEUM, RHAMPSINITUM, CHEOPEM, CEPHRENEM, MYCERINUM, ASYCHIM, ANYSIM, SABACONEM, ANYSIM alterum, SETHONEM, duodecim Reges coævus, PSAMMITICHUM, NECHUM, PSAMMIM, APRIEM, AMASIM, & PSAMMENITUM. *Aegyptii* ante SOLONIS dies eorum Imperium jam à novem annorum millibus stare affirmaverant; postea verò HERODOTO recensuerunt seriem tercentorum triginta Regum, quorum quisque per totam Generationem Regnum obtinuerat, quod nos reducit ad undecim annorum millia ante SESOSTRIM: sed Reges, qui diu ante SESOSTRIM, Regno potiti sunt, fieri potest, ut dominati fuerint in plura minuta Regna in diversis *Aegypti* partibus, antequam eorum Monarchia suboriretur; & ideo ante HELI & SAMUELIS tempora; quocirca nunc considerandi non veniunt; quin etiam hæc nomina multiplicata fortasse per corruptionem fuerunt; & horum nonnulli, ut ATHOTHES five THOTHUS, qui fuit OSIRIDI à secretis; TOSORTHUS vel ÆSCULAPIUS, medicus, qui primus lapides quadratos ad ædificia adhibuit; & THUORUS aut POLYBUS, maritus ALCANDRÆ, fuerunt dumtaxat Optimates *Aegypti*. Si, HERODOTUM secuti, nomina Regum illorum, qui nihil memoriâ dignum fecerunt, omittamus, & rationem tantummodo eorum habeamus, quorum gesta referuntur, & qui reliquerunt luculenta Regnorum suorum monumenta, qualia sunt Templæ, Statuæ, Pyramides, Obelisci, & Palatia iis dicata aut tributa, hi Reges ritè in ordinem dispositi nobis sufficient omnes, aut saltem ferè omnes eos, qui in *Aegyptum*, à Pastoribus expulsis & Imperio fundato ad *Aegyptum* à CAMBYSE in potestate redactam, dominati fuerunt: siquidem SESOSTRIS *Aegyptum* gubernavit in Deorum *Aegyptiacorum* ætate, cum sub OSIRIDIS, HERCULIS, & BACCHII nominibus, ut supra diximus, fuerit inter Deos recensitus; quapropter post eum statuendi sunt MENES, NITOCRIS, & MOERIS; statim à Diis Regno potiti sunt MENES, & ejus filius RAMESSES; igitur post RAMESSEM ad Regnum NITOCRIS & MOERIS pervenerunt: MOERIS statim ante CHEOPEM positus

ter

ter invenitur in Dynastiis Regum *Aegyptiorum* scriptis ab ERA-
TOSTENE, & semel in illis, quas MANETHO concinnavit; ^{De Imperio Aegyptiorum.}
in iisdem Dynastiis NITOCRIS locatur post eos, qui tres magnas Pyramides condiderunt; & HERODOTO auctore, ejus frater ante eam Regnum tenuit, interemptus fuit, & illa mortem hanc ultia est; & secundum SYNCELLUM, ea tertiam magnam Pyramidem extruxit; Pyramidum verò Conditores *Mempbi* regnaverunt, ergo post MOERIM. Ex his rebus conficitur Reges *Aegyptios*, ab HERODOTO memoratos, in hunc ordinem esse disponendos; SESOSTRIS, PHERON, PROTEUS, MENES, RHAMPSINITUS, MOERIS, CHEOPS, CEPHREN, MYCERINUS, NITOCRIS, ASICHIS, ANISIS, SABACON, ANYSIS alter, SETHON, duodecim Reges coævales, PSAMMITICHUS, NECHUS, PSAMMIS, APRIES, AMASIS, PSAMMENITUS.

Asserit HERODOTUS PHERONTEM filium & Successorem SESOSTRIS fuisse. Sub ORI nomine Diis annumeratus fuit.

PROTEUS erat inferioris *Aegypti* Rex, quando PARIS illuc navigavit; idest, circa belli *Trojani* finem, juxta HERODOTUM (e): tunc temporis AMENOPHIS erat Rex *Aegypti* & *Aethiopiæ*: sed fieri potest ut, eo absente, PROTEUS sub eo gubernaverit aliquam inferioris *Aegypti* partem; nam, HOMERUS littoralem sedem PROTEO tribuit, eumque facit marinum Deum, & vocat NEPTUNI famulum: & HERODOTUS docet illum in mediâ plebe natum ad dignitates evectum fuisse, ac *Proteum* fuisse nomen ejus in *Græcam* linguam translatum, & hoc nomen *græcè* sonare tantummodo Principem vel Præsidem. Hic PHERONTI, & ei RHAMPSINITUS successit, auctore HERODOTO; quapropter vixit eodem tempore, quo AMENOPHIS.

Regnum AMENOPHIS adeptus est statim post ORUM & ISIDEM Deorum ultimos; principio dominatus est in totam *Aegyptum*, deinde in *Mempbim* & superiorem *Aegypti* partem,

Y 3

tan-

(e) Herodot. 1. 2.

CAP. II. tandem, devicto OSARSIPHO qui ab eo desciverat, rursus evasit totius *Aegypti* Rex, circiter quinquagesimum primum annum post SALOMONIS interitum. Hic *Memphim* edificavit, Deos *Aegyptios* adorari iussit, condidit domum regiam *Abydi*, ac *Memnoniam Thi*, & *Susæ*, atque *Memphi* magnificum VULCANI Templum; jam lapides quadrati in ædificiis adhiberi coeperant à TOSORTHRO vel ÆSCULAPIO *Aegypti*: is, nomine corrupto, nuncupatus fuit MENES, MINES, MINEUS, MINEUS, MINIES, MNEVIS, ENEPHES, VENEPHES, PHAMENOPHIS, OSYMANTHYAS, OSIMANDES, ISMANDES, IMANDES, MEMNOM, ARMINON.

In AMENOPHIS locum successit ejus filius ab HERODOTO vocatus RHAMPSINITUS, & ab aliis, RAMPSES, RAMISES, RAMESES, RAMESESSES, (f) RAMESTES, RHAMPSES, REMPHIS. In Obelisco, quem Rex hic *Heliopoli* statuerat, & quem CONSTANTIUS Imperator *Romam* misit, legebatur inscriptio, explanata ab HERMAPIONE, Sacerdote *Aegyptio*, docens hunc Regem diu vixisse, & in magnam Terræ partem dominatum fuisse: & STRABO, (g) testis oculatus, auctor est, quòd in Regum *Aegyptiorum* monumentis, supra *Memnonium*, erant Obelisci aucti inscriptionibus notantibus illorum Regum divitias, & dominationem, quæ *Scythiam*, *Bactrianam*, *Indiam*, & *Ioniam* pertingebat: TACITUS (h) autem refert ex inscriptione, quam CÆSAR GERMANICUS *Thebis* vidit, & quam Sacerdotes *Aegyptii* fuerunt interpretati, Regem hunc RAMESSEM habuisse exercitum ex septingentis hominum millibus constantem, & cum eo Libyâ, Æthiopiâ, Mediisque, & Persis, & Bactriano, ac Scythiâ potitum, quasque terras Suri, Armentique, & contigui Cappadoces colunt, inde Bithynum, hinc Lycium ad Mare imperio tenuisse. Igitur nondum orta erat *Affyriæ* Monarchia. Hic Rex fuit admodum avarus, & magnus

(f) Ammian. l. 17. c. 4.

(g) Strabo. l. 17. pag. 817.

(h) Tacit. Annal. l. 2. c. 60.

gnus vestigalium & tributorum quæstor, ac unus ex ditissimis *Aegypti* Regibus: Occidentalem Templi VULCANO dicati porticum extruxit.

MOERIS, qui RAMESSIS divitias hæres adeptus est, majori magnificentiâ condidit ejusdem Templi porticum septentrionalem, & Lacum MOERIS excavavit, in quo medio duas magnas Pyramides lateritias posuit; &, ut servari posset *Aegypti* divisio, quæ partibus æqualibus inter milites facta fuerat, librum scripsit de Agrorum mensurâ, unde Geometria initium duxit. Dictus etiam fuit MARIS, MYRIS, MERES, MARRES, SMARRES, &, majore corruptione, mutatâ litterâ M in A, T, B, Z, TX, A, &c, AYRES, TYRIS, BYIRES, SORIS, UCHOREUS, LACHARES, LABARIS, &c.

DIODORUS (i) ponit UCHOREUM inter OSYMANDUAM, & MYRIM, idest, inter AMENOPHIM & MOERIM & asserit eum *Memphim* condidisse, & mirè communivisse validissimo terræ vallo, & fossâ latâ & profundâ, quam *Nilus* aquâ replebat, ibique confecisse vastum & profundum Lacum, quo reciperetur aqua, cum *Nilus* exundaret, illamque civitatem regiis domibus ornavisse; atque *Memphim* fuisse in loco adeò commodo & apto, ut illorum, qui post eum regnaverunt, plerique *Memphim Thebis* anteferrent, unde hæ decrefcere coeperunt, *Memphis* autem crevit, donec ALEXANDER *Macedoniæ* Rex *Alexandriam* extruxit. Magna ista UCHOREI & MOERIS opera idem ingenium redolent; & certè debentur uni eidemque Regi qui, per nominis corruptionem, in duos divisus fuit, ut jam diximus; nam, profectò Lacus UCHOREI idem est qui MOERIS.

Ad exemplum duarum lateritiarum Pyramidum, quas MOERIS condiderat, tres proximi Reges, CHEOPS, CEPHREN, & MYCERINUS tres magnas Pyramides *Memphi* constituerunt; quocirca in eâ Civitate regnaverunt. CHEOPS Tempia, quæ in *Nomis* erant, clausit, & Deos *Aegyptios* adorari vetuit, eâ mente

(i) Diodor. l. 1. pag. 32.

CAP. II. te proculdubio, ut ipse post mortem adoraretur. Nuncupatus etiam fuit CHEMBIS, CHEMMIS, CHEMNIS, PHIOPS, APATHUS, APAPPUS, SUPHIS, SAOPHIS, SYPHOAS, SYPHAOSIS, SOIPHIS, SYPHURIS, ANOIPHIS, ANOISSIS. Extruxit altissimam trium ingentium Pyramidum proximarum; secundam verò ejus frater CEPHREN aut CERPHERES; atque tertiam filius MYCERINUS: postremus hic Rex clementiâ & justitiâ celebris fuit, filiae cadaver in Bovis statuâ ponendum curavit, & jussit ut quotidie odoribus coleretur: vocatus etiam fuit CHERES, CHERINUS, BICHERES, MONCHERES, MENCHERES. Diem ultimum obiit antequam tertia Pyramis perficeretur, cui ultimam manum imposuit NITOCRIS hujus soror, quæ in ejus locum Regno successit.

Deinde Regni habenas ASYCHIS suscepit: hic VULCANI Templum ornavit sumptuosâ porticu ad Orientem spectante, & inter parvas Pyramides unam majorem erexit è lateribus confectis limo extracto è MOERIS Lacu. Atque hi sunt Reges, qui *Memphi* regnaverunt, & hanc Civitatem ornandam curaverunt; quousque *Æthiopes*, *Assyrii*, & aliæ Gentes rebellaverunt; & *Ægyptus* amisit Regiones omnes remotas, quibus imperabat, & rursus in plura parva Regna fuit discissa.

Horum Regnorum unius sedes fuit, arbitror, *Memphis* sub GNEPHACTO, & ejus filio atque successore BOCCHORI. AFRICANUS appellat BOCCHORIM *Saitem*, sed tunc temporis *Sais* aliis Regibus gaudebat. GNEPHACTUS, pariter dictus NEOCHABIS & TECHNATIS, ob luxum diris MENE-TEM devovit, & imprecationes suas *Thebis* in JOVIS Templo describendas curavit: *Thebis* ergo regnavit. BOCCHORIS autem in feri Bovis statuâ posuit Deum MNEVIM, qui *Heliopoli* colebatur. Alterius horum Regnorum sedes erat *Anysis* aut *Hanes* (Isa. XXX. 4.) sub Rege ANYSI vel AMOSI; tertii erat *Sais* sub STEPHANATE, NECHEPSO & NECHO: ac quarti *Tanis* sive *Zoan* sub PETUBASTE, OSORCHONE, & PSAMMI. At *Ægyptus*, cum his divisionibus infirmior facta fuisset,

fuisset, invasa & domita fuit ab *Æthiopibus* usis Duce SABACONE, qui BOCCHORIM & NECHUM interemit, ANYSIM verò fugavit. Olympiadum initium cecidit in PETUBASTIS Regno; & *Æra* NABONASSARI in vicesimum secundum BOCCHORIS annum, juxta AFRICANUM; quapropter *Ægyptus* dividi coepit in plura Regna ante Olympiadas; sed non plusquam duobus Regnis ante illas.

Postquam Astronomiæ opera navari coepta fuit, navigationis causâ, & postquam *Ægyptii* per Heliacos stellarum ortus & occasus longitudinem anni solaris ad tercentos sexaginta quinque dies definiverunt, & aliis observationibus Solstitia determinaverunt, & Constellationes descripserunt; quæ omnia facta fuerunt Regnum obtinentibus AMMONE, SESACO, ORO, & MEMNONE; credendum videtur eos Planetarum motus observare profectos esse; nam, illis finxerunt nomina de Deorum suorum nominibus; & NECHEPSOS sive NICEPSOS Rex *Saidis*, opem ferente PETOSIRIDE *Ægyptio* Sacerdote, Astrologiam excogitavit, cujus fundamenta fecit Planetarum aspectus, & indoles Virorum & Mulierum, quibus ipsi Planetæ consecrati fuerant: NABONASSARO autem Rege *Babyloniæ* Regnum vix adepti, (circa quod tempus *Æthiopes* sub SABACONE *Ægyptum* invaserunt,) *Ægyptii* illi, qui, *Æthiopes* fugientes, *Babyloniam* se receperunt, in eam annum *Ægyptiacum* ex tercentis sexaginta quinque diebus constantem, atque Astronomiam, Astrologiamque invexerunt, & *Æra* NABONASSARI principium dederunt. Ejus initium ad annum ipsum, quo NABONASSARUS Regnum adiit, revocaverunt, qui incidit in vicesimum secundum BOCCHORIS annum, ut supra diximus; anni verò exordium posuerunt illum ipsum diem, quo annus apud *Ægyptios* incipiebat propter computationes. Sic DIODORUS (k): dicunt Chaldæos *Babyloniæ*, cum *Ægyptiorum* colonia essent, celebratos *Astrologiæ* studiis fuisse, quam ab *Ægypti* Sacerdotibus acceperant: & HES-

Is. Newtoni Opuscula. Tom. III.

Z

TIEUS,

(k) Diodor. l. 1. pag 51.

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

CAP. II. TIÆUS, qui *Ægypti* Historiam scripserat, de ejusdem Regionis invasione verba faciens, ait (1), quod *Sacerdotes, qui huic infortunio superstites fuerunt, secum afferentes Sacra Jovis Enyalii Sennaar Babiloniæ migraverunt.* A decimo quinto *Asæ* anno, quo *Zerah* devictus fuit, & quo *Menes* aut *Aménophis* regnare cœpit, ad initium *Æræ* *Nabonassari*, lapsi sunt anni ducenti: hoc temporis spatium locum relinquit novem aut decem Regum dominationibus, circiter, quarum singulæ, rationibus adæquatis, ferè viginti annos impleverint; & totidem interfuere, secundum supra relatam *Herodoti* computationem; quamobrem hæc ratio, tum omnium est antiquissima, & *Herodoto* tradita à Sacerdotibus *Thebarum, Memphis, & Heliopolis*, quæ tres civitates fuerunt *Ægyptiacarum* nobilissimæ, tum cum naturæ cursu consentit, neque locum relinquit dominationibus plurium obscurorum Regum, quos omisimus. Hi Reges omitti positi fuerunt Regnum tenuisse ante *Moerim*; ergo *Thebis*; *Moeris* enim Imperii sedem è *Thebis Memphis* transtulit: sed Regno potiti certè sunt post *Ramessem*; quandoquidem *Ramesse* fuit filius atque successor *Menetis*, qui statim à Diis Regnum est adeptus. Jam ipsum *Vulcani* Templum condidit *Menes*, quod primâ porticu *Ramesse* auxit, secundâ verò *Moeris*; & *Ægyptii*, quod eorum Imperium & Dii antiquiores haberentur, inter Regem, qui primam, & eum qui secundam hujus Templi porticum condidit, tercentos & triginta *Thebarum* Reges inseruerunt, eosque Regnum undecim annorum millia tenuisse finxerunt; tanquam si Templum aliquod tandiu stare posset. Hæ sunt meræ fabulæ, ut manifestum est, quapropter eas expunximus, omissis Regibus insertis, & restituto *Moeri*, qui secundam porticum extruxit, statim post *Ramessem*, qui primam ædificavit.

In Dynastiis *Manethonis*, *Sevechus* ponitur Successor *Sabaconis*, cujus filius fuit; & fortasse hic est *Sethon* *Herodoti*, qui *Vulcani* Sacerdos fuit, & militarem disciplinam neglexit; nam, *Sabacon* est ille *So* vel *Sua*, cum quo *Oseas* Rex *Israelis* contra *Assyrios* conspiravit, anno

Hæ.

(1) Joseph. Antiq. l. i. c. 4.

Hezechie quidem quarto, *Nabonassari* verò vicesimo quarto. *Herodotus* bis aut ter asserit *Sabaconem*, cum quinquaginta annos Regno fuisset potitus, spontè *Ægyptum* reliquisse, & *Anysim*, qui eum fugerat, reversum fuisse, quod rursum in inferiorem *Ægyptum* post illum, sive potius cum illo, dominaretur; *Sethonem* autem post eum Regnum capefuisse, & *Pelusum* petiisse *Sennacheribi* copiis obviam euntem, & ei auxilio fuisse ingentem murium vim, qui arcuum nervos, quibus armati erant *Assyrii*, comederunt; in cujus rei memoriam Statua *Setonis*, ab *Herodoto* (m) visa, manu murem tenebat. Mus apud *Ægyptios* erat symbolum destructionis, & mus in *Sethonis* manu dumtaxat indicabat hunc Regem magnâ clade *Assyrios* affecisse. Docent *Sacræ Litteræ*, quod cum *Sennacheribus* *Judeam* invasit, & *Lachim* atque *Lobnam* obsedit, (quod accidit anno *Hezechie* decimo quarto, at *Nabonassari* quarto & tricesimo,) Rex *Judæ* spem suam posuit in *Pharaone* Rege *Ægypti*, idest, *Sethone*, & quod *Tirhakah* Rex *Æthiopiæ* pariter exercitum in *Sennacheribum* eduxit, (II. Reg. XVIII. 21. & XIX. 9.), unde verisimile fit quod *Sennacheribus*, audiens Reges *Ægypti* & *Æthiopiæ* se oppugnatum accedere, è *Lobnâ Pelusum* versus progressus sit, iis obviam sese facturum; sed ibi occupatus fuit à duobus hisce Regibus, qui eum, noctu aggressi, non minori clade straverunt, quàm si mures *Assyrios* arcuum nervos edissent. Aliqui putant *Assyrios* interfectos fuisse fulguribus, aut ignito vento, qui aliquando à meridionalibus *Chaldaæ* partibus spirat. Post hanc victoriam, *Tirhakah*, qui in *Sethonis* locum successerat, exercitum duxit Orientem versus per *Libyam* & *Africam* ad freti ostia. Sed *Herodotus* asserit *Ægyptios* Sacerdotes recensere solitos *Sethonem*, tanquam ultimum ex *Ægypti* Regibus, qui dominati sunt antequam *Ægyptus* in duodecim Regna simul extantia divideretur, & ideo antequam ab *Assyriis* invaderetur.

Z 2

As.

(m) Herodot. l. 2. c. 141.

ASSERHADON Rex *Assyriae*, anno NABONASSARI sexagesimo octavo, cum jam circiter triginta annos in *Assyriam* dominatus esset, invasit *Babyloniae* Regnum, & multos captivos ex *Babylone*, *Cutha*, *Avâ*, *Hamath*, & *Sepharvaim* adduxit, quos in Regionibus *Syriae* & *Damasci* locavit, & inde *Babylonem* transtulit *Israelis* & *Syriae* populum, qui ibi à THIGLATHALASSARO relictus fuerat. Hæc captivitas evenit sexaginta quinque annis post primum ACHAZ, (Isa. VII. 1. 8., & II. Reg. XV. 37., & XVI. 5.,) & ideo vicesimo MANASSIS, & NABONASSARI sexagesimo nono: & postea TARTANUS ab ASSERHADONE missus fuit cum exercitu oppugnatum *Asbaddum* vel *Azotum*, quæ urbs tunc temporis *Judææ* serviebat, (II. Chronic. XXVI. 6.,) quam coepit, (Isa. XX. 1.;) & cum sibi tutam securamque hanc urbem reddidissent *Assyrii*, *Judæos* devicerunt, MANASSEM captivum fecerunt, & *Judæam* sibi subdiderunt: dum hæc bella gererentur MANASSE jubente, ISAIAS bifariam sectus fuit, quia in MANASSEM propheta-verat. Deinda *Assyrii* invaserunt & in potestatem redegerunt *Ægyptum* & *Æthiopiam*, & in captivitatem *Ægyptios*, *Æthiopesque* traxerunt, & hoc pacto *Æthiopum* in *Ægyptios* dominationi finem imposuerunt, (Isa. VII. 18., & VIII. 7., & X. 11. 12. & XIX. 23., & XX. 4.) Hisce bellis Civitas *Thebæ*, aut *No-Ammon*, quæ hucusque floruerat, miserè direpta fuit & devastata, atque ejus cives in captivitatem abducti, ut describit NAHUM capite tertio vers. 8. 9. 10. NAHUM scripsit post *Judæam* postremò ab *Assyriis* invasam, (Cap. I. Vers. 15.,) & idcirco Captivitatem hanc tanquam recentem describit. Hac *Ægypti* invasione, & sequentibus sub NABUCHODNOZORO, & CAMBYSE, illius Civitatis gloria finem accepit. ASSERHADON tribus annis in *Ægyptios* & *Æthiopes* dominatus est, (Isa. XX. 3. 4.,) scilicet usque ad interitum suum, qui accidit anno NABONASSARI octogesimo primo; quocirca *Ægyptum* invasit, & *Æthiopum* in *Ægyptios* dominationi finem imposuit anno NABONASSARI septuagesimo octavo; igitur *Æthiopes* sub SABACONE, & ejus successoribus SETHONE & TIRHAKAH *Ægyptiis* octoginta, cir-

circiter annis imperitaverunt: HERODOTUS annos quinquaginta SABACONI tribuit; AFRICANUS autem quatuordecim SETHONI, & duodeviginti TIRHAKAH.

Divisionem *Ægypti* in plura Regna, tum ante, tum post *Æthiopum* dominationem, & *Ægyptum* ab ASSERHADONE domitam, innuere videtur ISAIAS Propheta (n) his verbis: *consurgere faciam Ægyptios contra Ægyptios, & quisque pugnabit contra fratrem suum, & unusquisque contra propinquum suum, & civitas contra civitatem, atque Regnum contra Regnum, & Spiritus Ægypti deficiet. *** Et Ægyptios tradam in manus domini crudelis, (videlicet ASSERHADONIS,) & ferox Rex in eos dominabitur. *** Certè Principes Zoan (Tanis) insaniunt, consilium sapientum consiliariorum Pharaonis factum est stultum: quamdiu Pharaoni dicitis, Ego sum filius veterum Regum. *** Dementes facti sunt Principes Zoan: Principes Noph (Memphis) decepti sunt, *** vel ii, qui erant ejus populi columen, *** In illis diebus erit via regia ab Ægypto ad Assyriam, & Ægyptii Assyriis servient.*

Post ASSERHADONIS interitum *Ægyptus* paruit duodecim Regibus coequalibus, qui ab *Assyriis* desciverant, & qui simul quindecim annis regnaverunt; inter quos annumerandi sunt, opinor, tres anni ASSERHADONIS, quandoquidem *Ægyptii* inter suos Reges illum non recensent. Hi (o) condiderunt Labyrinthum, qui erat prope MOERIS Lacum, quod ædificium fuit sanè magnificum, cum duodecim oecis, eorum Regiis: deinde PSAMMITICUS, qui erat unus ex duodecim, omnes alios domuit. Hic ædificavit ultimam Templi VULCANI porticum, quod Templum à MENETE, circiter ducentos sexaginta annos ante, fuerat inchoatum, & Regno potitus est quinquaginta quatuor annos, in quibus annumerandi sunt quindecim illi, quos hic cum undecim aliis Regibus Regnum obtinuit. Deinde Regno

Z 3

fuc-

(n) Isa. XIX. 2. 4. 11. 13. 13.

(o) Herodot. I. 2. c. 148. &c.

CAP. II. successit NECHAOH sive NECHUS. Is septemdecim annos regnavit: sex PSAMMIS; VAPHRES, APRIES, ERAPHIUS, vel HOPHRA viginti quinque: AMASIS quatuor supra quadraginta; & PSAMMENITUS sex menses, secundum HERODOTUM. *Aegyptus* in potestatem redacta fuit à NABUCHODONOZORO anno HOPHRAE penultimo, & NABONASSARI centesimo septuagesimo octavo; & quadraginta annos *Babyloniae* servivit, (Jerem. XLIV. 30., & Ezech. XXIX. 12. 13. 14. 17. 19.,) idest, ferè usque ad finem Regni AMASIS, viri è mediâ plebe, quem Victor *Aegypto* praefecerat. Horum quadraginta annorum finis coincidit cum CYRI morte; quandoquidem is in *Aegyptum*, & *Aethiopiam*, XENOPHONTE teste, dominatus est. Igitur tunc temporis hæ Gentes libertatem recuperaverunt; sed, quatuor aut quinque annos post, eas invasit & subjecit CAMBYSES, anno NABONASSARI ducentesimo vicesimo tertio vel quarto; & deinde ferè semper servierunt, ut Prophetæ prædixerant.

Regna PSAMMITICI, NECHI, PSAMMIS, APRIIS, AMASIS, & PSAMMENITI, quæ refert HERODOTUS, ascendunt ad annos centum quadraginta sex cum dimidio; & totidem intercesserunt inter septuagesimum octavum NABONASSARI, quo finem habuit dominatio *Aethiopum* in *Aegyptios*, & ejusdem NABONASSARI ducentessimum vicesimum quartum, quo CAMBYSES *Aegyptum* invasit, & ejus dominationi finem imposuit. Unde patet HERODOTUM accuratum fuisse, & fidem merere ea, quæ de *Aegypto* refert, quantum discere potuit ab *Aegyptiis Thebarum, Memphis, & Heliopolis* Sacerdotibus, atque à *Caribus & Joniis Aegyptum* colentibus: etenim omnes hosce consuluit: *Cares* autem, & *Jonii Aegyptum* habitaverant ab eo tempore, quo duodecim coevi Reges florebant.

Ait PLINIUS (p) obeliscos *Aegyptios* esse è quodam lapidis

[p] Plin. l. 36. c. 8. p.

dis genere, qui effoditur prope *Syenem* in *Thebaide*, & primum obeliscum erectum fuisse à MITRE, qui *Heliopoli* regnavit; id est, à MEPHRE, qui ante MISPHRAGMUTHOSIM Regnum tenuit; & postea alios Reges alios Obeliscos confecisse; quatuor SOCHIM, videlicet, SESOCHIM sive SESACUM, quorum quisque octo supra quadraginta cubitos altus erat; RAMISEM, scilicet, RAMESSEM duos; unum quadraginta octo cubitos longum, SMARREM, nempe MOERIM; ERAPHIUM vel HOPHRAM unum ejusdem longitudinis; & NECTABIM seu NECTENABIM unum octoginta cubitorum. Quapropter MEPHRES dominationem suam extendit in totam superiorem *Aegyptum* à *Syene* ad *Heliopolim*, & post eum, MISPHRAGMUTHOSIM & AMOSIM, Regno potiti sunt AMMON & SESACUS, qui primum magnum Imperium fundaverunt: hi autem quatuor, AMOSIS, AMMON, SESACUS, & ORUS *Aegyptum* gubernaverunt in quatuor ætatibus magnorum Deorum *Aegypti*; AMENOPHIS autem est MENES ille, qui statim post Deos Regnum adeptus est; post quem Reges fuerunt RAMESSES, & MOERIS, & aliquamdiu post, HOPHRA.

Enumerat DIODORUS (q) eosdem, ac HERODOTUS, *Aegypti* Reges; sed ordine magis confuso, aliquos repetit bis, aut pluries, sed nominibus diversis, & nonnullos omittit. En hos Reges: JUPITER AMMON & JUNO; OSIRIS & ISIS; HORUS; MENES; BUSIRIS I; BUSIRIS II; OSYMANDUAS; UCHOREUS; MYRIS; SESOOSIS I; SESOOSIS II; AMASIS; ACTISANES; MENDES, vel MARUS; PROTEUS; REMPHIS; CHEMBIS; CEPHREN; MYCERINUS, aut CHERINUS; GNEPHACTUS; BOCCHORIS, SABACON, duodecim Reges coæquales; PSAMMITICHUS, *** APRIES; AMASIS; Hic accipio SESOOSIM I., & SESOOSIM II., BUSIRIDEM I., & BUSIRIDEM II. pro ipsis OSIRIDE & ORO; pariter OSYMANDUAM pro eodem Rege ac AMENOPHIS

(q) Diodor. l. I. p. 19. &c.

CAP. II. PHIS vel MENES. Item AMASIS, & ACTISANES *Æthiops* qui AMASIM devicit, mihi sunt iidem, ac ANYSIS & SABACON, de quibus HERODOTUS: UCHOREUS autem, MENDES, MARRUS, & MYRIS sunt dumtaxat diversa unius ejusdemque Regis nomina. Hoc pacto DIODORI catalogus evadet hic: JUPITER AMMON & JUNO; OSIRIS, BUSIRIS, vel SESOOSIS, & ISIS; HORUS, BUSIRIS II., aut SESOOSIS II.; MENES, vel OSMANDUAS; PROTHEUS; REMPHIS, seu RAMESSES; UCHOREUS, MENDES, MARRUS, sive MYRIS; CHEMBIS, vel CHEOPS; CEPHREN; MYCERINUS; *** GNEPHACTHUS; BOCCHORIS; AMASIS, vel AMYSIS: ACTISANES, aut SABACON. * duodecim Reges coævi; PSAMMITICHUS; ** APRIES; AMASIS; quibus si, locis concinnis, addas NITOCRIM; ASYCHIM; SETHONEM; NECHUM; & PSAMMIM, habebis HERODOTI Catalogum.

Dynastiæ MANETHONIS & ERATOSTHENIS videntur plenæ nominibus Regum ab HERODOTO omissorum: cum ostensum fuerit eorum aliquem in *Ægyptum* regnavisse post Pastorum expulsionem, & diversum esse à Regibus superius memoratis, suo loco inferi poterit.

Domita fuit *Ægyptus* ab *Æthiopibus* sub SABACONE circa initium *Æræ* NABONASSARI, aut, fortasse; tribus vel quatuor annis ante, id est, tercentis annis, circiter, antequam HERODOTUS historiam suam scripsit; & octoginta, circiter, annis post hanc *Æthiopum* victoriam iterum subiecta fuit ab *Assyriis* sub ASSERHADONE: historia autem *Ægypti* scripta ab HERODOTO ab hac ultimâ victoriâ rectè & accuratè refert numerum, ordinem, & nomina Regum, ac tempora, per quæ Regnum occupaverunt: atque in hisce rebus eum sequuntur Historici, cum ille unus nobis transmiserit optimam *Ægypti* historiam illa tempora complectentem. Si ea pars hujus historiæ, quæ ad antiquiora tempora pertinet, minùs accurata est, id accidit quia Tabulariis *Ægyptiis* multum detrimenti attulerunt Regna *Æthiopum*, *Assyrio-*

Assyriorumque; neque verosimile est, quòd *Ægyptii* Sacerdotes, qui vixerunt ducentis aut tercentis annis post HERODOTI tempora, rem emendare potuerint; quinimo, postquam CAMBYSES omnibus monumentis *Ægyptum* spoliavit, Sacerdotes quotidie novos Reges commenti sunt, quò eorum Gens atque Dii ad majorem antiquitatem eveherentur; ut constat simul conferendo HERODOTUM & DIODORUM *Siculum*, atque utrumque & ea, quæ PLATO refert ex SOLONIS poemate, quod docet bella, quæ magni Dii *Ægypti* in *Græcos* gesserunt, gesta fuisse tempore CECROPIS, ERECHTHEI, & ERICHTHONII, & paulò ante dies THESEI; tunc hi Dii in suimet honorem Tempia & Sacra instituebant. Quibus de causis potius censui sequendas historias HERODOTO traditas ab *Ægyptiis* Sacerdotibus, & eas corrigendas ope *Soloniani* poematis, ita ut Deos illos antiquiores CECROPE & ERECHTHEO non facerem, neque eorum successorem MENETEM THESEO & MEMNONE vetustiore, & ut ædificationi Templi VULCANO dicati non plures quàm ducentos octoginta annos tribuerem; quàm corrigendum HERODOTUM auxilio MANETHONIS, ERATOSTHENIS & aliorum, qui vixerunt postquam Sacerdotes *Ægyptii* magis, quàm vivente HERODOTO, antiquitates suas corruperant.

De Im-
rio Ægyp-
tiorum.

CHRONOLOGIA VETERUM REGNORUM EMENDATA.

CAPUT III.

De Imperio Assyriorum.

Uo pacto veteres Reges & Optimates *Græciæ*, *Ægypti*, & *Syriæ Damascenæ*, inter Deos relati, facti fuerunt æquo antiquiores, eodem nimia vetustate Reges *Chaldaeæ* & *Assyriæ* donati fuerunt: quandoquidem apud DIODORUM (a) legimus, quòd, cùm ALEXANDER Magnus esset in *Asiâ*, *Chaldaeï* jam, à quo tempore Stellas observare cœperant, quatercenta septuaginta tria millia annorum dinumerabant: CTESIAs autem, & *Græci Latini*que Scriptores eum secuti, ad sexagesimum vel septuagesimum à NOACHI diluvio annum originem *Assyrii* Imperii retulerunt, atque nobis enarrant nomina Regum *Assyriorum* omnium à BELO, ejusque commentitio filio NINO ad SARDANAPALUM, postremum hujus Monarchiæ Regem. Sed horum Regum nomina, si unum aut alterum excipias, nullam habent affinitatem cum *Assyriorum* nominibus, quæ in Sacris Libris leguntur; solebant enim *Assyrii* nomina sua deducere à Diis suis,

(a) Diodor. I. 2. pag. 83.

CHRONOL. VETER. REGN. EMENDATA. 187

suis, BEL, vel PUL, CHADDON, HADON, ADON, aut De Imperio Assyriorum, ADONIDE; MELECH, sive MOLOCH; ATSUR, vel ASSUR; NEBO, NERGAL; MERODACH; ut apparet in hisce nominibus, PUL; TIGLAT-PUL-ASSUR; SALMAN-ASSUR; ADRA-MELECH; SHAR-ASSUR; ASSUR-HADON; SARDANAPALUS, aut ASSUR-HADON-PUL, NABONASSASSARUS, sive NEBO-ADON-ASSUR; BEL-ADON; CHINILADON, vel CHEN-EL-ADON; NEBO-PUL-ASSUR; NEBO-CHADDON-ASSUR; NEBUZARADON, vel NEBO-ASSUR-ADON; NERGAL-ASSUR; NERGAL-SHAR-ASSUR; LABO-ASSUR-DACH; SHESEB-ASSUR; BECTES-ASSUR; EVIL-MERODACH; SHAMGAR-NEBO; RABSARIS, aut RAB-ASSUR; NEBO-SHASBAN; MARDOCEMPAD, sive MERODACH-EMPAD. Talia sunt *Assyria* nomina; sed planè diversa sunt ea, quæ in CTESIÆ libris occurrunt, præter SARDANAPALI nomen, quod apud HERODOTUM legitur. Ille facit SEMIRAMIDEM æquè antiquam ac primus BELUS; asserit autem HERODOTUS eam vixisse quinque tantummodo Generationibus ante matrem LABYNETI; narrat urbem *Ninum* à viro cognomine, & *Babylonem* à SEMIRAMIDE conditas fuisse; attamen NIMBRODUS aut ASSUR has & alias civitates ædificavit, & nulli nomen suum tribuit: Imperio *Assyrio* mille tercentorum & sexaginta annorum diuturnitatem assignat; quod, juxta HERODOTUM, stetit per annos tantummodo quingentos, quanquam HERODOTUS antiqua hujuscemodi tempora nimium longa faciat; ponit *Ninivem* à *Medis* & *Babyloniis* destructam fuisse tercentos annos ante Regnum ASTIBARIS & NABUCHODONOSORI, qui illam excidit, & refert nomina septem vel octo fictitiorum *Mediæ* Regum, qui, juxta eum, extiterunt eo temporis intervallo, quod inter *Ninivis* excidium & Regna ASTIRABIS atque NABUCHODONOSORI intercessit, tanquam si *Medorum* Imperium, quod *Assyrii* ruinis superstructum fuit, per

Aa 2

annos

CAP. III. annos tercentos stetit; reipsa autem stetit duos supra septuaginta; ne verbum quidem facit de vero *Assyriorum* Imperio, quod Sacra Volumina describunt, & cujus Reges fuerunt PUL, TIGLATH-PHALASSARUS, SALMANASSARUS, SENNACHERIBUS, ASSERHADON, &c.; quanquam fuerit suis temporibus multo propinquius; unde liquidò constat illum *Assyriorum* Antiquitates prorsus ignoravisse. Nihilominus aliquid veritatis inest historiæ ab eo scriptæ, ut fieri solet in fabulosis illis narrationibus, quas *Romantios* appellant; puta, *Ninivem* à *Medis* & *Babyloniis* subversam fuisse; *SARDANAPALUM* ultimum *Assyrii* Imperii Regem fuisse; & *ASTIBAREM*, atque *ASTYAGEM* fuisse *Medorum* Reges; sed omnibus nimiam vetustatem tribuit, & gloriæ serviens nimiam cum libertate nomina & facta commentus est, quò Lectoribus suis placeret.

Judæi nuper è *Babyloniâ* reversi hoc pacto peccata confessi sunt: *Nunc igitur, Deus noster, *** digneris non parva reputare infortunia, quæ ceciderunt super nos, nostros Reges, nostros Optimates, & nostros Sacerdotes, & nostros Prophetas, ac totum Populum tuum à tempore Regis Assyriæ ad hos dies, (Nehem. IX. 32.,) hoc est, à tempore Regni Assyriæ, aut ex quo Imperium hoc exortum est: quapropter Assyrium Imperium tunc initium habuit, cum Reges Assyriæ Incolas Palestine exagitare coeperunt; quod accidit PUL Regnum obtinente; hic, & Reges, qui in ejus locum successerunt, turbas Israeli crearunt, & Gentes finitimas sibi subjecerunt, & super aliquot exiguorum & veterum Regnorum ruinas, Medis ipsis, æquè ac aliis Nationibus devictis, Imperium suum constituerunt. Sed victorias hæc penitus ignoravit CTESIAS, quinimo & victorum Regum nomina; neque novit tunc temporis stare Assyrium Imperium, quandoquidem eo tempore Medos regnantes supponit, & Assyrio Imperio finem imponit ducentis quinquaginta annis antequàm incepit.*

Quidquid autem sit, fatendum est NIMBRODUM *Babyloniæ* Regnum fundavisse, quod fortasse in *Assyriam* extendit: sed hoc Regnum, si compares cum Imperiis postea natis, erat valde an-

angustum: siquidem solas fertiles *Chaldææ*, *Chalonitidis*, & *Assyriae* planities, quas *Tigris* & *Euphrates* alluunt, complectebatur; &, si majus fuit, brevi tempore stetit, cum antiquis illis temporibus mos fuerit patri cuique sua Regna inter filios dividendi. Sic NOACHUS fuit Rex totius orbis; CHAM verò *Africae*; & JAPHETUS totius *Europæ* & *Asiæ minoris*; sed duratura Regna non reliquerunt. Post NIMBRODUM nihil legimus de *Assyrio* Imperio usque ad PUL. Quatuor Reges, qui, ABRAHAMO vivente, meridionales *Canaanitidis* partes invaserunt, venerant è Regionibus, in quas NIMBRODUS dominatus fuerat, & fortasse erant ex ejus posteris, qui Regiones ab eo devictas, partiti fuerant. Judicibus *Israelem* regentibus, *Mesopotamia* propriis Regibus gaudebat; (Judic. III. 8.;) & Rex ZOBAB dominatus est in Regiones, quas secutur *Euphrates*, quousque DAVID eum domuit. (II Sam. VIII. & X.). Regna *Israelis*, *Moabi*, *Ammonis*, *Edomis*, *Philistiae*, *Sidonis*, *Damasci*, & *Hamath* magnæ, nunquam *Assyriis*, nisi PUL & ejus successoribus serviverunt. Idem dicendum est de Regnis *Eden*, (Amos I. 5, Reg. XIX. 12.,) & *Haran* aut *Carrhae*, (Genes XII.; & II. Reg. XIX. 12.,) atque *Sepharvaim* in *Mesopotamiâ*, ac *Chalneh* prope *Bagdad*, (Genes X. 10. Isa. X. 9., & II. Reg. XVII. 31.,) SESACUS & MEMNON multas Gentes domuerunt, & in *Chaldæam*, *Assyriam*, & *Persidem* dominati sunt; sed in eorum historiis non legitur iis obstaculo fuisse Imperium *Assyrium* tunc stans: quinimo *Susiana*, *Media*, *Persis*, *Bactriana*, *Armenia*, *Cappadocia*, & aliæ Regiones ab iis in potestatem redactæ fuerunt, & Regibus *Aegypti* continuè paruerunt donec longum Regnum RAMESSIS MEMNONE prognati finem habuit; ut supra monstravimus. Meminit quidem HOMERUS de BACCHO & MEMNONE Regibus *Aegypti* & *Persidis*; at de Imperio *Assyrio* ne verbum quidem.

JONAS prophetavit cum *Israel* à *Syriae* Regibus vexabatur, quod accidit circa finem Regni JOACHÆ, & initium Regni JOÆ Regum. ISRAELIS, &, ut puto, Regnante MOERI, Successore RAMESSIS, Rege *Aegypti*, & circiter sexaginta annos ante

CAP. III. Regnum PUL: *Ninive* tunc longè latèque patebat; sed adeò paucis plena erat, ut tantummodo centum viginti incolarum millia contineret. Nondum ad tantam potentiam excreverat, ut non terreretur JONÆ sermonibus, neque metueret ne à finitimis invaderetur & intra quadraginta dies subverteretur: paulò ante *Aegyptiorum* Imperio se subduxerat, & sibi proprium Regem præposuerat; sed hic Rex nondum Rex *Assyriæ* dicebatur, sed dumtaxat Rex *Ninivis*, (Jonas III. 6. 7.,) & sollemnis jejunii indictio ejus jussu non pluribus Gentibus, neque in totà *Assyrià*, sed in solà *Ninive* & fortasse in pagis ab eà pendentibus promulgata fuit; at paulò post, cum *Ninivis* dominium domi firmatum, & in *Assyriam*, sic propriè dictam, extensum fuisset, atque Regnum hoc in finitimas Nationes bella gerere cœpisset, Reges *Ninivis* non ampliùs Reges hujus civitatis, sed *Assyriæ* dicti fuerunt.

Prophetavit AMOS Regnum *Israelis* obtinente JEROBOAMO filio JOE paulò postquam JEROBOAMUS Regna *Damasci* & *Hamath* in potestatem redegit, videlicet, decem aut viginti annos, circiter, ante quam PUL Regnum adiret. Hic (b) autem his verbis *Israelem* objurgat eo, quod suis victoriis gloriaretur; Vos, qui rebus nibili gaudetis, qui dicitis, nonne virtute nostrà cornua extulimus? Veruntamen, ecce, contra vos Gentem suscitabo, ait Dominus Deus Exercituum, & ea vos malè cruciabit ab ingressu *Hamath* ad torrentem deserti. Hoc loco Deus se Gentem contra *Israelem* suscitaturum comminatur, sed eam nominatim non designat; celat quænam futura sit, donec *Assyrii* compareant, & arcanum detegant. Sed in vaticiniis ISAÏÆ, JEREMÏÆ, EZECHIELIS, HOSEÆ, MICHEÆ, NAHUM, SOPHONÏÆ, & ZACHARIÆ, qui scripserunt post hujus Monarchiæ ortum, ea pluribus, in locis apertè nominatur; quod nunquam fit in AMOS prophetià, quanquam ea tota circa *Israelis* & *Syriæ* captivitatem versetur, & multas in *Israelem* minas complectatur: Propheta generatim tantum dicit futurum ut *Syria* in Capti-

(b) Amos. VI. 13. 14.

Captivitatem *Kir* adducatur, & ut *Israel*, quantumvis nunc potentia floreant, captivus ultra *Damascum* trahatur, atque ut Deus suscitet Gentem illum vexaturam, intelligens Deum elaturum supra *Israelem* ab humiliore conditione Gentem, quam ille nondum timebat; hic enim est sensus *hebraïci* verbi *קום* cum de hominibus dicitur, ut in *Amos* v. 2., & I. *Sam.* XII. 11., ac *Psal.* CXIII. 7., & *Jerem.* X. 20. l. 32., & *Hab.* I. 6. atque *Zach.* XI. 16. Cum AMOS *Assyrios* nominatim non designaverit, id certè, quo tempore hæc Prophetia scripta est, parum nobiles erant; sed supra *Israelem* extollendi erant; igitur potentia augeri coeperunt tempore PUL, & hujus Successorum: quandoquidem postquam JEROBOAMUS *Damasci* & *Hamath* potitus fuit, MANAHEM, qui in ejus locum successit, *Tbapsam* & omnem agrum ad eam pertinentem ad *Euphratem*, devastavit, quia eum non receperat; unde patet *Israelem* viguisse usque ad tempora PUL, qui, ut videtur, formidabilis redditus ab aliquibus victoriis, MANAHEM pacem emere coegit. Cum autem PUL Regnum obtinuerit statim post AMOS vaticinium, & cum primus illud implevisse memoretur, meritò pro primo Gentium domitore atque *Assyrii* Imperii fundatore potest haberi. Deus enim excitavit spiritum PUL, & spiritum TIGLATH-PHALASSARI Regis *Assyriæ*. (I. Chron. V. 20.).

Idem AMOS Propheta, contra *Israelem* prophetans, hoc pacto ei infortunia, quæ nuper alia Regna exagitaverant, interminatus est. Petite, (c) ait ille, *Calanam*, & videte; hinc progredimini ad *Hamath*, civitatem magnam; deinde descendite *Geth* Philistæorum. Suntne meliores, quàm hæc Regna? Hæc Regna nondum ab *Assyriis* subacta fuerant; præter *Calanam* five *Chalonitidem* ad *Tigrim* fluvium, inter *Babylonem* & *Ninivem*. Nuper *Geth* potitus fuerat (d) OZIAS *Judææ* Rex, *Hamath* verò (e) JEROBOAMUS Rex *Israelis*: attamen Propheta *Assyrios*

(c) Amos VI. 2.

(d) II. Chron. XXVI. 6.

(e) II. Reg. XIV. 25.

CAP. III. rios *Israelem* subacturos minans, exempla adducit devastationes, quas aliæ Gentes fecerant, & nullam memorat civitatem ab *Assyriis* domitam, præter *Chalonitidem* prope *Ninivem*; unde conficitur Regem *Ninivis* tunc incipere sui Regni fines proferre, & nondum multum spatii decurrisse in vasto illo victoriarum stadio, quod paucis annis post illum peregrisse legimus.

Nam, circiter septem annos post decem Tribus in captivitatem adductas, cum *SENNACHERIBUS* in *Syriâ* bella gereret, quod accidit in sextâ & decimâ Olympiade, hæc (f) *Judæ* Regi dicenda mandavit: *Ecce, tu ipse audivisti quanam Reges Assyriæ fecerint omnibus Regionibus, eas omnino destruentes; & tu servaberis? Servaverunt-ne Dii Gentium illos, quos Dii patrum meorum devastaverunt, ut Gozan, & Haran, & Reseph, & filios Eden, qui erant in (Regno) Thelasar? Ubi nam est Rex Hamath, ubi Rex Arpad ubi Rex urbis Sepharvaim, & Henæ, & Ivah? ISAIAS (g) autem Regem Assyriæ sic se jactantem inducit: Nonne prorsus Regibus similes sunt Optimates mei? Nonne Calana (sive Calneh) est ut Charcamis? Nonne Hamath ut Arpad? Nonne Samaria ut Damascus? Ut manus mea evertit Regna Idolorum, ea, quorum imagines exculptæ præstantiores sunt imaginibus Jerosolymæ & Samariæ, nonne, ut feci Samariæ & ejus idolis idem faciam Jerosolymæ, & ejus idolis? Omnis hæc Regnorum populatio, tanquam recens, ad exterrendos *Judeos* affertur, & hæc Regna ad *Assyriæ* fines pertingunt; atque, ad ostendendum quantum terrarum subactum fuerit, dicuntur omnes *Regiones*, omne id, videlicet, quod undequaque est circa *Assyriam*. Mos erat Regibus *Assyriæ*, quod populorum nuper domitorum rebellionibus obviam irent, eos captivos trahere, è Regione unâ in aliam adducere, & diversimodè miscere; unde apparet (h) *Halab, Habor, Haram, Gozan*, & urbes *Medorum*, in quas *Galilæi* & *Samaritani* traducti fuerunt; & *Kir*, in quam *Damasceni*; atque *Babylonem, Cluth*, vel *Susanecbites*, & *Hamath*, & *Avam*, & *Sepharvaim*, & *Dinaites*, &*

(f) II. Reg. XIX. 11.]

(g) Isa. X. 8

(h) I. Chron. V. 26., & II. Reg. XVI. 9. & XVII. 6. 24., & Esdra IV. 9.

& *Apharsachites*, & *Tarpelites*, & *Archevites*, & *Dehavites*, De Impe-
& *Elamites*, & *Persas*, quarum omnium Gentium partes ab rio Assy-
ASSE RHADONE & iis qui ante eum regnaverant, captivæ re- riorum.
lictæ fuerunt in *Samariâ*, omnes ab *Assyriis* paulo ante devictas fuisse.

Ex hisce Regionibus subactis, ad Orientem & Meridiem *Assyriæ*, erant Regna *Mesopotamiæ*, quorum Reges confidebant *Haran* aut *Charrae*, & *Charcam*, sive *Circuiti*, & *Sepharvaim*, quæ civitas erat ad *Euphratem*, & quæ dicitur *Sippara* à *BEROSO*, *ABYDENO*, & *POLYHISTORE*, atque *Sippara* à *PTOLEMEO*; Erant quoque Regna *Syriæ*, quorum sedes erant *Samaria*, *Geth*, *Hamath*, *Arpad*, & *Rephed*, quam civitatem *PTOLEMÆUS* prope *Thapsacum* statuit. Ad eas *Assyriæ* partes, quæ ad Meridiem vergunt, & quæ à Meridie ad Occidentem declinant, erant *Babylon*, *Calana* vel *Calneh* vel *Calno*, quam urbem fundaverat *NIMBRODUS* ubi nunc est *Bagdad*, & à quâ nomen duxerat *Chalonitis*, Regio latè patens quæ ei serviebat; erat *Talassar* sive *Talatba*, civitas filiorum *EDEN* à *PTOLEMEO* posita in *Babyloniâ* Regione ad *Tigri* & *Euphratis* confluentem; qui ideo erat fluvius *Paradisi*; erant *Archevites* vel *Erchevites*; qui colebant *Arecam* aut *Erech*, quæ urbs condita fuerat à *NIMBRODO* ad orientem *Pasitigridis* inter *Apameam* & *Sinum Persicum*; erant *Susanecbites* occupantes *Cuth* sive *Susam*, *Susiana* metropolim. Ad Orientem erant *Elymais*, & plures *Medorum* civitates, & *Kir*, (i) urbs & vasta Regio *Mediæ* inter *Elymaidem* & *Assyriam*; eam civitatem *Kirenem* quidem *Chaldeus* *Paraphrates* & *Latinus* *Interpres*, *Carinem* verò *PTOLEMÆUS* appellant: Ad eam partem, quæ inter Septentrionem & Occidentem jacet, erant *Habor* sive *Chaboras*, montibus aspera Regio inter *Assyriam* & *Mediam*, atque *Apharsachites* aut *Incolæ Arrapachitis*, Regionis principio habitatæ à posteris *ARPHAXADI* & à *PTOLEMEO* locatæ prope montes *Assyriæ* propiores. Ad Septentrionem inter *Assyriam* & montes *Gordiceos*
Is. Newtoni Opuscula. Tom. III. Bb

(i) Isa. XXII. 6.

CAP. III. *diæos* erat *Halab* five *Chalach* metropolis *Calachenis*; &, præter has Regiones, ad *Mare Caspium* erat *Gozan*, quæ à *PTOLEMÆO* *Gauzanis* nuncupatur. Hoc pacto Regiones nuper *Assyrio* Imperio adjectæ ab *Assyriâ* ipsâ quaquaversum longè latèque patebant, & magnam hanc Monarchiam constituiebant; ita ut Rex *Assyriæ* jactare posset, quòd exercitus sui Regiones omnes devastaverant. Hactenus hisce (k) omnibus Gentibus fuerant diversi Dii, & unaquæque Deum suum suæ Regionis Deum, ejusque defenforem contra finitimarum Regionum, & præsertim contra *Assyriæ* Deos reputabat; illæ igitur antea Regno *Assyriorum* adjectæ nunquam fuerant; cùm præcipuè Rex *Assyriæ* eas pluries devictas fuisse non ostendet, hæc autem Regna, quoniam erant exigua, facillè ab *Assyriis* in potestatem redacta fuerunt: *Nostis-ne*, dixit (l) *Judæis* *SENNACHERIBUS*, *quid ego & patres mei omnibus aliarum Regionum populis fecerimus? *** si nullus nullius Gentis aut Regni Deus populum suum è manu meâ & è patrum meorum manu liberare valuit; quanto minus Deus vester vos è manu meâ liberabit?* Quapropter ipse & ejus patres, *PUL*, *TIGLATH-PHALASSARUS*, & *SALMANASSARUS* magni Gentium domitores fuerant, atque nuper continuis victoriis omnes Gentes *Assyriæ* quoquoversum circumfusas subegerant, & hoc pacto *Assyrium* Imperium condiderant.

Regna *JEROBOAMI* secundi; & hujus filii *ZACHARIÆ*, Regum *Israelis*, decem vel duodecim annorum, circiter, interregno disjuncta fuerunt: & Propheta *OSEAS* (m), per hoc interregnum five paulò post loquitur de quodam *Assyriæ* Rege, nomine *JAREB*, & de alio victoriis claro, nomine *SHALMAN* five *SALMAN*; fortasse vox *Sbalman* aut *Salman* est prima pars vocis *S. lmanassari*, vel *Sbalmaneseri*; & *Jareb* five *Irib*, (utroque enim pacto legere licet,) ultima *Sennacheribi*, quod nomen fuit Regi, qui in *SALMANASSARI* locum successit:

fed,

(k) II. Reg. XVII. 14. 30. 31. & XVIII. 33. 34. 35. & II. Chron. XXXII. 15.

(l) II. Chron. XXXII. 13. 25.

(m) Osea V. 13. & X. 6. 14.

fed, quicumque demum hi Reges fuerint, eos ante *SALMANASSARUM* Regno potitos non apparet. *PUL* five *BELUS* prius videtur, qui extra Provinciam *Assyriam* arma victricia protulerit; hic sibi subjecit *Calanam* cum agro suo, *JEROBOAMO* regnante, (*Amos* I. 1., & VI. 2., & *Isa.* X. 8. 9.,) & Regno ad *MANAHEM* devoluto, *Israelem* invasit, (*II. Reg.* XV. 19.,) fed ibi commoratus non est, quia mille talentis argenteis à *MANAHEM* delinitus fuit: igitur, eo Regnum obtinente, Imperium *Assyrium* ultra *Tigrim* extendebatur; hic enim fuit bellator eximius, & *Haram*, *Charcamin*, *Tbalassar*, *Reseph*, & *Calanam* submitit, & fortasse, *Babylonem* aut fundavit aut auxit, & veterem Regiam ædificavit.

Discimus ab *HERODOTO*, quòd una ex *Babylonis* portis vocabatur (n) porta *SEMIAMIDIS*; & quòd hæc civitatis valla, *BELIQUE* Templum ornaverant; & vixerat (o) quinque Generationibus ante *NITOCRIM*, matrem *LABYNITI* five *NABONNEDI*, postremi Regis *Babylonis*. Ea ergo quatuor Generationibus, vel centum triginta quatuor annis, circiter, ante *NABUCHODONOSORUM*, floruit, & idcirco dum Regnum obtinebat *TIGLATH-PHALASSARUS*, qui in locum *PUL* successerat: ii, qui *CTESIAM* secuti sunt, affirmant *Babylonem* condidisse *SEMIAMIDEM* viduam filii & Successoris *BELI*, qui Imperium *Assyrium* fundaverat, idest, viduam unius ex filiis *PUL*: fed *BEROSUS* (p) *Chaldaus* *Græcos* reprehendit eo, quòd *Babylonem* à *Semiramide* conditam affirmant; & alii Auctores ajunt hanc urbem ab ipso *BEL*, videlicet, à *PUL* fundatam fuisse; sic *CURTIVS* (q), *SEMIAMIS* *Babylonem* condiderat, vel, ut plerique credidere, *BELUS*, cujus Regia ostenditur; & *ABYDENUS*, qui ad historiam suam conscribendam usus est antiquis *Chaldaeorum* monumentis, inquit (r), *Βεγας*

Bb 2

(n) Herod. I. III. c. 155.

(o) Herod. I. I. c. 184.

(p) Berof. apud. Joseph. contra Appion. I. 1.

(q) Curt. I. 5. c. 1.

(r) Apud Euseb. Præp. I. 9. c. 41.

CAP. III. Βῆλον Βαβυλῶνα τέχει περιβαλεῖν· τῷ χρόνῳ δὲ τῷ ἰνυμένῳ ἀφανισθῆναι· τελεῖται δὲ αὐθις Ναβουχοδονόσορον, τοῦ μέχρι τῆς Μακεδονίαν ἀρχῆς διαμεινάν ἰὸν χαλκίπυλον· Traditur BELUM muris Babylona circumclausisse, qui tempore labente destructi fuerunt: & NABUCHODONOSORUM deinde novos muros cum aeneis portis extruxisse, qui ad Macedonici Imperii tempus usque steterunt: sic DOROTHEUS (s), vetus Poeta Sidonius.

Ἀρχαῖν Βαβυλῶν, Τυρίᾳ Βῆλοιο πόλιν·

Antiqua Urbs Babylon: Tyrio jam condita BELO.

ideft à Syrio vel Assyrio BELO; quandoquidem verba *Tirius*, *Sirius*, & *Assyrius* promiscuè in eundem sensum antiquitus accipiebantur. Auctor est HERENNIVS (t) eam conditam fuisse à BELI filio; hic autem filius esse potest NABONASSARUS. Fieri potest, ut, subactis *Calanà*, *Tbalassdr*, & *Sipparis*, BELUS *Chaldaæ* sit potitus, coeperitque *Babylonem* condere, atque illam juveni huic filio reliquerit; etenim, omnes *Babylonia* Reges in PTOLEMÆI Canone dicuntur *Assyrii*, & eorum primus est NABONASSARUS: & NABUCHODONOSORUS (v) semet ipse dicit BELI posterum, scilicet *Assyrii* PUL; atque *Babylonis*, foundationem ISAIAS *Assyriis* adscribit (x), ecce, inquit, *Regionem Chaldaeorum: hic populus non exstitit, donec Assyrius eum fundavit eorum gratià, qui degunt in desertis*, (ideft, *Arabum* gratià). Ille *Turres illius extruxit, ille Regias illius excitavit*. Ex omnibus hisce igitur conficiendum videtur PUL moenia & Regias *Babylonis* fundavisse, & hanc urbem cum *Chaldaæ* provincià juveni filio NABONASSARO reliquisse; NABONASSARUM verò ultimam manum imposuisse iis, quæ pater inchoaverat, Templumque JOVI BELO, patri, condidisse; SEMIRAMIDEM verò tunc vixisse, & NABONASSARI conjugem

(s) Doroth. apud Jul. Firmic.

(t) Heren. apud Steph. in Βαβ.

(v) Abyd. apud Euseb. in Præpar. l. 9; c. 41.

(x) Isa. XXIII. 13.

jugem fuisse; quoniam, teste HERODOTO, ex *Babylonis* portis una dicebatur porta SEMIRAMIDIS: at, utrum Regno potita sit post Viri mortem, nec-ne, potest in dubium revocari.

Igitur PUL Regno *Ninivis* successorem habuit TIGLATH-PHALASSARUM, filium natu maximum, eodem tempore, quo NABONASSARO, natu minimo, *Babylonem* reliquit. TIGLATH-PHALASSARUS, secundus *Assyriæ* Rex, *Phœniciam* aggressus est, & cepit *Galileam* duasque Tribus, & tertiæ dimidium, temporibus PEKACHI Regis *Israelis*, & eas transtulit *Labelam*, *Habor*, & *Haram*, atque ad fluvium *Gozan*, loca sita ad occidentales *Mediæ* fines inter *Assyriam* & *Mare Caspium*, (II. Reg. XV. 29., & I. Chron. V. 26.;) & circiter quintum vel sextum annum NABONASSARI, suppetias tulit Regi *Jude* contra Reges *Israelis* & *Syriæ*, Regnumque *Syriæ*, cujus caput DAVIDIS tempore fuerat *Damascus*, evertit, *Syriosque Kir* in *Mediâ* transtulit, ut AMOS prædixerat, atque alias Gentes in *Damasci* Regionibus locavit, (II. Reg. XV. 37., & XVI. 5. 9. Amos I. 5. Josephus Antiq. l. 9. c. 13.;) hinc verisimile videtur *Medos* antea subactos fuisse, & jam *Assyriorum* Imperium ad magnam potentiam elatum fuisse: nam, *Deus Israelis excitavit animum PUL Regis Assyriæ, & animum Teglath-Phalassari Regis Assyriæ ad gerendum bellum*, (I. Chron. V. 26.)

SALMANASSARUS aut SHALMANESERUS, qui à TOBIA dicitur EMENESSARUS, totam (y) *Phœniciam* invasit, *Samariam* cepit, in captivitatem adduxit *Israelem*, eum statuit *Halæ* & *Chabor* propè fluvium *Gozan*, atque in *Medorum* civitatibus; OSEAS Propheta (z) dicere videtur eum *Arbelâ* positum: hujusque Successor SENNACHERIBUS affirmat patres suos in potestatem quoque rede gisse *Gozan*, & *Haran* sive *Carbas*, & *Reseph* vel *Resen*, atque filios EDEN, & *Arpad* aut *Arados*, (II. Reg. XIX. 12.)

B b 3

SEN-

(y) Tob. I. 13. Annal. Tyr. apud Joseph. Antiq. l. 9. c. 14.

(z) Oseas X. 14.

SENNACHERIBUS filius SALMANASSARI decimo quarto EZECHIE anno *Phœniciam* invasit, plures *Judæ* civitates cepit, & *Ægyptum* aggressus est: sed SETHON aut SEVECHUS Rex *Ægypti*, & TIRHAKAH Rex *Æthiopiæ* in eum copias eduxerunt, atque ille unius noctis spatio centum octoginta quinque hominum millia amisit, seu pestilentia, seu fortasse fulminibus, aut vento quodam ferventi, qui aliquando ex proximis desertis flat, seu potius quia à SETHONE & TIRHAKAH inopinatò fuit adpetitus; quandoquidem *Ægyptii* in hujus facti memoriam statuam manu murem tenentem SETHONI posuerunt; *Ægyptiis* autem mus est destructionis Symbolum. Hac clade accepta SENNACHERIBUS *Ninivem* repetere properavit; atque ejus Regnum (a) tantis turbis fuit exagitatum, ut TOBIAS in *Mediam* ire nequiverit, quoniam, ut opinor, tunc *Medi* desciverant; Rex ille paulò post obtruncatus fuit à duobus ex filiis suis, qui *Armeniam* fugà petierunt, & in ejus locum ASSERHADON filius suffectus est. Tunc temporis MERODACH-BALADANUS sive MARDOCEMPADUS Rex *Babyloniæ* legatos misit ad EZECHIAM Regem *Judæ*.

ASSERHADON, (quem (b) TOBIAS SARCHEDONEM, septuaginta Interpretes ASORDANUM, & PTOLEMÆUS in Canone ASSARADINUM appellant, Regnum *Ninivis* adivit anno NABONASSARI quadragesimo secundo; & anno sexagesimo octavo super *Babylonem* illud extendit: tunc reliquos *Samaritanos* in captivitatem traxit, & *Samaritam* habitatum misit captivos ex variis Regni sui partibus abductos, *Linaites*, *Arpharsachites*, *Tarpelites*, *Apharsites*, *Archevites*, *Babylonios*, *Susanchites*, *Dehavites*, & *Elamites*, (Efdra IV. 2. 9;) igitur in hæc omnes Gentes dominatus est. PEKAHUS & RAZIN, Reges *Samariæ* & *Damasci* invaserunt *Judæam* primo ACHAZ anno & sexaginta quinque annis post, idest, anno MANASSIS vicesimo primo, & NABONASSARI sexagesimo nono, *Samar-*

(a) Tob. I. 15.

(b) Tob. I. 21, & II. Reg. XIX. 37. Ptol. Can.

ria, propter hanc captivitatem, Gens esse desiit, (Isa. VII. 8). De Imperio Assyriorum. Deinde ASSERHADON *Judæam* invasit, *Azotum* cepit, MANASSEM captivum *Babylonem* traxit; atque etiam (c) *Ægyptum*, *Thebaidem*, & *Æthiopiam* supra *Thebaidem* sibi subjecit; & hoc bello *Æthiopum* in *Ægyptios* dominationi finem imposuisse videtur anno NABONASSARI septimo vel octavo supra septuagesimum.

Dum summa rerum erat apud SENNACHERIBUM & ASSERHADONEM, Imperium *Assyrium*, ut videtur, ad splendoris & potentiae culmen ascenderat; siquidem ab uno Rege totum pendebat, atque *Assyriam*, *Mediam*, *Apolloniaticam*, *Susianam*, *Chaldaeam*, *Mesopotamiam*, *Ciliciam*, *Syriam*, *Phœniciam*, *Ægyptum*, *Æthiopiam*, & *Arabiam* partem complectebatur, atque, ad Orientem, ad *Elymaidem*, ac *Parætacem*, *Medorum* provinciam, pertingebat: quòd si *Chalach* aut *Hala*, & *Chabor* sive *Habor* sunt *Colchis*, & *Iberia*, ut nonnulli putant, & ut non à verisimile alienum apparet ob circumcisionem, quæ his Gentibus usui erat vel HERODOTO vivente, addendæ quoque sunt hæc duæ provincie, cum utraq; *Armeniâ*, *Ponto*, & *Cappadociâ* ad fluvium *Halym* usque: quandoquidem ait HERODOTUS (d) populum *Cappadociæ* ad hunc fluvium usque dictum fuisse *Syrium* à *Græcis* tum ante, tum post CYRI tempora, & *Assyrios* ipsos à *Græcis* *Syrios* appellatos fuisse.

Interea *Medi* ab *Assyriis* desciverunt Regno SENNACHERIBI propius ad finem spectante, suadente, puto, clade prope *Ægyptum* ab illo accepta, ejusque fugà *Ninivem* versus; tunc enim Regiones, quæ SENNACHERIBO serviebant, adeò turbis vexatæ fuerunt, ut TOBIÆ in *Mediam* proficisci non licuerit, quemadmodum supra diximus, (Tob. I. 15.,) atque paulò post TOBIAS filium in *Mediam* misit, ubi fieri potest ut pacem expectaverit, donec *Ninive*, secundum *Jonæ* prophetiam, destrueretur. Scribit CTESIAS *Medum* ARBACEM, cum in Regiâ visum

SAR-

(c) Isa. XX. 1. 3. 4.

(d) Herod. I. 1. c. 72. & I. 7. c. 63.

CAP. III. SARDANAPALUM admissus eum inter foeminas vitam inter delicias trahere animadvertisset, cum *Medis* descivisse, atque, unâ cum BELESI *Babylonio*, illum superasse & coegisse ad se Regiamque incendendam; Sed alii melioris notæ Scriptores dissentiunt; nam, DURIS (e) & alii plures affirmant ARBACEM hunc in Regiâ admissum, cum effoeminatam SARDANAPALI vitam deprehendisset, sibimet ipsum violentas manus intulisse; & CLITARCHUS vitam finivisse SARDANAPALUM jam seniore, amissâ *Syria*: eam verò Gentium occidentalium rebellionem amissit; apud HERODOTUM (f) autem legitur, quod *Medi* primi desciverunt, & libertatem suam armis contra *Assyrios* defenderunt, iis non subactis; & quod rebellionis initio Regem non habuerunt, sed paulò post sibi DEJOCES præfecerunt, & *Ecbatanam*, ubi consideret, ædificârunt; quodque DEJOCES in solam *Mediam* dominatus est, & pacato Regno quatuor & quinquaginta annos potitus est; sed hujus filius atque successor PHRAORTES bellum finitimis intulit, & *Persidem* sibi subjecit; & quod, multo post tempore, *Syrii* pariter aliæque Gentes Occidentales, animos præbente *Medorum* exemplo, ab *Assyriis* desciverunt; postquam rebellionem PHRAORTES *Assyrios* aggressus est, sed ab iis in hoc bello fuit interemptus, cum Regnum per annos duos supra viginti obtinuisset. ASTYAGES in ejus locum successit.

Jam, videtur ASSERHADONEM esse SARDANAPALUM, illum qui jam senior post *Syriæ* rebellionem vitâ cessit, nomine *Sardanopalus* ducto ab *Asserbaddon-Pul*. SARDANAPALUS fuit filius (g) ANACYNDARAXIS, CYNDARAXIS, aut ANABAXARIS Regis *Assyriæ*; quæ nomina per corruptionem à *Sennacheribo*, nomine patris ASSERHADONIS derivata videntur. SARDANAPALUS uno die *Tarsum* & *Anchialem* exædificavit; quapropter, ante Gentium occidentalium rebellionem, *Ciliciam* ditione tenuit: & si hic est ipse ASSERHADON, in ejus

(e) Apud Athenæum l. XII. p. 528.

(f) Herodot. l. I. c. 96; &c.

(g) Athenæus l. 12. p. 529. 530.

ejus locum suffectus est SAOSDUCHINUS anno NABONASSARI octogesimo primo; & ob hanc revolutionem, MANASSES libertate donatus domum reversus est, & *Jerosolymam* munivit; *Ægyptii* pariter, cum tres annos ab *Assyriis* divexati fuissent æquè ac *Æthiopes* (Isa. XX. 3. 4.) libertatem receperunt, & ut prius, à duodecim *Ægyptiis* Regibus, eodem tempore gubernati fuerunt, quemadmodum superius retulimus. *Assyrii* *Ægyptios* aggressi sunt, illósque domuerunt primo horum trium annorum, & duobus, insuper, annis in eos dominati sunt: atque hi duo anni conficiunt interregnum, quod AFRICANUS ex MANETHONE statim ante Regnum duodecim Regum statuit. *Scythæ* ex Regionibus, quæ *Touran* aut *Tourquestan* dicuntur præter fluvium *Oxum* tunc temporis *Persidem* infestam habere coeperunt, & fieri potest ut ab aliquâ ex eorum incursionibus Occidentales Gentes desciscendi occasionem arripuerint.

Anno NABONASSARI centesimo primo in SAOSDUCHINI, qui viginti annos Regno potitus fuerat, locum CHYNILADON successit Regno *Babyloniæ*, & ut arbitror, *Ninivis*; nam, mihi CHYNILADON est NABUCHODONOSORUS ille, de quo mentio fit in libro JUDITH; quoniam hujus Regis historia sanè pulchrè temporibus illis accommodatur; quandoquidem ibi legitur, quod NABUCHODONOSORUS Rex *Assyriorum*, qui regnabat *Ninive*, civitate magnâ, anno Regni sui duodecimo, bellum gessit contra ARPHAXADUM *Medorum* Regem; tunc solus erat, defecerant enim sociæ Gentes *Cilicie*, *Damasci*, *Syriæ*, *Phœnicie*, *Moab*, *Ammonis*, & *Ægypti*; sine quarum auxilio exercitum *Medorum* profligavit, & ARPHAXADUM interemit: ibidem legimus hunc ARPHAXADUM condidisse *Ecbatanam*, est igitur seu DEJOCES, seu ejus filius PHRAORTES, qui ad finem perducere potuit urbem illam à patre inchoatam: HERODOTUS (h) autem eadem refert de quodam *Assyriorum* Rege, qui *Medos* devicit, & eorum

Is. Newtoni Opuscula. Tom. III.

Cc

Regem

(h) Herod. l. I. c. 102.

CAP. III. Regem PHRAORTEM obtruncavit; atque subjungit hujus belli tempore, *Assyrios*, quorum res aliàs benè se habebant ab auxiliis desertos fuisse: quapropter ARPHAXADUS est PHRAORTES HERODOTI, qui idcirco enectus fuit circa principium Regni JOSIÆ; siquidem bellum hoc exarsit postquam *Phœnicia, Moab, Ammon, & Ægyptus* jam subactæ desciverunt, (Judith. I. 7. 8. 9.,) quapropter post Regnum ASSERHADONIS, qui eas sibi subjecit. Accidit hoc bellum cum *Judæi* nuper è captivitate reversi fuerant, & *Vasa, Altare, Templumque sanctificata fuerunt post prophanationem*, (Judith IV. 3.,) idest, statim ac MANASSES eorum Rex *Babylonem* captivus ab ASSERHADONE ductus fuit; &, cum, hujus Regis interitu, vel statu Imperii *Assyrii* aliter mutato, è captivitate cum *Judæis* liberatus fuit, Altare reparavit, & sacrificia, cultumque Templi restituit, (II. Chron. XXXIII. 11. 16.). *Græca* versio libri JUDITH ait, (Cap. V. 18.,) quod *Templum Dei solo fuerat æquatum*; sed hoc non legitur in versione, quam Divus HIERONYMUS concinnavit; atque in *Græcâ* versione, (capitibus IV. 3., & XVI. 20.), asseritur, quod *Vasa, & Altare, ac Domus sanctificata fuerunt post prophanationem*; & in utrâque versione, (Cap. IV. 11.,) agitur de Templo, tanquam existente.

Hoc bello confecto, NABUCHODONOSORUS Rex *Assyriæ*, anno sui Regni decimo tertio, secundum HIERONYMI versionem, misit Imperatorem HOLOFERNEM cum ingentibus copiis, ut pœnas fumeret ab omnibus Gentibus, quæ Imperio parere recusaverant: HOLOFERNES ad bellum hoc progressus est cum duodecim Equitum millibus, & centum viginti Peditum ex *Assyriâ, Mediâ, & Perside* ductorum, atque *Ciliciam, Mesopotamiam, Syriam, Damascum, Arabiæ partem, Ammonem, Edom & Madian* sub potestate redegit, deinde contra *Judæam* profectus est; quod accidit cum *Judæi* gubernabantur à summo Sacerdote & à Senioribus *Israelis* (Judith. IV. 8., & VII. 23.,) non ergo dum aut MANASSES aut *Ammon* Regnum tenebant, sed dum JOSIAS puer erat.

Rebus

Rebus secundis, Filii *Israelis* proclives erant ad falsos Deos sequendos, temporibus verum infelicibus ad Dominum revertebantur. Sic MANASSEM, Regem sanè impium, poenituit cum ab *Assyriis* captivus asservabatur; &, è custodiâ dimissus, cultum veri Dei restituit: itaque, cum legimus, quod JOSIAS anno sui Regni octavo, dum adhuc juvenis esset, *querere coepit Deum DAVIDIS patris sui, & anno Regni sui duodecimo coepit purgare Judam & Jerosolymam ab Idololatriâ, & destruere loca excelsa, Lucos, Altaria, & Imagines Baalim*, (II. Chron. XXXIV. 3.), intelligere possumus hanc in Deum pietatem à periculis vel imminetibus vel evitatis elicitam fuisse. Quando HOLOFERNES contra occidentales Gentes progressus, easque populatus est, tunc *Judæi* terrore perculsi fuerunt, *Judæam* communiverunt, & magno fervore ad Dominum clamaverunt, *cilicium sumpserunt, & cineres in capita sua miserunt, & clamaverunt ad Deum Israelis, ne eorum conjuges, filios, & civitates prædam daret, neque Templum prophanari sineret: atque summus Sacerdos, & Sacerdotes omnes cilicium & cineres sumpserunt, & quotidie holocausta & vota, & spontanea populi dona obtulerunt* (Judith. IV.,) tunc JOSIAS querere coepit Deum DAVIDIS patris sui; &, postquam HOLOFERNES à JUDITH interemptus fuit, & *Assyrii* fugati, atque *Judæi*, qui eos persecuti fuerant, *Jerosolymam* reversi, *adoraverunt Dominum*, & holocausta atque dona obtulerunt, ac tres menses ante Sanctuarium festa celebraverunt, (Judith. XVI. 18.;) tunc JOSIAS ab Idololatriâ *Judæam & Jerosolymam* purgare coepit. Hinc mihi videtur octavum JOSIÆ annum incidere in quartum aut quintum supra decimum NABUCHODONOSORI; & duodecimum NABUCHODONOSORI, quo PHRAORTES fuit obtruncatus, in quintum aut sextum JOSIÆ. Duos & viginti annos, HERODOTO auctore, Regni potitus est PHRAORTES; quapropter in patris DEJOCIS locum suffectus fuit quadragesimo, circiter, MANASSIS anno, NABONASSARI verò undenonagesimo, & ab *Assyriis* enectus fuit, ei que successit ASTYAGES anno NABONAS-

Cc 2

SARI

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

CAP. III. SARI undecimo supra centesimum. DE JOCES, secundum HERODOTUM, Regnum tenuit annos tres & quinquaginta, & horum annorum initium incidit in decimum sextum EZECHIE annum; unde probabile videtur *Medos* computavisse ab initio rebellionis suæ; atque juxta totum hoc ratiocinium, Regnum NABUCHODONOSORI cadit in Regnum CHYNILADONIS; quapropter à verosimile alienum non est unum eundemque Regem duobus hisce nominibus vocatum fuisse.

Paulò post PHRAORTIS mortem (i) *Scithæ* sub MADEY sive MEDO *Mediam* invaserunt, & *Medos* acie profligarunt, anno NABONASSARI decimo tertio supra centesimum, & hinc *Aegyptum* petiverunt, sed eos in *Phœniciâ* opperiit PSAMMITICHUS, & pecuniâ ab *Aegypto* removit; cum igitur reversi fuissent, in magnam *Asiæ* partem dominati sunt; sed post duodetriginta annos, circiter, expulsi fuerunt; siquidem *Medi* sub CYAXARE, qui in ASTYAGIS locum successerat, plerosque eorum Optimates Ducésque in convivio de medio sustulerunt, & reliquos loco cedere coegerunt statim ante *Ninivis* everisionem.

Anno NABONASSARI centesimo vicesimo tertio, NABOPOLASSARUS (j), qui copiis à CHYNILADONE Rege *Assyriæ* in *Chaldeam* missis imperitabat, ab eo descivit & *Babyloniæ* Regnum occupavit; & in CHYNILADONIS locum tunc aut paulò post Regno NINIVIS successit ultimus *Assyriæ* Rex, quem POLYHISTOR SARACUM appellat: denique NABUCHODONOSORUS filius NABOPOLASSARI duxit AMYITEM filiam ASTYAGIS, & sororem CYAXARIS, quibus nuptiis affinitate conjunctæ hæ duæ familiæ in *Assyrios* conspiraverunt; atque, cum NABOPOLASSARUS senio confectus esset, ASTYAGES verò mortuus, horum filii NABUCHODONOSORUS & CYAXARES exercitum utriusque Gentis in *Ninivem* duxerunt, SARACUM ob-

(i) Herod. l. i. c. 103. Steph. in *Περσικῶν*.

(j) Alexander Polyhistor apud Euseb. in Chron. p. 46., & apud Syncellum pag. 210.

obtruncarunt, civitatem everterunt, & *Assyriorum* Regnum partiti sunt. Hanc victoriam *Judei* quidem *Chaldeis*, *Græci* verò *Medis*, at TOBIAS, POLYHISTOR, JOSEPHUS; & CTESIAS utrique tribuunt. Ea præbuit exordium magnis NABUCHODONOSORI & CYAXARIS facinoribus, & fundamenta jecit duorum collateralium Imperiorum, *Babylonici*, & *Medi*: ea fuerunt duo rami Imperii *Assyrii*; hinc tempus, quo cecidit *Assyrium* Imperium, determinatur, tunc enim juventute florebant ii, qui illud subjecerunt. Regnante JOSIA, cum SOPHONIAS prophetabat, stabat Imperium *Assyrium*, & ejus everio ab hoc Propheta prædicta fuit, (Sophon. I. 1., & II. 13.,) ac Regno ejus ad finem vergente, PHARAO NECHUS Rex *Aegypti*, PSAMMITICHI successor, contra Regem *Assyriæ* ad *Euphratem* usque processit, *Carkemim* aut *Circutium* aggressurus, & iter faciens JOSIAM obtruncavit, (II. Reg. XXIII. 29., & II. Chron. XXXV. 20.:) quapropter adhuc inter vivos erat ultimus *Assyriæ* Rex. Sed tertio aut quarto anno JOAKIMI, qui JOSIÆ successerat, hi duo victores, expugnata *Ninive*, & bello *Assyrio* finito, Occidentem versùs arma victricia tulerunt, & contra Regem *Aegypti*, tanquam eorum in victorias jus usurpantem, copias duxerunt, eumque prope *Carkemim* devicerunt, & (i) Regionibus omnibus, quas *Assyrii* ceperat, spoliaverunt; igitur uno aut altero dumtaxat anno à vero possumus aberrare, si *Ninivis* excidium & casum *Assyrii* Imperii referamus ad secundum JOAKIMI annum, & ad NABONASSARI centesimum & quadragesimum. Nomen *Sarac*, quod ultimo Regi tribuitur fortasse per contractionem, derivatum fuit à nomine *Sarchedon*, & hoc à nominibus *Afferbadon*, *Afferbadon-Pul*, *Sardan palus*.

Dum *Assyrii* Regno *Ninivis* potiebantur, *Persis* in plura Regna erat divisa; &, inter cetera, erat Regnum *Elam*, quod floruit temporibus EZECHIE, MANASSIS, & JOAKIMI, Regum

Cc 3

(i) II. Reg. XXIV. 7., Jerem. XLVI. 12., Epolemius apud Euseb. *Præparat.* l. 9. c. 35.

CAP. III. Regum *Judæ*, & eversum fuit temporibus *SEDECIAE*, (*Jeremi. XXV. 25.*, & *XLIX. 34.*, ac *Ezech. XXXII. 24.*,) Hoc Regnum videtur potens fuisse, & bella gessisse cum Regibus *Touran*, aut *Scythiæ* ultra fluvium *Oxum*, dubio successu, & tandem subiectum fuisse à *Medis*, & *Babyloniis*, aut ab horum populorum alterutro. Nam, dum *NABUCHODONOSORUS* in Occidente pugnabat, *CYAXARES* recuperavit *Assyrias* provincias, *Armeniam*, *Pontum*, & *Cappadociam*, ac deinde venit, orientem versùs, in provincias *Persidem*, ac *Parthiam*. Utrùm *Piscadiani*, quos *Persæ* pro antiquissimis eorum Regibus habent, fuerint Reges *Elam* aut *Assyriæ*; ac utrùm *Helam Assyriis* servire cœperit eodem tempore, quo *Babylonia* & *Susiana*, Regnum tenente *ASSERHADONE*, & paulò post desciverit, examinandum relinquo.

CHRO-

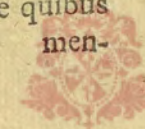

CHRONOLOGIA VETERUM REGNORUM EMENDATA.

CAPUT IV.

De duobus Babyloniorum & Medorum Imperiis eodem tempore vigentibus.

Casu Imperii *Assyrii* Regna *Babyloniorum* *Medorumque* magnitudine & potentiâ creverunt. Regna Regum *Babylonis* in *PTOLEMÆI* Canone definita reperiuntur; ad quem intelligendum, animadvertere debemus, quòd cujusvis Regis Regnum in hoc Canone ponitur inceptum ultimo *Thoth* Regni præcedentis, ut conjicio conferendo tempora, quibus Canon Imperio potitos facit *Romanos* Imperatores, cùm iis, quibus idem determinant alii Auctores, qui annos, menses, & dies referunt: hinc liquet ex hoc Canone *ASSERHADONEM* mortuum esse anno *NABONASSARI* octogesimo primo; *SAOSDUCHINUM*, ejus successorem undecimo supra centesimum; centesimo vicesimo tertio *CHYNILADONEM*; centesimo quadragesimo quarto *NABOPOLASSARUM* & *NABUCHODONOSORUM* centesimo octogesimo septimo. Omnes hi Reges, & plures alii, de quibus men-

CAP. IV. mentionem facit Canon, unus post alium *Babylone* regnaverunt; sed postremus hic Rex mortuus est anno tricesimo septimo à *Jechonia* capto, (II. Reg. XXV. 27.); igitur *Jechonias* captus fuit anno *Nabonassari* quinquagesimo supra centesimum.

Hæc captivitas accidit octavo *Nabuchodonosori*, (II. Reg. XXIV. 12.), & undecimo *Joakimi* anno; quando quidem primus illius annus est hujus quartus, (Jerem. XXV. 1.), atque *Joakimus* regnavit annos undecim ante hanc captivitatem, (II. Reg. XXIII. 36., & II. Chron. XXXVI. 5.); *Jechonias* verò tres menses, quibus captivitas finem habuit; decimus autem annus, ex quo *Jechonias* captus fuit, idem est ac duodevicesimus ex quo *Nabuchodonosorus* Regnum adivit (Jerem. XXXII. 1.), atque undecimus *Sedecie*, quo anno *Jerusalem* capta fuit, est undevicesimus *Nabuchodonosori*, (Jerem. LII. 5. 12;) igitur *Nabuchodonosorus* regnare coepit anno *Nabonassari* centesimo quadragesimo secundo, idest, duobus annis ante patris *Nabopolassari* mortem, siquidem ab ipso patre ad Regnum evectus fuit; *Joakimus* in patris *Josie* locum successit anno *Nabonassari* undequadagesimo supra centesimum; & *Jerusalem* capta, Templumque combustum fuit anno *Nabonassari* centesimo sexagesimo; annis, circiter, viginti post *Ninivis* destructionem.

In *Persidem* dominari coepit *Darius Hystaspis* vere anni *Nabonassari* ducentesimo vicesimo septimo, ut patet ex Canone, omnium Chronologorum consensu, & pluribus Lunæ Eclipsibus, & anno Regis *Darii* quarto die quartâ noni mensis, qui est mensis *Chisleu*, cum *Judæi* misissent ad Dei domum dicentes, flendum-ne nobis est quinto mense, ut flevimus jam multos annos? Verbum Domini compellavit *Zachariam*, dicens, loquere toti populo Regionis, & Sacerdotibus, atque dic, quando jejunastis & flevistis quinto & septimo mense per hos septuaginta annos, mihi-ne jejunastis & flevistis? (Zach. VII.).

Versus

Versus antiquiora tempora dinumerentur isti septuaginta anni, quibus *Judæi* jejunaverant quinto quidem mense ob Templum combustum, septimo verò ob *Gedaliæ* cædem, atque incendium Templi; cædesque *Gedaliæ* recidet in quintum & septimum mensem juxta *Judæos*, anni *Nabonassari* centesimi sexagesimi, ut supra.

Sicut Astronomi *Chaldæi* tempora, quibus Reges eorum Regno potiti fuerant, dinumerabant ab annis *Nabonassari*, principium ducentes à mense *Thoth*; sic *Judæi*, testibus eorum Scripturibus, ad simile computum adhibebant annos *Mosis*, initio cujusque anni ducto à mense *Nisan*; etenim, si quis Rex paucis diebus ante mensem hunc Regni habenas capebat, hi pauci dies erant pro anno integro, & ejusdem mensis principium, secundum Regis illius annum inchoare censebatur; juxta hanc computandi rationem, primus *Joakimi* annus incepit unâ cum mense *Nisan* anno *Nabonassari* undequadagesimo supra centesimum, quanquam is reipsâ regnare coeperit quinque aut sex mensibus post; ac quartus *Joakimi* & primus *Nabuchodonosori* annus, secundum *Judæorum* computationem, initium habuerunt cum mense *Nisan*, anno *Nabonassari* centesimo quadragesimo secundo, atque primus annus *Sedecie* & captivitatis *Jechoniæ*, nonusque *Nabuchodonosori* inceperunt cum mense *Nisan*, anno *Nabonassari* centesimo quinquagesimo; & decimus annus *Sedecie*, ac duodevicesimus *Nabuchodonosori* initium duxerunt cum Mense *Nisan*, anno *Nabonassari* sexagesimo supra centesimum. Jam, anno *Sedecie* decimo *Nabuchodonosorus* *Judeam* & *Judææ* civitates invasit, & decimo hujus anni mense, mensis verò die decimâ, ipse & ejus exercitus *Jerusalem* obsidione cinxerunt, (II. Reg. XXV. 1., Jerem. XXXIV. 1., XXXIX. 1., & LII. 4.). Ab hoc tempore ad decimum mensem secundi anni *Darii* sunt ad amissim septuaginta anni, & juxta id, vicesimâ quartâ mensis undecimi die, secundo *Darii* anno verbum Domini exauditum fuit à *Zacharia*, & Angelus Domini ait; ob, Domine exercituum quousque differes misericordiam

II. Newtoni Opuscula. Tom. III.

D d

diam

CAP. IV. *diem facere* Jerofolymæ & Civitatibus, Judæ, quibus iratus fuisti, hos sexaginta & decem annos, (Zach. I. 7. 12.). Igitur nonus SEDECIE annus, quo principium habuit hæc indignatio contra Jerofolymam & civitates Judæ, coepit cum mense Nisan, anno NABONASSARI centesimo quinquagesimo octavo; & undecimus SEDECIE, NABUCHODONOSORI verum undevicesimus, quo urbs capta & Templum combustum fuit, coepit cum mense Nisan, anno NABONASSARI centesimo sexagesimo, ut jam inveneramus.

Omnibus hisce characteribus anni JOAKIMI, SEDECIE, & NABUCODONOSORI satis determinati videntur; & hoc pacto Judæorum Chronologia, quam vetus Testamentum complectitur, connexa est Chronologiæ temporum recentiorum; quandoquidem inter SALOMONIS interitum, & nonum annum SEDECIE, quo NABUCODONOSORUS Judæam invasit, & Jerofolymam obsedit, tercenti nonaginta anni interfuerunt, ut patet tum ex EZECHIELIS prophetæ vaticiniis, (Cap. IV;) tum ex annis Regum Judæ in unum collectis; nonus autem SEDECIE annus à vulgari CHRISTI Ærâ distat intervallo annorum quingentorum & nonaginta: atque hi duo numeri cum dimidio SALOMONIS Regno millenos annos conficiunt.

Regno JOSIÆ ad finem (a) spectante, anno NABONASSARI undequadragesimo supra centesimum, PHARAO-NECHUS, qui in PSAMMITICHI locum successerat, ex Ægypto cum ingentibus copiis contra Regem Assyriæ profectus est; sed, cum Judæi per Regionem suam eum transire vetuissent, eos prope Megiddo, vel Magdolum è conspectu Ægypti superavit, JOSIAM eorum Regem interemit, & Carkemum sive Circutium, urbem Mesopotamiæ ad Euphratem petivit, eam cepit, in ditione redegit urbes Syriæ, Riblam aut Antiochiam, JOACHAM novum Judææ Regem, accivit, JOSIÆ suffecit JOAKIMUM; atque Regnum Judæ sibi vectigal fecit: sed, cum interea Rex Assyriæ obsidione petitus fuerit, dimittitque,

(a) II. Reg. XXIII. 29., &c.

mititque, & Ninive urbs everfa ab ASSUERO Medorum Rege De Imperiis Babyloniorum, & victores hoc pacto jus aliquod haberent in Regionem ad Assyriæ Regem & Medorum, pertinentes, arma victricia duxerunt contra Regem Ægypti, qui earum nonnullas usurpaverat. Nam, NABUCHODONOSORUS, opitulante (b) ASTIBARE, id est, ASTIVARE, ASSUERO, ACKSWERE, AXERE, CY-AXERE, vel CYAXARE Medorum Rege, anno tertio (c) JOAKIMI, venit cum exercitu Babyloniorum, Medorum, Syriorum, Moabitarum, atque Ammonitarum, qui constabat ex decem curruum millibus, centum octoginta peditum, & centum viginti equitum, ac populatus est Samariam, Galileam, Scythopolim, & Judæos Galaaditis, Jerofolymam obsedit, cepit Regem JOAKIMUM vivum, quem (d) in vinculis aliquandiu retinuit, Babylonem adduxit DANIELEM, aliosque, & partem auri, argenti, & æris, quæ in Templo reperivit: anno autem (e) JOAKIMI quarto, & NABOPOLASSARI vicesimo, hi duo Reges prope Circutium exercitum PHARAONIS-NECHI profligaverunt, bellumque prosequentes, Regem Ægypti spoliaverunt Regionibus omnibus, quæ ab Ægypti fluvio ad Euphratem usque possidebat. Hic Ægypti Rex à BEROSO (f) dicitur Satrapes Ægypti, Cæle-Syriæ, & Phœniciæ: hæc victoria, in eum relata, ejus in Cæle-Syriam & Phœniciam, (quas nuper occupaverat,) dominationi finem imposuit, & NABUCHODONOSORI in easdem dominio principium præbuit; ac, subactis Assyriâ, Syriâque, Regnum Babylonicum, prius exiguum, Imperium potens evasit.

Dum NABUCHODONOSORUS in Syriâ bellum gerebat, ejus pater (g) NABOPOLASSARUS mortuus est, cum unum supra viginti annos Regnum obtinuisset; quo audito nuncio, NABUCHO-

Dd 2

BUCHO-

(b) Eupolemus apud Euseb. Præpar. l. 9. c. 39., & II. Reg. XXIV. 2. 7.

(c) Daniel. I. 1.

(d) Daniel. I. 2., & II. Chron. XXXVI. 6.

(e) Jerem. XLVI. 2.

(f) Apud Joseph. Ant. l. 10. c. 11.

(g) Berof. apud Joseph. Antiqu. l. 10. c. 11.

CAP. IV. BUCHODONOSORUS, rebus *Syriæ* compositis, *Babylonem* regressus est, iussitque ut captivi, exercitus, & familiares sequerentur: & postea bellum aliquando gessit, & in potestatem redegit *Sittacenem*, *Susianam*, *Arabiam*, *Idumæam*, *Ægyptum*, & alias Regiones; aliquando paci operam dedit, atque BELI Templum manubiis ornavit, & urbem *Babylonem* magnificis moeniis, portisque, & superbis Regiis, atque pensilibus hortis, auctore BEROSO, condecoravit; & inter cetera, novos fluvios *Naarmalcham*, & *Pallacopas*, supra *Babylonem* cavavit, & urbem *Teredonem* condidit.

Jam Regi *Babyloniæ* *Judæa* serviebat, nam, invasa & subacta fuerat tertio & quarto JOAKIMI anno, & JOAKIMUS ei servivit tres annos, deinde consilium mutavit, & ab eo descivit, (II Reg. XXIV. 1.). Dum NABUCHODONOSORUS, & *Chaldaeorum* exercitus in *Syriâ* degebant, JOAKIMUS, volens nolens, in fide manere cogeatur; his *Babylonem* reversis, tres annos fidus fuit, hoc est, annos Regni sui septimum, octavum, & nonum; decimo verò rebellavit; anno vertente, aut ad finem vergente, videlicet, vere illius anni, NABUCHODONOSORUS copias suas misit, (b) *Jerosolymam* obsedit, captivum fecit JECHONIAM, filium & successorem JOAKIMI, Templum spoliavit, ac *Babylonem* duxit Optimates, Artifices, Fabros, & omnes bello aptos, atque tantummodò relictis plebis totius pauperrimis, SEDECIAM (i) eorum Regem creavit, quem jurejurando *Babyloniæ* Regi servire adegit: hæc acciderunt vere, undecimo JOAKIMI anno ad finem spectante, & ineunte anno NABONASSARI centesimo quinquagesimo.

Neglecta jurisjurandi Religione descivit SEDECIA (k), & foedus percussit cum *Ægypti* Rege; quâ de causâ NABUCHODONOSORUS anno SEDECIAE nono (l) *Judæam*, ejusque civitates invasit, & mense ejusdem anni decimo, (*Judaorum* more,) iterum

(b) II Reg. XXIV. 12, 14., & II. Chron. XXXVI. 10.

(i) II. Reg. XXIV. 17., & Ezech. XVII. 13. 16. 18.

(k) Ezech. XVII. 15.

(l) II. Reg. XXV. 1. 2. 8., & Jerem. XXXII. 1., & XXXIX. 1. 2.

iterum *Jerosolymam* obsidione cinxit, atque undecimo SEDECIAE anno, mensibus quarto & quinto, post unius anni & mensium sex obsidionem, Civitatem ac Templum cepit & incendit.

De Imperiis Baby-
loniorum
& Medo-
rum.

NABUCHODONOSORUS à patre ad Regnum evehctus, quinque & quadraginta annos in *Phœniciam* & *Cœle-Syriam* dominatus est; attres (m) & quadraginta post patris interitum; & (n) triginta septem post JECHONIAE captivitatem: postea verò ei successit EVILMERODACHUS filius, dictus ILUARODAMUS in PTOLEMÆI Canone. Discimus ex HIERONIMO (o) EVILMERODACHUM Regno potitum septem annos, patre adhuc inter vivos agente, qui interea herbam cum Bobus comedebat, & illo in Regnum restituto, custodiâ detentum fuisse cum JECHONIA *Judæ* Rege, usque ad patris mortem, in cujus locum Regno successit. Anno quinto, ex quo JECHONIAS captus fuerat, BALTHASSARUS omnium gratiosissimus erat & primum dignitatis gradum obtinebat apud patrem NABUCHODONOSORUM, qui illum sibi successorem designaverat, (Baruch. I. 2. 10. 11. 12. 14.), tunc igitur EVILMERODACHUS Regi odiosus erat. Cum (p) autem thronum ascendit, amicum & socium JECHONIAM è vinculis detraxit die mensis duodecimi vicefimâ septimâ; unde conficitur NABUCHODONOSORUM è vivis excessisse circa finem hyemis, anno NABONASSARI centesimo octogesimo septimo.

Duos annos post patris mortem Regno potitus est EVILMERODACHUS, atque ob impotentem lasciviam & vitia de medio sublatus fuit à sororis suæ viro NERIGLISSARO sive NERGALASSARO, anno NABONASSARI undenonagesimo supra centesimum, juxta Canonem.

NERIGLISSARUS, nomine filii LABOSORDACHI, aut LABOASSERDACHI, adhuc pueri, qui erat NABUCHODONOSORI ex filiâ nepos, Regnum tenuit duos annos, testibus Ca-

Dd 3

none

(m) Canon, & Berofu.

(n) II. Reg. XXV. 27.

(o) Hieron. in Isa. XIV. 19.

(p) II. Reg. XXV. 27. 29. &c.

CAP. IV. none & BEROSO, qui tamen breve tempus, quo LABOASSER DACHUS solus dominatus est, complectuntur; quandoquidem LABOASSERDACHUS, secundum BEROSUM & JOSEPHUM, post patris interitum novem menses Regno potitus est, & deinde ob improbos mores in convivio fuit obtruncatus ab amicis, qui cum NABONNEDO *Babylonia* conspiraverant, & cui, uno consilio, Regnum tradiderunt; Sed hi novem menses in Canone separatim non recensentur.

Regnum, juxta Canonem, adivit NABONNEDUS sive NABONADIUS anno NABONASSARI centesimo nonagesimo tertio, illudque obtinuit septemdecim annos, & reliquit anno NABONASSARI decimo supra ducentimum, cum tunc victus ille, & *Babylon* à CYRO capta fuisset.

Ultimum hunc *Babyloniae* Regem LABYNITUM appellat HERODOTUS, eumque filiam fuisse dicit antiquioris cujusdam LABYNITI, & NITOCRIS, clarissimæ Reginae *Babyloniae*; pater iste videtur fuisse HERODOTO ille LABYNITUS, qui Rex erat *Babyloniae*, ut ipse auctor est, quando magna Solis Eclipsis à TALETE prædicta finem imposuit bello, quod jam quinque annos *Medos* & *Lydios* exercuerat; atque hic fuit magnus NABUCHODONOSORUS. Postremum hunc *Babyloniae* Regem DANIEL (q) vocat BALTHASSARUM, ejusque patrem fuisse NABUCHODONOSORUM affirmat: JOSEPHUS (r) autem asserit ultimo *Babyloniae* Regi nomen fuisse NABOANDELO, juxta *Babylonios*, eumque septemdecim annos Regno potitum esse; hic igitur est idem *Babyloniae* Rex, qui NABONNEDUS aut LABYNITUS; quo pacto magis Sacris Scriptis accedimus, quam si NABONNEDUM extra Regiam familiam natum faceremus; nam, omnes Gentes debent servire NABUCHODONOSORO, & ejus posteritati, donec ejus Regionis tempus quoque veniat, & plures Gentes illam subigant, (Jerem. XXVII. 7.,) BALTHASSARUS ante quintum annum, ex quo JECHONIAS captus fue-

(q) Daniel V. 2.

(r) Joseph Antiqu. l. 10. c. 11.

rat id est, NABUCHODONOSORI undecimum, natus, & etiam de Imperatibus auctus fuerat; igitur triginta quatuor, & amplius, annos natus erat cum EVILMERODACHUS interemptus fuit; quocirca est ipsissimus NABONNEDUS; siquidem LABOASSERDACHUS ex filiâ nepos NABUCHODONOSORI puer erat, quando Regnum adivit.

Ait (f) HERODOTUS duas fuisse famâ celebratas *Babyloniae* Reginas, SEMIRAMIDEM & NITOCRIM; & hanc magis prudentiâ & ingenio valuisse; cum hæc animadvertisset *Medorum* Regnum, accessione plurium civitatum, & inter ceteras, *Ninivis*, quas sibi subjecerant, magnitudine & potentiâ crevisse, clausit & munivit omnia loca, per quæ *Medi* in *Babyloniam* ingredi potuissent; fluvium, qui prius rectâ fluebat, per multos, & quidem magnos flexus ambitusque circumduxit, quò lenius aquas volveret, & difficilius extra ripas exundaret; & prope fluvium, supra *Babylonem*, ad *Aegyptii* lacus MOERIS exemplum, effodit lacum quaquaversum patentem quadraginta passuum milibus, quo fluminis aqua reciperetur, & ad Regionem irrigandam servaretur. Item in ipso *Babylonis* meditullio pontem supra flumen condidit, cujus aquas in lacum, ad pontis exædificationem usque, derivavit. Asserit PHILOSTRATUS (s) eam construxisse sub fluvio pontem duodecim pedibus latum; intelligit fornicem, super quem fluvius fluebat, & quò ille transjici poterat: hanc Reginam vocat is *Μηδείαν*, *Medam*.

Legimus apud BEROSUM hortos pensiles fornicibus superstruxisse NABUCHODONOSORUM, quia ejus uxor, quæ è *Mediâ* erat, montium, qui in *Mediâ* multi sunt, nulli verò in *Babyloniâ*, prospectu gaudebat; hæc fuit AMYTE, filia ASTYAGIS, sororque CYAXARIS *Medorum* Regis. Illam duxit NABUCHODONOSORUS ob foedus, quod hæ duæ familiæ contra Regem *Assyriæ* fecerant: sed fieri potest ut NITOCRIS fuerit alia Regina, quæ, cum summa rerum esset apud LABYNITUM

(f) Herodot. l. 1. c. 184. 185.

(s) Philostr. in vitâ Apollonii l. 1. c. 15;

CAP. IV. TUM ejus filium, Regem voluptatibus deditum & vitiis infamem, Regni curam suscepit, &, quæ supra retulimus, fecit. Hæc est Regina illa, de quâ DANIEL cap. V. vers. 10.

Refert JOSEPHUS (†) ex Tyriis monumentis, quodd, ITHOBALUS Tyri Regnum obtinente, hæc urbs tredecim annos continuos à NABUCHODONOSORO obsidionem passa est: circa hujus obsidionis finem ITHOBALUS Tyriorum Rex obtruncatus fuit, (Ezech. XXVIII. 8. 9. 10.;) & post eum, secundum Tyria monumenta, Regno potiti sunt, BAAL decem annos, ECNIBALUS & CHELBES unum annum, ABBARUS tres menses, MYGTONUS & GERASTRATUS sex annos, BALATORUS, unum annum MERBALUS quatuor, & IROMUS viginti; atque decimo quarto IROMI anno, ut legebatur in Tyriis monumentis, CYRUS in *Babyloniam* dominari cœpit; quapropter Tyri obsidio initium habuit duodequingenta annis & aliquot mensibus, antequam CYRUS *Babyloniæ* Regno potitus fuit; sed hæc obsidio inchoata fuit paulò postquam *Jerosolyma* capta est & cum Templo combusta, ergo post annum, ex quo JECHONIAS captus fuit, undecimum, aut NABONASSARI centesimum & sexagesimum; unde constat CYRI dominationem in *Babyloniæ* initium habuisse post annum NABONASSARI ducentessimum octavum; atqui ejusdem obsidionis finis accidit ante annum vicesimum octavum à JECHONIA capto, sive centesimum septuagesimum sextum NABONASSARI, (Ezech. XXIX. 17.); quocirca CYRUS in *Babyloniam* regnare cœpit ante NABONASSARI annum undecimum supra ducentessimum. His argumentis patet primum annum quo CYRUS *Babyloniæ* Rex evasit, incidere aut in annum ducentessimum nonum, aut in ducentessimum decimum. CYRUS *Babyloniam* iuvasit anno NABONASSARI ducentesimo nono (v); restitit in principio *Babylon*, sed anno proximo capta fuit, (Jerem. LI. 39. 57.), nam, *Euphrate*

(†) Joseph. contra Api l. 1. c. 21.

(v) Herodot. l. 2. c. 189. 190. 191. Xenophon. l. 7. p. 190. 191. 191. Edit. Paris.

Euphrate in novum alveum deducto, exercitus per veterem alveum sicatum in urbem ingressus est; igitur id evenit mediâ ætate inclinante; quandoquidem ætatis initio fluvius quotannis exundat ob *Armenia* nives liquescentes, sed ætatis calore minùs profundus evadit. Et (w) illâ nocte Rex Babylonis *eneclus fuit*, & DARIUS Medus, aut Rex Medorum, Regno potitus est, annos duos & sexaginta natus: itaque *Babylon* capta fuit uno aut altero mense post æstivum solstitium, anno NABONASSARI decimo supra ducentessimum, ut etiam ex Canone apparet.

Reges *Medorum* ante CYRUM fuerunt DEJOCES, PHRAORTES; ASTYAGES, CYAXERES sive CYAXARES, & DARIUS; tres primi Regnum obtinuerunt dum adhuc exiguum erat, duo ultimi Gentes plurimas domuerunt, & Imperium fundaverunt: siquidem ÆSCHYLUS, qui floruit regnantibus DARIO HYSTASPIS, & XERXE, ac mortuus est Olympiade septuagesimâ sextâ, inducit DARIUM sic querentem de iis, qui filio XERXI persuaserant, ut *Græciæ* bellum inferret (x);

Τοιγὰρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξείργασμένον
Μέγιστον, αἰετμύησον, οἷον εὐδένω,
Τό δ' ἄστὺ Σέσσαν ἐξέκένωσεν πεσόν.
Ἐξ ὅτε τιμὴν Ζεὺς ἀνάξ τήν δ' ὤπασεν,
Ἐν ἀνδρᾷ πατρὸς Ἀσιάδου πολλοτρόφου
Ταχέϊ, ἔχοντα σκεπτήρον ἐν θυμῷ ἡρώ.
Μηδὲ γὰρ ἦν οὐ πρῶτος ἡγεμὼν στρατῶ.
Ἀλλ' οὐδ' ἐκείνους παῖς τόδ' ἔργον ἵνυσεν.
Ψρηνες γὰρ αὐτῶ θυμὸν οἰακόμεσαν.
Τρίτ' οὐδ' ἀπ' αὐτῶ Κῆρος, εὐδαίμων ἀνὴρ, &c.

Fecerunt opus

Maximum, & memoriâ dignissimum, quale nunquam factum fuit;

Etenim incolis orbatâ cadentem Susam:

Ex quo Rex JUPITER bonorem hunc largitus est,

II. Newtoni Opuscula. Tom. III.

Ee

Ue

(vv) Dan. V. 30. 31. & Joseph. Antiq. l. 10. c. 11.

(x) Æsch. Persæ v. 71.

CAP. IV. *Ut homo unus Asiæ fertili imperitaret,
Gerens regium sceptrum.
Nam, primus copiarum Dux, fuit Medus;
Alter, ejus filius, opus perfecit,
Etenim prudentia ejus mentem dirigebat;
Tertius fuit CYRUS, homo felix, &c.*

Hic asserit Poeta *Medo-Persicum* Imperium conditum fuisse à duobus proximis CYRI Prædecessoribus, quorum primus erat *Medus*, secundus autem hujus filius: secundus hic fuit DARIUS *Medus*, qui statim ante CYRUM regnavit, secundum DANIELEM; igitur primus ille fuit *Darii* pater, videlicet, ACHSUERUS, ASSUERUS, OXYARES, AXERES, Princeps AXERES, aut *Cy-AXERES*, quoniam verbum *Cy* sonat *Principem*: quandoquidem à DANIELE discimus DARIUM fuisse filium ACHSUE-RI vel AHASAUERI, ut eum non rectè vocant *Massoreta*, è *Medorum* semine, idest, è Regum sanguine: hic est ASSUERUS ille, qui cum NABUCHODONOSORO *Ninivem* cepit & evertit, juxta TOBIAM; & cujus facta CYAXARI à *Græcis* tribuuntur, & ab EUPOLEMO ASTIBARI, quod nomen fortasse pro *Assuero* corruptè scriptum fuit. Is, *Assyrios* domando, eorum Imperium, cujus metropolis erat *Ninive*, subvertendo, ac deinde *Armeniam*, *Cappadociam*, & *Persidem* in potestatem redigendo, Regnum unius hominis in totam *Asiam* extendere coepit; atque hujus filius DARIUS *Medus*, Regnum *Lydiæ* & *Babyloniæ* potitus, opus perfecit: tertius Rex fuit CYRUS, homo felix magnis successibus sub DARIO & in eum, ac latâ pacatâque dominatione in Regnum suum.

Septuaginta annos vixit CYRUS, secundum CICERONEM, ac novem annos *Babyloniam* ditione tenuit, juxta PTOLEMÆI Canonem; igitur annos sexaginta & unum natus erat, cum *Babylone* potitus est; tunc DARIUS *Medus* sexagesimum tertium ætatis annum agebat, DANIELE teste; quo circa DARIUS duabus Generationibus recentior est quàm ASTYAGES, AVUS CYRI:

CYRI: nam, ASTYAGES, quemadmodum tum (y). HERODOTUS tum XENOPHON affirmant, nuptum dedit filiam MANDANE CAMBYSI *Persidis* Principi, & hinc factus est avus CYRI; filius autem ASTYAGIS fuit CYAXARES, juxta XENOPHONTEM (z), qui filiam suam uxorem CYRO dedit. Ea speciosissima, XENOPHONTE auctore (a), habebatur, & dum uterque puer erant, cum CYRO ludere consueverat, & affirmare se ei nubere velle; erant igitur ferè coævi. XENOPHON ait CYRUM eam duxisse postquam *Babylonem* cepit; sed ea tunc vetula erat; magis probabile videtur CYRUM illam adhuc ætate formæque florentem sibi connubio junxisse; & hanc affinitatem in causâ fuisse, cur CYRUS foret DARIi copiarum Imperator, donec ab eo descivit: quamobrem ASTYAGES, CYAXARES, & DARIUS unus post alium serie continuâ *Medorum* Regnum adepti fuerunt; CYRUS autem ASTYAGIS nepos fuit, DARIi sororem duxit, & in ejus locum Regno successit.

Itaque HERODOTUS ordinem invertit (b), dum facit CYAXAREM filium & successorem PHRAORTIS, atque patrem ac prædecessorem ASTYAGIS, cujus filia fuit MANDANE, & avum CYRI; & dum refert ASTYAGEM duxisse ARIENEM filiam ALYATTIS Regis *Lydiæ*, ac tandem captum & Imperio spoliatum à CYRO fuisse. PAUSANIAS ea, quæ narraverat HERODOTUS, descripsit, dum asseruit ASTYAGEM filium CYAXARIS in *Mediâ* regnavisse temporibus ALYATTIS Regis *Lydiæ*. CYAXARI filius fuit, qui ARIENEM filiam ALYATTIS duxit; at hic filius non fuit pater MANDANIS & avus CYRI, sed potius CYRO coequalis: verum ejus nomen servatum fuit in *Daricorum* nummorum nomine, quos conflandos curavit ex auro & argento *Lydiorum* à se devictorum, quando CROESUM, Duce CYRO, domuit; igitur ei nomen fuit DARIUS, quomodo Regem hunc DANIEL appellat; docet enim

Ee 2

- (y) Herod. l. 1. c. 107. 108. Xenoph. Cyrop. l. 1. p. 3.
(z) Cyrop. l. 1. p. 22.
(a) Cyrop. l. 8. p. 228. 229.
(b) Herod. l. 1. c. 73.

CAP. IV. enim DANIEL hunc DARIUM fuisse *Medum* &, ejus patrem vocatum fuisse ASSUERUM, hoc est, AXEREM sive CYAXAREM, ut supra: igitur, consideranti mihi CYAXAREM diu Regno potitum fuisse; unum tantummodo *Mediae* Regem, nomine ASTYAGEM ab Auctoribus memorari; & ÆSCHYLUM, qui tunc temporis vivebat, duos dumtaxat magnos *Mediae* & *Persidis* Reges recensere CYRO antiquiores, videlicet patrem, & filium; hæc, inquam, consideranti mihi videtur ASTYAGEM, patrem MANDANIS & avum CYRI, fuisse patrem atque prædecessorem CYAXARIS; ac filium & successorem CYAXARIS dictum fuisse DARIUM. Annos quadraginta, juxta HERODOTUM (c), Regno potitus est CYAXARES, ac quinque & triginta qui ei successus fuit; CYRUS autem, secundum XENOPHONTEM, septem: CYRUS diem supremum obiit anno NABONASSARI undevicesimo supra ducentesium, juxta Canonem; igitur CYAXARES mortuus est anno NABONASSARI centesimo septuagesimo septimo, & Regnum adivit anno ejusdem *Æræ* centesimo tricesimo septimo; ASTYAGES autem hujus pater Regno potitus est annos viginti sex, cum regnare coeperit statim ac PHRAORTES ab *Assyriis* obtruncatus decessit, anno NABONASSARI centesimo & undecimo, ut supra.

Omnium Regum *Medorum* maximus bellator fuit CYAXARES. Ait HERODOTUS (d) hunc præ suis majoribus virtute præstitisse, & primum Regnum in provincias dispartitum fuisse, atque militari disciplinæ obstrinxisse *Medorum* copias hæcenus licentiâ solutas & disciplinæ ignaras; quapropter, HERODOTO teste, hic est ille *Medorum* Rex, quem ÆSCHILUS primum Gentium domitorem & Imperii fundatorem recenset; quandoquidem HERODOTUS hunc & hujus filium statim ante CYRUM Reges facit; & filii nomen eum tantummodo fallit. ASTYAGES nullum facinus memorandum patravit; vix thronum cecenderat, cum ingens *Scytharum* manus, Duce MADYE

(e),

(c) Herodot. l. I. c. 106. 130.

(d) Herodot. l. I. c. 103.

(e), *Mediam* & *Parthiam* invasit, ut supra diximus, & in eas circiter duodetriginta annos dominata est; sed tandem hujus filius CYAXARES *Scythas* circumvenit, & in convivio obtruncavit, & eos, qui superstites fuerant, ad fratres in *Parthia* fugere coegit, & statim post, unâ cum NABUCHODONOSORO Regnum *Assyriæ* invasit & evertit, ac *Ninivem* destruxit.

Quarto JOAKIMI anno, qui NABUCHODONOSORI primus est *Judeis* hujus Regni principium ad tempus, quo Rex à patre renunciatus fuit aut ad proximè præteritum *Nisan*, statuentibus, paulò postquam victores *Assyriorum* Imperium partiti fuerant, &, secundâ fortunâ utentes, *Syriam* ac *Phœniciam* invaserant, & circumfusas Gentes aggredi jam parati erant; Deus (f) *Judeis* interminatus est, dicens, ego sumam omnes *Aquilonis* familias, (idest, *Medorum* copias,) & NABUCHODONOSORUM Regem *Babylonis*, & eos mittam contra *Regionem* hanc & ejus incolas, & contra Gentes omnes, quæ circa eam sunt, atque Gentes has funditus destruam, ***, & tantas ac tam diuturnas desolationes faciam, ut omnes obstupescant, ***, & iis omnibus hujus furoris poculum propinabo; hinc ad magis peculiaria descendens nominatim designat Reges *Judæ*, *Ægypti*, *Edom*, *Moab*, *Ammon*, *Tyri*, *Sidonis*, *Insulas Maris*, *Arabiam*, *Zimri*, omnes Reges *Elam*, omnes Reges *Medorum*, omnes Reges *Aquilonis*, & Regem *Sesac* *Regionis*; & affirmat Regem quoque *Babylonis* sibi post septuaginta annos poenas daturum. Hoc loco, dum Gentes excrucianas dinumerat, omittit *Assyrios*, quia jam ceciderant, & recenset Reges *Elam* sive *Persidis*, & *Sesac* aut *Susianæ*, tanquam diversos à Regibus *Medorum* & *Babyloniorum*; quapropter nondum *Persæ* domiti fuerant à *Medis*, neque Rex *Susæ* à *Chaldeis*: &, quemadmodum, cum de poenis à Rege *Babylonis* pendendis loquitur, intelligit *Babylonem* à *Medis* capiendam fore; sic, agens de *Medis* puniendis: respicere videtur ad *Medos* à CYRO subigendos.

Ee 3

Præ-

(e) Herodot. ibidem.

(f) Jerem. XXV.

CAP. IV.

Præterea, SEDECIA Regnum ineunte, scilicet, anno NABUCHODONOSORI nono, minatur Deus se traditurum Regna *Edom, Moab, Ammon, Tyri, & Sidonis* in manus NABUCHODONOSORI Regis *Babylonis*, & fore ut omnes Gentes serviant ei & ejus filio, & filio ejus filii, donec veniat tempus ejus Regionis, & plures Gentes ac magni Reges eam sibi subjiciant, (Jerem. XXVII.). Eodem tempore Deus prædixit Persas paulò post subigendos à *Medis* & horum fociis: *Ecce*, inquit, *frangam arcum Elam, quod maximam ejus potentiam facit; & ciebo contra Elam quatuor ventos è quatuor Cæli partibus, & eam Gentem dispergam versùs quatuor hosce ventos, & nulla erit natio, ad quam non veniant pulsi ex Elam; etenim faciam, ut Elam timeat coram inimicis suis, & coram iis qui querunt illorum vitam; & effundam super eos mala, & etiam iræ meæ vim, ait Dominus; & mittam gladium post eos, donec illos consumpsero; & ponam thronum meum in Elam, & destruam illius Reges atque Optimates, dicit Dominus: sed accidet in ultimis diebus*, (videlicet, CYRO regnante,) *ut reduces faciam captivos Elam, ait Dominus*, (Jerem. XLIX. 35. &c.). Igitur Persæ tunc sub propriis Regibus libertate gaudebant, sed paulò post oppugnati, devicti, capti, & per finitimas Gentes quaquaversum disjecti fuerunt, neque prius quàm sub CYRI Regno servitium eorum finem habuit; & quoniam *Medi & Chaldei* sibi Persas non subjecerunt ante nonum NABUCHODONOSORI annum, hinc ansa præbetur investigandi, quid acer bellator CYAXARES statim post *Ninivem* captam fecerit.

Postquam CYAXARES *Scythas* exegit, nonnulli (g) cum eo in gratiam redierunt, & in *Mediâ* morati sunt, atque illi quotidie donabant aliquid ferarum, quas venando ceperant: sed, cum aliquando vacui reversi essent, CYAXARES, irâ obcæcatus, eos conviciis & contumeliis lacessivit; qui id agrè ferentes paulò post quendam ex *Medorum* pueris interfecerunt, tanquam ferinam condiverunt, & CYAXARI obtulerunt, quo facto apud

ALYAT-

(g) Herodot. l. I. c. 73. 74.

ALYATTEM Regem *Lydiæ* se receperunt; hinc bellum quinque annorum inter CYAXAREM & ALYATTEM exarsit: unde colligo tunc finitima fuisse Regna *Medorum & Lydorum*; atque idcirco CYAXAREM, paulò post *Ninivem* captam, Regionem ad *Assyrios* pertinentes, ad *Halym* fluvium usque, subegisse. Sexto hujus belli anno, dum hi duo Reges signis collatis pugnabant, accidit, ut Sol omnino deficeret, ut TALES prædixerat, (h) quæ Eclipsis evenit die vicefimo octavo mensis *Maii*, anno NABONASSARI centesimo sexagesimo tertio, septem & quadraginta annis antequam *Babylon* capta fuit; ea pugnae finem imposuit; & hinc factum est ut bellum componeretur, operâ NABUCHODONOSORI Regis *Babyloniæ*, & SYENNESIS Regis *Ciliciæ*; ac pax confirmata fuit nuptiis, quas DARIUS filius CYAXARIS fecit cum ARIENE filiâ ALYATTIS: tunc ergo DARIUS quindecim aut sexdecim annos natus erat, siquidem sexagesimum tertium ætatis annum agebat quando *Babylon* capta fuit.

Undecimo SEDECIAE anno, quo NABUCHODONOSORUS *Jerosolymam* expugnavit, ac Templum evertit, EZECHIEL conferens Regna Orientis cum arboribus horti *Eden*, sic loquitur de iis, quæ Reges *Medorum & Chaldeorum* in potestatem redegerant; ecce, inquit, *Assyrius erat velut Cedrus in Libano pulchris ramis ornata, *** altitudo ejus elata fuerat super omnes arbores arborum, *** omnes Nationes magnæ sub ejus umbrâ degebant, *** nulla erat arbor in hortis Dei, quæ cum ejus formâ comparari posset: *** sed ego populum illum tradidi manibus omnium fortissimi, *** contremiscere feci Gentes sonitu casûs bujûs, quando ego eum ducebam ad sepulchrum cum iis, qui descendunt in fossam: & omnes arbores Eden, selectissimæ & optimæ omnium, quæ sunt in Libano, cunctæ bibentes aquam, sese consolantur in imis terræ partibus: ipsæ etiam descenderunt in sepulchrum cum eâ ad illos, qui gladio perempti fuerant, & ii, qui erant illius brachium, qui degebant sub illius umbrâ inter Nationes*, (Ezech. XXXI.).

Anno

(h) Herodot. ibidem. Plin. l. 2. c. 12.

CAP. IV.

Anno proximo EZECHIEL, in aliâ prophetiâ, sic enumerat præcipuos populos à victore CYAXARIS & NABUCODONOSORI gladio subactos & cæsos; *ibi sunt* Assur & omnes ejus Sodales, (videlicet, in *Hodibus*, aut infimis terræ locis, in quibus cadavera sepulta jacent,) *Sepulchra sua sunt circa illum; mortui sunt, gladio obtruncati, omnes qui sui metum terræ viventium incusserant. Ibi est* Elam, & tota multitudo sua circum sepulchrum suum; *mortui sunt, gladio cæsi, omnes, qui descenderunt incircumcisi in inferiores terræ partes, qui sui metu terram viventium concusserunt: tamen dedecus suum secum traxerunt cum iis, qui in fossam descendunt. *** Ibi sunt* Mesec, Tubal, & omnis eorum multitudo (Scythæ); *eorum sepulchra sunt circum eos: ii omnes incircumcisi, gladio cæsi, quanquam sui terrore terram viventium impleverint. *** Ibi est* Edom cum omnibus Regibus & optimatibus suis, qui, cum totâ eorum potentia, positi fuerunt inter eos, qui gladio occubuerunt, *** Ibi sunt omnes Aquilonis Principes, & omnes Sidonii, qui, cum terrore, quem incutiebant, cum occisis descenderunt, (Ezech. XXXII.,) Principes Aquilonis hoc loco memoratos esse puto eos, qui degebant ad Judææ septemtrionem, & præcipuè Principes Armeniæ & Cappadociæ, qui ceciderunt in bello, quod CYAXARES gessit, dum, post *Ninivem* captam, has Regiones subigere conabatur. *Elam* sive *Persis* in potestatem redacta fuerat à *Medis*, & *Susiana* à *Babyloniis* post nonum & ante undevicesimum NABUCHODONOSORI, annum; quapropter non admodum à vero aberrabimus, si id accidisse ponamus duodecimo vel decimoquarto NABUCHODONOSORI anno: ipse annis, ex quo Regnum adeptus fuerat, undevicesimo, vicesimo, & uno ac vicesimo, invasit & (i) subegit *Judæam*, *Moab*, *Ammonem*, *Elam*, *Philistæos*, & *Sidonem*; anno autem proximo (j) *Tyrum* obsidione cinxit, & eam tredecim annos oppugnatam cepit, anno Regni sui tricesimo quinto; deinde (k) *Ægyptum*, *Æthio-*

(i) Jerem. XXVII. 3. 6., Ezech. XXI. 19. 20., & XXV. 2. 8. 12.

(j) Ezech. XXVI. 2., & XXIX. 17. 19.

(k) Ezech. XXIX. 19., & XXX. 4. 5.

Æthiopiam, & *Libyam* invasit & imperio adjecit; & , duode-
viginti aut viginti annos post hujus Regis interitum, DARIUS
Medus Sardium Regnum obtinuit; ac iterum, quinque aut sex
annos post, *Babylonicum* Imperium aggressus & adeptus est; &
hoc pacto sub *Medo-Persico* Imperio totam *Asiam* comprehen-
dit, ut ÆSCHYLUS indicat.

Nunc, hic est DARIUS ille, qui cudendam curavit ingentem vim nummorum ex auro obryzo, qui dicti fuerunt *Darici* seu *Stateres Darici*: quandoquidem SUIDAS, HARPOCRATION, & Scholiastes ARISTOPHANIS (l) affirmant hos *Daricos* non percussos fuisse à XERXIS patre, sed ab antiquiore DARIO, à DARIO primo, à primo Rege *Medorum & Persarum*, qui aurum feriit: Alterâ facie referebant Sagittarium gerentem coronam cuspidatam, atque tenentem sinistrâ quidem arcum, dextrâ verò sagittam, atque togatum: ipse vidi duos *Daricos*, alterum aureum, alterum argenteum; pretio & pondere æquabant *Staterem Atticum*, qui nummus aureus duas *Drachmas Atticas* ponderis æquiparat. DARIUS didicisse videtur artem cudendæ pecuniæ & ejus usum à *Lydiis*, quos domuit, & notâ novâ eorum nummos aureos signavisse: pecuniam enim, antequam *Lydios* sub potestatem redegissent *Medi*, non habebant. Legimus apud HERODOTUM, (m) quòd, cum CROESUS bellum in CYRUM parabat, *Lydius quidam*, nomine SANDANIS, eum monuit, quòd expeditionem ornabat contra populum pellibus indutum; viventem non cibis, quos vellet, sed quos Regio sterilis ferret; bibentem non vinum, sed aquam dumtaxat; non edentem fucus, aut alias bonas escas; nihil habentem, quod perderet; qui tamen multum luri à *Lydiis* referre posset: siquidem *Persæ*, ait Herodotus, nullas divitias, nihil pretiosi habebant, antequam *Lydios* subegerunt: & ISAIAS (n) inquit, *Medi argentum non respicient*,
Is. Newtoni Opuscula. Tom. III. F f

(l) Suidas in Δαρειός, & Δαρειός. Harpocrat. in Δαρειός. Scholiastes in Aristophanis Ἐκκλησία ζευγών. v. 598.

(m) Herodot. l. 1. c. 71.

(n) Isa. XLII. 17.

CAP. IV. *picient, nec auro gaudebunt; sed Lydii & Phrygii ultra modum dites erant, ita ut locum adagio dederint: MIDAS & CROESUS, ait PLINIUS (o), infinitum possederant. Jam CYRUS devictâ Asiâ pondo (auri) XXXIV. millia invenerat, præter vasa aurea, aurumque factum, & in eo folia, ac platani, vitæque. Quâ victoriâ argenti quingenta millia talentorum reportavit, & craterem SEMIRAMIDIS, cujus pondus quindecim talentorum colligebat. Talentum autem Ægyptium pondo octoginta capere VARRO tradit. Quid victor fecerit de hac auri & argenti copiâ, Darici demonstrant. Lydii, HERODOTO (p) teste, primi aurum & argentum signaverunt, & CROESUS magnam nummorum aureorum, qui Cræsei dicti fuerunt, vim percussit; sed, cum rectè usurpari non posset pecunia Lydiorum, Imperio eorum everso, idcirco DARIUS eam iterum effigie suâ signavit, pondere & valore non mutato: igitur Regno jam potiebatur; quando Sardes captæ fuerunt, illudque obtinebat, quando Babylon subacta fuit.*

Et quoniam SEMIRAMIDIS crater servabatur adhuc cum CROESUS à DARIO fuit devictus, probabile non est SEMIRAMIDEM esse antiquiorem, quàm facit HERODOTUS.

Medos, eò quòd Lydia Regnum in potestatem redegerant, extimescere coeperunt Græci: nam, THEOGNIS, qui eo ipso tempore, quo bella hæc gerebantur, Megaræ vivebat, sic (q) scripsit,

Πίνωμεν, χαρίεσσα μετ' ἀλλ'λοισι λέγοντες,
Μηδὲν τὸν Μήδων δειδότες πόλεμον.

*Potemus, tempus dulci sermone teramus,
Nullumque incutiant Medica bella metum,*

Et alio (r) loco

Αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβρίζῃν Μήδων ἀπέρυνε
Τῆσδε πόλιος, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ.

(o) Plin. l. 33. c. 3.

(p) Herodot. l. 1. c. 94.

(q) Theogn. Γνωμοί, v. 761.

(r) Ibidem v. 773.

Ἡς

Ἡς ἐπερχομένη κλειτὰς πέμπας ἐκπτόμεας,
Τερπόμενοι κισσῶν καὶ ἱρατῇ θαλῇ.
Παιάνων τε χοροῖς, ἰαχαιῶν τε, σὺν περὶ βασιλῶν
Ἡγὰρ ἔγωγε δέδωκα, ἀφραδίῳ ἱερῶν.
καὶ σάσιν Ἑλλήνων λαοεθρόν· ἀλλὰ σὺ φοῖβε,
Ἰλαθ' ἱμετέρῳ τῆσδε φύλασσε πόλιν.

*Impia Medorum tu praelia longius arce
Hac urbe, ut plenus letitiæ populus
Vere tibi conferre becatombes possit opimas,
Et citbarâ gaudens, opiparaque dape,
Et plausu, atque choris Pæanum altaria circum.
Nam, sanè timeo, Grajugenûm aspiciens
Stultitiam & motus, quæis plebs corrumpitur; at tu
Adsis, atque urbem, PHOEBE, tuere, favens.*

Addit Poeta discordiam evertisse *Magnesium, Colophonem, & Smyrnam*, civitates *Jonie, & Phrygiæ*, eandemque *Græcos* esse destrutturam; quod idem est ac si dixisset *Medos* has civitates occupavisse.

Itaque *Medi* Regno potiti sunt usque ad *Sardes* captas; quinimò, secundum *XENOPHONTEM* & *Sacra Volumina*, usque ad *Babylonem* expugnatam: quandoquidem narrat *XENOPHON*, (s) post *Babylonis* casum *CYRUM* *Ecbatanam* ivisse ad *Medorum* Regem, & in ejus locum Regno successisse, & *HIERONYMUS* (t), captam fuisse *Babylonem* à *DARIO* Rege *Medorum*, & à *CYRO* hujus necessario, ac *Sacra Volumina*; *destruendam fuisse* *Babylonem* à *populo Aquilonis*, (Jerem. l. 3. 9. 41.) à *Regibus Ararat Minni* (sive *Armenie*) & *Aschenez* (sive *Phrygiæ minoris*), (Jerem. l. 27.,) à *Medis*, (Isa. XIII. 17. 19.,) à *Regibus Medorum*, & à *gubernatoribus eorum*, & ab omni Regione illarum ditio-
ni subjectâ, (Jerem. l. 11. 28.,) *Regnum Babylonis computatum est*, & *divisum*, & *traditum* *Medis* ac *Persis*, (Dan. V. 26. 28.,) primò *Medis* sub *DARIO*, deinde verò *Persis* sub *CYRO*:

F f 2

fiqui-

(s) Cyrop. l. 8.

(t) Comment. in Dan. V.

De Impē-
riis Baby-
loniorum
& Mede-
rum.

CAP. IV. siquidem DARIUS in *Babylonem* dominatus est ut victor, neque leges *Babyloniorum* servavit, sed immutabiles victricium Nationum, *Medorum & Persarum* leges introduxit, (Dan. VI. 8. 12. 15.,) & *Medi*, eo regnante, *Persis* præponebantur, (Dan. ibid., & V. 28., & VIII. 20.,) ut *Persæ* deinde, regnante CYRO & ejus successoribus, *Medis* præpositi fuerunt, (Ester I. 3. 14. 18. 19., Dan. X. 1. 20., & XI. 2; unde patet *Medos*, regnante DARIO, priores partes sustinuisse.

Pariter, ex magno provinciarum, DARIO servientium, numero cognoscere licet eum fuisse Regem *Medorum & Persarum*; etenim, postquam *Babylonis* potitus est, imperio suo centum & viginti Principes præposuit, (Dan. VI. 1.;) & postea, cum CAMBYSES & DARIUS HYSTASPIS novas provincias adjecissent, earum summa ad centum viginti septem ascendit.

Imperium *Babylonicum* ferè fuit æquè magnum, ac erat Imperium *Niniviticum* postquam *Medi* rebellaverunt. Afferit BE-ROSUS paruisse NABUCHODONOSORO *Aegyptum*, *Syriam*, *Phoeniciam*, atque *Arabiam*: & STRABO addit *Arbelam* agris *Babylonicis*; ac narrans antiquitus *Babylonem* fuisse metropolim *Assyrie*, sic Imperii *Assyrii* limites (u) describit. *Fines* *Persidis* & *Susianæ* contingunt *Assyrii*: sic enim *Babyloniam* vocant, & plerasque *Regiones* circumfusas: harum pars est *Atturia*, in qua est *Ninus*, (sive *Ninive*,) & *Apolloniatis*, & *Elymæi*, & *Parætacæ*, & *Chalonitis* ad montem *Zagrum*, & agri prope *Ninum*, & *Dolomene*, & *Chalachene*, & *Chazene*, & *Adiabene*, & *Gentes* *Mesopotamiæ* prope *Gordyæos*, & *Mygdones* circa *Nisibim* usque ad *Zeugmam* secundum *Euphratis* ripam; atque latè patentem *Regionem* hinc ab *Euphrate* habitatam ab *Arabibus* & *Syriis* sic propriè dictis, usque ad *Ciliciam*, *Phoeniciam*, *Lybiam*, *Mare* *Aegypti*, atque *Sinum* *Ifficum*: & paulò post describens *Babyloniæ* *Regionis* extensionem, ei fines assignat, ad *Septemtrionem*, *Armenos* & *Medos*, ad *Zagrum* montem usque; ad *Orientem*, *Susam*, *Elymaidem*, & *Parætacem*, inclusivè; ad *Meridiem*, *Sinum* *Persicum*, atque *Chaldaeam*; ad *Occidentem*, *Arabes* *Scenitas*, ad *Adiabensem* & *Gordyæam* usque; postea,

(u) Strabo. l. 16. initio.

postea, verba faciens de *Susianâ* & *Sitacene*, Regione inter *Babylonem* & *Susam*, & de *Parætacene*, *Cossâ*, & *Elymaid*, atque de *Sagapenis* & *Silocenis*, duabus exiguis provinciis adjacentibus, orationem absolvit inquit, (w) & hæc sunt Gentes, quæ, Orientem versus, *Babyloniam* habitant: ad *Septemtrionem* verò sunt *Media* & *Armenia*, exclusivè; & ad occasum *Adiabene* & *Mesopotamia*, inclusivè; ferè tota *Adiabene* plana & aqua est, eadem *Babyloniæ* pars est; eadem nonnullis in locis *Armeniæ* finitima est: siquidem *Medi*, *Armenii*, & *Babylonii* sese mutuò frequentibus bellis exercent. Hactenus STRABO.

Cum *Babylone* potitus esset CYRUS, Regnum in *Satrapiam* aut *Provinciam* mutavit; unde factum est, ut vel multo tempore post fines noti essent; itaque HERODOTUS (x) hujus Imperii, ad *Persarum* *Monarchiam* relati, magnitudinem delineat his verbis, quando cuique ex *Regionibus*, in quas tunc *Persarum* Rex dominabatur, dividi solebat, præter tributa, cura alendi exercitus, *Regio* *Babylonica* eum nutrebat quatuor ex duodecim mensibus, qui annum constituunt, & octo reliquos tota reliqua *Asia*; itaque, ait ille, hæc *Regio* *tertiam* *Asiæ* partem facultatibus æquat, & hæc *Provincia*, quas *Persæ* *Satrapias* appellant, omnium optima est.

Erat (y) *Babylon* civitas quadratæ formæ, & singula ejus latera centum viginti stadia seu quindecim millia passuum continebant; & primum latâ ac profundâ fossâ, deinde muro crassitudine quinquaginta pedum, latitudine verò ducentorum, circumvallata erat. *Euphrates* per mediam urbem fluebat, Meridiem versùs, citra *Tigrim* & ab eo non admodum procul; & in meditullio partis occidentalis erat nova Regum domus à NABUCHODONOSORO condita; ac in orientalis partis meditullio erat BELI Templum cum vetere Regiâ sitâ inter Templum & fluvium: hæc vetus Regia ab *Assyriis* ædificata fuerat, juxta ISAIAM, (z) & idcirco à PUL & ejus filio NABONASSARO, ut supra diximus: fundaverunt urbem *Arabibus*, ejus arces sustulerunt, & Regias elevaverunt: tunc temporis SABACON *Aethiops* invasit *Aegyptum*, magnam *Aegyptiorum* vim coegit hinc

Ff 3

fugere

(vv) Strabo. l. 16. p. 745.

(y) Herod. l. 1. c. 178., &c.

(*) Herod. l. 1. c. 192.

(z) Isa. XXIII. 13.

CAP. IV. fugere in *Chaldaeam*, quò suam Astronomiam, Astrologiam, Architectonicam, & anni formam, ibi servatam in *Ærâ NABONASSARI*, attulerunt: mos etenim observandorum Astrorum initium habuit in *Ægypto*, vivente AMMONE, ut supra, & hinc, regnante hujus filio SESACO, in *Africam*, *Europam*, & *Asiam*, ope victoriarum propagata fuit; tunc ATLAS quidem *Libyorum*, CHIRON verò *Græcorum* Sphæram effinxit; *Chaldæi* quoque sibi propriam Sphæram fecerunt. Sed Astrologia excogitata fuit in *Ægypto* paulò ante SABACONIS tempora à NICHEPSO sive NECEPSO, uno ex inferioris *Ægypti* Regibus, & à PETOSIRIDE Sacerdote, unde in *Chaldaeam* dimanavit, ubi ZOROASTER *Magorum* Legislator eam invenit: sic PAULINUS.

Quique Magos docuit mysteria vana, NECEPSOS:

Et DIODORUS (a), *ajunt Chaldæos in Babyloniâ esse Colonias Ægyptiorum, & ab Ægyptiis Sacerdotibus doctos, Astrologiæ peritiâ celebratos fuisse.* Iisdem Coloniis monentibus factum videtur, ut *Babylone Jovis BELI* Templum conderetur ad modum *Ægyptiacarum* Pyramidum. Quandoquidem (b) hoc Templum referebat solidam Turrim seu Pyramidem quadratam, uno stadio quaquaversum patentem, atque uno stadio altam, cum septem recessibus, ita ut speciem referret octo Turrium, quarum una alteri superimposita esset, & quæ ad culmen usque semper diminuerentur; octava autem Turris Templum continebat cum lecto & aureâ mensâ, cujus cura Mulieri credebatur, qui mos ab *Ægyptiis*, erga Templum Jovis AMMONIS, quod *Thebis* erat, usurpabatur; & supra Templum erat locus observandis Astris accommodatus; ad fastigium ascende-batur scalis extra ædificium positis, & solum circumclusum erat cavædio quod ædes duorum quaquaversum stadiorum longitudine complectebantur.

Addictissimi erant *Babylonii* Sortibus, Veneficiis, Astrologiæ & Divinationi, (Isa. XLVII. 9. 12. 13., & Dan. II. 2., & V. 11.,) atque Idolorum cultui, (Jerem. L. 2. 40.,) ac conviviis, vino, & foeminis.

(a) Diodor. l. 1. p. 51.

(b) Herodot. l. 2. c. 181.

minis. Nihil urbis ejus corruptius moribus, nec ad irritanda illi-ciend-que immodicas voluptates instructius. Libero conjugisque cum hospitibus stupro coire, modò pretium flagitii detur, parentes maritique patiuntur. Convivales ludi totâ Perside Regibus Purpuratisque cordi sunt: Babylonii maxime in vinum, & quæ ebrietatem sequuntur, effusi sunt. Fœminarum convivia ineuntium in principio modestus est habitus; dein summa quæque amacula exuunt, paulatimque pudorem propbanant: ad ultimum, honos auribus sit, ima corporum velamenta projiciunt. Nec meretricum hoc dedecus est, sed matronarum virginumque, apud quas comitas habetur vulgari corporis vilitas. (Q. CURTIUS lib. V. cap. 1.). Hæc effræna mulierum licentia, cui nomen comitatis prætendebatur, à *Babyloniorum* Religione confirmabatur. Solebant enim ejus Regionis foeminæ semel in vitâ, sese hospitibus morem gesturas sistere in VENERIS Templo, quod appellabant *Succoth Benoth*, Templum foeminarum: cum autem illud ingressa erat aliqua mulier, ei egredi nefas erat, donec aliquis hospes in ejus gremium pecuniam projiceret, illamque ad res venereas secum traheret; &, quoniam in sacros usus impendenda erat hæc stips, mulier eam, quantumvis parvam, recipere, atque hospitem sequi debebat.

Persæ, à *Medis* devicti circa medium SEDECIE Regnum, iis servierunt usque ad peractum DARI Medii Regnum: & CYRUS, qui erat è regio *Persarum* sanguine, potest fuisse *Persidis* Satrapes, & sub DARIO aliquot agminibus imperitavisse; sed nondum Rex erat summo cum imperio & ab omni dominatione liber; cum autem *Babylonem* cepisset, & DARIUS è *Babylone* in *Mediam* reversus esset, victorem exercitum sibi addictissimum habens, à DARIO defecit, & unâ *Persæ* eo Duce: (c) rebellionem suaferat HARPA-GUS *Medus*, à XENOPHONTE vocatus ARTAGERSES & ARTABAZUS, qui CYRO in devincendo CROESO & *Asiâ Minore* subigendâ fuerat auxilio, atque à DARIO contumeliam acceperat. HARPA-GUS iste, cum exercitu in CYRUM à DARIO missus fuit; sed, dum magis prælium ardebat cum, copiarum parte ad CYRUM perfugit. Novum exercitum collegit DARIUS, & anno proximo hi duo exer-

(c) Suidas in 'Αρσάκης' Herodot. l. 1. c. 123., &c.

De Impe-
riis Baby-
loniorum
& Medo-
rum.

CAP. IV.

exercitus iterum conflixerunt : postremum hunc prælium *Pasargadis* in *Perside* depugnatum fuisse tradit (d) STRABO; DARIUS victus fuit & captus à CYRO; quâ victoriâ ad *Persas* Imperium fuit translatum. Ultimus hic *Persarum* Rex à XENOPHONTE quidem CYAXARES, ab HERODOTO verò ASTYAGES pater MANDANIS nuncupatur : sed jam hi Reges erant mortui, atque à DANIELE discimus huic ultimo Regi nomen reipsâ fuisse DARIO, & ab HERODOTO (e) ultimum Regem à CYRO superatum fuisse, ut narravimus : *Darici* autem ab ultimo Rege cusi, illum vocatum fuisse DARIUM testantur.

Hæc victoria in DARIUM relata fuit circiter duos annos post *Babylonem* expugnatam; nam, NABONNEDUS, postremus *Chaldeorum* Rex, à JOSEPHO dictus NABOANDELUS & BALTHASARUS; Regno cessit anno NABONASSARI decimo supra ducentesimo, novem annis ante CYRI mortem, juxta Canonem; atque, postquam Imperium à *Medis* ad *Persas* devolutum fuit, septem dumtaxat annos CYRUS Regno potitus est, secundum (f) XENOPHONTEM; & cum quotannis septem hibernos menses *Babylone*, tres vernos *Susæ* & duos æstivos *Ecbatanae* degeret, septimò venit in *Persidem*, & ibi diem supremum obiit vere, ac *Pasargadis* sepultus fuit. Juxta Canonem & communem omnium Chronologorum consensum, mortuus est anno NABONASSARI ducentesimo decimo nono : igitur ducentesimo & duodecimo DARIUM devicit, duobus & septuaginta annis post *Ninivis* excidium; eum primò superavit anno pariter NABONASSARI undecimo supra ducentesimo; atque vel eodem anno, vel superiore ad finem vergente, ab eo descivit, & *Persarum* Rex evasit. Interiit, teste HERODOTO, septuagesimum ætatis annum agens; quapropter natus erat anno NABONASSARI centesimo quadragesimo nono; ejus mater MANDANE fuit foror tum CYAXARIS, qui tunc juvenis erat, tum AMYITES conjugis NABUCHODONOSORI; & pater CAMBYSES è vetere regiâ *Persarum* familiâ.

CHRO-

(d) Strabo l. 15. p. 710.

(e) Herodot. l. 1. c. 127. & c.

(f) Cyropæd. l. 8. p. 233.

CHRONOLOGIA VETERUM REGNORUM EMENDATA.

CAPUT V.

DESCRIPTIO TEMPLI SALOMONIS.

CUM SALOMONIS Templum * à *Babyloniis* destructum fue- Vide Tabul. I. & II.
rit; fortasse non extra rem erit hujus ædificii descriptionem
hic afferre.

Hoc (a) Templum ad Solis ortum spectabat, & situm erat in
areâ quadratâ (ABCD), quæ dicebatur *Locus Separatus*. TAB. I.

Ante illud erat (b) *Altare* (G) in centro alterius areæ quadratæ, (AFEB), quæ vocabatur *Atrium Interius*, seu *Atrium Sacerdotum*: hæ duæ quadratæ areæ, quoniam non nisi columellis marmoreis (AB) separatæ erant, conficiebant unam aream longam, ab Occasu ad Ortum, ducentis cubitis, & centum latam. Ad Occidentem muro circumclusa erat; & ad alia latera (c) pavimento lato quinquaginta cubitis, cui insistebant ædes Sacerdotibus destinatæ, *Is. Newtoni Opuscula*. Tom. III. G g sub

* Litteras, quæ ad Tabulas referuntur, & quæ desunt in Anglo exemplari, addendas duxi, doctum Interpretem Gallum imitatus, ut hæc descriptio facilius intelligeretur.

(a) Ezech. XLI. 13. 14.

(b) Ezech. XL. 47.

(c) Ezech. XL. 29. 33. 36.

CAP. V. sub quas erant porticus aut claustra; & pavementum circumcluderebant interiùs columellæ marmoreæ ante claustra positæ: ex quibus omnibus exsurgebat area (HILK) ducentorum quinquaginta cubitorum longitudine ab Occasu in Ortum, & ducentorum latitudine, cui circumdata erat area exterior (MPON), quæ dicebatur etiam *Magnum Atrium*, aut *Atrium Populi* (d), quaquaversum patens centum cubitis; nam, duo fuerunt Atria à SALOMONE condita; quorum interiùs, quatuor, circiter, cubitis super exterius eminebat; hoc autem ad Occidentem (QR) claudebatur murus, & ad Austrum, Ortum, & Boream, (e) pavementum quinquaginta cubitis latum, cui impositæ erant ædes Populi. Hæc omnia (f) *Sanctuarium* constituiebant, conficiebantque quadratam aream (QTSR) longitudine quingentorum cubitorum, & totidem latitudine; quam complectebatur Xystus dictus *Mons Domus* (VZYX), latus quinquaginta cubitis, & circumclusus muro sex cubitorum crassitudine, totidem altitudine, & sexcentorum longitudine in singula latera; cubitus* autem æquiparabat pollices pedis *Anglici* viginti & unum cum dimidio, seu ferè viginti duos; erat enim cubitus sacer *Judæorum*, qui palmum æquabat, aut suæ longitudinis sextante cubitum communem superabat.

Omnium centrum occupabat *Altare* (G); & ædes utriusque (g) Atrii è mediis *Altaris* conspectu perforatæ erant ad Orientem, TAB. III. Meridiem, & Septentrionem portis (b) à tecto unius ædis ad tectum alius latitudine viginti quinque cubitorum, & longitudine quadraginta (min, bgh), cum vestibulis (TRQ, trq) decem cubitorum spectantibus *Altaris Atrium* versùs, unde tota portarum longitudo fit quinquaginta cubitorum secundum pavimenti longitudinem. Singulæ portæ habebant duas fores (Cc, Pp) ad singulas Portæ extremitates, quæ fores in latum patebant decem cubitis & viginti in altum; cum postibus & liminibus (Poppo, DCdc,) sex cubitorum; inter utramque portam erat area octo & viginti cubitorum

(d) Ezech. XL. 19. 23. 27. II. Reg. XXI. 5. II. Chron. IV. 9.

(e) Ezech. XL. 15. 17. 21. I. Chron. XXVIII. 11.

(f) Ezech. XL. 5; & XLII. 20., & XLV. 2., & 6.

(g) II. Reg. XXI. 5.

(h) Ezech. XL.

* Vide infra Opusculum XXVI.

rum longitudine (ME, em) & tredecim hiatu: huic areae tres erant Anterides quadratæ hinc & tres inde (ML, IH, FE, ml, ih, fe) singulæ quaquaversum sex cubitorum, & viginti altæ, & inter illas fornices (LI, HF, li, hf) quinque cubitorum; his anteridibus & fornicibus implebatur intervallum duodetriginta cubitorum, quo duo limina distabant; earumque latitudo (KI, GF, ki, fg) addita tredecim cubitis conficit quinque & viginti cubitos, totam portarum latitudinem. Anterides illæ excavatæ erant in thalamos cum angustis fenestris in Janitorum unum, ad quos ascendebatur uno gradu latitudine unius cubiti; muri pariter (NM, mn) vestibulorum, sex cubitorum crassitiem habentes, erant in varios usus excavati. Orientalem *Atrii Populi* portam, (g) vocatam *Regis Portam*, (i) custodiebant Janitores feni, quaterni Meridionalem (h), atque totidem Septemtrionalem (h): Meridionalis & Septemtrionalis Portæ (k) Populo ingredienti & egredienti patebant; Orientalis autem soli Regi (l), qui ibi Sacrificia comedebat. Præterea, quatuor portis aut hostiis pertusus erat Occidentalis murus (hb) *Montis Domus*: ex his (m) ea, quæ magis ad Aquilonem inclinabat, (c) dicta *Shallecbeth*, aut *Porta Aggeris*, ad Regiam ducebat; vallis enim, quæ inter Templum & Regiam interjacebat, aggere completa fuerat; proxima (d), nuncupata *Parbar*, ducebat ad suburbium *Millo*; tertia autem (e) & quarta, (f), nomine *Assupim*, ducebant altera quidem ad *Millo*, altera verò *Jerosolymam*; ab hisce portis in Vallem, & à Valle in Civitatem gradibus descendebatur, atque ascendebatur. Portæ *Shallecbeth* aderant quatuor Janitores, tribusque aliis sex, bini videlicet singulis: & ea Janitorum domus, quibus demandata erat provincia portæ Septemtrionalis *Atrii Populi*, custodiendas pariter habebat portas *Shallecbeth* & *Parbar*: domui autem Janitorum, quorum curæ commissæ erant porta Meridionalis *Atrii Populi*, aliarum duarum portarum, quæ *Assupim* dicebantur, custodia incumbibat.

Gg 2

Hisce

(i) I. Chron. XXVI. 17.

(k) Ezech. XLVI. 8. 9.

(l) Ezech. XLIV. 2. 3.

(m) I. Chron. XXVI. 15. 16. 17. 18.

- CAP. V. Hisce quatuor Occidentalibus portis aditus patebat in *montem Domus*, & ex (n) *Monte Domus* ad *Atrii Populi* portas septem gradibus (bgh) ascendebatur, octo (min) autem ex *Atrio Populi* ad *Atrium Sacerdotum*; & fornices, (LI, HF, li, bf,) quibus perforata erant utriusque Atrii latera, ducebant in Peristylia, (o) duplici ædificio supposita, & constituta tribus columnarum (xx) marmorearum ordinibus, quæ innitebantur meditullio Anteridum (ml, ib, fg,) & hinc in pavementum ad Atriorum angulos usque, porrigebantur: columnarum medium ordinem constituentium axes, ab axibus columnarum duos reliquos ordines hinc inde constituentium, undecim cubitis distabant; & ædificium portarum lateribus junctum erat: ima columnarum diameter erat trium cubitorum, & earum bases quatuor cubitorum cum dimidio, quaquaversum. Portæ & ædificia amborum Atriorum similia erant & (p) ad eorum frontem: at peristylia omnium ædificiorum, & omnium Portarum porticus aut vestibula ad *Altare* spectabant. Posteriores columnarum ordines in peristyliis adhærebant marmoreis parietibus, qui peristylia circumcludebant, & ædificia sustinebant: hæc ædificia erant tres contignationes peristyliis imposita, & quarum (q) quælibet innitebatur uno trabium aut columnarum cedrinarum ordine, quæ medio marmorearum columnarum ordini insisterant: ædificia hinc inde à singulis *Atrii Populi* portis, erant cubitorum centum octoginta septem cum dimidio, longitudine, distincta in quinque cellas in unoquoque tabulato unam post aliam à portis ad angulos Atrii dispositas: itaque (r) singula tabulata omnino triginta cellas aut coenacula, in quibus populus sacrificia comedebat, complectebantur, sive omnino erant exhedræ triginta, quarum quæque tres cellas, inferiorem, mediam, & superiorem continebat: singulis exhedris erat longitudo cubitorum triginta septem cum dimidio, & fulcimento erant quatuor columnæ pro quoque ordine, quarum bases quadratæ quatuor cubitos cum dimidio in longum extendebantur; & columnarum bases inter

(n) Ezech. XL. 22. 26. 31. 34. 37.

(o) I. Reg. VI. 36., & VIII. 12. Ezech. XL. 17. 18.

(p) Ezech. XL. 19. 31. 34. 37.

(q) I. Reg. VI. 36., & VII. 12.

(r) Ezech. XL. 17.

inter se distabant intervallo cubitorum sex & dimidii, axes autem cubitorum undecim; ubi verò duæ erant exhedræ continuæ, continuæ pariter erant columnarum bases, neque inter axes majus quàm quatuor cubitorum & pollicum sex spatium intercipiebatur: & fortasse, quò firmitus esset ædificium, intervallum illud, quod duos columnarum axes separabat, impletum erat parastatâ (z), ita ut utrinque media columna extaret. Ad horum ædificiorum extremitates, quatuor *Atrii Populi* angulos (s) occupabant quatuor Atriola, quorum exteriora quæque latera, in quadrum habebant quinquaginta cubitos, interiora verò quadraginta, & continebant scalas ædificiorum, culinâsque ad panem & victimas populo coquendas; culinâs autem erat triginta cubitorum longitudo, & scalis decem. Ædificia, quæ hinc inde ab *Atrii Sacerdotum* portis erant, pariter triginta septem cubitos & pollices sex in longum habebant, & singula continebant in quâque contignatione magnū unum coenaculum, in angustiores cellas dispertitum ad usum majorum Templi Ministrorum, & Principum Sacerdotum. In angulis, qui ab Oriente ad Meridiem & ad Septemtrionem inclinabant, ad ædificiorum extremitates, erant pariter popinæ & scalæ (KK) majoribus Ministris destinatæ, & fortè, cellæ, quibus ligna super *Altare* comburenda fervarentur.

Ad (t) Orientalem *Atrii Populi* portam (g) sedebant Judices, nempe, tres & viginti Seniores. Orientalis porta (1) *Atrii Sacerdotum* unâ cum ædificiis (op) utrinque sitis, summo Sacerdoti inserviebat, ejus delegato *Sagan*, & *Sanhedrim* aut supremæ Curiae, quæ septuaginta Senioribus constabat. Ædificium aut exhedra, spectans ad Orientale Meridionalis portæ latus, (q), destinatum erat Sacerdotibus præpositis curæ *Sanctuarii* & ærariorum; nempe, primò, duo *Catholikim*, qui erant principes ærario præfecti, atque Summo Sacerdoti à secretis, & debebant exarminare, conficere, & præparare cunctas expensi rationes, quas summus Sacerdos, nomine & sigillo apposito, confirmare debebat; deinde septem *Amarbolim*, quibus custodiendæ credebantur claves septem ferarum,

G g 3

(s) Ezech. XLVI. 21. 22.

(t) Ezech. XL. 45.

Descriptio
Templi
Salomonis.

TAB. II.

TAB. I.

Universidad del
RosarioArchivo
Histórico

CAP. V. rum, quibus singulæ Sanctuarii portæ erant instructæ, æquæ ac claves ærariorum, & omnia ad *Sanctuarium* pertinentia observare, dirigere, curare debebant; tandem tres *Gisbarim*, vel plures, qui fungebantur munere secundariorum ærariis præfectorum, aut coactorum, & servabant Sacra Vasa, & argentum Publicum, atque cogebant & impendebant pecuniam usui Templi destinatam, & ejus rationes reddebant. Omnes hi simul cum Summo Sacerdote componebant supremum concilium pro iis, quæ ad Templum spectabant.

Victimæ (v) cædebantur ad Septemtrionale *Altaris* latus; & excoriabantur ac in frusta secabantur, & sale condiebantur in Templi portâ (n) pariter septemtrionali; & idcirco ædificium aut exhedra (r) ad Orientem hujus portæ erat illorum Sacerdotum, quibus *Altari* & quotidiani cultûs cura demandata erat: hi Ministri erant; Ille qui à Populo pecuniam recipiebat, quâ res ad Sacrificia necessaria emerentur, & ad id schedulas dabat; Ille, qui visis schedulis, vinum, farinam, & oleum empta tradebat; Ille, qui præerat fortibus, quibus quisque è Sacerdotibus *Altari* ministrantibus certum officium habebat; Ille qui ad Schedulingum conspectum, turtures & columbas emptas tradebat; Ille, qui erga Sacerdotes ministrantes Medici vice fungebatur; Ille cui aquarum cura commissa erat; Ille, qui temporibus præpositus erat, & præconis partes implebat Sacerdotes & Levitas ad officium vocans; Ille, qui mane portas aperiebat, quò cultus inchoaretur, & qui, eo finito, vespere claudebat; & propterea claves ab *Amarcholim* accipiebat, & mûnere suo functus, illi reddebat; Ille, qui vigiles invisebat; Ille, qui Cymbalo Levitas, ut canerent, ad eorum stationes appellabat; Ille, qui Hymnos canendos præfiniebat & Cantoribus modum præibat; & Ille, cui panum Propositionis cura commissa erat: aderant præterea Ministri curantes thymiamata, Velum, & Sacerdotum vestiaria.

Exhedræ (t, s), quæ à portâ Meridionali & à Septemtrionali ad Occasum vergebant, inserviebant Principibus quatuor & viginti ordinum Sacerdotum, nempe singulæ duodecim Principibus; hinc

(v) Ezech XL. 39. 41. 42. 46.

hinc inde à *Loco Separato* (x) ædificia sine Peristyllis pavimento superstructa erant, ubi viginti quatuor ordines Sacerdotum Sacrificia comederent, & vestes ac sanctiores res reponerent: unumquodque pavimento (RRRT) erat centum cubitorum longitudine, & quinquaginta latitudine, & hinc inde habebat ædificia viginti cubitis longa, distincta ambulacro (S) decem cubitis lato: ædes, quæ *Locum Separatum* pertingebant (RR), centum cubitis in longum patebant; quæ verò *Atrio Populi* proximæ erant, (RT) dumtaxat quinquaginta (R), quandoquidem quinquaginta reliquos (T) (y) ad Occasum spectantes scalæ & culinæ occupabant: his ædibus (z) erant tres contignationes, quarum media contractior erat quàm ima, & summa adhuc contractior quàm media, quò peristyllis locus superesset; erant enim ad contignationum frontem peristyllia, ubi erant conclavia, quibus res sacræ, & Sacerdotum vestes asservabantur; & hæc peristyllia in ambulacrum, quod extendebatur inter ædificia, respiciebant.

A *Sacerdotum Atrio* ad Templi vestibulum (M) decem gradibus ascendeatur: & Domus (a) Templi (NO) viginti cubitos in latum, & sexaginta in longum patebat; seu triginta in latum, & septuaginta in longum, si muros complectaris; vel septuaginta in latum, & nonaginta in longum, adjectis ærariis (PPPP), quæ viginti cubitis lata, tria Domus latera circumcludebant; & totum Templum cum Vestibulo (M) longum (b) erat centum cubitis.

Æraria è cedro constabant inter murum Templi, & murum alium: in duos (c) ordines distributa erant, & tres habebant contignationes, & portæ oppositæ sitæ erant in mesaulâ, quæ inter ordines illos porrigebatur, & quinque cubitos latitudine in tabulatis singulis occupabant; itaque latitudo cellarum, hinc inde à mesaulâ sitarum, erat decem cubitorum, adjectâ crassitie muri, cui incumbabant; & tota cellarum, mesaulæ, & utriusque muri simul

(x) Ezech XLII. 1. 2. 3. 4. 6. 8. 13. 14.

(y) Ezech. XLVI. 19. 20.

(z) Ezech. XLII. 5. 6.

(a) I Reg. VI. 2., & Ezech. XLI. 2. 4. 12. 13. 14.

(b) I Reg. VI. 3., & Ezech. XLI. 13.

(c) Ezech. XLI. 6. 11.

CAP. V. simul latitudo erat viginti quinque cubitorum : cellæ tabulati imi (d) latæ erant quinque cubitos ; medii, sex ; superioris septem ; etenim in quoque tabulato crassities muri Templum concludentis uno cubito diminuta erat, ubi tigna erant posita. EZECHIEL describit cellas cubito uno angustiores, & murum tanto crassiorum, quàm in SALOMONIS Templo : quævis contignatio in triginta (e) cellas distributa erat, earum numerus omnino ad nonaginta ascendebat, & illarum in singulis tabulatis altitudo erat quinque cubitorum. Vestibulum (M) Templi (f) centum & viginti cubitorum altitudine erat, atque ejus longitudo à Meridie ad Septemtrionem æquabat Domus latitudinem : Domus habebat trium contignationum altitudinem, unde conficitur altitudo *Loci Sacri* ter triginta cubitorum, & altitudo *Loci Sanctioris* ter viginti ; cellæ superiores erant loca ærarii ; ad medias cellas (g) ascendebatur per scalas cochlides (Q), quæ erant in meridionali Domus latere ; & eodem pacto è mediis in superiores.

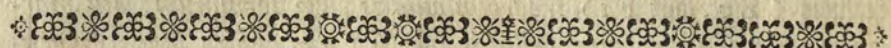
Paulò postquam Templum conditum fuit, *Judæi* (b) illud *Atrio* novo ad Orientale *Atrii Sacerdotum* latus ante *Regis Portam* auxerunt, & ibi tectum (i) *Sabbathi* condiderunt : hoc Atrium EZECHIEL dimensus non est, sed ejus dimensiones obtineri possunt ex mensuris *Atrii Feminarum*, quod in secundo Templo ad hujus exemplum fuit ædificatum : etenim, cum primum Templum à NABUCHODONOSORO destructum fuisset, aliud ZOROBABEL, jubente CYRO, & DARIO construxit super eandem aream, præter Atrium exterius, quod *Gentibus* apertum reliquit : & hoc Templum (k) erat sexaginta cubitos longum, & sexaginta latum duarum tantummodo contignationum altitudinem habebat, & ab uno cellarum ærarii vicem præstantium ordine circumdatum erat : hinc inde à *Sacerdotum Atrio* dupli-

- (d) I Reg. VI. 6.
(e) Ezech. XLI. 6.
(f) II. Chron. III. 4.
(g) I. Reg. VI. 8.
(h) II. Chron. XX. 5.
(i) II. Reg. XVI. 18.
(k) Efdra VI. 3. 4.

cellulas (Ee, aut Ff) *tredecim cubitis* ; & *terminum, aut marginem aut gradum ante cellulas* (EM) *uno cubito hinc*, & *gradum* (em) *uno cubito inde* ; atque cellulae (EFG, HIK, LMN, efg, hik, lmn) *erant sex cubitis latæ hinc*, & *sex cubitis latæ inde* : & *mensus est totam latitudinem portæ, ab exteriori muro cellulae unius ad exteriorem alterius cellulae murum* : latitudo (Gg, seu Kk, seu Nn) *erat viginti quinque cubitorum transversorum* ; *hiatus* (TH) *oppositus biatui* (fh) : & *metatus est antas* (EF, HI, & LM ; ef, hi, & lm) *viginti cubitis altas* ; & *antis erant portæ, seu hiatus fornicati* (FH, IL, fh, il,) *circumcirca* ; & *ab Orientali portæ facie ad introitum* (Cc) *ad Occidentalem faciem vestibuli portæ interioris* (Tt) *erant quinquaginta cubiti* : atque cellulae habebant angustas fenestras, æquæ ac vestibulum intra portam quaquaversum, & *antæ* ; etiam fenestrae erant undequaque intrinsecus & in singulis antis erant palmae.

Deinde introduxit me in Atrium exterius, & ecce ibi erant cellae & pavementum cum columnis superimpositis in Atrio qua-
quaversum, triginta cellae, una post aliam, super pavementum, columnis innixae, decem cellae in singulis lateribus, præter Occidentale : & pavementum terminabatur ad latera portarum inferius, singulae autem portae habebant quinque coenacula aut exhedras hinc inde. Et mensus est latitudinem Atrii exterioris, ab anteriore fronte portae inferioris ad anteriorem frontem Atrii interioris, centum cubitos ad Orientem. TAB. I.

Postea deduxit me versus Septemtrionem, & ibi erat porta, quae ad Septemtrionem respiciebat, mensus est ejus longitudinem, & ejus latitudinem, & ejus cellulas, tres hinc & tres inde, & ejus antas, & ejus vestibulum, & erant juxta mensuras prioris portae ; ejus longitudo erat quinquaginta cubitorum, & ejus latitudo quinque & viginti : & ejus fenestrae, ac vestibulum, & palmae erant secundum mensuras portae ad Orientem prospectantis, & in eam ascendit septem gradibus : & vestibulum erat ante eam, hoc est, interius. Et ibi erat porta interioris Atrii è conspectu hujus portae Septemtrionalis, ut in portis Orientem versus : & metatus est à portâ ad portam centum cubitos.

EXPLICATIO

TABULÆ PRIMÆ.

DESCRIPTIO TEMPLI

SALOMONIS.

ABCD. *Locus Separatus*, in quo erat Templum.

ABEF. *Atrium Sacerdotum*.

G. *Altare*.

DHLKICD. *Pavimentum* circumcludens ad tria latera memoratum *Atrium* (ABEF), & cui superstructæ erant ædes in usum *Sacerdotum*, cum peristyliis suppositis.

MNOP. *Atrium Populi*.

MQTSRN. *Pavimentum* ad tria latera circumcludens *Atrium Populi*, & cui superstructæ erant ædes in usum *Populi*, cum peristyliis suppositis.

UXYZ. *Mons Domus*.

aabb. Murus omnia complectens.

c. Porta *Shallebeth*.

d. Porta *Parbar*.

ef. Duæ portæ *Assupim* vel *Assupim*.

g. Orientalis porta *Atrii Populi*, dicta *Regis porta*.

h, h. Septentrionalis & Meridionalis portæ *Atrii* ejusdem.

i, i, i, i. *Cellæ* super peristylia *Atrii Populi*, ubi *Populus* res oblatas comedebat: triginta *cellæ* erant in singulis contignationibus.

k, k, k, k. Quatuor *Atriola*, in quibus erant *Scala* & *culina* in usum *Populi*.

l. Porta

l. Porta *Orientalis Atrii Sacerdotum*, super quam erat *Sanheirim* fedes

m. Porta *Meridionalis* ejusdem *Atrii Sacerdotum*.

n. Porta *Septentrionalis* ejusdem *Atrii*, ubi victimæ jugulabantur.

o, p, q, r, s, t. *Ædes* super peristylia in usum *Sacerdotum*, videlicet, sex vasta coenacula (subdivisa) in singulis contignationibus, quorum o & p. fervebant *Summo Sacerdoti* atque *Sagan*; at q custodibus *Sanctuarii* & *ararii*; sed r inspectoribus *Altaris* & *Sacrificii*; denique s & t principibus viginti quatuor ordinum *Sacerdotum*.

v, u. Duo *Atriola*, in quibus erant *scalæ* & *culinae* in usum *Sacerdotum*.

x. *Domus* vel *Templum*, quod (unà cum *arariis* y, & *ædes* z, z, hinc inde à *Loco Separato*) singulatim in secunda Tabulâ describitur.

EXPLICATIO

TABULÆ SECUNDÆ.

DESCRIPTIO

Atrii interioris & ædium in usum Sacerdotum.

ABCD. *Locus Separatus.*

ABEF. *Atrium interius, aut Atrium Sacerdotum, divisum à Loco Separato & à Pavimento ordine columellarum marmorearum.*

G. *Altare.*

H, H, H. *Orientalis, meridionalis, & septentrionalis Portæ Atrii Sacerdotum.*

I, I, I, I, I, I, *Peristylia, quibus innixæ erant Sacerdotum ædes.*

K, K. *Duo Atriola, in quibus erant scalæ & culinæ in usum Sacerdotum.*

L. *Decem gradus vestibuli Templi.*

M. *Vestibulum Templi.*

N. *Locus Sanctus.*

O. *Locus Sanctior.*

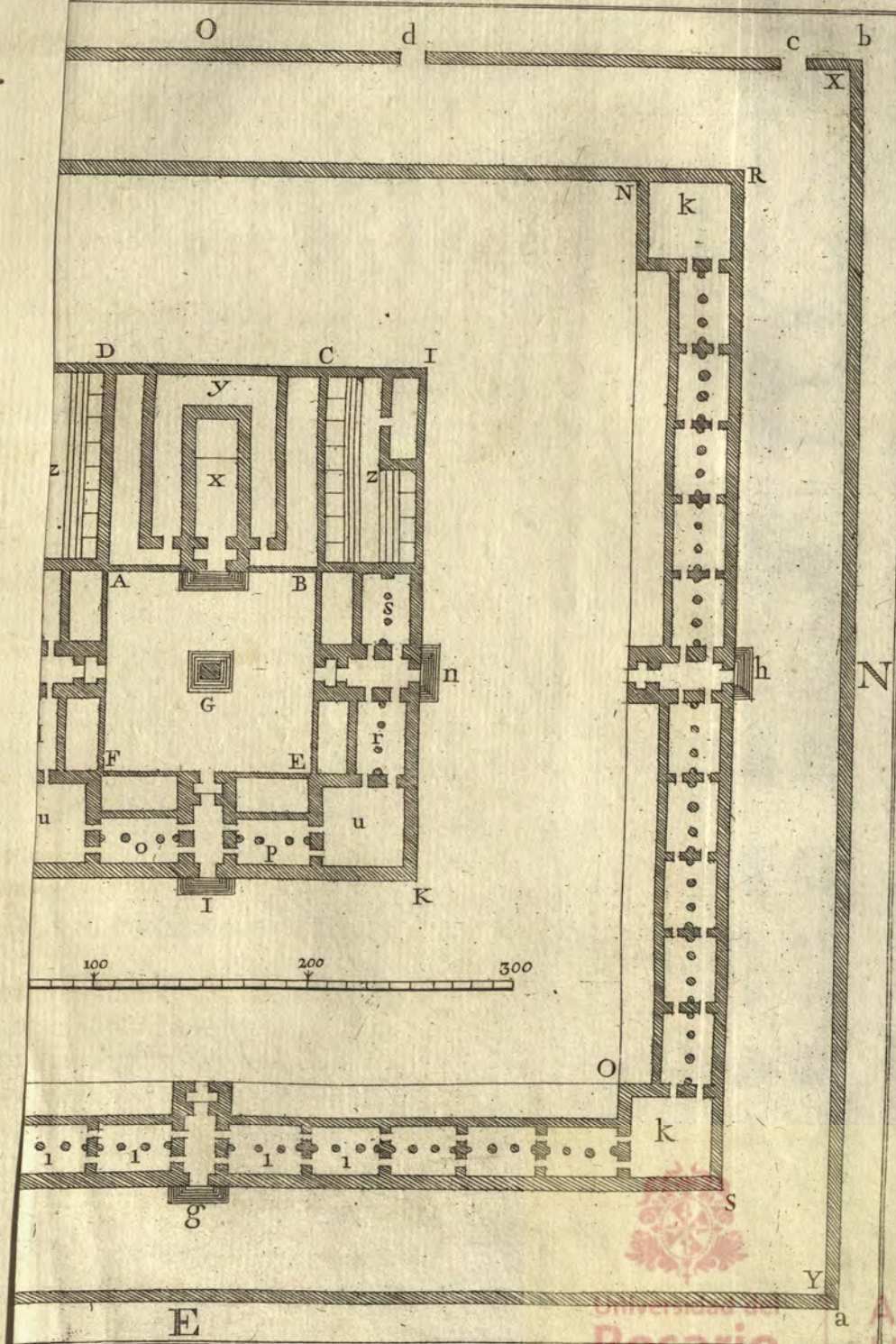
PPPP. *Triginta cellæ ærarium constituentes, in duos ordines distributæ, aditum habentes in mesaulâ, ostium contra ostium, & circumclaudentes ad tria latera Locum Sanctum & Sanctiorem.*

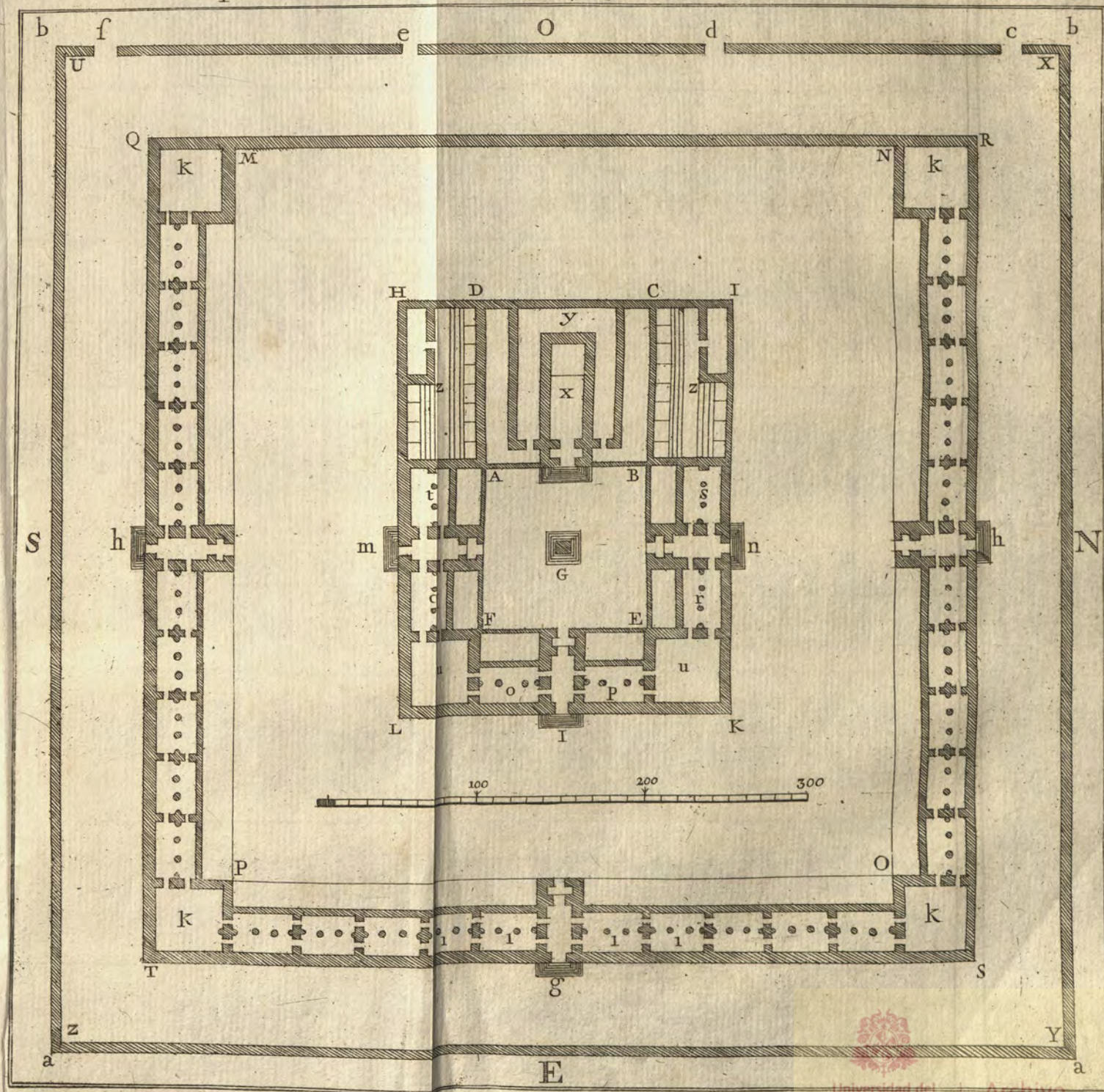
Q. *Scalæ ducentes ad medias cellas.*

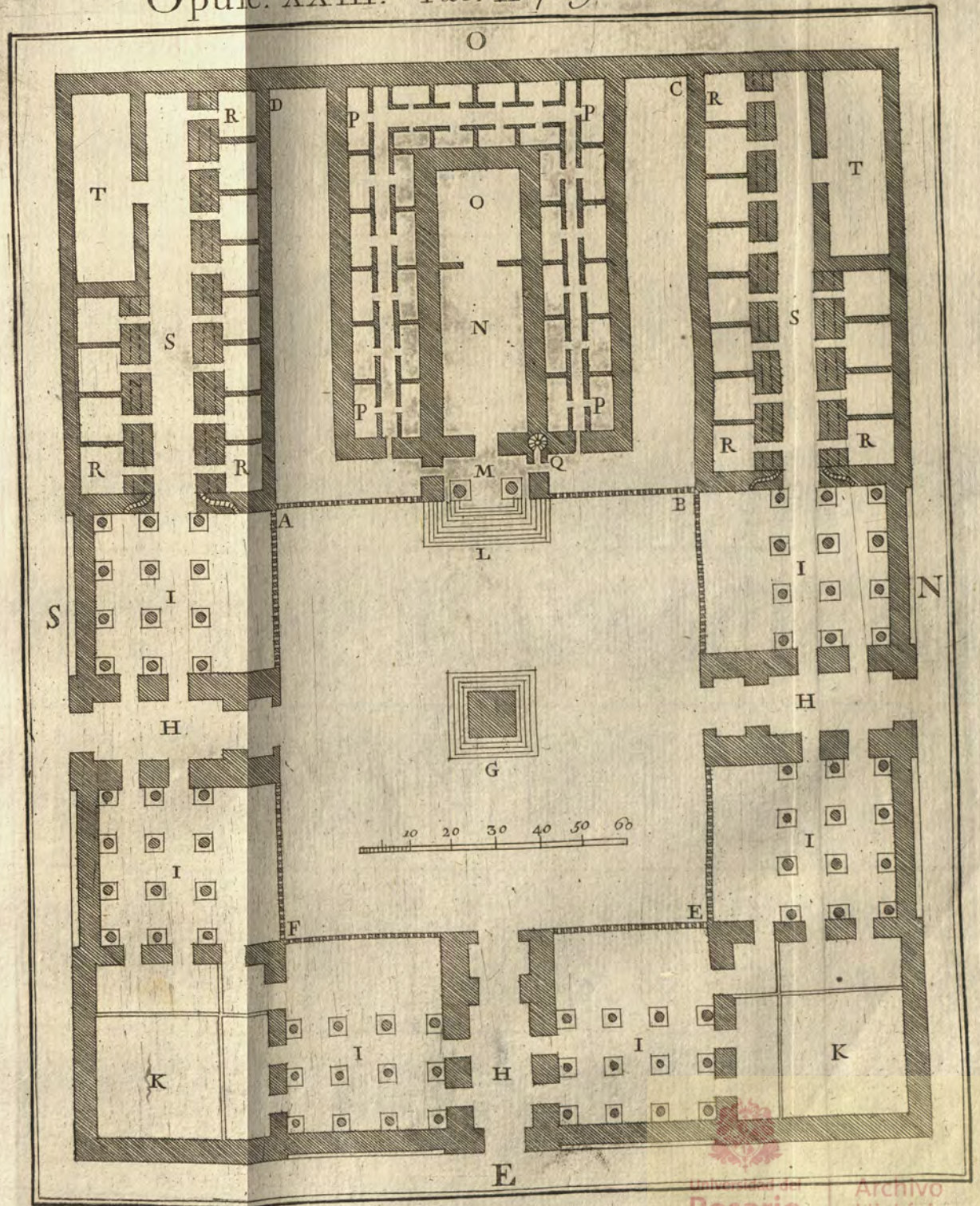
RRR. &c. *Ædes in usum vigintiquatuor ordinum Sacerdotum, super Pavimentum, hinc inde à Loco Separato, tribus contignationibus præditæ, sine peristyliis, & quarum superiores contignationes erant inferioribus angustiores, quo locus esset peristyliis ante eas. Singulæ contignationes habebant viginti quatuor cellas, quæ aditum habebant in mesaulam S, S.*

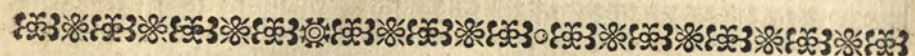
T, T. *Duo Atriola, in quibus erant culinæ pro Sacerdotibus viginti quatuor ordinum.*

EXPLI-

E X P L I C A T I O

T A B U L Æ T E R T I Æ.

P E C U L I A R I S D E S C R I P T I O

unius è portis Atrii Populi, cum parte Peristylîi adjacentis.

u w. Interior margo Pavimenti circumplectens tria latera Atrii Populi.

x, x, &c. Columnæ peristylîi sustinentis ædes Atrii Populi.

y, y, &c. Duplices Columnæ ubi duæ exhedræ jungebantur, & quarum interstitia *z, z* in fronte implebat parastata marmorea.

Notandum.

Superiores litteræ, quæ in Tabulâ leguntur, referuntur ad descriptionem, quæ est pag. 242. 243.

CHRO

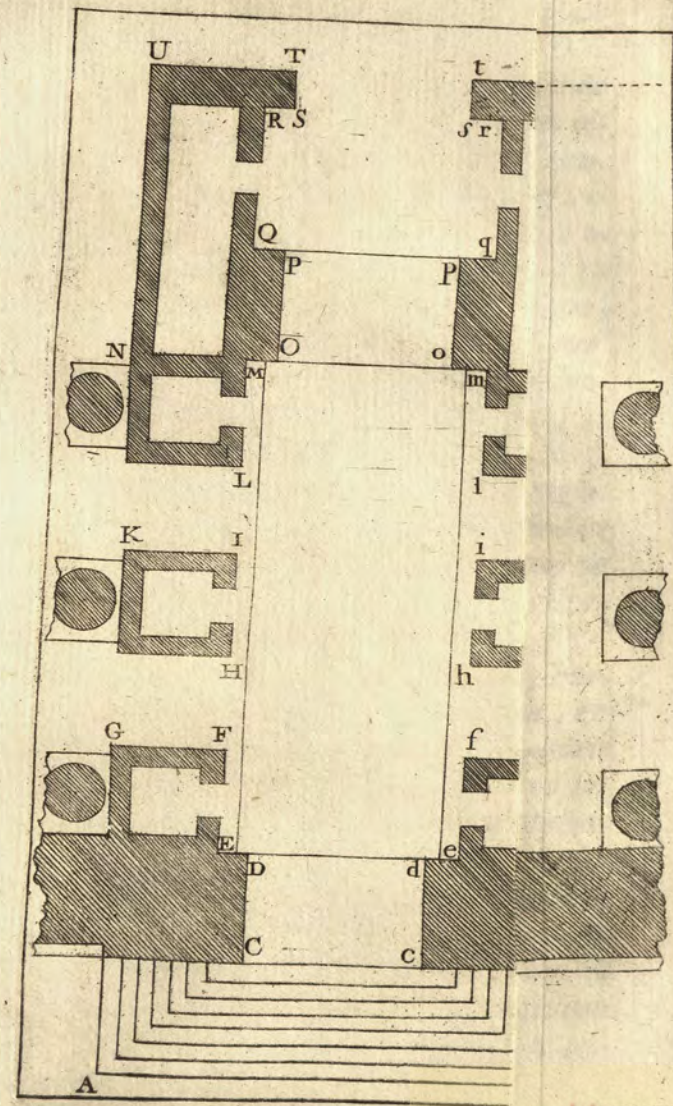
CHRONOLOGIA VETERUM REGNORUM EMENDATA.

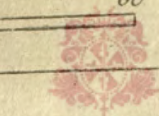
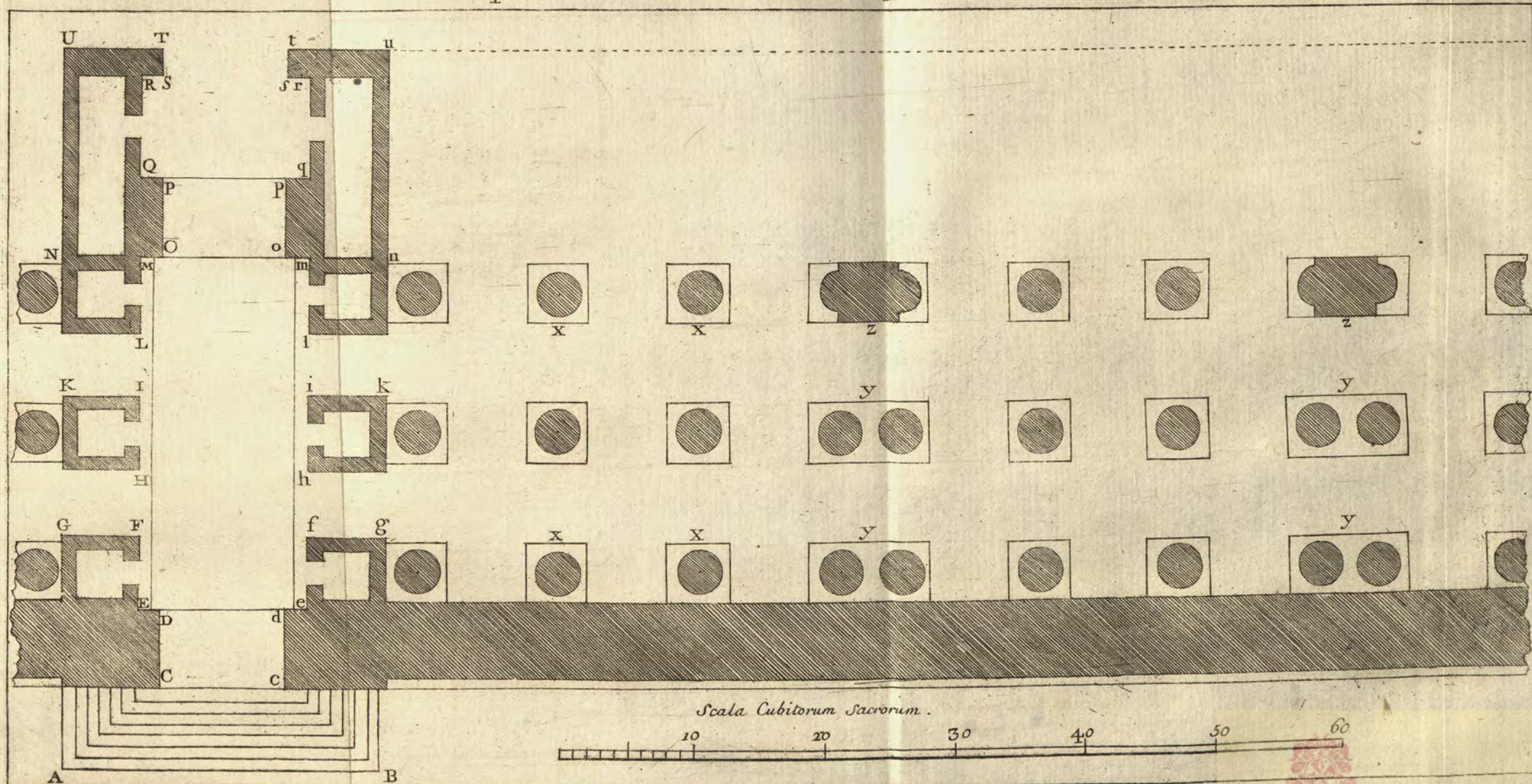
CAPUT VI.

De Persarum Imperio.

CYRUS, qui ad *Persas* Imperium transtulerat, & Regno septem annos potitus fuerat, successorem habuit filium CAMBYSEM; apud hunc fuit rerum summa septem annos & menses quinque, atque is tribus ultimis sui Principatus annis *Aegyptum* sibi subiecit: in hujus locum successus est MARDUS aut SMERDIS *Magus*, qui se SMERDIM CAMBYISIS fratrem simulavit.

Septem menses imperavit hic SMERDIS; sed octavo agnitus fuit, & unà cum ingenti *Magorum* numero interfectus; *Magos* autem *Persæ* Sacerdotes suos vocabant; & in facti memoriam quotannis diem celebrabant, quem *Magi-Cidium* (sit verbo venia) dicebant. Deinde paucos dies rerum potiti sunt MARAPHUS & ARTAPHERNES, & post hunc DARIUS filius HYPASPIS, ARSAMENE prognati ex ACHÆMENIS *Persæ* gente: DARIUM hunc equi sui hinnitus Regem fecit; ei nomen

nomen fuit OCHO (a) antequam ad Regnum perveniret. Vide-
tur hac occasione *Magorum* instituta reformavisse, creato illorum ^{De Impe-}
Magistro, vel *Archimago*, HYSTASPE patre; quandoquidem ^{rio Persa-}
legimus apud PORPHYRIUM, (b) quod Magi *erant genus* ^{rum.}
hominum, quos tantâ Persæ veneratione prosequerantur, ut DA-
RIUS filius HYSTASPIS monumento patris, inter cetera, eum
fuisse *Magorum Magistrum* inscripserit. In hac *Magorum* re-
formatione HYSTASPI se ZOROASTRES adiutorem præ-
buit: sic AGATHIAS, nunc Persæ stultè dicunt ZOROAS-
TREM sub HYSTASPE vixisse: atque APULIUS, PY-
THAGORAM, aiunt, inter captivos CAMBYSÆ Regis (ex
Ægypto Babylonem abductos) doctores habuisse Persarum Magos,
& præcipuè ZOROASTREM omnis divini arcani antistitem.
ZOROASTRES, quoniam *Babylone* versatus est, videtur scien-
tiam suam à *Chaldæis* mutuatus; nam, Astronomiam callebat, &
Chaldaico anno utebatur: ait enim Q. CURTIUS, (c) Magi
proximi patrium carmen canebant: Magos tercenti & sexaginti
quinque juvenes sequebantur, puniceis amiculis velati, diebus
totius anni pares numero: & AMMIANUS, *Scientiæ multa ex*
Chaldæorum arcanis Bactrianus addidit ZOROASTRES. Cum
pluribus in locis versatus fuerit, habitus est *Chaldæus*, *Assy-*
rius, *Medus*, *Persa*, *Bactrianus*. SUIDAS eum vocat (d) *Me-*
do-Persam, & asserit, quod fuit *Astronomorum peritissimus*, &
primus auctor nominis *Magorum* apud eos usurpati. A *Chaldæis*
proculdubio scientiam Astronomiæ accepit, sed HYSTASPES *In-*
diam petivit ut à *Gymnosophistis* erudiretur: & ambo, doctri-
nam & auctoritatem in unum jungentes, novam Sacerdotum aut
Magorum sectam instituerunt, quos docuerunt eos Religionis &
Philosophiæ ritus & ea mysteria, quæ in Imperii Religionem &
Philosophiam introducenda censuerunt; quæ doctrina ab his ad
alios manavit, donec è parvo numero in ingentem multitudinem
Is. Newtoni Opuscula. Tom. III. Ii excre-

(a) Valer. Max. l. c. 9. 2.

(b) Porphy. de Abstinentiâ l. 4.

(c) Q. Curt. l. III. c. 3.

(d) Suidas in Ζωγραφία.

CAP. VI. excreverunt; etenim à SUIDA discimus, quòd ZOROASTRES initium dedit Magorum nomini; atque ab ELMACINO, quòd hic Persarum Religionem, prius in plures sectas divisam, reformavit; & ab AGATHIA, quòd ipse Magorum Religionem apud Persas introduxit, antiquis eorum sacris ritibus mutatis, atque pluribus opinionibus inlatis: ab AMMIANO (e) autem, Magiam esse divinorum incorruptissimum cultum, cujus scientia ex sæculis priscis multa ex Chaldaeorum arcanis Bactrianus addidit ZOROASTRES: deinde HYSTASPES Rex prudentissimus DARIi pater; qui, cum superioris Indiæ secreta fidentiùs penetraret, ad nemorosam quandam venerat solitudinem, cujus tranquillis silentiis præcelsa Brachmanorum ingenia potiuntur; eorùmque monitu rationes mundani motùs & siderum, puròsque Sacrorum ritus, quantum colligere potuit, eruditus, ex his, quæ didicit, aliqua sensibus Magorum infudit; quæ illi cum disciplinis præsentendi futura, per suam quisque progeniem, posteris ætatibus tradunt. Ex eo, per sæcula multa ad præsens, unâ eadèmq; prosapia multitudo creata, Deorum cultibus dedicatur. Feruntque, si justum est credi, etiam ignem cœlitus lapsum apud se sempiternis foculis custodiri, cujus portionem exiguam, ut faustam, præisse quondam Asiaticis Regibus dicunt: Hujus originis apud Veteres numerus erat exilis, ejusque mysteriis Persicæ potestates in faciendis rebus divinis solemniter utebantur. Eratque piaculum aras adire, vel hostiam contrectare, antequam Magus conceptis precationibus libamenta diffunderet præcursoria. Verum aucti paulatim, in amplitudinem gentis solidæ concesserunt & nomen: villasque inhabitantes nullâ murorum firmitudine communitas, & legibus uti permitti, Religionis respectu sunt honorati. Itaque hoc Imperium principiò ex pluribus Nationibus concrevit, quarum singulæ eatenus propriâ Religione usæ sunt; tunc autem HYSTASPES & ZOROASTRES, colligentes quidquid optimum visum est, illud legibus fanciverunt, aliòsque docuerunt, unde rursus ad alios propagatum est, donec eorum Discipuli in tantum numerum creverunt, ut Imperio universo Sacerdotes sufficere valerent; atque variis illis Religionibus, quæ

(e) Ammian. l. 23, c. 6.

hac-

hactenus obtinuerant, instituta sua subrogaverunt, eodem ferè De Imperio Persarum. pacto, quo NUMA Romanorum Religionem excogitavit atque constituit: hæc autem Imperii Persici Religio constabat tum ex Chaldaeorum institutis, in quibus ZOROASTRES erat versatissimus, tum ex veterum Brachmanorum placitis, qui, ut supponitur, vel nomen ipsum derivaverant ab Abrahamanis, aut ABRAHAMi filiis, quos nempe hic ex alterâ conjuge KETURA suscepit, & quos pater UNUM DEUM sine imaginibus colere docuit, & Orientem versùs misit; horum successoribus magistris usus est HYSTASPES. Iisdem fermè temporibus, quibus HYSTASPES & ZOROASTRES, vixit OSTANES & ipse Magus egregius. PLINIUS eum ponit sub DARIO HYSTASPIS, & SUIDAS eum facit ZOROASTRIS discipulum: is in Græciam cum XERXE venit, & videtur fuisse OTANES ille, de quo HERODOTUS, qui SMERDIS dolum detexit, & in eum conspiravit, quâ de causâ à Conjuratis honore prosecutus fuit, & à DARIi dominatione immunis.

In sacris Persicorum rituum commentariis hæc verba leguntur ZOROASTRI tributa (f); 'Ο Θεός ἐστι κεφαλὴν ἔχων ἱερακῶς ἔτος ἐστὶν ὁ πρῶτος, ἀθάνατος, αἰδίδος, ἀγέννητος, ἀμερῆς, ἀνομιώτατος, ἰνίχῳ παντὸς καλὸς ἀδωροδότης, ἀγαθὸν ἀγαθώτατος. φρονιμῶς φρονιμώτατος ἐστὶ δὲ καὶ πατὴρ εὐνομίας καὶ δικαιοσύνης, αὐτοδίδακτος, φημι δὲ, καὶ τίλει, καὶ σοφός, καὶ ἱερεὺς φυσικῶς μόνος εὐεργετής. Deus est accipitris capite; hic est primus, incorruptibilis, æternus, ingenuus, sine partibus, omnibus aliis dissimillimus, moderator omnis boni, donis non capiendus, bonorum optimus, prudentium prudentissimus; legum, æquitatis, ac justitiæ parens, ipse sui doctor, physicus, & perfectus, & sapiens, & sacri physici unus inventor. Eadem docuerat OSTANES in suo libro, qui inscriptus erat Oetateuchus. Hic erat antiquus Deus Magorum Persarum, & eum colebant igne perpetuo, quem ad Sacrificiorum usum afferabant super Altare in centro areæ rotundæ fossâ circumdatæ, & sine Templo. Nullum tunc reddebant cultum neque mortuis

Ii 2 neque

(f) Euseb. Præpar. Evang. l. i. c. ultimo.

CAP. VI. neque imaginibus; at paulò post ab æterni, invisibilis Dei cultu declinaverunt ad venerationem Solis, ignis, & mortuorum, atque imaginum, ut jam *Ægyptii*, *Pœnicii*, & *Chaldæi* fecerant: & ex hisce superstitionibus ac divinationibus, quas se callere contendebant, accidit ut verba, *Magi* & *Magia* quæ significabant *Persarum* Sacerdotes & Religionem, malè sonarent.

DARIUS aut DARAB Regnum inivit vere, anno decimo sexto Imperii *Persarum*, & NABONASSARI ducentesimo vicesimo septimo; illud autem tenuit annos triginta sex, nemine Chronologorum dissentiente. Anno ejus Regni secundo, *Judei* Templum condere coeperunt, quod anno sexto, juxta AGGÆI & ZACHARIÆ prophetias, perfecerunt. Is cum *Græcis Marathone* confligit mense *Octobri*, anno NABONASSARI ducentesimo quinquagesimo octavo, decem annis ante *Salaminiam* pugnam, & obiit vertente quinto post *Marathonium* prælium anno, hieme ad finem vergente, aut vere ineunte, anno NABONASSARI ducentesimo sexagesimo tertio. Anni CAMBYSE & DARIi determinantur tribus Eclipsibus lunaribus, de quibus meminit PTOLEMÆUS, ita ut nulla de iis possit esse controversia: & ex his Eclipsibus atque AGGÆI & ZACHARIÆ prophetiis collatis, manifestò patet annos DARIi initium habuisse post vicesimum quartum diem undecimi *Judeorum* mensis, & ante vicesimum quintum mensis *Aprilis*; igitur aut *Martio* aut *Aprili*.

In DARIi locum successit XERXES, ACHSCHIROSCH, ACHSWEROS, aut OXYARES, qui primos quinque Principatus sui annos, & amplius, consumpsit, dum Expeditionem in *Græcos* adornat: hæc autem Expeditio accidit Ludorum Olympiorum tempore, initio primi anni Olympiadis septuagesimæ quintæ, CALLIA *Athenarum* Archonte; ut omnes Chronologi affirmant. Cùm XERXES maximam populi vim è *Susâ* ad invadendam *Græciam* deduxisset, hinc factum est ut ÆSCHYLUS Poeta dixerit (g).

(g) Æschyl. Persæ. v. 763.

Τὸ δ' αὖτε Σέσωρ ἐξελεύσεν πρὸς

De Imperio Persarum.

Vacuum fecit cadentem Susam.

Hic exercitus *Hellespontum* transjicere coepit ad finem vertente anno quarto quartæ & septuagesimæ Olympiadis, videlicet, mense *Junio*, anno NABONASSARI ducentesimo sexagesimo octavo; dum transit, mensis totus abiit, atque tribus mensibus post, autumno, decimosexto die mensis *Munychionis*, Lunâ plenâ, pugnata est pugna *Salaminia*, paulo post Lunarem Eclipsen, quæ, per computationes, accidisse die secundo Mensis *Octobris* apparet. Igitur primus XERXIS annus initium habuit vere, anno NABONASSARI ducentesimo sexagesimo tertio, ut supra; Regno, secundum omnes Scriptores, potitus est annos ferè, viginti & unum, & ab ARTABANO, regionum satellitum præfecto, fuit obtruncatus circa finem hiemis, anno NABONASSARI ducentesimo octogesimo quarto.

Septem menses imperavit ARTABANUS, & cum suspectus esse cœpisset de XERXIS cæde, ab ARTAXERXE *Longimano* XERXIS filio fuit interemptus.

Regnum inivit ARTAXERXES eâ dimidiâ anni parte, in quâ est autumnus, inter quartum & nonum *Judeorum* mensem, (Nehem. I. 1., & II. 1., & V. 14., & Esdra VII. 7. 8. 9.;) & ejus annus vicesimus incidit in quartum Olympiadis octogestimæ tertiæ, ut (h) ab AFRICANO discimus; quapropter ejus primus annus principium habuit intra mensem unum aut alterum ab autumnali Æquinoctio, anno NABONASSARI ducentesimo octogesimo quarto. Refert THUCYDIDES nuntium de illius morte *Athenas* pervenisse hieme, anno septimo belli *Peloponnesiaci*, hoc est, anno quarto Olympiadis octogestimæ octavæ; juxta Canonem, regnavit annum supra quadraginta; qui breve tempus, quo ejus prædecessor ARTABANUS imperavit, complectuntur;

li 3

&

(h) Apud Hieron. in Daniel. VIII.

CAP. VI. & mortuus est circa medium hiemem, anno NABONASSARI tercentesimo vicesimo quinto: *Persæ* quidem nunc istum ARDSCHIR, & BAHAMAN, Orientales verò Christiani ARTAHASCT appellant.

Deinde Regnum obtinuerunt, XERXES duos menses, SOGDIANUS septem menses, & DARIUS *Nothus*, spurius ARTAXERXIS filius, annos undeviginti, quatuor aut quinque mensibus diminutos; diem ultimum obiit æstate, paulò post finitum bellum *Peloponnesiacum*, & eodem anno Olympico, & ideo mense vel *Mai*o vel *Junio*, anno NABONASSARI tercentesimo quadragesimo quarto. Decimus tertius, ex quo Regnum adivit, annus, hieme coincidit cum vicesimo belli *Peloponnesiaci*, cujus belli annos certissimi characteres definiunt, & de illis inter omnes Chronologos convenit: belli hujus initium fuit anno primo Olympiadis octogesima septimæ, diuturnitas annorum septem & viginti, & finis die decimo quarto mensis *Aprilis* anno quarto Olympiadis nonagesimæ tertiæ.

Proximus ab eo Regnum adeptus est ARTAXERXES *Mnemon* DARIi filius; Principatum suum perduxit ad annos sex & quadraginta, decessitque anno NABONASSARI nonagesimo supra tercentesimum. Deinde imperaverunt, ARTAXERXES *Ochus* annos viginti unum, duos ARSES aut ARGOUS, quatuor autem DARIUS *Codomannus* usque ad pugnam *Arbelle*, quâ *Persicum* Imperium ad *Græcos* translatum fuit die secundo mensis *Octobris*, anno NABONASSARI quatercentesimo decimo septimo; at aliquot mensibus supra annum unum ab eâ pugna DARIUS fuit obtruncatus.

Haftenus juxta *Græcos* *Latinosque* Scriptores hujus Imperii tempora digessi; quandoquidem *Judæi* nihil norunt de Imperiis *Babylonico* & *Medo-Persico*, nisi quæ in Sacris Veteris Testamenti Libris leguntur; & idcirco neque plures Reges, neque plures Regum annos, quàm quos invenire possunt in Libris hifce, recipiunt: solos recensent Reges NABUCHODONOSORUM, EVILMERODACHUM, BALTHASSARUM, DARIUM *Medum*, CYRUM, ASSUERUM, & DARIUM *Persam*; & iis postre-

postremus hic DARIUS est ARTAXERXES ille, quo imperante, *Jerosolymam* venerunt ESDRA & NEHEMIAS; putant enim *Artaxerxis* nomen omnibus *Persarum* Regibus commune fuisse. NABUCHODONOSORUS, aiunt, Regno potitus est annos quinque & quadraginta, (II. Reg. XXV. 27.); tres BALTHASSARUS, (Daniel. VIII. 1.); igitur EVILMERODACHUS viginti tres, quò septuaginta captivitatis anni compleantur; non enim in hunc censum referunt primum NABUCHODONOSORI annum, quo, secundum illos, Prophetia de septuaginta annis facta fuit. Annum unum tribuunt DARIO *Medo*, aut, ut maximè, duos, (Daniel IX. 1.); CYRO tres annos, eosque non completos, (Daniel X. 1.); ASSUERO duodecim, usque ad conjectam sortem *Pur*, (Estheræ III. 7.); unum præterea, usque ad poenas à *Judæis* de hostibus sumptas, (Estheræ IX. 1.); & adhuc unum usque ad Litteras iterum datas ab ESTHERA & MARDOCHEO ut celebrarentur dies *Purim*, (Estheræ IX. 29.); unde omnino quatuordecim anni conficiuntur. Idem DARIO *Persæ* duos, aut potius sex, supra triginta annos assignant, (Nehem. XIII. 6.): ita ut Imperium *Persicum* à Templo condito, anno DARIi HYSTASPIS secundo, ad illud Imperium ab ALEXANDRO Magno eversum, triginta quatuor duntaxat annos floruerit: hæc est computatio, quam *Judæi* in magnis eorum Chronicis, *Seder Olam Rabbab*, secuti sunt. JOSEPHUS, tunc è Sacris, tum ex aliis libris, hos *Persarum* Reges tantummodo numerat, CYRUM, CAMBYSEM, DARIUM HYSTASPIS, XERXEM, ARTAXERXEM, & DARIUM; hunc DARIUM, qui est DARIUS *Nothus*, ponit eundem fuisse ac DARIUM illum postremum, quem ALEXANDER Magnus superavit; atque hoc pacto SAMBALATUM & JADDUAM ad ea tempora refert, quibus ALEXANDER Magnus *Persarum* Imperium evertit. Ita, secundum *Judæos*, finem habuit Imperium hoc cum ARTAXERXE *Longimano* & DARIO *Notho*; nam, illi non plures *Persidis* Reges agnoscunt, quàm quos in libris ESDRÆ & NEHEMIÆ relatos inveniunt, & ad ARTAXERXEM hunc atque hunc DARIUM refe-

De Imperio Persarum.

CAP. VI. referunt, quidquid in profanis historiis de sequentibus cognominibus Regibus offendunt: itaque iis ARTAXERXES *Longimanus*, ARTAXERXES *Mnemon*, & ARTAXERXES *Ochus* sunt unus idemque ARTAXERXES; ac DARIUS *Nothus*, & DARIUS *Codomanus* unus idemque DARIUS; item JADDUA atque SIMEON *Iustus* unus idemque summus Sacerdos. *Judeorum* illi, qui HERODEM esse *Messiam* crediderunt, quique eâ de causâ dicti fuerunt *Herodiani*, hanc sententiam septuaginta annorum hebdomadibus, quas inter CYRI & HERODIS Principatus inveniunt, innixi videntur; deinde verò, cum Prophetiam illam THEUDÆ, JUDÆ *Galileo*, &, multo post BARCHOCHAB applicaverunt, diuturnitatem Imperii *Persici* breviorē fecisse videntur. Quoniam hæ computationes satis imperfectæ sunt, necessariò ad commentarios & monumenta *Græcorum Latinorumque* & ad Canonem à PTOLEMEO relatum fuit confugiendum ut hujus Imperii tempora definirentur. Quo facto, melius licet intelligere *Judeorum* historiam libris ESDRÆ & NEHEMIÆ comprehensam, & in ordinem illam redigere: siquidem hi libri, cum temporis injuriâ fuerint corrupti, illustrationum indigent. Et primò quidem historiam *Judeorum* sub ZOROBABELE, imperantibus CYRO, CAMBYSE, & DARIO HYSTASPIS, restituam.

Illam continent, partim tria priora Capita libri ESDRÆ, & quinque primi versiculi Capitis quarti; atque partim liber NEHEMIÆ à quinto septimi Capitis versiculo ad nonum duodecimi: etenim NEHEMIAS illa omnia transcripsit è *Judeorum* Chronicis antea scriptis, ut manifestò perspiciet quisquis locum illum leget, & animadvertet quòd Sacerdotes & Levitæ, qui foedus obsignaverunt die septimi mensis vicesimo quarto, (Nehem. X.) & ii, qui *Jerosolymam* è captivitate remeaverunt primo CYRI anno, (Nehem. XII.) iidem sunt, & quòd omnes ii, qui reduces fuerunt, foedus illud obsignarunt, quemadmodum ex nominibus inter se collatis, ut vides hìc, apparebit.

Sacer-

Reduces.	Sacerdotes	Obsignantes. De Imperio Persarum.
NEHEMIAS. (Esdra II. 2.)	NEHEMIAS.	
SERAÏAS.	SERAÏAS.	
*	AZARIAS.	
JEREMIAS.	JEREMIAS.	
ESDRA.	ESDRA. (Nehem. 8.)	
*	PASHUR.	
AMARIAS.	AMARIAS.	
MALLUCH: vel MEEICU. (Nehem. XII. 2. 14.)	MALCHIJAS.	
HATTUS.	HATTUS.	
SHECHANIAS; aut		
SHEBANIAS. (Nehem. XII. 3. 14.)	SHEBANIAS.	
*	MALLUCH.	
REHUM: aut		
HARIM. (ibidem. 3. 15.)	HARIM.	
MEREMOTH.	MEREMOTH.	
IDDO.	OBADIAS: vel	
*	OBDIAS.	
	DANIEL.	
GINNETHO: aut		
GINNETHON. (Nehem. XII. 4. 16.)	GINNETHON.	
*	BARUCH.	
*	MESHULLAM.	
ABIJAS.	ABIJAS.	
MIAMIN.	MIJAMIN.	
MAADIAS.	MAASIAS.	
BILGAS.	BILGAI.	
SHEMAJAS.	SHEMAJAS.	
JOSUA.	JOSUA.	
BINNUI.	BINNUI.	
KADMIEL.	KADMIEL.	

Is. Newtoni Opuscula. Tom. III.

Kk

SHE-

CAP. VI SHEREBIAS. שרביה.

JUDAS: aut

HODAVIAS. (Esdr. II. 40.,

& III. 9. . *Ωδία*; Septuag.)

Levita JOSUA, KADMIEL, & HODAVIAS aut JUDAS, de quibus hic mentio fit, recensentur inter præcipuos patres ex populo, qui cum ZOROBABELE reversus est, (Esdr. II. 40.) & adfuerunt, tum quando Templi fundamenta jacta fuerunt, (Esdr. III. 9.,) tum quando Lex lecta fuit, & foedus percussum atque obsignatum, (Nehem. VIII. 7., & IX. 5. & X. 9. 10.)

Quapropter, simul collatis libris ESDRÆ & NEHEMIÆ, quæ *Judeis* acciderunt sub CYRO, CAMBYSE, & DARIO HYSTASPIS hæc sunt. E captivitate reversi sunt anno primo CYRI cum Sacris Vasibus, & veniâ Templi rursus condendi; venerunt igitur *Jerosolymam* & *Judeam*, quisque in civitatem suam, ubi morati sunt ad septimum mensem usque; tunc omnes *Jerosolymæ* convenerunt, ubi statim erexerunt Altare, & primo septimi mensis die quotidie holocausta offerre, & Legis Librum legere coeperunt, solemne jejunium celebrârunt, & foedus obsignaverunt; deinde populi Moderatores quidem *Jerosolymæ* manserunt, sed reliqui fortiti sunt quinam *Jerosolymam* coherent, & quinam in alias *Judææ* civitates concederent; & secundo anno, ex quo reduces fuerant, Templi fundamenta jecerunt: at *hostes* Judæ illos *edificantes turbabant*, & contra eos *conducebant Consiliarios omnibus diebus* CYRI, quin etiam usque ad DARIÏ Regis Perfidis Principatum: secundo autem, ex quo hic Regnum adeptus fuerat, anno, juxta Prophetias AGGÆI & ZACHARIÆ: opus intermissum rursus aggressi sunt, & novo DARIÏ decreto freti, ultimam illi manum imposuerunt die tertio mensis *Adar*, anno sexto ejus Regni, & magno cum gaudio Templi Dedicationem, Pascha, & Azymorum festum celebraverunt.

Jam, hic DARIUS fuit non DARIUS *Nothus*, sed DARIUS HYSTASPIS, ut conjicio animadvertens, quod annus hujus DARIÏ secundus fuit septuagesimus Divinæ in *Jerosolymam* & urbes

SHEBANIAS. שרביה.
HODIJAS.

urbes *Judææ* indignationis, quæ coepit quando *Jerosolyma* & *Ju-* De Impe-
de civitates à NABUCHODONOSORO fuerunt invasæ, anno rio Persarum.
SEDECIE nono, (Zach. I. 12., Jerem. XXXIV. 1. 7. 22., & XXXIX. 1.;) quartus autem annus ejusdem DARIÏ fuit septuagesimus, ex quo Templum incensum fuerat undecimo SEDECIE anno, (Zach. VII. 5., & Jerem. LII. 12.;) quæ duo verissima sunt de DARIO HYSTASPIS: secundo hujus DARIÏ anno inter vivos agebant nonnulli, qui primum Templum viderant, (Agg. II. 3.;) secundus autem annus DARIÏ *Nothi* centum sexaginta sex annorum intervallo distabat ab illo, quo Templi & urbis excidium accidit. Præterea, si Templi perfectio referenda est ad sextum DARIÏ *Nothi* annum, conficietur JOSUAM & ZOROBABELEM fuisse, illum Summum Sacerdotem, hunc populi Ducem, centum & duodeviginti continuos annos, præter eos quos antea egerant; quod tempus certè nimis longum est: quandoquidem primo CYRI anno Principes Sacerdotum fuerunt, SERAIAS, JEREMIAS, ESDRAS, AMARIAS, MALLUCH, SHECHANIAS, REHUM, MEREMOTH, IDDO, GENNETHO, ABIJAS, MIAMIN, MADDIAS, BILGAS, SHEMAIAS, JOIARIB, JEDAIAS, SALLU, AMOS, HILKIAS, JEDAIAS; hi fuerunt Sacerdotes temporibus JOSUÆ; & horum omnium filii natu maximi, videlicet MERAIAS filius SERAIÆ, ANANIAS, filius JEREMIE, MESHULLAM filius ESDRÆ &c., fuerunt Sacerdotum Principes temporibus JOAKIMI filii JOSUÆ; (Nehem. XII.;) unde constat solito diuturnius non fuisse Summum hujus Sacerdotium.

Jam igitur historiam *Judæorum* sub CYRO, CAMBYSE, & DARIO HYSTASPIS digessi; restat, ut idem de eorum historiâ sub XERXE & ARTAXERXE *Longimano* faciam; etenim ad tempus, quo ARTAXERXES hic, non *Mnemon* ille, Regno potitus est, historiam ESDRÆ & NEHEMIÆ refero: siquidem, quandiu stetit *Persicum* Imperium usque ad postremum DARIUM, de quo Sacrae Litteræ mentionem faciunt, & qui mihi est DARIUS *Nothus*, fuerunt dumtaxat sex Summi Sa-

K K 2

cerdo-

CAP. VI. cerdotes ordine continuo sibi succedentes è patre ad filium, nominatim, JOSUA, JOAKIMUS, ELIASIB, JOIADAS, JONATHAN, & JADDUA, & septimus Summus Sacerdos fuit ONIAS filius JADDUE; octavus SIMEON *Justus* filius ONIÆ; nonus denique ELEAZARUS frater SIMEONIS natu minimus. Nunc, nobis, mediam computationem secutis, tribuenda foret singulis Generationibus per filios natu maximos, diuturnitas annorum septem aut octo supra viginti, ut supra constitui-mus; sed si nunc unicuique Generationis triginta annos assigne-mus, & insuper supponamus JOSUAM, cum primo anno Im-perii *Perfici* è captivitate reversus est, agere annum ætatis tri-cesimum sive quadragesimum, circiter, JOAKIMUS totidem ferè annis natus invenietur anno decimo sexto DARIÏ HYS-TASPIS; atque ELIASIB anno XERXIS decimo; & JOI-ADAS *Longimani* ARTAXERXIS undevicesimo; ac JONATHAN octavo DARIÏ *Notbi*; JADDUA decimo nono ARTAXERXIS *Mnemonis*; ONIAS tertio ARTAXERXIS *Ochi*; & SIMEON *Justus* altero ante ALEXANDRI Magni mortem: quæ ratiocinatio, tum cum solitis naturæ legibus, tum cum historiâ mirè consentit: nam, hoc pacto fieri potest, ut ELIASIB Summo Sacerdotio insignitus & Nepotibus ex filiis auctus fuerit ante septimum annum ARTAXERXIS *Longimani*, (Esd. X. 6.), & ut intra ætatem, ad quam plures Seniores perveniunt, Summo Sacerdotio potitus fuerit usque ad tricesimum secundum ejusdem Regis annum & ultra, (Nehem. XIII. 6. 7.), atque ut ejus ex filio nepos JOHANAN seu JONATHAN in Templo cellam habuerit septimo memorati Regis anno, (Esd. X. 6.) atque ut fuerit Summus Sacerdos antequam ESDRAS *Levitas* in *Chronicorum* libro descripserit, (Nehem. XII. 23.); atque ut, dum esset summus Sacerdos, fratrem natu minimum JESUM ante finitum ARTAXERXIS *Mnemonis* Principatum, in Templo obtruncaverit, (Joseph. Antiq. l. XI. cap. 7.). Item fieri potest, ut JADDUA Summum Sacerdotium adeptus fuerit

fuerit ante SANBALLATI mortem, (Joseph. ibidem,) & De Impe-
ante obitum NEHEMIÆ; (Nehem. XII. 22.), & etiam an-
tequam DARIUS *Notbus* Regno cederet; & ut ita locus datus
fuerit JOSEPHO & recentioribus *Judeis*, qui Regem hunc
pro ultimo DARIO ceperunt, labendi in eam sententiam,
quod nempe SANBALLATUS, JADDUA, & MANAS-
SES hujus frater natu minimus vitam ad finem Dominationis
ultimi DARIÏ prodixerunt, (Joseph. Antiq. l. XI. c. 7. 8.).
Memoratus MANASSES duxisse potest NICASUM filiam SAN-
BALLATI & eâ de causâ pulsus fuisse à NEHEMIA antequam AR-
TAXERXIS *Longimani* Regnum finem haberet, (Nehem.
XIII. 28., Joseph. Antiq. l. XI. c. 7. 8.); fieri quoque
potest ut eodem tempore SANBALLATUS fuerit *Samarie*
Satrapes, &, imperante DARIO *Notbo*, Templum *Samari-*
tanorum in Monte *Garizim* condiderit in gratiam Generi sui
MANASSIS, qui primus illius Templi Summus Sacerdos fuit,
(Joseph. ibidem;) neque à verosimile alienum est SIMEO-
NEM *Justum* Summum Sacerdotium exercuisse eo tempore,
quo ALEXANDER Magnus *Perficum* Imperium invasit, ut
Judei affirmant, (Joma fol. 69. 1. Liber Juchasis. R. Geda-
liah. &c.), & eâ de causâ fieri potest, ut *Judeorum* nonnulli
eum habuerint pro uno eodémque Sacerdote ac JADDUA; &
nihil obstat quin mortuus fuerit aliquandiu ante quàm liber *Ec-*
clesiasticus hebraicè scriptum fuit *Jerosolymæ* ab ejus avo, qui
anno duodequadragesimo *Egyptiacæ* *Æræ* DIONYSII, hoc est
anno ab ALEXANDRO mortuo septuagesimo septimo, illius
libri exemplum offendit in *Egypto*, & illum ibi in *Græcam*
linguam transtulit. (Ecclesiast. cap. 50., & in Prolog.), &
ELEAZARUS SIMEONIS Successor & Frater natu minimus
occasionem præbuisse potest Legis *Græcè* vertendæ, PTOLE-
MÆO *Philadelpho* Regnum ineunte, (Joseph. Antiq. l. XII.
c. 2.); & fieri potest, ut ONIAS filius SIMEONIS *Justi*,
qui, cum pater mortuus est, puer erat, & idcirco patre jam

Kk 3

seniore

CAP. VI. seniore natus, adeò grandævus fuerit imperante PTOLEMEO *Evergete*, ut Rex ejus stultitiis veniam dederit cum novit illum ætate confectum in puerilem simplicitatem recidisse, (Joseph. Antiq. l. XII. c. 4.). Hoc pacto Summorum Sacerdotum facta cum Regum Dominationibus conveniunt non violatis naturæ legibus: &, juxta hanc computandi rationem, ESDRAS & NEHEMIAS vixerunt sub primo ARTAXERXE; quandoquidem hi, Summum Sacerdotium exercente ELIASIB, floruerunt, (Esd. X. 6., & Nehem. III. 1., & XIII. 4. 28.). Sed, si ELIASIB, ESDRAS, & NEHEMIAS ad secundi ARTAXERXIS tempora referantur, quoniam ad tricesimum secundum ARTAXERXIS annum & ultra vitam produxerunt, (Nehem. XIII. 28.), ad minimum anni centum & sexaginta tribus primis Sacerdotibus concedantur, oportet, quatuor autem aut quinque postremis duo & quadraginta tantummodo tribuantur, quæ divisio est in partes nimium inæquales: nam, temporis spatium, quo JOSUA, JOAKIMUS, & ELIASIB Summo Sacerdotio potiti sunt, diuturnitatis omnino solitæ vulgarisque fuit; siquidem JOSUE Pontificatus incidit in unâ Principum Sacerdotum Generatione, illumque in proximâ JOAKIMUS obtinuit, ut jam ostendimus; tertiam verò Generationem Pontificatus ELIASIB occupavit; dum enim fieret murorum consecratio, ZACHARIAS filius JONATHAN filii SHEMAIÆ erat inter Sacerdotes, (Nehem. XII. 35.), & JONATHAN, ejusque pater SHEMAIAS eodem, quo JOAKIMUS, hujusque pater JOSUA, tempore vixerunt, (Nehem. XII. 6. 18.) Insuper observo, quòd, primo CYRI anno, JOSUA & BANI seu BINNUI erant præcipui *Levitarum* patres-familias, (Nehem. VII. 7. 15.); & quòd JOZABAD filius JOSUE, & NOADIAS filius BINNUI erant ex *Levitarum* primoribus septimo ARTAXERXIS anno, quando ESDRAS *Jerosolymam* venit, (Esd. VIII. 33.); itaque ARTAXERXES Regnum adiit ante finem secundæ Generationis: quòd autem tertiâ Gene-

ratione

ratione vigente Regni potiretur duobus adhuc argumentis confirmatur: quandoquidem MESHULLAM filius BARACHIÆ filii MESEZEBELIS, & AZARIAS filius MAASIE filii ANANIE erant quisque suæ familiæ princeps & caput quo tempore muri restituti sunt, (Nehem. III. 4. & 23.); & horum avi MESEZEBEL & ANANIAS foedus, regnante CYRO, obsignaverunt, (Nehem. X. 21. 23.) Adhuc, NEHEMIAS, hic ipse NEHEMIAS ACHALIE filius, erat *Athersata*, seu Legatus Regis, & idem foedus obsignavit, (Nehem. X. 1., & VIII. 10., & Esdr. II. 2. 63.) igitur hic anno ARTAXERXIS *Mnemonis* tricesimo secundo centum octoginta, & amplius, annos natus fuisset, quæ ætas certè nimium diuturna est. Idem dici potest de ESDRA, si erat ille Sacerdos & Scriba, qui Legem perlegebat, (Nehem. VIII.); nam fuit filius SARAIÆ filii AZARIE filii HILKIE filii SELUM, &c., (Esd. VII. 1.); & hic SARAIAS in captivitatem abductus fuit, quando Templum combustum est, & ibi obtruncatus, (I Chron. VI. 14., II. Reg. XXV. 18.) at ab ejus interitu ad vicesimum ARTAXERXIS *Mnemonis* annum, sunt plusquam ducenti anni; quot ESDRAS tunc natus esse nequibat.

Animadverto præterea, quòd ESDRAS, capite quarto, recenset CYRUM, *, DARIUM, ASSUERUM, & ARTAXERXEM, serie continuâ, & tanquam qui, alter in alterius locum, successerint; hæc nomina sanè conveniunt cum nominibus, CYRUS, *, DARIUS HYSTASPIS, XERXES, & ARTAXERXES *Longimanus*, diversa autem sunt ab omnibus aliis Regum *Persidis* nominibus: putant aliqui hunc ARTAXERXEM fuisse non Successorem sed Prædecessorem Darii HYSTASPIS, non animadvertentes, quòd eo imperante *Judæi* Civitati & Muris condendis operam dederunt, (Esd. IV. 12.) & idcirco quod jam Templo manum ultimam imposuerant. ESDRAS primò describit quo pacto Regionis incolæ obstaculo fuerunt

De Impe-
rio Persa-
rum.

CAP. VI. fuerunt Templo ædificando omnibus diebus CYRI, & amplius, usque ad DARIUM Principatum; &, postquam Templum conditum fuit, quemadmodum iidem sese interposuerunt, quominus, regnantibus ASSUERO & ARTAXERXE, Civitas extrueretur, deinde ad historiam de Templo sub CYRO & DARIO regreditur; quod melius dispicietur, si inter se conferantur liber ESDRÆ Canonicus & liber ESDRÆ Apocryphus: nam, si in illo omittas historiam ASSUERI & ARTAXERXIS, &, si in hoc omittas historiam ARTAXERXIS & trium Sapientium, hi duo libri consentient: quapropter liber Apocryphus ESDRÆ, præter historiam trium Sapientium ab authenticis & Divinæ Auctoritatis libris transcriptus fuit. Nunc, historia ARTAXERXIS, quæ, æquè ac historia ASSUERI, historiam DARIUM interrumpunt in libro Canonico, id non faciunt in Apocrypho; sed facta DARIUM interfecta sunt gestis CYRI inter primum & secundum caput libri Canonici; quæ verò dicenda supersunt de CYRO & DARIO, ordine & sine intermissione relata sunt in libro Apocrypho; ita ut DARIUS ille, qui in primo præcedit ASSUERUM & ARTAXERXEM, atque ille, qui in eodem libro eos sequitur, ad unum eundemque DARIUM à secundo redigantur; & mihi quidem Apocryphus optimus Canonici Interpretes videtur. Itaque DARIUS, qui inter CYRUM & ASSUERUM positus legitur, est DARIUS HYSTASPIS; quocirca ASSUERUS & ARTAXERXES, qui post eum Imperio potiti fuerunt, sunt XERXES & ARTAXERXES Longimanus; ac Judæi, qui sub ARTAXERXE Jerosolymam venerunt, & Civitatem atque Muros condere coeperunt, (Esd. IV. 13.,) sunt ESDRAS ipse, & ejus focii; quibus intellectis, historia Judæorum sub his Regibus erit hæc.

Templo ex ædificato, & DARIO HYSTASPIS mortuo, Judæorum hostes illos apud Regem ASSUERUM aut XERXEM, qui in DARIUM locum successerat, atque nuper Imperium

rium adiverat, per epistolam accusaverunt, (Esd. IV. 6.;) De Imperio, anno septimo ARTAXERXIS, qui huic successus fuerat, per ESDRAS & ejus focii à Babylone venerunt cum oblationibus & Vasibus in usum Templi; iisque fuerat concessum, ut à Regiis arariis, quidquid putarent necessarium, desumerent, (Esd. VII.); eà de causâ Templum dictum fuit exædificatum jussu CYRI, DARIUM, atque ARTAXERXIS Regum Persarum, (Esd. VI. 14.). Jussi etiam fuerant constituere Magistratus & Judices super Regionem; quapropter, in novum corpus Politicum coeuntes, convocaverunt magnum Concilium aut Sanhedrim, quo populus ab extraneis uxoribus segregaretur; pariter excitati fuerunt ad aggrediendam Jerosolymam & Muro- rum ædificationem; hinc ESDRAS ait in precatione suâ, quòd *Deus extendit commiserationem erga eos coram Regibus Persidis, & fecit illos denuò vivere ad extollendam Domum Dei eorum, & restituendas ejus devastationes, atque dandum Murum in Judam, & etiam in Jerosolymam*, (Esd. IX. 9.). Vix autem murum reparare coeperant, cum eorum hostes iterum ad ARTAXERXEM scripserunt; *Notum sit Regi*, ajunt, *venisse Jerosolymam Judæos, qui à te ad nos descenderunt, illosque condere Civitatem rebellem & malam, ejusque muros restituisse, ac fundamenta junxisse, &c.* Rex autem respondit, *Judæis desistendum, nec urbem condendam esse, donec ipse aliquid novi constitueret*; quapropter illorum hostes venerunt Jerosolymam, & ab ædificando Judæos vi & auctoritate arcuerunt, (Esd. IV.), sed anno Regis ejusdem vicesimo, NEHEMIAS audiens Judæos multis & magnis ærumnis angoribusque vexari, atque Jerosolymam murum, murum illum, inquam, quem nuper ESDRAS reparaverat, *eversum fuisse, & portas igne consumptas*; veniam hanc à Rege impetravit, ut iret conditum urbem & prætorium, (Neh. I. 3., & II. 6. 8. 17.), & Jerosolymam adveniens eodem anno, eam gubernavit duodecim annos continuos, ac murum ædificavit; & quamvis SANBALLATUS, TOBIAS, & GOSSEM obfisterent, opus constantiâ Is. Newtoni Opuscula. Tom. III. L1 &

CAP. VI. & patientiâ summâ profecutus est, donec murus, quacun- que dirutus fuerat, reficeretur; tunc SANBALLATUS & GOSSEM illum à valvis ponendis absterre legatis quinquies missis cona- ti sunt; at ille, nihilominus propositum persecutus, portas val- vis munivit: itaque muri perfecti fuerunt octavo & vicesimo Re- gis illius anno, (Joseph. Antiq. l. XI. c. 5.), quinto & vice- simo die mensis *Elul*, sive sexti, die quinquagesimo sexto, ex quo ruinæ reparatæ fuerant, & portarum opus inceptum. Dum lignum, quo valvæ conficiendæ erant, parabatur & aptabatur, dirutæ muri partes reficiebantur; opus utrumque spatium tem- poris aliquod sibi vindicabat, neque putandum est ambo con- fecta fuisse quinquaginta duobus diebus; tempus sibi postulavit ul- timum opus muri, nempe, locandarum valvarum, postquam lignum aptatum & murus reparatus fuit. Peractis portis, mu- rum cum magno apparatu & pompâ consecravit, & ministros præfecit *cellis æarii, oblationibus, primitiis, decimis, & colli- gendis in agris urbibusque portionibus, quas Lex Sacerdotibus & Levitis assignaverat; & constituit Cantores & Janitores, custodiæ Dei præpositos* (Nehem. XII.); sed populus rarus in urbe apparebat, & domus jacebant, (Nehem. VII. 1. 4.); ita se habebat *Jerusalem*, quando NEHEMIAS eam reliquit anno Regis tricesimo secundo; &, aliquo tempore post, iterum à Re- ge *Jerusalem* reversus, aliquas corruptelas, quæ illo absente irruperant, emendavit, (Nehem. XIII.). Interim, Genealo- giæ Sacerdotum & Levitarum descriptæ fuerunt in libris *Chro- nicorum*, diebus ELIASIB, JOÏADÆ, JONATHANI, & JADDUÆ usque ad Dominationem proximi Regis DARIÏ *Nothi* quem NEHEMIAS *Persam* DARIUM appellat, (Nehem. XII. 11. 22. 23:) unde conficitur NEHEMIAM *Judeorum* præfectum fuisse usque ad DARIÏ *Nothi* Principatum. Et hic absolvitur Sacra *Judeorum* Historia.

Historiæ *Persarum* adhuc in Oriente existentes asserunt antiquis- simas Regum *Persidis* Dynastias esse Dynastias eorum, quos illi vocant *Pischedadianos* & *Kaianides*, & Dynastiam *Kaianidum* statim in *Pis-*
cbda-

cbdadianorum locum successisse. Nomen *Kainidum* derivant à ver- bo *Kai*, quod, in veteri *Persarum* linguâ, significabat, ajunt illi, Gigantem aut magnum Regem; atque primos quatuor hujus Dynas- tiæ Reges appellant *Kai-COBAD*, *Kai-CAUM*, *Kai-COSROEM*, & *LOHORASP*; quæm dicunt *LOHORASP* est *Kai-AXERES*, aut *CYAXARES*; quandoquidem dicunt *LOHORASP* Regum primum bonæ disciplinæ & recto ordini *Persarum* copias subjecisse; quæ eadem de *CYAXARE* narrat HERODOTUS; addunt *LOHO-* *RASP* Orientem versus progressum esse, & plures *Persidis* Provin- cias Imperio suo adjecisse; atque unum ex ejus imperatoribus, quem *Judæi* vocant *NABUCHODONOSORUM* aut *NEBUCHADNEZ-* *ZARUM*, & *Arabes* *BOCKANASSARUM*, alii denique *RAHAM* & *GUDARS* Occidentales plagas petisse, *Syriam* atque *Judeam* domuisse, & *Jerusalem* urbem cepisse & evertisse: *NABUCHODO-* *NOSORUM* dicere videntur *LOHORASP* imperatorem, quia ei sup- petias tulit in hoc bello. Quintum ejusdem Dynastiæ Regem nuncu- pant *KISCHTASP*, quem aliquando faciunt eundem ac *DARIUM* *Medum*, aliquando verò *DARIUM* *HYSTASPIS*: etenim *Persæ* affirmant illum eodem, quo *OZAIR*, aut *EZRA* vel *ESDRAS*, & *ZARADUST* sive *ZOROASTRES*, Legillator *Gheberum* sive *Ignicolarum*, tempore vixisse, & curavisse ut ejus doctrina in univer- sâ *Perside* reciperetur: tunc eum existimant *DARIUM* *HYSTAS-* *PIS*: sed rursus affirmant eum coæqualem fuisse *JEREMIE*, & *DANIELI*, atque *LOHORASP* filium & successorem fuisse; & tunc illum putant *DARIUM* *Medum*. Sextum ex *Kaianidibus* Regem vo- cant *BAHAMAN*, & asserunt hunc *BAHAMAN* fuisse *ARDS-* *CHIR* *Diraz*, hoc est *ARTAXERXEM Longimanum*, sic dic- tum à vastâ suæ Dominationis extensione: attamen referunt *BAHA-* *MAN* istum ad Orientales Regionem, *Mesopotamiam*, *Syriam*que venisse, & superasse *BALTHASSARUM* filium *NABUCHODO-* *NOSORI*, & Regnum donavisse *CYRO*, suo in *Mediâ* Lega- to; jam *BAHAMAN* cum *DARIO* *Medo* confundunt. Sta- tim ab *ARDSCHIR* *Diraz* statuunt *HOMAI* Reginam, ma- trem *DARIÏ* *Nothi*, quanquam reipsa nunquam Regnum adept-

CAP. VI. ta fuerit : duos autem proximos postremosque Reges *Kaianidum* appellant DARAB nothum filium ARDSCHIR *Diraz* & DARAB, qui ab ASCANDRO *Roumi* superatus fuit : hi sunt DARIUS *Nothus*, & DARIUS ab ALEXANDRO *Græcorum* devictus : omittunt Reges, qui inter duos hosce DARIOS intercesserunt, æquæ ac CYRUM, CAMBYSEM, & XERXEM. Igitur Dynastia *Kaianidum* est *Medorum & Persarum*, atque initium ducit à defectione *Medorum* ab *Assyriis* quæ accidit ad finem vergente SENNACHERIBI Principatu, & finem habet ad *Persidem* ab ALEXANDRO Magno sub potestatem redactam. Sed valde imperfecta est ista hujus Dynastiæ recensio ; siquidem nonnulli Reges prætermittuntur, alii inter se confunduntur ; neque rectius hujus Dynastiæ Chronologia digesta est : nam, primum Regem, centum & viginti annos ; secundum, centum & quinquaginta ; sexaginta, tertium ; quartum, centum & viginti ; totidem, quintum ; at sextum, centum & duodecim, Imperio potitos affirmant.

Cùm hæc Dynastia fuerit eadem, quæ Monarchia *Medorum & Persarum*, Dynastia *Pischedadianorum*, quæ statim ante eam fuit, debet esse Imperium *Assyriorum* ; &, secundum Orientales Historicos, fuit antiquissimum omnium Regnorum ; siquidem nonnulli horum Regum vitam ad millenos annos, singuli, produxerunt, & horum unus quingentos annos, alius septingentos, alter etiam mille Regnum obtinuit.

Igitur mirum non est *Ægyptios* tantam antiquitatem, & vitam adeò diuturnam tribuisse Regibus primam illius Imperii Dynastiam conficientibus, cujus sedes erant *Thebæ*, temporibus DAVIDIS, SALOMONIS, atque ROBOAMI ; cùm idem tribuerint *Persæ* Regibus suis, qui in *Assyriam* dominari cœperunt ducentos ab interitu SALOMONIS annos ; idem *Syrii Damasceni* Regibus suis ADAR & HAZAELI, qui post eundem SALOMONEM centum annos imperaverunt, eos colentes tanquam Deos, & eorum antiquitatem jactantes, nescii (ait JOSEPHUS) eos admodum recentes esse.

Neque mirum est ; si, dum omnes hæ Gentes tam immodicè suas Antiquitates extollunt, *Græci Latini*que primos Reges suos aliquantisper æquo vetustiores finxerunt.

OPUS.

OPUSCULUM XXIV.
ISAACI NEWTONI,
REGIÆ SOCIETATIS PRÆSIDIS
ANIMADVERSIONES

IN

OBSERVATIONES FACTAS

In ejusdem

BREVIACRONICA

GALLICEVERSA

AB

OBSERVATIONUM AUCTORE

Et Edita Lutetiæ Parisiorum.

Editæ

IN PHILOSOPHICIS TRANSACTIONIBUS.

Mensium JULII & AUGUSTI Ann. 1725.

Num. 389. pag. 315.

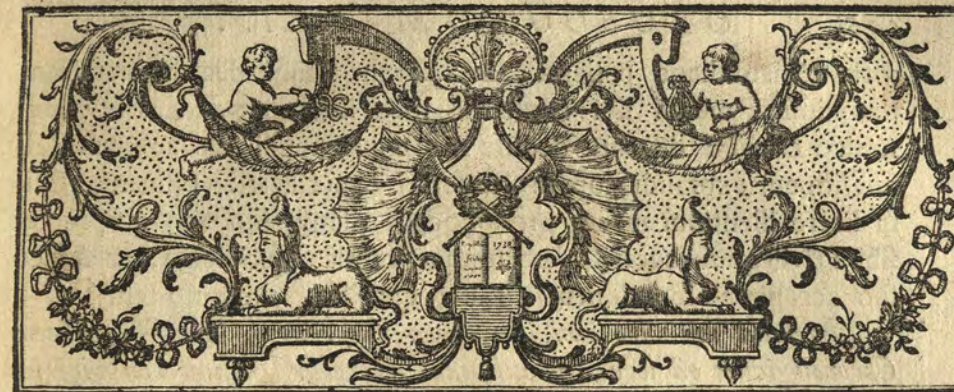
Is. Newtoni Opuscula. Tom. III.

Mm

Universidad del
RosarioArchivo
Histórico

ISAACI

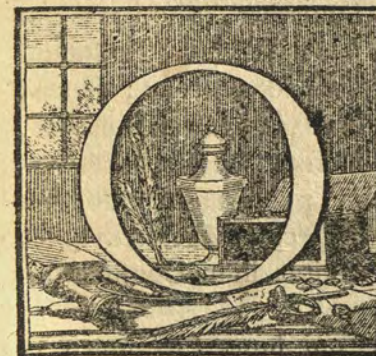

ISAACI NEWTONI,
ANIMADVERSIONES

IN
OBSERVATIONES FACTAS

In ejusdem

BREVIA CHRONICA.

Pusculum impressum traditum mihi fuit
die undecimo Novembris Ann. 1725.
tamquam munus missum à WILLIAMO
Cavelier Jun. Bibliopola Lutetie
Parisiorum degente, viro mihi prorsus
ignoto. Libello autem titulus erat,
*Abregé de Chronologie de Mr. le Chevalier
NEWTON fait par lui même,
& traduit sur le Manuscrit Anglois.*
Huic Bibliopola monitum præmiserat,
quo conabatur se purgare, quòd libellum hunc, venià à me non
impetratà, typis mandasset, dicens, quòd tribus Epistolis ad me
datis

Mm 2

datis veniam hanc petierat, in quarum ultimâ declaraverat silentium ipsum meum sibi consensûs loco futurum; addens se curam Amico *Londini* degenti dedisse me conveniendi, & apertam Responſionem exorandi; quam cum diù expectaverit, opinatus est sibi licere silentium meum pro quodam assensu sumere; quapropter sibi Privilegium curavit, librûmque edidit, quo factò, ab Amico suo accèpit Responſionem meam, quæ hoc exemplo est.

Memini me viro amicissimo morem gerentem scripsisse Indicem Chronologicum eâ lege, ne cuiquam legeretur. Cum non viderim scriptum mihi tributum, quod apud te est, nescio an idem sit. Quod conscripseram, planè factum non fuerat ut ederetur. De eo, quod apud te est tanquam meum, nullam omnino curam suscipere volo, & nullo pacto assentio, ut typis detur. Vale; Londini A. D. 27. Maii 1725. S. V. &c.

Privilegium concessum fuit die vicesimo primo *Maii*, recensitum die vicesimo quinto ejusdem mensis, V. S., Litteræ à me datæ A. D. vicesimum septimum, & Index Chronologicus, sive Summarium, ut dicunt, prorsus impressum fuit ante quàm hæc Epistola redderetur, & deinde asservatum, ut apto tempore vulgaretur. Bibliopola sciebat me hujus Summarii Translationem non vidisse, quâ non visâ prudenter permittere nequibam, ut ederetur. Sciebat me non cognoscere illum, qui verterat; sciebat illum à me dissentire; & idcirco sciebat iniquum esse me quidem hanc veniam dare, illum verò petere. Non ignorabat, quòd is, qui librum illum verterat, eum refutaverat, nec quòd ista Confutatio ad libelli Calcem sub *Observationum* nomine edenda erat; de eâ, & de Observatoris nomine ne mutit quidem, & tamen postulat, ut per me hæc edere liceat, tanquam si aliquis adeò hebes inveniri posset, ut assentiatur, ut primùm publicâ luce donetur suorum Scriptorum Versio, quam non vidit, cujus Auctorem ignorat, cui subjungitur Confutatio, neque additur huic Confutationi Responſio.

Meis litteris allatis, subdit, quòd is, qui hunc Libellum vertit & refutavit, contendit sibi compertum certumque esse, quòd hic Chronologicus Index, seu Summarium, idem est ac Scriptum

tum, quod meum fateor in meâ Epistolâ, sèque persuasum habere, quòd Scriptum sibi communicatum desumptum fuerat ex illo ipso, quod Amico tradideram, huic scilicet Familiari meo, de quo in supra relatâ Epistolâ. Idcirco Scriptum ei communicatum pertinebat ad *Abbatem CONTI* Nobilem *Venetum* nunc *Lutetie Parisiorum* degentem. Ab illo, cum in *Angliâ* esset ante hos septem annos, didici Amicum, de quo supra, me alloqui velle. Hic autem petebat exemplum earum rerum, quæ de Chronologiâ scripseram. Respondi hæc esse imperfecta & confusa, sed me paucis diebus Summarium conficere posse, si rem arcano tegere vellet. Aliquamdiu post illud perfeci, cumque Amicus id accepisset, optavit, ut liceret exemplum ejusdem dare *Abbati CONTI*; hic unus hujus Summarii exemplum habebat, nec ignorabat rem silentio premendam esse, sèque hoc Amico rogante ac me permittente exemplum obtinere; & quidem promissis mansit quamdiù in *Angliâ* moratus est. Attamen idem, neque à me neque ab Amico impetratâ veniâ, exempla per *Galliam* diffudit, subornavit Antiquarium, ut libellum hunc *Gallico* sermone donaret, ac refutaret; Antiquarius autem à Typographo quodam impetravit, ut illum sic versum & confutatum ederet; cujus rei faciendæ veniam à me obtinere conatus est Typographus, qui tamen neque misit exemplum, ut legerem, neque didicit quifnam vertisset, neque indicavit sibi propositum esse illi jungere Confutationem, cui non responderam, & quam ignorabam.

Versionis Auctor circa suarum Observationum finem ait; Ea, quæ dixi de *Argonautarum Epochâ*, & de *Generationum* duratione sufficiunt, opinor, ut quisque reliqua cautè legat. Hæc enim sunt duo Fundamenta, quibus totum innititur novum hoc Chronologiæ Systema. Quæ dicit de *Argonautarum Epochâ* tota vertuntur in eo, quod asserit me statuisse *Æquinoctium* ad Expeditionis *Argonauticæ* tempora in decimum quintum Gradum à primâ *Arietis* Stellâ: Ego autem illud statuo in meditullio Constellationis, quod non est in decimo quinto Gradu à primâ Stellâ *Arietis*. Concedit Constellationes distinctas fuisse à *CHIRONE*, *Solstitia* & *Æquinoctia* fuisse in Constellationum meditullio, &

EUDOXUM in suo *Enoptro*, sive *Speculo*, de quo meminit HIPPARCHUS, hanc sententiam secutum fuisse. HIPPARCHUS * autem nominatim indicat Stellas, per quas in hac vetere Sphæra transibant *Coluri* juxta EUDOXUM, & apertis verbis ait, quod EUDOXUS egit unum Colurum per medium *Cancrum*, & per medium *Capricornum*, alium verò per meditullium *Chelarum*, & per *Arietis* Dorsum. Atqui Colorus transiens per Dorsum *Arietis*, transit per medium *Arietem*, & octo tantum Gradibus distat à primâ Stellâ *Arietis*. Ego, EUDOXUM secutus, loco Æquinoctialem Colurum ad 7. gr. 36', circiter, à primâ *Arietis* Stellâ. Sed Auctor Observationum asserit me Colurum ponere in decimo quinto Gradu à primâ Stellâ *Arietis*, & hinc conficit, quod facere debuissim *Argonauticam* Expeditionem recentiore, quàm facio, quingentis triginta duobus annis. Hoc Erratum corrigat, & *Argonautarum* Expeditio recidet ad tempus, in quo eam statui.

De *Generationum* duratione, Auctor Observationum ait, quod ego tribuo, unam alterâ pensando, singulis octodecim, aut viginti annos; Quod est aliud Erratum. Ego cum Veteribus convenio, ponens centum annos, aut circiter, continere tres Generationes. Sed tempus, per quod Reges singuli potiuntur Imperio, Generationibus singulis æquale non facio, ut putârunt *Græci*, & *Ægyptii*: Ego verò dinumero tantum octodecim, aut viginti annos, circiter, habitâ longiorum, & breviorum ratione, quando decem, duodecim, aut plurium Regum sibi succedentium Series consideratur. Ita viginti quatuor priores *Galliæ* Reges (PHARAMUNDUS, &c.) Regno potiti sunt quatercentos quinquaginta octo annos, qui, æqualiter distributi, recidunt ad novemdecim annos pro quoque Rege. Proximi viginti quatuor *Galliæ* Reges (LUDOVICUS Balbus, &c.) annos quatercentos quinquaginta, & unum, idest singuli duodeviginti cum mensibus novem. Quindecim Reges, qui hos secuti sunt, (PHILIPUS *Valesius*, &c.) tercentos quindecim annos, videlicet unusquisque viginti, & unum. Omnes autem sexaginta tres *Galliæ* Reges, mille ducentos viginti quatuor annos, nempe singuli novemdecim annos, & sex menses. Si his

vis

*Vide HIPPARCHUM PETAVII. Vol.III. pag.116. 117. 119. 120.

vis addere LUDOVICUM XIV, qui diutissimè Regnum obtinuit, reperies quemque sexaginta quatuor Regum *Gallorum* regnavisse tantum viginti annos. Idem in aliis Regionibus accidisse perspicient, qui rem considerabunt: Et, quia breviorum feci Diuturnitatem veterum Regnorum *Græciæ* in eadem ratione, ac Regum Dominationem, ideo posui Expeditionem *Argonauticam* ad quadragesimum quartum annum, circiter post SALOMONIS mortem, & ad annum, post eam, septuagesimum sextum, circiter, & reperio SESOSTRIM vixisse eodem tempore, quo SESACHUS.

Igitur Auctor Observationum à sententiâ meâ aberravit in duobus præcipuis Argumentis, quibus totum nititur; & aggressus est vertere ac refutare Scriptum, quod non intelligebat, ac desiderio illius edendi flagravit me non assentiente, quamquam illud nihili penderet, quod sibi nomen aliquod faceret, librum hunc vertens, ut eum confutaret, & refutans id, quod ipse verterat.

Idem ait, quod, secundum me, *Ægyptii* coeperunt circiter nongentesimum annum ante CHRISTUM sibi Religionem ornare, & Homines, qui Artes invenissent, inter Deos referre, cum tamen liqueat ex sacris Litteris, eos Idola & Artes habuisse viventibus MOYSE, & JACOBO. Sed rursus fallitur. Nunquam affirmavi, quod Regnum inferioris *Ægypti* dictum *Misraim* nullam habuerit sibi propriam Religionem, antequam à Pastoribus invaderetur ac submitteretur; à Pastoribus, inquam, aliam Religionem sequentibus: Sed dixi, quod *Thebani*, expulsis Pastoribus, adduxerunt morem adorandi Reges, & Principes suos. Dixi pariter, quod Artes in *Europam* maximè allatæ fuerunt à *Phœniciis*, & *Curetibus* viventibus CADMO, & DAVIDE, circiter annum millesimum quadragesimum primum ante CHRISTUM; sed nunquam asserui eas notas non fuisse in *Phœniciâ*, *Ægypto*, atque *Idumæâ*, antequam in *Europam* transveherentur.

Auctor Observationum ait quoque, quod ad annum octingentesimum octavum quartum, ante CHRISTUM, statuo Initium Canicularis *Ægyptiorum* Cycli in verno Æquinoctio, tametsi nunquam Vere inceperit Cyclus ille. Sed denuò fallitur. Loquor enim de anno *Ægyptio* constante diebus tercentis sexaginta quinque: De Cyclo autem isto, ne verbum quidem.

Dicit

Dicit me habere magnum Opus edendum. Sed nusquam id dixi. *Cantabrigiæ* degens aliquando solebam me aliis Studiis fatigatum aliquantisper reficere Historiâ, & Chronologiâ. Sed nunquam falsus sum me hujus generis Librum Typis destinasse.

Abbas CONTI venit in *Angliam* Vere Anni 1715; &, quamdiù ibi fuit, mihi se Amicum præ se tulit, sed se LEIBNITIO Adjutorem præstavit, me ad novas Quæstiones trahendo, nec aliter postea se gessit in *Galliâ*. Quas Partes sibi hîc tuendas suscepit intelligi poterit ex Indole, quæ ei tribuitur in *Actis Eruditorum An. 1721. Pag. 90*, ubi Editor se excusans, quod repetat aliquot Disputationes jam divulgatas in iisdem *Actis*, ait: *Suffecerit itaque adnotasse Abbatem quemdam Italum de CONTI nobilem Venetum, (de quo admiratione digna sibi præscripta esse ab HERMANNO fatetur LEIBNITIUS,) cum ex Galliâ in Angliam trajecisset, Mediatoris vices in se suscipere voluisse, atque litteras NEWTONI ad LEIBNITIUM deferri curasse LEIBNITIANAS cum NEWTONO communicasse.*

Et quomodo LEIBNITIUS per eum tentaverit me invitum conicere in novas Disputationes de occultis Qualitatibus, universali Gravitate, Sensorio Dei, Spatio, Tempore, Vacuo, Atomis, Perfectione Mundi, Supramundanâ Intelligentiâ, & Mathematicis Problematibus, legi potest in Præfatione præfixâ ad secundam *Commercii Epistolici* Editionem. Quod verò idem Abbas fecerit in *Italiâ*, concipi potest ex controversiis, quas nuper incepit quidam ex ejus Amicis, qui negat plures ex meis Opticis Experimentis, quamquam omnia ad trutinam in *Galliâ* revocata benè processerint Sed hæc, spero, & motus perpetuus, erunt ultima hujus Generis conamina.

OPUSCULUM XXV.

I S A A C I

N E W T O N I

A D

DANIELIS PROFETÆ
VATICINIA,

NEC NON

SANCTI JOANNIS
A P O C A L Y P S I N,
O B S E R V A T I O N E S.

Ex Anglicâ linguâ in Latinam convertit &c.

GUILLIELMUS SUDERMAN.

Mihi de hocce opusculo sepius injecta religione,
 primo expurgandy, ab innumeris quibus
 scatebat erroribus, deinde plurimis chartis
 mulctandum duxeram, quatenus ita, me-
 ram expositionem, legentibus daret. Sed cum
 subinde novus exoriretur scrupulus, animum
 instigante ea, quam bullam dicunt in Cerna
Domini, quod omnis fere Europae subscribere
 iudicio non auderem, bullam huiusmodi iamdu-
 dudum explodentis, primo quia non quo ad par-
 tes omnes in Hispanijs repugnata, nec ab execu-
 tione nisi unius vel alterius Capituli supplicari, veru-
 tis id attestantibus auctoribus; deinde, quia moni-
 bus, et usu admisa et approbata, firmata iam et
 stabilita, ipso vrentij consensu videbatur: ergo quan-
 doquidem dissipare Chartas, perniciem toti affere-
 bat volumini, non vique stilly imitare transve-
 sum, neque littera perpetua funditus evanescere
 sennum, vel ipsa deformitate libri, quidquam mora-
 tus sum.

OBSERVATIONES
 A D.
 DANIELIS PROFETÆ
 VATICINIA.

CAPUT PRIMUM.
 INTRODUCTIO.

~~In scriptura de Ecclesiis et de Libris Veteris Testamenti~~

~~Una Manuscripta Regum Solutio~~
 Domo Domini posuisset, atque in duo-
 bus ejus altariis, ~~et in duobus~~ adifi-
 ficasset Altaria, nec non incantationi-
 bus et magicis artibus & Pythonicis
 sese dedidisset (a), magnæque suæ
 impietatis causa ab Assyria Rege, exercitu illum adorto,
 captivus abductus fuisset. ~~Babyloniam~~
 liber Legis ad undecimum usque an-
 num nepotis ipsius Josia fuit perditus. ~~Quem cum Josia~~

Liber Le-
 gis, qui
 nunc extat,
 idem est
 quo usus
 Josias.

(a) 2 Paral. XXXIII. 5, 6, 7.

N n 2

Ponti-

Universidad del
 Rosario

Archivo
 Histórico

CAP. I.

Et ante
illum Jo-
saphatus.

~~Pontifex Maximus, in iustitiam Templum operifit, Rex datus~~
tatus, quod non ex præscripto ejus libri majores egissent, jussit ut
~~conpopulo legoratur, populusque obediens foederem Deo~~
instauraret foedus. Hic est ille ipse liber Legis, qui nunc exstat.

~~Ubi dicitur ad Joasaphat: Postquam Sesac rex Egypti~~
fus, Hierosolymitanum Templum diripuisse, ac Judam subjecif-
~~icam Moabiam & Ammoniam, (quod ante regnum Joasaphat)~~ (a)
ROBOAMI per viginti ferè continuos annos Judæi magnis mo-
~~lestiis donec profecti de gentibus, quippe illi dicitur tempore suo~~
vero, & sine Sacerdote docente, ac sine Lege. Non erat tum pax
~~ex omni parte, sed una vacatio, quod super omnes habitatores~~
tores Regionum illarum: Adeo ut contundebantur gens gente & ci-
~~vitas civibus, quod dicitur de Ammonitis & Moabitibus (b).~~ (b).
autem SESACI Egypto turbata, per decem annos Juda quietis re-
~~bus existeret, quod tempore Joasaphat Rex datus, qui in iustitiam~~
bes condidit, exercitūque quingentorum & octoginta millium ar-
~~matum collecto, progreffus in iustitiam, & in iustitiam~~
pem, Egypto, Libyā, & Troglodytide subactis cum decies cente-
~~porum annis, exierat in iustitiam, & in iustitiam~~
à SESACO domitas Regiones egressum, prælio superavit. Post
~~hanc victoriam, & in iustitiam, & in iustitiam~~
Reginæ abrogavit, Altare instauravit, novæque ex auro & argento
~~valde in Templum in iustitiam, & in iustitiam~~
inierunt, quo se obstringebat quisque ad Deum patrum suorum co-
~~lendum, & in iustitiam, & in iustitiam~~ (c).
Porro ASÆ filius JOSAPHATUS excelsa sustulit (d), tertio etiam
~~regno suo, & in iustitiam, & in iustitiam~~
vitis, misit qui in urbibus Jude docerent, quod hi quidem, sin-
~~gulis annis, & in iustitiam, & in iustitiam~~
Atque hic est ille liber Legis, qui postmodum, regnante MANAS-
~~se, & in iustitiam, & in iustitiam~~
tur scriptus fuit ante annum tertium JOSAPHATI.

Idem

(a) 2 Paral. XII. 2-4. 8. 9.
(b) Ibid. XV. 3. 5. 6.(c) Ibid. 12. 13. 16. 16.
(d) Ibid. XVII. 6. &c.Introduc-
tio.Istomihon
Samaritan-
orum, & in
ab his pos-
teris, & in
Juda &
Assyria
litterarum
formam
mutarunt.Istomihon
bro Legis
vultuere
David &
Samaritan-Pentateu-
chus & li-
ber Joasaphat
ex Moysi
& Joasaphat
comment-
arij con-
scripti à
Joasaphat

Idem ille Legis liber conservatus est, ac per manus posteris tra-
ductus, à Samaritanis, adeoque à Samaritanis, antequam ab-
ducerentur captivæ, receptus. Cum enim hæ abductæ essent,
~~non edidit de Babilonia, & in iustitiam~~ Regis Assyriorum, qui ex capti-
vis Sacerdos, qui novos Samaria incolas ritum Dei ejus terræ doce-
re (a). ~~Quod de hoc Sacerdote, & in iustitiam~~ Pentateuchum, ut qui Legem, sive ritum, Dei ejus terræ, quem ipsos
~~hæc deinde, & in iustitiam~~ ipsos docuit, perstiterunt, addito illi suorum Deorum cultu. In eo
~~autem, & in iustitiam~~ genuinā ac antiquā Hebræarum litterarum formā conservarunt; dum
~~deinde, & in iustitiam~~ mutarent, quod Babylone didicerant.

Quæ, igitur, ~~deinde, & in iustitiam~~ decem Tribubus receptus fuerit, sequitur utrasque illum recepisse
~~per Joasaphat, & in iustitiam~~ tuò acceperunt leges, sed in dissidio mansere. Nec Juda Israël
~~deinde, & in iustitiam~~ valuit. Pentateuchus, igitur, Legis liber erat temporibus DAVI-
~~deinde, & in iustitiam~~ bant ab hisce Regibus ex hujus libri præscripto ordinata sunt; ejus-
~~deinde, & in iustitiam~~ (b) sepe, & in iustitiam
mo, populum monens ut ad Dei Legem attendat. Narrans enim
~~quod deinde, & in iustitiam~~ Exodo & Numeris.

Regum Idumææ genealogia priusquam regnaret Rex posteris Isra-
~~deinde, & in iustitiam~~ (c); ~~deinde, & in iustitiam~~
teger, eā quā nunc exstat formā, perscriptus fuit, antequam regna-
~~deinde, & in iustitiam~~ que tempora notavit, adeoque prius scripsit quàm DAVID perdo-
~~deinde, & in iustitiam~~ historiā, & hac quidem ex variis collectā libris; quales fuere His-

N n 3

toria

(a) 2 Reg. XVII. 27, 28. 32, 33.
(b) [Psalmus, ut habet inscriptio, est Asaphi].
(c) Genes. XXXVI. 31.

que ad ip-
tem.
nealogiâ, natalibus, & educatione, scriptique esse possunt, ex
Najothis in Ramâ degebant (a); ex parte ab hisce post ipsius
decessum.

Libri Re-
gum &
duo se-
comen-
tarios
quorum
rum fuere
conscripti

Idque ab
Esdra.

Chronicon Regum Israelis & Chronicon Regum Judæ. In libris
Profeta; & *GADIS Videntis*, in DAVIDIS rebus gestis: liber
IDDONIS Videntis, in rebus gestis à SALOMONE: liber *Sche-*
roboam & Abiæ: liber *Regum Judæ & Israelis*, in
gestis ROBOAMI & ABIÆ: liber *Regum Judæ & Israelis*, in
gestis HEZEKIA, MANASSE & JOSIA; liber *HANANI Videntis*, in
gestis HEZEKIA. Hi libri, ergo, scilicet *Regum & Παραλειπόμενων*,
rúmque quos *Videntes* appellabant. Præterea, cum à se mutuo ci-
vitatem illud quidem tempus fuit post reditum ex captivitate *Babylonica*;
nec non summorum Pontificum genealogiam, deducunt. Liber
postea separatus est: incipit quippe à duobus postremis illius com-
dem capitibus. *ESDRA*, itaque, *Regum & Chroniconum* libros
is erat promptus in Lege Domini: quem ut in hoc opere adju-
fetarum & DAVIDIS Acta, & de donariis Regum epistolas (b).
certè posteriorem. Ex Actis Regum, à Profetis subinde conscriptis,
Jude

(a) 1. Sam. XIX. 18-20.

(b) 2. Macab. II. 13.

Jude & Chronica Regum *Israelis* composuit; atque eo pacto hæc
Auctorum verbis descriptis, ut inde patet, quod Regum & Chroni-
conum libri supradicti inter se in rebus & personis continuantur,
conveniunt. Ubi cumque conveniunt sensu, etiam conveniunt verbis.

Idemque in unum corpus redegit, atque idem fecit in JEREMIE ac reliquo-
JONÆ hujus Profetæ historia est ab alio conscripta. Liber DANIE-
posteriora capita vaticinia continent, quæ diversis temporibus scripsit
quas alii in litteras retulerunt. Caput primum post DANIELIS
usque ad annum primum CYRI Regis (a), id est, ad annum pri-
peravit. Eadem de causâ quintum etiam & sextum post ipsius obi-
verba: DANIEL iste prosperè egit in regno DARIÏ & in regno
scripta collegit, quem ego quidem ESDRAM fuisse existimo.

etiam ESDRA in unum congesti volumen videntur. Hunc propte-
dam non ante captivitatem *Babylonicam* conscriptos inveniam, nul-
etiam ESDRA in unum congesti volumen videntur. Hunc propte-
dam non ante captivitatem *Babylonicam* conscriptos inveniam, nul-

Post hæc ANTIOCHUS Epiphanes Templum diripuit, Judæis ut
Libros sacros, ubicumque reperiundos, fecit comburi. Atque in eâ
Verum ubi ex hac oppressione Respublica emerfit, JUDAS Mac-
cabeus, dum ordine disponentur, pars vaticiniorum ISAÏÆ, aut alte-
ræ Profetæ, in unum congesti volumen videntur.

Is. Newtoni Opuscula, Tom. III.

O o

(a) Dan. I. ult.

(b) 2. Macab. II. 14.

Introduc-
tio.

De scriptis
libris.

De Psal-
mis.

De factis
Obedient-
V. T. post
Babyloniam
captivitatem

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

CAP. I. à libro Chronicorum disjunctus, & duplici, eaque diversa, ratione, ~~ab aliis libris~~ Apocrypho, dispositus.

~~Postquam autem~~ suarum ergò, eas scripto in Talmude consignarunt: utque suas ~~conservarent~~ dis, postquam vocalia puncta apposuerunt, ac singuli generis litte- ~~ras in fine~~ fervarent, variae antiquioris aevi lectiones, iis exceptis, quae ope- ~~ratione~~ notae in marginibus, aliaeque corruptelae, quae, Descriptorum er- ~~roribus~~ corrigi tollique possunt.

~~Ad idem~~ Legem, Profetas, & Hagiographa, sive scripta sacra, distinguebant, ~~ut patet~~ habebant. CHRISTUS etiam & Apostoli Religionis momentum in Lege ~~et Profetis~~ Judaei historicos libros JOSUE, Judicum & RUTHAE, SAMUE- ~~lis, Regum, & Chroniconum, & Esayae, & Jeremiae, & Ezechielae, & Danielis, &~~ RE, librum JOBI, Psalmos, SALOMONIS scripta & JEREMIE. ~~Quae omnia~~ que JOSAPHATUS mitteret, qui docerent in urbibus, hi Legis ~~scripta~~ dum scripta erant. Tum & duabus Tribubus è *Babylonica* capti- ~~vitate~~ ad meridiem populo praelegit, primo septimi mensis die, & per ~~scriptum~~ scripta, in illud, quod nunc exstat, volumen collegerat; eorum ~~vero~~ autem, quod Lex & Profetarum scripta in Synagogis praelegeren- ~~tur~~

In

(a) Matth. VII. 12. XXII. 4. Luc. XVI. 16. 29. 31. XXIV. 44. Act. XXIV. 14. XXVI. 22. Rom. III. 21.

(b) Nehem. VIII. 3, 4. 16-19.

~~Pro populo~~ que ipsis pepigisset foedus, quo se illorum Deum futurum promisit, ~~sed~~ ad alienorum Deorum cultum deficiebant, illos ab eo peccato re- ~~vocavit~~ novabant subinde foedus, quod ruperant. Hos Profetas Deus mit- ~~tere~~ illorum vaticinia & scripta in Synagogis praelegerentur, hæc sufficere ~~non~~ auscultare renueret, satis patebat nec novis auscultaturum, imò ne ~~novam~~ nova veritas gentibus esset annuncianda, nempe JESUM esse Christum, ~~novam~~ horum scripta pro Divinis recepta essent, atque à Christianis in suis ~~Synagogis~~ jam habemus & Profetas, & Apostolos, atque ipsius Christi verba, ~~quibus~~ Profetae, enim, & Apostoli prædixerunt, fore ut, quemadmodum ~~Israel~~ erat, deinde, post quam facti poenituisset, illud renovarunt; ita ~~quod~~ lorum tempora: fore etiam ut postremis temporibus Deus perderet ~~perderet~~ Profetis attendere veræ Ecclesiae insignis nota est. Eâ, enim, ratione ~~Deus~~ improbe, autem, agent improbi, nec ulli improbi animadvertent (a). Auctoritas Imperatorum, Regum, Principum, humana est: Conci- ~~lium, Synodus, Episcopus, &c.~~ Profetarum auctoritas divina est, ac summam Religionis con- ~~tinet~~ sis: Et si Angelus è caelo aliud Evangelium annunciet, quam quod ~~in~~ ment, quod est Deum inter ejusque populum, cum monitis de præ- ~~dictis~~

Introduc-
tio.

De diversa
nomia sub
v. 1. Et
quod ad
ad hunc
divinum.

O o 2

rupto.

(a) Dan. XII. 9. 10.

(b) Gal. I. 8. 9.

CAP. III. Interpretationes sunt, quæ in ipso DANIELE inventæ sunt, cui Rex imposuit nomen BELTESAR. Hæc enim Profetæ hujus de Messia vaticinio, tamquam fundamento, nititur.

De imagi-
ne è qua-
tuor Me-
tallis com-
posita.

Imago, quæ in ipso DANIELE inventæ sunt, cui Rex imposuit nomen BELTESAR. Hæc enim Profetæ hujus de Messia vaticinio, tamquam fundamento, nititur.

Adspiciamus imaginem, quæ in ipso DANIELE inventæ sunt, cui Rex imposuit nomen BELTESAR. Hæc enim Profetæ hujus de Messia vaticinio, tamquam fundamento, nititur.

(a) II. 38.

Septem milia populi, quæ in ipso DANIELE inventæ sunt, cui Rex imposuit nomen BELTESAR. Hæc enim Profetæ hujus de Messia vaticinio, tamquam fundamento, nititur.

Imago, quæ in ipso DANIELE inventæ sunt, cui Rex imposuit nomen BELTESAR. Hæc enim Profetæ hujus de Messia vaticinio, tamquam fundamento, nititur.

CAPUT QUARTUM.

Adspiciamus imaginem, quæ in ipso DANIELE inventæ sunt, cui Rex imposuit nomen BELTESAR.

Proximo viso, quod est quatuor bestiarum, vaticinium de quatuor Imperiis, quæ in ipso DANIELE inventæ sunt, cui Rex imposuit nomen BELTESAR. Hæc enim Profetæ hujus de Messia vaticinio, tamquam fundamento, nititur.

Prima bestia Leoni erat similis, alæque ipsi aquiline, ut denotavit. Illudque inter se sunt partita, unde & illustrata facta sunt Imperia, quæ in ipso DANIELE inventæ sunt, cui Rex imposuit nomen BELTESAR. Hæc enim Profetæ hujus de Messia vaticinio, tamquam fundamento, nititur.

P p 2

velut

(a) Dan. H. 41. 43, 44. &c.

(b) J. & T. & Angli in margine, habent quibus.

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

CAP. IV. *forum producta est, per tempus, & constitutum tempus (a). Id-*
~~circa quatuor bestias ad hunc usque diem viventes, quarum~~
tribus prioribus potestas ablata sit. *Chaldae & Assyrie populi adhuc*
~~sunt prima bestia, qui Medorum Persarumque adhuc secun-~~
da; Gentes *Macedonia, Gracia, Thracie, minoris Asiae, Syria,*
~~& Egypti adhuc sunt tertia, quibus donque Europam tenent,~~
cis *Graciam*, adhuc sunt quarta. Cum, igitur, tertiae corpus non
~~plura Gentes de Euphrate inopiant, quatuor bestias ad hunc usque diem~~
Graciam in Europam sunt, extendatur; integra quatuor capita illius,
~~in populo de Euphrate inopiant, quatuor bestias ad hunc usque diem~~
in populis cis *Graciam* nobis quaerenda sunt. Atque hac de causa
~~quatuor bestias ad hunc usque diem~~ *Regna soluta non confide-*
rantes, nullam *Chaldaeorum, Medorum, Persarumve* partem, his
~~in Regibus non numerant, quippe, quae Gentes ad hunc usque diem~~
bestiarum corpora pertinerant. Nec magis *Gracorum*, cujus sedes
~~ad hunc usque diem~~ *quarta bestia*, cum ad corpus tertiae illud pertinerit.

Quae sequuntur cum pure historica sunt CAPUT
sub censuram minime cadunt.

~~quatuor bestias ad hunc usque diem~~ *superbis verbis parvi cornu bestiae quarta*
~~ad hunc usque diem~~ *adiecisset. Fortassis etiamnum melior est*
~~ad hunc usque diem~~ *plur. legat. ארבעה sing. [quomodo & co-*
~~ad hunc usque diem~~ *videtur, & re vera legitur in editione,*
~~ad hunc usque diem~~ *cum vertit, non residuum bestiarum, ut*
~~ad hunc usque diem~~ *reliquis bestias, tres videlicet priores, in-*
~~ad hunc usque diem~~ *corpus igne comburendum erat datum, re-*

cum ejus cornu; quorum fata, aequè ac
~~ad hunc usque diem~~ *derasse, & quidem distinctè, Daniel tes-*
~~ad hunc usque diem~~ *Gentes, nempe, illas, quarum Imperia*
~~ad hunc usque diem~~ *ficabantur, adhuc existare; id jure dicitur:*
~~ad hunc usque diem~~ *qui jam illas terras incolunt, populi, cum*
~~ad hunc usque diem~~ *ne prorsus nulla unquam Gens deleta possit*
~~ad hunc usque diem~~ *tio haberi videtur.]*

(a) Dan. VII. 11. 12. Angli, for a
season and a time.

CAPUT QUINTUM.

Pedes Ima-
ginis.

De Regibus quatuor bestias ad hunc usque diem
derat.

Ingens quondam Regio erat *Dacia*, cujus termini ad Meridiem
Danubius, ad Orientem *Pontus Euxinus*, ad Septemtrionem
fluvius *Tyras* & mons *Carpatus*, ad Occidentem fluvius *Tibesis*,
sive *Tibiscus*, qui Meridiem versus fuit donec paulò supra *Albam*
Graciam in *Danubium* incidat. Complectebatur illa Regiones, quae
hodie vocantur *Transsylvania, Moldavia & Wallachia*, nec non
superioris *Hungariae* Orientalem partem. Veteres ejus incolae à *Gre-*
cis dicebantur *Getae*, à *Latinis Daci*, à seipsis *Gothi*. *ALEXAN-*
DER Magnus eos adortus est, *TRAJANUS* subegit, eorumque
terram in Provinciae *Romani Imperii* formam redegit; quo factum
est, ut praedicatio Evangelii apud ipsos valdè promota sit. Con-
stabant haec Gentes ex variis *Gothorum* populis, quales erant *Ostro-*
gothi, Visigothi, Vandali, Gepides, Longobardi, Burgundiones,
Alani, aliique: quibus omnibus, ut eos *PROCOPIUS* describit,
iidem mores, eadem lingua erat (a). Quamdiu *Romanorum* hi
subditi Imperio, *Gothi*, sive *Ostrogothi*, Orientales *Daciae* partes
tenebant, *Vandali* Occidentalem ad flumen *Tibefin*, eo ferè loco
ubi in hunc *Marisus & Chrysus* (b) incidunt. Inter hos medii
erant *Visigothi*. *Gepides*, secundum *JORNANDEM*, habitabant
ad *Vistulam*: *Burgundiones*, Gens *Vandalica*, inter *Vistulam*
& Australem *Borystenis* fontem, non procul à monte *Carpato*,
Septemtrionem versus, ubi eos ponit *PTOLEMÆUS*, cui dicun-
tur *Phrugundiones*, & *Burgiones Alani*, alia è *Gothis* Gens,
habita-

De veteri
Dacia ejus-
que incol-
lis, Roma-
norum Im-
perio sub-
jectis.

(a) Libr. 1. de bello Vandalico.

(b) [Maresb and Keresb. Prior est,
procul dubio, qui hodie *Maroc* dicitur,
veteribus *Rhabo & Marisus*: alterum in
veteribus tabulis nomine notatum non in-
venio. *Jornandi Chrysium*, aliis *Cusum*.

dici testatur *Car. Stephanus*. Ita & alii
hodierni vocant. Verum apud *Jornan-*
dem legitur *Griffia*; Cap. XXII. atque
hoc flumen *Marisiam*, ut vocat, exce-
dere; in quo tamen errat.]

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

CAP. V. habitabant inter Septemtrionalem fontem Borysthenis & ostium *Tanais* fluviorum, ubi *PTOLEMÆUS* ponit *Alanum* montem, & Occidentalem partem *Paludis Meotidis*.

Horum
regna &
Reges,
postquam
adversus
Romanos
rebellā-
sent.

Hæ Gentes sub Imperio *Romanorum* manserunt usque ad alterum Imperatoris *PHILIPPI* annum, cum, propterea quod stipendium ipsis non penderetur, rebellare occœperunt; Regnum condentibus *Ostrogothis*, quod, sub Regibus ipsorum *OSTROGOTA*, *CNIVA*, *ARARICO*, *GEPERICO*, & *HERMANARICO* adlevit usque ad A. C. 376, & tum, *Hunnorum* è tractibus trans *Tanaim* incursione & morte *HERMANARICI*, in varia minora Regna disruptum est. *HUNNIMUNDUS*, *HERMANARICE* filius, Rex evasit *Ostrogothorum*; *FRIDIGERNUS* *Visigothorum*; *WINITHARUS*, vel *VINITHARUS*, partis *Gothorum* *AMMIANO Gruthungi*, *CLAUDIANO* *Gothungi*, aliis *Sermatae* & *Scythæ* dictorum, *ATHANARICUS* imperabat alii *Gothorum* parti in *Dacia*, cui nomen *Thervingi*; *Boxus* *Antibus* in *Sarmatia*; etiam *Gepidibus* suus Rex fuit. *Vandali* à *GEBERICO* trans *Danubium* aufugerunt postremis imperiis *CONSTANTINI* Magni annis, usque ab hoc Imperatore sedes in *Pannonia* concessæ sunt, in quibus quieti vivere quadraginta annos, scilicet ad annum 377, cum variae *Gothorum* Gentes, fugientes *Hunnos*, transgressæ sunt *Danubium*, quibus sedes concessæ in *Mæsiâ* & *Thraciâ*, ab Imperatore *Græcorum* *VALENTE*. Hi autem proximo anno rebellârunt, atque, in auxilium vocatis quibusdam *Gothis*, *Alanis*, & *Hunnis*, è Regionibus ab alterâ parte *Danubii*, exercitum *Romanum* fuderunt, cæso etiam *VALENTE* Imperatore, ac sese per *Græciam*, & *Pannoniam* ad *Alpes* usque diffuderunt. Deinde, annis C. 379 & 380, armis Imperatorem *GRATIANI* & *THEODOSII* repressi sunt, atque, obnoxiam pacem fecerunt. *Visigothi* & *Thervingi* suas repetierunt sedes in *Mæsiâ* ac *Thraciâ*, *Hunni* reversi sunt trans *Danubium*, *Alani* autem & *Gruthungi* sedes in *Pannoniâ* obtinuerunt.

Borundem
res gesta.

Circa annum 373 vel 374. *Burgundiones* è suis ad *Vistulam* sedibus surrexere cum octingenta millium exercitu, *Galliam* invasuri; repulsi autem confederunt ad Septemtrionalem *Rheni* partem

ex

ex adverso *Moguntia*. Anno 358 turba *Saliorum Francorum*, ^{Pedes Ina-}
quæ cum suo Rege, à fluvio *Salâ* venerat, ab Imperatore *JULIA-*
no intra Imperium recepta est, eique sedes assignatæ in *Galliâ* in-
ter *Brabantiam* & *Rhenum*: Ejus Rex *MELLOBAUDES* deinde
à *GRATIANO* Imperatore factus est *Comes Domesticorum*. *RI-*
CHOMERUS, alius nobilis hujus gentis *Franco*, *Comes Domest-*
ticorum nec non *Utriusque Militiæ* *Magister* creatus est ab Impe-
ratore *THEODOSIO*; atque is etiam, A. C. 384 cum *CLEAR-*
CHO fuit *Consul*. Magnâ apud *THEODOSIUM* hic fuit gratiâ,
quem etiam comitatus est in bellis cum *EUGENIO*, eâ autem in
expeditione mortuus, relicto filio, cui nomen *THEUDOMIRUS*,
qui postea Rex *Saliorum Francorum* in *Brabantia* evasit. Tempore
hujus belli quidam *Franci* è Regionibus trans *Rhenum*, ductu
GENOBALDI, *MARCOMIRI*, & *SUNONIS*, *Galliam* inva-
sere, à *STILICONE* autem repulsi sunt, & *MARCOMIRO* oc-
ciso successit in *Germaniâ* filius ejus *PHARAMUNDUS*.

Dum hæ Gentes quietæ permanerent in Imperio *Romanis* sub-
jectæ, multæ aliæ quoque trans *Danubium* ita manserunt usque ad
mortem Imperatoris *THEODOSII*, post quam surrexerunt in ar-
mis. *PAULUS* enim *Diaconus*, in *Hist. suâ Miscell. Lib. XIV*,
de temporibus, quæ hujus Imperatoris mortem proximè excepe-
runt, verba faciens, hæc habet: *Eodem tempore erant Gothi &*
aliæ Gentes maxime, trans Danubium habitantes: ex quibus ra-
tionabiliiores quatuor sunt, Gothi, scilicet, Huisigothi, Gepides, &
Vandali; & nomen tantum & nihil aliud mutant. Isti sub AR-
CADIO & HONORIO Danubium transeuntes, locati sunt in ter-
râ Romanorum: Et Gepides quidem, ex quibus postea divisi sunt
Longobardi & Avars, villas, quæ sunt circa Singidonum & Sir-
mium, habitavere. Et *PROCOPIUS*, in principio *Historiæ suæ*
Vandalicæ, in eandem sententiam scribit. Hactenus Occidentis
Imperium integrum permansit, jam autem in multa Regna disruptum est.

& rebellio-
nis ac bel-
lorum cum
Romanis
historia.

Mortuus est *THEODOSIUS* Anno C. 795, & tum *Visigothi*,
duce *ALARICO*, *FRIDIGERNI* successore, è sedibus suis in
Thraciâ surrexerunt, *Macedoniâ*que, *Thessaliâ*, *Achaiâ*, *Pe-*
llopon-

Qq

CAP. V. *Ioponnesum*, & *Epirum* ferro & igni quinque continuos annos devastarunt; quibus circumactis, ad Occidentem versi, invasere *Dalmatiam*, *Illyricum*, & *Pannoniam*; atque inde *Italiam* sunt profecti A. C. 402, & proximo anno adeo ad *Polleniam* & *Veronam* caesi sunt à STILICONE, summo copiarum Imperii Occidentis Duce, ut CLAUDIANUS reliquias copiarum ALARICI vocet *tantâ ex gente reliquias breves* (a), & PRUDENTIUS, *Gentem deletam* (b). Hinc ALARICUS pacem fecit cum Imperatore, cum eâtenus depressus esset, ut dicat OROSIUS eum *pro pace optimâ & quibuscumque sedibus suppliciter & simpliciter orasse* (c). Rata facta est hæc pax obsidibus ultrò citòque datis; ÆTIUS obses datus est ALARICO, & ALARICUS Princeps liber mansit in iis, quæ jam ipsi concessæ erant, sedibus.

^{citroq.}
1

Cum ALARICUS arma caperet, moveri coeperunt Gentes trans Danubium; & proximâ hieme, quæ annos A. C. 395 & 396 intercessit, magna *Hunnorum*, *Alanorum*, *Ostrogothorum*, *Gepidum*, aliorumque Septentrionalium populorum, à RUFINO invitatorum, manus gelu constrictum Danubium transiit: quo facto etiam ipsorum fratres, qui sedes in Imperio obtinuerant, arma ceperunt. HIERONYMUS ingentem hanc multitudinem vocat *Hunnos*, *Alanos*, *Vandalos*, *Gothos*, *Sarmatas*, *Quados*, & *Marcomannos*, aitque eos omnia inter *Constantinopolin* & *Julias Alpes* loca invasisse, devastantes *Scythiam*, *Thraciam*, *Macedoniam*, *Dardaniam*, *Daciam*, *Thessaliam*, *Achaiam*, *Epirum*, *Dalmatiam*, omnemque *Pannoniam* (d). Etiam *Suevi Rhetiam* invasere: Dum enim ALARICUS *Pannoniam* vastaret, *Romani* in defendendâ *Rhetiâ* erant occupati; quod ALARICO occasionem invadendi *Italiam* præbuit, ut hunc in modum narrat CLAUDIANUS (e):

-- perf-

(a) [De sexto Consulatu. Honorii, lib. 156.]

(b) Contra Symmachum, libro secund. do. 714.

(c) Lib. VII. Cap. 38.

(d) In Epistolâ ad Heliodorum. Epist. Tom. I. p. 27. Editionis Erasmiæ 1524, in initio. Vide & paulo post.]

(e) De bello Getico. 278.

-- perfidiâ nacti penetrabile tempus,
Irrupere Getæ, nostras dum Rhetia vires
Occupat, atque alio desudant Marte cohortes.

Pedes Imaginis.

Porro dum ALARICUS ex hisce tractibus *Italiam* peteret, aliæ quædam Gentes Barbaræ *Noricum* & *Vindeliciam* invasere, narrante eodem CLAUDIANO hisce verbis (a):

-- Jam fœdera Gentes
Exuerant, Latitque auditâ clade feroces
Vindelicos saltus & Norica rura tenebant.

Contigit hoc annis 402 & 403. Atque in his Gentibus etiam *Suevos*, *Quados*, & *Marcomannos* reputo; omnes enim hoc tempore erant in armis. *Quadi* & *Marcomanni* Gentes erant *Sueve*, ipsique & *Suevi* originem ducebant è *Bohemiâ* & à flumine *Suevo*, sive *Spreâ* in *Lusatia*; jamque sub uno Rege, dicto ERMERICO, coaluerant, qui brevi post eos in *Galliam* induxit. Etiam *Vandalis*, & *Alani* circa hoc tempus sese in *Noricum* diffundere potuerunt. Præterea ULBINUS, cum ingenti *Hunnorum* turbâ, Danubium transiit, circa tempus, quo in exilium CHRYSOSTOMUS missus est, scilicet A. C. 404, & *Thraciam* ac *Mæsiâ* vastavit. RADAGAIUS, Rex *Gruthunnorum* VINITARIQUE successor, pluribus Barbaris ad transeundum Danubium invitatis, *Italiam* invasit cum exercitu plus ducentorum millium *Gothorum*; uno tamen vel altero anno, nempe C. 404 vel 406, victus à STILICONE, cum exercitu periit. Hoc in bello adjutus est STILICO ingenti turbâ *Hunnorum* & *Ostrogothorum*, ductu ULDINI & SARI, quos Imperator HONORIUS mercede conduxerat. Per omnem hanc rerum conturbationem necesse fuit *Longobardis* in *Pannoniâ*, in sui se armare defensionem, suamque libertatem adferere, non amplius valentibus eos defendere *Romanis*.

Jamque STILICO, in animo habens se facere Imperatorem, ALARICO præfecturam militarem adquisivit, eumque in Orientem

Qq 2

misit

(a) De bello Getico. 363.

CAP. V. misit rebus pro HONORIO, Occidentis Imperatore, gerendis; copiis quibusdam Romanis ipsius ductui permissis, qui exercitum ejus è Gothis corroborarent, promisso etiam se cum suo exercitu brevi post sequuturum. Præ se ferebat recuperandas esse quasdam plagas Illyrici, quas Imperator Orientis accusabatur injuriose detinere, cum Occidentis Imperatoris essent ditiones; erat autem occultus ejus scopus se ipsum Imperatorem facere, Vandalorum eorumque Sociorum auxilio, ipse quippe erat Vandalus. Quod ut melius succederet, ingentem invitavit Barbararum Gentium turbam, quæ Occidentis Imperium invaderet, dum ipse cum ALARICO adgrederetur Imperium Orientis. Atque hæ Gentes, singulæ sui Regis ductu, Vandali duce GODEGESILO, Alani duabus turmis, hac GOARO, illà RESPLENDIALO; Suevi, Quadi, & Marcomanni ERMERICO duce, per Rhetiam ad latera usque Rheni penetraverunt, relictis suis in Pannoniâ sedibus Hunnis & Ostrogothis: deinde junxere sibi Burgundiones cum ipforum duce GUNDICARO, & Francos in ulteriori itinere turbavere. Ultimo Decembris die, A. C. 406 Moguntia Rhenum transiit, seque diffundere in Germaniâ Primâ terrisque adjacentibus, atque inter alias res ab illis gestas fuit, quod Vandali ceperunt Augustam Trevirorum. Tum progressi sunt in Belgium, & devastare eam Regionem occoeperunt: Quo facto Franci Salii in Brabantia arma cepere, & duce THEUDOMIRO, RICHIMERI vel RICHOMERI, de quo supra, filio, tam fortiter Vandalis se opposuere, ut ipsorum viginti ferè millia, cum GODEGESILO Rege, prælio occiderint; ceteris vix evadentibus, quod in tempore adjuti essent parte Alanorum, quos ducebat RESPLENDIALUS.

De Britannis.

Tum milites Britanni, harum rerum famâ perculsi, rebellârunt, ac sibi Tyrannos illic (a) præposuerunt. Primum MARCUM, quem protinus obtruncârunt; dein GRATIANUM, quem occiderunt nondum quatuor elapsis mensibus; denique CONSTANTINUM, cujus auspiciis Galliam invasere, A. C. 408, à GOARO & GUNDICARO adjuti. CONSTANTINUS, magnâ Gallie parte in potestatem redactâ, filium suum CONSTANTEM Cæsarem creavit.

(a) [libere, non addit ubi: videtur velle in patria.]

creavit, eumque in Hispaniam misit ad res illic ordinandas, A. C. 409. Pedes Imaginis.

Interea RESPLENDIALUS, intellectâ calamitate, quam diximus Vandalorum, nec non GOARUM ad Romanos transiisse, exercitum suum à Rheno abduxit; ac, simul cum Suevis, reliquisque Vandalis, Hispaniam petiit; dum Franci interim eò suam prosequerentur victoriam, ut Augustam Trevirorum reciperent, quam mox direptam Romanis reliquerunt. Barbari primum Pyrenæis montibus fuere retenti, quæ ipsis causa fuit sese diffundendi per Aquitaniam: Proximo autem anno, prodicione à quibusdam militibus CONSTANTIS factâ, ipsis via, quâ montes illi superandi essent, innotuit, quâ Hispaniam ingressi 4 Kal. Oct. A. C. 409, unusquisque ex his populis, quæcumque potuit, expugnavit; ac tandem, A. C. 411, omnes, quæ ceperant, forte inter se diviserunt; Vandalis Betica & pars Gallecia; Suevis, quod Gallecia erat reliquum, Alanis Lusitania & Carthaginensis provincia obtigit: Imperatore, pacis causâ, donatione singulos iis in sedibus stabiliente, A. C. 413.

Franci Romani, de quibus dictum, creato sibi Rege THEUDOMIRO protinus à devictis Vandalis etiam suos vicinos invadere occoeperunt. Primos adorti sunt Gallos Brabantes (a): fortiter autem ab his repulsi, ipsorum amicitiam flagitarunt: Atque ita hi Galli à Romanis descivere, conjunctissimumque cum Francis feriere foedus, ut velut una cum ipsis essent Gens, connubia inter se contrahentes & invicem se alterius accommodantes moribus, donec una Gens facti sint absque ullo discrimine. Eâ ratione, his Gallis, aliisque etiam ipsis accedentibus, qui postea Rhenum transierant, Francis, Saliorum Imperium brevi tempore ingens & potentissimum evasit. De Francis Romanis.

Expediit STILICONIS in Græcum Imperatorem jussu HONORII repressa est; & tum ALARICUS ex Epiro in Noricum venit ac pecuniæ summam, pro eo, quod præstiterat, officio, flagitavit. Inclinabat Senatûs sententia ad ipsi eam denegandum, intercessione autem STILICONIS factum est, ut concederetur. Paulò Stiliconis mors, &c.

Qq 3

autem

(a) Galli arborici his nomen erat, unde regio dicta fuit Arboricant & contracta Brabant.

CAP. V. autem post, accusato nefandæ cum ALARICO conspirationis STILICONE, & occiso 10 Kal. Sept. A. C. 408, ALARICUS promissa pecuniâ excidit, ac hostis Imperii judicatus est. Tum protinus in *Italiam* irrupit cum eo, quem ex *Epiro* adduxerat, exercitu, fratrémque ADOLPHUM in auxilium arcessivit, qui sequeretur cum turmis, quas habebat in *Pannoniâ*, non magnis quidem, attamen nec contemnendis. Quæ cum ita se haberent, HONORIUS, veritus ne Româ includeretur, Ravennam se recepit mense Octobri A. C. 408, atque ex eo Ravenna mansit sedes Imperatorum Occidentis. Hisce etiam temporibus *Hunni* invaserunt *Pannoniam*; desertisque à *Vandalis*, *Alanis*, & *Gothis*, sedibus occupatis, novum ibi Regnum condidit. ALARICUS Romam progressus, eam urbem obsedit ac nono Kal. Sept. A. C. 410, cepit: postea autem in *Africam* trajicere tentans naufragium passus est. Postmodum HONORIUS cum ipso pacem fecit, collegitque exercitum, quem in CONSTANTINUM Tyrannum mitteret.

Barbarorum historiarum continuatio.

Eodem tempore GERONTIUS, unus è Præfectis CONSTANTINI, ab eo descivit, atque Imperatorem in *Hispaniâ* creavit MAXIMUM. Quo facto CONSTANTINUS EDOBECUM, alium ex suis Principibus, misit qui in auxilium adduceret Barbaros, queis duces erant GOARUS & GUNDICARUS in *Galliâ*, nec non *Francorum Alemanorumque* è terris transrhenanis subsidia, commisitque porro *Viennæ*, urbis in *Narbonensi Galliâ*, custodiam, filio CONSTANTII. Progressus GERONTIUS primum *Viennæ* CONSTANTEM interfecit, & tum coepit *Arelate* obsidere CONSTANTINUM. Misso autem eodem tempore ab HONORIO CONSTANTIO cum exercitu

(a) [Videtur Nostro, hæc dum notaret, quarta hujus urbis expugnatio menti obversata fuisse, quæ satis esset nota. Eorum verò temporum Historici non ita rem hanc illustrent, ut ex iis certa ejus notitia hauriri possit. *Salvianus* tamen (quem, licet ad finem usque sæculi quinti vixerit, suos de *Gubnatione Dei* libros procul dubio quidem post A. C. 419, verum ante annum 451 scripsisse probat Cl.

du Bos, *Hist. Crit. de l'Etabl. de la Monarchie Franç.* Tom. I. p. 481,) expressè, & sæpius quidem, expugnationis quadrifariæ mentionem facit; à quibus autem populis non addit, tantum quartâ omnino prostratam fuisse urbem testatur: vide eum, de *Gubern. Dei*, pp. 113, 122, 125 & 126, *Ed. Brem.* *Vandalos* eam urbem cepisse non memorant Historici. *Francos* eam secundâ irruptione cepisse atque

citu eundem in finem, fugit GERONTIUS, atque obsidionem continuavit CONSTANTIUS, maximâ parte militum GERONTII, quæ ad eum accesserat, adjutus. Post quatuor mensium obsidionem, procurato ab EDOBEKO auxilio, Reges Barbari Moguntiae, GOARUS & GUNDICARUS, Imperatorem creant JOVINUM, cumque eo ad liberandum Arelatum proficiscuntur. Accedentibus iis se recipit CONSTANTIUS, ipsis insequentibus, at ille, inopinatò eos adortus, vicit: cum autem victoriam non prosequeretur, brevi recollegere copias Barbari; non ita tamen, quin caderent Tyranni CONSTANTINUS, & JOVINUS, & MAXIMUS. *Britannia* numquam ad Imperium reduci potuit, verum ex eo tempore in perpetuum singulare Regnum mansit.

Proximo anno, A. C. 412, *Visigothis* in *Italiâ* devictis *Aquitània*, quò se reciperent, concessa est. Eam illi ingenti ferociâ invaserunt, ita ut *Alanos* & *Burgundiones*, qui tum eam depopulabantur, fugere coegerint. Eodem tempore *Burgundiones* ad pacem sunt adacti, iisque concessit Imperator possessionem hæreditariam Regionis cujusdam ad Rhenum, quam invaserant: atque eadem, ut suspicor, ratione egit cum *Alanis*. *Francis* autem non diu post recipientibus atque incendentibus Augustam Trevirorum, missus est in eos A. C. 415 cum exercitu CASTINUS, qui ipsos fudit, eorumque Regem THEUDOMIRUM occidit. Altera hæc fuit ejus urbis à *Francis* expugnatio. Quater itaque ea fuit capta, semel à *Vandalis*, ter à *Francis* (a). THEUDOMIRO successit PHARAMUNDUS, *Saliorum Francorum* in *Germaniâ* Princeps, sive Rex. Hic novas inde copias eduxit, omnibus *Francis* imperavit, ejusque populo concessæ fuere sedes in Imperio Romano prope Rhenum.

Jamque:

incendisse refert ex *Frigerido Gregorius Turonensis*, *Hist. libr. II. cap. 9.* Supra laudatus *du Bos*, accuratissimus harum antiquitatum investigator, primam ponit anno 411, alteram anno 413, *Castini* in eos expeditionem 417, 418, vel 419. Vid. libr. laud. p. 324. 340: *Theudomirum* verò à *Castino* occisum non docet. Vide tamen & Nostrium p. 38. Hic for-

tasse quartâ expugnatione eam intelligit: de quâ p. 37. ex *Labbei Bibl. M. S. Meroveus* enim regnabat quo tempore *Salvianum* scripsisse, ex laudato *du Bos*, retulimus. Minus rectè, saltem, Vir hic: Doctiss. tertiam expugnationem Trevirorum à *Francis* ad A. 462 refert, (Tom. II. p. 122.) cum *Salvianus* eò, juxta ipsum, respicere non potuerit.]

CAP. V. Jamque pacati erant omnes Barbari, atque in variis stabiliti Regnis in Imperio Romano, non in iis solum, quæ expugnaverant, sed & in iis, quæ possidebant Imperatoris HONORII donationibus. RUTILIUS enim, in suo Itinerario, quod scripsit autumno Anni Urbis 1169, id est, ex supputatione VARRONIS, quæ tum in usu erat, anno qui est à C. 416, ita deplorat vastatos agros (a):

Illa quidem longis nimium deformia bellis;

Et tum addit (b):

*Jam tempus laceris post longa incendia fundis
Vel pastorales adificare casas.*

Et paulo post (c):

Æternum tibi Rhenus aret. —

OROSIUS quoque, in fine suæ Historiæ, cui finis impositus A.C. 417, hoc tempore generalem cum barbaris Gentibus pacificationem innuit verbis comprimere, coangustare, addicere Gentes immatissimas; vocans eas Imperio addictas, propterea quod foedere & pacto sedes in Imperio obtinuerant; & coangustatas, quia non amplius quascumque liberet Regionem invadebant, sed, ex eodem pacto, quieti in sedibus, tum temporis ipsis concessis, manebant. Atque hæc sunt, Regna, ex quibus olim constabant pedes Imaginis, quæque ferro & luto representabantur inter se mixtis, quæ secum mutuò non cohærebant, erantque roboris diversi.

CAPUT

(a) [N. 21.

(b) 29, 30.

(c) 145. addæ duos proximè præcedentes:

*Ditæ pacatæ dent vestigia terra,
Impleat Augustos barbara præda sinus.]*

CAPUT SEXTUM.

De decem Regnis, decem quartæ Bestiæ cornibus, representatis.

J Am verò illis, quæ supra descripsimus, bellis, Romanorum in Occidente Imperium, eo tempore, quo à Gothis Roma obsessa fuit & capta, in decem Regna sequentia diffractum est.

Imperium Romanum in decem regna diffractum.

1. Regnum Vandalorum Alanorumque in Hispaniâ & Africâ.
2. Regnum Suevorum in Hispaniâ.
3. Regnum Visigothorum.
4. Regnum Alanorum in Galliâ.
5. Regnum Burgundionum.
6. Regnum Francorum.
7. Regnum Britannorum.
8. Regnum Hunnorum.
9. Regnum Longobardorum.
10. Regnum Ravennæ.

Et hisce Regnis septem ita occurrunt apud SIGONIUM: HONORIO, inquit, regnante, in Pannoniam Hunni, in Hispaniam Vandali, Alani, Guevi, & Gothi, in Galliam Alani, Burgundiones & Gothi, certis sedibus permissis, accepti. Adde Francos, Britannos, & Longobardos, & habebis decem: Hæc enim Regna eodem ferè, quo septem illa, tempore sunt exorta. Verum singulatim ea contemplemur.

1. Vandalorum Reges fuere A. C. 407 GODEGESILUS, Reges 407 GUNDERICUS, 426 GEISERICUS, 477 HUNNERICUS, 484 GUNDEMUNDUS, 496 THRASAMUNDUS, 523 GEISERICUS, 530 GELIMERUS. GODEGESILUS eos in Galliam duxit A. C. 406, GUNDERICUS in

CAP. VI. in *Hispaniam* A. C. 409, GEISERICUS in *Africam* A. C. 427 & GELIMERUS à BELISARIO superatus est A. C. 533 Regnum ipsorum in *Galliâ*, *Hispania*, & *Africâ* simul 126 annos duravit; & in *Africâ* quidem fuere valde potentes. *Alanis* tantum duo Reges proprii in *Hispaniâ* fuere, RESPLENDIALUS & ATACES, UTACUS, five OTHACAR. Regnante RESPLENDIALO profecti sunt in *Galliam*, A. C. 307, & in *Hispaniam* A. C. 469. ATACES cum omni ferè suo exercitu occisus est à VALLIA Rege *Visigothorum*, A. C. 419, & tum horum *Alanorum* reliquæ sese dediderunt GUNDERICO, *Vandalorum* in *Baticâ* Regi, ac postea cum ipsis in *Africam* trajeerunt, ut ex PROCOPIO intelligo. Hinc *Vandalorum* Reges sese Reges *Vandalorum* atque *Alanorum* dixerunt; ut videre est in Edicto HUNNERICI, quod habet VICTOR in persecutione *Vandalicâ*. Cum *Chattis* conjuncti hi *Alani Cathalaunia*, five *Cath-Alania* nomen Provinciæ, adhuc usque diem sic nuncupatæ, indidère. Inter hos *Alanos* etiam fuere quidam *Gepides*; unde patet *Gepides* in *Pannoniam* venisse priusquam illam Regionem *Alani* relinquerent. Ibi illi in potestatem venere *Hunnorum* usque ad mortem ATTILÆ, quæ contigit A. C. 454; ac tandem subacti sunt ab *Ostrogothis*.

2. *Suevorum* Reges fuere A. C. 407 ERMERICUS, 438 RECHILA, 448 RECHIARIUS, 458 MALDRA, 460 REGISMUNDUS; deinde, post alios quosdam Reges, quorum nomina latent, regnarunt A. C. 558 THEUDOMIRUS, 568 MIRO, 582 EUBORICUS, 583 ANDECA. Hoc Regnum, postquam semel in *Hispaniâ* sedes fixerat, semper in *Gallaciâ* & *Lusitaniâ* permanfit. ERMERICUS id, post casum Regni *Alanorum*, in omnem *Gallaciam* extendit, coactis in *Baticam* & Provinciam *Carthaginensem* se recipere *Vandalis*. Regnum hoc, secundum ISIDORUM, duravit annos 177, & tum subactum est à LEOVIGILDO Rege *Visigothorum*, & Regni, cui is imperabat, provincia factum A. C. 585.

3. Reges *Visigothorum* fuerunt A. C. 400 ALARICUS, 410 ATHAULPHUS, 415 SERGENICUS & VALLIA, 419 THEO-

Reges Suevorum eorundemque res.

Reges Visigothorum, eorundemque res.

THEODERICUS, 451 THORISMUNDUS, 452 THEODERICUS, 465 EURICUS, 482 ALARICUS, 505 GEN-SALARICUS, 526 AMALARICUS, 531 THENDIUS, 548 THENDISCLUS, &c. Initium hujus Regni pono ex quo ALARICUS *Thraciam* ac *Graciam* reliquit, Occidentis Imperium invasurus. Sub finem regni ATHAULPHI, *Gothi*, à *Romanis* depressi, tentarunt è *Galliâ* in *Hispaniam* transire. SERGERICUS paucos tantum dies regnavit. Principio regni VALLIÆ, de novo *Romanos* adorti sunt, ast iterum sunt repulsi, & tum eâ lege fecere pacem, ut, Imperiū vicem suscipientes, Barbara Regna in *Hispaniâ* invaderent, quod & simul cum *Romanis* fecerunt Annis 417 & 418, evertentes *Alanos* & partem *Vandalorum*. Tum plenā donatione ab Imperatore acceperunt *Aquitaniā*, relictis illi, quæ expugnarent in *Hispaniâ*: Atque hac ratione devictorum *Alanorum* sedes in *Romanorum* potestatem venerunt. Anno 455 THEODERICUS, à *Burgundionibus* adjutus, *Hispaniam* invasit, quæ tum ferè integra *Suevis* erat subdita, & ab his partem ejus cepit. A. C. 506 *Gothi* *Galliâ* pulsi sunt à *Francis*. A. C. 585 Regnum *Suevorum* expugnarunt atque omnis *Hispania* evasere Domini. A. C. 713 eos invaserunt *Saraceni*, illi verò lapsu temporis Principatus suos recuperarunt atque inde semper in *Hispaniâ* regnarunt.

4. *Alanorum* in *Galliâ* Reges fuere GOARUS, SAMBIDA, EOCHARICUS, SANGIBANUS, BEURGUS &c. Sub GOARO invasere *Galliam* A. C. 407, & sedes ipsis datæ sunt propè Rhenum A. C. 412. Sub SAMBIDA, quem successorem, si non & filium, GOARI tradit BUCHERIUS, dati sunt ipsis ab ÆTIO, Imperatoriæ militiæ Præfecto, agri *Valentia*, A. C. 440. Sub EOCHARICO Regionem quamdam rebellantium *Gallorum Arboricorum* occuparunt, quam porro etiam ipsis concessit ÆTIUS. Hæc Regio ab ipsis nomen accepit *Alencomium*, quasi *Alanorum conventus*. SANGIBANO ipsis imperante, invasit eos regiāque eorum urbem Aureliam obsedit ATTILA, *Hunnorum* Rex, cum vasto quingentorum millium exercitu. ÆTIUS verò & Barbari Reges *Gallia* ad obsidionem solvendam venerunt, ac *Hunos* memorabili

Decem cornua.

rumdémque bella.

Reges Alanorum in Galliâ, & horum gesta.

CAP. VI. rabili maximè prælio superârunt A. C. 451, in *Campis Catalaunicis*, ita dictis ab hisce *Alanis*, queis mixti erant *Chatti*. Hodie tractus ille vocatur *Campania*, Gallicè *Champagne*. Eo prælio cæsi sunt ab utrâque simul parte centum & sexaginta duo millia hominum. Uno vel altero anno pòst rediit cum immenso exercitu ATTILA ut hoc Regnum subigeret, ast denuò ab incolis, & *Visigothis*, qui se ipsis junxerant, victus est trium dierum continuo prælio, cæde priori ferè æquali. Sub BEURGO, sive BIORGONE, *Galliam* circumquaque infestârunt, donec regnaret Imperator MAXIMUS; Tum hieme Alpes sunt transgressi ac venerunt in *Liguriam*: victi autem sunt, eorûmque Rex BEURGUS occisus à RICIMERO, qui Imperatoris copias ducebat, A. C. 404. Postea iterum sunt victi junctis viribus ODOACRI, Regis *Italia* & CHILDERICI Regis *Francorum*, circa annum 480, atque iterum à THEUDO- BERTO, *Austriacorum Francorum* Rege circa annum 511.

Burgun-
dionum
Reges, &
res qua-
dam gesta.

5. *Burgundionum* Reges fuere A. C. 407. GUNDICARUS, 436 GUNDIOCUS, 467 BELIMERUS, 473 GUNDO- BALDUS cum fratribus, 510 SIGISMUNDUS, 517 GODO- MARUS. Sub GUNDICARO invasere *Galliam* A. C. 407; ipsisque fedes ab Imperatore datæ sunt propè Rhenum in *Galliâ Belgicâ*, A. C. 412. Erant inter illos *Saxones*, ipsique jam adeò potentes erant ut OROSIUS A. C. 417 de iis scripserit (a): *Burgundionum esse prævalidam (b) manum Galliæ hodièque testes sunt, in quibus præsumptâ possessione consistunt.* Circa annum 435 magnis cladibus sunt adfecti ab ÆTIO, nec diu pòst ab *Hunnis*. Quinque verò annis pòst concessa est ipsis *Sabaudia*, quam inter se & priscos incolas dividerent; atque ex eo potens rursus evasit ip- sorum Regnum, cui terminus erat flumen *Rhodanus*, postea ve- rò multò ulterius sese extenderunt usque ad *Galliæ* intima. GUN- DOBALDUS terras circa *Rhodanum* & *Ararim* nec non agros *Massilienses* expugnavit; atque *Italiam* invadens, Imperante GLY- CERIO, omnes suos fratres devicit. GODOMARUS *Aureliam* fecit regiam suam sedem; undè Regnum ejus dictum fuit *Regnum Aurelianorum*. Devictus fuit ipse à CLOTHARIO & CHILDE- BERTO.

(a.) Lib. VII. c. 19.

(b.) Addit. & perniciosam.

BERTO, *Francorum* Regibus, A. C. 526. Ex eo Regnum hoc aliquando cum *Francorum* Regno fuit conjunctum, aliquando seor- <sup>Decem
cornua.</sup> sim ab iis substitit usque ad CAROLI Magni tempora, qui filium suum CAROLOTTUM Regem *Burgundia* creavit. Inde, tre- centos ferè continuos annos proprios Reges habuit; & tum diffractum in Ducatum & Comitatum *Burgundia*, & Comitatum *Sabaudia*, qui & ipsi postea diffracti in alios Comitatus minores.

6. *Francorum* Reges fuere A. C. 407 THEUDOMIRUS, <sup>Franco-
rum Reges
& res ges-
tæ.</sup> 417 PHARAMUNDUS, 428 CLODIO, 448 MERO- VÆUS, 456 CHILDERICUS, 482 CLODOVÆUS, &c. WINDELINUS & BUCHERIUS, duo ex diligentissimis pri- mordiorum hujus Regni investigatoribus, ejus initium statuunt eo- dem anno, quo Barbari invaserunt *Galliam*, scilicet, A. C. 407. Primorum Regum hæc extat tabula in LABBEI *Bibliothecâ M. S.*

*Historica quædam excerpta ex veteri stemmate genealogico
Regum Franciæ.*

GENOBALDUS, MARCOMERUS, SUNO, THEO- DEMERIS. *Isti Duces vel Reguli extiterunt à principio gentis Francorum, diversis temporibus. Sed incertum reliquerunt Histori- ci quali se procreationis lineâ successerunt.*

PHARAMUNDUS; sub hoc Rege suo primo Franci legibus se subdunt, quas primores eorum tulerunt WISOGASTUS, ATRO- GASTUS, SALEGASTUS.

CHLOCHILO. *Iste, transito Rheno, Romanos in Carbonariâ sylvâ devicit, Camaracum cepit & obtinuit, annis 20 regnavit. Sub hoc Rege Franci usque Summam progressi sunt.*

MEROVECHUS. *Sub hoc Rege Franci Trevirim destruunt, Metin succendunt, usque Aurelianum perveniunt.*

Jam, quod ad GENOBALDUM, MARCOMERUM & <sup>Pharamun-
dus non
fuit pri-
mus eo-
rum Rex.</sup> SUNONEM, hi *Francorum Transrhenanorum* fuere Duces Impe- rante THEODOSIO, nec faciunt ad nostram rem. Initium nobis faciendum à THEUDOMIRO, primo rebellantium *Saliorum* Rege; quem *Carnotensis* DIDIONEM, *Rhenanus* THIEDONEM, &

Rr 3

THEN

CAP. VI. THENDEMERMUM vocat. Extat ejus effigies in aureo nummo qui repertus est cum hac inscriptione, THEUDEMIR REX; ejus typum edidit PETAVIUS; ipse, autem, adhuc exstat, certè non longum est quòd exstitit, ut testatur WINDELINUS: Hinc patet fuisse eum Regem & quidem in Gallia; neque enim rudis Germania tùm noverat rationem cudendi nummos, nec etiam vel verbis vel litteris Latinis utebatur. Filius fuit RICIMERI, sive RICHEMERI, qui multùm apud Imperatorem THEODOSIUM gratiã valuerat; cùmque adeò è Romanis esset Francis, & regio Saliorum sanguine prognatus, hi, rebellantes, eum Regem creavere. Integrum, quo regnavit, tempus distinctè notatur in *Excerptis* GREGORII *Turonensis* è FREDIGARIO, Cap. 5, 6, 7, 8., ubi ejus electio ut esset Rex, tyrannis JOVINI, cædes hujus sociorum, expugnatio altera Augustæ Trevirorum à Francis, eorùmque cum CASTINO bellum, quo hic Rex occisus est, hac ratione, ut rerum quarum altera alteri successerit series, ordine describuntur. *Exstinctis Ducibus in Francis, denuò Reges creantur ex eadem stirpe quã prius fuerant.* Eodem tempore JOVINUS ornatus regios assumpsit. CONSTANTINUS fugam versùs Italiam dirigit; missis à JOVINO Principe percussoribus super Mentio flumine, capite truncatur. Multi nobilium jussu JOVINI apud Avernos capti, & à Ducibus HONORII crudeliter interempti sunt. Trevirorum civitas, factione unius ex Senatoribus nomine LUCII, à Francis capta & incensa est. . . . CASTINUS, domesticorum Comes, expeditionem accipit contra Francos, &c. Tum reversus ad THEUDOMIRUM, addit: *Franci electum à se Regem, sicut prius fuerat, crinitum inquirentes diligenter ex genere PRIAMI, FRIGI & FRANCIONIS, super se creârunt nomine THEUDEMERMUM, filium RICHEMERIS, qui in hoc prælio, quod supra memini, à Romanis interfectus est; scilicet in prælio cum exercitu CASTINI.* De ipsius morte ulteriorem hanc mentionem facit GREGORIUS *Turonensis* *In consularibus legimus THEUDEMERMUM, Regem Francorum, Filium RICIMERIS quondam, & ASCILAM matrem ejus gladio interfectos.*

Ob hanc Romanorum victoriam Franci & rebellantes Galli, qui THEUDOMIRI tempore inter se bellum gerebant, sese conjunxerunt,

xerunt, quo validiores evaderent, ut hoc modo narrat ORDERICUS Vitalis (a): *Cum Galli prius contra Romanos rebellassent, Franci iis sociati sunt, & pariter juncti, FERRAMUNDUM, SUNONIS Ducis filium, sibi Regem præfecerunt.* PROSPER notat tempus, anno, inquit, HONORII 25, PHARAMUNDUS regnat in Francia. Hoc, ut rectè observat BUCHERIUS, referendum ad finem Anni 416, vel sequentis initium, (annis HONORII à VALENTINIANI morte numeratis,) & rectè porrò infert hoc tempore PHARAMUNDUM non solum electione Francorum fuisse Regem, sed & consentiente HONORIO regium diadema capiti ipsius fuisse impositum, ipsique foedere fuisse adsignatam partem Gallia. Atque hæc fuerit causa, quòd Romani scriptores ipsum censuerint primum fuisse Regem: quod aliqui non intelligentes, eum hujus Regni Conditorem crediderunt, atque illud condidisse exercitu Francorum, qui trans Rhenum habitaverant. Fieri potuit eum ejusmodi cum exercitu venisse, quòd autem THEUDOMIRO successit, jure consanguinitatis fuit & consensu populi. Supra enim citatus è FREDIGARIO locus, *Exstinctis Ducibus in Francis, denuò Reges creantur ex eadem stirpe quã prius fuerant*, involvit regiam dignitatem mansisse in hac recens electã familiã per Regnum plurium numero Regum. Quòd si annos HONORII à patris ipsius morte numerare incipias, initium Regni PHARAMUNDI duobus annis serius fuerit quàm statuit BUCHERIUS. Legum Salicarum hujus Regno latarum, quæque etiamnum exstant, nomen, argumento est Saliorum fuisse Regnum cui imperavit; Multæ porrò pecuniariæ, in illis statutæ, probant locum, in quo regnavit, pecuniã valdè abundasse, adeoque fuisse in ipso Romano Imperio, ignorante pecuniæ usum rudi Germaniã donec cum Romanis ejus incolæ miscerentur. Tum & in earundem Legum præfatione, brevi post Francorum conversionem ad fidem Christianam, id est, in fine regni MEROVÆI, vel brevi post, scripta, iisque præfixa, hujus Regni origo hisce verbis describitur: *Hac enim Gens, quæ, fortis dum esset & robore valida, Romanorum jugum durissimum de suis cervicibus excussit pugnando, &c.* Conditum, itaque, hoc Regnum

(a) Apud Bucerium, l. 14. c. 9. n. 3.

Decem
Cornua

CAP. VI. Regnum fuit, non invasione, sed rebellionem, ut supra descripsimus. PROSPER, Reges hujus Gentis ordine referens, hæc habet, PHARAMUNDUS regnat in *Francia*; CLODIO regnat in *Francia*; MEROVÆUS regnat in *Francia*: & quis sibi persuadeat omnibus hisce locis non unam eandemque *Franciam* intelligi? Atqui certum est *Franciam* MEROVÆI, in *Gallia* fuisse.

Quo sensu
tamen res
ita accidit
se potuerit.

Fieri nihilominus potuit, cum PHARAMUNDI pater Rex fuerit turbæ cujusdam *Francorum* in *Germania*, Imperante, ut dictum est, THEODOSIO; ut & ipse PHARAMUNDUS eorundem in *Germania* *Francorum* Rex fuerit priusquam THEUDOMIRO succederet in Regno *Saliorum* intra cancellos Imperii, imò antequam THEUDOMIRUS regnare cœperat; nempe anno primo HONORII, vel cum illi *Franci*, à STILICONE repulsi, Reges suos MARCOMERUM & SUNONEM, quorum alter (a) PHARAMUNDI pater fuit, amiserunt: Potueruntque *Franci Romani*, post THEUDOMIRI mortem, PHARAMUNDUM cum suo populo è terris *Transrhenanis* invitasse. Sed non habenda nobis ratio Regni PHARAMUNDI in *Germania*: Regni *Francorum* initium computandum est ab ejus ortu in Imperio *Romano*, & considerandum, ut aliorum è *Transrhenanis* terris *Francorum* accessione confirmatum, sive ea contigerit hoc Rege, sive ejus successore CLODIO regnante. Postremo enim Regni PHARAMUNDI in *Gallia* anno, partem eorum, quæ is in *Gallia* possidebat ipsi ÆTIUS eripuit: successor autem ejus CLODIO, (quem FREDIGARIUS quasi filium THEUDOMIRI repræsentat, alii CLOGIONEM, CLOIONEM & CLAUDIUM vocant,) ingenti *Francorum* è *Transrhenanis* terris invitato numero, omnia recepit, & victorias suas produxit usque ad flumen *Samaram* sive *Somonam*. Tum illi *Franci* subactis cum ipso divisis terris, nova quædam condidit Regna *Colonia*, *Cameraci*, aliisque in urbibus: quæ omnia postmodum subegit CLODOVÆUS, qui & *Gothos* *Gallia* expulit ac regiam sedem posuit *Lutetia Parisiorum*, ubi ad hunc usque diem ea manet. Atque hæc fuit origo Regni, quod nunc est, *Francia*.

7. Reges

(a) [One of which : Scilicet p. 25. Marcomiri filium dixit, & modò Ordovicum Vitalem citavit, Sunonis filium vocantem. Plerique Marcomiri filium nuncupant.]

7. Reges *Britannia* fuere A. C. 407 vel 408, MARCUS, GRATIANUS, CONSTANTINUS, unus post alterum. A. C. 425 VORTIGERNUS, 466 AURELIUS AMBROSIVS, 498 UTHUR PENDRACO, 508 ARTHUR, 542 CONSTANTINUS, 545 AURELIUS CUNANUS, 578 VORTIPOREUS, 581 MALGO, 586 CÆRETICUS, 613 CADWANUS, 635 CADWALLINUS, 676 CADWALLADERUS. Tres priores erant Tyranni *Romani* qui ab Imperio defecerant. OROSIVS, PROSPER, & ZOSIMUS defectionem eorum subjungunt irruptionibus Barbarorum in *Galliam*, ut quæ has sequuta sit. PROSPER, cum quo consentit ZOSIMUS, eo illam anno statuit, qui proximo ab istâ irruptione die incepit. Ipsum tempus ita colligo accuratius: MARCUS non multos dies regnavit, GRATIANUS quatuor menses, CONSTANTINUS tres annos. Hic occisus est anno post captam (ab ALARICO) *Romam*, id est A. C. 411, 14. Kal. Octob. Contigit itaque defectio, Vere A. C. 408. SOZOMENUS (a) CONSTANTINI expeditionem in *Galliam* tempore æqualem facit morti ARCADII vel temporibus hanc brevi sequutis; ARCADIVS autem mortuus est A. C. 408, Maji primo. Quamvis, jam, hi Tyranni per breve tantum regnarent tempus, initium tamen dederunt Regno *Britannia*, atque idcirco tres priores Reges possunt haberi, præsertim, cum CONSTANTINI posteris, AURELIUS AMBROSIVS, & UTHUR PENDRACO ejus filii & ARTHUR ejus nepos, postea regnarent. Ab horum enim Regum defectione *Britannia* separatam mansit Regnum, Imperii *Romani* jugo solutum, cum non posset carere Imperator, quos mitteret ad recuperandam eam retinendamque Insulam, militibus, ideoque illam non curaret. Hæc discimus è commentariis, quorum fides in dubium nequeat revocari. Sic enim PROSPER, A. C. 410: VARIANUS Cos. *Hac tempestate, præ valetudine Romanorum, vires funditus attenuate Britannia. Et SIGEBERTUS, hæc cum obsidione urbis Romæ conjungens: Britannorum, inquit, vires attenuate, & substrabunt se à Romanorum dominatione. ZOSIMUS* If. Newtoni Opuscula. Tom. III. Ss verò

(a) (Hist. Eccl. Libr. IX. Cap. 4.)

CAP. VI. verò ita scribit, Libro VI. *Invadentes omnes terras Transrbenani Barbari, incolas Britanniae Insulae, nec non Celticas quasdam Gentes, eò adduxerunt ut à Romano Imperio deficerent; jamque non diutius Romanis legibus obtemperantes, καθ' ἐξουσίαν διατρίβειν, separatim corporibus pro libitu vixerunt. Britones igitur, arma capientes, propriamque suo periculo tentantes salutem, ab imminentibus Barbaris suas urbes immunes praestitère. Eodem modo etiam omnis Brabantia, aliaeque quaedam Gallorum Provinciae, Britones imitatae, se ipsas in libertatem asseruere, pulsae Procuratoribus Romanis, ac Reipublica quaedam inter se pro libitu constituta formata. Hec Britanniae ac Celticarum Gentium rebellio contigit cum Regnum occuparet CONSTANTINUS. Ita & PROCOPIUS, Libr. I. Vandal. de eodem CONSTANTINO loquens: CONSTANTINUS, inquit, praelio victus, cum liberis interfectus est: βασιλεύων μὲν τοῖς Γαλατοῖς ἀνατολάθαι ἐνέλετο, ἀλλ' οὐκ ἔπειτα τὸν τυραννικὸν ἀπ' αὐτοῦ ἔμεινε. Attamen Romani non amplius Britanniam recuperare potuere, aut illa ex eo tempore sub Tyrannis mansit. Tum & BEDA Lib. I. C. 11: Fracta est Roma à Gothis Anno 1164 suae conditionis; Ex quo tempore Romani in Britannia regnare cessaverunt. Nec non ETELWALDUS: A tempore Romae à Gothis expugnatae, cessavit Imperium Romanorum à Britannia Insula & ab aliis, quas sub iugo servitutis tenebant, multis terris. Denique THEODORETUS, Serm. 9. de curand. Graec. affect. circa annum 424 Britones in Gentibus non tum Romano Imperio subjectis numerat. Ita SIGONIUS, ad annum 411: Imperium Romanum post excessum CONSTANTINI in Britannia nullum fuit.*

Inter CONSTANTINI mortem & regnum VORTIGERNI interregnum annorum ferè 14 intercessit, quibus bella Britonibus fuere cum Pictonibus & Scotis, atque illi bis obtinere auxilium legionis Romanae, quae hostes expulit, illis verò absolutè declaravit suos non amplius venturos. De initio regni VORTIGERNI haec exstat commemoratio in Chronico veteri apud NENNII, quod CAMDENO aliisque citatur: GUORTIGERNUS tenuit Imperium in Britannia, THEODOSIO & VALENTINIANO Coss. A. sc. C. 425 & in quarto anno Regni sui Saxones ad Britanniam venerunt, FE-

FELICE & TAURO Coss. scilicet A. C. 428. Hunc Saxonum adventum SIGEBERTUS refert ad annum quartum VALENTINIANI, qui est idem cum anno C. 428, quem illi Chronicon citatum assignat: duobus verò post annis Saxones simul & Pictones à Britonibus fuere victi. Postmodum, imperante MARTIANO, id est, annum inter 450 & 456, advocati à Britonibus fuere Saxones sub HENGISTO, sex autem post annis ab iis defecerunt, ipsis bellum intulerunt, idque vario gesserunt Marte; denique gradatim iis successerunt. Britones tamen Regnum florens mansere donec ipsis regnaret CÆRETICUS; & bellum inter duas hasce Gentes duravit usque ad Pontificatum SERGII, A. C. 688.

8. Hunnorum Reges fuere A. C. 406 OCTAR & RUGILA, 433 BLEDA & ATILA. OCTAR & RUGILA fratres erant Hunnorum Reges & Historia. MUNZUCI, Hunnorum in Gothia ultra Danubium Regis; BLEDA & ATILA ipsius erant filii, MUNZUCUS autem filius BALAMIRI. Duo priores, ut Auctor est JORNANDES, Hunnorum fuere Reges, non autem omnium, iisque duo posteriores successerunt. Hunnorum in Pannonia Regnum ego computo ex quo ipsis Vandali Alanique eam Regionem reliquerunt, A. C. 407, SIGONIUS ex quo inde abierunt Visigothi, A. C. 438. Constat, ait ille, quod Gothi ex Illyrico profecti Hunni successerunt, atque imprimis Pannoniam tenuerunt. Neque enim HONORIUS, viribus ad resistendum in tantis difficultatibus destitutus, prorsus eos prohibere potuit, sed meliore consilio, animo ad pacem converso, foedus cum eis, datis acceptisque obsidibus, fecit; ex quibus qui dati sunt, ÆTIUS, qui & ALARICO tributus fuerat, praecipue memoratur. Quomodo ÆTIUS Gothi & Hunni obses fuerit, narrat FRIGERIDUS, qui, cum retulisset THEODOSIUM, Orientis Imperatorem, dura misisse mandata JOANNI, qui post HONORII mortem Imperium Occidentis occuparat, addit: Is permotus JOANNES, ÆTIUM id tempus curam palatii gerentem, cum ingenti auri pondere ad Chunnos transmisit, notos sibi obsidiatis sui tempore, & familiari amicitia devinctos. — Et paulo post: ÆTIUS tribus annis ALARICI obses, dehinc Chunnorum, postea CARPILIONIS gener ex Comite Domesticorum

ET JOANNIS *Curopolatae* (a). Jam, ostendit BUCHERIUS ÆTIUM fuisse obsidem ALARICO ad annum usque 410, quo hic mortuus est; & Hunnis inter annos 411 & 415, & CARPILIONIS generum circa annum 417 vel 418, & Curopolatem JOANNI circa finem anni 423: undè verosimile est eum datum fuisse obsidem Hunnis circa annum 412 vel 413, quo HONORIUS cum omnibus ferè Gentibus barbaris fœdera junxit iisque concessit fedes. Potius autem cum SIGONIO dixerim, ÆTIUM ALARICO datum fuisse obsidem A. C. 403. Porro ex PROSPERO manifestum est, Hunnos quietè possedisse Pannoniam anno 432. Hic enim, primo Eusebiani Chronici libro, ita scribit: Anno decimo post obitum HONORII, cum ad Chunnorum Gentem, cui tunc RUGILA prærat, post prælium cum BONIFACIO se ÆTIUS contulisset, impetrato auxilio ad Romanorum solum regreditur. Et libro secundo: ÆTIO & VALERIO Coss. ÆTIUS, deposita potestate, profugus ad Hunnos, Pannonias pervenit; quorum amicitia auxilioque usus, pacem principum & jus interpellata potestatis obtinuit. Hinc patet eo tempore RUGILAM, five, ut eum vocat MAXIMUS, RECHILLAM, Hunnorum fuisse Regem in Pannonia; nec jam in Imperii solo quidem Pannoniam fuisse habitam, quippe quæ antea Hunnis donata erat; & hos eundem fuisse populum Hunnorum, cum quo, dum illi obses fuit, amicitiam contraxerat ÆTIUS: cujus amicitia gratia, ut antea ipsos ad auxilium JOANNI Tyranno ferendum sollicitaverat, A. C. 424, ita nunc ipsorum pro se apud Imperatorem intercessionem comparavit. OCTAR mortuus est A. C. 430; narrat enim SOCRATES (b), circa illud tempus Burgundiones, cum denuò ab Hunnis vexarentur, ubi mortuum esse OCTARUM intellexerunt, videntes eos absque Duce, tantà subito vi illos adortos fuisse, ut 3000 Burgundiones 10000 Hunnorum occiderint. RUGILAM hoc tempore Regem fuisse in Pannonia jam dictum. Mortuus est is A. C. 433, eique successit BLEDA, ut nos docent PROSPER & MAXIMUS. Hic BLEDA ejusque frater

(a) (Videtur legendum *Curopolata* vel *Curopolatae*.)

(b) (Hist. Eccl. Libr. VII. Cap. 30.)

frater ATTILA ante hæc Reges erant Hunnorum ultra Danubium, ^{Decem} ^{Cornua.} diviso inter ipsos MUNZUCI patris Regno; & hi jam Regnum Pannonia, suo junxerunt: undè dixit PAULUS Diaconus eos Regnum intra Pannoniam Daciâque gessisse. Anno 441 de novo invadere Romanum Imperium occœperunt, additis Pannonicis copiis novis magnisque exercitibus è Scythia. Hoc autem bello protinus composito, ATTILA, BLEDA ad pacem inclinatam videns, ipsum occidit A. C. 444, & hæreditario jure ejus Principatus excepit ac denuò Romanum Imperium invasit. Denique, post varia ingentia bella cum Romanis, periit ATTILA A. C. 454; ejusque filii, de Principatibus ipsius contententes, Gepidibus, Ostrogothis, aliisque Gentibus sibi subditis, rebellandi ac sibi bellum inferendi occasionem præbuerunt. Eodem anno Ostrogothis sedes in Pannonia concessa fuere ab Imperatoribus MARCIANO & VALENTINIANO; atque illi cum Romanis Pannonia Hunnos ejecere, brevi post mortem ATTILÆ, ut omnes Historici consentiunt. Hæc ejectio contigit AVITO imperante, quod notatur in Chronico Boiorum, & in SIDONII Carmine 7 in AVITUM, quo hæc de illo Imperatore habentur:

— *cujus solum amissas post sæcula multa*
Pannonias revocavit iter, jam credere promptum est
Quid faciat bellis. —

Hoc vult Poëta, veniente AVITO facilius Hunnos Gothis cessisse. Scripsit hoc ille principio imperii AVITI: incepit autem hoc in fine anni 445, nec integrum duravit annum.

Scribit JORNANDES (a): Duodecimo anno regni VALIÆ quando & Hunni post penè quinquaginta annos invasâ Pannonia, à Romanis & Gothis expulsi sunt, &c., & MARCELLINUS (b): HIERIO & ARDABURIO Coss. Pannonia, quæ per quinquaginta annos ab Hunnis retinebantur, à Romanis recepta sunt: unde quis existimaret Hunnos invalisse & retinuisse Pannoniam ab anno 378 vel 379 ad annum 427, & tum eâ fuisse pulsos. Verum hic manifestus est error: quippe certum

SS 3

est

(a) Cap. XXXII.

(b) in Chronico.

CAP. VI. est THEODOSIUM Imperium reliquisse integrum; & è PROSPERO ostendimus Hunnis quietam fuisse Pannoniæ possessionem anno 432. Nihil hisce temporibus cum Pannoniâ fuit Visigothis; Ostrogothi autem Hunnis mansere subditi ad mortem usque ATTILÆ A. C. 454; & VALLIA, Visigothorum Rex, non regnavit duodecim annos. Regnare hic coepit in fine anni 415, regnavit annos tres, ac A. C. 419 occisus est, ut testantur IDACIUS, ISIDORUS & Hispanica Chronica MSS, GROTIUS vifa. Præterea OLYMPIODORUS, qui Historiam suam non ultra annum 425 extendit, in ea tamen refert mortem VALLIÆ, Regis Visigothorum, eamque conjungit cum morte CONSTANTII, quæ contigit A. C. 420. Quapropter VALIA, de quo loquitur JORNANDES, quique minimum duodecim annos regnavit, alius quidam Rex est. Quinimò suspicor hoc nomen, errore quodam, fuisse positum pro VALAMIRO, Ostrogothorum Rege: facinus enim quod ibi narratur, Romanorum fuit & Ostrogothorum, simul è Pannoniâ Hunnos expellentium post mortem ATTILÆ; non autem est verosimile Historicum res gestas Ostrogothorum ad annos Regum Visigothorum referre voluisse. Contigit ea expulsio in fine anni 455, qui VALAMIRI in Pannoniâ duodecimus, ut puto, fuerit, certè quinquagesimus ferè fuit ab anno 406, quo Vandalis Alanisque in Pannoniâ successere Hunni. Deficiente stirpe HUNNIMUNDI, filii HERMANERICI, per quadraginta ferè annos continuos Ostrogothi sine suæ Gentis Regibus vivere, Hunnis subiecti: cumque ATTILA bellum Romanis inferre occiperet, quod fuit anno 444. (a), VALAMIRUM ejusque fratres THEODOMIRUM & VIDEMIRUM, nepotes VINETHARI, horum Ostrogothorum sub se Duces creavit. Duodecimo VALAMIRI anno, inde factâ supputatione, Pannoniâ Hunni expulsi sunt.

Non ita tamen hi expulsi, quin ultiores fuerint ipsis cum Romanis contentiones, donec caput DENFIXI, filii ATTILÆ, Constantinopolim deferretur, A. C. 469, ZENONE & MARCIANO Coss. ut refert MARCELLINUS. Neque etiam tum Imperio prorsus ejecti fuere

(a) [Manifesto errore typographico hic legitur in Anglo Alarie, quod adeo corrigere haud gravis sum.]

fuere. Præterquam, enim, quod ipsorum in Pannoniâ restiterint reliquæ, narrat SIGONIUS, MARCIANUM & VALENTINIANUM Imperatores, cum Gothis Pannoniam permitterent, quod anno fuit 454, partem Illyrici quibusdam ex Hunnis & Sarmatis concessisse. Tum, & anno 526, cum Longobardi, in Pannoniam migrantes, bellum ibi Gepidibus intulissent, Avarer, (Hunnorum pars, quæ nomen ab aliquo ex suis Regibus duxerat,) eo bello Longobardis auxilio fuerunt; ipsique postea Longobardi, cum in Italiam descenderent, suas in Pannoniâ sedes Avaribus amicitiae præmium reliquerunt. Ex eo tempore denuò potentissimi evadere Hunni, multum infestantibus Romanum Imperium ipsorum Regibus, (quos Chaganos nuncupabant,) MAURITII, PHOCÆ, & HERACLI, Imperatorum temporibus. Atque hæc fuit origo Regni, quod nunc est, Hungariæ, quæ ab Avaribus hisce, aliisque Hunnis, inter se mixtis, nomen accepit Hunavaria, postea contractum in Hungaria.

9. Longobardis, priusquam Danubium transirent, duo præerant Duces IBORUS & AYONUS: iis autem mortuis Reges AGILMUNDUS, LAMISSO, LECHUS, HILDEHOCUS, GUDEHOCUS, CLAFFO, TATO, WACHO, GUALTÉRUS AUDOINUS, ALBOINUS, CLEOPHIS, &c. AGILMUNDUS AYONI erat filius, atque is, teste PROSPERO ipsorum Rex factus est, HONORIO & THEODOSIO Coss. A. C. 489. Regnavit annos triginta tres, ut refert PAULUS WARNEFRIDUS, & in prælio cum Bulgaris cæsus est (a). Mortem ejus PROSPER statuit MARINIANO & ASCLEPIODORO Coss. A. C. 423 LAMISSO Bulgaros fugavit, regnavitque annos tres; LECHUS ferè quadraginta. GUDEHOCUS æqualis fuit ODOACRI, Herulorum Regis in Italiâ, duxitque suam Gentem è Pannoniâ in Rugiam, ad Septentrionem Norici proximè ultra Danubium sitam Regionem, è quâ tum suos in Italiam ducebat ODOACER. TATO Herulorum ultra Danubium Regnum evertit. WACHO devicit Suevos, quorum tum Regni ad Orientem Bavaria, ad Occidentem Francia, ad Meridiem Burgundiones erant termini. AUDOINUS in Pannoniam reversus est A. C. 526,

(a) [Libr. I. c. XIV. XVI. & ad sequentia capp. seqq.]

Decem
Cornua.

Longobar-
dorum
Reges &
fata.

CAP. VI.

ibique *Gepides* superavit. ALBOINUS A. C. 551 evertit *Gepidum* Regnum, eorumque Regem CHUNNIMUNDUM interfecit: A. C. 563 *Græco* Imperatori, contra TOTILAM, *Ostrogothorum* in *Italiâ* Regem, auxilium tulit; denique A. C. 568. suam Gentem è *Pannoniâ* in *Longobardiam* duxit, ubi regnavit ea usque ad annum 774.

Secundùm PAULUM *Diaconum*, *Longobardi* cum variis aliis populis *Gothicis* è terris trans Danubium in *Romanum* Imperium venerunt ARCADIO & HONORIO imperantibus adeoque inter annos 395 & 408. Fieri autem potuit ut venerint paulò prius: docemur namque *Longobardos* sub Ducibus suis IBORO & AYONO, prælio superasse *Vandalos*; eamque victoriam refert PROSPER ad AUSONII & OLYBRII consulatum, id est, ad A. C. 379. Ante hoc bellum quieti manserant *Vandali* quadraginta annos, sedibus, quas in *Pannoniâ* ipsis jam CONSTANTINUS M. permiserat; adeoque, si iidem hi *Vandali* fuerint, bellum hoc fuerit in *Pannoniâ* necesse est, eique ansa fuerit data *Longobardorum* trans Danubium in *Pannoniam* adventu, uno vel altero ante bellum anno; atque ita finem illi quieti fecisse, quæ per quadraginta annos duraverat. Postquam, nempe, pacaverant GRATIANUS & THEODOSIUS Barbaros, hi, vel trans Danubium se recipere potuerunt, vel pacati sub *Romanis* ad mortem usque THEODOSII manere; & tum, vel denuo Imperium *Romanum* invadere, vel omnem ei abjicere obedientiam. E bellis ipsorum, primò cum *Vandalis*, deinde cum *Bulgaris*, Gente *Scythicâ* (ita dictâ à *Volga* flumine, undè venerat) patet etiam illis temporibus non contemnendum ipsorum Regnum fuisse.

De Regno
Ravennæ.

10, Dilaceratis novem hisce Regnis, proximè nobis considerandum est quod Imperii Occidentis fuit reliquum. Hoc, dum integrum manebat, ipsa erat bestia; quod autem ejus tandem fuit reliquum, bestię tantum pars est. Quod si jam hæc pars consideretur ut cornu, Regni illius cornu initium computari queat à translata Imperii sede Româ Ravennam, quod contigit mense Octobri A. C. 408. Tum, enim, HONORIUS Imperator, veritus ne, si illic maneret, Romæ se obsideret ALARICUS, *Mediolanum* se recepit, atque indè Ravennam: sequuta autem urbis Romæ obfi-

obsidio ac direptio sedem ejus illic confirmavit, ita ut ipse ejusque Decem
successores, inde ex eo tempore, fixam habitationem suam Raven-
nam habuerint (a): itaque & (b) MACHIAVELLUS, in *Historiâ*
Florentinâ, scribit VALENTINIANUM, relictâ Româ, sedem
Imperii Ravennam transtulisse.

Quamdiu Imperium Occidentis stetit, in eorum Imperatorum ditione fuit *Rætia*: Dein, simul cum *Italiâ* & *Romano* Senatu, in potestatem venit ODOACRI, *Herulorum* in *Italiâ* Regis, & post eum THEODERICI, Regis *Ostrogothorum*, ejusque successorum, Imperatorum *Græcorum* concessione. Cùm moreretur VALENTINIANUS II. *Aleman*i & *Suevi* *Rætiam* invaserunt, A. C. 455, non autem invenio fixum aliquod ipsos condidisse Regnum, Anno enim 457, dum adhuc *Rætiam* depopulabantur, adortus eos est ac vicit BURTO, Magister Equitum MAJORANI Imperatoris; nec amplius eos *Rætiam* invasisse lego. CLODOVEUS, *Franciæ* Rex, annò 496; vel circa, Regnum quoddam *Alemanorum* debellavit, eorumque postremum Regem ER-MERICUM occidit: Regnum verò istud situm erat in *Germaniâ* & tantum *Rætiae* contiguum. Quippe ejus incolæ, CLODOVEUM fugientes, vicinum petierunt Regnum *Ostrogothorum*, quibus tum Rex erat THEODERICUS, qui & amicè eos excepit, & in eorum gratiam benevolas ad CLODOVEUM litteras dedit. Atque hac ratione illi *Rætiae* evaserunt incolæ, ut *Ostrogothorum* dominationi subditi.

Cùm *Græcus* Imperator *Ostrogothos* devicisset, ipsis in Regno Ravennæ successit, non belli tantum sed & hæreditatis jure, quandoquidem *Romanus* Senatus etiamnùm hoc Regnum comitabatur. Itaque censere licet continuatum fuisse hoc Regnum Exarchatu Ravennæ & *Romano* Senatu. Quod enim Imperii Occidentis fuit reliquum, *Romanum* Senatum comitatum fuisse statuendum est, propter jus, quod hic Senatus etiam tùm retinebat, & quo tandem usus est, eligendi nempe Imperatorem Occidentis.

Atque ita decem Regna enumeravi, in quæ divisum est Occidentis Imperium, cùm primùm divelleretur in partes; eo, nempe, tempore

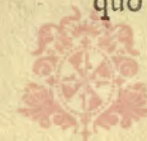
Is. Newtoni Opuscula Tom. III.

T t

quo

(a) Made it their home.

(b) Accordingly.

Universidad del
RosarioArchivo
Histórico

CAPUT OCTAVUM.

*De potestate mandandi et temporali de gentibus quae nunc in hunc mundum
quarte apud DANIELEM bestiae adscribitur.*

Dominum
Episcopi
tantum in
Ordo de
fuit per-
mittitur

Institutum
Gratiani
ziani.
Doppa

Item in hac parte de potestate mandandi et temporali de gentibus quae nunc in hunc mundum
rante PHOCA, dominium quoddam in Græcas Ecclesias Episco-
patus solummodo in Gentes erat, quæ Imperio Occidentis parebant,
nium solummodo in Gentes erat, quæ Imperio Occidentis parebant,
quæ ad hoc tempus de his præfatis Episcopis in quibusdam
quæ ad hoc tempus de his præfatis Episcopis in quibusdam
quæ ad hoc tempus de his præfatis Episcopis in quibusdam
(a). Volumus ut quicumque iudicio DAMASI, quod il-
le cum Concilio quinque vel septem habuerit Episcoporum, vel eorum,
qui Catholicis sunt, iudicio vel Concilio condemnatus fuerit, si iuste vo-
luerit Ecclesiam retentare, ut qui ad Sacerdotale iudicium per contu-
meliam non ivisset: ut ab illustribus viris, Præfatis prætorio Gallie
atque Italie, autoritate adhibita, ad Episcopale iudicium remitta-
tur, sive à Consularibus vel Vicariis, ut ad urbem Romam sub prose-
cutione perveniat. Aut, si in longinquiribus alicujus ferocitas talis
emerferit, omnis ejus causæ edictio ad Metropolitam in eadem Provin-
ciâ Episcopi deducetur examen. Vel si ipse Metropolitanus est, Ro-
mam necessario, vel ad eos, quos Romanus Episcopus Iudices dederit,
sine delatione contendat... Quod si vel Metropolitanus Episcopi vel
cujuscumque Sacerdotis iniquitas est suspecta, aut gratia; ad Roma-
num Episcopum, vel ad Concilium quindecim finitimorum Episcopo-
rum accersitum liceat provocare; modo ne, post examen habitum, quod
definitum fuerit, integretur. Hoc edictum, cum VALENTIS æquè
fuisse patet eo, quod inter horum Regna intercessit, tempore; sub fi-
nitione, sicut et in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
prætorio Italie & Gallie, adeoque universale. Præfatus quippe præ-
fectus autem prætorio Gallie, gubernabat Galliam, Hispaniam ac
Britanniam.

(a) Vid. Baronii annales ad ann. 381, Sect. 6.

Hujus

Hujus præfatis Episcopis Papæ concessio avallit Episcopis occasione
præbuit litteris ejus explicationes (a) in rebus dubiis flagitandi, qui-
bus illis de his præfatis Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
Occidentis ejusmodi epistolis leges dedit. Cum HIMERIUS, Tar-
raconensis Episcopus, de his præfatis Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
ris à DAMASO Papâ flagitasset ejus de quibusdam ecclesiasticis re-
bus ad hoc tempus de his præfatis Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
epistola Romam veniret, A. C. 384; successor hujus SIRICIUS il-
lud præfatis Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
ri — missa ad provincias à veneranda memoria prædecessore meo
TARACONENSIS Episcopi, benore, quo indignè usi sunt, Apostolicæ Sedis aucto-
ritate de his præfatis Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
mi Antistites, quod si ultro ad sacros ordines quemquam de talibus
Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
Canones & interdicta nostra provexerint, congruam ab Apostolicâ
Sede præfatis Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
dum claudit: Explicuimus, ut arbitror, frater charissime, universa,
quod ad hoc tempus de his præfatis Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
Romanam Ecclesiam, utpote ad caput tui corporis, retulisti, suffi-
cienter præfatis Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
tue animum ad servandos Canones, & tenenda decretalia consti-
tuta præfatis Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
simus, in omnium Coepiscoporum perferri facias notionem; & non
solummodo præfatis Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
versos Carthaginenses ac Beticos, Lusitanos atque Gallicos (d), vel
cujuscumque Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
bis sunt salubri ordinatione disposita, sub litterarum prosecutione
nita præfatis Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
nerabilia definita, nulli Sacerdotum Domini ignorare sit liberum;
quod ad hoc tempus de his præfatis Episcopis in his præfatis in his præfatis in his præfatis in his præfatis
esse poterit admodum gloriosum, si ea, quæ ad te speciali nomine

V V 3

gene-

(a) Resolutions.

(b) Direction.

(c) (Procul dubio hic aliquid deest:

quod addere, cum locum ipsum consu-
lere non contingat, nequeo.)

(d) Populorum Gallie.

Undecimi
cornu po-
te has.
Hinc is ab
aliis Episc
consultus.
ac litteris,
decretoriis
respondit.

generaliter scripta sunt per auctoritatis auctoritatem in
universorum fratrum nostrorum otitiam perferatur, quatenus &
quandocumque non in eis sed in eis prout sub iurisdictione
beratione, sunt salubriter constituta, intemerata permaneant, & om-
nibus in posterum ex factis non additis quibus nullum opus de-
tere poterit, obstruatur. Dat. 3. Id. Febr. ARCADIO & BAU-
DILIAE ADRIANO CONSOLO, & C. 389. LXXXV. P. P.
pa imperante JOVIANO vel VALENTINIANO I, generalia ad
Ariani: Et hoc quidem fecerat in gratiam Concilii Alexandrini, ne
quid horum ab eis de se ipsis quatenus opinio in eis enun-
rent. DAMASUS Papa decrevisse dicitur ut decimæ (a) solveren-
t, ut patet in notitia in iurisdictione sancti de canonibus de do-
gia, Gloria Patri, &c. post finem Psalmorum diceretur aut can-
taretur. Prima autem capitula decreta in quibus dicitur, caroli,
quam retuli, SIRICII ad HIMERIUM; quā Pontifex hunc suum in
omni Hispania hunc in diebus quod de tota Hispania dicitur
que ut iis obediretur. Aliquando etiam Hispalensis Episcopus Papæ
VICARIUM, hunc in modum scripsit, ut patet in notitia de
NONEM, ejus loci Episcopum: Talibus idcirco gloriantes iudiciis,
congruentia in iurisdictione sancti de canonibus de do-
jus vigore munitus, Apostolica institutionis decreta, vel sanctorum
Pontifex Hispalensem Episcopum suum Vicarium dixit in Beticā
ut ex ipsius ad illos epistolis liquet (b). INNOCENTIUS I, in litte-
A. C. 404 missis, edicti GRATIANI vestigiis inherens, hoc decre-
tam superioris ordinis quam etiam inferioris, fuerint exortæ; ut, secun-
jurgium terminetur: nec alicui liceat, (c) Romanæ Ecclesiæ, cujus in
in eadem Provinciā Dei Ecclesiam nutu Divino gubernant, ad alias

(a) Tithes and Tents.

(b) Hormisd. Epist. 24. 26.

(c) Vatican. de officio sancti de canonibus de do-

convolans Protractus. Quod si quis forte presumptus, & ab officio
Clericatus summotus & injuriarum reus judicetur. Si autem majores
Synodus statuit, & beata consuetudo exigit, post iudicium Episcopale
aliquo tempore, Galliam Papæ fuisse subjectam, & Rhotomagensem
Episcopum, ut patet in notitia de canonibus de do-
illi Papa ut majores causas ad Sedem Romanam referat, ex consuetu-
in omni Gallia. ZOSIMUS enim Pontifex, A. C. 417 statuens ne-
PATROCLUM, Arelatensem Episcopum, hanc in omni Gallia auc-
toritatem de tali decreto.

ZOSIMUS universis Episcopis per Gallias & septem Provincias
constitu. is.

Plurimum apostolica Sedes, si quis forte presumptus, & ab officio
quolibet ecclesiastico gradu ad nos Romæ venire contendit, vel aliò
tamen in auctoritate disponit, non ad nos proficiscatur, nisi si prius a nos
copi Formatas acceperit, quibus sacerdotium suum, vel locum ecclesiasti-
gratiā statuimus, quia plures Episcopi, siue Presbyteri, siue ecclesiasti-
et, siue in auctoritate, quatenus in auctoritate, quatenus in auctoritate, quatenus
valeant confutari, in nomen venerationis irrepunt, & indebitam re-
missā supradicti Formata, siue Episcopus, siue Presbyter, siue Diacono-
suscipi non posse. Quam auctoritatem ubique nos misisse manifestum
esse servandum. Siquis autem hæc salubriter constituta temerare
Hoc autem privilegium Formatarum sancto PATROCLO fratri &
Episcopo nostro, qui in auctoritate, quatenus in auctoritate, quatenus in auctoritate

Arela-

344
CAP. VIII. *Arelatenfem* Episcopum quandoque Papam in *Illyrico* fuisse, etiam omnes Episcopi Dioceseos *Arelatenfis*, in suis ad *Leo-*
nonem *Papam* *Illyricis* *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
que collatum est, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
propria gubernaret, sed etiam in *Illyrico* *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
dis vice mandatas, sub omni ecclesiastica regulâ contineret. Ita &
Papam *Illyricis* *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
copum *Arelatenfem*, epistolâ: Majorum nostrorum, operante Dei
in *Illyrico* *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
mine in omnibus imitari; Charitati tuæ per universam Galliam, sanc-
tae *Illyricis* *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
Ejusdem Imperatorii edicti virtute non *Hispania* solummodo &
Illyricis *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
sus ASCHOLIUM, five ACHOLIUM, Theſſalonica, quæ Orien-
talis *Illyricis* *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
diendis dixit; atque anno 382, ab eodem vocatus, ACHOLIUS
Illyricis *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
cessor decrevit nullum in *Illyrico* Episcopum inaugurandum fore ni-
hilominus *Illyricis* *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
Pontifices RUFO, successori ANYSII, Provincialium Conciliorum
collectione descriptio occurrit cujusdam Concilii, Romæ sub BONIFACIO
CENTII, BONIFACII I. & COELESTINI, Romanorum Epif-
copum *Illyricis* *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
Theſſalonicenses: quibus epistolis commendant illis ut in *Illyrico*
Sedi in eâ Provinciâ esset concessum. SIRICIUS, in epistolâ
per CANDIDIANUM Episcopum, qui nos præcessit ad Domi-
sensu tuo in *Illyrico* Episcopos ordinare præsumere, quæ virum ad
intentionem ab Episcopis, in ordinationibus faciendis, quod tua me-
comprimendam vigilare debet instantia tua, Spiritu in te Sancto fer-

Episcopi
edicti vir-
tutis
Gallia &
Episcopi
etiam Illy-
rici
pæ subjec-
tam Orien-
talem

OBSERVAT. IN DANIEL. 345
comprimendam vigilare debet instantia tua, Spiritu in te Sancto fer-
venter *Illyricis* *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
cum litteris dirigas, dato consensu qui possit, in ejus locum qui defunc-
tus *Illyricis* *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
batum, secundum Nicenæ Synodi statuta, vel Ecclesiæ Romanæ,
in litteris ad eundem: Cui (ANYSIO) etiam anteriores tanti at-
que *Illyricis* *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
sus, SIRICIUS, atque supra memoratus vir, ita detulerunt; ut
plena justitiæ est, traderent cognoscenda. Et in litteris ad RUFO.
Ecclesiis discat consulendum; ut prudentiæ gravitæque tuæ committen-
di *Illyricis* *Episcopis* *quodammodo* *collatum* *est*, inquit, ut non tantum has Provincias potestate
Epiri veteris, Epiri novæ, & Cretæ, Daciæ mediterranea, Daciæ ri-
no annuente, censeam. Verè, enim, ejus sacratissimis monitis lectissi-
dinem: non primitus hæc statuentes, sed præcessores nostros Apostolicos
tis, ista voluerunt. Porro BONIFACIUS I, in decretoriâ epistolâ
dixi, alicujus ordinationem, citra ejus (Episcopi Theſſalonicensis)
cuncta committimus. Etiam COELESTINUS, in decretoriis ad
Provinciam noveritis (RUFO) esse commissam, ita ut ad eum, fra-
nullus ordinetur. Nullus usurpet, eodem inconscio, commissam
presumat. Idem, in epistolâ de causâ PERIGENIS inscriptio-
ceteris Episcopis per Macedoniam, Achaiam, Theſſaliam, Epirum
tus Pontifex, in decretoriâ ad eosdem epistolâ: *Illyricana* omnes
If. Newtoni Opuscula. Tom. III. Xx Eccle-

Undecimi
Cornu po-
restas.

CAP. X. belli illius anno septimo, & quidem hiberno semestri. Mortuus, itaque, est is Rex, quarto anno Olympiadis 82, in fine anni P. J. 4289, puta, uno aut altero, ante mediam hiemem, mense; illud quippe temporis requirebatur, ut in *Græciam* veniret nuncius. Jam, verò, ARTAXERXES *Longimanus* annos 40 regnavit, ut DIODORUS, EUSEBIUS, HIERONYMUS, & SULPITIUS consentiunt: vel 41, secundum PTOL. in *can. CLEM. Alexandr. (b) Chron. Alexandr.* ABULPHARAGIUM, NICEPHORUM; comprehensis eo in numero successorum ipsius, XERXIS & SOGDIANI, Regnis, ut ABULPHARAGIUS nos docet. Post ARTAXERXEM filius ejus XERXES regnavit menses duos, & SOGDIANUS menses 7: horum autem Regna non distinctè in computatione annorum imperii Regum *Persarum* enumerantur, verum in 40 vel 41 annis Regni ARTAXERXIS concluduntur. Missis, ergo, 9 hisce mensibus, imperaverit ARTAXERXES, ad amissim, triginta novem annos cum tribus mensibus: cumque, adeò, Imperii ipsius finis acciderit initio hiemis, anni P. J. 4289, ut inter mediam æstatem & autumnum anni 4250 P. J. inceperit necesse est.

Idem probatur alia ratione.

Idem etiam hac ratione colligo. CAMBYSES regnare coepit Vere, anno P. J. 4185, regnavitque annos 8, quinque mensibus SMERDIS inclusis. Tum Regnum accepit DARIUS HYSTASPIS, Vere, anno P. J. 4193, atque hic annos regnavit triginta sex, ut omnes Chronologi consentiunt. Tempora, quibus hi duo Imperium tenuerunt, definiuntur tribus eclipsibus Lunæ, *Babylone* observatis, ac memoratis PTOLEMEO; ita ut de iis dubium moveri nequeat. Una ex his contigit anno septimo CAMBYSIS, P. J. 4191, *Julii* 16, undecimâ nocturnâ: altera 20 anno DARI, P. J. 4212, 19 *Novembris*, horâ etiam 11. min. 45: tertia ejusdem anno 31, P. J. 4223, *Aprilis* 25, eâdem denuo noctis horâ, min. 30. His eclipsibus, ac HAGGÆI & ZACHARIÆ vaticiniis inter se collatis, manifestum est annos Regni DARI incepisse post 24 mensis, qui *Judæis* erat undecimus;

(b) Libr. I. Stromat.

cimus; verum ante 25 *Aprilis*, adeoque circiter mensem *Mar-* *Septuaginta Hebdomades.* *tium.* Quæ cum ita sint, sequitur XERXEM regnare occipisse, itidem Vere, anni P. J. 4229; mortuus enim est DARIUS quinto post *Marathoniam* pugnam anno, ut referunt HERODOTUS (a) & PLUTARCHUS; ea, verò, pugna contigit *Octobri* mense, anni P. J. 4224, decem annis ante prælium *ad Salamina.* Coepit, itaque, XERXIS Imperium, anno nondum ab *Octobri* anni 4228 elapso, puta, Vere proximo: quinque enim priores sui Regni annos, & quod excurrit, in adornandâ adversus *Græcos* expeditione posuit; hæc autem eo contigit tempore, quo ludi Olympiaci celebrabantur, anno 1 Olympiadis 75, CALLIADÆ *Athenis Archonte*, 28 annis post *Regifugium*, & primum primi Consulis, JUNII BRUTI, Consulatum, A. U. C. 273, FABIO & FURIO *Coss.* Trajicere coepit copias suas *Hellepontum* XERXES, in fine anni 4 Olympiadis 74, id est, P. J. 4234, mense *Junio*, & integer elapsus est mensis priusquam omnis exercitus transisset. Tres abhinc menses, autumno, plenilunio, 16 die mensis dicti *Μενοχίου* (b) prælium *ad Salaminem* commissum est, & paulò post illud eclipsis Solis contigit, nempe, ut ex calculo astronomico patet, secundo die *Octobris*. Sextus, itaque, ejusdem Regni annus paululum ante initium mensis Junii incepit, scilicet, Vere, anno P. J. 4234, ac proinde primus Vere anni P. J. 4229, ut supra. Jam, verò, XERXES, ut omnes Scriptores consentiunt, annos ferè 21 regnavit. His adde 7 menses ARTABANI, & 21 annos cum 4 ferè, vel 5, mensibus habebis, quorum finis incidet inter mediam æstatem & autumnum ann. P. J. 4250. Eo, itaque, tempore regnare coepit XERXIS successor ARTAXERXES: quod erat demonstrandum.

Idem etiam confirmat JULIUS *Africanus*, qui ex antiquioribus scriptoribus nos certiores reddit 20 annum hujus ARTA- *Et ulteriùs confirmatur.* *XERXIS* fuisse 115 ab initio imperii CYRI in *Perside*, &

A a a 3

(a) [Libr. VII. r. 4.]

(b) (Cum *Μενοχίου* mensium *Αβίου* decimus fuerit, annus autem *Αβίου*, ne Nostro quidem adversante, à *Junio* mense inceperit, necessariò is men-

sis nostro Martio respondet Vide & Illustriss. *Potterum*, *Archæol. Græc. Tom. I. Libr. II. cap. ult.* Errare itaque in hac computatione *Newtonum* liquet.)

CAP. XI. unà cum HERODE, *Hierosolymas* venit, sacra illic facturus, solenni, quod tum celebrandum erat, festo. Hac in urbe, honorificè exceptus, triduo hæsit, atque, interea, summi Pontificis dignitatem, à JONATHA, in fratrem ipsius THEOPHILUM, transtulit: quarto, autem, die, litteris, de morte TIBERII certior factus, populum, sacramento sese CAJO, novo Imperatori, obstringere adegit; ac, revocato exercitu, in castra dimisit. Narrat hæc omnia JOSEPHUS (a). Jam, verò, TIBERIUS 22 annos, cum 7 mensibus, imperavit, mortuus autem est 16 Martii, initio (b) anni *Christi* 37, quo festum Paschatis incidit in 20 Aprilis proximum, id est, 35 post mortem TIBERII diebus. Nuncio, itaque, *Româ Hierosolymas*, ad VITELLIUM, deferendo, 36 vel 38 fuere dies, quod cum horum inter se locorum distantiae conveniens tempus sit, liquet festum, quo tum adscenderant VITELLIVS & HERODES, fuisse Pascha. Quod si enim fuisset Pentecoste, ut vulgò statuitur, tres solidos menses ignarus obitus Principis Procurator mansisset, quod non est credibile. Certè, etiam res gestæ inter hoc festum, & illud, cujus celebrationi antea interfuerat VITELLIVS, Pascha; excitatio, nempe, seditionis in *Parthiâ*, seditionis ejusdem compositio, pactio inde foederis cum *Parthis*, missio nuncii hujus foederis *Romam*, acceptio novarum litterarum, quibus in *Arabas* proficisci jubebatur, atque hujus mandati exsequutio; multò majus temporis spatium flagitarunt, quinquaginta illis diebus, qui, à Paschate ad Pentecosten, elabebantur. Neesse est, ergo, ut Pascha, quo primùm VITELLIVS *Hierosolymas* adscendit, anni prioris Pascha fuerit. PILATO, igitur, ante Pascha A. C. 36 magistratus abrogatus, adeoque *Christus* ante illud Pascha passus est: Neque enim passus est hic sub VITELLIO, nec sub VITELLIO & PILATO simul, verùm sub solo PILATO.

Jam, porro, observatu dignum est, Pontificatum apud *Judeos*, hoc tempore, fuisse unum annum, & Paschate novum Pontificem creari

(a) Antiq. Libr. XVIII. capp. 6. 7. (b) [Vide quæ notavimus p. 385.]

creari fuisse solitum. GRATVS, enim, cui, in Provincia ad-
~~ministratio Pontificis successerat, obijt, et in eodem loco~~
 PHVS testatur, Pontificem maximum creavit, post ANANVM;
~~deinde, alio tempore, post eum, annos quatuor, & illi dignitatem~~
 hanc abrogavit, atque ELEAZARVM suffecit, & huic, anno exac-
~~to, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem~~
 loco ipse cessit PILATO. Ita VITELLIVS, uno Paschate,
~~et in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem~~
 JONATHÆ THEOPHILUM. Hinc accidit, quod habet LU-
~~cas, in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem~~
 tifices Maximos fuisse; nempe illum usque ad Pascha, hunc dein-
~~de, in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem~~
 quitur: semel, enim, iterumque, postremo præconii *Christi* an-
~~no, in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem~~
 Sequenti, rursus, anno, functum eo munere ANNAM, refert
~~Lucas, in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem~~
 anno primo CAII, JONATHAS, anno TIBERII 22, CAIA-
~~ri, in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem~~
 tempus, quo *Christus* passus est, quo CAIAPHÆ, nempe, AN-
~~na, in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem~~
 tatis *Christi* 34.

Anni, ergo, tantum 33 & 34 considerandi restant. Ex his Nec 33:
~~hunc, in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem~~
 nio præcesserat mortem *Christi*, cum hic per fata ambularet,
~~et in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem~~
 nibus, serò venisse, ex ipsa frumenti maturitate liquet. Et, fa-
~~cto, in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem~~
 tigit. Pascha autem A. C. 31, maturè contigit admodum, 28
~~Martii, in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem~~
 annum, passus est *Christus*.

Atque ita, in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem
 tæ, anno, à natalibus ejus 34, & huic uni quidem omnes, conveniunt.

CAPUT

(a) [Josephus probat de hisce rebus, Ant. Libr. XV. l. c. 3. i. a loquitur, ut Interpres, in eodem loco, successit, et hinc denique, anno post, eum, obijt, et in eodem, intelligi vix queat.] (b) Cap. III. 1. (c) Joan. XI. 49. §1. XVIII. 13. (d) Act. IV. 6.

CAP. XII. libertati restitueretur Regniq[ue] paterni administrationem ipse susciperet; GLAUCIÆ, arcis *Amphipolensis* Præfecto, imperavit, ut ROXANAM, cum Rege puero, occideret, eor[um]que mortem celaret. Tum POLYPERCHON HERCULEM, ALEXANDRI M., ex BARSINE, filium, Regem constituit; brevi autem post, à CASSANDRO sollicitatus, eundem occidi curavit. Nec longo hinc elapso tempore, ANTIGONUS, cum filius ipsius, DEMETRIUS, ingentem, à PTOLEMÆO navalem victoriam reportasset, Regis titulum adsumsit, eundemque filio suo dedit. Contigit hoc anno NABONASS. 441. ANTIGONI exemplum sequuti, SELEUCUS, LYSIMACHUS, CASSANDER, & PTOLEMÆUS, titulum dignitat[is]que Regum adsumserunt singuli; quo honore abstinerant; donec aliquis è posteris ALEXANDRI Magni, Imperii hæres, supererat. Ita, ergo, Monarchia *Græcorum*, hæredis defectu, in varia Regna diffracta est; è quibus quatuor, ad quatuor ventos coeli sita, præ ceteris eminuerunt. PTOLEMÆUS, enim, imperabat *Ægypto*, *Libya*, & *Æthiopia*; ANTIGONUS *Syriae*, & *Asiæ Minori*; LYSIMACHUS *Thraciæ*; CASSANDER, denique, *Macedoniæ*, *Græciæ*, & *Epiro*; ut dictum est supra (a).

Eorum-
dem histo-
riæ conti-
nuatio,
donec om-
ne Alex.
M. Impe-
rium soli
Ptolemæus
& Seleu-
cus tene-
renti.

SELEUCUS, hoc tempore, Gentibus imperabat trans Euphratem sitis, quæ ad corpora duarum priorum, in vaticinio DANIELIS, bestiarum pertinuerant; post annos, verò, sex, ANTIGONUM devicit, eoque Dominus unius è quatuor memoratis Regnis evasit. CASSANDER enim, ANTIGONI potentiam timens, cum LYSIMACHO, PTOLEMÆO, ac SELEUCO, societatem adversus illum, iniit; dumque LYSIMACHUS *Asiæ* partes juxta Hellespontum invadebat, PTOLEMÆUS *Phœniciam*, & *Cæle-Syriam*, nec non *Asiæ* loca maritima, subjugavit. Mox SELEUCUS, cum validissimo exercitu, in *Cappadociam* descendit, ac, conjunctis foederatorum viribus, cum ANTIGONO in *Phrygiâ* conflavit, ipsum occidit, Regnumque ejus occupavit, anno NABO-

(a) (Pag. 300. nisi quod ibi, pro *Antigono*, Seleucus *Syriæ* imperasse dicatur. Rationes unicuique sunt notæ, atque etiam hic sequuntur.)

NABONASS. 447. Post hæc SELEUCUS *Antiochiam*, *Seleucia*, *Laodiceam*, *Apameam*, *Berrheam*, *Edessam*, aliæque, in *Syriâ* & *Asiâ*, oppida, condidit, in iisque *Judæis* æqualia cum *Græcis* jura concessit.

DEMETRIO, ANTIGONI filio, exigua tantum, è paternis ditionibus, pars fuit reliqua, isque, tandem etiam, à PTOLEMÆO, *Cypro* privatus est; postmodum autem, occiso ALEXANDRO, CASSANDRI filio, atque, in Regno *Macedoniæ*, successore, hujus ditiones occupavit, anno NABONASS. 454. Aliquanto post, ingentem dum cogit exercitum, quò paternas, in *Asiâ*, ditiones recuperaret; SELEUCUS, LYSIMACHUS, & PYRRHUS, *Epiri* Rex, societatem adversus illum inierunt; & PYRRHUS, quidem, cum invalisset *Macedoniam*, exercitum DEMETRII corrupit, ipsum in fugam vertit, Regnumque ejus occupato, cum LYSIMACHO illud est partitus. Septem inde mensibus, LYSIMACHUS, victo à se PYRRHO, *Macedoniam* eripuit, eamque, cum *Thraciæ* Regno conjunctam, tenuit annos quinque cum dimidio. Hic variis, quæ cum ANTIGONO & DEMETRIO gesserat, bellis, eripuerat iis *Cariam*, *Lydiam*, & *Phrygiam*, fuitque illi ærarium, sive gazophylacium, *Per-gami*, quæ arx erat in cacumine montis conicæ figuræ in *Phrygiâ*, prope flumen *Caicum*, cujus custodiam PHILETERO cuidam commiserat, qui initio quidem ipsi fidelis fuit, postremo, autem, imperii ipsius anno, adversus illum rebellavit. Cum, enim, LYSIMACHUS, ARSINOES uxoris instinctu, primò proprium filium, AGATHOCLEM interfecisset, deinde plurimos, qui hunc extinctum dolebant; AGATHOCLIS uxor, cum liberis ac fratribus, aliisque quibusdam amicis, fugit, precibusque SELEUCUM sollicitavit, ut LYSIMACHO bellum inferret; quo facto, etiam PHILETERUS, qui & ipse AGATHOCLIS agrè ferebat mortem, ideoque ab ARSINOE delatus fuerat, arma cepit, ac SELEUCI partes sequutus est. Hac occasione occurrerunt sibi invicem LYSIMACHUS & SELEUCUS, conflixeruntque in *Phrygiâ*; & ille, quidem, in prælio cæsus, Regnum victori reliquit, anno NABONASS. 465. Ita *Græcorum*, quod primò in quatuor Regna diffractum erat, Imperium

CA P. XII. ab earundem Præfectis, qui & ipsi defecerant. Idem, quinto Regni anno, *Cæle-Syriam* invasit, nec difficili negotio magnâ ejus parte potitus est: mox, anno proximo, reliquum ejus Provinciæ, nec non *Phœniciam*, invasurus, *PTOLEMÆI Philopatoris* exercitum prælio, prope *Berytum*, superavit. Tum in *Palestinam*, finitimâsque *Arabie* partes, irrupit, tertioque anno, cum septuaginta & octo millium armatorum exercitu, rediit. *PTOLEMÆUS*, verò, cum septuagies & quinquies mille armatis, *Ægypto* egressus, ipsum ad *Raphiam*, prope *Gazam*, inter *Palestinam* & *Ægyptum*, fudit; omnemque ei, deituo, *Palestinam* & *Cæle-Syriam* eripuit, anno *NABONASS.* 532. Hoc, autem, eâ victoriâ, magnopere elato, inque omni luxu vitam ducente, rebellârunt *Ægyptii*, cùmque ipso bella gessere, quibus tamen superati sunt. Et per has, quidem, turbas, sexaginta millia *Judæorum* *Ægyptiorum* cæsi sunt. Hæc omnia ita *DANIEL* (a). *Epistola autem filii dani ad regem babilonis*

Quomodo
ordinandi
describendi
tur.

Antiochi
Magni res
gestæ &
fata, Da-
nieli des-
cripta.

Duodecim fere, post prælum inter *Philopatorem* & *ANTIOCHUM*, annis, ille mortuus est, Regnùmque filio suo, *PTOLEMEO Epiphani*, quinquenni puero, reliquit. Tum *ANTIOCHUS Magnus* cum *Macedoniae* Rege *PHILIPPO* fœdus iniit, quo se obstringebant singuli, eas *Epiphanis* ditiones invasuros, quibus suæ essent confines. Hinc varium, *ANTIOCHUM* inter & *Epiphanem*, bellum exortum, quo, alternis vicibus, *Phœniciam* & *Cœle-Syriam* hi Reges occupârunt, adeò ut, ab utrâque parte, multum hæ

[illegible]

Scriptura
Veritatis.

(a) Ibid. vf. 13 --- 19.

CAP. XII.

Antiochi filius Seleuci Philopator, anno Nabonass. 561, regnavitque annos 12; nihil autem memorabile gessit, cum esset torpidus, & in unum id intentus, qui pecuniam, Romanis, quibus vectigalis erat, dandam, corraderet. Occisus est ab Heliodoro, quem direptum Templum Hierosolymitanum miserat. *Antiochi filius Seleuci Philopator, anno Nabonass. 561, regnavitque annos 12; nihil autem memorabile gessit, cum esset torpidus, & in unum id intentus, qui pecuniam, Romanis, quibus vectigalis erat, dandam, corraderet. Occisus est ab Heliodoro, quem direptum Templum Hierosolymitanum miserat.*

Seleuci
Philopato-
ris, Antio-
chi M. fi-
lii, res
gestae &
fata; &
qui ea Da-
niel des-
cribantur.

Antiochi
Epiphanis
res gestae
& mores,
primo re-
gni ejus
anno.

Brevi tempore, prius quam moreretur Philopator, ejus filius, DEMETRIUS, obses Romae fuerat missus, loco ANTIOCHI Epiphanis, qui frater erat Philopatoris, eratque ANTIOCHUS Athenis, in reditu suo Romae, cum Philopator frater moreretur. Hinc HELIODORUS, Aeriarii Praefectus, solium conscendit. ANTIOCHUS, autem, ita rem suam egit, ut Romani DEMETRIUM Romae retinerent; eorumque socius, Rex Pergami, HELIODORUM de solio deturbavit, ANTIOCHUM, verò, Regem constituit; DEMETRIO, interea, vero haerede, Romae manente obside. ANTIOCHUS, hac ratione, amicitia Regis Pergami, factus Rex, multa potentia Syriae vicinisque Regionibus imperavit. Multo, autem, infra

(a) He shall cast up à mount.

(b) VI. 20.

infra dignitatem sese gessit. Quippe furtim privatimque è Regia exire, ac personatus per urbem fursum deorsum vagari, cum uno, vel item altero, è sodalibus: cum infimae sortis hominibus, hospitibus, ignotis, versari ac potare: dissolutorum hominum coetus, ad bacchanalia & comestiones coactos, frequentare: vestire sese more candidatorum, ac centurionum, apud Romanos; horum partes, instar pantomimi, agere: in festis publicis, cum servis, ac levi quocumque hominum genere, saltare ac joculari: ludibrio, denique, sese, omnigenis gesticulationibus ridiculis, exponere. His ipsius moribus effectum, ut nonnulli eum pro infano habuerint, ANTIOCHUMQUE ΕΠΙΦΑΝΗ vocarint. Primo Regni sui anno, Pontifici Maximo Judaeorum, ONIAS, dignitatem abrogavit, vendiditque Pontificatum JASONI, minori natu ONIAE fratri. Promiserat enim JASON, pro eo munere se daturum ipsi quadringenta & quadraginta talenta argenti; atque insuper centum & quinquaginta, ut sibi gymnasium instituere liceret, quo superstitionum Gentium moribus adolescentes educarentur. Et hoc quidem à Rege concessum, à JASONE, reapse perfectum est (a). Deinde Rex, misso quodam in Aegyptum APOLLONIO, qui inaugurationi Philometoris, filii adolescentis Epiphanis & CLEOPATRAE, adesset, sciensque non benè erga ipsius res in Phoeniciam adfectum Philometorem, propriae, in illis terrarum tractibus, saluti consuluit, venitque, eum in finem, Joppam & Hierosolymas, ubi honorifice exceptus est. Inde eodem modo, cum parvo, qui ipsi aderat, exercitu, ad urbes Phoenicia venit, sese adversus Aegyptum firmaturus, populum ambiendo, largitionesque praetermodum passim profundendo. Haec omnia DANIELI ita describuntur (b). *Quomodo de iis Daniel.*

(a) [2. Macchab. IV. 7-11 &c. & 1. Macchab. I. 14-16. Vide tamen & Josephum in Antiquitatibus lib. 12. cap. 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.]

(b) Cap. XI. 21, &c.

Is. Newtoni Opuscula, Tom. III.

E e e

de frum... *Idem*, Oratione in laudem... *Idem*, A. C. 381 conscripta, ipsius potentiam, populique consuetudinem, hinc vobis... *Idem*, servam illam tempestatem sedavit, horrendumque illud, cum ferociter... *Idem*, tatur, ut pulverem auferat, quo coopertum est monumentum, in quo... *Idem*, ligiturque, servandus, ut res ingentis pretii. Ipsas, quippe, reliquas... *Idem*, tus is sit favor, & quam non, nisi impensissimis precibus, impetrandis... *Idem*, buc viventisque corporis, illud, qui id conspiciunt, amplectuntur, ac, deinde, amore in eum pleni (a), lachrymis, in Martyrem, quafi... *Idem*, ces ei, atque supplicationes, offerant, ut pro se advocatus intercedat... *Idem*, quandocumque velit, accipientem. Denique, hac precatione finem... *Idem*, digemus bonis; intercede pro patria tua, & supplica communi Regi... *Idem*, iique ipsius sunt cives, fratres, & consanguinei, qui ipsum possident... *Idem*, pericula imminencia cernimus: Non procul absunt impii Scythe, adhibendum... *Idem*, ut Martyr, παρρησια pro servis tuis utere. Pacem implora, ut in templis... *Idem*, barus in templa atque altaria deserviat, ne profanus ac scelestus... *Idem*, quod salvi atque intacti hactenus sumus conservati; ut in futuro... *Idem*, supplicatione ac deprecatione opus fuerit, fratrum tuorum, Martyrum... *Idem*, bis deprecare. Placent Deum Iustorum multorum preces, veniamque

(a) With affection.

qui presentos... *Idem*, TRUM, excita PAULUM, nec non JOANNEM, divinum illum... *Idem*, diderunt, quarum causa catenis fuere vineti, pro quibus per... *Idem*, cultus Idolorum; ne spinarum inslar, in vineo nascentur ha... *Idem*, nis veri roris experts, petra sit adversus nos, verbique vim fa... *Idem*, & tuarum & tuorum sodalium, o vir preclare, atque inter Mar... *Idem*, evadat. Idem, adhuc, Nyssenus, Oratione funebri in obitum... *Idem*, noli habitā, coram coetu Episcoporum, qui, ex omni Orien... *Idem*, MELETIO loquitur: Sponsus, inquit, non a nobis ablati est: ... *Idem*, cerdos est in intimis locis, ac coram apud Deum supplicat, pro no... *Idem*, sed ex verā animi sententiā sic loquebatur GREGORIUS, ut ex... *Idem*, mus, intelligere est. Cūque coram Concilio Constantinopolita... *Idem*, professum esse ipsum, quod integrum Concilium, ac, cum eo, ... *Idem*, lo preces pro nobis Deo offerre.

Idem, lis, qui & eodem, quo hic, anno decessit in fine Encomii, sive Syro; *Idem*, modum ipsum invocat: Deum supplica pro me, homine miserrimo, ... *Idem*, pro me infirmo; tu, qui diligens es, pro negligente; tu, qui hi...

Hhh 2

(a) Power.
(b) Ad annum 381. Sect. 41.
(c) Recal.

OBSERVATIONES
A D
 SANCTI JOANNIS
 APOCALYPSIN.

CAPUT PRIMUM.
 INTRODUCTIO.

De tempore, quo Apocalypsis conscripta est.

RENEUS auctor existit sententiae, Apocalyp-
~~quod scripta fuit sub imperio Domitiani~~ sis non
 perante DOMITIANO; tum, verò, ~~idem auctor~~ *Domitiani*
~~idcirco auctor existit sententiae, quod scripta fuit sub imperio Domitiani~~ *scribitur*
 riùs quàm vulgò creduntur, scriptos *re conscri-*
~~affirmavit, idcirco auctor existit sententiae, quod scripta fuit sub imperio Domitiani~~ *pta est.*
 Apocalypsin collocaret. Audierat for-
~~tasse magister sancti Iohannis~~
 accepisse ipsum hunc librum à Jo-
~~hanne~~

DOMITIANUS occisus est; quinimò fieri potuit, ut ipse, tum

CAP. I. temporibus Joannis Evangelium additum publicum emiserit, unde collegerit postea IRENÆUS, tum recens eundem scriptum fuisse in *Chronico*, nec non in *Historia Ecclesiastica*; postmodum, autem, in *Demonstratione Evangelii* (a) præscriptionem, quoniam *Panmon* exulatum missus est JOANNES, cum morte PETRI ac PAULI confregit obitus facinus. *Βικτωριανος* quoque dicitur & *Pseudo-Prochorus*, nec non primus, quisquis fuerit, auctor *Βικτωριανος* & *Προχορος* quæ Joannis Evangelium in vas oleo ferventi plenum conjectus, ac, cum illasus inde egres-
sus esset, ab *Ανδρονικω* & *Βασην* relegatus. Quoniam nonnulli ad-
sit figmentum, attamen hoc primarum Ecclesiarum traditione niti-
tur Joannis Evangelium in *Βικτωριανω* & *Προχορω* præscriptum.
EPIPHANIUS de JOANNIS Evangelio loquitur, ut temporibus
DOMITIANI scriptum de *Αποκαλυσφ*, ut *Αποκαλυσφ* ante
te NERONEM. ARETHAS (c), initio Commentarii sui, sen-
tentiam habet, *Ευαγγελιον* non ante *Αποκαλυσφ* scriptum
postea, quippe, *Αποκαλυσφ*, ante everfas *Ηιεροσολυμας* conscriptam
fuisse, *Αποκαλυσφ* prioris everfione, *Αποκαλυσφ* sigillatim
everfione exposuisse, testatur.

Testibus
plerisque
e veteri-
bus:

Nec non
Ecclesia
Syræ;

Et Clem.
Alex.

Cum primorum sacre Scripturæ, inter Christianos, Interpre-
tatione sententia, congruit traditione Ecclesiarum *Συριακα* & *Αρμενικα*
que diem servata, in *Syriaca* Versionis *Αποκαλυσφ* titulo, qui ita
habet *Αποκαλυσφ* quæ *Αποκαλυσφ* Joannis Evangelium, in *Βικτωριανω*
in insula *Patmo*, in quam relegatus erat ab NERONE Casare.
Confirmatur autem *Αποκαλυσφ* Joannis Evangelium, a *Αλεξανδρινο*, aliisque vetustis auctoribus, in *Historia Ecclesiastica*,
res *Ευαγγελιον* (d), de quodam Joanne, quoniam aliquando post
quam è *Patmo* reversus esset, JOANNES curæ Episcopi, certæ
consuetudinis, demandavit. *Ηιερος* demandatum, *Αποκαλυσφ*
docuit,

(a) Dem. Evang. Libr. 3.

(b) *Βικτωριανος* in *Προχορω* & *Προχορος* de *Πραεscriptionibus* n. 215. Edit. Erasmi.

(c) Areth. c. 18. 19.

(d) Hist. Eccl. I. 3. c. 23. [Apud *Ιπποκρίτην* & *Προχορον* in libro quodam, *τις ο σωζόμενος πλεον*, occurrit hæc *Ηστορια*, & *Αποκαλυσφ* in *Αποκαλυσφ* decimo, Oxon. 1683. 110. &c.]

docuit, denique baptismo inauguravit; tum, verò, curam remisit: *Introduc-
tio.*
quo *Αποκαλυσφ* Joannis Evangelium additum publicum emiserit, unde collegerit postea IRENÆUS, tum recens eundem scriptum fuisse in *Chronico*, nec non in *Historia Ecclesiastica*; postmodum, autem, in *Demonstratione Evangelii* (a) præscriptionem, quoniam *Panmon* exulatum missus est JOANNES, cum morte PETRI ac PAULI confregit obitus facinus. *Βικτωριανος* quoque dicitur & *Pseudo-Prochorus*, nec non primus, quisquis fuerit, auctor *Βικτωριανος* & *Προχορος* quæ Joannis Evangelium in vas oleo ferventi plenum conjectus, ac, cum illasus inde egres-
sus esset, ab *Ανδρονικω* & *Βασην* relegatus. Quoniam nonnulli ad-
sit figmentum, attamen hoc primarum Ecclesiarum traditione niti-
tur Joannis Evangelium in *Βικτωριανω* & *Προχορω* præscriptum.
EPIPHANIUS de JOANNIS Evangelio loquitur, ut temporibus
DOMITIANI scriptum de *Αποκαλυσφ*, ut *Αποκαλυσφ* ante
te NERONEM. ARETHAS (c), initio Commentarii sui, sen-
tentiam habet, *Ευαγγελιον* non ante *Αποκαλυσφ* scriptum
postea, quippe, *Αποκαλυσφ*, ante everfas *Ηιεροσολυμας* conscriptam
fuisse, *Αποκαλυσφ* prioris everfione, *Αποκαλυσφ* sigillatim
everfione exposuisse, testatur.

Eadem, porrò, etiam inde corroboratur sententia, quòd sa-
pienter *Αποκαλυσφ* respiciatur ad Templum, Altare, Urbemque
sanctam, ut etiam tum superstites; nec non ad Gentes, brevi Ur-
bis sanctæ, atque Urbis sanctæ, opibus concutitur. Con-
firmatur etiam stylo ipsius *Αποκαλυσφ*, qui *Ηεβραϊσμις*, præ
existens auctor *Ευαγγελιον*, auctor *Αποκαλυσφ* est, colligere
est, illam conscriptam esse, cum recens è *Judea* venisset JOAN-
NES, in lingua *Συριακα* & *Αρμενικα* & *Εβραϊσμις* & *Ελληνικα* & *Ρωμαϊκα*
eum Evangelium suum, nisi cum diutinâ consuetudine cum *Γρα-
μματικα* & *Αρμενικα* & *Εβραϊσμις* & *Ελληνικα* & *Ρωμαϊκα* con-
firmatur multis illis, falsis fictisque *Αποκαλυσφ*, ut PETRI,
PAULI & *Θεωδωρου*, & *Αλεξανδρου* & *Βικτωριανου* & *Προχορου* &
imitationem veræ hujus, conscriptis. Ut, enim, multorum, quæ
Iii 3
exstant,

(a) Ad Theodorum lapsus.

(b) Hieronym. in Epist. ad Gal. I. 3. cap. 6.

(c) [Auctor quidem *Ευαγγελιον* & *Αποκαλυσφ* vide) Joannem, cum fugientem se latro-

nenusque *Αποκαλυσφ* postea in *Αποκαλυσφ* ret ac vociferaretur, *αττις* oblitum fuisse, verum *Αποκαλυσφ* Joannis Evangelium, multo fuerit junior quam 90, vel 87 an-
nos *Αποκαλυσφ* 68.]

Idem ex
Αποκαλυσφ
eiusque
stylo, con-
firmatur:

Nec non
Αποκαλυσφ
eiusque
stylo, con-
firmatur:

CAP. I. si, ut modò ostendi, Apostoli, eidem studendo operam dederint, ~~quodque phrasibus suis ad id, quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ Iulius mysticus evaserit, magis quàm reliquarum Paulinarum; is, ~~etiam, quod in Evangelio, quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ que augustus stylo ceterorum sit Evangeliorum. Non in ullo, qui ~~autem apocalypsin scriptas sit, ut scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ to dici Verbum, five Sermonem Dei (a); quapropter ea phrasis, ~~etiam, quod in Evangelio, quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ in hoc Evangelio, phrasibus judicandum censeo; quales hæ: Christum ~~offendit, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ cata mundi (c), Sponsum (d), eum qui testimonium perhibet (e), ~~etiam, quod in Evangelio, quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ Martyr, qui, nondum triginta elapsis, à JOANNIS morte, an- ~~no, scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ quemdam virum inter Christianos, cui nomen JOANNES, unum è ~~duodecim Apostolis, scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ pradixisse, credentes in Christum, mille annos victuros Hierosolymis. ~~Et, quod in Evangelio, quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ tiani in omnibus rectè sentientes, credimus, & futuram esse resurre- ~~ctionem, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ ornatis, amplificatis. Quod idem est ac si diceret, apud omnes, ~~primi illi, scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ bus, quippe, sæculis, quicumque millennium crediderunt, Apa- ~~calypsin, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ contrarium exemplum novi. PAPIAS, Episcopus Hierapolitanus, ~~etiam, quod in Evangelio, quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ non tantum doctrinam de millennio docuit, verum etiam Apoca- ~~lypsin, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ qui proximè à JUSTINO Martyre floruit, commentarium (i) scripsit

(a) Joan. I. 1-14.

(b) Ibid. 7. 9. VIII. 12.

(c) Ibid. I. 29. 36.

(d) Ibid. III. 29.

(e) Ibid. 7. 32.

(f) Ibid. 7. 13.

(g) Dialog. cum Tryphone pagg. [edi-
tionis Colon. anni 1686.] 308. 307.(h) Areth. in Proœmio Comment. in
Apoc.(i) Euseb. Hist. lib. 4. cap. 26. Hiero-
nymus.

~~scripsit, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ Introduc-
tione. ~~etiam, quod in Evangelio, quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ clesiae Sardenfis, unius è septem, [ad quas liber missus est,] ne-
~~que, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ que nigra, ut in dicitur, in ipso, quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut
potuit. IRENÆUS, MELITONIS æqualis, multa in eandem ~~Apocalypsin, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~
atque probatis apographis exstitisse, sibi que etiam idem confirmatum ~~scripsit, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~
gistrum suum Polycarpum, ut unum ex his, innuens. Eodem ~~tempore, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~
Antiochenus, nec non, brevi post, TERTULLIANUS, CLE- ~~mentinus, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~
POLYTUS Martyr, Arabum Metropolita, commentarium in illum ~~scripsit, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~
ginti, à JOANNIS morte, annorum spatio floruerunt, maximæ- ~~que, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~
alium, in librum hunc commentarium scripsit VICTORINUS ~~Episcopus, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~

Hæc, profectò, sufficiunt ad probandum, qui jam primis Sæ- ~~culis, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ Frustra il-
que ullus sanè mihi N. T. occurrit liber, cuius tam validis, atque ~~libris, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ Frustra il-
mentarii conscripti sint, atque in hunc. Legitur in hoc vaticinio ~~(c) : Et, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ Frustra il-
tionis, ac servant quæ in illa scripta sunt. Hoc primorum Chris- ~~ti, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ Frustra il-
opera impendendum, donec rei difficultas remittere eandem sua- ~~dam, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ Frustra il-
fata fuere Apocalypses, usquedum ex malè intellectis, quæ in illa de ~~millennio, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ Frustra il-
DIONYSIUS, quidem, Alexandrinus, animadverso, quanto ope- ~~re, in quo scilicet, aut Episcopo, aut Hieronymo, aut~~ Frustra il-
multi Græcorum, quarto Sæculo, libri auctoritatem in dubium re-

K k k 3

vocarint.

(a) Euseb. Hist. Eccl. I. 4. c. 24.

(b) Hieronymus.

(c) Cap. I. 3.

CAP. I. vocantur. Cuiusmodi etiam in ~~Apocalypsin~~
Apocalypsin retinuerint, ac reliqui, non nisi præjudicii causâ, de
~~Hæreticis et hæresibus contra quos scribitur fuisse~~

Vaticinia hæc vocantur *Revelatio*, respectu habito ad *Scripturam* (a), quam Deus per prophetas *revelavit* obfirmare, usque ad tempus finis (b). Obfirmavit eam DANIEL usque ad tempus finis, et dedit illi tempus, et signa, et singulas in figilla aperit: deinde, ambo Testes, ex apertis libri obfirmati par-

Ita tamen, nube vecti, in coelum adscendant. Quibus omnibus tantumdem
antequam advenerit finis, intellectum iri: quosdam, verò, interea
nisi obscure, ita ut paucos tantum ad faniorem mentem sint redac-
tum esse vaticinium, ut multi de ipsius veritate convincerentur.

Tunc, inquit, ad nos ~~venerit~~ plurima quæ transibunt de omnibus viciis scientia (c). Oportet, enim, inter omnes Gentes prædicari Evangelium, antequam illarum oppressiones et angustias formidare. Etenim nequit, ut ex omnibus Gentibus innumera sit palmifera illa turba, quæ in ingenti calcepressionis vafo delictorum, trifidoque frondisat per Evangelii, antequam hæc contingant, prædicationem. Necessesse est, lapidem quem absque montibus non reperitur, a fons quædam digitos imaginis incidere queat, ingensque mons evadere, ac terram replere. Necesse est, prius Angelum imperatoris mediocris latorem, ferentem Evangelium sempiternum, ut omnibus illud Gentibus annuntiaret, quam modo Balthazar, signique affertur. Filius hominis. Oportet duos illos Profetas prius, nube vectos, in cælum ascendere, quam Reges hujus mundi, Reges Christi sint. Hæc igitur est huius vaticinii pars, non intelligendam esse eam ante supremum mundi sæculum, adeoque priusquam mundus creatus sit. Superius veritas, quod nondum intelligatur. Sin, autem, supremum illud

(a) Dan. X. 21.
(b) Idem, XII. 4. 9.

(c) Dan. XII. 4.
(d) Vid. Dan. II. 34. 45.

[illegible]

Ea, quae
Mofes de-
generosius
civem

Explicatio
Cap. I V.

L 11 2

Oriente

(a) Cap. IV. 1. &c.
(b) Vide Exod. XXV, 2. Psal. XCIX. 1.

(c) Vid. Num. II.

CAP. III. Dum sanctam Urbem pedibus proculcant Gentes, confert Deus ~~duos septemque dies~~ sexaginta dies, cilicio amicti. Vocantur hi *duae olivæ*, habitâ ratione ~~duas candelas~~ utramque partem, aurei candelabri stantium (a), ut inde lucerent ~~duas candelas~~ Oleum, hi, lucernis suppeditant, alendo Doctores. ~~duas candelas~~ Duo Testes, qui & olivæ ~~duas candelas~~ maximæ Smyrnen- ~~duas candelas~~ & Philadelphi- ~~duas candelas~~ & solis quidem, hisce è septem, ea erat conditio: adeoque apta ~~duas candelas~~ ad Ecclesias, secundi Templi temporibus, persecutionibus preffas, ~~duas candelas~~ Ecclesie primæ, posteritas duarum mulieris alarum, adeoque aptif- ~~duas candelas~~ licet cum primum Templum dirutum, novumque, iis qui in atrio ~~duas candelas~~ bris in novo hoc Templo posita fuisse.

Epistolæ ad 7. Ec- ~~duas candelas~~ tempora ~~duas candelas~~ apertorum ~~duas candelas~~ respiciunt. Quamdiu aperiuntur quatuor priora sigilla, non considerantur Ec- ~~duas candelas~~ ut supra observavimus. Ulterius de iisdem agitur ad apertionem sexti; ~~duas candelas~~ causis, Epistolarum ad septem Ecclesias missionem, ad quinti sexti- ~~duas candelas~~ ciunt, jam inclinatis ipsius rebus, ac monita adversus ingentem, ~~duas candelas~~

EUSEBIUS, cum jam ad DIOCLETIANI tempora Ecclesiasti- ~~duas candelas~~ *Qualem*

(a) Zach. IV. 3.
(b) Rom. XI. 17-25.

(c) Libro VIII. Cap. 1. Interprete
H. Valefio.

tium, initio Imperii uniuscujusque supremi Principis, ipsi dignitatem ~~duas candelas~~ receperant Imperatores, GRATIANUS, verò, repudiavit, Idola ~~duas candelas~~ dotum annua & auctoritatem, sustulit. THEODOSIUS M. hoc ~~duas candelas~~ Religio, verum tam citò decrevit sectatorum ejus numerus, ut PRU- ~~duas candelas~~ pauca ingenia (a), & pars hominum rarissima (b), sint dicti. Ita- ~~duas candelas~~ te VALENTIS, vel potius initio imperii THEODOSII M., cum ~~duas candelas~~ Pontificis Maximi repudiavit. Romani, quippe, VALENTINIANO & ~~duas candelas~~ infestabantur: Hoc tempore, inquit AMMIANUS (c), velut per ~~duas candelas~~ tes savissima, limites, sibi proximos, persultabant: Gallias Rhetiâs- ~~duas candelas~~ que simul Alemanni populabantur: Sarmata Pannonias & Quadi: ~~duas candelas~~ Picti, Saxones, & Scoti, & Atacotti, Britannos arumnis vexavere ~~duas candelas~~ continuis: Austoriani, Mauricaque alia Gentes Africam, solito acrius, ~~duas candelas~~ incurfabant: Thracias diripiebant prадatorii globi Gothorum: Per- ~~duas candelas~~ sarum Rex manus Armeniis injectabat. Dùmque his hostibus pellen- ~~duas candelas~~ dis intenti essent Imperatores, Hunni, Alani, & Gothi, duobus ~~duas candelas~~ exercitibus, Danubium trajecerunt, VALENTIEM praelio superarunt, ~~duas candelas~~ atque interfecerunt, tantamque exercitus Romani fecere stragem, ~~duas candelas~~ ut dicat AMMIANUS (d): Nec ulla annalibus, prater Cannensem, ~~duas candelas~~ ita ad internecionem res legitur gesta. Hisce bellis non ante Impe- ~~duas candelas~~ rii Theodosiani initia, A. C. 379, & 380, unde quaque finis factus ~~duas candelas~~ est: inde, autem, ad hujus Principis mortem, quæ A. C. 395 con- ~~duas candelas~~ tigit, Imperium pacatum mansit (e). ~~duas candelas~~ *Sex*

Is. Newtoni Opuscula, Tom. III.

O o o

Sex

(a) Contra Symm. Lib. I. & 575, 576.
(b) Ibid. 592.
(c) Libro XXVI.

(d) Libro XXXI.
(e) Vide, ad hæc, Nostrum, Part. I.
Cap. V.

CAP. III. Sex priorum buccinarum vaticinium non multum præter scopum
Jo. Medus
laudatus. interpretatus est Jo. Medus. ~~Interpretatus est Jo. Medus. vaticinium~~
de effusione phialarum iræ ad idem tempus respicere (a), ac illud
~~de buccinarum vaticinio phialarum effusione sufficit ipse exposuit.~~

Triplici v. significan-
tia bella, atque hæc
eomonia à bellis,
priorum buccinarum
rum clama-
gore an-
nunciatis, distin-
guuntur, quæ
torum ve-
mine ve-
niunt. Bellis, quæ trium posteriorum buccinarum clangore annuncian-
tur, singulis imperiis ~~tribus~~ quæ ab his ad quæ priorum
quatuor inflatio respicit, distinguantur. Sacrificia quatuor priori-
bus, scilicet Tabernaculorum, ad quæ con-
populus quatuor priorum buccinarum clangore, in quibus etiam
priorum quatuor phialarum effunduntur, fruges, in quatuor inge-
tibus bellis, significant; atque hæc bella quatuor ventis, è quatuor
angulis terrarum, representantur (b). Primus ex his erat Eurus,
alter Zephyrus, tertius Auster, quartus Boreas, respectu urbis Ro-
mæ, quæ totius Imperii Romani fuerat caput. Incubere hæc qua-
tuor calamitates tertiæ parti Terræ, Maris, fluviorum, Solis, Lu-
næ, astrisque, tertiæ partis, integræ, horum DANIELIS ac JOAN-
NIS, vaticinium præstet.

Bella pri-
mo vento,
Eurus, si-
gnificata. Calamitas Euri, ad primæ buccinæ clangorem, incubitura erat
Terra (d), ~~ad idem tempus~~ Gentibus Imperii Græcæ, ~~ad idem tempus~~ Tame-
DOSIO Magno, Gothi, Sarmatae, Hunni, Isauri, atque Austori-
ani Mauri invaserunt, miserèque devastarunt Græciam, Thraci-
am, minorem Asiam, Armeniam, Syriam, Egyptum, Lybiam, & Il-
lyricum, idque decem vel duodecim continuos annos.

Alia, se-
cundo
ventore
presenta-
ta, scilicet
Septentrio. Calamitas Zephyri, ad clangorem buccinæ secundæ, incubitu-
ra erat Mari, sive Imperio Occidentis; immisso, nempe, illi in-
genti monti, qui ignis stagnaret, atque in sanguinem converteretur.
(e). Atque ita, anno 407, invadere illud Imperium cœpere Vi-
sigothi, Vandali, Alani, Suevi, Burgundiones, Ostrogothi, Heru-
li, Quadi, Gepides; & his bellis factum, ut in decem Regna
diffunderetur, & miserè vastaretur: & ipsa Roma, mons ille ar-
dens, obsessa est, & capta, ab Ostrogothis, initio harum ærum-
narum (f).

Calami-

(a) Is synchronal.

(b) Apoc. VII. 1.

(c) Ibid. VIII. 7-12.

(d) Ibid. VIII. 7.

(e) Ibid. 8.

(f) Vide, ad hæc omnia, Part. I. c. VI.

Calamitate Austri ad tertiæ buccinæ clangorem futurum erat ut
ingens Astrum, ardens quasi esset lucerna de cælo caderet, in flu-
vios & fontes aquarum in Imperium Occidentis, jam in varia Re-
gna divisum eoque in absinthium & sanguinem converteret, ac red-
deret amarus (a). Ita ergo GENSERICUS, Vandalorum Alano-
rumque, in Hispaniâ Rex, A. C. 427, Africam ingressus est, oc-
toginta millium hominum exercitu; ibi Mauros invasit, Romanis-
que bellum intulit, tam illic, quàm in Europe maritimis, per quin-
quaginta annos continuos, absque ullâ ferè intermissione, captâ,
A. C. 431 Hippone, & 439, Carthagine, quæ Africa erat caput.
Idem. A. C. 455, ingenti classe, atque exercitu ter centum millium
Vandalorum Maurorumque, Italiam invasit; Romam, Neapolim,
Capuam, plurimisque alias urbes, cepit ac diripuit; divitiis inde, cum
flore populi in Africam abductis: proximo, denique, anno, A. C.
456, omnem Africam ab Imperio Romano divulsit, pulsus om-
nibus prorsus Romanis. Dein Vandali insulas Mediterranei Maris
invaserunt, atque occuparunt, Siciliam Corsicam, Ebusum, Majorcam,
Minorcam aliisque, ac RICIMERUS ARTHEMIUM Imperatorem,
Romæ obsedit, urbem cepit, suisque diripiendam dedit militibus A. C.
472. Circa idem tempus Visigothi Romanos Hispaniâ expulere. Jam-
que Imperator Occidentis ingens illud Astrum, quod de cælo deciderat,
ardens quasi esset lucerna, amissis, gradatim hisce bellis, omnibus ferè
suis ditionibus, uno anno ab ODOACRO, Herulorum Rege, ipsum
adorto, devictus est, A. C. 476. post hæc Mauri à Vandalis defecere
A. C. 477, variisque bellis eorum opes fregere, atque iis Maurita-
niam eripuerunt. Durarunt hæc bella, donec Vandali à BELISARIO
subigerentur, A. C. 534, iisque Africa propemodum in solitudinem
reducta est, teste PROCOPIO (b), qui plus quàm quinquagies cen-
tena hominum milia, in iis caesa esse computat. Cum primum Van-
dali Africam invaderent, admodum frequens hominibus ea orbis terra-
rum pars erat, circiter, septingentis Episcopatibus constans adeoque
pluribus, quàm essent in omni Galliâ, Hispaniâ, atque Italiâ simul:
bellis, autem Vandalos inter Romanosque, & Mauros, eò usque vastata
est,

O o o 2

(a) Ibid. 10. 11. non autem additur,
in sanguinem.(b) Hist. Arcanâ. In Historia Gottho-
rum &c. à Grotio edita, p. 525.Apocal.
ex Dan.
Illustr.Alia bella
tertio ven-
to, Austro,
denotata.Quanto-
pere his
devastata
sit Africa.

CAP. III. *intactas, &c.* Quapropter hujus Regis Imperium inter calamitates, à quatuor ventis illatas, non reputo.

Bella, de-
nique,
vento
quarto,
Boreâ, si-
gnificata.

Calamitate Boreâ, ad quartæ buccinæ clangorem, futurum erat ut *Sol, Luna, & Stella*, id est, Rex, Regnum, & Principes Imperii Occidentis, *obscurarentur*, & aliquantum temporis in tenebris manerent. Contigit, autem, ut *BELISARIUS* subactis *Vandalis, Italiam* invaderet, A. C. 535, atque *Ostrogothis* in *Dalmatiâ, Liburniâ, Venetiâ, Longobardiâ, Etruriâ*, aliisque Regionibus ad Septemtrionem *Romæ* sitis, bellum inferret, quod viginti annos duravit. Hoc bello multæ urbes captæ fuerunt, receptæque. *Mediolano* è *Romanis* recepto, *Ostrogothi* omnes mares, puberes, impuberes, interfecere, quorum numerus, ex computatione *PROCOPII* (a), ad tricena millia redibat; foeminas, verò captivas ad socios suos *Burgundiones*, misere. Ipsa, etiam, *Roma*, plus semel capta ac recepta est, eoque incolarum numerus imminutus; veteris regiminis forma, quæ sub Senatu fuerat, cessavit, nobiles fortunis omnibus everfi, omnisque Urbis gloria extincta est. A. C. 552, post septemdecim annorum bellum, concidit *Ostrogothorum* Regnum; attamen horum reliquiæ, cum, exercitu *Germanorum*, in auxilium evocato, tres quatuorve annos ulterius bellum continuârunt. Tum insequentum est bellum cum *Herulis*, qui, *ANASTASIO* teste, *perimebant cunctam Italiam*. Hoc excepit bellum cum *Longobardis*, omnium Barbarorum ferocissimis, quod coepit A. C. 568, ac triginta & octo continuos annos duravit; *factâ tali clade* inquit *ANASTASIUS*, *qualem à sæculo nullus meminit*; finitum est tandem, *SABINIANO Romano* Pontifice, A. C. 605, pace cum *Longobardis* sancitâ. Tribus, ante quàm bellum hoc finiretur, annis, *GREGORIUS M.*, tum temporis *Romanus* Episcopus, ita de eo loquutus est: *Qualiter, enim, & quotidianis gladiis, & quantis Longobardorum incursionibus, ecce, jam per triginta quinque annorum longitudinem, premimur, nullis explere vocibus suggestionis valemus*: Idem, aliquâ ex Orationibus suis ad populum, ingentem *Romanorum*, per hæc bella, imminutionem his verbis describit: *Ex illâ plebe innumerabili, quanti remanseritis, adspicitis, & tamen, adhuc quotidie, flagella urgent, repemini*

(a) Hist. Gothicæ Libr. II. pag. editionis sæpius citatæ, 278.

repentini casus opprimunt, novæ res, & improvise clades, affligunt. Aliâ Oratione hoc modo depingit populationes: *Destructæ urbes, eversa sunt castra, depopulati agri, in solitudinem terra redacta est. Nullus in agris incola, penè nullus in urbibus habitator remansit: Et, tamen, ipsa parva generis humani reliquiæ, adhuc quotidie & sine cessatione, feriuntur, & finem non habent flagella cælestis Justitiæ. Ipsa, autem, quæ aliquando mundi Domina esse videbatur, qualis remansit Roma conspiciamus; innumeris doloribus multipliciter attrita, desolatione civium, impressione hostium, frequentia ruinarum. — Ecce, jam de illâ omnes hujus sæculi potentes ablati sunt. — Ecce populi defecerunt. — Ubi enim Senatus? Ubi jam populus? Contabuerunt ossa, consumptæ sunt carnes. Omnis, enim, sæcularium dignitatum ordo extinctus est, & tamen ipsos nos paucos, qui remansimus, adhuc quotidie gladii, adhuc quotidie innumera tribulationes premunt. — Vacua jam ardet Roma. Quid, autem, ista de hominibus dicimus? Cum ruinis crebrescentibus ipsa quoque destrui ædificia videmus. Postquam defecerunt homines, etiam parietes cadunt. Jam, ecce desolata? ecce, contrita? ecce, gemitibus oppressa est? &c.* Hæc omnia *GREGORIUS*, coram incolis *Romæ*, testibus veritatis eorum, loquutus est. Ita calamitatibus quatuor ventorum concussum est *Græcum*, concidit, verò, *Latinum* Imperium; nec quidquam remansit *Roma*, præter caput parvi Ducatus, *Ravennæ*, quæ sedes erat Exarchorum, subjectum.

Quinta buccina (a) ad bellum clangore, quæ *Reus Angliis, &c.* *DANIELI* appellatur, fecit in tempore finis, præliando adversus Regem *quia quod sit liberum, factum* (b). *Recepta hæc calamitas computatione putei abyssi*, quæ emissio falsæ Religionis denotatur; *fumo, quem patet alio* (c) *significante multitudinem, quæ illam Religionem amplexa est; locustis, verò, quæ ex illo fumo prodierunt, excelsus ex ædificiis eorum* Apertus est *puteus*, quæ de fumus & locustæ, in quatuor Monarchiarum Regiones, vel quaf-

(a) Apoc. IX. 1.
(b) Dan. XI. 40.

(c) Apoc. IX. 2. &c.

Apocal. Apocalip.
ex Dan. cum Dan.
Illustr. conspurcat.

Bella,
quintæ
buccinæ
clangore,
prænun-
tiata.

Apertione
putei
abyssi,
quæ
significat
multitudinem

Ad finem
pendiculi
capitis
XVII.

~~Deo temporis Joannis Baptistae et temporis postea in vultu confide-
ta quasi jam adessent. Similiter haec verba: quinque ceciderunt, unus
est; non ad illud, quo JOANNES vixit, saeculum sunt referen-
da. Præterea illud tempus, si potest, oportet, ut vultu da arat. Bestia
ostenduntque vulnus illud sexto ejus capiti infligendum fore: ne-
que enim illud, si non de se, sed de capite, docemur, in quo capite
pitibus Bestia vulnerata fuerit. Tandem sequitur (a): Decem,
qui vultu da arat. Bestia vulnerata fuerit. Tandem sequitur (a): Decem,
adepti, sed potestatem ut Reges, eadem hora quâ Bestia, adipis-
cuntur. Item, decem cornua, qua super Bestiam vidis-
tis, et ipsam igne comburent, ad
reddent atque ejus carnem comedent, & ipsam igne comburent, ad
Deus eam mentem dedit, ut ejus sententiam exsequantur, eodem-
xit Deus prorsus sint perfecta. Mulier, verò, quam vidisti, urbs
est, quam videris. Reges imperant, & ipsam igne comburent, ad
reddent atque ejus carnem comedent, & ipsam igne comburent, ad~~

(a) Cap. XVII. 12. &c.

OPUSCU-

OPUSCULUM XXVI.

I S A A C I

NEWTONI DISSERTATIO

DE

SACRO JUDÆORUM CUBITO

ET DE

CUBITO ALIARUM GENTIUM.

Edita Anglicè in Miscellaneis Operibus

JOHANNIS GRAVIL.

Qq q 2

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

ISAACI NEWTONI
DISSERTATIO

De Sacro Judæorum Cubito, atque de Cubitis aliarum Gentium nonnullarum; in quâ ex maximæ Ægyptiacarum Pyramidum dimensionibus, quales Johannes GRAVIUS invenit, antiquus Memphis Cubitus definitur.

AD Templi descriptionem pertinet *Cubiti Sacri* determinatio; cui cognoscendo conducit scire quanti fuerint aliarum Gentium Cubiti.

Pedem unum cum semisse *Cubiti Romanorum, Græcorumque* longitudine æquabant (a); pariter, *Sacer Cubitus* sex palmis, aut quatuor & viginti *Digitis* constabat; siquidem *Romanorum, & Græcorum* Pedes *Palmos* quatuor, & sexdecim *Digitos* continebant. *Romanorum* Pes similiter in duodecim *Uncias*, sive *Pollices* divisus erat, & *Pedis Anglici* $\frac{267}{1000}$ partibus æquipollebat, quemadmodum GRAVIUS qui diligenter vetusta monumenta, quæ in *Italiâ* sunt, examinavit, & antiquiorum Scriptorum, PHILANDRI, AGRICOLÆ, PÆTI, VILLALPANDI, SNELLII, aliorumque argumenta perpendit, accuratiùs quàm ceteri, determinavit. Igitur, *Romanus* Cubitus est *Anglic. Ped.* $1 \frac{4505}{10000}$.

Q q q 3

Inter

(a) *Vitruvius* lib. 3. *Hero* in *Isagoge*. *Hesychius*. *Suidas* in vocibus $\pi\lambda\epsilon\theta\rho\sigma\nu$ & $\pi\epsilon\varsigma$. *Columella* lib. 5. de *Re Rusticâ*, qui *Cubitum* vocat *Semipedem*, quasi *Pedis & semis*. Vide & *Frontinum* de *Limi-*

tibus Agrorum; & *Isidorus* *Hispalensem* lib. 15. c. 15. Una Auctorum est de *Cubitis* hisce sententia, inter quos *Agricola*, & *Gravius* digni sunt, qui præcipue consulantur.

Inter *Græcos Pedes Atticus* maximè eminebat. Juxta recentiorum sententiam *Romano Pedit* cum ejusdem *Pedis semuncia* æquivaleret; quia *Græcorum Stadium* ex *Græcorum Pedibus* sexcentis constabat; *Romanorum* verò milliare ex mille magnis *Romanorum Passibus*, seu quinque *Pedum* millibus; & antiquitus octo *Græcorum Stadia* unum *Romanorum Milliare* conficiebant. Sed probabile est hæc proximioribus rotundis numeris fuisse computata; &, si nonnunquam Veteres centum & viginti quinque *Passus Stadio* tribuisse dicamus, rationem hanc deducere possumus, non ex *Græci Romanique Pedit* collatione, sed ex jam relatâ ratione *Stadii* ad *Milliare*, quàm prope veritatem rotundis numeris expositâ. Hanc conjecturam firmiorem putabis, si ad mentem revoces *POLYBIUM* à *STRABONE* citatum à vulgari illâ computatione recedere, & *Milliare* statuere par octo *Stadiis* cum triente; quo pacto *Pes Atticus Romano* æqualis evadit. Priori computo favet *Pes Ptolemaicus*, qui *Romanum Semuncia* superat; si tamen postremus hic ab *Attico* desumptus fuit. Alterum confirmat columna porphyretica effossa *Roma* cum epigraphe ΠΟΔ. Θ., scilicet, *PED. IX.*; nam, *Pes* hujus columnæ, quem *PHILANDER* est dimensus, *Romanum* *Pedem* dumtaxat *Uncia* dodrante superat. Hoc discrimen ostendit *Pedem* istum non esse *Romanum*: & inscriptio probat illum esse *Græcum*. Utrum verò fuerit *Atticus*, alii definiant. Donec aliquid certius appareat, hoc unum assumam, *Pedem Atticum* neque *Romano* minorem fuisse, neque illum magis quàm *Semuncia* superavisse. Quibus concessis, quantus fuerit *Pes Atticus*, quàm accuratissimè reperiemus.

Derah, aut *Arabum* *Cubitus* (a) pariter sex *Palmis* & viginti-quatuor *Digitis* constabat; atque, meâ quidem sententiâ, sanè parum aberat, quin *Romanorum* vel *Atticorum* *Cubito* foret æqualis. Erat enim quincunx *Regii Cubiti Ægyptiorum*, scilicet, ut statini ostendetur, habebat quatuor simplices *Ægyptiorum* *Cubitos*, quâ *Romanorum* quinque exæquant.

Similiter, tria *Arabum* *Milliaria Persarum* *Parasangæ*, hoc est, triginta *Stadiis Atticis* æquipollebant, & mille *Orgyas*, aut *Arabum* *Passus*, sive quatuor *Cubitorum* millia complectebantur; unde conficitur

(a) *Abulfeda* *Geograph. Arab.*, & *Mubammed Ibn Mesoud* à *Gravio* relatus.

ficitur æquales fuisse *Cubitos Arabum & Atticorum*. Nam, *Arabes* errantes, cum primum sub *Romanis* militaverunt, & deinde cum in *Syriâ* Imperium fundaverunt, à devictis populis pecuniam, pondera, mensurâsque *Romanorum* atque *Græcorum* acceperunt. Hosce igitur *Cubitos* prætermittamus, & ad vetustiores deveniamus.

Ex *Pyramidibus Ægyptiis*, accuratè à *Johanne GRAVIO* mensuratis, ita colligo quantus fuerit antiquus *Memphis* *Cubitus*. Latus primæ *Pyramidis* erat sexcentorum nonaginta trium *Pedum Anglicorum*. Valde verisimile est, initio mensuram hanc definitam fuisse rotundo aliquo *Cubitorum Ægyptiacorum* numero. *IBN ABD ALHOKM*, à *GRAVIO* citatus asserit latera singula in longum patuisse centum *Regios* *Cubitos* antiquitus usurpatos. Verumtamen, probabile est *Ægyptios* à *Græcorum Orgyis* deduxisse mensuram quatuor *Memphis* *Cubitos* æquantem, quâ utebantur, & eam *Regii Cubiti* nomine insignivisse. Hoc pacto latus *Pyramidis* habuisset quatercentos simplices *Cubitos*, seu quatuor *Aouras*; & *Cubitus Memphis* fuisset æquivalens $1 \frac{732}{1000}$ *Ped. Anglic.*

Pyramidem conditam fuisse juxta *Cubitos* hujus longitudinis, apparet ex pluribus ejus dimensionibus. *Aditus* quadratus ex marmore polito, quo in illam iter patet, erat latitudine & altitudine $3 \frac{463}{1000}$ *Pedis Anglici*, videlicet, duorum ex supra relatis *Cubitis Memphis*. Eandem quoque latitudinem atque altitudinem habebant quatuor alii *aditus* aut *Cryptoporticus*. In *Pyramidis* meditullio erat cubiculum, profectò affabrè fabricatum ex marmore polito, continens *Regis* monumentum. *Cubiculum* istud longum erat *Pedes Anglos* $34 \frac{38}{100}$, & latum $17 \frac{12}{100}$; scilicet, longum viginti *Cubitos*, & latum decem, posito *Cubito* $1 \frac{715}{1000}$ *Pedis Anglici*. Discrimen, quod inter hanc mensuram & priorem interest, æquiparat $\frac{125}{10000}$, aut tricesimam *Pedis* partem, sive pollicis, circiter, septimam; qui error nullius momenti est, si animum advertas ad multo majores anomalias, quas *GRAVIUS* in optimis *Romanorum* ædificiis observavit. Hujus cubiculi laquear erat confectum ex novem oblongis parallelisque lapidibus, quorum septem illi, qui medii erant, eandem latitudinem habebant; at illi duo, qui extremitates occupabant, erant dimidio angustiores; omnium autem simul latitudo

tudo æquabat Cubiculi longitudinem, seu erat viginti Cubitorum; quapropter mediorum lapidum longitudo erat duorum Cubitorum cum semisse. Cryptoporticus marmorea, quâ ad Cubiculum istud deveniebatur, erat latitudine sex Pedum, cum $\frac{87}{1000}$; id est, quatuor Cubitorum, ex iis, quos in Cubiculi dimensionibus invenimus. In mediâ Cryptoporticu erat semita ex marmore polito, lata Pedibus $3\frac{45}{1000}$, videlicet, duobus Cubitis; utrinque autem aderant duo quasi sedilia, pariter ex marmore polito, Pedum $1\frac{717}{1000}$ latitudine, & altitudine Pedum $1\frac{717}{1000}$; idest, unius Cubiti latitudine & altitudine. Quis nunc opinari potest tot dimensiones, nullo communi vinculo connexas, mero casu à nobis assignatæ Cubiti longitudini respondere?

Præterea, Dimensiones Pyramidis Cubitum hunc in sex *Palmos* fuisse divisum manifestò demonstrant. Quandoquidem Cryptoporticus, secundum GRAVIUM, alta erat, viginti sex Pedes, circiter; videlicet quindecim Cubitos. Hinc deme sedilium altitudinem, & supererunt quatuordecim Cubiti. Hanc quatuordecim Cubitorum altitudinem in septem partes distribuebant septem lapidum ordines in Cryptoportici muris; quorum ordinum superiores singuli magis quàm inferiores eminebant tribus, circiter, digitis, ut videri potest in *Figurâ primâ*, in quâ

AB est latitudo semitæ;

ACB Sedile;

DE altitudo primi ordinis lapidum.

EF prominentia secundi ordinis;

FG ejusdem altitudo;

GH prominentia tertii ordinis;

HI ejus altitudo, atque ita porrò usque fastigium KL, quod respondet semitæ AB. Igitur quivis lapidum ordo, erat duorum Cubitorum altitudine, & sex prominentiæ EF; GH; &c., uni Cubito æquipollentes, erant *Palmares*.

Similiter in Regis monumento, de quo supra mentionem fecimus, reperiuntur specimina divisionis Cubiti. Nam, quoniam Cubitus DC est $1\frac{717}{1000}$ Pedis, & idcirco *Palmus* est $\frac{286}{1000}$ Pedis; decem *Palmi* conficiunt Pedes $2\frac{86}{1000}$; septem *Palmi* cum tribus Digitis,

tis, Pedes $2\frac{717}{1000}$; atque viginti quinque *Palmi* cum duobus Digitis, Pedes $7\frac{293}{1000}$. Jam, GRAVIUS comperit monumentum, interius quidem, esse Pedum $2\frac{860}{1000}$ altitudine; & latitudine, pariter interius, Pedum $2\frac{218}{1000}$; at superficiem externam longitudine Pedum septem, Pollicum trium cum semisse; hoc est, Pedum $7\frac{292}{1000}$. Igitur, monumentum, interius, altum erat *Palmis* decem; latum, similiter interius, *Palmis* septem & tribus Digitis; & longum, secundum externam superficiem, *Palmis* viginti quinque & duobus Digitis, absque ullo errore sensibus percipiendo. Altitudo, & latitudo externæ superficiæ erant singulæ trium Pedum, cum tribus Pollicibus & Pollicis Dodrante; scilicet, undecim *Palmorum* cum duobus Digitis & Digitum Quadrante; si tamen GRAVIUS hæc satis accuratè dimetitus est.

Sed alia etiam adsunt hujus Cubiti specimina, quemadmodum præsertim, quòd tota Cryptoporticus longitudo unà cum hypothenusâ trianguli rectanguli, cujus basis erat Pedum quindecim, & altitudo quinque, circiter, aut sex, aut fortasse septem, funiculo mensurata, conficiebat Pedes centum quinquaginta quatuor. Subduc hypothenusam, & supererit Cryptoporticus longa centum triginta & octo Pedibus; id est, æqualis latitudini vicies sumptæ, aut viginti *Regis Cubitis*. Pariter duæ aliæ Cryptoporticus metatæ fuerunt, & inventæ Pedum decem supra centum longitudine, videlicet, sexdecim *Regis Cubitis*; aliud autem cubiculum latum erat septemdecim, circiter, Pedibus, nempe, decem cubitis; & conclave quoddam erat septem Pedum longitudine, latitudine verò trium cum semisse, circiter; hoc est, longitudine quatuor Cubitorum, & duorum latitudine. Atque totam Pyramidem secundum hujus Cubiti mensuram fuisse constitutam opinor.

Siquis in posterum hoc pacto vetera *Babyloniorum* aliarumque Gentium ædificia, quæ supersunt, metata exhibeat, difficile non erit hinc veteres illarum Regionum Cubitos definire. Interea, tanquam hujus computationis specimen, afferam exemplum unum, quod sese obviam facit. PURCHATIUS (a) auctor est adhuc extare inter antiquam *Babylonem* & *Bagdad* vastum & rude lateritium

J. Newtoni Opuscula, Tom. III.

R r r

ædifi-

(a) Peregrinationum, part. I. lib. I. c. II.

ædificium; ALLENUS ejus amicus comperit lateres illud componentes unius Pedis longitudine; latitudine octo Pollicum, & sex crassitie; loquor de Pedis *Anglici* Pollicibus. Hæ proportionem ostendunt lateres juxta regulas aliquas formatos fuisse, & eapropter in iis fingendis rationem alicujus peculiaris mensuræ à *Babyloniis* usurpatæ habitam fuisse; quod valde utile erat, ut fabri murarii possent ex laterum numero statim murorum dimensiones, longitudinem, latitudinem, atque crassitiem, & *vice versâ* numerum laterum, quibus opus erat ad condendum præfinitum murum, determinare valerent. Quoniam verò *Babylonii* suas ædes Cubitis dime- tiebantur, hinc sequitur lateres, juxta longitudinem, latitudinem, atque crassitiem, conjunctim, Cubiti mensuram conficere debuisse. Atqui, ex duorum laterum longitudine, ex trium latitudine, & ex quatuor crassitie, mensura eadem exsurgit: ergo hæc mensura erat Cubitus. Quapropter Cubitus *Babyloniorum* duos *Anglorum* Pedes æquiparabat; & partes componentes Cubitum hunc in *Palmos* sex divisum fuisse innuunt, ita ut laterum dimensiones rotundis *Palmorum* numeris exprimi possint, longitudo erat *Palmorum* trium, duorum latitudo, & crassities unius cum semisse. Cubitus hic in posterum fortasse accuratius majore observationum varietate definitur.

Quantus fuerit *Persarum* Cubitus ex eorum *Parasangâ*, puto, licet determinare. Namque, animadvertendum est, quod ingentes mensuræ, corporis humani membra superantes, ex minoribus per multiplicationem deduci solebant, in quibus multiplicationibus *denarius* numerus, & nonnunquam *binarius*, fuit adhibitus. Ita *Romanorum* *Calamus* (a) aut *Pertica* decem Pedes habebat; *Scr- pulum* decem Pedes longitudine, & decem latitudine; *Versus* centum longitudine, & centum latitudine; *Clima* (genus mensuræ à *Græcis* deductæ, quemadmodum nomen ostendit) decem *Orgyas* longitudine & decem latitudine; *Actus* duo *Climata* longitudine & duo latitudine; *Jugerum* duos quadratos *Actus* longitudine; *Decumanus* decem *Actus* longitudine & decem latitudine; *Centuria* decem *Decumanos* longitudine & decem latitudine, in *Italiâ*; sed extra bis hunc numerum; *Saltus* centum *Decumanos* longitudine &

(a) Vide *Hyginum* de limit. constit., & *Siculum*, *Flaccum* de Condit. Agror.

centum latitudine; *Milliare* sive *Milliarium* mille Passus longitu- dine; & *Iter Diei* bis decem *Milliaria*. *Pertica Græcorum*, dicta *ἀκραια* complectebatur decem Pedes; *Clima* decem Pedes longitu- dine, & decem latitudine; *Plethrum* Pedes centum longitudine & totidem latitudine; *Stadium* centum *Orgyas* longitudine; & *Iter Diei*, secundum *HERODOTUM*, ducenta *Stadia*. Atque in Pro- vincia *Cyrenaicâ*, in agro, quem *PTOLEMÆUS*, *Græcus Ægypti* Rex, Populo *Romano* reliquit, *Plinthides* (a) continebant quin- quaginta *Limites* in longum & quinquaginta in latum; singula ve- rò quadratorum hujuscemodi *Limitum* latera decem *Stadia* com- plectebantur.

Constat etiam ex pluribus exemplis, quod, quemadmodum Gen- tes Occidentales Pedibus decemPLICATIS utebantur, ita Orientales Cubitos eadem ratione multiplicatos adhibebant. Sic, apud *Judeos*, Gentem gregibus pascendis assuetam, *Kibrath Terra*, pascuum, quod sufficeret, puto, gregi ab uno Pastore acto, mille Cubitorum spatio definiebatur, & *Iter Sabbathi* duobus millibus. Eodem pac- to, apud *Ægyptios* habebat *Aroura* centum Cubitos in longum & centum in latum. Et, quoniam *Ægyptii* quotannis, post Niliacam inundationem, agros suos in *Arouras* distribuebant, idcirco, de- buit *Calamus*, quò facilius & citius expedirentur mensuræ, consta- re ex decem Cubitis, ex quo, decies repetito, *Aroura* conficere- tur. Atque, eadem de causâ, majores mensuræ, in quas Regio- nes illæ erant divisæ, constare debebant ex *Arouris* aliquoties de- cemPLICATIS aut centuplicatis.

Igitur majores antiquarum Gentium mensuræ rotundo minorum illarum mensurarum, ex quibus defluerant, numero componeban- tur; unde patet *Schenos Ægyptiorum*, aliarumque orientalium Gen- tium, & *Persarum* *Parasangas* aliquo rotundo Cubitorum numero constitisse. Jam, *Ægyptiorum* minimus *Schenus*, testibus *ARTE- MIDORO* atque *STRABONE*, triginta *Stadia Græcorum* æquabat; & *Parasanga*, auctoribus *HERODOTO*, *XENOPHONTE*, *HE- SYCHIO*, *SUIDA*, *AGATHIA*, aliisque à *STRABONE* relatis, triginta quoque *Stadiis* æquipollebat; ac rotundus Cubitorum nu- merus,

R r r 2

(a) *Hygin.* de Limit. constit.

merus, cui totidem stadia sunt æqualia, est decem millium. Ergo *Schanus* decem millia *Cubitorum Memphiticorum*, & *Parasanga* totidem *Perscorum* continebat; atque decem millia *Cubitorum* utriusque Gentis triginta *Stadia* æquiparabant.

Hæc *Ægyptii* Cubiti supputatio confirmatur hodierno *Ægyptiorum* cubito, qui in urbe, quam recentiores *Magnum Cairum* appellant, usurpatur, quem *GRAVIUS* Pedis *Anglici* $1\frac{824}{1000}$ comperit. Cubitus hic propius abest ab antiquo *Memphis* Cubito, quam à minoribus Cubitis *Græcorum*, *Romanorum*, atque *Arabum*, qui in *Ægyptum* dominati sunt; & eapropter à *Memphitico* desumptus videtur. Sed hoc major est. Quid mirum aliquanto majorem factam esse mensuram, plusquam trium annorum millium intervallo? Mensuræ Pedales Cubitalisque nunc non parum humanorum membrorum rationem excedunt; tamen *GRAVIUS* ex *Ægyptiis* monumentis ostendit hominum staturam eandem fuisse antehæc tria annorum millia, quæ nunc est. Igitur creverunt mensuræ, neque hujus negotii rationes defunt. Instrumenta, quæ tanquam mensurarum moduli servari solent, longiora fiunt dum rubigine complentur. Ferrum malleo percussum potest sensim se relaxare longo temporis lapsu. Præterea, fabri, dum instrumenta conficiunt, æquo majorem potius, quam minorem materie quantitatē adhibere malunt; atque, ubi, limando, certam mensuram, quam sufficientem arbitrantur, attigerunt, quiescunt non ignorantes se statim, aliquid de instrumento limantes, exiguum hunc excessum corrigere posse, si Magister de eo queritur, sed nullā defectum ratione reparare posse. Supponere liceat igitur mensuras omnes gradatim factas majores, primis præcipuè Sæculis, quibus illæ minori curæ erant; & Cubitus *Memphiticus*, circa *Romani* Imperii tempora, comperietur mediæ cujusdam longitudinis inter veterem & recentiorē Cubitum, ita tamen ut propius ad recentiorē accedat. Antiquus Cubitus erat Pedis *Anglici* $1\frac{712}{1000}$, cujus recentior est $1\frac{824}{1000}$; quapropter is, qui medius est inter eos, erit Pedis ejusdem $1\frac{78}{100}$, vel $1\frac{72}{100}$, circiter. Jam, decem horum mediorum *Cubitorum* millia, conficiunt triginta *Stadia Attica*, circiter, ut debebant.

Superior

Superior *Persici* Cubiti determinatio confirmatur *Arish*, aut hodierno *Persarum* Cubito, quem (duplicatum, opinor,) *GRAVIUS* dimensus Pedis *Anglici* $3\frac{157}{1000}$ comperit. Si dimidiatus hic simplicem Cubitum constituebat, & si major evasit ex *Græci Romanique* Imperii temporibus eadem ratione, quā Cubitus *Memphiticus*, antiquitus fuit Ped. *Anglic.* $1\frac{57}{100}$, circiter. *HERODOTUS* Cubitum hunc, collatum cum Cubitis *Græcorum* atque Gentium propinquarum, *Cubitum medium* appellat, & asserit Regium *Persarum* Cubitum tribus Digitis istum superare. Si Scriptorem illum de Digitis medii Cubiti, *Græcis* magis cogniti, locutum intelligamus, Regius Cubitus erit ad medium ut 27 ad 24; &, cum Cubitus medius sit Ped. *Anglic.* $1\frac{57}{100}$, Regius Cubitus erit $1\frac{6761}{10004}$, circiter; Nunc decem istorum *Cubitorum* millia conficiunt, ut debebant, *Attica Stadia* triginta, circiter.

Supra relatæ computationes confirmari quoque possunt generali quādam ratione, si nempe inter se comparentur Pedes Cubitique principio à cunctis Gentibus usurpati juxta proportionem illorum Corporis humani membrorum, è quibus desumpti fuerunt. Quandoquidem, Pes hominis est ad Cubitum, seu inferiorem Brachii partem ejusdem hominis ut 5 ad 9, præter propter, ut ipse dimensus sum, & ut quisque facile in proprio corpore deprehendere potest. Antiquissimi Pedes, quorum aliqua notitia ad nos transmissa fuerit, sunt *Romanus*, *Ptolemaicus*, atque *Drusianus*, *Tongeris* in *Germaniā*, hic ultimus *Romani* Pedis Unciis tredecim cum semisse æquivalet. Hisce tribus Pedibus, secundum proportionem 5 ad 9, respondent Cubiti tres, $1\frac{7406}{10000}$ Ped. *Anglic.*; $1\frac{8056}{10000}$ Ped. *Anglic.*; $1\frac{5582}{10000}$ Ped. *Anglic.*; ac tanti, circiter, erant veteres Cubiti à nobis superius definiti, videlicet, *Memphiticus*, *Babylonius*, & *Persicus*; his adde *Samium*, quem *HERODOTUS* *Memphitico* parem describit. *Græcorum Romanorumque* Cubiti, qui erant secundariæ mensuræ accommodatæ jam receptis Pedum mensuris, hic non sunt considerandi.

Hoc pacto definitis Orientalium Gentium, *Judeis* circumdatarum, Cubitis, hinc de *Judeorum* Cubiti quantitate conjecturam:

Rrr 3

facere

facere possumus. Vulgaris *Judeorum* Cubitus major omnibus illis esse non debet, neque facer minor. Rejicienda igitur est sententia VILLALPANDI aliorumque, quibus vulgaris Cubitus duobus *Romanorum* Pedibus cum semisse est æqualis; neque minus à vero aberrare puto eos, qui sacrum Cubitum *Attico* parem faciunt. Cubitum sacrum valde magnum fuisse apparet ex *Judeorum Calamo*, qui hoc genus Cubitorum sex tantum habebat; atque ex ejusdem Cubiti antiquitate, siquidem NOACHUS eo usus est ad Arcam dimetiendam. Quidquid autem sit, adeò magnus non est constitutus, ut Cubitus vulgaris, (qui MOSE vivente dicebatur *Cubitus humanus* aut *hominis*, Deuter. III. 11.,) multò superet hominis proceri Cubitum. Sed intra limites angustiores, ut sequitur, hosce Cubitos circumcludam.

Discimus à *Talmudistis* & à JOSEPHO *Judeos* usurpare solitos quatuor sacros *Palmos* pro *Græcorum* Cubito. Propius igitur aberrat *Græcorum* Cubitus à quatuor, quàm à quinque aut à tribus *Judeorum Palmis*, hoc est major erat quàm tres *Palmi* cum semisse, & minor quàm quatuor cum semisse. Hinc sequitur sacrum Cubitum ex *Palmis* sex constantem superavisse duos *Atticos* Pedes, & à duobus cum quatuor septimis partibus superatum fuisse.

Corporis humani statura, juxta *Talmudistas* (a) continet, circiter, tres Cubitos à pedibus ad caput; quod, si quis extremis pedibus se sustentet & brachia extollat, tum, uno Cubito accedente, ejus statura ad quatuor adscendet. Atqui vulgò homines, cum nudis pedibus stant, quinque *Romanis* Pedibus majores, sex autem sunt minores, & optimè communis hominum statura ad Pedes quinque cum semisse constitui potest. Hujus trientem sume, & invenies vulgarem Cubitum habere plus quàm viginti, & minùs quàm viginti-quatuor *Pedis Romani Uncias*; atque idcirco sacrum Cubitum continere plus quàm viginti quatuor, & minus quàm duodeviginti *Pedis ejusdem Uncias* cum quatuor quintis partibus.

Scribit

(a) Hæc proportio disertis verbis tradita legitur in *Mishnaïoth*. Tract. de *Gaburim*. Cap. 4. in Comment.

Scribit JOSEPHUS Columnas Atrii magni ejus peripheriæ fuisse, ut illas complecti possent tres homines brachiis junctis. *Orgyia*, vel mensura, quæ inter expansas hominis manus continetur, passim supponitur æqualis ejusdem hominis staturæ, sed illam re ipsâ uno circiter *Pedis Romani* Palmo superat. Populus proximos rotundos numeros adhibet; sed nobis veri sunt adhibendi; quapropter superius relatis humanæ staturæ mensuris adde Palmum unum, & summâ triplicatâ, comperies Pedes *Romanos* quindecim cum tribus quadrantibus esse minores, duodeviginti verò cum tribus quadrantibus majores quàm Columnæ peripheria.

Jam, hæc peripheria, auctoribus *Talmudistis* & JOSEPHO, erat, ut supra, octo Cubitorum, saltem in Atrio interiori. Sumens igitur numerorum superiorum octantem, invenies Cubitum sacrum majorem duobus *Romanis* Pedibus, & minorem duobus cum triente. Hic sumpsimus Columnas utriusque Atrii, scilicet, illarum crassitiem non altitudinem. Certum est Columnas Atrii interioris crassitie non superavisse Columnas exterioris; quocirca posterior hæc supputatio necessariò admittenda est.

Iter Sabbati, erat, nullo *Talmudistarum* neque profectò *Judeorum* dissentiente, duorum millium Cubitorum. Hinc Interpres *Chaldeus* ad Ruth. I. 6. ait, *jussi sumus observare Sabbatum & sanctos dies, neque tunc licet plus quàm duo Cubitorum millia peragere*. De hoc itinere verba facientes *Judæi*, aliquando Cubitis Passus substituunt. ERASMUS in suis ad Act. I. 12. notis scribit, loquens de itinere Sabbati, quòd Evangelista intelligit spatium duorum millium Passuum. Non enim per Legem *Judæis* licebat longius Sabbato progredi. Id asserit HIERONYMUS scribens ad ALGASIAM in suâ decimâ quæstione, videlicet, *Judæos* religiosè cavisse ne die Sabbato plusquàm duo Passuum millia peragrarent, juxta præscriptum AKIBÆ, SIMEONIS (Justi) & HILLELIS *Rabbinorum*, quos illi Magistros vocare consueverant. Hæc scribit ERASMUS, qui apud Sanctum HIERONYMUM legit *Passus* non *Pedes*, ut corruptè scriptum fuit in hujus Patris editionibus impressis. Atque hinc in *Numeris XXXV*, 4., pro *mille Cubitis* Interpres *Latinus* substituit *mille Passus*. At diligenter.

genter cavendum est ne *Romanorum Græcorumve* Passus intelligamus; siquidem in *Sebbolch Lecheth. Tract. 22. Cap. de Sabbat.* hi Passus ita describuntur: SAMUEL per vallem iter fecit, neque Sabbati limites cognovit. Iter Sabbati habet duo millia Passuum mediorum. Tanquam si dixisset, iter Sabbati extenditur ad duo millia passuum hominis iter Sabbato facientis, non celeriter, ut in *Romanorum* Passibus, sed neque nimis lentè, at moderatè, ut facere solent illi, qui Sabbato itinerantur. Atqui homo stature mediocris ambulans hoc pacto, uno gressu progreditur plus quàm spatio duorum *Romanorum* Pedum, & minus quàm duorum cum triente. Atque his limitibus facer Cubitus circumscribitur.

Scribunt *Talmudistæ* gradus, quibus ad Atrium interius ascende- batur, altos fuisse dimidiato Cubito, & dimidiato Cubito intro- cessisse. Loquuntur de Cubito sacro; & videmus JOSEPHI sup- putationem, quod spectat ad graduum altitudinem cum illorum computo consentire. Nunc, præcipit VITRUVIUS gradus altos esse non debere plusquàm decem *Romanis Unciis*, neque introce- dere minus quàm *Unciis duodeviginti*; unde, quoniam *Judæi* eos in utroque pares faciunt, supponere licet illos mediam quandam proportionem assumpsisse, & altitudinem æquè ac introcessionem fuisse duodecim, vel, ut plurimum, tredecim *Romanarum Uncia- rum*, circiter. Numerus enim medius inter decem & duodevigin- ti est $13\frac{7}{12}$, præter propter. Et proclivis essem ad contendend- um gradus hos altiores omnino non fuisse, ne ascensus difficilis esset. Igitur facer Cubitus minus habebat quàm viginti septem *Un- cias Romanas*, sed non minus quàm vigintiquatuor; retrocessio- nes autem graduum non admodum minores poni possunt.

Cùm jam Cubitus intra certos limites circumscriptus sit, & erro- neæ aliorum Scriptorum opiniones hoc pacto refutatae, accuratiùs & fidentiùs definire possumus quantus fuerit, quod sequenti argumen- to conficietur.

Rationi consonum est supponere, quòd *Judæi*, è *Chaldaea* egre- dientes, in *Syriam* secum adduxerunt Cubitum, quem à Patribus acceperant. Id confirmatur, tum dimensionibus Arcæ NOACHI, quæ, Cubito isto metatae, traditione servatae fuerunt, tum eo quod

quod Cubiti duo, quos *Talmudistæ* cælatos affirmant in lateribus urbis *Susæ* dum rerum summa apud *Persas* erat, ab hoc non dis- crepabant, alter enim sacrum Cubitum Digito dimidiato, alter au- tem toto superabat. *Susæ* erat civitas in *Babylonia* provinciâ; er- go isti Cubiti erant *Chaldaici*. Licet opinari horum alterum fuisse Cubitum Regiæ Civitatis *Susæ*, alterum autem Civitatis *Babylonis*. Quapropter Cubitus facer cum diversarum *Babylonia* provinciarum Cubitis conveniebat quantum cum alio quocunque; illique inter se tam parvo discrimine differebant, ut omnes ab uno eodémque primigenio Cubito in varias Regiones promanati esse possint, sacro *Judæorum* Cubito minus incrementi fuscipiente, ex quo res sacrae eo determinari coeperunt. Hic igitur erat propius atque præcipuus *Judæorum* Cubitus. Sed, cùm postea populus in *Ægyptum* demi- graverit, & plus quàm ducentos annos sub *Ægyptiorum* domina- tione vixerit, atque ab iis acerbis servitio pressus fuerit, præsertim in ædificiis condendis, quia in re quotidie mensuræ præ oculis sunt, necessariò Cubitum *Ægyptiorum* recipere debuit. Hæc origo fuit duplicis apud *Judæos* Cubiti, alterius, videlicet, sibi proprii & in eorum patriâ usurpati, alterius autem adventitii, quem, eo quòd ad vitæ communis usus adhibebant, vulgarem profanumque reputa- verunt. Confirmatur hæc hypothesis ratione, quæ inter hosce Cu- bitos erat. Siquidem *Babylonius* Cubitus duos Pedes *Anglicos* æqui- parans, est ad Cubitum *Memphiticum* Pedes *Anglicos* $1\frac{17}{20}$ con- tinentem, ut 6 ad $5\frac{17}{20}$, hoc est, ut facer Cubitus ad vulgarem, quamproximè. Exigua fractio $\frac{17}{20}$ potest exsurgere, vel ex dis- crimine, quod inter *Babylonios* Cubitos intererat, vel ex antiquita- te, quâ *Babylonica* ædificia Pyramides superant, vel ex laterum dimensionibus descriptis non accuratis, sed proximioribus rotundis numeris.

Ponamus laterum crassitiem esse $6\frac{7}{16}$ Pollic. *Anglic.*, latitudinem $8\frac{1}{4}$ Pollic., & longitudinem $12\frac{7}{8}$, & Cubitum duplicem; erit hæc longitudo ad Cubitum *Memphiticum*, ut 6 ad 5. Quapropter ferè inducor ut credam, Cubitum *Memphiticum*, quo tempore *Judæi* in *Ægyptum* venerunt, æqualem fuisse quinque *Palmis* Cu- biti.

Is. Newtoni Opuscula, Tom. III.

Sss

biti *Chaldaico-Hebraici*; atque, cum *Judæi* Cubiti hujus magnitudinem quinque proprii Cubiti *Palmis* definivissent, *Palmum Memphiticum* tandem neglectum fuisse, duplicemque Cubitum, cum simplici dumtaxat *Palmo* apud *Judæos* remansisse. Præterea, quemadmodum ratio ipsa ducit ad supponendum profanum adventitiumque Cubitum non discrepare à Cubitis finitimarum Gentium, scilicet, *Memphis*, *Sami*, & *Persidis*, ita ex argumento sequenti constat Cubitum hunc fuisse *Memphiticum* ipsissimum. Variæ Pyramidis partes ostendunt *Memphiticum* Cubitum æqualem fuisse aut $1 \frac{717}{1000}$, aut $1 \frac{712}{1000}$; aut denique $1 \frac{712}{1000}$ Ped. *Anglic.* Ad has diversas Cubiti longitudes in eadem ratione, quam habet sacer Cubitus ad vulgarem *Judæorum*, sunt mensuræ $2 \frac{604}{10000}$, $2 \frac{628}{100000}$, $2 \frac{784}{100000}$ Ped. *Anglic.*, quæ recidunt ad *Uncias* Pedis Romani $25 \frac{57}{100}$, $25 \frac{60}{100}$, $25 \frac{72}{100}$, & ideo non aberrant à medietate limitum illorum, intra quos jam sacrum Cubitum coercuimus, nempe viginti quatuor & viginti septem *Uncias* Pedis Romani. Itaque, igitur, ope horum limitum, hæ mensuræ conveniunt cum sacro Cubito, & idcirco mensuræ Cubiti *Memphitici* à vulgari Cubito non differunt. Quapropter, si ponamus *Judæos Memphiticum* Cubitum in *Ægypto* recepisse, atque hunc iis vulgarem Cubitum fuisse, & idcirco *Mosis* vivente aut paulò post, (quo tempore, ut contendit *Gravius*, Pyramides ædificatæ fuerunt,) vulgarem Cubitum *Memphitico* parem fuisse; tunc temporis neque minor $25 \frac{57}{100}$, neque major $25 \frac{72}{100}$ *Unc.* Pedis Romani erat sacer Cubitus. Illi, qui Pyramidem in posterum examinabunt, accuratius poterunt, dimetiendo & simul comparando dimensiones lapidum, quibus constant, determinare veram Cubiti *Memphitici*, & hinc ipsius sacri Cubiti longitudinem. Interea, ad *Memphiticum* Cubitum planè & perfectè definiendum, eligam longitudinem Cubiculi mediam Pyramidem occupantis, ubi erat Regis monumentum; est enim cubiculum istud vastum & admirandâ peritiâ conditum; hujus longitudo par est vicesimæ parti longitudinis totius Pyramidis, & ad viginti Cubitos extenditur, atque summâ curâ à *Gravio* metata fuit, quemadmodum ipse affirmat. Hinc inferam sacrum *Mosis* Cubitum habuisse viginti quin-

que

que *Uncias Romani* Pedis & sex decimas *Uncie* partes; ant, quod eodem recidit, fuisse ad duos *Romanorum* Pedes ut 16 ad 15.

MERSENNUS in suo tractatu *de Mensuris*, *Prop. I.*, Coroll. IV., scribit se comperisse, quòd Cubitus, (quo *Judæus* eruditus, cujus librum illi, (MERSENNO), communicavit Clarissimus HUGENIUS, Eques ordinis Sancti MICHAELIS, supponit Templi dimensiones mensuratas fuisse) æquipollet viginti tribus *Gallicis* Pollicibus cum quadrante, ita ut à duobus *Gallicis* Pedibus tribus quadrantibus deficiat, & contineat duos *Romanos* Pedes, atque duos Digitos cum uno Grano, quod est Digiti quadrans. Pes *Parisiensis*, cum quo MERSENNUS hunc Cubitum confert, æquat $1 \frac{68}{1000}$ Ped. *Angl.*, secundum GRAVIUM; & idcirco ad *Romanum* Pedem est ut 1068 ad 967. In eadem reciprocè ratione sunt $23 \frac{1}{4}$ & $25 \frac{68}{100}$. Quocirca *Romani* Pedis *Uncias* $25 \frac{68}{100}$ æquabat Cubitus ille, & idcirco tenet medium limitum $25 \frac{57}{100}$, $25 \frac{72}{100}$, inter quos Cubitum sacrum circumclusimus; quamobrem suspicor Cubitum istum desumptum fuisse ab aliquo *Antiquo* modulo, qui occultâ aliquâ ratione Christianorum notitiæ subductus fuerit. Nequis autem miretur Cubitum, quem temporibus *Mosis* habuisse Pollices $25 \frac{60}{100}$ evicimus, tantillum incrementi accepisse lapsu trium millium annorum; & insuper, animadvertendum est *Palmos*, qui *Romæ* ad ædificia usurpabantur, quique antiquitus continebant novem *Uncias Romani* Pedis, nunc habere $\frac{732}{1000}$ partes Pedes *Anglici*, scilicet *Uncias* novem cum duodecimâ *Uncie* parte, & ideo per annos mille & quingentos unâ duodecimâ *Uncie* parte majores evasisse, quamvis religiosè servati non fuerint.

Nonnulli Cubitum ab æneo SALOMONIS mare deducunt. Nequid inde desumptum obijciatur, breviter animadvertam ejus imam partem non sphericam effingendam esse, ut plerunque fit, sed planam, ita ut aqua tota posset in Sacerdotum usum effluere, & vas commodè Bovum tergoribus insistere, & Boves permittere ut Sacerdotes ad Epistomia accederent. Quidquid sit, ego cylindricam illi

S s s 2

figuram

figuram tribuere nolim. Hæc erit elegantior. Sit (Fig. 2.) AB, Linea decem Cubitorum, bifariam secta in C; &, ex illâ abscissis AD, EB, singulis unius Cubiti, ad rectos angulos educantur DF, CG, EH, singulæ quinque Cubitorum, atque semiaxibus AD, DF, ac BE, EH, describantur Ellipsis quadrantes AF, BH; atque, ductâ rectâ lineâ HF, figura AFGHB rotata circum axem CG describet exteriorem vasis superficiem, cujus cavitas, si crassities sit unius *Palme*, continebit circiter mille *Bathos*, posito *Batho* æquali duodecim *Romanis Congiis*, (ut contendunt AGRICOLA aliique,) & septem Congiis cum dimidio æqualibus cubico *Romanorum* Pedi, ut GRAVIUS ex *Farnesiano Congio* comperit. Legimus pariter illud mare continuïsse ter mille *Bathos*; unde nonnulli ansam arripiunt affirmandi duo *Bathorum* genera fuisse. Volunt alii hoc *Batho* mensuratas fuisse res aridas, & illius mensuræ *Cumulum* dimidiatam capacitatem æquiparasse. Alii varias lectiones suspicantur. Alii putant mare illud *Bathos* bis mille in quotidianos usus asservare solitum, sed capere potuisse ter mille, si compleretur. Hanc litem dirimere non aggrediar.

En quæ in præsentia afferenda censui de hujus Cubiti quantitate. Fortassis in posterum ii, qui sacrum montem & *Chaldaorum* monumenta invisent, accuratè sumendo varias lapidum, laterum, fundamentorum, murorumque dimensiones, & illas inter se componentes, certiora & accuratiora docebunt.

Igitur Cubitus *Romanorum* habebat *Uncias* duodeviginti, & facer *Uncias* viginti quinque cum tribus quintis partibus, *Uncias*, inquam, *Romani* Pedis; igitur hi Cubiti erant inter se, numeris rotundis, ut 2 ad 3, quamproximè. Hanc rationem adhibuit JOSEPHUS, quò faciliùs ab ædificiorum dimensionibus recensendis se expediret. Cùm enim (a) *Romanis* scriberet, semper tres *Romanorum* Cubitos pro duobus sacris posuit, præterquam dum refert nonnul-

(a) Joseph. in Prologo Belli Judaici.

nonnullas ex insignioribus dimensionibus Templi, propriè dicti, in Scripturâ explicatis, tunc enim sacrum Cubitum retinendum censuit. Id apparebit inter se collatis JOSEPHI & *Talmudistarum* Cubitis, ut in apposita Tabulâ

CUBITI				
	Josephi	Sacri	Talmud	Vulgares
Altitudo muri { Interiùs	25	16 $\frac{2}{3}$		
Chajil { Exteriùs	40	26 $\frac{2}{3}$		
Discrimen respondens undeviginti gradibus	15	10		
Altitudo horum undeviginti graduum	15	10	9 $\frac{1}{2}$	
Altitudo Septi cancellati	3	2		2
Altitudo Portarum	30	20	20	
Latitudo Portarum	15	10	10	
Altitudo Altaris	15	10	10	
Latitudo Altaris	50	33 $\frac{1}{2}$	32	
Interior Templi altitudo	60	40	40	
Peripheria Columnarum	12	8	8	

Sic pariter, ubi JOSEPHUS rotundis numeris, triginta Cubitos *Exhedris* tribuit, scribere licet viginti sacros Cubitos, aut, accuratiùs, viginti duos; similia dicenda sunt de ceteris numeris à JOSEPHO relatis.

INDEX

Fig. 1.

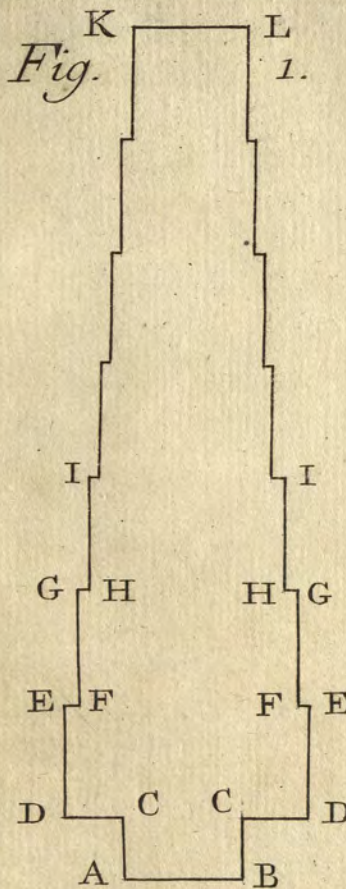
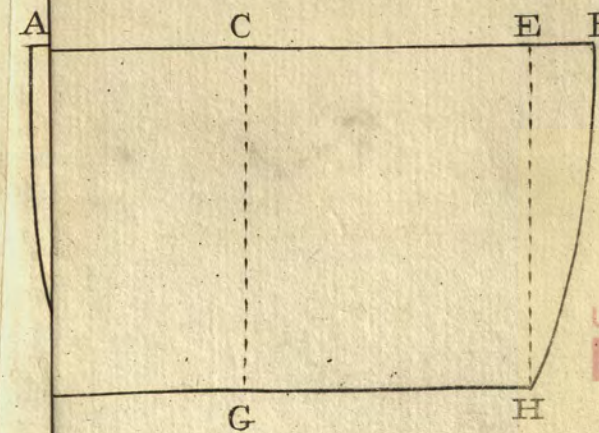

Fig. 2.

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

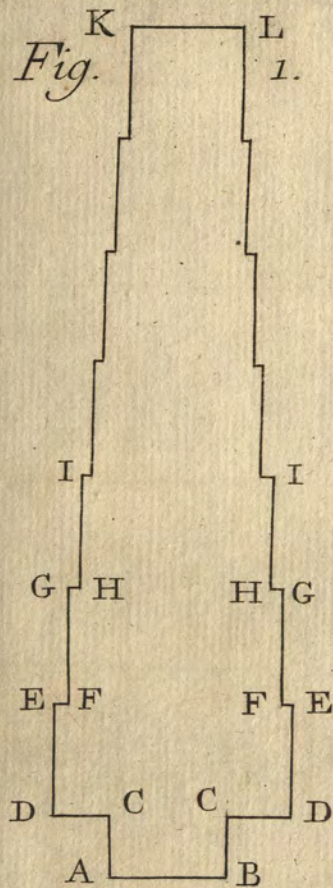
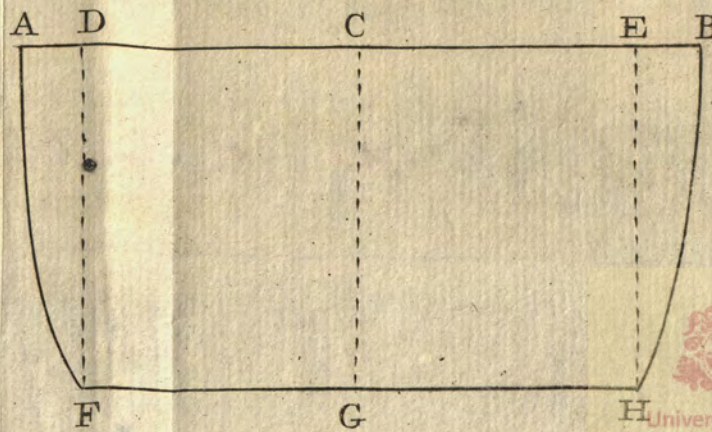

Fig. 2.

I N D E X

R E R U M N O T A B I L I O R U M.

A

A *Baris* vel *Pelusium*, III. 10. 119. 142
ABAS filius **LYNCEI**, 99
 — *Egyptum* relinquit, 11
 — Alterius filii **ACRISIUS** & **PÆTUS**, *Ibidem.* 99
Abib primus anni mensis apud *Israelitas*, & quare sic dictus, III. 58
ABIBALUS primus Rex *Tyri*, III. 11. 76. 83
Aboriginum Rex **LATINUS**, 51
Abscissa Curvæ inventa ex *Aræa*, I. 20. 177
Axauæ, III. 498
Achaja, ejus primus Rex **EUMELUS**, 13
Acida è quibus particulis constent, II. 413
 — cur corpora dissolvant, *Ibid.*
 — cur vix à corporibus, quibus hæferant, separari possint, *Ibid.*
 — cur calorem & bullas cieant, *Ibid.*
ACRISIUS filius **ABANTIS**, 11
 — ducit **EURIDICEM** filiam **LACEDÆMONIS** & **SPARTÆ**, *Ibid.*
 — Instituit *Delphis* comitia *Amphyonum*, 15. 103
ACUSILAUS Historicorum antiquissimus quando vixerit, III. 37
ADONIS, quis, III. 20. 158
Adrymetus in *Africa* conditur à *Tyriis*, 78
ÆACUS floret, 16
ÆETES in *Colchide* relictus, à quo, & quamdiu eam regit, 51. 177

ÆGEUS Rex **ATTICÆ**, 15
 — moritur, quando, 75
ÆGIALEUS **INACHI** filius condit *Ægialeum* deinde *Sycionem*, 10. 120
 — dat initium Regno *Sycionorum*, *Ibid.*
Ægialeum postea *Sicyon* in *Peloponneso* conditur à quo & quando, III. 10. 123
Ægyptii frugibus vescuntur, 9
 — eorum Urbes Regiæ, *Ibid.* 142
 — sub pluribus Regibus, *Ibid.* 176
 — quando sub unum esse cœperint & sub quo, *Ibid.* 145
 — Fabulis deturpant antiquitates eorum, 25. 170
Ægyptii stellas observant & cur, III. 13. 60. 146
 — inveniunt annum solarem, *Ibid.* 147
 — quo tempore illum incipere faciunt, 55. 60. 61
 — sententia de *Mundi* systemate, II. 5
 — Philosophiam aliis gentibus tradunt, II. 5
Ægyptum petunt *Canaanite*, 9
 — *Edomite*, 11
 — regunt plures Reges, 10. 142
 — tandem unus, *Ibid.*
ÆGYPTUS nomen **SESACHI** vel **SE-SOSTRIS**, 18. 53. 72
 — Regio invaditur ab *Æthiopibus*, 19. 73. 166
 — invaditur à **SABACHONE** *Æthiope*, 26. 177
 — capi-

- capitur ab ASSERHADONE & regenda committitur duobus Principibus, *Ibid.* 180
- occidentalis deficit ab Assyriis, 27. 181
- tota recidit in potestatem PSAMMITICI, 28. 181
- Jonis tradit Philosophiam, Astronomiam, & Geometriam, *Ibid.*
- eam invadit NABUCHODONOSORUS, 30
- Egyptus* in triginta sex Nomos, III. 18. 153
- duodecim Dii in Græciam invecti, *Ibid.* § 115. 162
- ÆGYSTUS filius THYESTIS obtruncat AGAMEMNONEM, 96
- Eolica* migratio, 25
- Eolia* Insulæ cultæ, 128
- Equationes*, quæ exprimunt *Curvarum naturam* aut *Aream*, quando & quomodo indicent *Curvas* habere *Asymptotos*, I. 16
- Equatione*, quæ exprimit relationem inter *Fluentes*, datâ, invenire *Fluxionum* relationes, I. 61. 209. 364
- demonstratur solutio hujus Problematis, I. 59. 210. 364
- quando *Æquatio* continet tres *Fluentes*, I. 56
- *Fractiones* & *surdas* Quantitates, I. 57. 210
- Quantitates, quæ non possunt exprimi geometricè, ut *Areas*, aut *Longitudines* *Curvarum*, I. 58
- quæ continet *Fluxiones* datâ; invenire *Fluentium* relationem; proponitur hoc Problema, I. 61. 367
- Solvitur peculiari quodam modo, I. 61
- notanda, I. 63. §c.
- præparatio in generalem solutionem, I. 63. 106
- Solutio, 66. 69. 83
- Difficultates, quæ oriuntur ex *Fractionibus* compositis, *Radicalibus*, &c. explanatæ, I. 67
- Equationum* affectarum *resolutio numeralis*, I. 10. 37. 311
- *litteralis*, I. 12. 39. 311
- notanda hæc de re, I. 10. 11. 12. 13. 21. 22. §c. 38. §c.
- demonstrata, I. 27
- spectantium ad *Curvas* termini, qui & quando terminentur ad *Asymptoton*, I. 16
- *radices* ignotæ, vel *surde*, quando & quomodo exprimi possint, I. 16. 49
- primus terminus quo pacto inveniat, I. 40. §c. 351
- affectarum in infinitum resolutionem, I. 47
- constructio per *Curvarum* descriptionem, 267
- Equinoctia* & *solstitia* ubi posita à CHIRON, III. 20. 62
- ubi reperta à METHONE, *Ibid.*
- ubi fuerint tempore THALÉTIS, 68
- ubi inventa à METHONE & EUCTEMONE, 68
- retrocedunt quoad tempora præterita, *Ibid.* & II. 29
- id primus observat HYPARCHUS, 69
- *Vernum* quando inciderit in *Thot Egyptiorum*, III. 24
- eorum *Colurus* per quas stellas transeat juxta EUDOXUM, 62. 65
- quid sit, 65
- de iis librum scribit THALES, 68
- Æra

- Æra NABONASSARI quando cœperit, III. 61
- Philippæa quando cœperit, 61. 393
- Christi vulgaris, quando inceperit &c. 368
- Seleucidarum, 393
- ÆSCULAPIUS Argonauta, III. 20. 21. 50
- Æthiopia* habet Templâ & Oracula dicata Ammoni, 15
- Æthiopes* invadunt *Egyptum*, 19. 73
- vincuntur ab ASA, 73
- muniunt *Memphim*, *Ibid.*
- ÆTHLIUS condit *Elidem*, 12
- ÆTHOLUS filius ENDYMIONIS dat Regioni *Curetum* in *Achajâ* nomen *Ætholie*, 14
- pulsus ex *Ætholiâ*, 15
- ÆTHRA THESEI mater capta, 52
- ÆTIUS, 305. 316. 323
- ÆZEUS, 32
- Africa* invaditur à SESACHO, 14
- colitur à Syriis, 78
- à Canaanis, 140
- edicto GRATIANI, in rebus sacris Papæ subjecta, 340
- bellis, quatuor ventis in Apocalypsi significatis, quanto opere devastata, 475
- quàm frequens hominibus ante ea bella, *Ibid.*
- AGAMEMNON Rex *Mycenarum*, 21
- adoptatus ab ATREO, 95
- obtruncatus ab ÆGISTO, 96
- Agno sigilla aperiente, quò respiciatur, 453. §c. § 482
- Ala abominationum, quid significat, 369
- Alanorum* Reges in Gallia, eorumque res gestæ, 315
- ALARICI res gestæ, 304. §c.
- ALCMÆON dux copiarum *Amphyctio-*
- num*, 30. 86
- hospitio recipit Legatos CROESI, à quo accersitur & muneribus augetur, III. 87
- ALCMENA filia ELECTRIONIS & LYSIDICES, 16
- Alenconium*, regio: unde hoc nominis, 315
- ALEXANDER Magnus sibi Persicum Imperium subdit, 30
- ejus filius ALEXANDER cum matre occisus, 394
- ejus Imperium, 300. 356
- Algebra* & *Arithmetica*, in quo conveniant, & in quo differant, I. 2
- Alkali* sal ex quibus particulis conficit, II. 414
- Allegoriæ profeticæ ratio varia, III. 292 §c. 298
- Altaria, sanctis passim per vias erecta, 431
- vetitum illud à Concilio Carthaginensi, *Ibid.*
- ALYATTES Rex *Lydiæ* pugnat contra CYAXAREM, 29
- bellum componit, & nuptum dat DARIO medo filiam, *Ibid.*
- Amarcholim*, apud *Judeos*, qui, 440
- Amazones* unde, 17. 72. 138
- ad Thermodontem relictæ, 17. 72
- Cur se Martis filias dicerent, 72
- AMENOPHIS vel MENES filius ZERATH & CISSIE Rex *Æthiopum*, 19
- gesta, 21. 70. 73. 74
- *Memphim* & VULCANI Templum condit ac Nilum in novos alveos deducit, 22. 73
- à Græcis dicitur MEMNON filius TITHONI, &c. *Ibid.* 70
- erigit parvas Pyramides, 22

- moritur, 23. 61
 — quot annos natus, 24
 — in ejus sepulcro quid positum, *Ibid.* III. 60
 AMMON primus construit longas & altas naves, & habet classes, 13
 — idem ac OURANUS pater SESACI, 60
 — Rex *Ægypti* domat *Lybiam*, *Lybiæ* que reddit humanos, 13
 — capit *Gezeram*, 14
 — CEPHEUM statuit *Joppæ*, *Ibid.*
 — ejus filia nubit SALOMONI, 14
 — ei dicantur *Thebæ Ægyptiæ*, 15
 — & Tempia atque Oracula, *Ibid.*
 — ejus Sacerdos Dodonæ erigit Oraculum Jovis, 16
 — JUPITER, 15
 Ammon - No vel No - Ammon, cur sic & quomodo aliter dicta, 15. 140
 Ammonia aut *Lybia*, 13
 — habet Tempia & Oracula dicata AMMONI, 15
 AMOSIS vel ANYSIS Rex *Anysis* vel *Hanetis* in *Ægypto*, 26
 — fugatus, *Ibid.*
 — vel TETHMOSIS Rex *Ægypti* morem homines immolandi abolet & Pastores *Abaride* vel *Pelusio* expellit, 10
 AMPHICTYON filius DEUCALIONIS instituit comitia *Amphyctionum* ad *Thermopylas*, 15. 102
 — alter posterior excipit magnum BACCHUM, *Ibid.*
 — convivio SESACUM excipit, 17
 — in *Graciam* infert duodecim *Ægypti* Deos, 18
 Amphictiones adorant CEREREM, 15
 — *Cyrram* capiunt, 30
 — eorum copias qui ducant, *Ibid.*
- AMPHION filius ANTIOPE, 14. 95
 — cum ZETHO LYCUM obtruncat, LAIUM fugat, *Thebis* regnat, 16. 95
 — ducit NIOBEM sororem PELOPIS, 95
 ANACINDARAXIS vel SENNACHERIBUS, 27
 ANALYSIS per *Æquationes* numero terminorum infinitas, I. 3
 — ejus utilitas, 27
 Analogia dat *Serierum* continuandarum rationem, 23. 43
 — & indices negativos, ac fractos, 7
 ANAXAGORAS, ejusque sententia de Mundi Systemate, II. 6
 ANAXIMANDER, ejusque sententia de Mundi Systemate, 5
 Anchiale condita, III. 27
 ANDRÆMON HERCULI cœvus, 48
 ANDROGEUS filius MINOIS ab *Atheniensibus* enectus, 16. 74
 — Ludi in ejus honorem instituuntur, 74
 — quando floret, 83
 ANDROMEDA rapta à PERSEO, 15
 ANDRÆMON HERCULI cœvus, 48
 Angeli septem Ecclesiarum, in *Apocalypsi*, 440
 — buccinas instantes & phialas effundentes, quò respiciant, 455. 458
 Angelus nube amictus, iride caput circumdatus &c. 458
 — Abyssi, quis, 479
 — Animæ defunctorum V. *Invocatio. Sancti* &c.

Animalias

- Animalia eorumque genera, stylo profetico quid significant, III. 295
 — circa thronum in *Apocalypsi*, 451
 Anni vitæ Christi; certa de iis non extabat apud Veteres traditio, 375
 — quid de iis hi statuerint, *Ibid.*
 — Vera eorum notitia unde petenda, 376
 Annum, quando ordierint Attici, 373
 Annus antiquissimus qualis, 55
 — orientalium gentium, maximè Judæorum, qualis, 370. not.
 — Luni-solaris, 13
 — qualis, 23
 — quamdiu in usum fuerit, 58. 60
 — ei dies additi, quibus dicati, 61
 — Solaris *Ægyptiorum* quando cœperit, 23. 13
 — quot diebus Luni-solarem superet, 60
 — quo tempore initium habuerit, 60. 61
 — receptus à Chaldeis, *Ibid.*
 — correctus & à Romanis receptus, 61
 — ejus *Thoth* quo anno incidat in *Æquinoctium Vernalis*, 24. 61
 — quot menses & dies continet, *Ibid.* 60
 — magnus CADMI & MINOIS quis, 57
 — vetus Latinorum & NUMÆ qualis, 58
 — Israëlitarum ex *Ægypto* allatus qualis, *Ibid.*
 — ejus usus in Chronologiam introductus, 38
 — ejus initium varium apud varias Gentes, 59
 — Julianus unde confectus, 61
- ANTEUS vel ATTAS filius JAPETI invadit *Ægyptum*, III. 18. 73. 164
 — ejus Urbs *Irasa*, in cujus loco conditur *Cyrene*, 28
 Antes, populus, 304
 Antichristi JOANNI sunt Gnostici, 440
 ANTIGONUS, 394
 Antiochia, *Ægypti* exemplum sequuta, 40
 Martyrum reliquias distribuit, 421
 ANTIOCHUS Epiphanes, non intelligitur parvo cornu Hirci apud DANIELEM, 361
 — ejus res gestæ, 400
 — *Επιμένης* dictus, & quare, *Ibid.*
 — *Hierax*, 396
 — Magnus. Quid gesserit, *Ibid.* &c.
 — occiditur, 396
 — Soter, ejus res gestæ, 396
 — Theos, ejus res gestæ, *Ibid.*
 ANTIOPA filia NYCTEI rapitur ab EPOPEO Rege *Sicyonis*, 95
 — remittitur ad LYCUM, 14. 95
 — parit AMPHIONEM & ZETUM, *Ibid.* 95
 Antiquitates omnium Gentium obscuræ, & fabulosæ, 35
 — Latinorum obscurissimæ, 39
 ANTONIUS eremita, 410
 — variarum superstitionum propagator afferitur, 422
 — utrū fuerit, *Pref.*
 ANYSIS vel AMOSIS vide AMOSIS
 APACHNAS, 9
 Apheliorum motus, II. 25. 26
 APIS, ei succedit LAOMEDON, III. 14
 — EPAPHUS, vel EPOPEUS filius PHORONEI, necatur, 14
Apocalypsis, NERONIS tempore confcripta, 436. &c.
 Ttt 2 — con

- contrariæ sententiæ Auctor IRE-
NÆUS, *Ibid.*
— ejus auctoritas & stylus, 437. 444.
— frustra ejus auctoritas à quibusdam
in dubium vocata, 445
— ante rerum finem non plenè intel-
ligenda, *Ibid.*
— eadem ejus, quæ vaticiniorum DA-
NIELIS, est ratio, 439
— ejus partes duæ, & prioris ex his-
ce partes septem, 439
— ejus titulus in versione Syriacâ,
436
— in eâ aperiuntur, quæ obſignare
juſſus fuerat DANIEL, 436
— falſæ variorum, 437
— tempus, quo vera conſcripta eſt,
illæ oſtendunt, *Ibid.*
APOLLO, in ejus honorem *Carnæ*
inſtituuntur, 88
— *Daphnæi* oraculum, JULIANO
conſulenti quare non reſponderit, ex
veterum ſententiâ, 418
APOPHIS, 9
Apri *Calydonii* venatio quando, 21
Apſides tardiſſimè moventur, & ejus
rei conſectaria, II. 13
Aquileia Romanæ ſedi ſubjecta, III.
346
Arabes, eorum Cubitus, milliare &c.
vide cubitus, milliare &c.
— errantes unde pondera, pecuniam,
& menſuras habuerint, 495
Arabia Felix invaditur à SESACHO,
14
Arabum annus unde initium ducat,
59
— etiam nunc quales menſes habeant,
59
Aradii condunt *Aradum* ad ſinum Per-
ſicum, 14
ARATE uxor HADAD inter Deos re-
poſita, III. 25
Arbores, ſtylo profetico, qui ſigni-
cent, &c. 295
Arca Fœderis capta à *Philisteis*, 10
Arcadiæ Regnum quando & à quo ini-
tium trahit, 10
ARCAS filius CALLISTUS accipit pa-
nem triticeum, 13
ARCHIAS filius EVAGETI *Syracu-
ſas* condit, 26. 84
Archontes Athenis electi in denos annos,
28
— in annum, 29
Arcus circuli longitudo, I. 16
— Quadratricis, 26
— dato invenire ſinum & coſinum, 22
— inventus ex ſinu, 301. 314
ARDALUS & CLONAS diſtinguunt
modos tibiæ, III. 47
Area curvarum, I. 2
— ſimplicium,
— inveniendæ methodus demonſtrata,
28
— compoſitarum, 3
— aliarum omnium, 4
— etiam mechanicarum, 24. 168
— poſitio quomodo cognoscatur, 217
— Cycloidis, *Ibid.*
— Quadratricis, 25
— per *Æquationem* expreſſa quando &
quomodo indicet curvam eſſe aſymp-
toticam, 9
— data præbet Baſim, 19. 177
— & Ordinam, 177
— notanda in Baſis ex Areâ inveſti-
gatione, 20. 21
— Curvarum, quæ quadrari poſſunt
in Tabulam diſpoſitæ, 155
— & earum, quæ cum Sectionibus
conicis conferri poſſunt, *Ibid.*
— nullarum exhibita, 163
— Cif-

- Cifſoidis, 165
— Conchoidis Veterum, 166
— Curvæ cujuſcunque determinata, 138
— Parabolæ *Apolloniæ*, 139. 140
— Parabolæ ſecundi generis, 139
— Hyperbolæ ſecundi generis, 139
— Apolloniæ, 140. 141
— Circuli, 141. 142
— earum momentum, 15. 17
— inventæ mechanicè per Approxi-
mationem, 175. cetera vide in Qua-
draturâ,
Argentum ſignatum à quo inventum,
III. 29
— & pondera & menſuræ à quo in
Peloponneſum introducta, 85
Argi, antiquitus *Phoronici* conduntur in
Peloponneſo à quo & quando, 10. 123
Argivum Regnum quando & à quo in-
cipit, 10. 125
Argo navis, cur, quomodo, quando,
& à quibus extructa, 20. 52
— prima navis longa & velis inſtruc-
ta apud *Græcos*, 64
Argonautarum expeditio, 20
— cur incepta, 73
— quando, 84
— divertunt ad *Alciro*um Regem *Phæa-
cum*, &c. 64. 169
ARGUS filius DANAI Magiſter Fa-
brorum, qui Argum navem extru-
xerunt, 52
ARIADNA filia MINOIS abducitur
& deſeritur à THESEO, &c. 74. 135
Ariete & Hirco apud DANIELEM
denotata Regna, 355
ARIPERTI donationem eſſe fictam,
431
ARISTARCHUS *Samius*, ejuſque
ſententia de ſyſtemate Mundi, II. 4
ARISTODEMUS Rex *Spartæ*, II. 47
— Cifſoidis, 165
— Conchoidis Veterum, 166
— Curvæ cujuſcunque determinata, 138
— Parabolæ *Apolloniæ*, 139. 140
— Parabolæ ſecundi generis, 139
— Hyperbolæ ſecundi generis, 139
— Apolloniæ, 140. 141
— Circuli, 141. 142
— earum momentum, 15. 17
— inventæ mechanicè per Approxi-
mationem, 175. cetera vide in Qua-
draturâ,
Argentum ſignatum à quo inventum,
III. 29
— & pondera & menſuræ à quo in
Peloponneſum introducta, 85
Argi, antiquitus *Phoronici* conduntur in
Peloponneſo à quo & quando, 10. 123
Argivum Regnum quando & à quo in-
cipit, 10. 125
Argo navis, cur, quomodo, quando,
& à quibus extructa, 20. 52
— prima navis longa & velis inſtruc-
ta apud *Græcos*, 64
Argonautarum expeditio, 20
— cur incepta, 73
— quando, 84
— divertunt ad *Alciro*um Regem *Phæa-
cum*, &c. 64. 169
ARGUS filius DANAI Magiſter Fa-
brorum, qui Argum navem extru-
xerunt, 52
ARIADNA filia MINOIS abducitur
& deſeritur à THESEO, &c. 74. 135
Ariete & Hirco apud DANIELEM
denotata Regna, 355
ARIPERTI donationem eſſe fictam,
431
ARISTARCHUS *Samius*, ejuſque
ſententia de ſyſtemate Mundi, II. 4
ARISTODEMUS Rex *Spartæ*, II. 47
ARISTOGITON & HERMODIUS
necant HYPPARCHUM *Athenarum*
Tyrannum, 30
ARISTOTELES fingit Cœlos ſolidos,
II. 6
Arith, hodiernus *Perſarum* Cubitus, III.
501
Arithmetica vulgaris, & ſpecioſa, in
quo convenient, & in quo diſfe-
rant, I. 2
— Decimalis eſt fundamentum ſerie-
rum infinitarum, 2
— ejus utilitas, *Ibid.*
ARMAIS vel DANAUS frater SE-
SOSTRIS vel *ÆGYPTI*. Vide DA-
NAUS, III. 53
Arrogus, *Ibid.*
Aroura, 495. 499
ARTAXERXES *longimanus*, 31. 253.
371
— *Mnemou*, 31
— *Ockus*, *Ibid.*
ARIENE filia ALYATTIS nubit
DARIO Medo, 29
ASA Rex *Jude*, 19
— ſternit ZERATH *Æthiopem*, *Ibid.*
Aſia minor habitata à *Phœniciis* & *Sy-
riis*, 12. 76
— habet muſicem, *Octaeteridem*,
Metalla quando & à quibus, 12
— populi unde annum ordirentur, 59
ASSERADON, vel ASSERADON-
PUL, vel SARDANAPALUS Rex
Aſſyriæ uno die *Tharſum* & *Anchiales*
ædificat, 27. 198. 200
ASSERADON invadit *Babylonem*, 27.
198
— *Judeos* captivos abducit, *Ibid.*
— Invadit *Ægyptum*, *Ibid.*
— moritur, *Ibid.* 207
ASSIS, 9
ASSUERUS, quis, 211. 356
Ttt 3 *Aſſyrii*

- Assyrii* Imperii fundamenta jactit PUL, III. 25. 188
 — Descriptio Geographica, 193. 199
 — illud invadunt *Scythæ*, 28
 — desciscit NABOPOLASSARUS, *Ibid.*
 — inter se partiuntur CYAXARES & NABUCHODONOSORUS, 29. 205
Assyriorum vetus annus qualis, 59
 Asterismi descripti à CHIRONE, 20. 63
 — ad quæ gesta alludant, 63
 ASTERIUS Rex *Creta*, 14. 117
 — à MINOE pulsus petit *Italiam* & fit *Latinorum* SATURNUS, *Ibid.*
 ASTREA vel ISIS vefania capitur, 19
 Astrologia à quibus excogitata in *Ægypto*, 26. 230
 — Babylonem invecata, *Ibid.*
 Astronomia *Babylonem* invecata, 26
 — Joniam, 28
 — carmine descripta à quibus, & à quibus soluta oratione, 37
 — nota ante Jobum, 11
 — unde orta, 13
 — ab oblivione revocata à THALETE, 68
 ASTYAGES Rex *Medie*,
 ASYCHIS Rex *Ægypti* Templum VULCANI auget Portico orientali, 26
 Asymptoticæ curvæ quænam, I. 9
 ATHAMAS filius ÆOLI ducit INUM filiam CADMI, III. 16
 ATHANASIUS, jam ab adolescentiâ, Sanctos mortuos ut patronos spectavit, III. 422
 — JOANNIS Baptiste ossa sub templi pariete abscondit, ut futuris sæculis profutura, 419. 421
 — num ANTONIO adscribat variarum superstitionum propagationem 421. & Pref. Vide & addenda,
Athenæ, antea *Cecropia*, conduntur à quo & quando, 10
 — Legatos non mittunt ad *Amphyctiones Thermopylis*, 15
 — Vide *Athenienses*, Attica,
Athenienses bello premuntur à MINOE, 16. 64
 — pugnant contra *Lacedemonios*, 25
 — Archontes per vitam eligunt, quorum fuerunt duodecim, 92
 — in denos annos eligunt, quorum fuerunt septem, 28. 92
 — in annum, 29
 — leges à DRACONE accipiunt,
 — sibi subdit PISISTRATUS, 30
 — quando, 87. 89
 — in libertatem vindicantur ab HERMODIO & ARISTOGITONE, *Ibid.*
 — leges à SOLONE recipiunt, 30. 89
 — erigunt DEMETRIO Phalereo 360 statuas & cur, 58
 — unde annum inciperent, 59
 — vide *Athenæ*, Attica,
 ATHYMNUS Dux *Pheniciorum* & *Syriorum*, 12
 — quando venit in *Europam*, 83
 ATLANTIS insula, 22. 160
 ATLAS vel ANTÆUS filius JAPETHI invadit *Ægyptum*, 18. 73. 164
 ATREUS filius PELOPIS Rex *Mycenarum*, 21. 95
 — filios adoptat AGAMEMNONEM & MENELAUM,
 — moritur,
Atticæ Regnum, à quo, & quando initium trahit, 10
 — *Ægypti*, 124. 125
 — Urbes duodecim junctæ, 17. 125
 ATTILÆ res gestæ, 323. &c.
Avæ, *Hunorum* pars, 327
 Aves,

- Aves, quid stylo profetico significant, re fungi cœperit, 376
 III. 292 — quamdiu eo functus sit, 384
Augusta Trevirorum, capta à *Vandalis*, 308
 — à Francis, 309. 311
 — quoties à Barbaris capta fuerit, 311. not.
 Auftri, & Septemtrionis, Reges, DANIELI quinam dicantur, 357
Azazel, hircus, 456
Azotus munitus, 11. 76
 B
Babylon, in PETRI Epistolâ primâ Romam significat, III. 432
 — Quo consilio hanc ille ita dixerit,
 — Urbs condita, 150. 187. 195
 — eam invadit ASSERHADON, 27
 — eam ornat & munit NITOCRIS, &c. 30. 212
 — capta à CYRO, *Ibid.* 89
 — Descripta, 229
 — vetus annus qualis, 59. 89
 — accipit annum Solarem, 61
Babyloniorum cubitus, 497
 — divisus in sex Palmos, 498
 — Imperium, 205. 228
 BACCHUS magnus hospitio exceptus à quodam AMPHYCTIONE, 15
 — quis, 18. 136
 — quando vivit, 75
 — ejus filii ex ARIADNA, 52
 — deprehensus cum Venere matre *Æneæ*, 74
 — ejus gesta, 75. 136
 — est inter primos, qui ausi sunt alto se committere, 80
 — ejus Trieterica unde, 16
 — dicitur filius SEMELES, 19
Bæon, 19
Bæoti potiuntur Cadmeide regione, 25
Baptista (JOANNES), quando un-
- re fungi cœperit, 376
 — quamdiu eo functus sit, 384
 — ejus ossa, 419
 — vide ATHANASIUS,
Barbarorum septentrionalium historia, 304. 310. &c.
 — hi incurfant Romanum Imperium, 304. 473. &c.
 BARCHOCHEBAS, 454
 BASILIUS, citatus, quod ad invocationem Sanctorum, 423
 Basis curvæ inventa, I. 19
 — ex datâ Areâ, 177
 — ex datâ longitudine, 22
 — sinus, & cosinus ex dato arcu, *Ibid.*
 — notanda in Basis investigatione, 20
 BATTUS ædificat *Cyrenem*, III. 28
 Bella quatuor priorum buccinarum clangore in Apocalypsi annunciata, 474.
 — 478
 — quintæ & sextæ buccinarum clangore indicta, 479
 BELUS quis, &c. 19. 72. 150. 195. 230
 BENHADAD Rex *Syriæ* moritur & inter Deos refertur, 23
 BERENICE, *Philadelphæ* filia, ANTIOCHI Theu vidua, occisa, 336
Bestiâ & Dracone in Apocalypsi, quod intelligatur, 463. 465
Bestiæ majoris, in Apocalypsi exortus, 465
 — capita & cornua, 463. 487
 — vulnus, ejusdemque sanatio, 465
 — Simulacrum, nota, nomen, numerus, 467
 — singulorum, quæ illam adtinent explicatio, 488. &c.
 — bicornis in Apocalypsi exortus, 465
 — quid ea significet, *Ibid.*
 — ejusdem res gestæ in gratiam *Bestiæ* majoris, 466
 — &c.

- eadem, stylo profetico, pro re-
gnis quomodo ponantur, 295
— *Apocalyptica*, 485
Bestiarum (quatuor) visum explicatum,
299. 300.
— tertiae & quartae apud DANIE-
LEM, cum Dracone, ac Bestia Apo-
calyptica, comparatio, 462
Birhynia habitata à Sidoniis, 77
BOCCHORIS Rex *Aegypti* superioris,
26
BORELLUS putat Planetas in orbibus
suis retineat ab aliquo principio im-
pulsus vel attractionis, II. 6
— definit distantias Satellitum Jovis
ab ejus centro, 9
Brabant, regio; unde ei nomen, III.
309
Brachia, quid apud DANIELEM si-
gnificent, 405
Britannia, in rebus sacris Papae subjec-
ta, edicto GRATIANI, 340
— eam adeunt Tyrii, 78. 81
Britannorum adversus Romanos rebel-
lantium historia, 308
— Reges primi, eorumque res gestae,
321
BUBASTIS vel SELENE filia HYPE-
RIONIS vel OSYRIDIS se necat,
19. 58
Bubastis in *Aegypto* Rex TACELLOTIS,
Buccinā canentes Angeli, quò respi-
ciant, 456. 458
— visum illud respondere viso EZE-
KIELIS, IX. 458
Buccinae septimae clangor, quo perti-
neat, 440. 460. not.
Buccinarum septem clangor, voces to-
nitruum, & phalarum irae effusio,
eodem respiciunt, 484
— vide bella, venti, Væ,
— usus in festis Judaeorum, 370. not.

- BULLIALDUS definit Planetarum à
Sole distantias, II. 11
— & Lunae à Terrae centro, 12
Burgundionum Reges, & res quaedam ges-
tae, III. 316
Busiridis nomen unde, 18. 72

C

- C** Abiri, 105. 112
Cadavera Martyrum, in recens con-
dita Templa translata, III. 417
— vide *Aegyptii*,
Cadmeis venit sub *Baeorum* potestate, 25
Cadmia, quid, 105
CADMUS Dux *Pheniciorum* & *Syrio-*
rum, &c. 12. 76. 77. 105
— quando in *Græciam* venit, 83
— quando floruit, 94
— ejus annus magnus quis, 57
— quas Insulas adeat, 77. 94
— ducit Harmoniam, 94
— est nomen appellativum & quid si-
gnificet, 77
— *Milesius*, docet historiam solutâ ora-
tione scribere & quando vixerit, 37
Calamus aut Pertica Romanorum, 498
CALIPPUS fingit coelos solidos, II. 6
Calliste habitata à *Sidoniis*, III. 77
CALLISTHENES in *Græciam* mittit
è *Babylone* observationes Astrono-
micas, 36
CALLITHEA filia PIRANTHI pri-
ma Sacerdos JUNONIS *Argivæ*, 99
Caloris & frigoris scala, II. 417
CALYCOPIS uxor THOANTIS Cy-
prum petit, III. 17
— moritur, Diis annumeratur, & di-
citur, VENUS, 21. 157
CALYDO filius PHORBANTIS &
PRONOES Urbem in *Aetoliâ* ædifi-
ca, 14
CAM-

- pla, & ex Templo AMENOPHIS
furripit circulum notatu dignum, III.
23. 60
— regnat, 30
Campania (*Champagne*) quomodo olim
dicta, 316
Canaanitæ JOSUEM fugientes in *Aegyp-*
tum migrant, 9
— vincunt TIMAUM & in *Aegyp-*
tum dominantur, *Ibid.*
— eorum Reges aliquot, *Ibid.*
— — mores, *Ibid.*
— dicantur Pastores, & cur, *Ibid.*
— petunt *Syriam*, *Lybiam*, *Palestinam*,
Idumeam & *Græciam*, &c. 10. 140
— concluduntur in *Pelusio*, 10
Candelabra duo coram Deo stantia, qui-
nam sint, 468
Cappadecia domita à CYAXARE, 29
Capsa condita à Tyriis, 78. 82
CAR filius PHORONEI ædificat Tem-
plum CERERI, 15. 120
CARANUS & PERDICCAS jaciunt
fundamenta Regni *Macedonici*, 29.
85
Caria habitata à *Sidoniis*, 77
— populi à quibus discunt nauticam,
77
— dicitur *Phœnicia*, 77
— — populi vocantur *Leleges* & in
MINOIS Potestatem veniunt, 77
CARMENTA & EVANDER lit-
teras in *Italiam* inferunt, 19
Carnea instituta in honorem APOLLI-
NIS, 88
CAROLI Magni res gestae, in gratiam
Pontificis Romani, 333. 334.
Carteja ædificata à Tyriis, 70. 80
— dicitur *Heraclea*, *Ibid.*
CARTESIUS putat Planetas à vorti-
cibus in orbem agi, II. 6
Carthago condita, III. 27. 50
Is. Newtoni Opuscula, Tom. III.
- quamdiu steterit, III. 78. 79. 80
— destructa quando, *Ibid.*
CASSANDRI res gestae, 392
CASSINUS determinat distantias Sa-
tellitum JOVIS ab ejus centro, II.
9
— Cometam observat, 50
Cassiterides Insulae, vide *Britannia*,
CASTINUS in *Francos* missus, III. 311.
318
CASTOR & POLLUX sororem HE-
LENAM liberant, 52
Castrametatio *Israëlis* in deserto, 451
Cataphryges, 409
Cathalaunia, unde dicta, 313
Caucasus, 17
CAUCON docet *Messenios* *Mysteria*
CERERIS, 15
Cecropia, deinde *Athenæ* conditur à quo
& quando, 10. 123
CECROPS Dux Pastorum ex *Aegypto*
in *Græciam* migrantium condit *Ce-*
cropiam, postea *Athenas*, 10
— initium dat Regno *Attica*, 10. 15
CELEUS Rex *Eleusis* instituit Sacra
Eleusinia in CERERIS honorem, 96
Centauri Thessaliae populi, 18
Centuria Romanorum mensura, 498
Centrum gravitatis, I. 14
— curvaturæ vel osculi,
— hujus centri locus, 275
— conducit ad inveniendos Curvarum
Focos, 276
CEPHEUS *Joppæ* statuitur ab AMMO-
NE, III. 14
CEPHRENUS *Aegypti* Rex magnam Py-
ramidem construit, 25
Cereos interdiu in cœmeteriis accendi
prohibitum, 415
CERES adorata ab *Amphiclonibus*,
15

- venit in *Atticam*, & docet tritici rationem, 13. 96.
 — ejus Myſteria diſcunt *Meffenii*, 15.
 — ejus Myſteria *Eleuſina* inſtituuntur ab *EUMOLPO* & *CELEO*, 14. 96.
 — ei ædificatur Templum vel ſepulchrum *Eleuſi*, 96.
 — ei ædificatur Templum à *CARE*, 15.
Chalcis in *Eubœa* præbet *Siciliæ* primam *Græcorum* Coloniam, 84. 106.
Chaldaei referunt Cometæ inter ſtellas errantes, II. 6.
 — recipiunt annum *Ægyptiorum*, &c. III. 23. 148. 178. 229.
 — quando aſtra obſervare cœperint, 36. 186.
 — eorum *Sarus* quis, 59.
CHEOPS Rex *Ægypti* magnam Pyramidem conſtruit, 25.
Cheruborum forma, unde petita & qualis, 452.
CHINILADON, quis &c. 207.
Chriſtiani vetuſtiſſimi, tempora non multum curarunt, 374.
 — quid de annis, vitæ *Chriſti* ſtatuerint, *Ibid.*
 — quomodo varia feſta ordinaverint, *Ibid.*
Chriſtianorum fata, ab extremo *Judeorum* exſcidio, uſque ad rerum finem, 400.
 — maxime in Imperio *Orientis*, 407.
Chriſtus. De annis vitæ ipſius, 374.
 — hiſtoriæ vitæ ejus ſeries, 376. &c.
 — quo tempore natus ſit ac paſſus, 368. 376. 386.
 — quodum ætatis annum agens baptizatus, 386. not.
 — paſſus, *Ibid.* & 382. &c.
 — quot annos docuerit, 383.
 — Parabolas à rebus obviis deſumſit, 377.
- Chronologia* quando & quomodo in *Europam*, 36.
 — antiqua quàm incerta, 36. 39.
 — per annos digeri cœpta, 38.
Chryſius. vel *Griffia*, flumen, 303.
Chryſoſtomus (*JOANNES*) citatus, quod ad *Sanctorum* invocationem, 429.
CHYRON filius *SATURNI* & *PHYLLIRÆ* vir aurei ſæculi, 12.
 — conſtellationes determinat, 20. 63.
Cilicia habitata à *Sidoniis*, 76.
CILIX Dux *Pheniciorum* & *Syriorum*, 12. 77.
Cimmerii è *Ponto Euxino* profeſti *Græciam* occupant, 10.
Circularis arcûs longitudo, I. 16.
 — inventa ex ſinu, 301.
 — per approximationem, 320.
 — zona, 302.
 — ſegmentum per approximationem, 322.
 — curvatura uniformis, 280.
Circuli Quadratura, 141. 142.
 — mechanica per approximationem, 175.
 — numerica, 149. 343.
Circulus notatu dignus poſitus in *AMENOPHIS* ſepulchro, & à *CAMBYSE* ablatus, III. 23. 60.
Cirra oppugnatur & capitur ab *Amphyctionibus*, 30. 86.
Cissois Veterum, I. 165.
 — Quadrata, 171. 173.
 — Quadraturæ Demonſtratio, 194.
 — ejus longitudo, 338.
CLEOBULI unius è ſeptem *Sapientibus* *Ænigma*, III. 57.
CLEOPATRA, *ANTIOCHI* Magni filia *PTOLEMÆI* *Epiphanis* uxor, 399.

CLEOS-

- CLEOSTRATUS* & *HARPALUS* — quot, 371.
 — corrigunt menſem lunarem, III. 58.
Clima, *Romanorum* menſura, 498.
 — *Græcorum*, 499.
CLISTENES ducit copias *Amphyctionum*, 30. 86.
CLONAS & *ARDALUS* diſtinguunt modos tibiarum, 47.
COCALUS Rex *Siciliæ* necat *MINOEM*, 17.
Cochome eriguntur parvæ Pyramides, 22.
Codex V. T. Ejus, poſt exſcidium *Babylonicum* fata, 289. &c.
CODRUS *Athenarum* Rex, 92.
Cœli ſunt fluidi, II. 5. 6.
 — ſolidi à quibus, & quando introducti, 6.
 — eos deſtruunt Cometæ, 6.
 — inventi videntur ad retinendos Planetas in orbibus ſuis, 6.
COELUS, Deus quis, III. 72.
Cœmeteria. In iis jam olim, obtentu precum, ſcelera commiſſa, 415.
Colchis, 17.
Colorum doctrina expoſita & probata, II. 181. 286. ad 294.
 — aliquot experimenta ad eam examinandam proponuntur, 312.
 — in hæc experimenta animadverſiones, 313.
 — in illam objectiones, 315. 326. 359. 366. 374. 378. 384.
 — Reſponſa, 319. 328. 335. 361. 367. 377. 381. 385.
 — quomodo examinanda ſit, 323.
 — albi & nigri cum cinereis intermediis ab omnium ſpecierum Radiis confuſe miſtis generantur, 198. 288. 321. 350. 363. 371.
 — primitivi qui, & quot, 288. 347. 370.
 — ſimplices, aut compoſiti qui, 370.
- exhiberi poſſunt per compoſitionem, 225. 288.
 — ſunt immutabiles, 287.
 — corporum naturalium unde oriuntur, 291. 293.
 — Phænomena & cauſas quomodo & quando obſervare & detegere cœperit *NEWTONUS*, 280.
 — Phænomena, ubi à parietibus &c. reflectuntur, 234. & ſeq.
 — ubi nulla eſt reflexio, 247.
 — in infuſione ligni nephritici, aureæ bractæ &c. 290.
 — in experimento *HOOKEI*, 290.
- Colores cur non omnes eliciat *Prisma*, quando *Lux* non tranſit per anguſtum foramen, 234.
 — ſingulorum ratio ad totam ſolaris imaginis longitudinem, 242.
 — quomodo tingi poſſint ea quæ nudis oculis intuemur, 264.
 — *Iridum* vel coronarum circa candelas &c. nonnunquam apparentium explicati, 265.
 — *Iridum* cœleſtium explicati, 271. 289.
- Coluri ſolſtitiarum & *Æquinoctiarum* per quas ſtellas tranſeunt juxta *EUDOXUM*, & eorum definitio, III. 62. 65.
 Cometæ probant *Cœlos* eſſe fluidos, II. 6.
 — referuntur à *Chaldeis* inter corpora cœleſtia, 6.
 — ſunt ſupra *Lunam*, 6.
 — verſantur ultra Planetas, 26.
 — ſunt infra *Jovem*, cum à nobis videntur, 43.
 — habent parallaxim annuam, 43.

V v v 2

— eorum

- eorum Caudæ oriuntur ex earum Atmosphæris, II. 52. 56
 — quo pacto id fieri possit, 56
 — aliquando descendunt infra orbem Mercurii, 58
 — moventur in Parabolis umbilicum in centro Solis habentibus &c. 59
 — quanto tempore in iis orbem magnum percurrant, 60
 — quando illum ingrediuntur & egrediuntur, 61
 — de Cometâ anni 1680. 62
 — & pluribus aliis, 63. 64
 — eorum Trajectoriam describere datâ relatione inter Cometæ velocitatem & distantiam à centro Solis, 65. &c.
 — ex assumptâ ratione velocitatis, 69
 — assumptam rationem velocitatis & trajectoriam corrigere, 71
 Conciliorum primorum apud Christianos ratio, III. 408
 — universalium origo, *Ibid.*
 — ea, in Oriente, ab Imperatore prorsus pendebant &c. *Ibid.*
 Concilium Carthaginense, altaria promiscuè ubique erigere vetat, 431
 Conchois veterum Quadrata, I. 166
 — ejus Tangens, 151. 180
 — Flexus contrarius, 152
 — Radius osculi, 110
 — ad verticem, 124
 — Quadratura, 166
 — Quadraturæ Demonstratio, 171
 Congius, III. 508
 Conspectus Filii hominis, Apocalypf. I. unde desumptus, III. 440
 CONSTANTINI M. donationem esse fictam, 331
 Constantinopolis, quando invocatione Sanctorum, aliisque superstitionibus, infecta, 430
 CONSTANTINUS M. summo opere venerabatur vitæ Theoreticæ additos, & virgines sacras, III. 410
 Constellationes notæ ante JOBUM, II
 — determinantur à CHIRONE, 20.
 — ad quæ gesta alludant, 63
 Continentes V. Encratitismi,
 COPERNICUS definit Lunæ distantiam à Terræ centro, II. 12
 Coptus, III. 9
 Corcyrii classe devicti à Corinthiis, 28.
 Corinthii coloniam deducunt in Siciliam, 26. 84
 — Triremes primi conficiunt, 27. 84
 — pellunt Reges & Prytanes eligunt, 28
 — Corcyrios classe vincunt primâ pugná navali, 28. 84
 — à Tyrannis liberantur, 30
 — reguntur à CYPSELO & PERIANDRO, 102
 Corinthus condita à SYSIPHO, 101
 Cornu Hirci primum &c. 356
 V. Hirci,
 — undecimi quartæ DANIELIS bestie descriptio, ejusdemque explicatio, 336. &c.
 — significat illud Ecclesiam Romanam, *Ibid.* &c. 466
 Coronæ circa candelas &c. nonnumquam apparentes explicatæ, II. 265
 Corybantes, III. 12. 103. 105
 Cofinus ex arcu inventus, I. 22
 CROESUS & SOLON ad Colloquium accedunt, III. 30. 86. 89
 — floret quando, 86
 — subigit totam Asiam Minorem, 89
 Creta habet Musicem, Poësim, Octæteridem, Metalla &c. quando & à quib, 12
 — habitata

- habitata à Sidoniis, &c. 77. 129
 Crucis signo frontem, domos &c. superstitiosè signabant Christiani, jam tertio sæculo, 4. 412
 — & Juliani Temporibus, 417
 CRESIAS historicus, 187
 Cubatura solidorum, I. 14. 17. 175
 Cubitus Romanorum & Græcorum quantus, III. 493. 508
 — Judæorum sacer, *Ibid.*
 — duplicis apud Judæos origo, 505
 — Arabum vel Derah, 494
 — Memphis antiquus, 495
 — divisus in sex Palmos, 496
 — Babyloniorum quantus, 547
 — divisus in sex Palmos, 548
 — Persarum quantus, 548
 Cultorum Bestiæ potatio, 467. 484
 Cultus religiosus Sanctorum &c. Vide *Martyrum. Sanctorum. Invocatio. Reliquiæ,*
 Curetes, 12. 105. 129
 — eorum regio in Achajâ, postea Ætolia, 14. 129
 Currus invenitur à quo & quando, 13
 Curvam generis Parabolici invenire, quæ per data quocunque Puncta transeat, I. 275. 277
 — eas quadrare quamproximè, 281
 — celerrimi descensus determinare, 289
 — eam, in quâ duo segmenta Rectæ ab eodem Puncto ductæ datam eandem summam conficiunt, 289
 CURVARUM Quadratura, 200
 Curvæ, quænam habeant Asymptotos, I. 9
 — quomodo id nosci possit ex Aræarum Equationibus, *Ibid.*
 — nonnullæ quadratæ, 163
 — quæ quadrari possunt in Tabulas dispositæ, 55. 235
 — quæ cum Sectionibus conicis comparari possunt in Tabulas dispositæ, 158. 235
 — quarum Area quadrari possit quomodo inveniantur, 212
 — genesis per umbram, 264
 — quarum Longitudo possit haberi per Equationem finitam, 178
 — quarum longitudo comparari possit cum aliquâ curvâ propositâ, aut cum earum Areis applicatis ad datam lineam, & id per finitam Equationem, 185
 — earum ordines, 248
 — descriptio organica, 265
 — curvarum secundi ordinis proprietates, 248
 — illarum duplex habentium Punctum descriptio per data septem Puncta, 266
 — earum series invenire, quæ curvas in aliâ serie constitutas secant ad Angulum datum, vel datâ lege variabilem, 294
 Curvaturæ, vel osculi Radius & Centrum, I. 185
 — datæ Punctum invenire, 267
 — in Parabolâ Apollonianâ, *Ibid.*
 — nullius Punctum invenire, 268. 270
 — Infinitæ, 271
 — In Parabolâ secundi generis, *Ibid.*
 — maximæ vel minimæ, 272
 — In Parabolâ secundi generis, 273
 — In Hyperbolâ secundi generis, 274
 — centrum esse potest in loco, 275
 — Troichoidis est in æquali Trochoide,
 — Parabolæ Apollonianæ in Parabolâ secundi generis, 175
 — servit ad Curvarum focos inveniendos, 276
 — invenire ad Axiom vertices, 277
 — in sectionibus conicis est semissis lateris recti, 278
 V. v. v. 3 — Qua-

- Qualitas, quid, I. 280
 — In Circulo semper eadem, 280
 — In spirali logarithmica uniformiter diversa, *Ibid.*
 — diversæ quis Index, 284
 — invenire illam, *Ibid.*
 CYAXARES *Medie* Rex, III. 23. 220
 — obtruncat *Scytharum* optimates, *Ibid.* 221
 — destruit *Ninivem* cum NABUCHO-
 DONOZORO & cum eo partitur Im-
 perium *Assyrium*, 29
 — fugat *Scythas* ultra *Colchidem* & *Ibe-
 riam* & domat *Pontum* atque *Cappa-
 dociam*, *Ibid.*
 — bellum gerit contra ALYATTEM
 Regem *Lydiae*, *Ibid.*
Cybele urbs *Phrygiae*, in qua instituta
 fuerunt *Mysteria RHEE*, 14
 Cyclo vitioso *Judeos* non fuisse usos, 386
 Cycloidis quadratura, I. 24. 136
 — Radius osculi, 112
 — Longitudo vel Rectificatio, 113
 — centrum osculi in æquali Cycloi-
 de, 112
 Cyclus METONIS quis, III. 58
 CYPRIANUS, Martyrum memorie
 cultum promovet, 415
 CYRUS, 355
 CYRUS filius MANDANIS nascitur, 29
 — Sardes capit, 30
 — & Babylonem, *Ibid.* 89. 216
 — superat DARIUM *Medum* & in
 Persas transfert Imperium, *Ibid.* 231
 — moritur, *Ibid.*
 CYSATUS cometam observat, II. 51
- D
- Acie veteris situs, & incolæ, Ro-
 mano Imperio subiecti, III. 303
- Dactyli Idæi, III. 12. 105
 DEDALUS cum sororis filio TALO
 excogitat instrumenta nonnulla, 16
 — & statuas pedibus disjunctis, *Ibid.*
 — interficit TALUM, *Ibid.*
 — ad MINOEM fugit, *Ibid.*
Damascus capta à TEGLATHPHA-
 LASSARO, 26
 Danaides quando vixerint, 52
 DANAUS ex *Egypto* in *Graciam*, 17
 — ejus filie quinquaginta & filius Ar-
 gus, *Ibid.*
 — dicitur etiam Armais, 53
 — ejus historia, 98
 DANIEL, quo anno in computando
 usus, 370
 — ejus liber quomodo compositus, 289
 — vaticinia reliquorum clavis, 292
 — — omnia sese mutuò respiciunt, 297
 — momentum eorum, 298
 — — non plenè intelligenda ante re-
 rum finem, 436
 — Fama, 297
 DARIUS *Medus* filius CYAXARIS
 nascitur, 29
 — ducit ARIENEM filiam ALYAT-
 TIS, *Ibid.*
 — regnat, 30
 — Daricos nummos conficit, *Ibid.* 225
 — superatur à CYRO, *Ibid.*
 — filius HYSTASPIS regnat, 30.
 252
 — jubet secundum Templum *Jero-
 lymæ* condi, *Ibid.*
 — *Nothus* regnat, 31
 — *Codomannus*, III. *Ibid.*
 — necatur, *Ibid.*
 Darici nummi descripti, 225
 DAVID Rex constituitur, 11
 — videt *Edomitas*, *Ibid.*
 — vincit

- vincit *Syrios*, 12
 Decumanus, *Romanorum* mensura, 498
 DEMETRIUS, ANTIGONI filius.
 Ejus res gestæ, 394
 — SELEUCI Philopatoris filius, 400
 DEMETRIUS *Phalereus* habet *Athenis*
 360 statuas, 58
 DEMOCRITUS, ejusque sententia de
 Mundi Systemate, II. 6
 Deorum & Gigantium bellum, III. 73
 — symbola aliquot, 159
Derab, vide Cubitus *Arabum*,
 DEUCALION floret, 10. 12
 — ejus Diluvium, 12
 — filius MINOIS floret, 83
 Deus unus aris sine Templis in tota
 Perside colitur, 30
 — quo scopo vaticinia dederit, 437
 — quæ œconomia usus quod ad affla-
 tum Divinum sub V. & N. T. 291
Δευτεροπρωτον *Sabbatum*, 381
 DIDO, vel ELISSA condit *Carthagi-
 nem*, 24. 50. 79
 Diei iter apud *Romanos*, III. 499
 — apud *Græcos*, 499
 Dies, apud DANIELEM sunt anni,
 360
 — Item in *Apocalypsi*, 471
 — num quadret hoc in 2300 vesper-
 tina & matutina tempora, 360. not.
 Dieteris *Græcorum* quæ, 57
 Differentialis Methodus, I. 273
 Dii majorum Gentium unde, III. 18.
 115. 162
 — regnare desinunt in *Egypto*, 19
 — *Cabyri*, 112
 Diluvium Deucalionis, 12
 Dimensio Templi, 453
 — vide Templum,
 Dimidium hebdomadis, 366. 368
 Diocletianæ vexatio, 470
- eâ purgata est Ecclesia, 415
 DIONYSIUS *Exiguus* perstrictus, 376
 — num rectè, 386. not.
 DIONYSUS vel BACCHUS quis, 72
 Divisio, quomodo præbeat series infi-
 nitas, I. 3. 4
Dodona quando & à quo recipit Ora-
 culum Jovis, III. 16. 146
Dolabra inventa à quo & quando, 16
 Donationem CONSTANTINI M. &
 alteram ARIPERTI esse fictas, 331
 DRACO Archon *Atheniensium* leges
 fert, 29. 89
Dracone, & *Bestiâ Apocalypticâ* quid in-
 telligatur, 463
 — vide *Bestiarum*,
Draconem inter & MICHAELEM pu-
 gna, 465
Draconis in terram dejecti, in mulie-
 rem ausus, *Ibid.*
 Ducatus *Romanus*, quomodo Pape in
 potestatem redactus, 336
 — tertium fuit Regnum quod co-
 ram parvo quartæ DANIELIS bes-
 tiæ cornu cecidit, 336 & add.
- E
- Ecbatana condita, III. 131
 Ecclesia Christiana, quamdiu à su-
 perstitionibus, &c. pura manserit, 440
 — ejus res ubinam in *Apocalypsi* trac-
 tari incipiant, 440. 464
 — conditio ante DIOCLETIA-
 NUM, ex EUSEBIO descripta, 469
 — Romana, vide Episcopus *Romanus*,
 — *Smyrnenfis* & *Philadelphensis*, solæ è
 septem, inculpatæ inventæ, 468.
 471. 472. 485
 Ecclesia

- Ecclesiarum septem Asiaticarum* conditio & fata, 485
ECHMUS obtruncat *HILLUM*, 21
Eclypsis solaris à *THALETE* prænunciata, 29
Edictum GRATIANI & VALENTINIANI, in gratiam Episc. Rom., III. 340
 — *Theodosii & Valent.* III. in gratiam ejusdem, 351
 — quo Clericos è Monasteriis petere jussum, 411
 — alia edicta, 431. 476. 477
Edomite à *DAVIDE* victi, pars petunt *Aegyptum*, pars unum *persicum*, pars littora *Mediterranei*, & secum afferunt artes & scientias, II. 146
 — *Erythræam* interpretantur *Pheniciam*, & se ipsos *Phenicios* dicunt, & *Palestinæ* partem *Pheniciam*, *Ibid.*
Elephantis, 9
Eleusi Mysteria *Cereris* instituuntur, 14. 112
Eleusinorum Regnum incipit à quo & quando, 10
ELEUSINUS filius *OGYGIS* condit *Eleusinuntem* vel *Eleusinem* vel *Eleusim* in *Atticâ*, III. 10
 — initium dat Regno *Eleusinorum*, *Ibid.*
Eleusis condita à quo & quando, 10. 122
ELI, 9
Elii duumviri præsunt ludis *Olympicis*, 29. 88
 — Deinde *Novemviri*, & tandem *Decemviri*, 88
Eli condita à quo & quando, III. 12. 123
ELISSA vel *DIDO* condit *Carthaginem*, 24. 50
Ellipsis Apolloniana,
 — ejus Radius osculi ad verticem Axis æquat dimidium Latus Rectum, I. 268
 — ejus arcus inventus, 316
 — per approximationem, 322
 — vide *Tangens*, *Quadratura* &c.
Elymais domita à *NABUCHODONOSORO*, 29
Encratitismi & vitæ monasticæ ortus & progressus, 409
EPAPHUS, *APIS*; vel *EPOPEUS* filius *PHORONEI* necatur, III. 14
 — vel *EPOPEUS* Rex *Ægialei* vel *Sicyonis* rapit *ANTIOPAM* filiam *NYCTEI*, 95
Ephira postea *Corinthus*, 123
EPHORUS scribit chronologicam *Græcorum* historiam, 38
EPHRÆM *Syrus*, citatus quod ad Sanctorum Invocationem, 427
EPIMENIDES Historicus scribit de Genealogiis, 38
Episcopi, quinam olim Papæ vicarii fuerint, 432. &c.
 — *Monachi*, illustriores sæculo quarto, 411
 — vide *Presbyteri*,
Romani de Imperatore *Græcorum* victoriâ, 331
 — Dominium non nisi in Occidente fuit permanens, 340
 — ejus Domini institutio, *Ibid.*
 — confirmatio, 351
 — ejusdem, in rebus sacris amplificatio summa, 354
Episcopi Romani propria diocesis, 349
Episcopus Romanus, undecimo quartæ *DANIELIS* Bestiæ cornu significatus, 330
 — quomodo tria è prioribus cornibus evulserit, &c. 331. &c.
 — ab aliis *Episcopis* consultus, litteris decretoriis respondet, & unde hoc ortum ducat, 341. &c.
 — Omnibus

- Omnibus in Occidente *Episcopis* *Metropolitæ* leges dat, III. 350
 — *Episcoporum* se *Episcopum* dicere, unde coeperit, 408
Epistola ad Hebræos. In eâ ad *Apocalypsin* *JOANNIS*, hic illic respici, 438. 443
 — ejus stylus, 444
 — utraque *PETRI*. In iis, maxime alterâ, ad *Apocalypsin* passim respici, *Ibid.* &c.
Epistolæ septem Apocalyptice, quænam tempora respiciant, 440. 468
 — singularum, hoc respectu, explicatio, 470. 473
EPOPEUS, *EPAPHUS*, vel *APIS* filius *PHORONEI* necatur, 14
 — Rex *Ægialei* vel *Sicyonis* rapit *ANTIOPAM* filiam *NYCTEI*, 95
Equi primum veniunt è *Lybiâ*, 14
Equites quatuor, in *Apocalypsi* conspecti, quid significant, 403
ERECTHEUS Rex *Athenarum*, 12. 52. 103
 — celebrat *Panathenæa*, & jungit equos currui, 13
Eridanus dicitur *Nilus*, 73
Erythræa nomen datum pluribus urbibus, 79
ESDRAS in *Judeam* regreditur, 31
 — quos V. T. libros composuerit, 288
 — quo tempore ejus iter *Hierosolymas* contigerit, 365. 373
ESTANCIUS (*Pater Valentinus*) *Cometam* observat, II. 49
EVAGORAS ex *TEUCRI* posteris à *Persis* devictus, III. 82
EVANDER & *CARMENTA* mater litteras in *Italiam* inferunt, III. 19
Evangelicæ historiæ series, 376. &c.
 — ea *MATTHÆO* maxime accommodata, 380
EUCTEMON cum *METONE* divulgat Cyclum lunarem, & observat *Equinoctia* & *solstitia*, 68
EUDOXUS fingit Cœlos solidos, II. 6
 — quando floret, & ubi *Solstitia* & *Equinoctia* statuit veterem *Sphæram* describens, III. 62
 — ejus sphaera descripta ab *Hypparcho*, 62
EUMENES, *Pergami* Præfectus, 397
EUMOLPUS instituit *CERERIS* Mysteria, 14
EUROLICUS ducit *Amphyctionum* copias, 30. 86
EUROPA rapta, quando, 83
Europa habet instrumenta ferrea &c. à quibus & quando, 12
EUROTAS filius *LELEGIS* & *LACEDÆMON* regnant *Laconia* & *Spartam* condunt, 11
EURYSTHENES filius *ARISTODEMI* auctor alterius ex familiis, quæ *Spartæ* regnaverunt, 41
EURYSTHEUS *STHENELI* filius nascitur, 18
 — Rex *Mycenarum*, 19
 — pellit *Heraclidas* è *Peloponneso*, 21
 — necatur, *Ibid.* 49
Exarchatus Ravennatensis ortus & fata, 318
 — primum hoc fuisse, quod coram parvo quartæ bestiæ cornu cecidit Regnum, 332
Experimenta de Coloribus, Radiis &c. Vide *Colores*, Radii, &c.
Expiationis solemnis ritus apud *Judeos*, III. 455. 456. 482. 483

Is. Newtoni Opuscula, Tom. III.

X x x

— Pon.

- Pontificis Max. ad illos præparatio, 454. 482
 Exponentes affirmativi, negativi, integri, & fracti, I. 7. 10

F

- F**abri lignarii quando in *Europâ* esse coeperint, III. 16
FELIX, Episc. *Romanus*, Martyrum honori consulit, 415
 Festa varia, quomodo vetustissimi Christiani ordinaverint, 374. 415
 — in honorem Martyrum instituta, 414
 — primum hæc fuisse ad invocationem Sanctorum gradum, *Ibid.*
 Figuræ simplicissimæ, cum quibus Curvæ comparari possint, inventæ, I. 229. & seq.
 Filius hominis. Conspectus ejus, in *Apocalypsi* unde desumptus, III. 440
FLAMSTEDIUS determinat distantias Satellitum Jovis ab ejus centro, & eorum tempora periodica, II. 9
 — ejus Theoria de Satellitibus Jovis vix differt ab accuratè observatis eorum Eclipsibus, 10
 — definit Lunæ distantiam à Terræ centro, 12
 — — & Martis parallaxim, 15
 — — Jovisque diametrum apparentem, 15
 — — & Annuli Saturni, 15
 — — & Solis, 15
 — Definit rationem semidiametri Jovis ad maximam Satellitis extimi, 17
 — cometam observat, 51

- Flexus contrarii Punctum, I. 268
 — inventum,
 — in Conchoide *Nicomedeâ*,
 — — aliter, 268
 — in Parabolâ secundi generis, 269
 Fluentes quid sint & earum symbola, I. 60
 — eas invenire ex Fluxionibus datis proponitur, 57
 — — solvitur modo peculiari, 81. 367
 — notanda, 83. 84
 — Præparatio in generalem solutionem, 85. 106
 — difficultates quæ oriuntur ex Fractionibus compositis, Radicalibus &c. explanatæ, 87
 — divisio Problematis in tres casus ubi sunt duæ Fluxiones & una Fluens, 93. 94
 — — duæ Fluxiones & duæ Fluents, 94
 — — plusquàm duæ Fluxiones, 95
 — solutio prioris casus, 96
 — — notanda,
 — — ubi valor Rationis Fluxionum est fractio in cujus Denominatore est Quantitas unius Dimensionis, 101. 102
 — — in aliis casibus, 106
 — solutio generalis casus secundi, 107. 118
 — — etiam si fractæ sint Potestates Quantitatis Relatæ, 115
 — — modis infinitis, 116
 — — notanda, 117
 — aliæ solutiones plerunque breviores, 119. 128
 — quædam quæ dant Æquationem finitam, 121
 — solutio casus tertii, 129
 — — &

- & ubi est una Fluens, & alterius Fluxio, vel una Fluens & ejus Fluxio, 242
 — — ubi sunt tres incognitæ Quantitates, 243
 — demonstratio harum solutionum, 131
 — alias crescere dum aliæ decrescunt quomodo noscatur, 114. *sub finem*
 — augeri vel minui possunt; & quomodo, 84. 244
 Fluentis valor negativus, quid indicet, I. 14. *sub finem*
 Fluxiones, quid sint, 58. 60. 203. 263
 — quomodo exprimantur, 60. 263
 — quomodo exponi possint, 242
 — quibus Quantitatibus sint proportionales, 241
 — eas invenire ex Fluentibus datis, hoc Problema proponitur, 56. 209. 263
 — — solvitur, 62. 209. 263
 — — demonstratur ejus solutio, 74. 78. 210
 — — quando Æquatio exprimens Relationem Fluentium continet tres Fluents, 65. 209
 — — Fractas & furdas Quantitates, 66. 69. 210. 211
 — — Quantitates quæ non possunt exprimi geometricè, ut Areas & Longitudines Curvarum, 70
 — una negativa, & altera positiva, quid indicent, 14. *sub finem*
 — Lineæ Curvæ quomodo inveniatur, 185
 — infiniti sunt ordines, 208
 — invenire Fluxiones secundas, tertias &c. 211
 Fluxionum, & serierum infinitarum Methodus, I. 1. & seq. *ord. inclusive*
 — in eâ Tempus quomodo consideretur, 59
 — eam an invenerit **NEWTONUS**, an **LEIBNITIUS**, 373. *ad* 420
 — vide *Maxima*, Tangentes, Curvatura &c.
 Focos Curvarum invenire, II. 164
 Fortunatæ insulæ habitatæ à *Tyriis*, III. 78
 Fractiones compositæ si sint in Fluxionum ratione quid faciendum, I. 87
 Francorum Romanorum historia, III. 309
 — Reges primi & res gestæ, 317
 Fulgura, in *Apocalypsi* quid significant, 455
 Fumus putei *Abyssi*, 480

G

- G**ades extractæ à *Tyriis*, 78. 79. 80
 — habent sepulchrum & Templum **HERCULIS** *Tyrîi* &c. 82
GALILÆUS determinat distantias Satellitum Jovialium à centro Jovis, II. 9
GALLETIUS determinat rationem, quæ est inter apparentes Saturni sui-que annuli diametros, 15
GANIMEDES raptus à **TANTALO**, III. 14
Garizim mons, ubi Templum ædificatur, 31
GELU Rex *Siciliæ* quando floret, 84
Galli arborici, III. 309
Gallia, edicto **GRATIANI**, in rebus sacris Papæ subjecta, 340. 341
 Genealogiarum Scriptores, 37
 Generatio una quot annos complectatur, 12

- Generationes quamdiu durent, 36
 Geographia à quo exordium habet, 17
 Geometria,
 — ejus ortus, III. 18
 — de eâ librum scribit MOERIS Rex
Ægypti, 24
 — unde & quando in *Joniam* transla-
 ta, 28
Gepides Populus. Eorum res quædam
 gestæ, 303. &c.
Gezera urbs CANAANEORUM capta
 ab AMMONE traditur ejus filix, 14
 GINGRIS filius THOANTIS Diis
 additur & dicitur ADONIS, 20
Gnostici, III. 440
 Gradibus quibusnam Sanctorum invo-
 catio in Ecclesiam introducta sit, 414
Græci, quando humaniores redditi, 123
 — incipiunt colere mortuos, 16. 113
 — instituunt comitia *Amphictyonum*,
 14. 15
 — eorum tempora ignota, fabulosa,
 & historica, 36
 — mores & vita ante *Phœniciorum* ad-
 ventum, 124
 — quando Tabulas aut inscriptiones
 habere cœperint, 37
 — Poëtæ & Musici eximii relati, 47
 — debentur ludis *Pythicis*, *Ibid.*
 — annus solaris & *Æra Philipæa*, 61
 — eorum Pes quantus, 493
 — inter eos insignior *Atticus*; quan-
 tus, 494
 — mensuræ nonnullæ, 499
 — à quo discant domos ex argillâ con-
 ficere, & postea lateres coquere, 126
Græcia habet Musicem, Poësim, Octaë-
 teridem, Metalla &c. quando & à
 quibus, III. 12. 105
- recipit duodecim *Ægypti* Deos, 18.
 115
 — primum occupabatur ab errantibus
Cimmeriis & *Scythiis*, 10
 — deinde à *Canaanitis* vel *Pastoribus*
 ex *Ægypto* profectis, 10
 — habitata à *Phœniciis* & *Syriis*, 12.
 76
 — quando habuit prima Templâ, &
 quæ, 14. 96. 114
 — & Oracula, 114. 146
 — ejus maria à Piratis purgata, 15
 — ejus insulæ Colonis auctæ, *Ibid.*
 — Colonias in *Italiam* & *Siliciam* mit-
 tit, 84
 — Magna, quæ *Regio* dicatur & cur,
 85
 Gratix, quæ fuerint in Terris, III. 21
 GRATIANUS Imp. Pontificis Max.
 dignitatem, ab idololatriâ oblatam,
 primus è *Christi*. Imp. respuit, 473
 Grave quo tempore labitur per Rectam,
 & quo per arcum *Cycloïdis*, I. 291
 Gravitatis centrum, 14. 17. *sub finem*
 GREGORII II. Papæ res gestæ, III.
 332
 GREGORIUS M. ingentem in alios
 Episcopos auctoritatem exercet, 347.
 348. 349
 — *Thaumaturgus*, festos dies in hono-
 rem Martyrum instituit & quare, 414
 — & quâ ratione, 415
Griffia: flumen, 303. *not.*
Gruthingi, *Gothungi*: populus,

H

- HADAD Rex Edomitarum petit
Ægyptum, 11
 — ducit THAPHENEM aut DAPH-
 NIM, 71
 — vel

- vel BENHADAD Rex *Syriæ* mo-
 ritur & Diis annumeratur, 23
 Hagiographa, quare plûs quàm *Lex* &
Profetæ mendosa, 290
 HALLEIUS definit rationem, quæ est
 inter Saturni, & sui Annuli diame-
 trum apparentem, II. 15
 HARMODIUS & ARISTOGITON
 HYPARCHUM interimunt, III. 30
 Harmoniæ Evangelicæ quædam species,
 376. &c.
 — Matthæo maximè accommodata,
 & quare, 380
 HARPALUS & CÆOBULUS corri-
 gunt mensuram lunarem, 58
 HAZAEL Rex *Syriæ* moritur & inter
 Deos refertur, 25
Hebdomadum septuaginta tantum non
 nova explicatio, 364. &c.
 — explicationis ejus præ ceteris alio-
 rum præstantia, 369
 — ejusdem fundamenta chronolo-
 gica, 371. &c.
 — Vide Septuaginta, &c.
Hebdomas una, & *Hebdomadis* dimi-
 dium, quo singula referantur, 367.
 368
Hebræos (Epistola ad) Vide Epistola,
 HELENA rapta à THESEO & libe-
 rata, 20. 52
 — à PARIDE, 21
 HELIODORUS SELEUCUM Philo-
 patorem occidit, 400
 HELLANICUS quando vivit & quo-
 modo historiam scribit, 38
 HELLE & PHRYXUS fugiunt, 18
Hellenodica quid, 88
Hephestia civitatis *Lemni*, 16
Heraclea dicitur *Carteja*, 80
Heraclide pelluntur è *Peloponneso*, 21
 — in *Peloponnesum* redeunt, 25. 48.
 85. 89
- eorum in reditu Duces TEMENUS
 & fratres duo, 85
 — prius quater reditu frustra tentato,
 49
 HERCULES *Græcus* nascitur, 18
 — *Græci Argonautæ* gesta, 20. 21
 — filius HILLUS, 21
 — divinitate donatur, 21
 — *Ægyptius* occisus à TYPHONE, &
 columnas statuens quis, 19. 72
 — *Crotonam* condit, & *Sicanos* in
Siciliâ relinquit, 129
 — dicitur OGMIVS à Gallis, &
 NILUS ab *Ægyptiis*, 129
 — quis, 150
 HERCULES *Argonauta* PROME-
 THEUM è *Caucaso* dimittit, III. 51
 — est inter primos; qui ausi sunt alto
 se committere, 80
 — dictus est præcipuus *Tyriorum* Dux,
Ibid.
 — hic dicitur MELCARTUS vel
 MIDACRITUS, vide MELCAR-
 TUS,
 — sepultus est in *Gadibus* ubi habet
 Templum, 82
 — ei *Carthaginenses* decimas solvunt,
Ibid.
 — *Capsam* condit, *Ibid.*
 — *Olympius*,
 — ALEXANDRI M. filius & succes-
 sor occisus, 394
 HERODOTUS quando floret, III. 24
 — scribit, 31
 HESIODUS floret quando, 24
 HEVELIUS definit Lunæ distantiam
 à centro Terræ, II. 16
 — quomodo Fixas solitos minores &
 distinctiores videat, 16
 — metitur Veneris Diametrum, 17
 X x x 3 — Co-

- Cometas observat, 50
Hierosolymiarum instaurationis Judæis expectata, III. 366
 HILARION ANTONII Eremitæ discipulus, 410
 HILLUS filius HERCULIS necat *Eurytheum*, 21
 — obtruncatur, *Ibid.* 49
 HIPPOCRATES ex Posteris HERCULIS & ÆSCULAPII quando florere coepit, 50
 Hirci, apud DANIELEM, cornu primum, quid significet, 356
 — parvum ejusdem cornu, quid significet, 356. 358
 — quomodo hoc non suis viribus potens, *Ibid.* & 407
 — non esse hoc ANTIOCHUM Epiphanem, 361. *Ibid.* not.
 Hirco & Ariete, DANIELI denotata regna, vide Ariete,
 Hircus *Azazel*, 456
 HIRAMUS Rex Tyri, 76
 — SALOMONEM adjuvat in Templo condendo, 83
 — quando Regnum capeffit, 83
Hispania invaditur à SESACHO, 14
 — habitata à Tyriis, 78
 — in rebus sacris, edicto GRATIANI, Papæ subiecta, 341
 Historiæ scriptores veteres, 37
 Historiæ Evangelicæ series, 376
 — vide Harmonia,
 HOMERUS quando floret, 24
 — ejus Poëmata unde & à quo in *Græciam* illata, 27. 47
 Homo, stylo profetico, quomodo ponatur, 295
 — statura utrum quondam major, 500
 — Pes ad Cubitum quam habeat rationem, 501
 HOOKIUS arbitratur Planetas in orbibus suis retineri ab aliquo principio impulsus, vel attractionis, II. 6
 — definit rationem, quæ est inter apparentes Saturni, & Annuli sui Diametros, 15
 — refert experimentum quoddam ad Opticam pertinens, quod explicatur, 200
 HORROXIUS metitur Veneris in Sole Diametrum, 17
 HUDDENII Regula pro maximis & minimis, I. 86
 HUGENIUS definit spatium à Gravibus juxta Terræ superficiem percursum, II. 12. 13
 — & Rationem, quam Diameter Saturni habet ad Annuli sui Diametrum, 15
 — quomodo Fixarum Diametros apparentes auxerit vel minuerit, 16
 — metitur Veneris Diametrum, 17
Hungaria, regioni, unde nomen, III. 327
Humi litteras seriùs recipiunt, III. 40
 — eorum Reges, eorumque historia, 323. &c.
 HYAGNIS Phrygius tibus excogitat, 14
 HYPERBIUS & EURYALUS docent *Græcos* lateres conficere, 126
 Hyperbola *Apolloniana*,
 — equilateræ relatæ ad axem quadratura numerica, I. 148
 — Relatæ ad Asymptotos, 150
 — ejus arcus inventus, 318
 — per approximationem, 322
 — Segmentum, 322
 — ejus Radius osculi ad Verticem axis æquat dimidium latus rectum, 278
 — secundi generis ejus Punctum maximæ, vel minimæ Curvaturæ, 274
 Hyper,

- Hyperbolici Termini qui, 145
 — quomodo vitari possint, 147
 Hyperbolicus Figurarum quid sit, I. 261
 HYPPARCHUS *Athenarum* Tyrannus necatur, 30
 — *Bythinus* describit EUDOXI sphaeram, 62
 — quando stellas observaverit, 69
 — primus perspicit Præcessionem æquinoctiorum, *Ibid.*
 HYSTASPES cum ZOROASTRO in *Perfidem* introducit morem unius Dei colendi Ari sine Templis, III. 30
 — DARIÏ pater Magorum instituta emendat, 249
 — Indias petit Doctrinæ studio, 250
 I
 I Ach () Astronomica *Judeorum* regula, 386
 Ida, mons *Cretæ*, 12
 — ibi invenitur ferrum, & JUPITER *Cretensis* alitur, *Ibid.* 105
 Idæi Dactyli primi in Europâ faciunt instrumenta ferrea, Musicem, & Poësim introducunt, 12. 105
 — JOVEM *Cretensem* nutriunt, 12. 111
 Idolorum cultus ubi initium habuit, 115
 Ignis perpetuus VESTÆ, symbolum solis in centro universi, II. 5
 — à NUMA institutus, *Ibid.*
 — cur per Telescopium visus, latior appareat, 16
 — & meteora, stylo profetico quid significant, III. 293
Illyricum utrumque, in rebus sacris Papæ subiectum edicto GRATIANI, 340. 344. 346
 ILIARODAMI vel EVILMERODACHI Regnum & fata, 213
 Imaginis metallinæ, NABUCHODONOSORO visæ, explicatio, 297. &c.
 Imperia, Urso, & Pardo, necnon Ariete & Hirco, representata, iterum DAN. XI. describuntur, 392
 Imperium ALEXANDRI M. quomodo in quatuor Imperia divisum, 300. 356
 — & hæc deinde in duo redacta, 392. &c.
 — *Græcum*, esse Regem qui pro voluntate agebat, 409
 — quomodo sanctitatem in abstinentia posuerit, *Ibid.*
 Imperium Romanum, qui in decem, & in quænam, Regna diffractum, 313. &c.
 Impietas *Judeorum*, ANTIOCHI Epiphanis temporibus, 356. 400. &c.
 Index diversæ Curvaturæ est Ratio Fluxionis Radii osculi ad Fluxionem Curvæ, I. 284
Indie invaduntur à SESACHO, III. 16
 Indices positivi, negativi, integri & fracti, I. 7. 110
 Infinitæ Series, quomodo obtineri possint,
 — per divisionem, 3. 4.
 — per extractionem radicis, 5. 71
 — notanda in hanc rem, 11. *sub finem* & 17
 — per affectarum Equationum solutionem, 6. 20
 Inscriptio memorabilis, quod ad ortum potentie Papalis, III. 338
 Inscriptiones quando in *Græciâ* haberi coepit, 37
 Insulæ Maris *Mediterranei*, quando & à quibus auctæ Coloniis, 127
 Invocatio Sanctorum, quibus gradibus in Ecclesiam introducta, III. 414. &c.
Ionia unde dicta, 92
 Ionica

Ionica migratio, 25. 92
Ionii quando *Aegyptum* petere coeperunt, 28
 — inde Geometriam, Philosophiam, Astronomiam educunt, *Ibid.*
JOSUÆ liber, à quo conscriptus, III. 285
JOVIS Olympiaci Templum, ab *HADRIANO* exstructum, 360
IPHITUS instaurat Olympiadas, 26. 46
 — præfidet Templo *JOVIS Olympici*, & post eum ejus successores, 88
Irafa Lybie portus, 13
 — Urbs *ANTÆI* in cujus loco conditur *Cyrene*, 28
Irides aut coronæ nonnunquam circa candelas visæ explicantur, II. 265
 — coelestes explicatæ, 271. 289
Irrationales Quantitates quomodo resolvantur in series infinitas, I. 5
 — notanda in hanc rem, II. *sub finem* 17
 — si sint in Fluxionum rationibus, quid agendum, 87
Isara, III. 164
Israël victus à *Philisteis* & Pastoribus Arcam amittit, III. 10
 — sub *JEROBOAMO* recipit Deos *Aegyptios*, 16
 — ejus decem Tribus captivæ, 26
Israélite quem annum ex *Aegypto* secum afferunt, 58
 — quos menses adhibeant, 58
 — veterum Profetarum temporibus duplicem ab exilio reditum, expectabant, 366
 Vide etiam Castrametatio.
Itali discunt domos ædificare, à quo, 13
Italia litteras recipit à *CARMENTA*, & *EVANDRO*, 19
 — ejus pars cum *Siciliâ* dicitur magna *Græcia*, cur, 85

— recipit primam *Græcorum* Coloniam à quo ductam, 13
 — in rebus sacris, edicto *GRATIANI* Papæ subjecta, 340
 — eam petit *OENOTRUS*, qui evadit Latinorum *JANUS*, 123. 126
 — qualem invenerit, 126
Iter diei apud *Romanos*, III. 499
 — apud *Græcos*, 499
 — Sabbathi apud *Judeos*, *Ibid.* 503

J

JANUS latinorum quis, III. 13. 104. 123
 — *SATURNUM* hospitio recipit, 109
JAPETUS, vel *TYPHON*, vel *PYTHON*, vel *NEPTUNUS* occidit fratrem suum *SESACUM* vel *SESOSTRIM*, vel *OSIRIM*, 18. 73
 — invadit *Aegyptum*, 73
 — Diis accensetur, 18
JASON est inter primos, qui ausi sunt alto se committere, 80
JASONIS, Pontificis Max. *Judeorum* impietas, III. 357. 400
JEROBOAMUS introducit in *Israëlem* cultum Deorum *Aegyptiorum*, 16
Jerosolymæ Templum ædificatum à *SALOMONE*, 99
 — secundum,
JOANNES, Apostolus, quando & à quo in *Patmon* relegatus, 436. 441
 — quâ de causâ illud factum, 437. *Ibid. not.*
 — quando redierit, 437
 — scena eorum, quæ vidit, in *Apo-calypsi*, 440
 — ejusdem, latronem insequentis, historia, 436
 — Baptif.

— Baptista, vide Baptista,
JOSIAS Rex *Judeorum*, III. 28
 — interimitur, 29
Judei captivi *Babylonem* trahuntur, 27
 — domiti à *NABUCHODONOSOR*, 29
 — redeunt è Captivitate & secundum Templum instituunt, 30
 — sacra eorum historia finitur, 31
 — eorum menses unde nomina acceperint, 59
 — non usi fuerunt vitioso cyclo, 386
 — eorum, *BARCHOCHEBA* duce, defectio, & excidium, 360
 — quomodo numerarent annos Regum suorum, 209
 — eorum historia, 256. ad 266
Judicum liber, à quo, & quando conscriptus, 286
JULIUS CÆSAR Solarem *Aegyptiorum* annum corrigit & *Romæ* introducit, 61
JUNO Argiva, 99
 — ei Templum ædificatur, 99
 — Olympia, 112
JUPITER *Cretensis* nutritus in antro montis *Idæ*, 12. 106
 — qui, 107
 — *AMMON*, 15
 — ejus Oraculum *Dodonæ* quando & quomodo incipit, 16
 — dicitur *MINOS*, 17. 107
 — Tumulus in *Cretâ*, 109
 — hoc nomine, qui appellarentur, 107
Jupiter urgetur vi centripetâ tendente ad centrum Solis, II. 10. 11
 — ejus *SATELLITES* feruntur circa Jovem, eique concentricos circulos ferè describunt, 8
 — eorum tempora periodica sunt

in sesquiplicatâ proportionem distantiarum ab *Jovis* centro, 9
 — eorum distantia definiuntur, 9
 — eorum motus deducuntur ex *Lunæ* motibus, 28
 — ejus longitudo heliocentrica quomodo determinetur, 10
 — vis centripeta, 14
 — Diameter apparens, 15. 17

K

KEPLERUS putat *Planetas* à vorticibus in orbem agi, II. 6
 — definit *Planetarum* distantias à *Sole*, 11
 — & *Lunæ* à *Terræ* centro, 12
 — & *Martis* parallaxim, 15
 — cometam observat, 51
 — ejus Problema astronomicum resolutum, I. 316
Kibrath terræ, III. 499
KIRCHERUS definit *Lunæ* distantiam à *Terræ* Centro, II. 12

L

Labyrinthus Aegyptia constructa, III. 24. 181
LACEDÆMON & *EUROTAS* regnant *Laconia* & condunt *Spartam*. III. 11.
Lacedæmonii pugnant contra *Athenienses*, 25
Lacus Maris excavatus, 24
Lagidarum & *Selucidarum* res gestæ, usque ad Romanorum de *PERSE* victoriam, *DANIELI* descriptæ, 396. 404
LAIUS LABDACI filius in fugam conjicitur, 16

Yyy

— fugi-

Is. Newtoni Opuscula, Tom. III.

- fugit ad PELOPEM, 95
 — recuperat Regnum Thebarum, 16
 LAMIS Dux Colonie Megaris in Siciliam profectæ, 84
 LAMPETO & MATHESIA Regina Amazonum, III. 17. 138
 LAODICE, ANTIOCHUM Theon veneno tollit, 396
 LAOMEDON remittit ad LYCUM ANTIOPAM filiam NICTEI, 14
 — Rex Trojæ necatur ab HERCULE, 20
 — Rex Sicyonis vel Ægypti, 95
 Lapithæ bellum gerunt cum Centauris, 18
 Lateres, qui primi Græcorum conficiant, III. 126
 Latinorum origines obscuræ, III. 38
 — commentarii combusti à Gallis, 39
 — Historicus antiquissimus quis, *Ibid.*
 — annus qualis, 58
 — JANUS quis, 123
 LATINUS Rex Aboriginum, 51
 Leleges dicti Cares, 77
 Lens spectri solaris terminos reddit distinctos, II. 86
 Lentes ad optica experimenta quædam quomodo ponendæ, II. 87
 LEO Isaurus, Imperator Græcus progressum cultus imaginum sistit &c. III. 332
 LEO I. Papa, edictum à VALENT. III. in sui gratiam comparat, 351
 LEONIS III. Papæ historia, 334
 Leptis conditur à Tyriis, 78
 Libellus JOANNI comesum datus, III. 459
 — quare is dulcis in ore, amarus in ventre dicatur, *Ibid.*
 Liber legis, qui nunc extat, idem est, quo usi JOSIAS, & ante illum JOSAPHATUS, 283. 284
 — & antea etiam DAVID & SALOMO, 285
 — Samaritanis traditus, atque ab his posteris, 285
 Libri JOSUE, Judicum, RUTHÆ, & primus SAMUELIS, tantum non integer, à SAMUELE conscripti, 285. 288
 — Regum & Chronicorum, quomodo compositi ab ESDRA, 288
 — in Judicio Divino tres, secundum Judeos, 456
 Libya habitata à Pheniciis & Syriis, 12
 — à Sidoniis, 76
 — AMMONE dicitur Ammonia, 13
 — ministrat primos equos, 14
 — ejus portus Irafæ, 13
 — ejus antiquitates, 131
 — dicitur Ammonia, 145
 Libyæ Mulieres in SESACI vel BACCHI exercitu, 17. 137
 — earum Ductrix MYRINA vel MINERVA, 17
 LIBYI discunt humanam vitam & frugum usum, III. 13
 — victi ab ORO, 18
 Limites Equationum, I. 53. 54
 — Flexus contrarii, — vide Flexus contrarii Punctum, — mensuræ Cyrenaicæ, III. 499
 Lineæ sunt superficierum momenta, 17
 — earum momenta, 17
 — ordines, 247
 LIPARUS & ÆOLUS, Æolias insulas colunt, III. 128
 Litteræ notæ ante JOBUM, III. 11
 — quando apud Græcos, — — — Scythas ultra Danubium, 40
 — — — Hunnos, *Ibid.*
 — — — Suecos, *Ibid.*
 — — — Norvegas, *Ibid.*
 — unde

- unde in Ægyptum, 147
 — apud quos primitus fuerint, 147
 Litteralis Equationum affectarum resolutionis, I. 7. 8. 23
 — demonstrata, 30
 — huic præmittenda; 24. 30.
 — notanda, 37
 Litterarum Hebræarum V. T. formam mutarunt Tribus Juda & Benjamin. III. 285
 Locus Centri Curvaturæ, I. 275
 — pro Cycloide est Cyclois compar
 — pro Parabola Apollonianâ est Parabola secundi generis, 275
 Locustæ fumi, qui ex Abyssu puteo ascendit, III. 479
 Logarithmicæ spiralis generatio, I. 280
 — ejus Curvaturæ Qualitas uniformiter varia, *Ibid.*
 Logarithmorum constructio, 153. 332. 348
 — Theorema ad eam conducens, *Ibid.*
 Longitudo Curvarum, 14. 16
 — arcus circularis, *Ibid.*
 — Quadratricis, 26
 — data, dat Curvarum basim, 22
 — arcus circularis dat sinum & cosinum: vide Rectificatio, *Ibid.*
 Longitudo, quomodo ejus Fluxio possit inveniri, I. 72
 Longobardorum Reges & fata, III. 327
 — Regnum, alterum fuisse quod coram parvo quartæ bestie cornu cecidit, 333
 LUCIANUS videt Tempia à SESACO condita, III. 18
 Lucis diversa Terminatio non gignit inæquales Radium Refractiones, II. 95
 Ludi Olympici, eorum origo, III. 111
 — iis præest Phidon, 29
 — duumviri Elii, *Ibid.*
 — Isthmici à quo, cur, & quando instituti, 102
 LUNA revolvitur circa axem suum motu æquabili, II. 29
 — ejus libratio unde oriatur, 29
 — revolvitur circa Terram, & describit Areas temporibus proportionales, 8
 — ejus distantia à Terræ centro, juxta plures, 12
 — Tempus periodicum, 12
 — Distantia à Terrâ, quam rationem habeat ad distantiam Terræ à Sole, 15
 — & ad distantiam Veneris, 15
 — Diameter apparens, 17
 — motus hætenus ab Astronomis notati explicantur, 26. 27
 — & alii inæquabiles nondum observati, 27
 — Distantia à Terrâ ad datum tempus, 27. 28
 — ex Lunæ motibus derivantur motus satellitum Jovis & Saturni, 28
 — ejus motus quam perturbentur à Sole, 37
 — ejus vis sentiri nequit nisi per æstus maris, 41
 — est Sole densior, 41
 — Et Terrâ, 41. 42
 Lux homogœnea quæ sit, II. 370
 — heterogœnea quæ, 370
 — ejus affectiones quot, 370
 — solaris constat ex indefinita Colorum homogœneorum varietate, 373
 LYCAON filius PELASGIC condit Lycosuram, III. 10. 123
 — unde venerit, 120
 — dat initium Regno Arcadie, 10
 Lycosura in Arcadia condita à quo & quando, 10. 123
 Y y y 2 L y.

- LYCURGUS Thraciæ Rex perimitur à Sefacho, III. 17
— ex Asiâ in Græciam affert Homeri Poëmata, 27. 47
— Tutor Charilli aut Charilai, *Ibid.* 46
— quando leges tulerit, *Ibid.* 45. 47
— leges carminibus conclusæ à Therpandro, 47
LYCUS Rex Boëtiæ, frater Nyctei, 14
— tutelam suscipit Labdaci, & deinde Laii, 95
— obtruncatur, 16
— ab Amphyone & Zetho, *Ibid.*
LYDIA Rex ALYATTES, III. 29
LYSIDICE filia PELOPIS ex ELECTRIONE suscipit ALCMENAM, 16
LYSIMACHUS, 300. 392. &c.

M

- M**acedonia, à Romanis subacta, III. 298. 362. 405.
Macedonicum Regnum fundatur à CARRANO & PERDICCA, III. 29. 85
— quando, 86
MAFORS, MAVORS, MARS quis, III. 18. 72
Magi, Persarum Sacerdotes, 248
— eorum instituta reformata à quo, 249
— quem Deum coluerint & quomodo, 251
Mabuzzim, quid significant, 414
MANASSES Regnat, 27
— captivus Babylonem ducitur, *Ibid.*
— regreditur, *Ibid.*
Marathonium prælium, 31
Marcomanni, III. 307
— unde oriundi, *Ibid.*
Mare rubrum, unde nomen duxerit, 149
MARE, & ejus æstus, II. 30
— Æstus quando fiant, 30
— maximi, aut minimi quando, 30
— minuuntur motus impressi conservatione, 33
— retardantur alveorum impedimento, 33
— Quæ alveorum impedimenta gignunt varia phænomena, 34
— cur alicubi mare semel intumescat singulis diebus, 34
— Æstuum tempora magis inæqualia sunt in fluviorum alveis, quam in Oceano, 35
— majores sunt in Mari majore & profundiore, & ad Littora continentium, quam in medio mari ad Insulas; atque adhuc majores in sinibus vadosis, & in Oceanum ore lato patentibus, II. 36
— computatur quantitas ascensus, 37
— vis quâ sol Mare commovet, 38
— altitudo æstus sub Æquatore vi Solis genita, 38
— & sub parallelis, 39
— eadem orta ex vi solis, & Lunæ simul, sub Æquatore in Syzygiis, & Quadraturis, 40
— orta ex vi Lunæ, 40
— æstus solus indicare potest vires Solis ac Lunæ, 41
— ænei in SALOMONIS Templo figura, III. 507
Marisus vel Marissa, flumen, hodie Marocs, III. 303
Maritimum bellum primum, 28. 84
Marmora Arundelliana quando exculpta, 38
Mars revolvitur circa Solem, ut patet ex ejus Phasibus, & proportionem diametrorum apparentium, II. 9
— Areas,

- Areas, radio ad Solem ducto, describit temporibus proportionales, sed non si Radius ad Terram ducatur, 9
— est Jovi inferior, 9. 10
— vis centripeta, quâ urgetur, tendit ad Solis centrum, 10. 11
— ejus parallaxis, 15
MARTHESIA & LAMPETO Regina Amazonum, III. 17. 138
Martyria Hæreticorum invisere prohibitum, III. 415
Martyrum cultus, quomodo in Ecclesiam introductus, 414. &c.
— Ab Idololatriis desumptus, 415. 417
— vide Ægyptus. Cultus. Miracula. Reliquiæ. Sanctorum,
— Sepulchris honor exhibitus, 414
— Alter is fuit gradus ad eorum invocationem, *Ibid.*
— Cadavera, in recens condita templa translata, 417
— superstitione veteribus memoria, 416. &c.
Maxima & Minima Quantitatum invenire, I. 86
Media ab Assyriis desciscit, quando, III. 27. 131. 198. 199
— quomodo habitata, 131
— ejus Imperium, quando & quomodo incipit, 205
— historia & Reges, 208. 210. &c.
Medii quiescentis confinium non efficit inæquales Radiorum Refractiones, II. 95
Mediolanensis Episcopus à Romano aliquando descivit, III. 348
Mediolanum, Romanæ fedi subiectum, 347
Medus (JOANNES) laudatus, 463; 474
Megarenses ex Achajâ Coloniam in Siciliam deducunt, III. 84
— quæ deinde Megaras in Siciliâ petit, *Ibid.*
— & tandem pellitur, *Ibid.*
MELCARTUS qui corruptè MIDACRITUS dicitur à Græcis HERCULES Tyrionum, 81
— in Britanniam penetrat unde plumbum apportat, *Ibid.*
— quando vixerit, 82
— Templum & sepulchrum habet in Gadibus, 81. 84
MELLOBAUDES Saliorum Francorum Rex, III. 305
MEMNON quomodo ab Ægyptiis dictus, 22
— Memnoniam condit, *Ibid.* 74
Memphis condita, munita, III. 167. 19
— varia nomina, 22. 73
— ornata, 24
MENE LAUS, 21
— est inter primos qui ausi sunt alto se committere, 80
— adoptatus ab ATREO, 95
— Pontificatum Maximum emit &c. 401
MENES vel Amenophis filius Zerath & Cissæ Rex Æthiopum, III. 19
— munit Memphim; *Ibid.*
— ejus gesta, 21. 70. 73
— moritur, 23
— quot annos natus, 24
— est MEMNON TITHONI filius juxta Græcos, 24. 70
Menses antiquissimi quales, 55. 57
— quot dierum juxta SOLO NEM, 57
— Israelitarum quales, 58
— primus anni quomodo dictus & quare, *Ibid.*
— eos quomodo ordirentur Judei, 386
— Men-

- Mensuræ à quo inventæ, III. 29
 — & Pondera & argentum signatum à quo in Peloponnesum introducta, 85
 — superantes humana membra unde & quomodo confictæ, 498
 — variæ, Cubitus, Pes &c. vide Cubitus, Pes &c.
 — Romanorum nonnullæ, 498
 — Græcorum, 499
 — Cyreneorum, *Ibid.*
 — cur lapsu temporis augeantur, 500
 Mercurius revolvitur circa Solem, ut patet & Phasibus Lunaribus, II. 8
 — Ratio, quæ est inter ejus Tempus periodicum, & distantiam à Sole, 9
 — ejus Diameter apparens in Sole, 16
 Messana condita in Sicilia, III. 29
 Messenii discunt à CAUCONE mysteria Cereris, 15
 — devicti petunt Siciliam, & Messanam condunt, 29
 Messenium bellum primum incipit, 28
 — secundum, 29. 92
 Metallorum conflandorum ratio quando & à quibus introducta in Asiam minorem, Cretam, Græciam, & Libyam, III. 12. 105
 Methodus Differentialis, I. 273
 METON observat Equinoctia & solstitia, quando, & ubi illa reperit, 20. 68
 — qualem Cyclum excogitat, 58
 Microscopii per reflexionem descriptio, II. 285
 MICHAELEM inter & Draconem pugna, III. 464
 MIDACRITUS, vide MELCARTUS,
 Milliare Romanorum, III. 494. 498
 — Arabum, 494
 MINERVA vel MIRINA ductrix Libycarum Mulierum, III. 17. 137
 — ejus gesta, 137
 — occiditur, 17. 138
 MINOS filius ASTERII regnat in Cretâ, 14
 — & Europa quando floret, 83
 — classem ornat & maria purgat à Piratis, 15. 107
 — & colonias ducit in Græciæ Insulas, *Ibid.* 127
 — ejus dominatio in Mare, 80. 127
 — bellum infert Atheniensibus, 16
 — eos devincit, 64
 — recipit DÆDALUM, 16
 Minos perimitur, ejus epitaphium, III. 17. 109
 — ejus annus magnus quis, 57
 Minotaurus victus, 17
 Miraculorum edendorum potestas reliquiis sanctorum adscripta, 417
 — quâ occasione, *Ibid.*
 — gradus ad eorum invocationem, *Ibid.*
 — à Martyrum reliquiis editorum fama, 419
 MISPHRAGMUTOSIS primus totius Ægypti Rex, III. 9
 — Pastores bello premit, 10
 — partim expellit, partim in Pelusio concludit, 10
 MOERIS Rex Ægypti extruit Labyrinthum, Piramides, Lacum, Porticum, &c. 24. 175
 — scribit de Geometria, *Ibid.*
 Momentum solidorum, I. 17
 — superficierum, 15. 17
 — Linearum, 17
 Monachi, superstitionum propagandarum antesignani, III. 422
 Monarchiæ quatuor, 296. &c.
 Monasticæ vitæ ortus & progressus, 409. &c.
 Mons ardens, mari immissus, quid significet, 474
 MON-

- MONTANUS, ejusque Sectatores, 409
 Mortui quando, & quibus auctoribus adorari cæpti in Græciâ, 16. 113
 Mortuorum Sanctorum invocatio, quibus gradibus in Ecclesiam introducta, 414. &c.
 Mortuos Sanctos jam ab Adolescentiâ ATHANASIUS ut patronos spectavit, III. 422
 MOSES ubi librum scribere didicit, 11. 147
 Motus circularis ejus principium in spatiis liberis, II. 6
 — Apheliorum, 25. 26
 — tardus Apfidum probat vires centripetas decrescere in duplicatâ distantiarum ratione, 13
 ΜΟΥΡΧΙΑ mensis, III. 253. 373
 Mulier filium enixa in Apocalypsi, 464.
 465. &c.
 — Eadem, post apostasiam considerata, parvo cornu, quartæ bestię apud DANIELEM, intelligenda, 466
 Mulieris sole amictæ, in cœlis, nec non eorum quæ hanc attinent, conspectus generalis, 461. 485. &c.
 — in tergo Bestię res gesta, 466
 Multitudo palmigera, 484
 MUNDI SYSTEMA, II. 5. 71
 — juxta Ægyptios, 5
 — ANAXAGORAM, 6
 — ANAXIMANDRUM, 5
 Mundus, & quæ in eo sunt, & fiunt, stylo profetico quid significant, 292.
 295
 Mus apud Ægyptios cujus rei Symbolum, III. 198
 Musæ unde, III. 17. 153
 MUSÆUS filius EUMOLPI primus Græcorum sphaeram construit, 63
 Musice quando & à quo adducta in Asiam minorem, Cretam, Græciam, & Libyam, 12
 MYCERINUS Rex Ægypti magnam Pyramidem construit, & filiæ cadaver cavo Bovi inclusum adorari jubet, 25. 175. 176
 MYRINA vel MINERVA ductrix Libycarum Mulierum, 17
 — occiditur. Vide Minerva, *Ibid.*
 Mysteria Cereris docet Messenios Caucon, III. 15
 — Eleusinia, 112
 — samothracia unde orta, 94. 112
- N
- NABONADIUS Babylone Regnat, III. 30
 NABONASSARUS Rex Babylonis, 26.
 197
 — ejus annus, 23
 — unde, 26. 61. 177
 — ejus Æra, 24. 61. 177. 230
 — quando incipit, 26. 61. 177
 NABONNEDUS, ultimus Babylonie Rex, qui, 214
 NABOPOLASSARUS Rex Babylonis, 28
 — copiis CHINILADONIS præest, & ab eo deficit, 204
 — moritur, quando, 29. 207. 211
 NABUCHODONOSORUS Nivivem destruit & cum CYAXARE partitur Imperium Assyrium, III. 29
 — invadit Syriam & Judæam, *Ibid.*
 — patri NABOPOLASSARO succedit, *Ibid.*
 — sibi subjicit Susianam & Elymaïdem, *Ibid.*
 — comburit Templum SALOMONIS, *Ibid.*
 — invadit Ægyptum, 30
 — JUDE-

Orgyia, quanta sit, III. 494. 495.
 503
 Orpheus filius OEagri, III. 17
 — Diis infert Semeles filium quem di-
 cit Bacchum, 19
 Orus Rex *Aegypti*, 18. 73
 — vel Helius filius Osyridis vel Hy-
 perionis, 58
 — mergitur in Nilo, 19. 73
 Orithyia filia Erecthei, 97
 — ejus filii Calais & Zetus, *Ibid.*
 Osarsiphus Rex inferioris *Aegypti*, III.
 19. 73
 — victus ab Amenophi, 21
 Osculandi Pontificis *Romani* pedes mos,
 quando coeperit, 337
 Osculi, vel Curvaturæ Radius, & Cen-
 trum, I.
 — invenire ad axium vertices, 277
 — in Sectionibus Conicis, 278
 — in Conchoide Nicomedeæ, 279
 Osiris & Iris, III. 18. 136
 — ejus gesta, 136
 — nomen unde, 18
 — est Sefacus, 136
 Osiris, vel Hyperion, vel Sefacus filius
 Ourani Rex *Aegypti*, 58. 72
 — ejus filii Helius vel Orus, & Sele-
 ne vel Bubaste, 58
 — in ejus Templo statuuntur 360 cra-
 teræ lactis, 58
 — enectus quando & à quo, 73
 Ossa Martyrum, vide ATHANASIUS,
 Baptista, Miracula, Reliquiæ,
Ostrogothi, eorumque Reges & res quæ-
 dam gesta, III. 303. *Ec.*
 Ouranus Rex *Aegypti* quo anno utitur,
 III. 58
 — idem ac Ammon, 60
 Oxilus filius Thoantis cum Heraclidis
 in Peloponnesum revertitur & Ætho-
 lorum dux est, 48

— ei cura Templi Olympici creditur,
Ibid.
 — ludos Olympicos restituit, *Ibid.*

P

P Alæstra quando addita ludis Olym-
 picis, III. 46
 PAN Dux *Æthiopum*, 17
Panathenæa, 13
 PANDION frater CECROPIS II. re-
 gnat in *Atticâ*, III. 15
 — bellum gerit in LABDACUM,
 15
 — ERECHTHEI filius THESEUM
 adoptat, 52
Paphus ædificata à quo, 51
 Parabola *Apolloniana*,
 — ejus Tangens, I.
 — Radius Curvaturæ, 110
 — est Curva in quam transformatur
 Spiralis *Archimedeæ*, 137
 — Punctum Curvaturæ datæ, 267
 — locus ejus centri Curvaturæ est Pa-
 rabola secundi generis, 275
 — Quadratura, 336
 — secundi generis, ejusque limes Fle-
 xus contrarii, 269
 — alterius secundi generis Punctum
 Curvaturæ infinitæ, 271
 — ejus Punctum maximæ vel mini-
 mæ Curvaturæ, 273
 — est locus Centri Curvaturæ Para-
 bolæ *Apolloniæ*, 275
 — ejus Radius osculi ad verticem Axis
 æquat dimidium latus rectum, 278
 — secundi generis longitudo, 181.
 193
 — aliarum, *Ibid.* *Ec.* 194
 Parabolas à rebus obviis plerumque de-
 sumit *Christus*, 376. *Ec. not.*
 Parafanga *Persarum*, III. 394
 PARIS

PARIS rapit HELENAM, III. 21
 Parthenii in *Italiam*, veniunt & Ta-
 rentum condunt, 28
 Pascha altum vel elatum, nec non de-
 pressum, 381
 Paschata in præconio *Christi* celebrata
 quinque, 383
 — quibus notis singula distincta, 385
 — quibus diebus contigerint, annis
Christi à 31 ad 36, 388
 Pastores invadunt *Aegyptum*, 142
 — pelluntur, 21. 143
 — quando, 54. 143. *Ec.*
 — homines immolabant, 144. *Ec.*
 Pecuniam signare, quando Papa coepe-
 rit, 339
 — & quomodo signarit, *Ibid.*
 Pedes antiquissimi nunc cogniti, qui,
 III. 501
 PELASGUS Dux *Pastorum* ex *Egyp-*
to in *Græciam* migrantium, 10. 77
Peloponnesiacum bellum incipit, 31
 — finit, *Ibid.*
Peloponnesi, urbes antiquissimæ, III.
 10. 123
 — petit PELOPS, 15
 PELOPIS filii PLISTHENES, A-
 TREUS, & THISTES, 95
 PELOPS filius TANTALI venit in
Peloponnesum, 15
 — ducit HIPPODAMIAM, *Ibid.*
 — ÆTOLUM *Ætoliâ* pellit, *Ibid.*
Pelusium vel *Abaris*, 10
 Penates Dii, 114
Pentateuchus à SAMUELE conscrip-
 tus, 285
 PERDICCAS & CARANUS fundant
 Regnum *Macedonicum*, 29. 84
 Peregrinationes sacræ, III. 416
 PERIANDER *Corinthe* Tyrannus o-
 bit, III. 30

Perinthus obsessa quando, 38
Persæ accipiunt à *Babyloniis* annum so-
 larem, 61
 — eorum Parafanga vide Parafanga,
 — Cubitus, vide Cubitus.
 — hodiernus, 501
 — Regius, 501
 — eorum Imperium, ejus historia jux-
 ta *Græcos* & *Latinos*, 248. ad 254
 — Juxta *Hebræos*, 254. ad
 — emendata, 256
 — Dynastiæ, 266
 PERSEPHONE filia AIDONEI
 vel ORCI, III. 52
 PERSEUS nascitur, 13
 — rapit ANDROMEDAM, 16
 PERSIS tota unum Deum Aris sine
 Templis colit, III. 30
 — invaditur à SESACHO, 16
 Pertica vel Calamus *Romanorum*, 498
 — *Græcorum*, 499
 Pes *Romanus*, 494
 — *Græcus*, *Ibid.*
 — *Ptolemæicus*, *Ibid.*
 PETEUS filius ORNEI, 97
 — ejus filius MNESTEUS, *Ibid.*
 PETOSIRIS excogitat Astrologiam in
Aegypto, 26. 230
 PETRI Epistolæ, In iis, maximè al-
 terâ, ad *Apocalypsin* videtur passim
 respici, 438. *Ec.*
 — quando, & quâ occasione Romam
 venerit, 431. 432
 PHALANTUS in *Italiam* ducit *Par-*
thenios, & *Tarentum* condit, III. 28
 PHARAMUNDUM non fuisse pri-
 mum *Francorum* Regem, 317
 — quo sensu is tamen ita dici possit,
 320
 — cujus filius is fuerit, *Ibid.*
Phegea postea *Paphis* urbs, condita,
 123
 PHE

- PHERECIDES** *Syrius* docet solutâ oratione scribere, 37
 — *Atheniensis* scribit de Antiquitatibus *Atheniensium*, *Ibid.*
Phialæ tertiæ effusio, 476
Phialas effundentes Angeli, quò respiciant, 455. 461
PHIDON Rex Argorum fugere cogit Caranum & Perdiccam, & excogitat mensuras, pondera & argentum signatum, III. 29. 85
 — ludis præest, *Ibid.* 88
 — sternitur, *Ibid.*
PHILIPPUS *Arideus* **ALEXANDRI** M. frater & successor, 392
Philistæi reguntur conventu quinque Regulorum, 14
 — *Sidonem* capiunt, 76
PHILOLAUS, ejusque sententia de Systemate mundi, II. 4
Philosophi antiqui carmina scribunt, III. 37
 — veteres crediderunt Fixas immotas, Planetasque, ac Terram circa solem revolvi, II. 4
Philosophia *Joniæ* unde, III. 28
Physicæ cogitationes aliquot varix, II. 414
Phœnicia unde sic dicta & à quibus, III. 11
 — dicitur *Caria*, 77
Phœnicii homines immolant, 9
 — *Græciam* petunt, & *J.O.* rapiunt, II. 127
 — & *Syrii* petunt *Asiam* minorem, *Cretam*, *Græciam*, & *Libyam*, & afferunt artes & scientias suas, 12
 — navigant ad Sinum & ultra, III. 24
 — occidentales deficiunt ab *Assyriis*, 27
 — adeunt plura loca *Europæ*, 77
 — Saturnum humanis victimis placent, 77
- eorum navigatio celebris, 80
 — — Historici, 82
 — — Annales, 83
Phorbas cum *Telchiniis* *Rhodum* colit & à *Serpentibus* purgat, III. 77
Phoroneus *Inachi* filius condit *Phoronicum* postea *Argos*, 10
 — dat exordium Regno *Argivo*, 10. 120
 — *Telchinos* ex *Argis* repellit, 77
Phoronicum postea *Argi* in *Peloponneso* conditur, à quo & quando, 10. 123. 125
PHRAORTES *Media* Rex, III. 28
 — necatur, *Ibid.*
Phrygia habitata à *Sidonis*, 77
 — ejus urbs *Cybele*, in quâ instituta fuerunt mysteria *RHEÆ*, 14
 — — Rex *TANTALUS*, 14
Phrygius *HYAGNIS* excogitat tibus, III. 14
PHRYXUS & *HELLE* fugiunt, 18
 — & *Colchidem* veniunt, *Ibid.*
PILATUS, ejus fata, 389
PIPINUS *Francorum* Rex, III. 331
 — ejus gesta in gratiam Pontificis *Romani*, 333
 — **CAROLI** M. filius, Rex *Italiæ*, 336
 — ejusdem res gestæ in *Italiâ*, *Ibid.*
Piratæ quando incipiunt infesta habere maria *græca*, III. 11
PIRITHOUS filius *IXIONIS*, 20. 52
 — socius *THESEI* rapientis *HELENAM*, 52
 — rapere tentat *PERSEPHONEM* filiam *AIDONEI* vel *ORCI*, 52
Pisæi devincunt *Elios*, ludis *Olympicis* præfunt, *Carnea* instituunt, & virores coronant, 88

Pisces,

- Pisces**, quid stylo profetico significant, 293
PISISTRATUS *Athenis* Tyrannidem occupat, 30
 — quando, 87
Pistrinum quis excogitaverit, 122
PLANETÆ revolvuntur circa Solem juxta veteres, II. 5
 — probatur, 23
 — sunt cometæ juxta *Chaldæos*, 6
 — à quo principio retineantur in suis orbibus, juxta varios, 6
 — ad singulorum centra tendunt vires centripetæ, 8
 — hæ vires decrescunt in quâ ratione, 89
Planetae superiores Solem cingunt revolutionibus suis, & radiis ad solem ductis areas describunt temporibus proportionales, II. 9. 10. 25
 — reguntur vi, quæ tendit ad Solis Centrum, 10. 11
 — vis ista decrescit, in quâ ratione, II. 12. 13. 14
 — eorum à Sole distantia definita à quibus, 11
 — ductæ ex Temporibus periodicis, 12
 — revolvuntur in ellipsis umbilicos in Sole habentibus, 25
Planetarum distantiarum cubi sunt ut quadrata Temporum periodicorum, 11
 — viriam ad eos tendentium quantitas, 14. 15
 — diametri apparentes, 15. 16
 — corriguntur, 16. 17. &c.
Planeta alii magis, alii minus densi, 17. 18
 — vires attrahentes sunt ut materiei quantitates, 18. 19. &c.
 — decrescunt, extrorsum, in duplicatâ ratione, introrsum in simplici ratione distantiarum à centris, 21. 22
 — omnium commune gravitatis Centrum quiescit, 24
 — eorum, & motuum inde oriundorum quantitates in singulis casibus, 22
Planetarum orbium dimensiones, II. 25. 26
 — *Apheliorum* & *Nodorum* motus, 25. 26
 — *Planetae* revolvuntur circa suos axes & quidem æquabili motu, relative ad Fixas, 28. 29
 — motus libratorius, 29. 30
Plantæ, & earum genera, quid stylo profetico significant, 293
PLATONIS sententia de mundi systemate, 4
Plethrum, *Græcorum* mensura, III. 499
Pleuro filius *Ætoli* & *Pronoes* urbem in *Ætoliâ* ædificat, III. 14
Plinthides, mensuræ *Cyrenæicæ*, 499
Plisthenes filius *Pelopis*, 95
Poesis quando & à quibus allata in *Asiam* minorem, *Cretam*, *Græciam*, & *Lybiam*, 12
POLLUX & *CASTOR* sororem *HELENAM* liberant, 52
POLYDECTES Rex *Spartæ* interemptus, 46
POLYPERCHON, 293
Πόλις quid apud *Græcos* veteres, 124
Pondera à quo inventa, III. 29
 — & mensuræ & argentum signatum à quo *Peloponnesum* introducta, 85
Pontifex Romanus, vide *Episcopus Romanus*,
Pontificatus *Maximus*, apud *Judeos*, aliquando venum expositus, 357
 — *Christi* tempore munus fuit annuum, 391
Pontificis *Maximi* dignitas, ab idololatris,

Z z z 3

- tris etiam Christianis Impp. offerri solita, 473
 — eam primus respuit GRATIANUS, *Ibid.*
 Pontus subicitur à CYAXARE, 29
 POPILII LENÆ, Legati, Romano-
 rum, ad ANTIOCHUM Epiphanem
 verba, 404
 Populorum Septemtrionalium, à Roma-
 nis deficientium, historia & bella, 304. &c.
 Posterorum &
 Præfectorum ALEXANDRI M. histo-
 ria, 391. &c.
 Preces ad Martyrum Sepulchra dictæ, 415
 — id fieri vetat Conc. Eliberense, &
 quare, *Ibid.*
 Presbyteri & Episcopi, è Monasteriis pe-
 titi, 410
 — edicto hoc iussu, 411
 PRIAMUS Rex Trojæ, 20
 Princeps exercitus, DANIELI quis di-
 catur, 359
 Prismata duo, quorum unum alteri per-
 pendiculariter transversum est, obli-
 quant imaginem Solis, II. 96
 — unum Solis imaginem oblongam &
 coloratam reddit, 78
 — quomodo disponendum, 84. 87
 — filum album dilatat, 97
 — Stellæ imaginem in lineam didu-
 cit, *Ibid.*
 — quadrangula quas Radiis solari-
 bus mutationes inducant, 255
 — Cetera vide in Refractio, Radius,
 &c.
 PROCLES filius ARISTODEMI Auc-
 tor alterius ex familiis, quæ Sparta
 regnaverunt, III. 44
 Præcessio *Æquinoctiorum*, II. 29. 30
 Profetæ suis ipsorum actionibus ali-
 quando futura repræsentabant, III. 377
 — eorum discipuli, *Najothis* degentes, 288
 — scripta in unum Corpus re-
 degit ESDRA, *Ibid.*
 — stylus allegoricus. Ejus expli-
 catio, 292. 296
 PROMETHEUS ad *Caucasum* relictus, III. 51. 17
 — quamdiu ibi moratus, 54
 — è *Causaso* dimissus, 20. 51. 54
 PROTEUS *Ægyptum* pro Rege AME-
 NOPHI gubernat, 22. 74. 173
 — hæc vox quid sonet, 173
 Prytanes *Corinthum* regunt, 28
 Prytanea apud antiquos *Græcos*, 124
 Psalmi, ab ESDRA in unum corpus
 redacti, 288
 PSAMMITICUS Rex *Ægypti*, 22. 28
 — perficit VULCANI Templum, 22
 — moritur, 28
 Psophis urbs, antiquitus *Phegea*, III. 123
 PTOLEMÆUS definit Lunæ distantiam
 à Terræ centro, II. 12
 — Canon, III. 207
 PTOLEMÆUS LAGI, & SELEU-
 CUS *Nicator*, soli tandem omne Alex.
 M. Imperium tenent, 395
 — quomodo DANIELI describantur, 396
 — ejus res gestæ, 392
 — Regis titulum assumit, 394
 — posterorum ejus res gestæ: *Cerauni*,
Philadelphii, *Evergetis*, 396. &c.
 — *Philopatoris*, *Epiphanis*, 398
 — *Philometoris*, 399
 Punctum est superficiei momentum, I. 17
 — flexus

- Flexus contrarii, 268
 — inventum, 121
 — in Conchoide Nicomedeæ, 91
 — aliter, 268
 — in Parabolâ secundi generis, 269
 — Rectitudinis, quid sit, 268
 — Determinatum, quando idem est
 Punctum Flexus contrarii, *Ibid.*
 — quando ab eo differt, 270
 Punctum Curvaturæ infinitæ, I. 271
 — inventum in Parabolâ secundi ge-
 neris, *Ibid.*
 — maximæ aut minimæ Curvaturæ, 272
 — inventum in Parabolâ secundi ge-
 neris, 273
 — in Hyperbolâ secundi generis, 274
 Puteus Abyssi,
 Pygmalion quando Tyri regnat, III. 78
 — oleam auream donat Gaditano Her-
 culis Tyrii Templo, 82
 Pyramides parvæ erectæ, 22. 171
 — magnæ ad Lacum Mœrim, 24. 176
 — maxima à quo constructa, 25. 176
 — duæ magnæ, 25
 — tertia, *Ibid.*
 — altera, 26
 PYRRHUS, *Epiri* Rex, III. 395
 Pythagoras videt Minois sepulchrum, III. 17
 Pythagorei, eorumque sententia de Mun-
 di systemate, II. 4
 Q
 Q uadi & Marcommatini unde oriun-
 di &c. III. 307
 Quadratrix,
 — quadrata, I. 25. 318
 — rectificata, 26. 318
 QUADRATURA Curvarum, I. 201
 — simplicium, 2. 3
 — Demonstrata, 28
 — compositarum, 3. 4
 — omnium aliarum, 4
 — per simplicium Additionem vel sub-
 tractionem, 4. 5. 6
 — per Terminorum Divisionem, 4. 6. 7. 8
 — per extractionem Radicis, 5. 8
 — Parabolæ Apollonianæ, 139. 140
 — secundi Generis, *Ibid.*
 — Hyperbolæ secundi generis, I. 140
 — Apollonianæ, 140. 142
 — Circuli, 141. 142
 — Mechanicarum, 24
 — Cycloidis vel Trochoïdis, 24. 136
 — Quadratricis, 25
 — Figuræ Arcuum, 137
 — sinuum verforum, *Ibid.*
 — spiralem, I. 137
 — notanda quando valor Abscissæ est in
 Denominatoribus & Numeratoribus
 valoris Areæ, 145
 — Quando Curva secat Abscissam, 145
 — Numerica, 148
 — nonnullarum Curvarum, 163. & seq.
 — data, dat Curvarum basim, 19
 — notanda in Basis perquisitione, 20. 21
 — Quadrabilium inventio, I. 29
 — nonnullarum, 163. & seq.
 — Cissoidis, 165
 — Demonstrata, 171
 — Conchoïdis Veterum, 166
 — Demonstrata, 171
 — Curvarum mechanicarum, 168
 Quadraturarum demonstrationes, I. 170
 — mechanica per approximationem, 175
 Qualitas Curvaturæ, quid, 280
 Quan-

- Quantitas solidorum, I. 14. *sub finem*.
 — superficierum Curvilinearum, 2. 3.
 — furda quomodo diducatur in Seriem
 Infinitarum, 5. 11
 — notanda in hanc rem, 11. 17.
sub fin.
 — furda si sit in Fluxionum ratione,
 quid faciendum, 87
 — Relata & correlata quid sint, 92
 Quantitates quomodo genitæ concipian-
 tur in Methodo Fluxionum, I. 202
 Quantitatum complexarum in Series In-
 nitæ resolutio, 1. 1. *seq.*
 — per Divisionem, 4
 — per Extractionem radices, 5
 — notanda in hanc rem, 11. 17
 — hujus Methodi fundamentum,
 — Fluxiones quid sint, I. 58. 60
 — quomodo exprimantur, 60
 — quomodo inveniantur, 56. 65
 — etiam ubi sunt surdæ aut fractæ,
 66. 69
 — vel tales quæ geometricè nequeunt
 exponi, 70
 — momenta quid sint, 74
 — quam habeant Proportionem, *Ibid.*
 — quomodo exprimantur, 75
 — Fluxionibus datis, quomodo Fluen-
 tes inveniantur, 81
 Quantitatum Potestates quævis inven-
 tæ per Theorema generale, 1. 307
 Quatuor Ætates, vel sæcula, vel Ge-
 nerationes, III. 12
 — quando inceperint & quando fi-
 nierint, *Ibid.*
 Quinquertium quando institutum, 27. 45
 Quintus Fabius Pictor Latinorum an-
 tiquissimus Historicus quando vixe-
 rit, III. 29

R

- R** Adicales si sint in Fluxionum ra-
 tionibus, quid faciendum, I. 87
 Radices Equationum ignotæ vel surdæ,
 quando, & quomodo possint expri-
 mi, 10. 44. 46
 — Equationum affectarum quomodo
 extrahantur, vide sub verbo *Equa-
 tio*
 — Equationum affectarum si sint Fla-
 xionum rationes quid faciendum,
 87
 — ad Axium vertices invenire, 277
 — in Sectionibus Conicis æquat dimi-
 dium latus rectum, 278
 — in Conchoide Nicomedæ, 279
 Radii diversimodè refringuntur, II.
 76. 283
 — ob solam diversam Refrangibilita-
 tem, 94
 — non ob diversam Lucis termina-
 tionem aut quiescentis medii confi-
 nium, 95
 — nec variâ vitri Craffitie, *Ibid.*
 — ejusdem diffusio non reddit oblon-
 gam Solis imaginem, 96
 — probat longitudo solaris imaginis
 refractæ, 78
 — quæ tamen orbicularis esse po-
 test casu quodam peculiari, 79
 Radiorum dati generis mensura Refrac-
 tionum in quavis incidentiâ datâ,
 II. 98
 — diversi generis Refractiones colla-
 tæ, 100. 112
 — genus mediocri adhibetur ad Com-
 parandos sinus Refractionis & inci-
 dentiæ, *Ibid.*
 — sinuum incidentiæ & Refractionis
 ratio investigatur, 101
 — sinu

- sinus Refractionum diversarum ad
 communem sinum incidentiæ colla-
 tus, 115
 — ad oppositas partes ejusdem refrin-
 gentis superficiæ incidentium collati,
Ibid.
 — ex extremorum generum Refrac-
 tionibus conjicitur de intermediis,
 116
 — è Refractionibus ad quodvis me-
 dium determinantur Refractiones ad
 alia media, 117. 119. 122
 — Radium datæ rectæ parallelum de-
 signare, cujus refractus per datum
 Punctum transeat, 126
 — è dato Puncto progredientem af-
 signare, cujus refractus sit Rectæ da-
 tæ parallelus, 126
 Radium è dato Puncto procedentem
 designare, cujus refractus per aliud
 datum Punctum transeat, 127
 — discrepant infinitis Refrangibilitatis
 gradibus, 371
 — diversimodè Refrangibiles, colori-
 bus discrepant, 371
 — Refracti à quo divergant vel ad
 quod convergant, Punctum inven-
 re, ubi sunt homogenei, 127
 — — — ubi heterogenei, 133
 — — — qui possint ad unum Punctum
 convenire, 129
 — — — qui magis à lineâ rectâ divari-
 cent, 130
 — — — qui maximum angulum consti-
 tuant ubi sunt homogenei, 157
 — — — à planis determinati, 126
 — — — à Curvis, 161
 — — — à Sphærâ ubi focum habeant,
 161. 169
 — — — si paralleli incidant, quàm
 à foco aberrant, 165. 337
 — — — quàm heterogenei, 177
Id. Newtoni Opuscula, T. m. 111.
 — — — ab aliis Curvis, 164. 177
 — — — à quâ Figurâ in idem Punctum
 accuratè conjiciantur, 172
 — — — à quadrangulis Prismatibus, quid
 patiantur, 255
 — — — etiam tunc in Colores abeunt,
Ibid.
 — — — à triangularibus & à parallelepi-
 pedis Prismatibus in quibus differant,
 257
 — — — à mediis sphæricè terminatis, quid
 iis accidat, 261
 — — — heterogeneorum Refractionis dif-
 ferentiæ, 131. *ad* 153
 — bis refractorum affectiones, 154
 — solarium quinam post unam refle-
 xionem è pellucidâ sphærâ omnium
 maximè ad axem inclinati emergant,
 174
 — quinam post duas reflexiones,
 175
 — Reflexi quàm à foco aberrant, 337
 — diversè refrangibiles sunt diversè
 colorati, 187
 — qualitates colorificæ Refractione non
 mutantur, 193
 Radius Curvaturæ vel osculi, I. 105
 RAMESSES vel RHAMSINITUS
 filius AMENOPHIS Rex *Ægypti*,
 III. 23
 — ædificat occidentalem porticum Tem-
 pli VULCANI, *Ibid.*
 Ravenna, Regni vel Exarchatûs Ravennæ
 ortus & fata. Vide porrò Exarchatus,
 328
 Ravennas Episcopus, Romano subjec-
 tus, 349
 Rectificatio Curvarum, I. 19. 178
 — arcûs circuli, *Ibid.*
 — vide circulus, cissois &c.
 — data, dat Curvarum basim, 22
 — arcûs circularis dat sinum & Co-
 sinum
 A a a a

- linum, *Ibid.*
 — Quadratricis, 24
 Rectitudinis Punctum quid sit, I. 121
 — determinatum quando idem est ac
 Punctum flexus Contrarii, *Ibid.*
 — quando ab eo differt, 122
 Refractiones inæquales sunt solâ inæ-
 quali Refrangibilitate, II. 94
 — non diversa Lucis terminatione aut
 quiescentis medii confinio, 95
 — nec variâ vitri crassitie, *Ibid.*
 — earum mensura, 98
 — — juxta veteres, *Ibid.*
 — veram quis invenit, *Ibid.*
 — major ex majori Prismatis angulo,
 & aliunde, 156
 — plani solitarii, 125
 — Curvarum superficierum, 161
 Refractiva vis solidi aëre circumdati
 explorata, 103
 — — mediorum sibi contiguorum, 107
 — — & fluidorum, 108
 — — aquæ, 109
 — — vitri, 116
 Refrangibilitas sola inæqualis parit inæ-
 quales Refractiones, II. 94
 — non diversa Lucis terminatio aut
 quiescentis medii confiniam, 95
 — nec varia vitri crassities, *Ibid.*
 Reges singuli, quandiu Regnum tenuif-
 se censendi sunt juxta veteres, III.
 40
 — juxta naturæ cursum, 41
 — Austri & Septentrionis, DANIE-
 LI quinam, 358
 — & Regna, & res gestæ populo-
 rum Septentrionalium adversus Ro-
 manos rebellantium, 304. *Æc.*
 — Vandalorum. Vide Vandalorum, &
 sic de reliquis,
 Regna, Ariete & Hirco denotata, apud
 DANIELEM, 355
 Relata Quantitas quid sit, I. 65
 Relatione Fluentium datâ, invenire Flu-
 xionum Relationem, I. 62
 — Quando Æquatio exponens Relatio-
 nem Fluentium continet tres Fluen-
 tes, 65
 — Fractas aut surdas Quantitates, 66.
 69
 — aut quæ geometricè non possunt ex-
 primi, & Curvarum Areas & Longitu-
 dines, 70
 — Fluxionum datâ invenire Fluents-
 proponitur hoc Problema, 57
 — — solvitur modo peculiari, 61
 — notanda, 62
 — — Præparatio in generalem solutio-
 nem, 63
 — difficultates, quæ oriuntur ex Frac-
 tionibus compositis, Radicalibus, &c.
 explanatæ, 64
 — divisio Problematis in tres casus,
 — ubi sunt duæ Fluxiones & una Fluens,
 66
 — — duæ Fluxiones & duæ Fluents,
 66
 — — plusquàm duæ Fluxiones, 66
 — — solutio primi casus, 66
 — — notanda, 66
 — — Ubi valor Rationis Fluxionum
 est fractio, in cujus denominatore est
 Quantitas correlata unius dimensio-
 nis, 68
 — — in aliis casibus, 69
 — — solutio casus secundi, 69
 — — solutio casus tertii, 83
 Reliquiis Martyrum, quæ edendorum
 miraculorum potestas adscripta, ma-
 ximè abundabat Ægyptus, & quare,
 III. 420. *Æc.*
 — hæc inde in omnes terras missæ,
Ibid.
 — vide etiam Miracula Martyrum.
 Ægypti, Resolu-

- Resolutio numeralis Æquationum affec-
 tarum, I. 10. 37. *Æc.*
 — litteralis, 12. 39
 — notanda in his perficiendis, 10. 11.
 12. 13. 21. 22. 45. *Æc.* 49
 — demonstrata, 27
 — Quantitatum complexarum in Se-
 ries Infinitas, 6. *Æc.*
 — hujus Resolutionis fundamentum, 6
 — — per Divisionem, 6. 33. *Æc.*
 — — per Extractionem Radicis, 8. 34
 — — notanda in hanc rem, 9. *sub fi-*
nem, *Æc.* 36
 — Æquationum in infinitum affecta-
 rum aut infinito terminorum numero
 constantium, 47
 Rex, qui pro voluntate agit; Imperium
 Græcum, III. 409
 RHAMSINITUS vel RAMESSES fi-
 lius AMENOPHIS Rex Ægypti, 23
 — ædificat occidentalem porticum Tem-
 pli VULCANI, *Ibid.*
 RHÆ Mysteria instituuntur in Phry-
 giâ, 14. 106
 — Cretenfis quæ, 107
 Rhodus habitata à Sidoniis & Telchiniis,
 III. 77
 — antiquitùs Ophiusa, 128
 RICCIOLUS definit Lunæ distantias
 à Terræ centro, II. 12
 — & Solis parallaxim, 15
 RICHOMERUS, nobilis Franco, III.
 305
 ROBOAMUS quando natus, 71
 — regnat, 16
 Roma conditur, 28. 51
 — de ejus Conditore sententiæ variæ, 92
 — Reges ejiciuntur & Consules crean-
 tur, 31
 — ejus annus unde initium duceret,
 59
 — annum solarem à JULIO CÆSA-
 RE correctum recipit, 61
 Roma, ejusque Senatus, quomodo in
 Potestatem Papæ venerint, III. 334
 — Tertium fuere, quod coram parvo
 quartæ bestię cornu cecidit, Regnum,
 336
 — eam & Romanos, quanto opere de-
 vastarint Barbari, 477. *Æc.*
 Romanorum, res gestæ adversus Judæos,
 DANIELI descriptæ, 405
 — Legati ad ANTIOCHUM Epipha-
 nem, 404
 — Cubitus. Vide Cubitus,
 — Milliæ. Vide Milliæ &c.
 Romanum Imperium, qui in decem, &
 quænam, Regna, diffractum, 313. *Æc.*
 Romanus Ducatus, Episcopus, Senatus,
 Vide Ducatus. Episcopus. Senatus,
 RUTHÆ liber à SAMUELE conscrip-
 tus, 287
 S
 SABACHON Æthiops invadit Ægyp-
 tum, III. 26
 Sabbathum *Σαββατων*, 381
 Sæcula aureum, argentum, ferreum,
 & æneum, apud Græcos quid fuerint,
 & quando, 116
 Saltus, Romanorum mensura, 498
 Salamis in Cypro conditur, III. 23
 — prælium ad Salamina quando com-
 missum, 373
 Salamina pugna, 31. 253
 SALMANASSARUS Rex Assyriæ, III.
 26. 197
 — decem Tribus captivas adducit,
Ibid. 197
 SALOMON Regnat, 14
 — ducit filiam AMMONIS Regis Æ-
 gypti, *Ibid.*
 — equos sibi parat ex Ægypto, *Ibid.*
 — classẽm habet in Mare Rubro, *Ibid.*
 Aaaa 2 — ædifi-

- ædificat Templum, *Ibid.*
 — quando, 83
 SALOMONIS Templum combustum, III. 29
Samaritani unde venerint, & qualem annum habuerint, 59
 SAMBALLATUS ædificat Templum in Monte *Garizim*, 31
Sanii unde, & quando *Triremes* habuerint, III. 84
Samotheacia habitata à *Sidoniis*, 77
 — eam adit CADMUS, 94
 — ejus Myſteria unde orta, *Ibid.*
 SAMUEL, III. 9
 — quo Tempore Judicat *Israëlem*, 10
 — Pentateuchum, libros *Josue*, *Judicum* & *Ruthæ*, & primum ſui nominis, maximam partem conſcripſit, & quâ occasione, 285. 287
 — moritur, II
 SANCHONIATO ſcribit, 26
 Sancti poſt mortem pro patronis habiti, 422. *Ec.*
 Sanctis mortuis quanta potentia jam olim adſcripta, *Ibid.*
 — Altaria paſſim iis per viam erecta, 431
 — vetat hoc fieri Concilium *Carthaginſe*, *Ibid.*
 Sanctitatem in abſtinentiâ Imperium Græcum poſuit & quomodo, 409
 Sanctorum mortuorum invocatio, quibus gradibus in Eccleſiam introducta, 414. *Ec.*
 — cultus religioſus, in *Ægypto* coepit, altioresque radices egit, & quare, 421. 423
 — vide *Ægyptii*, *Ægyptus*.
 — jam ſæculo quarto paſſim in uſu fuiſſe cùm probatur ex *Basilio*, aliſque, 423. *Ec.*
- — vide etiam *ATHANASIUS*.
 — — ex Oriente brevi per Occidentem ſparſus, III. 432
 SAOSDUCHINUS Rex *Aſſyria*, III. 27. 200
 — moritur, & quando, 28. 207
Saracenorum in *Romanos* bella & fata, 480
 — eorundem Imperium quamdiu ſte- terit, *Ibid.*
 SARDANAPALUS, vel *ASSERHADON*, vel *ASSERHADON-PUL* Rex *Aſſyria* uno die *Tharſum* & *Anchiale* condit, vide *Aſſerhadon*, 27. 200
Sardes capti à *CYRO*, III. 30. 89
 — Rex *CROESUS*, 89
Sarus chaldaeorum quis, 59
 SATURNUS *Cretenſis*, III. 167. 117
 — ejus geſta, 108. *Ec.*
Saturnus urgetur vi centripetâ, quæ tendit ad Solis centrum, II. 11
 — Diameter apparens ad annuli diametrum, quam habeat rationem, 15
 — Diameter apparens, 17
 — ejus *COMES* fertur circa eum motu ſatis circulari, & æquabili, 8
Satyri unde effecti, III. 17
 SAUL Rex *Israëlis* pugnat contra *Philisteos*, 10
 — Rex eligitur, & quando, 11
 — Sternit *Philisteos*, *Ibid.*
 Scæna eorum quæ *JOANNES* vidit, 440
 Scænæ profeticæ partes, 462
Schænus, *Ægyptiorum* menſura, 499
Scrupulum, *Romanorum* menſura, 498
Seleucidarum, & *Lagidarum* res geſtæ, *DANIELI*, deſcriptæ, 396
 — *SELEUCI* Callinici, 404
Scythæ è *Ponto Euxino* proſecti Græciam occupant, III. 10
 — inva-

- invadunt *Mediam* & *Aſſyriam*, 28
 — — — — — 204
 — eorum optimates obtruncati à *Cyaxare*, 28. 221
 — ab eodem fugantur ultra *Colchidem* & *Iberiam*, 29. 221
 — ultra *Danubiani* quando & à quo litteras accipiunt, 39
 Sectionum Conicarum deſcriptio organica, I. 265
 — per data quinque Puncta, 266
Selene vel *Bubastis* filia *Hyperionis* vel *Oſyridis*, III. 58
 SELEUCUS *Nicator*, 393. *Ec.*
 — hic & *PTOLEMÆUS LAGI*, omne tandem, *Alex. M.* Imperium tenent, 396
 — — *DANIELI* deſcripti, *Ibid.*
Semeles filius *Bacchus* dicitur, 19
SEMIRAMIS incipit florere, III. 26
 — quando vixerit, & utrùm *Babylonem* condiderit, 195
Senatus Romanus, quomodo in *Papæ* poteſtatem reductus, 334
 — tertium fuit quod coram eo cecidit cornu, 336
 SENNACHERIBUS Rex *Aſſyria*, 26
 — — — — — 192. 194. 198
 — dicitur etiam *ANACINDARAXIS*, 27
 — victus ab *Æthiopibus* & *Ægyptiis*, 27. 198
 — enectus, *Ibid.* 198
 Septem hebdomades, quid in *LXX* hebdomadam vaticinio, ſeorſim ſignificent, III. 366
 Septemtrionalium populorum, adverſus *Romanos* rebellantium hiſtoria, 304. *Ec.*
 Septemtrionis & *Auſtri* Reges, *DANIELI* quinam, 358
 Septuaginta hebdomadam vaticinium, explicatum, 363. *Ec.*
 — vide *Hebdomadam* &c.
Sepulchris Martyrum exhibitus honos, 414. *Ec.*
 — alter ad horum invocationem gradus, 415
Seraphorum forma unde petita, qualis, 452
 Series infinitæ, quomodo poſſint obtineri,
 — per diviſionem, I. 6. 33
 — per extractionem radicis, 8. 34
 — notanda in hanc rem, 36. *ſub finem.* *Ec.* 10
 — quomodo hæ Series per extractionem Radicis *Newtono* innotuerint, 331
 — quæ exprimunt Relationem *Fluentium* ex datis *Fluxionibus* quomodo finitæ reddi poſſint, 79
 — quomodo continuari valeant per *Analogiam*, 23. 48. 304
 — Serierum inventionis fundamentum, 6
 — — — earum interpolatio, 329
 — — earum utilitas, *Ibid.*
 — — terminum invenire ex datis aliquot, 280
Serra inventa à quo & quando, III. 16
Servorum Dei obſignatio, quò reſpiciat, 456
 — vide *Obſignatio*,
SESACHUS filius *AMMONIS* invadit *Arabiam* *Felicem* & *Columnas* ſta- tuit in faucibus maris *Rubri*, 14. 151
 — invadit *Africam* & *Hiſpaniam*, & domum repetit per *Galliam* & *Italiam*, 14. 129. 151
 — fit Rex *Ægypti*, 15
 — *Thebas* *Ægyptias* ornat, & patri ſa- crat, *Ibid.*
 — erigit patri *Oracula*, *Ibid.* 146. 152
 — Tem-

- Templum diripit, 16. 152
SESACHUS invadit *Syriam & Persidem*, III. 16
 — — *Iudias*, *Ibid.* 152
 — statuit columnas pluribus locis, *Ibid.* 151
 — originem dat Triëtericis **BACCHI**, *Ibid.*
 — ad *Caucasum* venit, ibi linquit **PROMETHEUM** & in *Colchide* **ÆETEM**, 17. 153
 — *Thraciam* domat, *Ibid.*
 — Regem *Cypri* constituit **THOANTEM**, *Ibid.*
 — victus à *Græcis* *Ægyptum* repetit, *Ibid.*
 — ortum dat *Geographiæ*, *Ibid.* 153
 — dictus *Ægyptus*,
 — *Ægyptum* distribuit in triginta sex *Nomos*, III. 18. 153
 — Tempora condit, à *Luciano* postea visa, *Ibid.* 139
 — ortum dat *Geometriæ*, 153
 — idem ac **SESOSTRIS**, 53
 — idem ac **OSYRIS** vel **HELIUS**, 59. 60
 — occiditur à fratre **JAPETO**, 18
 — celebratur nominibus **SIHOR**, **SIRIS**, **NILI**, & *Ægypti*, **OSIRIDIS**, **BACCHI**, **MARTIS** & **HERCULIS**, *Ibid.* 154
SESOSTRIS expeditio quando, III. 51. 53. 54
 — quamdiu duraverit & quando finem habuerit, 53. 54
 — **ÆETEM** in *Colchide* relinquit, *Ibid.*
 — **PROMETHEUM** ad Montem *Caucasum*,
 — dicitur à Poëtis magnus **BACCHUS**, 52
 — ejus filii ex *Ariadnâ* **PHLYAS** & **EUMEDON**, *Ibid.*
 — idem ac **SESACHUS**, 53
 — ejus varia nomina, 72
 — dominatur in *Æthiopes*, *Lybios*, & *Trogloditas*, 71
 — ejus gesta, 71
 — quando Regnum iniit, 71
SETHON aut **SEVECHUS** Rex *Ægypti*, 27. 198
 — **SENNACHERIBUM** vincit, 198
 — ei statua ponitur, quo symbolo, 198
 Sexaginta duæ hebdomades, quid significent, 367
Sicani, eorum historia, 128. 152
Sicilia Rex **COCALUS**, 17
Siciliam petunt *Siculi* ex *Italiâ*, 85
 — — primi *Græcorum* *Chalcidenſes* ex *Eubæâ* & ibi *Naxum* condunt, 84
 — — *Corinthus* & *Syracusas* condunt, 26. 84
 — — *Megarenses*, 84
 — — *Messenii* & *Messanam* ædificant, 29
 — — ea cum *Italiæ* parte dicitur magna *Græcia*, cur, 85
Siculi ex *Italiâ* *Siciliam* invadunt, III. 83
Sicyon antiquitus *Ægialeum*, in *Peloponneso* conditur à quo & quando, 10. 123
 — *Sicyonium* Regnum quando & à quo incipit, 10. 120
 — à quo nomen mutuatur, 121. 123
Sicyonis Rex **CLISTHENES**, III. 86
 — — **EPOPEUS** vel **EPAPHUS**, 95
 — — **LAOMEDON**, 95
Siderum Refractionum Tabula, II. 409
Sidon capta, 11
Sidonii pelluntur *Edomitis*, condunt *Tyrum* & *Aradidum*, III. 11. 75. 76
 — fugati à *Philistiis* negotiantur in *Mediterraneo*, 78. 84
Sigillorum septem, singulorum, apertio, in *Apoc.* quò respiciat, 454. 468. 482
 — sexto aperto visa, quò spectent, 472
 — septimo,

- septimo, 454. 483
SIOR nomen **SESACHI**, 18
SIMON MARIUS determinat distantias Satellitum *Jovis* ab ejusdem centro, II. 9
Sinus inventus ex arcu, I. 22. 302. 315
Sinus transjici coeptus *Pbeniciis*, III. 24
Sinuum & *Tangentium* artificialium constructio indicata, I. 155. 349
SIRIS nomen **SESACI**, III. 18. 153
SISYPHUS filius *Æoli* regnat *Corinthus*, 16
 — eam condit, 201
 — *Isthmicos* ludos instituit, 102
SNELLIUS veram Refractionum legem invenit, II. 98
SOCRATES quando mortuus, III. 45
SOL juxta Veteres in centro Universi, II. 4
 — ejus vis attractiva, 14
 — Parallaxis, 15
 — Diameter apparens, 15. 17
 — tardissimè movetur, 24
 — vis quâ perturbat motus *Lunæ*, 37
 — quâ Mare commovet, 38
 — quantos æstus cieat sub *Æquatore*, 38
 — & sub *Parallelis*, 39
 — Solis, & *Lunæ* conjuncta quantos æstus gignat in *Syzigiis*, & *Quadraturis*, 40
 — sentiri nequit nisi per æstus *Maris*, 41
Sol rarior *Lunâ* est, II. 41
Solidorum superficies, I. 18. 19. sub finem.
 — Quantitates, *Ibid.*
 — centra *Gravitatis*, *Ibid.*
 — momenta, 19
Solis imaginem *Prisma* reddit oblongam, II. 78
 — non ab ejusdem *Radii* diffusionem, 95. 345
 — quanto sit longior quàm latior, 83. 280
 — quomodo adhuc latior reddi possit, 80
 — descripta, 84
 — conjecturæ in ejus causam, 282
 — ejus termini quomodo fiant distincti, 86. 280
 — quare semper circulares appareant confusi, 87
 — quando est orbicularis, 88
 — quid accadat quando nubes solem tegunt, 89
 — hoc experimentum promo & diversis modis conficitur, 91. &c.
 — quot imagines *Prisma* suppeditet, 385
 — obliquant duo *Prismata*, quorum unum alteri perpendiculariter transversum est, 96
 — eclipsis à *Thalete* prænunciata, III. 29
SOLO *Atheniensium* *Archon* Leges fert, III. 30. 89
 — **CRÆSUS** *U* alloquitur, *Ibid.* 47. 89
 — peregrè proficiscitur, 89
 — ejus Poema, 161
 — moritur, *Ibid.* 90
 — versibus utitur, 37
 — quomodo numerat ultimos decem dies cujusque *Menſis*, & quot dierum facit *menſes*, 57
Solstitia & *Æquinoctia* ubi posita à *Chirone*, III. 20
 — ubi fuerint tempore *Thaletis*, 68
 — ubi reperta à *Metone* & *Euctemone*, 68
 — retrocedunt in quâ ratione, *Ibid.*
 — eorum *Colurus* per quas stellas transierit juxta *Eudoxum*, 62. 65
 — Quid sit, 65
Solutio *Æquationum* affectarum,
 — numeralis, I. 10. 37
 — literalis, 12. 39
 — notanda in hisce *Solutionibus*, 10. 11. 12. 13. 21. 22. 38. 49
 — demonstrata, 27
 — infinitarum, 47

- SPARTA filia EUROTÆ & Uxor
— LACÆDEMONIS, III. 11
— Uros condita à quo & quando, II. 122
Species, & numeri vulgares in quo con-
veniant, & in quo differant, I. 32
Sphæra à quo Græcorum primum conf-
tructa, III. 63
— primitiva quid sit, 65
Sphæroidis Segmentum inventum, I. 319
Spiralis Archimedæ Tangens, I. 110
— Logarithmicæ generatio & Qualitas
Curvaturæ, 125
— spiralium Quadratura, 137
— ARCHIMEDEÆ, *Ibid.*
— hæc transformatur in Parabolam
Apollonianam, *Ibid.*
Stadium quantum, III. 494. 499
Statuæ pedibus disjunctis à quo & quan-
do excogitatæ, III. 16
STELLÆ Fixæ immotæ juxta Ve-
teres, II. 5
— moventur in occasum secundum ali-
quos, 6
— lucidiores cur, per Telescopium
visæ, latiores, & malè terminatæ vi-
deantur, 16
— quomodo minores videri possint, 16
— earum distantia, 42. 43
— earum positiones variæ variis Tem-
poribus, III. 64. & seq.
STEPHANATIS Rex Saïdis in Ægypto,
III. 26
STEPHANI III. Papæ res gestæ, 333
STILICONIS res gestæ, 305... 310
Stylus Profetarum allegoricus, per sin-
gulas partes explicatus, 292. &c.
Succoth-Benoth Templum apud Babylo-
nios, & ritus ibi observatus, 231
Sueci seriùs litteras accipiunt, 40
Suevorum origo, III. 307
— Reges & res gestæ, 313
Superficies est solidi momentum, I. 19
Superficerum curvilinearum,
— Quadratura, I. 2. 3. 4. 5. 23
— solidorum, 14
— momenta, 19
Superficies curvilinearæ datæ dant Curva-
rum basim, 19
— notanda in basis perquisitione, 20. 21
— curvilinearæ, & rectilinearæ compara-
tæ, 131
Superstitiones variæ vetitæ à THEO-
DOSIO M. III. 431
Superstitionum variarum in Ecclesiâ
Christianâ ortus & progressus, 409.
&c. 414. &c.
— propagandarum antesignani Mona-
chi, 422
— Num & ANTONIUS, *Ibid.* &
Præfatione
Surdæ Quantitates quomodo diducantur
in Series infinitas, I. 8. 34
— notanda in hanc rem, 36. *sub finem.*
— si sint in Fluxionem rationibus quid
faciendum, 75
Susana domita à NABUCHODONO-
ZORO, III. 29
Syene, III. 10
Syracusa, Colonia Corinthi, conditæ,
26. 84
— quando, 85
Syria Regnum, 156
Syria invaditur à SESACHO, 16
— domita à TEGLATHPHALASSA-
RO, 26. 156
— occidentalis deficit ab Assyriis,
— invaditur à NABUCHODONO-
ZORO,
Syrii ex Zobach & Damasco victi à
DAVIDE, 12
— petunt Asiam minorem, Cretam,
Græciam, & Libyam & afferunt artes
& scientias suas, 12
STS-

SYSTEMA MUNDI, II. 571
— juxta ÆGYPTIOS, 5
— ANAXAGORAM, 6
— ANAXIMANDRUM, 5

T

T Abernaculorum festum apud Ju-
deos, III. 484
— ad ejus ritus in *Apocalypsi* respicitur,
Ibid.
Tabula Curvarum, quæ quadrari pos-
sunt, I. 156
— simpliciorum quæ cum Sectionibus
Conicis comparari possunt, 158
— de his Tabulis notanda, 159
— quomodo produci possint, 160
— quomodo accommodari ad invenien-
das Fluents alias, 173
— publicæ aut Inscriptiones quando in
Græciâ haberi cœptæ, III. 37
TALUS cum matris fratre DÆDALO
excogitat instrumenta nonnulla, 16
— necatur à DÆDALO, *Ibid.*
— filius MINOIS occiditur, 20
Tangentes ad Curvas quomodo duci pos-
sint,
— primus modus, cum ordinatæ sunt
parallelæ & abscissæ in eadem rectâ,
— Theorema Generale, I. 90. 297
— Theorema pro Curvis geometricis,
quarum Æquationes à surdis liberæ
sunt, 90
— Exempla Curvarum geometricarum
quarum Æquationes involvunt Sur-
das, 90
— ad Conchoidem Nicomedeam, 91
— secundus modus cum ordinatæ pa-
rallæ sunt & abscissæ prodeunt ab
uno eodemque Puncto, I. 95
— mechanicarum Curvarum, 100

Is. Newtoni Opuscula, Tom. III.

— cum eæ referuntur ad datam Arcam
notæ Curvæ, 100. & 101
— ad ejus Longitudinem, 100
— ad ejus Arcum, 100. 101
— spiralis Archimedæ, 102
Tangentium & sinuum artificialium
constructio indicata, I. 155
TANTALUS Rex Phrygiæ rapit GA-
NIMEDEM, III. 14
— ejus filius PELOPS, 15
Tarentus conditur, III. 28
Tartessus conditur à Tyriis, 78
TATIANUS, 409. 412
TEGLATHPHALASSARUS Rex Ni-
nives, 26. 197
— Syrius &c. domat, 26. 197
Telchines, 12. 105
Telchini Rhodum adeunt, III. 77
Telescopia refringentia perfectiora cur
haberi nequeant, II. 178. 283. 336
— reflectentia perfectissima, 284
— horum descriptio, 295. ad 312
TEMENUS cum fratribus duobus He-
raclidas in Peloponnesum reducit, 85
— est Argorum Rex, *Ibid.*
Templa quando extrui cœpta in Græciâ,
III. 14
— prima Græciæ, 96
— in Sepulcreta conversa, 417
Templi JOANNI conspecti, dimensio,
quomodo ipsi peragenda, 460
— quò respiciat, *Ibid.* & 484
— novi ædificatio iis, qui Bestiam non
colunt, 467
Templorum initia, 155
Templum VESTÆ rotundum synbo-
lum Universi, II. 5
— in eo servatus ignis perpetuus, sym-
bolum solis in Universi centro, *Ibid.*
— ab Ægyptiis derivatum videtur, *Ibid.*
— JOVIS olympii, ab HADRIANO

B b b b

Imp.

- Imp. exstructum, 360
 — Tabernaculi, 461
 Templum SALOMONIS diripitur à
 SESACHO, III. 16
 — *Jerusalem* conditur,
 — descriptum, 223
 — secundum incipitur, 30
 — — ædificari pergit & perficitur,
 31
 — in Monte Garizim, 31
 — CERERIS, 96
 — JUNONIS Argivæ, 96
 Tempora non multum curarunt vetustis-
 simi Christiani, 374
 — vespertina & matutina 230 quid si-
 gnificent, 360. *Ibid.* not.
 Temporum rationem, quis ex Evange-
 listis, maximè habeat, III. 380
 Tempus, quomodo consideretur in Flu-
 xionum Methodo, I. 54
 Terebra inventa à quo & quando, III.
 16
 Teredon Urbs, condita, 212
 Termini Equationum ad Curvas, qui
 terminentur in Asymptoton, I. 6
 — Serierum inveniri possunt per Ana-
 logiam, 23. 159
 — primus Radicis Equationis affectæ,
 quomodo reperiatur, 40. &c.
 Terra, ejusque partes, quid stylo pro-
 fetico significant, III. 294
 — & mare, quid in *Apocalypsi* signifi-
 cent, 462
 Terra, juxta veteres, revolvitur motu
 annuo circa Solem, diurno circa pro-
 prium Axem, II. 5
 — stat in mundi centro secundum ali-
 quos, 6
 — ejus vis centripeta decrescit in dupli-
 catâ distantiarum ratione, 12. 13.
 14
 — — Ambitus à Gallis definitus, 12
- juxta ejus superficiem descendunt
 corpora quod spatium peragant, 12.
 13
 — distantia à Sole quam habeat ra-
 tionem ad distantiam Lunæ à Sole,
 15
 — Lunâ rarior est, 41. 42
 Testamenti veteris codex. Ejus fata
 post exilium *Babylonicum*, III.
 289
 Testes duo in *Apocalypsi*, 461
 — quinam sint. 467. 484
 TETHMOSIS Rex *Ægypti* abolet mo-
 rem immolandi homines, & Pasto-
 res *Abaride*, vel *Peluso* pellit, III.
 10
 Tetraeteris *Græcorum*, quæ, 57
 — unde in *Græciam* inducta, 74
 TEUCER condit *Salaminem* & quan-
 do, III. 23. 51. 82
 — ejus Baltheum in *Gaditano* HER-
 CULIS *Tyrri* Templo, 82
 — — Posterius quousque in *Salamina* do-
 minantur, 82
 THALES prædicit Eclipsim solarem,
 29
 — quomodo vocat ultimum cujusque
 mensis diem, 57
 — Astronomiam ex oblivione revocat
 & scribit librum de Tropici & Æqui-
 noctiis, 63
 — ubi fuerint, eo observante, solstitia
 Æquinoctia, 68
 Tharsus condita, III. 27
 THASUS dux *Phœniciorum* & *Syriorum*,
 12
 — Dux *Sidoniorum*, 77
 — Insula habitata à *Sidoniis*, 77
 Thebae in *Ægypto*, III. 9
 — occupantur ab AMPHIONE &
 ZETO & moeniis cinguntur, 16
 — redeunt sub LAIO, *Ibid.*
 THEO-

- THEODEMIR vel THEUEMIR, — filius ANDREMONIS bello Tro-
 nec non THEUDOMIR *Francorum* jano adest, 48
 Rex, 305. 309. 317 Thoth *Ægyptiorum*, I. 17
 THEODORICUS *Ostrogothorum* Rex, — quando inciderit in vernum Æqui-
 329 noctium, 24
 — ejus in Occidentem Imperium, 477 Thracia domita à SESACHO, 17
 THEODOSIUS M. Pontificis Max. — datur Ægro, *Ibid.*
 dignitatem respuit. Vide Edictum, THUCLES Dux *Chalcidensium* ex Eu-
 473 bæa Siciliam proficiscentium condit
 Thermopylarum pugna, 30 Naxum, III. 84
 Thermopylis primò fiunt *Amphyctionum*
 comitia, III. 15 Thulem adeunt *Tyrri*, 78
 THERPANDER *Musicus* primus vic- Tibiæ excogitatae ab HYAGNI *Phry-*
 tor in *Carneæ*, 46 gio, 14
 — quater victor in *Pythicis*, *Ibid.* TIMÆUS *Siculus* historicus, 38
 — carminibus concludit leges LYCUR- TIRHAKAH Rex *Æthiopie*, III.
 GI, 47 26
 — variis nominibus distiguit modos ly- — & *Ægypti*, 96
 ricos, *Ibid.* — SENNACHERIBUM sternit,
 198
 Theringi populus, 304 TITHONUS filius LAOMEDON-
 THESEUS regnat, vincit *Minauto-* TIS Regis *Trojae*,
 rum, jungit duodecim Urbes *Atti-* — captivus ducitur à SESACHO,
 ca, III. 17. 125 17
 — filius ÆGEI adoptatur à PAN- — ejus filius AMENOPHIS juxta
 DIONE, 52 *Græcos*, 24
 — rapit HELENAM, 20. 52 Tonitrua, quid in *Apocalypsi* significant,
 — filius ex PHÆDRA DEMOPHOON, 455. 459. 461
 22 — vide omnino, 292
 — capitur ab ORCO, 22. 52 Tornus inventus à quo & quando, III.
 — moritur, 21 16
 Thessalia Regem habet HÆMONEM, TOUNLEIUS determinat distantias
 III. 10 satellitum Jovis ab ejus centro, II.
 9
 This, 9
 THOAS è *Cretâ* mittitur *Lemnum*, III.
 16. 156
 — Rex *Cypri* & *Bybli*, 17. 157
 — Diis annumerat *Calycopidem* & VE- TRIETERICA BACCHI unde, III. 16
 NEREM dicit, 21. 157
 — moritur, inter Deos refertur, & di- TRIOPAS PHORBANTIS filius *Ca-*
 citur BAAL-CANAAN, VULCA- riam colit, III. 77
 NUS, 22. 158
 — moritur, inter Deos refertur, & di- Triopium *Carie* Promontorium, 77
 citur BAAL-CANAAN, VULCA- Tripodes donantur victoribus *Olympi-*
 NUS, 22. 158 cis, 88
 TRIPTOLEMUS CELEI filius discit
 B b b b 2 usum

usum tritici, III. 13. 110
 — tradit panem triticeum ARCAD¹
 & RUMELO, 13
 — CRERIS alumnus ab eâ discit
 tritici sationem, 96
 Trémes à quibus primò confectæ, 27. 84
 Troas, ejus Rex TROS, III. 14
 Trochoidis Quadratura, I. 23. 136
 — Radius osculi, 112
 — Rectificatio, 113
 — Est locus Centri Osculi alterius Tro-
 choidis, 113
 Troja capra quando, III. 22. 49
 Tropici, de quibus librum conscribit
 THALES, 68
 Turcæ Saracenos devincunt, 480
 — eorum Imperium, 361. 481
 TYCHO definit Lunæ distantiam à
 Terræ centro, II. 12
 — fallitur in Solis & Lunæ refractioni-
 bus, 12
 TYPHON quomodo vocabatur cum
 versaretur inter homines, III. 18
 Tyrii condunt Tyrum ad sinum Persi-
 cum, III. 14. 41
 — negotiantur per Mare Rubrum,
 — & deinde per Mediterraneum, 78.
 82. 84
 — Annales & monumenta, 83. 216
 Tyrus Insula in sinu Persico, 78

V

VÆ, Triplici væ bella significantur
 & quænam, III. 457. 474
 VALENTINIANUS III. LEONI
 Papæ potentiam edicto firmat, 351
 Vandalorum in Galliâ, Hispaniâ, & Afri-
 câ, Reges & res gestæ, 318
 Vaticinia DANIELIS, reliquorum cla-
 vis, 292
 Vide DANIEL,

— ex eventu explicanda, 437
 Vaticiniorum scopus, 292
 Vaticinium de Ariete & Hirco explica-
 tum, 355. 36.
 — de septuaginta hebdomadibus expo-
 situm, 363. 36.
 — ejusdem partes & versio, 363
 VENDELINUS definit Lunæ distan-
 tiam à Terræ centro, II. 12
 — & Solis parallaxim, 15
 Venti quatuor, in Apocalypsi bella si-
 gnificant, & quænam singuli, 457.
 474
 VENUS amata ab ANCHISE, CYNI-
 RA & BACCHO, III. 135
 — quomodo dicta quando inter ho-
 mines versabatur, 21. 157
 — deprehenditur cum magno BAC-
 CHO, 74. 157
 Venus revolvitur circa Solem, ut patet
 ex ejus Phasibus lunaribus, II. 8
 — Ratio, quæ est inter ejus Tempus
 periodicum, & distantiam à Sole,
 9
 — ejus distantia à Sole quam ratio-
 nem habeat ad Lunæ à Sole distan-
 tiam, 15
 — — diameter apparens, 17
 Versus, Romanorum mensura, III.
 498
 VESTÆ Templum rotundum symbo-
 lum Universi, II. 5
 — ignis perpetuus ibi servatus, sym-
 bolum Solis in Universi centro,
 Ibid.
 — sacra sapiunt Egyptiorum ingenium,
 Ibid.
 Veteris Testamenti Codex. Vide Co-
 dex,
 Vexilla Israël, quibusnam signis pic-
 ta, III. 452
 Vica-

Vicarios suos, alios Episcopos dicere,
 & quosnam, quando coeperit Papa,
 341. 36.
 Vir peccati, 440
 Vis aliqua necessaria est ad Planetas in
 Orbibus suis retinendos, II. 6
 — hypotheticè non determinatur,
 6
 — dicitur centripeta, nomine genera-
 li; vel peculiaribus, circum-Solaris;
 circum terrestris, &c. 6
 — CENTRIPETARUM virium ef-
 fectus, 6. 7
 — explicantur ex projectilium motu,
 6. 7
 — tendunt ad singula Planetarum cen-
 tra, 8
 — decrescunt in duplicatâ ratione dis-
 tantiarum à Planetarum Centris, 8.
 9
 — Quantæ sunt, 14. 15
 — Vis CIRCUM-SOLARIS decres-
 cit in duplicatâ distantiarum ratione,
 11. 12
 — — ingens est, 14
 — Vis CIRCUM-TERRESTRIS
 decrescit in duplicatâ distantiarum ra-
 tione, 12. 13
 — — exigua est, 14. 15
 Visigothorum Reges, eorundemque bel-
 la, III. 314
 Visum quatuor bestiarum, explicatum,
 299
 Vitæ Monasticæ ortus & progressus,
 409
 VITELLIUS Syria Procurator,
 389
 — quid eâ præfecturâ gesserit, Ibid.
 Vitri varia crassities inæquales Radio-
 rum Refractiones non efficit, II.
 95

ULPHILAS Scytharum ultra Danubium
 degentium Episcopus, eis litteras con-
 ficit, & quando, III. 40
 ULYSSES deserit CALYDONEM,
 22
 — est inter primos qui ausi sunt alto
 se committere, 80
 Unitas pro momento posita, I. 63
 Volucres, quid stylo profetico signifi-
 cent, III. 294
 URANUS Deus quis, III. 72
 Utica condita à Tyriis, 78
 VULCANUS, quomodo dictus cum
 in Terris versaretur, III. 22. 158
 — ejus templum in Egypto conditum
 à quo, Ibid. 158
 — porticus occidentalis ædificata,
 23
 — — septentrionalis, 24
 — — orientalis, 26
 — Sacerdos SETHON, vel SEVE-
 CHUS, Rex Egypti, 27

X

XERXES regnat, III. 31. 252
 — in Græciam navigat, Ibid. 252
 — obtruncatur, 253

Z

ZACHARIAS Papa, Pipinum Re-
 gem Gallie creat, III. 333
 ZERATH Rex Æthiopum & Egypti
 victus ab ASA, III. 19. 73. 166
 ZETUS filius ANATIOPE & EPO-
 PEI, 14

— & AMPHION LYCUM obtin-
cant, LALUM fugant, Thebis po-
tuntur, & eas muris cingunt, 16.
95
ZOROASTRES cum HISTASPE Per-
95

— *fas docet colere unum Deum Aris si-
ne Templis, III. 30*
— à quibus scientias suas mutuatus,
149
— cujas fuerit, *Ibid.*

F I N I S.

A V I S

Pour Messieurs les Relieurs.

1°. Ils sont priés d'observer qu'il y a 64 Planches, lesquelles il ne faut pas placer à la fin du Livre comme cela se pratique souvent, mais à la page de chaque Volume, telle qu'elle est indiquée au haut de toutes les planches.

2°. De faire attention qu'au Tom. I. signature V il faut coudre dedans cette feuille, entre les pages 158. & 159 les 2 grandes Tables signées V 4. V 5. en les pliant en dedans comme des grandes Planches.

3°. Avant de rogner le Tom. I. il faut plier en dedans les pages 155. 156. 157. 158. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. qui sont plus grandes que les autres à cause des Tables qu'elles renferment.

4°. Enfin, de couper le Carton signé Tom. II. * attaché à la feuille †††† du Tom. I. & de placer ce Carton immédiatement après le Titre du Tom. II. dont il est l'Épître Dédicatoire en forme d'Inscription.

Bibliopegum monere necesse est.

1°. Animadvertat, esse *Tabulas LXIV*, quæ non ad calcem Libri, uti sæpius fit, sunt rejiciendæ, verum suo quæque loco inferendæ, nempe secundum numerum paginæ cujusque voluminis inscriptum *Tabulæ*.

2°. Attendat, inferendas esse *Tomo I. signature V* inter *paginas 158. & 159.* *Tabulas duas latiores, signatas V 4 V 5* quæ propterea plicari debent introrsus, quemadmodum *Tabulæ ampliores* solent complicari.

3°. Priusquam ora *Tomi I. cultro* refecetur, introrsum plicentur oportet *plagulæ 155. 156. 157. 158. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240.* latiores, propter *Tabulas*, quas continent.

4°. *Plagula, vulgò Carton dicta, signata Tom. II. ** & *adnexa folio †††† Tomi I.* inde tollatur, colloceturque proximè post *Titulum Tomi II. cujus Epistola est Nuncupatoria.*

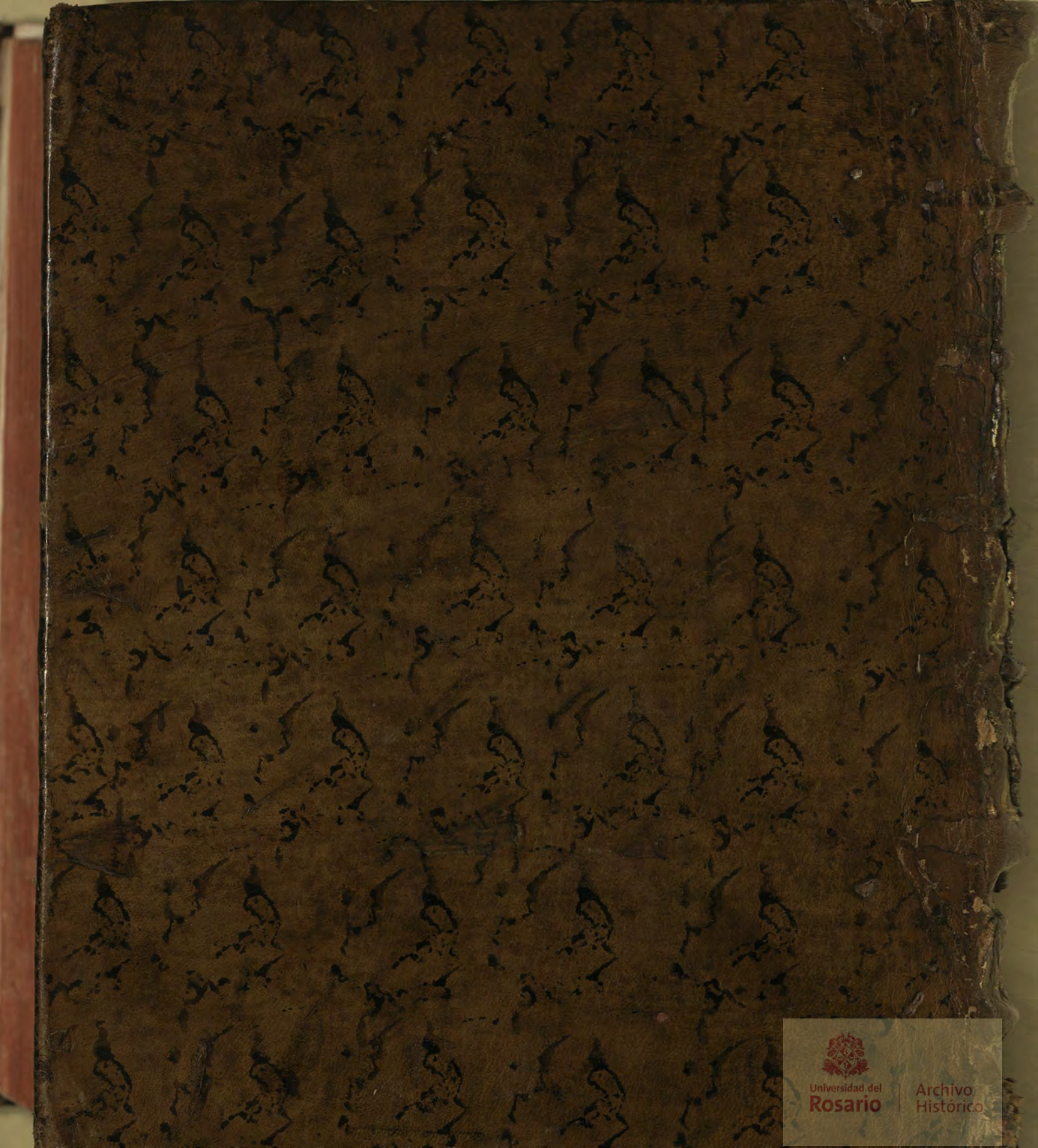

L001173 V.3 ej1

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico

Universidad del
Rosario

Archivo
Histórico